

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

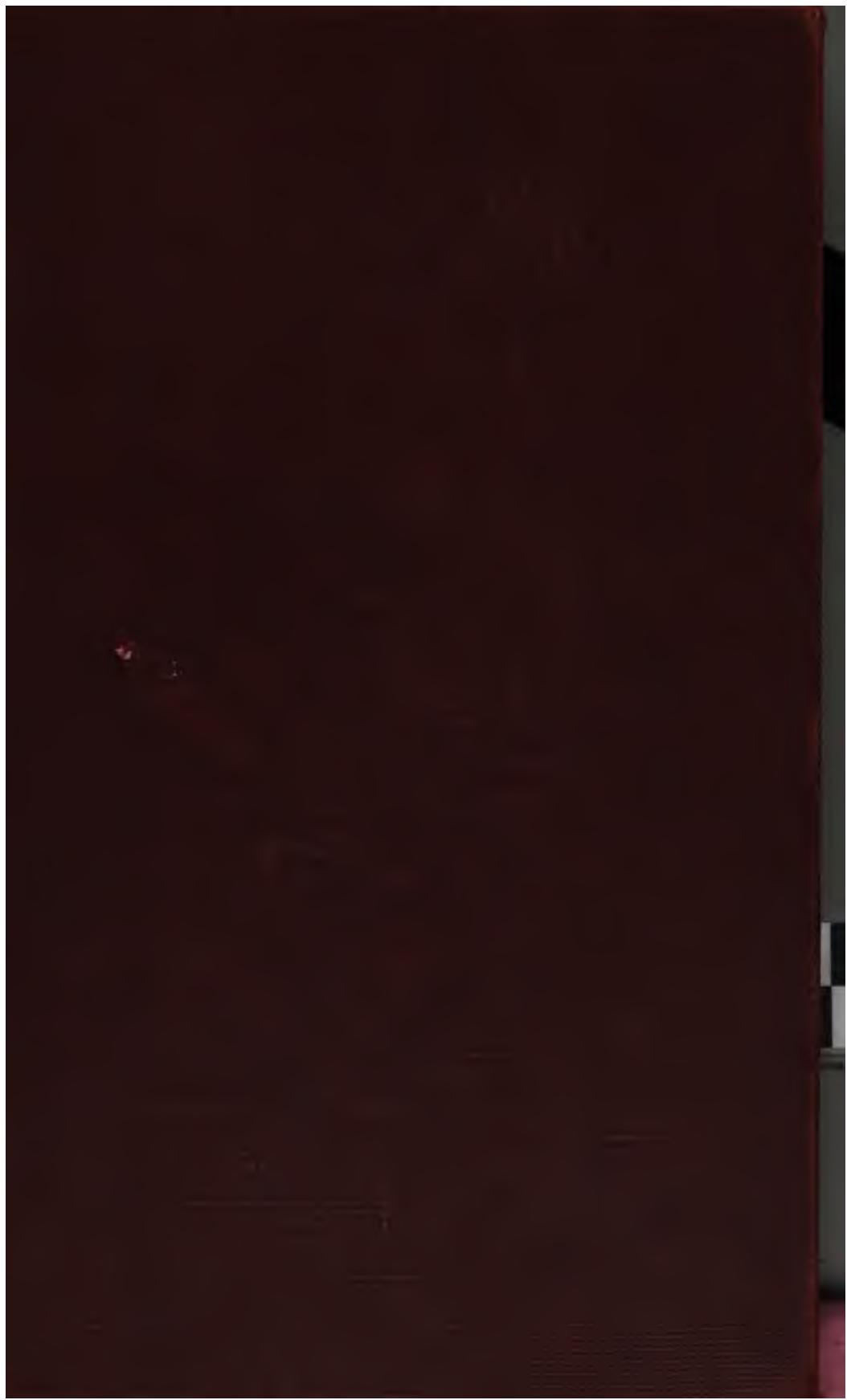
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

X 11 142

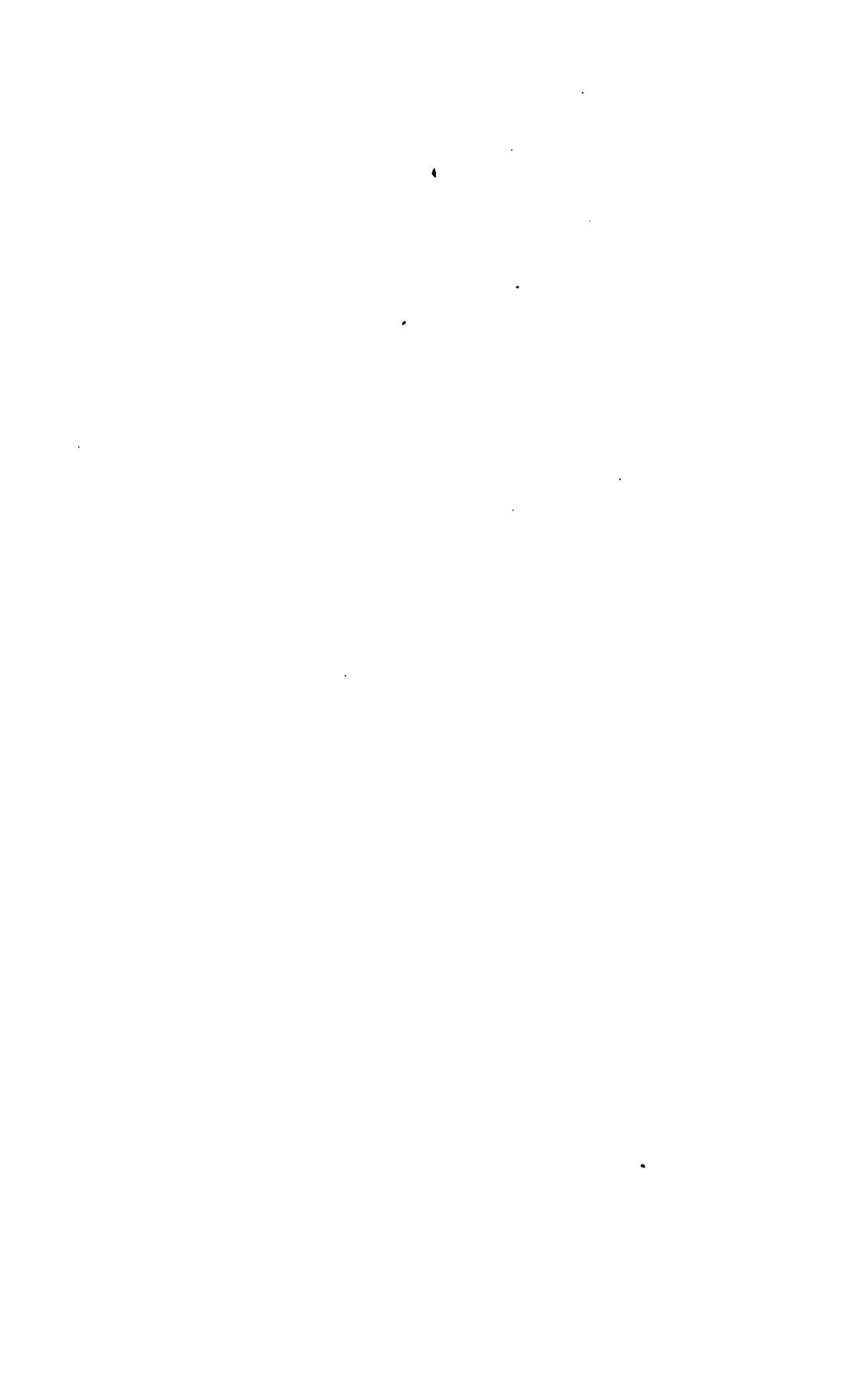
Harvard College
Library

FROM THE FUND GIVEN BY
Stephen Salisbury
Class of 1817
OF WORCESTER, MASSACHUSETTS
For Greek and Latin Literature

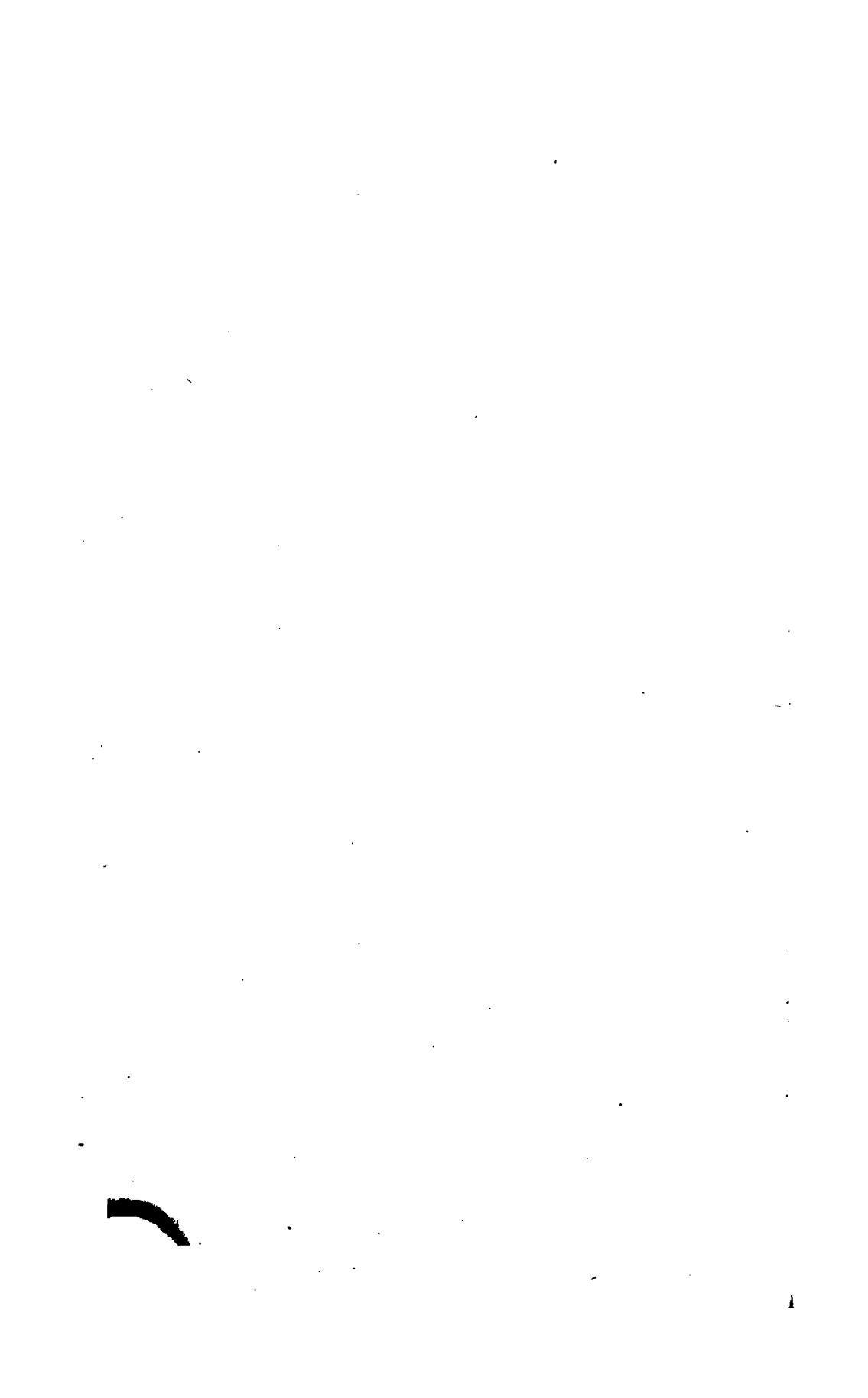

1

M. TERENTI VARRONIS

SATVRARVM MENIPPEARVM

RELIQVIAE

o

M. TERENTI VARRONIS

SATVRARVM MENJPEARVM

RELIQVIAE

RECENSIVIT, PROLEGOMENA SCRIPSIT, APPENDICEM ADIECIT

ALEXANDER RIESE

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI
A. MDCCCLXV —

Lv-11.142

1868, Oct. 13.

Catharine H. A. M.

Disquisitio ignotorum tanto iucundior quanto subtilior est.
Sententiae Varronis.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVBNERI.

31-12
XZ

FRIDERICO · RITSCHELIO
ALFREDO · FLECKEISENO

PIETATIS · CAVSA

ALEXANDER · RIESE

D · D

PRAEFATIO

M. Varronis saturarum Menippearum edendarum munus cum minus quam reliquorum eiusdem librorum tractatio hoc requirat, ut opera antiquitatis quae supersunt fere omnia perlegantur et excerptantur, magis quam illi et uerborum emendationem et iustum ipsius librorum indolis aestimationem praecipue sibi postulat. Quorum negotiorum altero meis tantummodo uiribus nisus in prolegomenis pro uirili parte fungi sum conatus; in altero autem suscipiendo et ut decet a certa codicum scriptura incipiendo magna uirorum doctorum liberalitas magnopere me adiuuit, quibus uiris pro insigni erga me studiaque mea benignitate publice nunc gratias quam maximas animo laetissimo testificari licet, Etenim de Gellianis locis Marthinus Hertzius, cuius inlustrem humanitatem ego quoque non uno nomine expertus sum, de Seruio et Philargyrō Georgius Thilo me certiore fecerunt. Nonii autem Marcelli codicem Guelferbytanum (Gudianum 96 saec. XI) F. G. Kiesslingio, quo praeside humanissimo in gymnasio Ioachimico Berolinensi olim docēbam, Leidensem (Vossianum 73 saec. XI) Theodori Mommseni uoluntate intercedentibus ipse in manus meas

accepi. Bambergensis deinde libri scripturas ex Alfredi Fleckeiseni uiri optimi exemplari Nonii transcribere licuit, cui libro simillimus esse uidetur codex Leidensis 116, cf. adnotatio ad Modii frg. XVII p. 172; Harleiani autem codicis (2719, saeculi fortasse IX) locos ad saturas pertinentes Maximilianus Bonnetus amicus mihi carissimus dum Londini uersatur quamuis summis ipse temporis angustiis circumscriptus tamen usque ad p. 117 Merc. integros contulit, sequentium eos tantum quorum lectiones maioris momenti esse ei significaram. De Parisiniis denique Fridericus Hagenbachius mihi amicissimus pauca adnotauit, quae suis locis inuenies; unde hoc apparet, non multi eos esse preti sed ex Leidensi uel eius simillimo sed neglegenter deriuatos. Nolo quidem nunc de libris Nonianis disputare, quod commodiore fortasse aliquando loco faciam largiore apparatu instructus; haec tantum dico, Guelferbytanum codicem (*W*) cum Harleiani (*H*) manu secunda fere consentire, Leidensem (*L*) ad Harleiani primam manum propius accedere, quae tamen non raro a reliquis omnibus diuersa libris Helveticis a Rothio et Gerlachio passim adlatis simillima est. Bambergensis (*B*) denique, quem nimis laudare nolo, cum nullo illorum arte coniunctus est.

His igitur subsidiis instructus hanc editionem paraui, de qua nonnulla nunc praefari lubet. Et primum quidem hoc uelim legentes animo teneant, me in fragmentis ordine disponendis non illud uoluisse efficere, ut pristinum eorum in saturis ordinem recuperarem (quo labore quis foret audacior?), sed hoc tantum, ut si plura fragmenta similes res tractarent, ea aptissimo rebus ordine sese exciperent omninoque ut ubi plures reliquiae extarent ordinem non qui fuisset sed qui esse potuisset instituerem. In critica autem adnotatione hoc in primis egi; ut codicum scripturam

quam accuratissime ubique describerem; quo de consilio in Nonianis libris *BHLW* adhibito hoc moneo, ubicunque de *H* taceo, me nil comperisse (uid. supra), ubicunque de *B*, locos ibi non extare; nam tertium quartumque Nonii caput permultaque praeterea scriptorum testimonia in hoc libro desunt. Attuli etiam quae de aliis codicibus undecimque comperi. In coniecturis uero narrandis me non plane omnia recepisse studiorum Varronianorum periti facile probabunt magisque uereor ne nimis quam ne parum opinionum retulisse uidear. Praecipue autem ut decuit in antiquissimarum editionum et Popmae et Gerlachi et Roeperi commentis adscribendis modum tenui; neque fere alicubi secundos si qui erant coniecturarum inuentores nominaui. Versuum quoque auctores ut indicarem operam dedi, quamquam magno meo incommodo editiones Nonii Iuniana (quae emissa est Antuerpiae a. 1565) antiquiores adire non licuit praeter unam Venetiis a. 1492 editam, ubi uersibus instituendis opera nondum data est. — Fragmentis ipsis per pauca tantum addidi; unum mihi omittendum fuisse doleo quod Lucianus Muellerus mihi quandam narravit extare in scriptore Hispaniae ecclesiastico saeculi septimi, cuius nomen se effugisse, sed esse neque Isidorum neque Eugenium Toletanum; uersum autem esse choliambum. Quem diu multumque scrutatus postquam non inueni, feli- ciori ut indagandum relinquam coactus sum.

In Graecis uocabulis graece latineue exarandis cum codices nullam omnino normam praebeant ita uersatus sum, ut quae tunc in latinum iam sermonem recipi potuisse uideantur (e. c. Marcopolis, rhythmos) latinis, reliqua (e. c. *Κοσμοτορύη*, *περιθειπνον*) graecis litteris scriberem: lex incerta sane, sed qua aliam uidi nullam. Signis talibus [] quae inclusi, in libris desunt sed addenda uidentur; quae

ueror in libris extantia delenda sunt, ea in adnotatione tantum commemorauit. Aliorum scriptorum uerba adlata litteris latiore spatio inter se segregatis distinxit; id quod paucis locis, quos infra indicabo, neglectum esse piget.

In appendice quod et Menippi Meleagrique praeter epigrammata reliquias et Varronis librorum in quibus remissiore stilo usus est omnium¹⁾ fragmenta recepi, nemo puto reprehendet. P. autem Varronis Atacini fragmenta subieci, ut, quae sit illius poesis indoles quomodoque ea a Reatini uersuum ratione discrepet, uno conspectu eluceat; quas quamquam toto caelo quod aiunt inter se distant, tamen nuper uel Reifferscheidius (Suetoni rell. p. 197 not.) satis discernere noluit. Sententias denique Varronis quae dicuntur addidi, quia non absonum puto conicere, aliqua certe ex parte (nam aliae facili opera postea addi potuere) eas e Varronis libris deriuandas esse. Nam insunt sententiae quales liberalior tantum excultiorque medio aevo aetas mea quidem sententia inuenire potuit quaeque Varronis ingenio aptissimae sunt; nec obstat sermo qui profecto illius aeui barbarie foede infectus est, cum in talibus florilegiis sententias tantum respicere, uerba neglegere suoque usui accommodare possent²⁾. Exemplo sit sententia 56 'omnia

¹⁾ Hinc epistularum fragmenta recepi, epistulicarum quaestionum omisi.

²⁾ Inscriptio etiam quamuis corrupta ad antiqua nos reuocat tempora. Nam inscrititur codex Patauinus 101 saec. XIII 'Prouerbia Varronis ad Paxianum', Atrebaten sis autem 305 saec. XIV 'Sententiae Varronis ad Papirianum Athenis audientem', unde Vincentius Bellouensis (spec. hist. VII 58 all.) 'ad Athenensem auditorem' effinxit. Inde reliqui pendent, nisi quod Dublinensis aliquis codex (cf. Oehlerus ann. philol. LIV p. 138) 'Prouerbia Varronis ad Papyriannum senatorem Rom.' exhibet. Qui siue fuit Paxianus nomine siue Papirianus, Athenis certe audiit i. e. studiis incubuit, quod non potuit facere nisi ante a. p. Chr. 529, quo anno scholae ibi clausae sunt. Profecto

nosse impossibile', quacum conferas Varronis de re rustica II 1,3 'nemo omnia potest scire'. Sin uero Varro ipse suas in his sententiis partes habet, non dubito quin nonnullae earum e saturis (quare paucula uersuum uestigia deprehendimus) petitae sint, quae sententiose dicta continebant permulta, cf. e. c. Aborig. III. Agatho III. de off. mar. I Eumen. XI alia. Quare ne ullam rem omitterem quae ad saturarum cognitionem usui esse posset, has quoque sententias integras (nam genuinas eligere non possumus) adposui; de quibus qui plenius edoceri uoleat, Chappuisii editionem Parisiis a. 1856 emissam adeat.

Superest ut indicem, quae in libro foras iam prodituro corrigenda addendaue inuenerim.

p. 1. '*Plurimos libros*' Varronis Mercklinus mus. philol. XIX
p. 17 saturas solas intellegit.

p. 4 sqq. Reliquos saturarum scriptores commemorare potui Naeuium (cf. Festus p. 257 a 'Naeuius — in satyra: *quianam Saturnium populum pepulisti?*'), Pacuuium (cf. Diomedes p. 486 K.), Attam (cf. Isidorus orig. VI 9 'Atta in satyra dicens: *uertamus uomerem In ceram, an mucrone umquamaremus osseo?*'), Pomponium (cf. Priscianus VI 2 'Pomponius in saturam: *cuiusuis leporis Liber diademam dedit*'. ib. VI 18 'Pomp. in saturam: *blanda fallax superba impotens discordis*'. Nonius 112, 4 'Pomponius — saturarum [?]: *non frustulatim nec minutatim dari*'), Albutium 'cuius Luciliano charactere sunt libelli' (Varro r. III 2, 17).

p. 7. Mercklinus l. c. Quintilianum sensisse putat 'non sola carminum, sed etiam rerum uarietate'; perperam, cum in Lucilio quoque rerum uarietas et 'eruditio mira' praedicetur.

autem non ipsius Varronis erat, tale ex suis ipsius scriptis florilegium componere, sed posterioris hominis ex illius libris excerptensis (qui quo tempore ante a. 529 uixerit incertum est); quare ne Papirianum illum uel Paxianum in Varronis amicis cum Schneidero Deuitio aliis quaeramus cauendum est.

- p. 18 l. 11 e p. 109 emendanda est.
- p. 35. Heraclides Zoroastrem etiam libri titulum fecit.
- p. 37 not. 3 adde: Cf. Wilmanns de Varronis libris grammaticis p. 36 not.
- p. 38 not. 3 adde: Wilmanns ibid. p. 9 not.
- p. 40 l. 21 lege *Περίπλους*.
- p. 48. de Atilio Serrano perperam iudicaui, cf. p. 207 sq. not.
- p. 58, 3. dele *describere*.
- p. 62. Manii frg. XVI lege XV; XVII leg. XVI.
- p. 66. Manii frg. XIII lege XII; XV leg. XIV.
- p. 70. not. 2 Genetiuis non in -uis exeuntibus adde *uictus* (Virg. diuin. IV).
- p. 70 l. 14 pro *quater* lege *ter*.
- p. 71. Manii frg. XV leg. XIV.
- p. 75. - - - XIV leg. XIII.
- p. 77. - - - XV leg. XIV; XVII leg. XVI.
- p. 75. *Delphice* sqq. e carmine morali aptius quam e tragedia deducentur.
- p. 76 l. *πιῶν* pro *πίνων*.
- p. 78. Nescio an Endymionum frg. VI prosam poeticamque orationem suam (non poesim dixerim Enni) non unius sententiae ambitu coniungat.
- p. 83. adde iambicos dimetros (Syneph. V).
- p. 85 sq. Testam. I non dicere ionicum tetrametrum, sed simpliciter inter galliambos referre debui.
- p. 86. Glyconeis ante Varronem usus esse uidetur Scantius loco a Varrone Eumen. VII p. 126 seruato.
- p. 88 med. Adde *tonimu'* [*canimu'*] Eumen. XXXV.
- p. 88 not. 1. *u'* scriptum esse inde quoque fortasse appareret, quod Man. XII 'legibus nec luxu' illa 'nec luxu' excidere: scilicet per homoeoteleutum *legibu'* hoc factum est.
- p. 89 l. 6 adde *Pacū* ('*Ov. λύρ. XXII*).
- p. 89 l. 27 adde *dūplicarat* ('*Avθρ. I*).
- p. 94. Abor. IV Mommsenus hist. Rom. II p. 418 recte intellegit de introductis deorum imaginibus.
- p. 94. adv. ad Abor. V lege: *ανορων* H m. pr. *αντρω-*
νων H m. sec.

p. 95. Agath. III. Ribbeckius tragg. lat. p. 281 praeter Agathonem etiam *Dulorestem* saturam accipit.

p. 98. l. 5 a fine 'nunt.' scribe pro 'nunt.'

p. 98. not. ad "Ἄλλος οὐτος Ἡρακλῆς supplex 'ἐπι τῶν λόγων καὶ πραταιῶν' Diogenianus I 63.

p. 99, 8. [et] pro et scribe.

p. 102, 9. aëra scribe.

p. 105, 6 a fin. adde: *ueteres repuerascunt* Meinekius. *puera-scunt* Friedlaenderus hist. cultur. Rom. II p. 74.

p. 111, 8. Malim iam pro Caelibe *Caesaris* nomen aliquo modo in inscriptione ponere.

p. 115 not. adde: Ioannes Sarib. Polier. VI 26 'Varro in satira quae Menippaea inscribitur et de officio mariti instituta est, ait: Vitium coniugis aut tollendum est aut ferendum. Qui tollit uitium, commodiorem coniugem praestat; qui fert, se ipsum efficit meliorem.' Hinc deprompsit Arnoldus de Hollandia, cf. Chappuis sentences de Varron p. 58.

p. 117. not. ad Δις παιδες οἱ γέροντες: 'ἐπι τῶν πρὸς τὸ γῆρας εὐηθεστέρων' Diogenianus IV 18.

p. 118, 9. pro *Lugdun.* lege *Voss. mai.* et *Voss. min.* pro *Voss.*

p. 130, 1. *plenus uini et Veneris* uerba aliis poetae adlata putat Ribbeckius p. 109; cf. proll. p. 77.

p. 131, 5. 'Furiarum' scribe.

p. 131, 5. 140, 5. 143, 2 sq. 151, 3. 195, 7. 208, 2. aliorum uerba litteris latioribus distinguere neglexi.

p. 132, 3. lege *Cybeles* cl. Plin. ap. Charis. p. 53.

p. 144. *Ινώθι σ.* II fortasse totum prosa oratione constat.

p. 154, 2. *equilam* pro 'eculam' (i. e. equulam) e Caesaris exemplo, qui i in multis pro u nouauit, pendere puto. Vnde et Legem Maeniam sero scriptam et Varroni ipsi 'propter auctoritatem uiri (Caesaris) consuetudinem factam' (Varro ap. Cassiod. de orth. 1) exemplo memorabili appetet.

p. 174, 2. fortasse legendum *bouam lino oblenisse?* cf. Paulus Festi p. 30 'Crurum tumor uiae labore collectus boua uocatur.'

p. 177 not. Nescio quo infelici casu tria huius saturae testimonia e Gellio exscripta omisi. Macrobius Sat. I 7, 12. 'M. Varronis librum uobis arbitror non ignotum ex saturis

Menippeis, qui inscribitur 'Nescis quid uesper uehat', in quo coniuuarum numerum hac lege definit, ut neque minor quam Gratiarum sit neque quam Musarum numerosior'. Idem ibid. II 8, 2 sq. 'Multi ut aestimo in hoc a Varrone dissentunt, qui in illa lepidissima saturā Menippaea, quae inscribitur 'Nescis quid uesper uehat' de secunda mensa placentas remouit . . . Locus Varronis . . . in his fere uerbis est: Bellaria ea maxime sunt mellita quae mellita non sunt; dulcibus enim cum πέψει societas infida'. Sequentia 'Significant autem bellaria . . . Liberi bellaria' eisdem fere uerbis, quibus Gellius, exhibit Macrobius redactaque in breuius Ioannes Sarisberiensis Politico VIII 7 ubi dicit 'Vtitur autem hoc nomine M. Varro. Bellaria, inquit, ea maxime mellita sunt, quae mellita non sunt.'

p. 181 l. 13 a fin. lege 'pedester'.

p. 240, 15 sq. Hunc locum, quem dubitanter Varroni reliqui, sero uidi e Lucili lib. IV fg. 6 Gerl. (ap. Cic. de fin. II 8, 23) petitum esse.

p. 250 fg. XXIV. Num legendum 'prohibent puerum bonum fieri'?

Scripsi HEIDELBERGAE mense Martio a. MDCCCLXV.

PROLEGOMENA

ARGVMENTVM DISPVTATIONIS.

CAPVT I.

De Quintilianii saturarum deseriptio	p. 1.	6 ✓✓
Enni saturae		4
Lucili saturae		5
de Menippo		7 ✓
de Menippis prosa oratione pœsique constantibus		13 ✓✓
de Menippearum indole		20
de pseudotragoediis		30
de logistoricis		32
saturarum catalogus		38
de fatis saturarum		49

CAPVT II.

Praefatio de re metrica Varronis		54
quorum scriptorum imitator extiterit		58
poetica 1) propter epitheta ornantia		61
2) propter uocabula poetica		64
3) propter alia a prosae Varronis simplicitate aliena		68
de aliorum uersibus inspersis		74
de utriusque sermonis uariorumque metrorum coniunctione		77
de singulis metris		80
obseruationes metricæ uariae		88

CAPVT I

Saturarum genus quod excoluit M. Terentius Varro Reatinus diuersa a reliquorum in saturis scribendis adhibita ratione constitisse unus tantum disertis uerbis nobis tradidit Quintilianus in institutione oratoria X 1, 93 sqq. haec narrans: ‘*Satira quidem tota nostra est, in qua primus insignem laudem adeptus Lucilius quosdam ita deditos sibi adhuc habet amatores, ut eum non eiusdem modo operis auctoribus, sed omnibus poetis praeferre non dubitent.. ego quantum ab illis, tantum ab Horatio dissentio, qui Lucilium fluere lutulentum et esse aliquid, quod tollere possis, putat. nam eruditio in eo mira et libertas atque inde acerbitas et abundantia salis. multum est tersior ac purus magis Horatius et (non labor eius amore) praecipuus. multum et uerae gloriae quamuis uno libro Persius meruit. sunt clari hodieque et qui olim nominabuntur. alterum illud etiam prius satirae genus sed non sola carminum uarietate mixtum condidit Terentius Varro, uir Romanorum eruditissimus. plurimos hic libros et doctissimos composuit, peritissimus linguae latinae et omnis antiquitatis et rerum graecarum nostrarumque, plus tamen scientiae collaturus quam eloquentiae.*’ Quicunq; conferendus est, qui duo quidem et ipse saturarum genera enumerat, alias uero alterius cultores nominat Diomedes grammaticus, cuius haec sunt uerba p. 485, 30 sqq. Keil. ‘*Satira dicitur carmen apud Romanos nunc quidem maledicum et ad carpenda hominum uitia archaeae comoediae charactere compositum, quale scripserunt Lucilius et Horatius et Persius. at olim¹⁾ carmen quod ex uariis poe-*

1) ‘et olim’ libri; ‘sed olim’ Reifferscheidius in Suetoni reliquiis p. 20; ‘at olim’ scholiasta Persii cod. Bern. 665 uerbo tenuis fere cum Diomede consentiens.

matibus constabat satira uocabatur, quale scripserunt Pacuuius et Ennius.' Sed hae duae descriptiones, quamvis eodem fere tempore sint factae — Diomedem enim ex Suetonianis potissimum copiis sua hausisse O. Lahnius monstrauit in museo rhenano IX 629 sq. — in Luciliano quidem genere enarrando satis inter se consentiunt; de altera autem parte quae proferunt, ea ad res omnino diuersas spectare inde statim appetet, quod 'carmen — quale scripserunt Pacuuius et Ennius' non esse confundendum cum satura Varronianam, licet Casaubonus de satyrica Graecorum poesi et Romanorum satira p. 199 ita statuat, ipsa Quintiliani uerba clament, Varronem 'alterum illud genus' condidisse perhibentia. Litterarum enim genus aliquod condere nihil aliud nisi id inuenire primumque excolere potest significare, eodem modo quo singula carmina uersusue qui inuenit scribitque, condere ea dicitur. Nihil igitur ad Quintiliani sententiam (quam ueram esse uidebimus) Varronianae saturae cum Enni Pacuuique carminibus negoti est, triaque omnino saturarum genera extitisse est consectarium, quorum unum modo quod est Lucilianum ab utroque teste, a singulis tantum reliqua duo afferuntur. Itaque omnia iam in utroque loco plana essent, nisi haec uerba intercederent Quintiliane 'alterum illud etiam prius satirae genus.' Quae uerba cum Gesnerus olim interpretaretur 'etiam praestantius' ariolatus est; nam sententia non potest alia dispici nisi haec: priore tempore exortum esse hoc genus quam illud de quo antea dictum sit. Cuius cum primus auctor dicatur Lucilius, qui Varronem aetate multo praecessit, manifestam iam animaduertimus discrepantiam in sententia, qua saturae genus et ipso Lucilio antiquius et a Varrone demum inuentum esse uno tenore dicitur. Quae uerba inter se luctantia explicando conciliare quantumuis strenue ac sollerter aggrediaris, nullo modo contingere potest; nam uitium inest tollendum. Id quod O. Lahnius in scholis suis ita temptasse memini, ut pro 'condidit' reponeret 'condiuit', sed parum apposite ni fallor, cum pulcritudinis elegantiaeque Varronianae laudem id uerbum Quintiliano inculcaret, a qua alienum eum fuisse cetera et praecipue

ultima eius uerba ostendunt. Mihi in illis ipsis ‘etiam prius’ corruptelae sedes esse uidetur, quam certissimo remedio me sanare quamquam affirmare non audeo, aliquam tamen probabilitatis speciem habere puto, ut scribatur ‘etiam uerius satirae genus et non sola carminum uarietate mixtum’; alludere enim Quintilianum ad saturae uocis definitionem inter ueteres iam diuulgatam, qua ad saturae lancis legisque similitudinem hoc principale in saturā duxerunt, ut diuersa ibi miscerentur uultumque ipsa quam maxime uarium et multiplicem praeberet.¹⁾ Quod quomodo in Varronis saturis magis etiam atque in reliquis factum sit, mox declarabo. Verum utut de hac coniectura iudicandum est, saltem Fabii uerba qualia leguntur non concinere ostendi et mutatione opus esse; neque quidquam id quod hac disputatione declarare uolui — apud Quintilianum auxili inuenire potest ea opinatio, qua Ennianam Varronianamque saturam in unam quis confundere uelit.

Porro Quintilianus Varronis genus ‘non sola carminum uarietate mixtum’ fuisse dicit. Quo in loco explicando mirum quantum uirorum doctorum sententiae discrepant. Quamquam aliter uix potuit euenire, ubi non ex Quintilianni uerbis sed e Varronis reliquiis lucem requisuerunt, sententiarum apud ipsum scriptorem conexum neglegentes. Via enim ac ratione procedentibus ita exordiendum est, ut cum Fabius hoc tanquam signum notamque Varroniani generis posuerit, non sola esse carminum uarietate mixtum, necessario inde consequi uideant, ut alterum illud a Lucilio aliisque cultum genus, quod iam ante Varronianum descriptum est, sola carminum uarietate fuerit compostum. Quod an et quomodo factum sit ut probe perspiciat, Luciliana primum satura paucis describenda est; ei tamen ipsi non rei necessitate constrictus sed quadam licentia expatiens, cum Diomedem iam de ea disserentem induxerim, de Enniana quoque satura paucula quae scimus praemittam.

1) Eadem sententiam consecutus est Spaldingius ad h. l. coniendo ‘proprium’, sed id et ipsum a litteris minus commendatur, et uoci ‘etiam’ locum nullum relinquit.

In Enni igitur saturarum libris, quos numero minime sex fuisse ex Donato in Terenti Phormionem (II 2, 25) docemur, metrorum extitisse uarietatem primo obtutu animaduertimus. Ita e libro secundo fragmentum hexametris descriptum alterumque quadrato uersu factum illud Servius hoc Nonius seruarunt; itidem tertii libri fragmenta senariis conscripta duo, hexametris unum Nonius praebet. Scipio quoque Ennianus, quippe cuius fragmenta extent trochaica duo, hexameter unus, inter saturas recte a Vahleno in prolegg. ad Enn. poes. rell. p. LXXXIV sqq. refertur; quem cum *'librum qui Scipio inscribitur'* Gellius IV 7 dicat, totum aliquem in saturis librum obtinuisse appetet, qui poematis uarii et generis et metri, sed quae ad Scipionem Africanum pertinerent omnia, constitit. Nec tamen cum Vahleno tertium saturarum librum dico Scipionem fuisse, cuius sententiae et obstare uidetur uersus *'Nam is nōn bene uult tibi, qui falso criminat'* nimis ille humilis pro grandi et elata Scipionis dictione, et fulcrum quo nititur omne iam abstulit Ribbeckius in mus. philol. X 287, qui totum fragmentum X Vahl. e Scipione ad Annales transferendum docuit, unde unum poeta uersum in saturarum librum tertium denuo acceperit. Nimirum uersus quos ut notissimos Cicero protulit, non potuit sumere e saturis, quae iamdiu ex hominum memoria euanuerant neque nisi e grammaticorum studiis nobis notae sunt. Quem autem alium saturarum librum Scipio obtinuerit, id iam non possumus indagare.

Hoc igitur uidimus, uaria singulis libris infuisse metra cumque satirae illae non longissimae fuisse putandae sint (uelut illa quadratis uersibus scripta cuius argumentum Gellius II 29 narrat), aliter si quid uideo fieri non potuit nisi ut saturis singulis — siue ut cum Diomede loquar poetatis singulis, quibus satira (i. e. liber saturarum) constabat — singula metra responderent, id quod Vahlenus quoque p. LXXXII probat. Praeter hanc quam dixi uersuum inter singulas saturas uarietatem argumentis quoque non minus multiplicibus continebantur, de quibus accuratius disserere cum reliquiarum inopia uetet, id unum ex

fragmentis affirmare licet, serium iocosumque uel potius elatum humilemque sermonem suas quemque saturas obtinuisse.

Iam ad Lucili triginta saturarum libros si accedimus, ut quae is nouarit in eo genere cognoscamus, primum uidemus eum Enniana metrorum uarietate plerumque spreta hexametrum uersum sibi proprium adsciuisse, quo quidem unico in omnibus usque ad uigesimum tertium libris¹⁾ et in tricesimo usus est; ita ut quamquam in octo reliquis — nec fortasse eis omnibus — alia quoque metra adhibuit, tamen summam rem si spectas inter dactylicos poetas Lucilius ponendus sit et in re metrica Horatio posterioribusque exemplum fuerit quod sequentur. Argumentorum autem uarietatem Ennio profecto non minorem amplexus est. In eius enim saturis fere dicam de omnibus rebus agebatur nunc serie nunc iocose, docte et indocte, narrando uel sermocinando, neque ulla res qua hominum mentes occupari possunt aberat. Non enim ut Gerlachius in praef. ad Lucilium ariolatur p. 114 ‘reiecta Ennii eruditione’ saturas scripsit, sed locupletior testis Quintilianus ‘eruditio nem’ ut uidimus ‘in eo miram et libertatem atque inde acerbitudinem et abundantiam salis’ praedicat. Haec ultima autem ni fallor ab Ennio eum distinguebant, in quo nos quidem ludibria et irrisione desideramus; haec etiam posterioribus eum adprime legendum et imitandum scriptorem reddebant Ennianosque labores tantopere obscurabant, ut uel inuentorem saturae, nempe ubi de salibus ei carmini propriis praincipie agitur, Lucilium Horatius dixerit sermonum I 10, 48.²⁾ Quam Lucili et uirtutem et gloriam

1) Haec duo fragmenta l. XX 8 Gerl. et XXII 1, cum sola senariis conscripta sint, ad posteriores fortasse libros numerorum emendatione reicienda sunt.

2) Ennii saturas Horatius fortasse ne nouerat quidem; certe mentionem earum nullam facit. Nam ‘rudis et Graecis intacti carminis auctor’ (ibid. u. 66) nullo modo Ennius dicitur, sed quod unice uerum Crainius (philol. IX p. 575 sqq.) et Ribbeckius (ann. philol. 1858 p. 213) monstrarunt is qui uersibus saturniis carmen composuit; aptissime ni fallor de Liuio Andronico cogitabitur.

ad ueram originem Bernhardyus refert hisce uerbis in Rom. litt. hist. p. 597 ed. IV: ‘— sobald sie (i. e. *satura*) einen dichterischen Werth und Standpunkt von der starken Individualität eines Dichters empfing, und in solchem Sinne darf Lucilius ihr Erfinder, richtiger ihr geistiger Schöpfer heißen.’ Reliqua eiusdem uerba non aequa rei apta non curo; nullo enim modo artioribus quam antea finibus saturam a Lucilio circumscriptam fuisse, ut in irridendo omnis uersaretur, uel una illa *satura* noni libri monstrat, qua orthographiam quam doctissime exposuit. Ex eodem libro nono perspicuum fit pluribus saturis libros singulos constitisse, cum magnus reliquiarum quae ibi sunt numerus cum orthographicis illis praeceptis uno carmine non potuerit contineri. Neque obstat quod librum sextum decimum qui ‘Collyra’ inscriptus erat, in amicae laudibus uersatum esse oportet (cf. Porphyrio in Hor. carm. I 22, 10); uariis enim carminibus uario modo ei rei studere potuit neque absone Scipio Ennianus in comparationem uocabitur. Quod autem in primo libro (cf. Lactantii instt. diu. IV 3, 12) deorum consilium et in tertio (cf. Porphyrio ad Hor. serm. I 5 init.) iter Italicum descriptsit et ‘Fornex’ quoque titulus ex eo memoratur (cf. Arnobius II 6), nulla extat causa ut ea omnia non ad singularum saturarum sed ad librorum totorum argumenta referamus.

Ad Varronem cum iam sim progressurus, hanc quasi summam rerum adhuc tractatarum in memoriam reuocandam censeo: Ennium et Lucilium eis tantum inter se rationibus differre quod alter uarietate metrorum, alter maxime hexametrus usus est, deinde quod Ennius ut uidetur nusquam, Lucilius saepissime ludibria saturis immiscuit. Haec autem promiscua eis fuisse, ut argumenta quam maxime uaria uariis modis tractarent, ut singuli libri pluribus constarent saturis, ut omnia denique uersibus essent composita.

Primum tamen eo reuertamur, unde defleximus, ut, ne quid praeiudicij ex Quintiliani uerbis ‘*alterum illud genus — non sola carminum uarietate mixtum*’ male acceptis mentibus haerere possit, ea recte explicemus. Ex quibus ut dixi apud Quintilianum manifestum fit fieretque apud quemuis

scriptorem mentis compotem, illud genus, cui hoc alterum opponit, sola carminum uarietate esse mixtum. Ea uero non potest metrorum significare uarietatem, cum Lucilius plerumque, Horatius autem et Persius in satiris ubique usi sint hexametris; econtra uarietas quam illi adhibebant in serio iocosique sermone uicissim ponendo et omnino in argumentorum diuersitate constabat. Hanc igitur cum Varroniano quoque generi Fabius adsignet, aliam etiam inibi uarietatem fuisse perhibet, quam magno nostro detimento non apertis verbis significat sed obscurius tantum tangit. Possit quis ita supplere ‘non sola carminum i. e. argumentorum in carminibus tractatorum, sed etiam metrorum uarietate mixtum’, alius autem haec coniectauerit ‘sed etiam (uariorum) metrorum cum prosario sermone coniunctorum uarietate mixtum’, et neuter e Quintiliani uerbis poterit refutari.¹⁾ Quare ego hoc iam loco praemonere, nos ex Fabii uerbis in illa grauissima quaestione nil praesidi habituros esse, tutius duxi. Nam et illud iam monstraui, Varronem non cum Ennio hic tacite componi, quod ex corruptis illis ‘etiam prius’ concludi possit; agi enim de genere illo quod ipse Varro primus inuenierit consideritque.

In describendis Varronis saturis initium sumendum est a loco Gellii II 18, 6 sq., quem Macrobius Saturn. I 11, 42 eisdem uerbis exscripsit: ‘*Alii quoque non pauci serui fuerunt qui post philosophi clari extiterunt. ex quibus ille Menippus fuit, cuius libros M. Varro in satiris aemulatus est, quas alii cynicas, ipse appellat Menippeas.*’ Paulo aliter idem Gellius XIII 31, 1 dicit: ‘— *saturarum M. Varronis — quas partim cynicas alii Menippeas appellant.*’ Menippeae appellationis rationi apertis uerbis declarandae Valerius Probus qui dicitur, Vergili commentator, operam nauauit qui ad Verg. ecl. VI 31 p. 14, 19 Keil. haec profert:

1) Futilia autem Roeperus philol. XVIII 430 protulit, qui talia Quintilianum putat sensisse: non sola carminum i. e. metrorum uarietate mixtum, sed etiam serii iocosique sermonis coniunctione. An forte ab Horatiano genere haec coniunctio aberat, ut ea tamquam propria Varroni tribueretur?

'Varro qui sit (est Roeperus. et?) Menippeus non a magistro cuius aetas longe praecesserat, nominatus (nominatur?), sed a societate ingenii, quod is quoque omnigeno carmine satiras suas expoliuerat.' Et sane ipse Varro non raro Menippeus dicitur, cf. Charisius p. 118. Diomedes p. 371. Symmachus auct. epp. 2. Arnobius VI 23. Eutychius p. 2169 P. 175 L. Athenaeus IV p. 160 c. Quam autem huius nominis causam Probus affert, ea parum uidetur consentire cum Gellii sententia, qui inter cynicarum et Menipppearum appellationem affinitatem quandam sine dubio intercedere uoluit. Cynicorum enim omnino fuisse ut carmine omnigeno scripta sua expolirent, id nemo adhuc affirmauit. Quare ut possimus diuidicare, Gellione sit an Probo fides habenda, siue utrum a cynica quadam saturarum indole (quam Tertullianus quoque ad nationes I 10 et apologetico cap. 14 inuit, 'Romani stili Diogenem' et 'Romanum cynicum' Varronem uocans) an ab omnigeno carmine an forte ab his duabus rebus quocunque modo inter se consociatis Menippi agnomen acceperit, de Menippo prius quae scimus suo ordine proferenda sunt.

Menippum patria Gadarensem, cuius uitam nimis stolidie conscribillauit Diogenes Laertius (VI 99 sqq.), floruisse circiter olympiadem centesimam sexagesimam Oehlerus (prolegg. ad Varronis satt. p. 42 sqq.) probabiliter demonstrauit, uiginti fere annis antequam Varro natus est. Paulo igitur nimius est Probus, 'longe' eum aetate Varronem praecessisse ubi perhibet. Cynicorum sectae addictus erat scripsitque similia atque alii quidam eius philosophiae asseclae, talia dico quibus seria iocosaque lepide permiscebantur, uel potius quibus 'ridendo dicere uerum' ut ait Horatius seriaque iocose exprimere conabantur. Ita Monimus cynicus *παιγνία* scripsit *σπουδὴ λεληθυίᾳ μεμιγμένα* (Diog. Laert. VI 83), ad quorum exemplum Menippum libros suos instituisse Prellerus opinatus est (ann. litt. Ienens. 1847 p. 621); ita Meleager Menippi et popularis et imitator (cf. Strabo XVI 2, 29 et Anth. gr. epigr. ἀδεσπ. 572. Meleagri epigr. 127) scripsisse uidetur, cuius reliquiae quidem pauculae (nam epigrammata huc non pertinent)

cum meram festiuām omnes gratiam spirent, seria tamen eum immiscuisse ex eius epitheto ὁ κυνικός (cf. Athenaeus XI p. 502c) probabile est; ita denique Bion Borysthenites ὑπομνήματα sua (Diog. L. IV 47) composuit, quem primum uel Eratosthenes (Diog. L. IV 52. Strabo I 2, 2) uel Theophrastus¹⁾ (cf. Metrodor. qui dicitur περὶ αἰσθῆσεων in uoll. Herculann. VI col. XV) philosophiam ueste florida induisse dixit.²⁾ Eodem modo Menippi libri conscripti erant, quos ne ex Diogenis uerbis ‘Φέρει μὲν οὖν σπουδαῖον οὐδέν. τὰ δὲ βιβλία αὐτοῦ πολλοῦ καταγέλωτος γέμει κατ’ ἵσον τοῖς Μελεάγρον τοῦ κατ’ αὐτὸν γενομένου’ prorsus iocis constitisse sumas, primum prohibet quod inter philosophorum seriem Diogenes eum recepit quodque σπουδογέλοιον vocat Strabo (XVI 2, 29), tum uero uiri imago qualem ex Luciano strenuo eius sectatore qui saepissime in dialogis eum introducit nobis depingere possumus. Qui quamquam eum sic describit (dial. mort. I, 2): ‘γέων φαλαρὸς, τριβώνιον ἔχων πολύθυρον, ἀπαντι ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον καὶ ταῖς ἐπιπτυχαῖς τῶν φανίων ποικίλον· γελᾷ δ’ ἀεὶ καὶ τὰ πολλὰ τοὺς ἀλαζόνας τούτους φιλοσόφους ἐπισκώπει’ aliis tamen locis serio ac fere austere eum sapientiam suam edocentem facit (cf. necyomantia 14 sqq. dial. mort. XX). Et haec sane satis simplex erat: summum enim sapientis bonum τὴν ἀπαθείαν ducebat, ut ‘τὸ παρὸν εὐθέμενος’ nil cuperet nil metueret modiceque et quiete omnibus in rebus et conquirendis et fruendis se haberet; etiam in philosophando ultra certos statosque terminos ne egredereretur subtileisque disputationes philosophorum ut uen-

1) Eratosthenis esse hoc facete dictum non Strabo tantum, qui ipsius uerba ante oculos habuit, multo probabilius reddit, sed res ipsa unice uerum ostendit esse, cum Theophrastum, cuius ipse Bion erat discipulus, imitatores etiam Bionis, qui primus philosophiam adornauit, notos habuisse temporis ratio prohibeat. Iam apparent, quo iure Neapolitani editores Metrodoro Epicuri amico, Theophrasti aequali hunc librum tribuere sine ulla causa conati sunt.

2) Bionem Diogenes quidem inter academicos enumerat; sed ipse dicit (IV 51): ‘οὗτος τὴν ἀρχὴν μὲν παρηγείτο τὰ Ἀκαδημαϊκά — — εἰτ’ ἐπανείλετο τὴν Κυνικὴν ἀγωγὴν, λαβὼν τρίβωνα καὶ πήραν.’

tum et fumum haberet. Vnum tantum afferre libet locum ex *Nekuromantieis* c. 21 ubi hanc se a Tiresia accepisse sententiam narrat: ὁ τῶν ἰδιωτῶν ἄριστος βίος καὶ σωφρονέστερος· ὡς τῆς ἀρροστίνης πανσάμενος τοῦ μετεωρολογεῖν καὶ τέλη καὶ ἀρχὰς ἐπισκοπεῖν καὶ καταπτύσσεις τῶν σοφῶν τούτων συλλογισμῶν καὶ τὰ τουαῖτα λῆρον ἥγησάμενος τοῦτο μόνον ἐξ ἀπαντος θηράση, ὅπως, τὸ παρὸν εὐθέμενος, παραδράμης γελῶν τὰ πολλὰ καὶ περὶ μηδὲν ἐσπουδακώς.¹⁾ In his autem ne diutius immorer, inscriptiones statim librorum eius quotquot seruatae sunt recensebo. Ex tredecim igitur quos scripsit libris (Diog. L. VI 101) hi sunt quos nouimus: *Nekuia. Διαθῆκαι. Αρκεσίλαος. Συμπόσιον. Ἐπιστολαὶ κεκομψευμέναι ἀπὸ τοῦ τῶν θεῶν προσώπουν. Πρὸς τοὺς φυσικοὺς καὶ μαθηματικοὺς καὶ γραμματικοὺς καὶ γονάς Ἐπικούρου* (fortasse καὶ δόξας Ἐπικούρου, ut impugnet librum quem ille *Kυρίαι δόξαι* inscriperat cf. Diog. L. X 27) καὶ τὰς θρησκευομένες ὑπ' αὐτῶν εἰκάδας. Fortasse etiam *Διογένους πρᾶσις* (Diog. L. VI 29 ubi codices nonnulli Hermippum pro Menippo praebent).¹⁾ Fragmenta autem seruata sunt per pauca

1) Meinekius in Vindiciis Strabonianis p. 234 sq. Suidae Eudociaeque uerba 'Μένιππος' κωμικός τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστι Κέρκωπες (καὶ 'Οφεις addit Eudocia) καὶ ἄλλα ad cynicum nostrum referenda, in Comicis autem Graecis uol. V p. 12 'Μένιππος ὁ κωμικός' emendandum putat. Causam uero qua haec sententia commendetur cum nullam uideam, aperte etiam refutatur non quidem praecedente lemmate 'Μένιππος ὁ κωμικός. ἔστιν ἐν τῷ Φαιός' quippe quod uel falso inculcatum esse uel ad Suidae imperitiam duo homines ex uno efficien-tem referri possit, sed (licet Meinekius 'in eo non esse quod quis haereat' affirmet) ea re quod δράματα illius opera nuncupantur, quam profecto appellationem ipse Suidas non potuit fingere. Quam autem idem Meinekius poetae ignoti comoediam Διὸς inscriptam ex Aelio Dionysio apud Eustathium ad Hom. p. 1384, 46 Menippo tribuit, eam ne comico quidem Menippo ut donemus quicquam suadet, ut de cynico uel leuissima suspicio funditus tollenda sit. Sed cuiuscunq; erat, Varroni tamen Graecis illi literis profundissime imbuto, cum trecentos Ioues ('sive Iuppiteres dicendum' ut Tertullianus irridendi causa addit ad nationes I 10. apolog. 14) sine capitibus induceret, hanc Διῶν comoediam ob mentem fuisse, ut argumentis destituta, ita per se et speciosissima et ualde probabilis uiri doctissimi opinio est.

adeoque ex quinque illis quae collegit Oehlerus (p. 29 sq.) unum demendum est, cum Suidae uerba s. u. **Φαιός**: ‘Μένιππος ὁ κυνικὸς ἐπὶ τοσοῦτον τερατείας ἥλασεν, ὡς Ἐφινύος ἀναλαβεῖν σχῆμα, λέγων ἐπίσκοπος ἀφίχθαι τῶν ἀμαρτανομένων ἐξ ἄδου’ sqq. a Diogene VI 102 ad Menedemum cynicum, non ad Menippum referri iam dudum Leopardus emendationum XVII 3 adnotauerit. Ipsa fragmenta in calce huius libri adicientur.

Iam uero ut Probo satisfaciamus, an carminibus interspersis Menippus libros suos uariauerit quaerendum est. Quod cum antea ab omnibus negaretur¹⁾, primus Probo fidem habuit Prellerus (l. c. p. 622), quem secutus est Wachsmuthius de Timone Phliasio p. 42 sq. qui apud Athenaeum I p. 32 e ‘ὁ γοῦν κυνικὸς Μένιππος ἀλμοκότιν τὴν Μύνδον φησίν’ uerba e poeticis partibus esse seruata coniectura perquam probabili censem. Neque est cur Probo fides derogetur, qui pessima quidem elocutione uera tamen ceteroquin hoc loco refert. Quamquam illud argumentum, quod Wachsmuthius p. 43 e uersibus petit Homericis et Euripideis, quibus Menippus Lucianeus in necyomantiae initio utitur, nil poterit efficere nisi aliquorum uersus Menippum uel simpliciter usurpasse uel sillographorum modo in ridiculum detorsisse; propria eius carmina inde erui nequeunt. At locupletissimum testimonium Dialogi Lucianei uerba praebent, a Luciano dum Menippum imitetur se male tractatum esse his uerbis in Bis accusato cap. 33 querentis: ‘— τὸ γὰρ πάντων ἀτοπώτατον, κράσιν τινα παράδοξον κέκραμαι καὶ οὕτε πεξός εἰμι οὕτε ἐπὶ τῶν μέτρων βέβηκα, ἀλλὰ ἵπποκενταύρου δίκην σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούοντι δοκῶ.’ Quo loco πεξός non ad humilem uulgaremque dicendi usum, sed ad sermonem utique prosarium pertinere ea quae opponuntur ‘οὕτε ἐπὶ τῶν

1) Errat enim F. Ley de nita scriptisque Menippi cynici p. 8, Casaubonum quoque carmina sermoni ab illo immixta affirmare dicens. Nempe aperte Casaubonus declarat p. 207 ‘meras parodias ex alienis uersibus Menippum contexuisse’, non autem ipsum quoque poesi omnigenae operam impendisse.

μέτρων βέβηκα' dilucide ostendunt; ne uero in illis 'οὗτε πεξός είμι οὐτε ἐπὶ τῶν μέτρων βέβηκα' talem quis utriusque sermonis in unum genus confusionem inesse suspicetur, qualis est in illa πεξὴ ποιητικῇ, quo nomine Lucianus quom. hist. conscr. s. cap. 8 rerum gestarum historiam prosarie quidem conscriptam sed uerbis poetice sonantibus abutentem designat, id ea re prohibetur quod nimis elatum poeticique ardoris plenum sermonem Menippo illi, cuius scripta 'καταγέλωτος γέμει' nequaquam possumus concedere. Cum igitur neque pedestrem sermonem poeticis uerbis indutum atque minus etiam continua carmina indolis nimis prosariae ea uerba significare possint, quid iam relictum est, nisi ut utroque sermone uero et genuino eius libellos fuisse compositos e Luciani uerbis nobis sumamus? Quae quidem carmina cum apud Lucianum ipsum nec permulta nec permagna inueniantur, apud Menippum quoque quem ille imitatur rem aliter institutam fuisse nil est quod suadeat. Ante Menippum iam extitisse qui utrumque sermonem coniunxerint, non habemus compertum; Bion certe Borysthenites quem 'τὴν φιλοσοφίαν ἀνθινὰ ἐνδύσαι' Eratosthenes dixit (u. supra), alia ratione hoc negotio defunctus est. Huius etenim de uersibus quae memorantur apud schol. Cruq. ad Hor. epp. II 2, 58 nonnisi ad parodias referenda uidentur, praesertim cum 'εὐφυῆς ἦν καὶ παρῳδῆσαι' (Diog. L. IV 52); et si quidem Acroni ad Hor. l. c. ('Bion qui sophistes cognominatus est, in libro quem edidit mordacissimis salibus ea quae apud poetas sunt ita laceravit, ut ne Homero quidem parceret') fides habenda est, ad unum aliquem parodiarum librum; cf. Welckerus praef. Theogn. p. LXXXVII. Wachsmuthius l. c. p. 40 sq. Nam quod Prellerus e Diogenis uerbis IV 52: 'Ἡν δὲ καὶ θεατρικὸς καὶ πολὺς ἐν τῷ γελοιῷ διαφορῆσαι, φορτικοῖς ὀνόμασι κατὰ τῶν πραγμάτων χρώμενος. Λιὰ δὴ οὖν τὸ παντὶ εἰδει λόγου κεκρασθαι φασὶ λέγειν ἐπ' αὐτοῦ τὸν Ἐρατοσθένην, ὃς πρῶτος Βίων τὴν φιλοσοφίαν ἀνθινὰ ἐνέδυσεν. εὐφυῆς γὰρ ἦν καὶ παρῳδῆσαι' concludit, inter uaria haec genera de prosa quoque et poesi alternantibus cogitandum esse, non satis ipsa uerba respicit, quae genus

tumidum et sufflatum (*τὸ θεατρικόν*) cum ridiculo et scurili (*τὸ γελοῖον*) mixtum hisque additas parodias efficere illud ‘*πᾶν εἶδος λόγου*’ monstrant.¹⁾ Obiter moneo in anonymi περὶ αἰσθήσεων libri supra allati (cf. uolumina Herculanea VI col. XV) hac sententia: ‘*(x)αὶ ο(νδὲ)ν πιθανὸν (ξ)υστίν (τοι)ς* [[ώ]s Wachsmuthius] *αν* [?] *Βίωνος τοῦ κατὰ Θ(ε)όφραστον π..τον φιλοσοφίαν ἀνθίνοις κομήσαντος, ἀσ(υ)νθέτων μ)ετα(ο)λούθον διὰ (τ)ὴς φύσεως τῶν ὄντων ἀγνωσίαν*’ uocem illam mutilam π..τον a Scotto suppletam esse ποητοῦ. Sed caue inde de Bione poeta opinionem tibi fingas; Wachsmuthium enim p. 40 πρώτου recte emendasse Diogenis Strabonisque in hoc dicto narrando consensus docet. Meleagrum denique Gadarensem, quem indole Menippo simili fuisse Diogenes scribit, eodem quo illum scribendi genere usum esse facile conici, probari autem ne difficile quidem poterit.

Ad finem perduxi disputationem de Menippo, qua Probum, etsi satirarum appellationem in illius libros inepte confert,²⁾ rem tamen ipsam recte narrare ostendi, illum quoque ‘satiras suas omnigeno carmine expoliuisse.’ Cuius rationis exempla in Graecis litteris hodie quae extant, Luciani sunt opuscula, uelut Iuppiter tragoedus, Conuiuiin, Alexander, alia; deinde Iuliani satira quam inscripsit Caesares. In his propria carmina posuere; aliorum autem uersus multo saepius immiscuere. Lucianum autem cum propter hanc causam, tum propter alias permultum ad Varronis quoque saturas cognoscendas facere, infra exponam.

Ad illam iam quaestionem quam supra proposui reueluti sumus, ut iudicemus Gellione an Probo fides maior habenda Menipppearumque cognomen ab indole saturarum cynica an ab omnigeno carmine deriuandum sit. Atque indolem quidem illam eis fuisse cum non opus sit prolixa

1) Neque aliud est quod Theodorum τὸν ἀθεον ‘κατὰ πᾶν εἶδος λόγου σοφιστεύσαι’ Diogenes ibid. refert.

2) In eo apud tales scriptorem non magis offendendum est, quam in uerbis illis monstruose constructis ‘*Menippeus dictus non a magistro cuius aetas longe praecesserat*’; illa enim omnia ex bono et uetusto grammatico, sed nimis turbulenter excerpta esse appetat.

disputatione ostendere, uerbo hic significasse sufficiat; iam uero cum uersibus Menippum quoque usum esse exposuerim, respondere licet, utrumque fide digna narrare neque eos int̄esse uere dissentire, sed pro consilio suo utrumque quod ei non necessarium uisum est omisisse; id quod in Probi uerbis, ut qui rem grauiorem omiserit, leuiorem tantum commemorarit, non ipsi grammatico sed excerptoris neglegentiae culpae dandum censeo. Quum uero nuper extiterit qui Probum de Menippo quidem dicat falsa narrare, de Varrone autem uera, sed longe aliter atque fieri solet intellegendum esse, ita nempe ut sola carminum uarietate Varronem satiras suas contexuisse prosamque omnino ab illis alienam esse tradat, haec iam quaestio grauissima — non autem ut spero difficillima — soluenda erit. Versus enim Varronis saturis inesse etiam si quis ipsis reliquiis diffideret a Gellio tamen edoceretur (VI 16) senarios earum uersus commemorante; adde Nonium p. 503, 13; 22. At non perinde de prosa quoque certo testimonio, nisi sit locus e Probo allatus, constat. Itaque Theophilus Roeperus cum per aestiua otia saturarum reliquias perlegisset atque nullis quidem certis usus argumentis sed sensu quodam ductus fragmentis omnibus uersuum impressa esse uestigia sibi uisus esset animaduertere, statim ‘poetandi quadam dulcedine’ adductus, ut ipse ingenue fatetur, uersus suos per singulas reliquias Varroni restituere aggressus est (philol. IX 223 sqq.) institutique ei negotio in multis atque copiosis uerbosisque hercle disputationibus, quae philologi uoll. IX. XV. XVII. XVIII atque programmatis Gedanensibus et saecularia indicenti a. 1858 edito et annalibus a. 1858. 1861. 1862 in publicum emissis continentur. Quam sententiam quamuis ipse argumento usus non nimis solidi, aurium dico iudicio, conceperit, mox tamen et Vahleno et Ribbeckio, quorum ille in coniectaneis in Varronis saturas Menippeas a. 1858 editis, hic in mus. philol. XIV p. 102 sqq. eodem usi sunt fundamento sed in discernendis pedestribus a poeticis fragmentis, quam incertis fulcris innitantur ipse saepius obiecit (cf. praecipue philol. XVII 69 sqq.). Postea uero a Buechelero (mus. philol. XIV 419) trium Probi

Quintilianus Ciceronis locorum admonitus qui utriusque sermonis confusionem Varroni attribuant, hos locos aliter explicare in philol. XVIII 420 sqq. suscepit. Quos ueterum locos, si modo in hanc quaestionem uere quadrent, cum certissima disputandi fundamenta praebere necesse sit, de eis ut rem ad liquidum perducamus initium nobis sumendum est.

Primus igitur Cicero postquam in Academicorum initio Varronem de suis operibus disserentem induxit, laudibus eum efferens haec respondet (I 3, 9): ‘*Nos in nostra urbe peregrinantes errantesque tamquam hospites tui libri quasi domum deduxerunt . . . Tu aetatem patriae, tu descriptiones temporum . . . aperuisti, plurimumque poetis nostris omninoque latinis et literis luminis attulisti et uerbis, atque ipse uarium et elegans omni fere numero poema fecisti, philosophiamque multis locis incohasti, ad impellendum satis, ad edocendum parum.*’ Ex eo loco si caute explicatur nil omnino quod ad quaestionem nostram pertineat erui potest, ut nec Buechelero duarum orationum coniunctionem nec Roepero mera carmina a Cicerone in saturis indicata affirmantibus credendum sit. Etsi enim de saturis, quae omni fere numero composita carmina continebant, Ciceronem reuera loqui concedendum sit (nam contra opinionem a Ritschelio in mus. philol. VI 494 sq. prolatam, carmen hic indicari didascalicum quo de rerum fortasse natura Varro egerit, graues sane dubitationes Roeperus l. c. mouit¹), tamen unde quis solas saturas Menippeas neque alia illa praeterea quae uersibus Varro composuit Ciceroni in mentem uenisse iure concludere possit, equidem nescio. Scripsit enim Varro, ut ex Hieronymi catalogo eius librorum nouimus (cf. Ritschelius mus. philol. XII 147 sqq.), praeter ‘satyrarum menipparum (menypparum cod. Atrebat.)’ libros CL etiam poematum

1) Etenim si de tali carmine cogitandum esset, iungi oporteret illa ‘omni fere numero’ uocis ‘elegans’ et explicari ‘omni fere ratione’; offensionem uero qualis inesset uerbo ‘fere’ ut ne leuissimam quidem Varroni adderet Ciceronem anxie curasse ex epistulis ad Atticum satis superque docemur.

(i. e. carminum breuium cf. Varro apud Nonium 428, 19)¹⁾ libros X et pseudotragoediarum (sic codd. Pariss.) uel tragediarum (cod. Atrebatis) libros VI, ut aliud illud carmen taceam quod Quintilianum significare nonnulli suspicati sunt, cum nominet (I 4, 4) ‘*Empedoclem in Graecis, Varro nem ac Lucretium in Latinis, qui praecepta sapientiae uersibus tradiderunt*’, quocum conferendus est Lactantius in stt. diu. II 13 ‘*Empedocles — — de rerum natura uersibus scripsit, ut apud Romanos Lucretius et Varro*’; nimis enim proclive est credere, Quintilianum, quem Lactantius exscripsit, tale aliquod de sapientia poema ex Ciceronis uerbis obiter perlectis pro saturis, quales reuera erant, sibi finxisse, cum saturas ipsas eum numquam curiosius inspexisse uel occultum illud et tectum dicendi genus quo de eis loquitur (cf. p. 7) ualde uerisimile reddat; cf. Krahnerus de Varr. philos. p. 10 sq. Atacinum quoque Varronem, de quo nonnulli cogitarunt, non puto Quintiliano ob mentem fuisse, cum praecepta sapientiae alio ille loco tradere non potuerit, nisi fortasse quibusdam locis prooemii Chorographiae; Quintilianus autem carmina adferat quae tota in philosophia uersentur. Sed ad nostri Varronis poetica opera redeamus.²⁾ Omnia in illis Tullius quae Varro uersibus conscripserat laudat; uarii ea generis esse dicit et elegantia et omni fere numero composita; sin quae forte in illis erant

1) Ex eis unum apud Diomedem fragmentum seruatum est; quod enim ille p. 400, 29 K. Varronem affert ‘in poetico libro: et tamen non demotio rostra’ id nunc postquam de poematis Varronis compemus neque cum Mercero ad ‘Prometheum liberatum’ neque cum Oehlero ad ‘Prometheum liberum’ referre opus est. Videtur autem metro satis artificiose contineri, creticis et trochaeis siue spondeis inuicem sese excipientibus.

2) Omnino nil euro Varronis ‘satyrarum libros IIII’ quos praeter Menippeas catalogus ille enumerat, cum indeoles ac ratio earum incertissima sit et ne hoc quidem constet, rectene an casu a CL libris saturarum in catalogo separatae sint. Satis tamen placet quod Ritschelius mus. philol. VI 492 proposuit, eas ad alterum genus pertinuisse, quod Lucilius occupauerat. Fuerit igitur Varro in numero ‘quorundam aliorum’ qui praeter Atacinum hoc genus ante Horatium temptarunt; cf. Hor. serm. I 10, 47.

quae praeter uersus prosam quoque orationem continebant, non tamen tanti id momenti Ciceroni tunc erat, ut disertis uerbis adnotaret; in poesis autem potissimum Varro-nianae laudationem eum incidisse non temere quis e praecedentibus uerbis ducendum putabit: *'plurimumque poetis nostris — luminis attulisti'*, post quae ipsius carminum laudatio (*'atque ipse — poema fecisti'*) optime collocata est. Quare cum non quidem cum Buechelero l. c. certum firmumque mixtae saturarum indolis argumentum in his uerbis reperire liceat, tamen etiam Roeperum, qui l. c. p. 438 totas uersibus constituisse hoc loco existimat indicari, proprietatem conexumque sententiae non satis curasse censemus. — Alterum e Quintiliano locum saepius iam a me adlatum haud maiore ui quam Ciceronis uerba uel ad hanc uel ad illam partem nos trahere p. 6 sqq. iam ostendi. Superest denique Probus, qui l. c. (p. 14 Keil.) Menippum Varronemque *'omnigeno carmine satiras suas expoliuisse'* tradidit. Atque Graecum quidem iam uidimus poeticum sermonem immiscuisse, ut Probum tamquam inscium ueri a Roepero l. c. p. 420 sqq. reprehendi non fuerit necessarium.¹⁾ Etenim ille enarrationem huius loci unice ueram hanc putat, carmine satiras expolire idem esse atque carminibus pulcris et expolitis constantes satiras scribere; quae si uera esset, profecto Probus perperam de Menippo scripsisset. Cum uero semper — more scholastico aliquando liceat loqui — is qui expolit aliquid aliqua re, rem aliquam iam extantem alia re adhibita pulcriorem et nitidiorem quam antea fuit reddat, nimis hercle is linguae latinae indolem torquet, qui eum dicit rem expolire, qui rem nondum adhuc extantem nunc demum producit et efficit. Probus igitur, id pro certo tenendum est, Varro-nem saturas pedestres carminibus exornasse siue expoliuisse tradit; hic est unus quidem, sed firmus stabilisque ex antiquitate testis uerae Menipppearum indolis.

1) Mirabile autem est, Roeperum cum poeticam Menipppearum Varronis indolem tanto studio defendat, Menippo ipsi solam nihilominus prosam uindicare l. c. p. 421.

Alterum accedit argumentum e Menippi imitatione petitum, qui cum scribendi rationem σπουδογελοίω generi admodum idoneam iam inuenisset, haudquaquam credibile est a Varrone Menippeo temere eam esse reiectam. Tertium uero idque grauissimum ipsius Varronis loci nonnulli praebent, quorum qui minime est certus, eum primum proferam. Bimarci igitur saturae fragmentum apud Nonium p. 168, 13 ita legitur: '*Mihique diuidum stilo nostro papirinoleuiiscapos capitio nouo partu poeticon.*' Quod facillime et ut sententia commoda euadat sic restituitur: '*Mihi (uel potius Inibi) quom dudum stilo . . . (?) papyri inleui scapos, concipio nouom partum ποιητικόν.*' Eam autem sententiam canendi carminis nuntiam ipsam uersibus esse expressam non est magis probabile quam Deuictorum loco apud Nonium p. 500, 9 seruato: '*Libet me epigrammatia facere, et quoniam nomina non memini, quod in solum mihi uenerit, ponam*' numeros inculcare. Cuius cum eadem quae illius sit sententia suadeatque ea hic quoque pedestrem sermonem, humilis ac paene uulgaris dictionis color magis etiam ei opinioni adiumento est. Attamen pertinax aduersarius metro alicui, quod sequantur demum distichorum uersus, haec forte possit inserere; omnis autem dubitatio alio Bimarci fragmento tollitur quod Nonius p. 229, 22 ita tradidit: '*Ne me pedatus uersuum tardor neprenet tarte cum pritymon certum*', ubi 'refrenet arte' palmari olim emendatione raraque felicitate Popma correxit. Ceterum utrum choliambos, quos uerba sponte offerunt, ita scribas cum Vahleno p. 139:

Ne mé pedatus uérsuum . . . tardor

Refrénet arte cónpari rhythmón cértum

quae ita suppleri uult: 'uarie et uersibus et sermone miscere orationem placet', an displicente arte compari quae sit ars pares uersus efficiens sic mecum ponas:

Ne mé pedatus uérsuum . . . tardor

Refrénet arte, cónprimo rhythmón sértum,

an aliam praeter illas lectionem excogites, haec semper sententia manebit: a poetando, quum nimis tarde procedat, nunc libet abstinere. Nullo autem modo ea illo spectare possunt, ut totius saturae finem indicent; hisce enim uer-

bis 'tardor refrenet' ea opinio reprobatur. Quam refrenationem cum qui loquitur ab arte uersuum componendorum sibi adhiberi dicat, ea quam consequitur libertas, qua profecto non iam ut tarde sed ut strenue progrediatur ut uult, in eo tantum consistere potest, non ut itineri suo finiem omnino imponat — tardoris enim impedimenta, non eundi molestiae ei sunt incommodo — sed ut alia ratione i. e. liberiore et copiosiore et uelociore soluti sermonis more in uia sua perget. Quarto denique loco, si quis argumentationes ad Nonium spectantes omnes nimis lubricas esse opinatur, fragmentum quod apud Gellium extat afferam l. XIII c. 11; id quod in uersus per uiolentissimas tortiones cogentem Roeperum philol. XVIII 439 neminem certo credo assentientem habiturum esse. — Iam igitur extitisse prosam in saturis orationem non fallaci illo aurium sensu, sed certo ac stabili ratiocinandi iudicio consecuti sumus. Cuius cum uersibus confusionem neque solis Varro saturis sed Hebdomadum quoque siue de imaginibus libris simili sermonis alternatione adhibuit neque ipse primus inter Romanos usurpauit, cum iam in L. Atti poetae tragicci Didascalicis prosariae partes a septenariis ut uidetur trochaicis exciperentur (qua de re alio mox loco accuratius agam); neque eius rei imitatoribus destitutus fuit. Inter quos Senecae¹⁾ quidem Martianique libris saturae, Petronii satirarum inscriptiones inditae sunt; Menippeas tamen eorum saturas ut appellemus nil omnino inducit, quamquam de Senecae *Ἀποκολονυτώσει* primus Scaliger eam sententiam pro tulit, quem et alii²⁾ et nuper magna cum fidentia Buechelerus

1) Huius saturam, quam multis modis Varronianis similem fuisse Buechelerus l. c. p. 419 sqq. ostendit, carminum iniectione compositam ad Varronis quoque eandem probandam adhibet rationem. Quod argumentum cum per se solum non nimis firmum sit — quid enim uetaret Senecam hoc genus uel sibi excogitasse uel ab ignoto quolibet scriptore sumpsisse? — cum aliis tamen quae supra iam proposui nec inepte nec inutiliter componetur.

2) Lipsio quoque id Scaliger uidetur persuasisse, cuius 'Satyra Menippaea' Somnium, qua criticorum peruersitates perstringit, ad Senecae exemplar tota instituta est.

l.c.p. 419 secuti sunt. Iam enim uidimus magisque etiam uidebimus, in eo quod prosa uersibusque mixtae sint non totam Menipppearum proprietatem constare; accedere uero, quod grauius etiam est, ut cynica quadam insigniantur indole, ut *σκουδογέλοιον* genus consequentur, ut ridendo uerum dicere et docere delectando suscipiant; cuius generis cum nil omnino apud Senecam mera illum ludibria fundentem deprehendatur, a Menippeo cognomine in eum conferendo abstinendum erit. Hactenus haec; nam quibus rationibus singula fragmenta prosario uel poetico sermoni adsignanda sint, secundo demum capite quo de re metrica Varronis disseram inuestigandum erit.

Varro igitur quem Menippeas saturas suas appellasse Gellius l. c. p. 7 testatur, quo cum optime ipse consentit in Testamenti saturae fragmanto III haec preferens: ‘*e mea φιλοφθονίᾳ (?) natis, quos Menippea haeresis nutricata est, tutores do*

Qui rem Romanam Latiumque augiscere uultis’
 quae de saturis profecto intelligenda sunt, — quomodo ille Menippi operum formam imitatus sit cum monstrarim, iam ea quae libellis continebantur uideamus qua ratione cum illo uel conspirarint uel ab illo discreparint. Qua in re non omnia certissima proferri posse cum ex scissis tantum breuissimisque plerumque saturarum frustulis conquirenda sint, nemo puto mirabitur. Primum igitur ueram uterque sapientiam commendat, quam quod ille in eo posuit si quis ‘*τὸ παρὸν εὐ τιθῆσι*’, hic e philosophia colenda putat adipiscendam (cf. περὶ ἐδεσμάτων II: ‘*si, quantum operaे sumpsisti ut tuus pistor bonum faceret panem, eius duodecimam philosophiae dedisses, ipse bonus iam pridem essem factus*’), nomine fere non re eos dissentire puto. Nondum enim cum ‘*uetera sua*’ scriberet — sic enim ipsum saturas suas appellantem Cicero inducit in Acad. I 2, 8 — certam omni ex parte philosophiae doctrinam amplexus fuisse uidetur;¹⁾

1) Qua in re a Krahneri dissentio sententia, quam in subtili libello ‘De Varronis philosophia.’ Neobrandenb. 1846. exposuit. Neque enim rationes quas ille inter Varronis et Cleanthis stoici librorum prae-

imo licet stoicam disciplinam duce uirtute conditam dicat et nobilem (Sesq. XXIV), in eiusdem tamen sectatores iocos profert haud nimis laudatorios (Longe fugit II. Marcopol. I) parique aceto Academicos (Sesq. ibid.), Pythagoreos (Eumen. XVIII), fortasse etiam Empedoclem (Eumen. XIV) perfundit; ita ut suo iure et cum reliquis fragmentis concinentia haec scripserit: ‘*postremo nemo aegrotus quicquam somniat Tam infandum, quod non quis dicat philosophus.*’ (Eumen. XV). Quocum non pugnat quod nonnunquam (Sesq. ibid. π. αλφ. I.) de placitis eorum quaedam memorare necesse putat. Sed enim quaenam tandem fuit philosophia illa, quam in loco supra allato tam studiose commendat? ‘*Cana Veritas Attices philosophiae alumna*’ (Eumen. XLVIII) cum ab eo putetur, non est alia quam laudat atque philosophia illa quam e caelo Socrates in terram deduxit, qua uirtutem sectari et uitia fugere et animum nullo affectuum impetu uinctum turbatumue parare subtilibus philosophorum ambagibus derelictis edocemur. Numnam igitur Varro a Menippo diuersus est? Socrati enim uterque similis recte uiuendi normam quaerunt; cf. pulcra illa (Agath. VI): ‘*neque auro aut genere aut multiplici scientia Sufflatus querit Socratis uestigia*’; qua re neque a cynicorum indole eos alienos fuisse appetet, ita ut apte Tertullianus in apologetico 14 ‘*Romanum cynicum*’ Varronem dixerit. Ad eam potissimum partem ea quoque spectauisse credamus oportet, quibus philosophiam, ut ait Cicero l. c. I 3, 10, ‘*multis locis incohauit, ad impellenendum satis, ad edocendum parum*.¹⁾’ Quamquam neque illa prorsus desunt quae ipsas philosophorum quaestiones tan-

cipue inscriptiones quasdam intercedere putat, consulto a Varrone ut Cleanthem sectaretur institutas concedo; et quae p. 19 sqq. philosophici argumenti fragmenta confert, ea nil probant nisi quod Cicero testatur ‘*multa admixta ex intima philosophia*’, non tamen ita comparata sunt, ut ipsius Varronis quocunque philosophiae systema inde elicere diuinando liceat.

1) Eis uerbis tacite et urbane ea ad iustum modum renocare Ciceroni in animo est, quae ipsum Varronem paulo antea de se dicentem fecerat, se ‘*multa admiscuisse ex intima philosophia*’.

gunt; nam animi et fons atque origo (Andabat. X) et cum corpore rationes (Mut. mul. scab. I) et ab eo denique separatio (Andabat. XI) a Varrone describuntur. Ad naturalem fortasse philosophiae partem sublimis illa mundi caelique descriptio pertinuit, quae extat in Dol. aut ser. cf. De salute. Man. VI; poetarum autem fictiones ab ea disciplina remouentur (Marcip. XII). Plerumque uero in morali disciplina uersatur, in qua nonnunquam etiam quæstiones quasdam soluere suscipit, uelut utrum uita in agendo an in cogitando posita praestabilior sit (in *Γνῶθι σεαυτόν*), utrumue artium, musicæ imprimis, tractatio homini conueniat (in "Οὐφε λύρας"), plerumque tamen cum Menippum secutus bene ac modice uiuere summum bonum putet (cf. Mod. IV. V), eius modestiae contemptores praecipuos non tam subtile philosophos habet qui humanarum cogitationum terminos egrediantur (etsi ne eos quidem nunquam cauilletur, u. supra), quam (utpote qui 'Romanus atque Sabinus' ipsas uitæ agendae rationes meris philosophorum cogitationibus multum anteponebat) omnes illos qui a simplici et modesta prisorum Romanorum uita descierint. Hoc per singula fragmenta ostendere et longum et superuacaneum est, cum ubique fere eius rei testimonia extent; multa imprimis eo pertinentia in Sexagessi et in *Ταφὴ Μενίππου*, deinde in *Γεροντοδιδασκαλῷ* et in Bimarco multisque aliis invenientur¹⁾. Itaque ea plerumque quae per luxuriem et avaritiam depravata erant insectatur; sed deorum quoque superstitiones et recens demum inductas religiones, velut cultum Serapidis (nam illum Pseuduli Apollinis nomine videtur significasse) Magnaeque Matris reprehensione dignas existimat; cf. Seruius ad Aen. VIII 698: 'Varro indignatur, Alexandrinos deos Romae coli.' Huc etiam quendam κακὸν δαιμόνα alias ignotum pertinere puto, cf. *Ταφὴ Μενίππου* III. Sed poetarum quoque quendam neotericorum Quintiporem Clodium, de quo nisi e Varrone nil

1) Haec duo ex Sexagessi adnotasse sufficiet: 'Ergo tum Romae parce pureque prudentis Vixere in patria; at nunc sumus in rutuba' et 'In quarum locum subierunt inquilinae impietas, perfidia, impudicitia.'

compertum habemus, lepide perstringit, cum ueteres ad Attium usque carminum conditores in summis ab eo honoribus habitos eique quasi comites fidos constantesque per totam uitam extitisse, id quod e doctissimis quos postea conscripsit libris unicuique compertum est, iam in saturis uel ipsorum uel sententiarum ex eis depromptarum commemoratio haud rara testatur; cf. e. c. Parmeno XII—XV. Antiquitatis igitur et temporis acti laudatoris partes cum in se suscepere, non tamen difficilis et querulus morosam uitae austерitatem (cf. Est modus matulae I. Devicti IV), sed simplicitatem tantum morum commendat. Itaque ut Menippeum unice decuit, iocis omnis generis saturae eius ubique sunt conspersae ipsaque illa festiuitas, quam propriam sibi innatamque esse Romani ipsi bene cognitum haberunt, saepissime inibi deprehenditur, quae in seriis etiam graibusque sententiis nonnunquam uno uerbo uelut scintilla repente emicat, cf. e. gr. Lex Maenia VIII. Sesq. XXV. Deinde '*multa dicta dialectice*' (Cic. Acad. I 2, 8) saturis inesse reliquiae significant multae quae argumentandi quandam speciem, licet de leuidensibus nonnunquam rebus agentes, prae se ferunt, cf. Cyenus II. III. *'Ἐκατόμβη* VII. Est modus V. *Γνῶθι σεαυτόν* II. XI. Vinalia I all. Iam etiam ingentem uiri doctrinam horum quoque libellorum locis plurimis quasi ultro perrumpere, porro graeca et uerba et prouerbia Luciliano exemplo sed non nimis audacter expresso sermoni esse immixta, denique quod iam exposui et aliorum poetarum locos afferri et ipsius omnigenis carminibus saturas passim expolitas esse, ut recte earum imago describatur addendum est. Cuius maximam iam partem nitide admodum et eleganter Mommsenus in Historia Romana III 586 sqq. ed. tert. depinxit. Attamen unum puto accedet summi momenti auxilium ad penitus noscendam Menipppearum indolem, quod supra iam uerbo significauit: Luciani dico libellorum cum Varronianis comparatio. Quam in uniuersum tantum generali quadam descriptione instituere cum nullam haberet utilitatem, singulos autem libros omnes percensere cum longum esset, duos inde potissimum depromam, quos cum Varronis Menippeis conferam. Jup-

piter Tragoedus, quem priorem affero, cum externa quasi facie illarum se similem iam prodit, uersibus sermoni pro-sario insertis, paroemiis adlatis, aliorum scriptorum sententiis usurpati, tum indolem vere Menippeam, quam ex illis rebus iam licet suspicari, optime inlustrat. Quippe liber ad superstitionem delendam conscriptus neque recta quasi uia ipsius tantum rei intentus propositum suum sectatur neque hoc ipsum apertis usquam uerbis profitetur, sed multis iocis legentes diuinare magis facit, quo tendat. Hoc quoque grauissimum inibi Menippeae rationis testimoniū agnosco, quod actio quaedam per totum librum geritur, quod genus in Luciani libris permultis, in Romanorum autem satiris quae extant non saepe inuenitur; Varronianarum autem et inscriptiones et fragmenta persaepe eo inducunt, ut quod monstrare uoluerit scriptor narratione cuiusdam rei gestae eum quasi uelasse credamus. Accedit fortasse forma libelli qui constat dialogo; quam cum Lucianus adhibuerit saepissime, in Varronis quoque reliquiis non obscure eam animaduertimus. Summum uero est, ut dixi, quod propositum suum, deorum cultum esse ridiculum, non tam seriis argumentis quam ludibriis multimodis demonstrare aggreditur; quamquam neque illa in fine libri omnino absunt, ita tamen iocis inuoluta, ut *σπουδογέλοιον* generis quale in Menipeis excolebatur exemplum aptius uix possis cogitare¹⁾) optimeque ex hoc loco disci possit quid sibi uelit illa quam Cicero l. c. in Varronianis inuenit philosophia multis locis incohata ‘ad impellendum satis, ad edocendum parum’. Haec omnia in alterum quoque quem significaui Luciani libellum, Icaromenippum, cadunt, nisi quod ibi scriptor propositum suum, philosophos esse contemnendos abolendosque, in fine aperte indicat, quodque uersus proprios ab hoc libro scriptor seclusit; eo tamen propior Menipeis est, quod partes in hoc libro primae nulli alii tributae sunt quam Menippo ipsi. Quem librum Vahlenus

1) Id genus eum consulto sibi sumpsisse excolandum ipse dicit in libello cui inscripsit ‘In dicentem: Prometheus es in uerbis’, cuius cap. 7 neminem in eo genere sibi praecessisse gloriatur, Menippum aut nondum tum cognitum habens aut fraudulentio silentio opprimens.

l. c. p. 112. 120. 180 cum Varronis Sesqueulixe non male composuit; uterque saltem itineris descriptionem, quod cognoscendi ueri causa, ut uidetur, fit, continet; uterque etiam uersus Homericos non raro in partes uocat. Omne autem feret punctum qui ex Ioue tragoedo Varronianarum sibi imaginem formabit. In quo hoc etiam animaduertere licet, quod in Varronianis quoque non paucis suspicari possumus, inscriptionem libri non a proposito quod in eo praeципue tractatur desumptam, sed a re leuicula, quod initio Iuppiter pauca quaedam uersibus tragicis effert. Qua re admonemur etiam, ne apud Varro nemo ex inscriptionibus nimis confidenter de librorum argumentis iudicemus; quam cautionem ut adhibeamus, argumentorum quoque relationes quaedam suadent graece conscriptae post Varronem, quae adhuc extant, quarum nonnullae nullo sententiae vinculo cum ipsa inscriptione conexae sunt. Addendum denique, inter Menippi Varronis Luciani opera quaedam esse, quae titulis uel paribus uel ualde similibus indolis affinitatem, qua hi uiri coniuncti erant, magis etiam confirmant. Nam *Συμπόσιον* et *Νεκυῖαν* Menippus scripsit¹⁾ (v. p. 10, item *Συμπόσιον* et *Μένιππον ἢ Νεκυομαντείαν* Lucianus; *Ἐπιστολὴ Κρονικά* Luciani cum Menippi *Ἐπιστολαῖς νεκυμψευμέναις ἀπὸ τοῦ τῶν θεῶν προσώπου* ab Oehler l. c. p. 34 not. apte conferuntur; *Κυνικός* Luciani et *Προμηθεύς* ad Varronis Cynicum et Prometheum nos referunt; neque in Luciani libris quibus inscribitur *Ἐρμότιμος ἢ περὶ αἰρέσεων* et *Περὶ θυσιῶν* absonum uidetur Varronis saturas *Περὶ αἰρέσεων* et *Ἐκατόμβην*, cui titulo grammaticus postea *περὶ θυσιῶν* adscripsit, in mentem uocare. Sed etiam Varro nemo cum Menippo hoc loco licet ea ratione componere, quod ille Testamentum saturam, hic *Διαδήκας* conscripsit.

His iam uariis uiis ac rationibus aliquam horum libellorum notitiam adepti penetralia ipsa ea qua decet uerecundia adeamus et quid ex saturarum reliquiis ipsis de in-

1) *Συμπόσιον* composuit etiam Meleager, cynicus Gadarenensis, cuius libros Diog. L. VI 99 cum Menippeis comparat; cf. Athenaeus XI p. 502 c.

dole earum elici possit, temptemus noscere. Verecunde enim profecto est agendum nec si quae sunt quae sciri non possunt, ab ingenua confessione abhorrendum. Iam igitur uidimus, res serias in saturis tractatas, sed lerido quodam uestitu amictas, quo ad legendum minus docti inuitarentur; sed per se spectata ea res ab Horatio non multum differunt. Peroptabile autem contigit, quod posteriore aevo grammaticus quidam (de Varrone ipso non cogitandum esse, infra ostendam) nonnullis saturarum inscriptionibus eam rem graeco sermone adscripsit, de qua praecipue ibi scriptor agebat. Quod cum in tribus et triginta quantum scimus saturis factum sit et quattuor praeterea ipse Varro eo modo inscripserit, pro certo iam possumus affirmare, quaestiones de genere morali tractandas eum sumpsisse hasce: περὶ ἀρετῆς κτήσεως, περὶ ἐμμονῆς, περὶ ἡδονῆς, περὶ δόξης, περὶ φιλονικίας, περὶ φιλαργυρίας, περὶ τύφου, περὶ φθόνου, περὶ μέθης, περὶ τύχης, περὶ ὕδων, quibus addo περὶ θυσιῶν et περὶ θεῶν διαγνώσεως. Ad genus naturale paucae pertinent περὶ κεφανοῦ, περὶ φθορᾶς κόσμου, περὶ ἀνθρώπων φύσεως, quibus addes hasce ad corporalem ut ita dicam uitam spectantes: περὶ παιδοποιίας, περὶ ἀρρενότητος, περὶ ἀφροδισίων, περὶ γῆρας, περὶ εὐγηρίας. Porro sunt quae res e media uita desumptas tractant: περὶ ἀρχῆς, περὶ ἐπαρχιῶν, περὶ ἀρχαιοεσιῶν, περὶ νομισμάτων, περὶ γενεθλιακῆς, περὶ πειρατῶν, περὶ ἔγκωμάτων, περὶ γεγαμήκτων, περὶ ἐθεσμάτων, περὶ διαδηκάν, περὶ τάφης, περὶ τάφων; quibuscum Bimarcum compono, in quo Varro se ipse περὶ τρόπων disputaturum profitetur, cf. fg. III. Per paucae indicant philosophiam intimam in libris tractatam esse: περὶ φιλοσοφίας, περὶ αἱρέσεων, περὶ χωρισμοῦ (?), περὶ ἔξαγωγῆς. Omnes autem ad philosophiam aliqua ex parte spectarunt, cum etiam quae e uita media sumpta dixi ratione morali tractata fuisse fragmenta nonnulla doceant. Quamnam autem in eis philosophiam docuerit quorumue in praecepta maxime inclinauerit dijudicare arduum est. Varronem etenim cum satis constet Antiochi Ascalonitae magistri sui (cf. Augustinus de ciu. dei XIX 3) uestigia sequutum esse (cf. Cic. epp. ad Att. XIII 12. 16. 19; at v. p. 20

extr.), qui nouae Academiae Stoicorumque placita aliquo modo inter se consociare temptauit, Krahnerum tamen qui Stoici p. 6 praecipue Cleanthis eum sectatorem putat de Varr. philos. sq.,¹⁾ cum e paucorum librorum inscriptionibus utriusque communibus²⁾ nimium equidem concludere nolim, argumento non satis ualido uti puto; cf. etiam adnot. ad saturam *"Ἐχω σε,* sed etiam ad eam quae scribitur *"Ἄλλος οὐτος Ἡρακλῆς.* Minime autem eis quae ille l. c. p. 20 sq. subtiliter ex Andabatarum inscriptione et fragmento *'Mortales multi rursus ac prorsus meant'* de animarum in caelum ascensu et inde descensu Varroni probato elicienda putat, subscribere uelim. Omnino autem certius puto non e pauculis uerbis conexum quaerere, praesertim cum nusquam fere sciamus utrum docendi an disputandi et refellendi causa sententiam, quae forte fortuna nobis seruata est, posuerit; sed ex inscriptionibus certa argumenta praebentibus i. e. e duplicibus. Sic cum *Aborigines* Varro saturam inscripserit, possemus cogitare de prisorum Italiae incolarum habitu moribusque descriptis; sed quae alius ille addidit *'περὶ ἀνθρώπων φύσεως'* ostendunt, de primigenio exortu ueraque hominum origine Varronem disputasse. Quare, ut occasione oblata hoc addam, ea quae Censorinus Varroniae ille doctrinae compilator c. 4 de ortu generis humani a philosophis uarie descripto docet, ex hac eum satra mutuatum esse probabile uidetur. Ibi autem philosophorum magnus numerus producitur; magisque omnino ni fallor tali sententiarum enumerationi recensendae quam suae ipsius opinioni argumentis firmandae Varronis indoles apta erat (cf. Mommserus l. c. p. 587). Satis recte autem Krahnerus l. c. p. 10 haec eum tractasse philosophica e reliquiis apparere dicit: de natura hominis, de animae immortalitate,

1) Tamen etiam Platonicae et Pythagoricae disciplinae uestigia agnoscit cf. p. 15, 19; quare ad summam idem dicit quod ego p. 20 extr.

2) Krahnerus Varronis saturas *Τειοδίτην Τειπύλιον περὶ ἀρετῆς πτήσεως*, Gloriam π. φθόνου, Columnam Herculis π. δόξης, Bimarcum (π. τρόπων), Caprinum proelium π. ἡδονῆς cum Cleanthis scriptis (cf. Diog. L. VII 175) hisce περὶ ἀρετῶν π. φθονερίας, π. δόξης, π. τρόπων, π. ἡδονῆς componit.

de rebus diuinis fere omnibus, de mysteriis, de deorum interpretatione physica, de iure pontificio, de mundo, de stellis, de musica communi et caelesti, alia id genus. Sed haec et talia in adnotationibus tetigi; quod maioris est momenti, quo haec ornatu uestierit siue quarum rerum narrationibus haec immiscuerit, videamus. Sed apparebit, tenuia nobis et exilia neque haec certissima omnia ex copiosa illa ubertate enumeranda restare.

Persaepe conuiuum instituisse uidetur siue philosophorum siue aliorum hominum, in quo sermonum conuiualium occasione quae uoluit commode inducere poterat; cf. Agathonem, Endymiones, Eumenides, Legem Maeniam, *Ταφὴν Μενίππου*. Funerum descriptiones continuerunt Manius (fg. I), Meleagri (fg. IX), *Ταφὴ Μενίππου* (fg. I. II); pugnarum instructiones in "Ἀμμον μετρεῖς et Ἐχω σε et Κοσμοτοφύνη" et fortasse Desultorio, itinera in *Κοσμοτοφύνη*, Marcipore, *Περιπλῶ*, Pranso parato, Sesqueulixe inueniuntur. Inseruntur etiam res ciuiles cum turbulentorum plerumque temporum inuentione, cf. *Γεροντοδιδάσκαλος* fg. XVII, *Ἴππονών* I, Papiapapae XIII, περὶ κεραυνοῦ II, Serranus fere totus; philosophorum rixa in Armorum iudicio; uenationes in Pranso parato, Parmenone, Meleagris; alia. Talia in saturis agebantur; actiones enim plerumque illis infuisse Luciani iam exemplum uerisimile reddidit, cf. p. 24. Illustrandis autem eis quae profert exempla quoque uel ex historia uel ex mythologia apposuit; illuc pertinent quae narrantur de Socrate (*Εὐατ.* VI), de Croeso (ib. I. Sesq. XIII), Diogene (Marcip. XIX), Curio Dentato (*Γεροντ.* V), Sp. Carvilio (*T. πατρ. τ. παιδ.* II), Hannibale (*π. ἔξαγ.* I), Serrano (Serr. III ?), de libris Numae (Man. IV ?); huc quae de Hercule (*Ἄλλ. οὐτ. Ἡρ.*), Oedipo (Oedipoth.), Medea (Marcip. VII—X), Adoni (Test. I), Actaeone (Syneph. I), Andromeda (*π. ἔξαγ.* II), Tutano et Tutilina (Herc. t. f. I. II), Epimenide (Sexag. I. II) attulit. E mythologia fortasse (cf. Oehlerus l. c. p. 78) etiam universam nonnunquam narrationem sumpsit, tit in Catamito, in libris *"Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς* et Hercules tuam fidem inscriptis, in Oedipothyeste, Tithono, Prometheo; quorum in ultimo cum

satis licenter ab ipsa fabula ad res suorum temporum ridicule depingendas transierit, neque in aliis ab eo proposito eum alienum fuisse uerisimile est. In logistoricis quoque a fabulosis rebus Varronem non prorsus abhorriuisse Orestes et Tanaquil (si quidem Mercklinus mus. philol. XII p. 392 sq. Tanaquilem inter logistoricos recte rettulit) ostendunt (cf. Ritschelius mus. philol. VI p. 543); ceterum de his libris infra accuratius disputabo. — Saepissime autem in sua aetate Varronem actionem saturae collocasse et per se uerisimile est et inde apparet, quod 'Marcus' quo praenomine se ipsum significari uult, ut Bimarcii fg. III declarat, praeter hunc locum etiam Sexag. fg. XVII et Flaxtab. fg. VI in sermonibus occurrit, quodque in Bimarco et Marcipore et Marcopoli saturis magnas eius partes fuisse per se consentaneum est.

Imitatus esse Varro uidetur in Tithono [*πεολ γῆρως*] Aristonis Cei Peripatetici librum, quo Tithonum ille de senectute disserentem induxerat; cf. Cicero Catonis c. 3. Ritschelius mus. philol. I p. 193 sqq. Krahnerus l. c. p. 21. Porro Promethei declamationem in cognomine satura Aeschyleae esse similem Vahlenus coni. p. 168 sq. agnouit; Eumenides autem Varronis quin idem p. 170 sq. ad Aeschyleam fabulam recte rettulerit dubito, cum unicum fg. XLIX aliquo modo huic opinioni suffragari possit. Ad Sesq. idem quod in propatulo erat Odyssiae uersus aliquot comparauit. Agatho numquid ad Platonis exemplum effectus sit, nolo decernere. Cum Aiace stramenticio Apollodori Geloī *Ψευδαιάντα* Oehlerus et Ritschelius mus. philol. XII p. 152 conferunt. Plura imitationis uestigia non uidentur extare; omnino autem Varronem, quaecunque in satiris imitatus est, liberrime suum in usum uertisse fere pro comperto affirmare possumus.

Porro Varro, sicut Lucianus, dialogos saepissime composuisse uidetur; hoc indicant cum frequenter posita illa 'inquam' 'inquit' similia (cf. Epitaph. II. *Σκιαχη*. IV. Eum. IX. XXX. XXXVIII. "Ov. λύρ. XVI. in quibus more Platoni iam usitato colloquium non ipsum quasi in scaenam produci, sed ab aliquo homine enarrari uidetur, qui illius

particeps fuit, cf. Eum. XXII.) et allocutiones quaedam solemni plerumque formula ‘*non uides*’ uel ‘*nonne uides*’ incipientes (cf. Est mod. mat. V. Flaxt. I. *Γεροντ.* XVI. *Γνῶθ. σ.* II. IX. *Ὀν. λύρ.* XI. Pap. I. *Ταφ. Μεν.* XXII. XXIII. Vinal. I. *Τδρον.* I. — *Ἄρμ. μετρ.* II. *Ἐκατ.* VII. Sard. I. alia), tum in uniuersis quibusdam saturis perspicua indoles hominum inter se disputantium sermonibus constans, maxime in *Ὀνῳ λύρᾳς*, ubi musicae amator et contemptor collocuntur, et in *Γνῶθι σεαυτόν*, ubi uitam alter in agendo, alter in contemplando positam defendit. Hic est ille ‘*modus scaenatilis*’ quem sibi proprium esse in Modii fg. I ipse Varro praedicat. In tali dispositione et ipsa res quadam constantia tractari et res quaelibet incidere potuerunt, qua iterum ad Luciani Iouem Tragoedum deducimur, qui sub finem praeципue hanc rationem optime inlustrat. Nam et illuc non docendo simpliciter, sed disputando res tractatur. Inde autem hoc quoque docemur, non alienum esse a genere *σπουδογελοίω*, ut quaestio in partes suas distribuatur eaeque suo ordine pertractentur; id quod in Varronianis factum animaduertimus Test. fg. II. *Γνῶθ. σ.* I.

Prologos fuisse siue praefationes uersibus nonnunquam conscriptas (cf. Iuppiter Tragoedus) comperimus ex Glorioe fg. I. Mod. I. II. *Ὀν. λύρ.* I—VIII, quos cuinam locutori attribuerit scriptor incertum est. Sed memorabile, hos uersus omnes senarios esse iambicos ad seueram Graecorum legem compositos, quam non saepe obseruauit.

Denique duos adhuc nominare possumus homines quibus saturas Varro inscripsit: Seio (cf. Buechelerus mus. philol. XIV 421 sq.) Bimarcum, Modium Petrullo siue Petullo dedicauit; cf. Bim. III. Mod. I.

Sed de saturis hucusque disserui tamquam certissimus, quinam inter Varronis libros ad hoc genus pertineant. Iam igitur ratio reddenda est de eis rebus quibus saturae a reliquis differant, ipsarumque tum numerus et nomina quantum fieri potest accuratissime componentur. Libri autem qui in hanc rem quadrant non sunt illi doctrina Varro-

niana referti, sed fere hi: poematorum libri X.¹⁾ satirarum libri IV. pseudotragoediarum libri VI. logistoricorum libri LXXVI. Sed poemata (cf. p. 16) nisi hoc ipso uel simili titulo non potuerunt afferri, qualis in Varronianis non occurrit nisi loco p. 16 laudato; de satirarum libris quattuor ibid. dixi, quorum si quae hodie extant, ea a reliquis Menipppearum discerni non possunt — nec id multum attinet; pergitus ad pseudotragoedias (nam sic legendum est; cf. p. 16), de quibus Ritschelius mus. philol. XII p. 152 dixit. Recte ille Alcaei *κωμῳδοτραγῳδίαν*, Graecorum in Italia *Ιλαροτραγῳδίαν*, Plautinam denique tragicomoediam in partes uocat; cf. etiam Meinekius Com. Gr. I p. 247; Roeperus philol. XVIII 426 sqq. Eandem fuisse Varroniani operis indolem diuinare licet, ut heroum deorumue res gestae uersibus comice factis irriderentur;²⁾ a qua re Varronis animus non abhorruisse intellegitur ex eis quae Augustinus de civ. dei VI 5 e rerum diuinarum libro primo seruauit ‘*mythicōn* (theologiae genus) — *in eo sunt multa contra dignitatem et naturam immortalium ficta* — — *denique in hoc omnia dis attribuuntur, quae non modo in hominem, sed etiam in contemptissimum hominem cadere possunt.*³⁾ De pseudotragoediis autem cum omnia sint incertissima, aliquanto tamen puto inlustrior condicio earum fiet, si eas cum Roepero l. c. p. 429 et cum sana ratione (nam tragediam inter et comoediam aliquo modo uersantur) tantummodo uersibus fuisse conscriptas accipimus. Quare trium librorum quos dubitanter Ritschelius huc rettulit — Oedipothyesten dico, Pseudaeam, Aiace stramenticum, — primus et postremus,

1) Nam poematorum, non poematum Varronem dixisse Charisius testatur p. 141; unde corrigendum p. 15 extr.

2) Nisi forte erat actio tragice descripta personarum a tragedia alienarum; ita ut denuo possimus Lucianum in comparationem uocare Tragoedopodagra et Ocypode.

3) Profecto trecenti illi Ioues quos sine capitibus Varro introduxit (cf. p. 10. frg. inc. X), quidquid significabant (nam hoc difficillimum est explicatu), irrisio[n]is certe causa ficti erant; quare nolo cum Merklio (Prolegg. ad Ouid. Fast. p. CCXXI qui falso ea explicat p. CCXXVIII) ad rerum diuinarum libros, sed aut ad saturas aut ad pseudotragoedias hanc sententiam referre.

quorum fragmenta prosario sermone esse composita altero capite apparebit, a' pseudotragoediis segregandi sunt; Pseud-aeneas uero perbene poterit inter illas referri (quamquam nil omnino hoc nos facere cogit). Possis hos quoque libros addere: Armorum iudicium, Pacuuiano Attianoque nomine insignitum, cuius duo fragmenta philosophorum quandam *λογομαχίαν* describentia poetica sunt; *Λογομαχίαν* ipsam, quae Homericam *τειχομαχίαν* et *θεομαχίαν* et similia in mentem uocat¹⁾; Aethrionem fortasse, Caecilianae comediae nomine parem; denique Catamitum, rem dis irridendis aptissimam tractantem²⁾. Omnia autem quae fragmenta continent prosaria a pseudotragoediis remouenda duco. Sed haec cum nimium sint lubrica, non ut spero reprehendar, quod hoc quidem loco haec disserui, fragmenta autem e reliquo numero eximere seorsumque ponere non ausus sum.

Tandem ad logistoricorum — quos ipse Varro graecis litteris *λογιστορικούς* dixisse uidetur, quae quidem forma in catalogo Hieronymiano extat, excerpto illo secundum Ritschelium mus. philol. VI 549 sqq. ex Varronis ipsius scriptis — peruenimus libros LXXVI, quos Ritschelius ind. schol. hibern. Bonn. 1845 egregie illustrauit. De eis haec fere dicenda sunt. Primum quicunque liber certo logistorici nomine laudatur, duobus est titulis insignitus; cf. Catus aut de liberis educandis (Gellius IV 19); Messala de vale-

1) Quamquam *Συιομαχίας* quoque admonet, quam fragmenta pedestri partim oratione conscripta saturis vindicant.

2) Ne enim hunc librum quia 'Varronis Menippe' ab Eutychio affertur, inter saturas Menippeas cum Oehlero p. 48 numerare necesse putas cf. Krahnerus de Varr. philos. p. 9. Sane locorum quibus Varro appellatur Menippeus (quos p. 8 enumeraui) plerique ad saturas spectant; sed Probus tamen de Antiquitatibus et Symmachus de Hebdomadibus loquentes itidem Menippeum appellant. Quid etiam mirum est, si homines illum ut a Varrone Atacino distinguerent, non Reatini solum uerum etiam Menippei nomine insignierunt? Quare neque necessario Hertzii opinio quam mihi communicauit amplectenda est, qui Diomedis uerba p. 371, 23 K. de coniugationibus 'sunt enim evidenter exposita [et Lucilio addit] et Varroni Menippeo' de satura aliqua rem grammaticam tractante intellegit; quamquam ualde mihi hanc sententiam placere confiteor, ita ut uel inter fragmenta incerta locum receperim.

tudine (Probus ad Verg. ecl. VI 31); Tubero de origine humana (*ibid.*); Curio de deorum cultu (*ibid.*); Marius de fortuna (Macrobius Sat. III 18, 6); unus excipiendus Gellius XX 11 Cato alterum titulum demens. Eidem libri cum uel sine logistoricorum nomine duobus suis titulis soleant designari (sic Catus ap. Macrobius III 6, 5 et trices septies apud Nonium; Tubero ap. Censorinum 9; Marius in Scholiis Veronensibus ad Aen. VII 681), eos quoque qui eandem inscriptionum rationem exhibent, i. e. nomen primo loco proprium, deinde libri argumentum latino sermone expressum, non tamen logistorici nuncupantur, inter hos numerare opus erit, qui sunt Orestes de insania (Gellius XIII 4); Sisenna de historia (Gellius XVI 9); Pius de pace (Gellius XVII 18); Atticus de numeris (Censorinus 2; de muneribus cii. Manutius et Ritschelius); Gallus siue Gallus Fundanius de admirandis (Macrobius III 15, 8; Nonius p. 71. 217). Iam etiam similes inscriptiones altera parte mancas hoc audemus referre, uelut Scaurum (Seruius ad Georg. I 19; Charisius quater, de quo p. 37 disputabo), Calenum (Seruius ad Aen. IX 53), Laterensem (Diom. p. 368. Prisc. X p. 511 H.), Nepotem (Charis. p. 59), Scae uolam (Macrobius de diff. 19, 32). Sed ne nimis tibi confidas: nam Serranus quoque, si altera inscriptione egeret, nemo dubitaret quin logistoricus esset; quem graeca apposita περὶ ἀρχαιοεσιῶν saturis vindicant.

Haec iam de inscriptionibus; indolem autem horum librorum si ex nomine primum ‘logistoricorum’ a Varrone ut uidetur inuenito cognoscere quaerimus, λόγοις quoscunque i. e. sententias uel obseruationes uel praecepta ita in eis tradi inuenimus, ut historica multa explicandi uel extornandi causa sermoni immisceantur. Hoc enim Ritschelius. philol. VI 543 not. recte ut puto probabilius uidetur, quam si λόγοις fabularum notione accipientes uerae et fabulosae historiae coniunctionem his libris uindicaremus. Illum autem modum obtinuisse (ita sane, ut fabulosa quoque occurrere potuerint cf. p. 34 sq.; quae inter historica latiore sensu dicta numeranda sunt) cum ipsae inscriptiones, tum reliquiae Cati logistorici docent, quo rem seriam,

liberorum educationem, seriis uerbis ita uidemus tractari, ut pleraque in ipsa re uersentur, nonnullis exempla afferantur qualia possunt dici historica. In quo sermocinandi uestigia Ritschelius indice s. adl. p. XII sq. deprehendit, actionem autem per librum saturarum modo continuatam non animaduertimus. Hic modus ualuit etiam in libellis Heraclidis Pontici, quem Varronis in logistoricis scribendis auctorem fuisse Ciceronis epistulae tam aperte docent, ut non possit cum Ritschelio l. c. p. 542 dubitari. Ille enim Attico suo a. 710 promisit (epp. ad Att. XV 27, 2) ‘*excudam aliquid Ἡρακλειδεῖον, quod lateat in thesauris tuis*’; repetit promissum epp. XVI 2, 5 ‘*Ἡρακλειδεῖον, si Brundisium salui, adorienur*’ et ne quid dubium sit, epp. XVI 3, 1 initium etiam opellae posuit ‘*quod uero scribis te magis et magis delectari O Tite si quid ego*’, *auges mihi scribendi alacritatem*’. Est igitur Cato de senectute, quem librum ‘*Ἡρακλειδεῖον*’ Cicero appellat. Breui autem antea Varro ipse Ciceroni, ut pro Academicorum munere gratum se praeberet, ‘*Ἡρακλειδεῖον*’ promiserat; cf. epp. ad Att. XV 13, 3 ‘*Varronis διάλογον expecto. Iam probo Ἡρακλειδεῖον, praesertim cum tu tantopere delectere*’; quod cum illi XVI 11, 3 nondum traditum esset (‘*Varronis — a quo adhuc Ἡρακλειδεῖον illud non abstuli*’), postea magno gaudio se accepisse narrat ib. XVI 12 ‘*de Ἡρακλειδείῳ Varronis negotia salsa. me quidem nihil unquam sic delectauit!*’). ‘*Ἡρακλειδεῖον*’ igitur cum Cato de senectute sit, cumque eiusdem generis opera Varronem scripsisse audiamus eiusdemque generis inscriptiones Varronianas cum habeamus in logistoricis seruatas, quid facilius colligitur quam his operibus Heraclidem eum esse imitatum? Quem Diogenes Laertius V 89 ita describit: ‘*ἔστι δ' αὐτῷ καὶ μεσότης τις ὀμιλητικὴ φιλοσόφων τε καὶ στρατηγικῶν καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν πρὸς ἄλλήλους διαλεγομένων — — ἄλλως τε καὶ ἐν ἀπασὶ ποικίλος τε καὶ διηρημένος τὴν λέξιν ἔστι καὶ ψυχαγωγεῖν ἴκανῶς δυνάμενος.*’ Quae omnia in logistoricos

1) Hunc librum fuisse aliquem ‘Ciceronem de eloquentia’ ludibundus quis possit conicere.

optime quadrant; nam ibi quoque dialogos institutos esse et in Cati fragmentis perspicitur (u. supra) et inde quod Cicero Varronis *διάλογον* expectauit apparent. Vna re Heraclides ab illo differt, quod nomina propria paucis tantum inscripsit, Acusio et Cliniae et Protagorae (u. Diog. L. V 87 sq.); cetera argumentorum tantum inscriptiones habent, nisi forte etiam Abaris est inscriptio libri, cf. Plutarchus de aud. poet. 1, qui τὰ περὶ τῶν ψυχᾶν δόγματα (haec exempli causa afferit) μεμιγμένα μνησολογίᾳ talibus inesse dicit, quibus uerbis uel nomen logistoricorum fere tangit.

Quaerendum iam est nomina propria cur eis inscripta sint. Qua de re Ritschelius quod antea opinatus erat (l. c. p. III. cf. p. VII. XII.), homines significari quibus honoris uel amicitiae causa Varro libros dedicauerit eosque simul aliquo modo cum re tractata coniunctos esse, id ipse postea recte retractauit. Nam nullo modo id fieri potuit in Oreste de insania, quem si ab Aureliis Orestis, familia Romana, nominauit, ingratum profecto honorem amico tribuisse. Quod uerum est, Ritschelius mus. philol. VI 552 not. 4 posuit, eos intellegendos esse quibus summas in dialogo partes Varro tribuerit, cui sententiae Mercklinus mus. philol. XII 395 et Krahnerus l. c. p. 12 adstipulantur¹⁾; quod idem Cicero in Catone et Laelio, *Ἡρακλειδεῖος* suis, instituit; potuit Ritschelius Heraclidis quoque ipsius librum περὶ τὸν δητορεύειν ἡ Πρωταργόρας (Diog. L. V 88) in subsidium uocare. Dedicare igitur aliis omnino, si uoluit, hos libros poterat, quam eis quorum nomina prae se ferunt²⁾. Mortuis etiam cum saepenumero summas partes tribuerit, nulla tamen quasi lege ad hunc se usum adstrinxit; Nepos enim et Atticus uiui etiamtum fuerunt cum libri cognomines scriberentur³⁾; neque quidquam ex tempore, quo uiri

1) Krahnerus eum esse dicit libro inscriptum ‘cum cuius indole res coniuncta est’; id quod, cum dialogis institutos hos libros uidimus, idem fere dicit quod Ritscheli sententia.

2) Sic Cicero Catonem et Laelium Attico dedicauit.

3) Atticus a. u. c. 722 (Nepos Att. c. 22), Nepos ‘diui Augusti principatu’ (Plinius N. H. IX 137), Varro a. u. c. 726 (Hieronymus chron. ol. 188, 1) diem obierunt supremum.

supra nominati mortui sunt, de annis conscriptorum logistoricorum eruere licet¹).

Res ipsas ex genere morali, naturali, historico tractari et serias et serio iam memorau; neque inter fragmenta ullum extat, quod uersibus constare (uersus proprios esse immixtos praeterea et ipsum logistoricorum nomen et Catonis Laeliique comparatio credere prohibet) uel leuisima exoriatur suspicio; Roeperum autem qui ut ingenio suo indulgeret hic quoque uersus hercle quam suaues sibi denegare non potuit (philol. IX 276 sq. progr. Gedan. 1858 al.), a quibusdam uiris doctis probatum esse non sine admiratione comperi. Hoc potius iam discrimen habemus quo a saturis hos libros segregemus, ut si quod fragmentum uersibus constet, logistoricis non possit addi; quare Mercklino l. c. XII p. 394 Agathonem et Parmenonem huc transferenti assentiri non possumus. Alterum discrimen ex sermonis indole sumemus, quoniam quaecunque iocose et festiue dicta deprehenduntur, ea logistoricis minus apta esse iudicauimus; nec tamen omni numero certum est id

1) Laudationes Varronis quas Cicero Acad. I 2, 8 ita affert: *'Et tamen in ueteribus nostris, quae Menippum imitati, non interpretati, quadam hilaritate conspersimus, multa admixta ex intima philosophia, multa dicta dialectice, quaeque quo facilius minus docti intellegerent, iucunditate quadam ad legendum invitati** in laudationibus, in his ipsis antiquitatum prooemiis philosophiae scribere uolimmo, si modo consecuti sumus' — has igitur laudationes Krahnerus l. c. p. 12. Varr. Curio p. 17 non esse diuersas affirmat a logistoricis. Quorum cum Pium, Sisennam, Curionem laudationum munere functos non sit incredibile, haudquam tamen ea uox in Marium uel Scaurum adeoue Orestem cadere potest. Sed omnino Ciceronis ille uerbis ipsis refellitur, quem ne Varro ille δεινὸς ἀνήρ, cuius de minimis rebus querelas formidat (epp. ad Att. XIII 25, 3), in his libris aliquid inueniat offensionis anxie curasse uidemus; certis igitur hunc, cum Varronis libros laudaret, nominibus et intellectu facilibus uti consentaneum est, qualia sunt 'ea quibus Menippum est imitatus' et 'prooemia antiquitatum'. Fortasse extitit reuera logistoricorum nomen in lacuna, quam post vocem *invitati* primus Casaubonus de sat. poes. Gr. et Rom. satira p. 202 detexit. Laudationes autem inter orationum libros XXII ab Hieronymo commemoratos commodissime ponentur cum Ritschelio l. c. p. 496 sq.

argumentum. Tertium ex ratione inscriptionum supra de scripto repetetur¹⁾. Iam logistoricorum indicem conficiemus.

1. Catus	de liberis educandis
2. Messala	de ualetudine ²⁾
3. Tubero	de origine humana ³⁾
4. Curio	de deorum cultu ⁴⁾
5. Marius	de fortuna ⁵⁾
6. Atticus	de numeris ⁶⁾
7. Orestes	de insania
8. Pius	de pace
9. Sisenna	de historia
10. Gallus Fundanius	de admirandis
11. Scaurus ⁷⁾	—

1) 'Die innere Oeconomie, die Färbung der Diction müssen die Unterschiede bewirkt haben' Mercklinus l. c. p. 395; neque tamen ipse quantum licuit hanc sententiam adhibuit.

2) Eundem censet hunc librum Ritschelius l. c. VI p. 502 atque 'de ualetudine tuenda librum I' apud Hieronymum memoratum; ob locuntur Keilius Obss. crit. in Caton. et Varro. de r. r. p. 62 et Mercklinus l. c. p. 396. Num (Valerium) Messalam de ualetudine lusus uerborum causa, quales in rerum rusticarum libris adhibere solet, coniunxit?

3) Eadem rem, sed certo aliter, in Aborigenibus satura tractauit.

4) De hoc libro Krahnerus 'Varronis Curio 1851' uere egregie egit, quamquam hic illic paulo argutius; ad cuius libellum refero, cum in hoc de saturis libro omnia haec singillatim pertractare ineptum esset. Liber conscriptus est post a. u. 687, cf. Krahnerus p. 16 sq.

5) Cf. saturam Έγω σε [περὶ τύχης]; liber post uarios Marii casus (a. u. c. 667) conscriptus.

6) Sic codices recte exhibent (de muneribus Manutius, Ritschelius de logg. p. V): a chronologico fortasse illius opere exordium sumptum.

7) 'Varro in Scauro' a Charisio quater laudatur. Seruius autem cum in Georg. I 19 Varroem 'de scaenicis originibus uel in Scauro' adferat, alteram logistorici inscriptionem indicare nonnullis uisus est, quam coniunctionem res ipsa non reprobat, cum M. Aemilius Scaurus, aedilis a. u. c. 696, ludorum scaenicorum quos edidit magnifica centia excelluerit. Refellitur autem cum ea re, quod operi de scaenicis originibus, septies praeterea memorato, librorum ubique a primo ad tertium numerus apponitur, quod in Scauro nusquam factum est, tum quod Censorinus, logistoricorum fidissimus inter omnes nomenclator (c. 2: *libro cui titulus est Atticus et est de numeris*; c. 9: *libro*

12.	Laterensis	—
13.	Nepos	—
14.	Calenus	—
15.	Scaeula	—
16.	—	de moribus ¹⁾
17.	—	de pudicitia ²⁾
18.	—	de philosophia ³⁾
19.	—	de saeculis ⁴⁾

Haec de logistoricis. Iam autem via satis plana non nimium erit difficile quos librorum titulos saturarum libris CL (hunc numerum fortasse obiter tantum computatum catalogus praebet Hieronymi) adtribuamus inuestigare. Satirarum igitur Menipppearum nomine hae laudantur:

1. *Ἄλλος οὐτος Ἡρακλῆς* (Macrobius III 12, 6)
2. *Ιπποκύων* (Gellius III 18, 5)
3. Nescis quid uester serus uehat (Gellius XIII 11, 1; Macrobius I 7, 12)
4. *Σκιαμαχία* (Gellius XIII 23, 4)
5. *Τδροκύων* (Gellius XIII 31)
6. *Satura Menippea quam de officio mariti scripsit* (Gellius I 17, 4)⁵⁾

Proxime his addenda sunt quae cynicae appellantur (cf. p. 7):

qui uocatur *Tubero et intus subscrribitur de origine humana*), c. 17 ita habet *'Varro de scaen. orig. libro primo'*, nil addens de Scauro. Quare unicum coniunctionis fundamentum leniter sic puto mutandum: *'Varro de scaen. orig. II et in Scauro'*. Cf. appendix.

1) Logistoricus incertissimus. Ad librum de philosophia Krahnerus p. 2 sq., ad 'Atticum de muneribus' Ritschelius p. VI, ad libros tres περὶ χρηστηρῶν ap. Charis. p. 189 Mercklinus l. c. p. 394 fragmentum referunt.

2) Huius libri alterum nomen Tanaquilem esse Mercklinus p. 392 sq. acute et paene ut prorsus persuaderet demonstrare suscepit.

3) Cf. Krahnerus p. 3. 12 sq. Ritschelius p. VII. p. 503. 547. de Varr. discipl. libr. p. 14. Mercklinus p. 391. 397.

4) Cf. Ritschelius p. 542. O. Muellerus Etruscis II p. 335.

5) Consulto praetermissi libros qui non ut Menippeae, sed ut a 'Varrone Menippeo' conscripti afferuntur: *Age modo* (Charisius p. 118) et *Catamitus* (Eutychius p. 2169 P. 175 L.): cf. p. 32 not. 2.

7. Dolium aut seria (Probus in Verg. ecl. VI 31)
 8. †Post uinum seplasia fetet (id. ibid.)

Saturae simpliciter nuncupantur haec:

9. *Ἄισ παῖδες οἱ γέροντες* (Gellius VII 5, 10)
10. Ecdemeticus (Gellius XIX 8, 17)
11. Flaxtabula (Plinius H. N. praef. 24)
12. *Περὶ ἐδεσμάτων* (Gellius VI 16, 1. XV 19, 1)
13. *Περὶ κεραυνοῦ* (Macrobius III 12, 2)
14. Sesqueulixes (Plinius l. c.)
15. *Τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον* (Gellius XIII 29, 5)
16. Testamentum (Gellius III 16, 13)
17. 'Satura quae scribitur de salute' (Philargyrus in Verg. Georg. II 336).

Hi Varronis libri cum soli saturarum nomine commemorentur, iam fere possumus dicere, e reliquorum numero omnes, qui neque librorum disciplinas singulas docte exponentium neque logistoricorum uel pseudotragoediarum titulos habeant — qui quales fuerint iam dixi — inter saturas esse collocandos. Sed tamen certioribus etiam normis hic saturarum catalogus confici potest; cui negotio absoluendo postquam Oehlerus p. 52 sqq. et Vahlenus p. 203 sq. laudabilem operam nauarunt, non ita multa addenda restant.

Primum igitur inde proficiscamur, quod illis saturis, quas numeris 4. 11. 15. 16 supra addidi, nonnunquam alterae inscriptiones adiciuntur graecae¹⁾), quae uoce *περὶ* ad unam omnes incipiunt argumentaque librorum significant. Tales autem inscriptiones cum quattuor quidem libris, quos saturas fuisse scimus, nulli autem quem constet saturam non fuisse, inditas inueniamus, nostro iure concludimus, has nullis nisi saturarum libris impositas fuisse. Addimus igitur indici nostro hosce libellos:

18. Aborigines (*περὶ ἀνθρώπων φύσεως*)
19. *"Ἀμμον μετρεῖς* (*περὶ φιλαργυρίας*)
20. *'Ανθρωπόπολις* (*περὶ γενεθλιακῆς*)

2) *Σκιαμαχία*, *περὶ τύφου* (Nonius p. 10. 131. 202. 489). Flaxtabulae, *περὶ ἐπαρχιῶν* (ibid. p. 27. 28. 82. 219. 391. 458). *Τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον*, *περὶ εὐγηρίας* (ibid. p. 71. 156. 216). Testamentum, *περὶ διαθηκῶν* (ibid. p. 77. 158. 478).

21. Caprinum proelium (*περὶ ἡδονῆς*)
22. Columnae Herculis (*περὶ δόξης*)
23. Cycnus (*περὶ ταφῆς*)
24. Desultorius (*περὶ πειρατῶν*)
25. Deuicti (*περὶ φιλονικίας*)
26. Ἐκατόμβη (*περὶ θυσιῶν*)
27. Epitaphiones (*περὶ τάφων*)
28. Est modus matulae (*περὶ μέθης*)
29. Εὐφενή λοπὰς τὸ πῶμα (*περὶ γεγαμηκότων*)
30. Ἐχω σε (*περὶ τύχης*)
31. Ἔως πότε (*περὶ ὥρᾶς*)
32. Gloria (*περὶ φθόνου*)
33. Κοσμοτορφύνη (*περὶ φθορᾶς κόσμου*)
34. Marcopolis (*περὶ ἀρχῆς*)
35. Mutuum muli scabunt (*περὶ χωρισμοῦ*)
36. Octogessis (*περὶ νομισμάτων*)
37. Papiapapae (*περὶ ἐγκωμίων*)
38. Περιπλοῦς (libris duobus constans, quorum posterior est *περὶ φιλοσοφίας*)
39. Pseudulus Apollo (*περὶ θεῶν διαγνώσεως*)
40. Serranus (*περὶ ἀρχαιοεστίων*)
41. Συνέφηβος (*περὶ ἐμμονῆς*)
42. Tithonus (*περὶ γήρως*)
43. Τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον (*περὶ παιδοποίας*)
44. Τριοδίτης τριπύλιος (*περὶ ἀρετῆς κτήσεως*)
45. Τρίφαλλος (*περὶ ἀρρενότητος*)
46. Vinalia (*περὶ ἀρρενοδισίων*).

Cum autem saturam duorum librorum in hoc indice deprehendamus, etiam tres libros saturam habuisse non per se improbabile est. Quod igitur Charisius p. 189 Varromem ‘in III περὶ χαρακτήρων’ laudat, graeca inscriptione saturani fallor indicatur, quam nomine tantum altero ille breuitatis in titulis nimis studiosus affert (cf. tamen p. 44).

47. ? (*περὶ χαρακτήρων*).

Porro inter saturas illas ‘quas alii cynicas, ipse appellat Menippeas’ optimo iure Vahlenus omnes libros rettulit, qui cynicorum mentionem in inscriptione habent (cf. Ἰπποκύων et Τύροκύων iam memorati):

- 48. Cynicus
- 49. Κυνίστωρ
- 50. Κυνοδιδασκαλικός
- 51. Κυνοφρήτωρ
- 52. Ταφὴ Μενίππου.

Quibus addo inscriptionem a me restitutam:

- 53. Plautocyon.

Deinde, quoniam uersibus pseudotragoedias, logistoricos prosa oratione contineri iam ostendi, omnia, quae continent fragmenta pedestria simul cum poeticis (id quod argumentis per singula fragmenta in altero capite confirmabitur), inter saturas habenda duco. Huc et magnus numerus earum pertinet quas iam enumeraui, et praeterea hae:

- 54. Agatho
- 55. Age modo
- 56. Andabatae
- 57. Bimarcus
- 58. Endymiones
- 59. Eumenides
- 60. Γεροντοδιδάσκαλος
- 61. Γνῶθι σεαυτόν
- 62. Hercules tuam fidem
- 63. Lex Maenia
- 64. Manius
- 65. Marcipor
- 66. Meleagri
- 67. Modius
- 68. Mysteria
- 69. Ὄνος λύρας
- 70. Parmeno
- 71. Περὶ αἰρέσεων
- 72. Περὶ ἔξαγωγῆς
- 73. Prometheus liber
- 74. Quinquatrus
- 75. Sexagessis
- 76. Virgula diuina.

Nonnullas etiam inscriptiones saturis addimus, quod prouerbiis constant, quales in superioribus multas iam

animaduertimus et graecas (no. 1. 9. 15. 19. 29. 30. 31. 43. 61. 69) et latinas (no. 3. 7. 8. 28. 35. 55. 62):

- 77. Cane canem
- 78. Cras credo, hodie nihil
- 79. Idem Atti quod Titi
- 80. Longe fugit qui suos fugit
- 81. Pransus paratus
- 82. Sardi uenales.

Supersunt pauca quorum uel fragmenta extant prosaria, inscriptiones autem eiusmodi sunt, ut inter opera Varronis pedestri tantum sermone scripta non possint pertinere:

- 83. Aiax stramenticius
- 84. Baiae
- 85. Caelebs
- 86. Hercules Socraticus
- 87. Oedipothyestes
- 88. Serapis, —

uel fragmentum sit poeticum, inscriptio autem a pseudotragoediarum genere aliena:

- 89. Magnum talentum.

Sunt etiam de quibus dubium esse dixi, utrum ad saturas an ad pseudotragoedias pertineant:

- 90. Aethrio
- 91. Armorum iudicium
- 92. Catamitus
- 93. Λογομαχία
- 94. Pseudaeneas.

‘*Tanaquilem*’ autem logistoricis addendam uideri Mercklinum secutus supra iam declaraui. Superest ‘*satura*’ (ita nominata, si recte emendaui)

- 95. Burra;
- supersunt 96. Praetorina et
- 97. Τρικάρανος,

quae saturis non addo, nisi quia aptiorem eis locum non video; superest denique ‘*Varro Pappo aut indige*’, de quo libro certi nil dici potest, quandoquidem inscriptionem corruptam emendare nondum contigit; logistoricis tamen nisi mutatione nimis violenta non potest adscribi. *Ecclesiam*

Vahlenus analectis Nonianis p. 9 e saturis extrusit; extrudatur etiam Fulgenti impostoris fraus, qua *Mystagogos* Varronis inuenit fragmentoque donauit, quod Varronianum dicendi genere prorsus eget. Denique *epistulas Latiniae uel epistulam Latinam*, duos minime libros amplectentem, quod opus Mercklinus quaestionibus Varronianis p. 13 et mus. philol. XII 387 saturis vindicauit, nolo ex epistularum numero eximere, cum fragmenta¹⁾ et allocutiones et scribendi genus uere epistulare ostendant; quae tamen inscriptionis sit ratio cum Ritschelius l. c. p. 538 sqq. omnibus diligenter perpensis noluerit decernere, nos quoque, praesertim cum nil faciat haec quaestio ad rem nostram, in medio relinquemus.

Iam postquam saturas enumeraui, eo transgrediar, ut de illis inscriptionum partibus, quae incipiunt uoce περὶ, dicam quid sentiam. Eis enim quamquam ita usus sum ut saturas esse dicerem, quibus libris essent inditae, non tam ab ipso Varrone inuentas, sed a posterioris aeuī grammatico impositas esse puto. Qua de re cum alio loco²⁾ accuratius disputaturus sim, hic tantum capita quāedam argumentationis repetam. Secundarum igitur inscriptionum, quas in triginta quattuor libris i. e. in tertia fere saturarum parte legimus, Nonius in primo quidem et secundo et sexto libro maximam partem ita a saturis singulas inscriptiones habentibus segregauit, ut appareat, e duobus diuersis fontibus eum saturarum ad utrumque genus pertinentium notitiam hausisse. Praecipue autem inde elucet, duas saturarum unius tituli collectiones ei (siue auctori eius) usurpatas fuisse, quarum altera constituit (et hoc quidem plurima

1) Fragmentorum hic conspectum dabo. Nonius p. 141: 'Varro epistula latina: si uenisses Capuam, quod et pueros minutos uides libenter et maioris animaduertere non uis'. — Idem p. 419: 'Varro . . . epistulis Latiniae: si te in libertatem uindicare non potes, feres fortunam'. — Idem p. 121: 'Varro epistula latina libro II: nunc (I inuoc libri) cum amicorum domus fumat, hilaresco'. — Idem p. 473: 'Varro epistula latina libro II: tuum opus nemo imitare potest'.

2) Cf. *Symbola philol. in honorem Fr. Ritscheli conlata, fascic. II.*

ex parte certissimo ordine) saturis Marcipore, Andabatis, Mysteriis, Agathone, Quinquatrubus, Endymionibus, Virgula diuina, *Γεροντοδιδασκάλω*, Parmenone, Hercules tuam fidem, Meleagris, *Ταφῇ Μενίππου*, Sesqueulixe, Sexagessi, *Γνῶθι σεαυτόν*, Eumenidibus et incertae sedis Lege Mae-nia, altera uero Bimarco, Hercule Socratico, Manio, Modio, *"Οὐος λύρας*. Tertiam autem seriem nonnullis locis deprehendimus saturarum binis inscriptionibus insignitarum, quarum memoria cum non tam frequens sit, hoc unum affirmari potest, Flaxtabula, Deuictos, Aborigines, Est modus matulae hoc sese ordine in Nonii fonte excepsisse. Cf. disputationem meam supra memoratam et praecipue tabulam additam, qua Nonii compositionem illustrare temptau. Nonius igitur fontibus usus est partim qui saturas uno nomine afferrent, partim qui duobus. Sed hanc posteriorem partem titulos ab ipso Varrone alienos laudare luce fit clarius testimonio Gellii, scriptoris in titulis librorum quos ipse inspexit describendis in primis fidi et integri (cuius fidem nuperrime Mercklinus 'die Citermethode sqq. des A. Gellius' p. 681 sq. laudibus extulit), qui inter decem quas profert saturas nullam duarum habet inscriptionum, ita ut neque *Σκιαμαχία* alterum illud *περὶ τύφου* neque — quod summi momenti est — Testamento (quam saturam suis se oculis 'hodie' inspexisse testatur III 16, 13) Nonianum *περὶ διαθηκῶν* addiderit. In huius igitur testimonio stamus alterasque has inscriptiones (quae etiam plerumque nimis serie et fere morose¹⁾ his libris festiuitate refertis adiectae forent) a grammatico quodam illustri eis saturis, quas forte nancisci poterat, explicandi causa adscriptas credimus. Quinque quidem saturis (nisi forte illa trium librorum *περὶ χαρακτήρων* a Charisio memorata alteram habuit inscriptionem praecedentem a Charisio omis-sam, ut *π. χαρ.* grammatico debeatur, quem ante finem iam saeculi p. Ch. secundi tunc statuendum erit uixisse) ipse Varro titulos *περὶ* uoce incipientes — his autem nullos

1) Monstrum paene inscriptionis hoc ipsum Testamentum praebet, si ei additur *περὶ διαθηκῶν*.

alios — dedit; sed in tanta inscriptionum uarietate si tales quoque aliquando sibi indulxit, iocosam ibi magis philosophorum Graecorum imitationem quam seriam argumenti describendi accurationem agnoscemus.

Paucae nunc restant inscriptiones quae curiosius examinanda sunt. Primum ‘*satira Menippea quam de officio mariti scripsit*’ (Gellius I 17, 4) cum a Mercklino l. c. p. 378 et Vahleno coni. p. 193 sq. anal. Non. p. 28 pro eadem sit habita atque *Ἐνῷεν ἡ λοπὰς τὸ πῶμα, περὶ καθηκόντων τῶν γεγαμηκότων* siue *π. καθηκόντως γεγ.* (de quo titulo u. adnot. ad hanc saturam), Vahlenus ipsa quoque inscriptionis uerba a Gellio e graecis esse conuersa dicit. Sed nolo quidem premere neque harum inscriptionum rationem fundamento librorum ualido nisi neque *περὶ καθηκόντων γεγαμηκότων* (alterius enim illius inscriptionis graecitatem Buechelerus mus. philol. XIV 452 recte improbauit) uerti potuisse ‘*de officio mariti*’; sufficiat potius monuisse, Gellium, quem saturarum nomina accurate ceteroqui retulisse scimus, inscriptionem hoc loco ipsam reddere non potuisse (nam si potuisset, profecto non partem tituli uertisset, sed ipsum et quidem totum scripsisset), sed dedisse quod in fonte suo inuenitur. Quem fontem hoc capite aliquem librum moralem dico fuisse, nec multum a uero aberrabimus, si incertam tituli obscuritatem cum accurata ‘*satira Menippea*’ mentione ita componemus, ut inter capita eius libri unum fuisse ‘*de officio mariti*’ censeamus, in quo cum aliorum fortasse loci scriptorum tum ‘*Varronis in satira Menippea*’ alicuius praecepti probandi causa positi fuerint. Vtrum igitur fragmentum illi saturae an cuiilibet alii sit adscribendum, id ne conjectari quidem nunc poterit. Deinde ‘*Varro de nomismatis*’ a Prisciano l. VI p. 209 laudatus, cum fragmentum ibi positum de libro seriae doctrinae cogitare non sinat, ad Octogessem saturam referendus est, cuius alteram inscriptionem *περὶ νομισμάτων* Priscianus siue qui ei auctor erat iam additam inuenit et — parua enim omnino illius in inscriptionibus fides est — latinum in sermonem uertit; cf. Oehlerus p. 74. Mercklinus l. c. 377 sq. et philol. XIII 717. Porro Philargyrus in Verg.

Georg. II 336 Varronem affert ‘*in saturae quae scribitur de salute*’, quam Vahlenus p. 197 eandem dicit atque Manium saturam, propterea quod et Manii extet fragmentum ‘*nec natus est nec morietur*’ et in illa saturae ‘*mundum haud natum esse neque mori*’ Varro narrauerit; quare (quamquam dubitanter) Manio adiunxit περὶ σωτηρίας, quod Philargyrum latinum putat fecisse. Hoc autem accipere ne nobis concedamus, ipse Nonius efficit, qui cum uicies septies Manium afferat, hoc uno constanter nomine utitur; nos autem hoc non principali solum sed praeter unum Charisii locum unico secundarum inscriptionum fonte orbati, nisi summa cum temeritate tale quid statuere non possumus. Mundum etenim uiuere in aeternum Varro si credidit, procul dubio non in duabus tantum saturis docuit, quare quam potissimum scholiasta respexerit (nam *de salute* a ceterarum inscriptionum ratione nimis remotum uidetur; quamquam neque tales unquam adhibere eum potuisse quis tandem compertum habet?), id non potest decerni; eandem autem rationem quam in inscriptione *de officio mariti* explicanda ualere supra dixi, hic quoque optime ni fallor adhibebimus. Denique dicendum uidetur de libro ‘*de compositione saturarum*’, quem saturis haudquam titulus, sed fortasse fragmentum uindicat a Nonio p. 67 seruatum ‘*paréctatoe adsunt mulierque mulier Venus caput*’¹⁾ in quo per corruptionis te nebras sermonem tamen saturis proprium et fortasse etiam formam metricam dispicere licet. Verum nimium inscriptione obstat, seruata illa a Nonio, qui Varronianam saltem satis accurate inducit,²⁾ quaeque saturam nullo modo indicare potest. Fortasse in hoc quoque libro, ut saturarum compositionem demonstraret, uersus prosamque miscuit unum-

1) ‘*mulierque et Venus*’ Perottus Cornucop. p. 726; ‘*paréctatoe adsunt; mulierem Venus capit*’ legendum puto. Ceterum cf. appendix huius editionis.

2) Non debuit Ritschelius de logistoricis p. XIV hac quoque in parte Nonio diligentiam abiudicare, qui e. c. librorum quos duobus titulis insignes putauit, nouies tantum alteram omisit inscriptionem, cum 149 locis eos commemoraret, quique Andabatas uerisimilius quam Priscianus Andabatam affert.

que forte e uersibus fragmentum remansit.¹⁾ — Verbo postremum commemorabo Mercklini commentum qui omnibus saturis a Varrone duos titulos, quorum alter uoce περὶ inceperit, impositos esse mus. philol. XII p. 372 sqq. monstrare aggressus est, quare partim inscriptiones adhuc extantes ita inter se sociauit, ut euadant saturae Sesqueulixes περὶ αἰρέσεων, Sexagessis π. ἐξαγωγῆς, Nescis quid uesper serus uehat π. ἀδεσμάτων, partim nouas inscriptiones animi causa finxit, ut περὶ θήρος Meleagris, π. τρόπων Bimarco (cuius fg. III nimis serio utitur), π. σπουδαρχιῶν Ταφῆ Μενίππου (quam philol. XIII p. 724 ipse reiecit) adponeret. Haec Vahlenus p. 198 sqq. copiosissime refutauit, quamquam copiose singula refutando uix opus erat, cum tota res nullo neque externo librorum testimonio neque interna probabilitate (quam ne Mercklinus quidem demonstrauit) nitatur, sed tantummodo pro praeiudicata opinione habenda sit, quam si acciperemus, Gellio quoque nomenclatori accuratissimo — ut ipse Mercklinus l. c. p. 44 iudicat — haec fidei gloria prorsus euancesceret.

Postremo quaerendum est, quibus temporibus saturas Varro scripserit. Nam breui aliquo temporis spatio ne Varronem quidem τὸν βιβλιακώτατον (Plutarchus Romuli c. 12) libros CL conscripsisse ueri simile est. Talis autem generis libros utique probabile est eum, simul atque conscripsit, statim in publicum emisisse; id quod disertis uerbis de Τρικαράνῳ Appianus de bell. ciu. II 9 significare uideatur. Quare Krahnerus, qui de Varr. philos. p. 11. Varr. Curio p. 18 saturas eum uno partu edidisse coniecit, errare putandus est. Testimonium quidem temporis unicum extat de Τρικαράνῳ, qui a. u. c. 694 uel statim postea scriptus est, cf. Appianus l. c.: nam quae Oehlerus p. 46 sqq. praeterea excogitauit, nugae sunt, licet G. Boissier in libro eleganti magis quam elaborato, quem academia Parisiensis a. 1859 pretio donauit, cui inscripsit ‘Étude sur la vie et

1) Hunc librum eundem esse atque *Κυνοδιάδσκαλον* (-λικόν) infelicissime Krahnerus diar. antiq. litt. 1852 p. 394 coniecit. Saturam esse Vollbehrius quoque putauit ibid. 1847 p. 521.

les ouvrages de M. T. (sic) Varron', ea p. 39 appellariit 'd'ingénieuses conjectures'. *'Ιπποκύνος enim fragmentum Apollonium ideo excuriant, quia nihil habebat'* non illustratur epistula Ciceronis ad Att. IV 7, 1, qua scribit: *'de Apollonio quod scribis, qui illi di irati! homini Graeco, qui conturbare quidem putat sibi licere, quod equitibus Romanis: nam Terentius suo iure.'* Nam Apollonius ille non exuriatur, sed ipse nescio quid conturbat; atque si etiam exuriatum illum Atticus forte scripserat (de qua re nil apud Ciceronem), non quia nihil habebat, sed quia conturbauit, hoc factum fuerit. Non autem facilius quam *'Ιπποκύνα* Serranum anno suo attribuemus; nullus enim Attico locus¹⁾ fg. VI, e quo nomine Oehlerus tempus quaesiuerauit, sed Atilio qui uidetur esse Atilius Serranus libro superscriptus, id quod Vollbehrius diar. litt. antiq. 1847 p. 524 recte statuit. Omnino autem insanit Oehlerus, ubi ex frg. inc. XII tempus eius definire audet. Primum enim sola uerba *'hirundinibus hospitis'* (cf. fg. inc. XIII) ad Varronem ibi referri Krahnerus Varr. Curio p. 20 perspexit; sed fac ut tota sententia ex Varrone deprompta sit, quid inde efficietur, nisi scriptam esse postquam praedonum maritimorum uastationes iam inceperunt? poterat igitur et ante et post Pompei bellum piraticum conscribi, omnibusque Varronis uitiae annis eodem iure tribuetur. — Hoc unum statuere licet, aliquantum iam temporis ante a. 709 eum saturas reliquisse, quo anno Cicero Acad. I 2, 8 eum saturas *'uetera sua'* dicentem induxit: sane tunc septuagenario iam maior erat. Inter postremas pertinuit fortasse quam sexagenarius uidetur scripsisse, Sexagessis, cf. Mommsenus Hist. Rom. III p. 594 not.: *'die Skizze gleicht der catilinarischen Zeit, kurz nach welcher (um 697) sie der alte Mann geschrieben haben muss,'* cui si ex indolis similitudine concludere uelis, *Γεροντοδιδάσκαλος* fere aequalis erat. Manium denique

1) Qui si inesset, post a. u. 689 librum conscriptum esse seque-
retur, quo anno Atticus Romam migravit, quare *'in curiam lectus'* esse
non potuit antea. Sed *'cura macescere'* in senatu illius non fuisse
bene scimus, cf. Nepos Att. c. 6.

cum scriberet, alia eius in uulgus iam nota erant; iam enim 'libellionis' fama fruebatur, cf. fg. V. V. etiam adn. ad *Koσμοτροφύνης* fg. VI.

Haec de saturis dicenda erant. Quae quoniam fato miserabili prorsus nobis interierunt, restat quaerendum, quoque et a quibus hominibus lectae sint, cum ipsius rei causa, tum ut cognoscamus, unde notitiam earum traxerint, qui minuta illa frustula nobis seruarunt. Aliam enim fuisse saturarum sortem quam doctrinae Varronianae non difficile intellegitur, quae omnibus Romanorum saeculis diligenter a uiris doctis tractata est. Saturas autem omninoque poetica Varronis opera e memoria hominum mox euaniuisse¹⁾ luculento testimonio possum comprobare. Nam ipsius quidem tempore notae erant, ut e Ciceronis Academicorum initio appareat; cf. etiam de ling. lat. VII 3 = Sexag. fg. I; etiamque Horatius, cum pugnandum ei esset aduersus eos, qui uetera tantum carmina probabant, Varronem, ut recte Bergkius de rel. com. Att. ant. p. 146 sq. Ritschelius mus. philol. VI p. 493 not. suspicantur, quamquam doctrinae illius summae reuerentia eum non nominat, tacite tamen intellegit. Nec sine causa ille inter saturae Lucilianaes scriptores Varronem alterum ubi nominat (serm. I 10, 46), Atacinum cognomen adposuit, ut errorem ab initio praecideret, quo Reatinum quis intellegendum putaret, cuius saturas Menippeas etiam tunc notas fuisse inde apparent. At postquam noua Augustae aetatis poesis inclaruit et amoenioris elegantiae gratia animos tenuit, nullus

1) Agnoscitur haec famae differentia uocibus, quibus praedicandi causa eum insignierunt. Appellatur enim saepe doctissimus, eruditissimus, curiosissimus, peritissimus; 'paene omnia tradidit' (Quint. XII 11, 24); 'doctrinarum columen' (Gell. XIX 14, 1); 'Romanae eruditionis parens' (Symm. epp. auct. 2); 'διδασκαλικάτατος' et 'πολυμαθέστατος' (Lyd. de mag. I praef. I, 5); 'βιβλιακώτατος' (Plut. Rom. 12); saepe etiam 'philosophus' dicitur, quod cum ad logistoricos tum magis etiam ad rerum diuinarum libros pertinet; cf. Hieron. chron. ol. 166, 1. 188, 1; Seru. ad Aen. VI 732; Apul. de mag. 42; Plut. Rom. 12; App. bell. ciu. IV 47 (cf. etiam p. 16). 'Poeta' autem semel tantum (Hieron. chron. ol. 166, 1) nuncupatur; cui addantur loci quibus Menippeus appellatur cf. p. 8; sed tamen illi multo hos superant.

erat poetae uetusto locus relictus. Hoc clare puto ostendunt Propertius, Ouidius, Seneca, qui ubi Varronem Atacinum, poetam Varroni aetate subparem, sed ita elegantem ut cum Ouidio comparandus sit, nominant, 'Varronis' simpliciter nomine designant; non enim iam cauendum eis erat, ne quis Reatinum falso intellegeret, quem nemo nouit; cf. Propertius II 34, 85. Ouidius amor. I 15, 21. ars am. III 335. Seneca contr. XVI extr.¹⁾ Quod cum ita sit, apud Velleium quoque (II 36), qui aeuo Ciceroniano dicit floruisse 'auctores carminum Varronem ac Lucretium neque ullo — minorem Catullum', de Atacino cogitandum suspicor; quamquam, cum alterutrum Varronem prorsus ab illo praetermissum esse non fortasse probabile sit, equidem non repugnabo si quis *m* littera in *s/i* mutata 'Varrones duos' legendum contendet.²⁾ In iudicium etiam uocandus est Florus Horati amicus, de quo Porphyrio in Hor. epist. I 3, 1 'hic Florus fuit saturarum scriptor, cuius sunt electae (sublectae Casaubonus l. c. p. 230. electa Ritschelius l. c. p. 493) ex Ennio Lucilio Varrone saturae,' quem Roeperus philol. XVIII p. 426, perperam incredulus, Hadriani aeuo tribuit. Nam hos tres scriptores, qui fere pari obliuione tunc temporis (nimirum diu postquam saturas Horatius scripsit) premebantur, Horati amicus, quamquam non pro optimis eos habuisse putandus est, tamen quadamtenus in memoria manere cur non potest uoluisse? Parem autem sortem hos tres passos esse cum oporteat, non tamen decerno utrum Reatinus a Floro an Atacinus tractatus sit; nam etiam Atacini, scriptoris tunc Argonautico carmine notissimi, saturae tamen iniquam mox sortem nactae esse uidentur. Vtrum igitur hae an Menippeae an Reatini 'satirarum libri IV' Floro cordi fuerint quis decernet? Menippeae

1) Servius sane et Isidorus aliam ob causam Atacinum cognomine a Reatino distinguere omiserunt, scilicet quod duos Varroes fuisse hi magistelli ne compererant quidem.

2) Noli autem hunc locum cum Quintilianii Lactantiique sententiis componere, de quibus p. 16 dixi; in illis enim uersus qui afferuntur cum de sapientia sint, ad Menippeum — sed dixi, qua ratione — referendi sunt; nostro autem loco 'carmina' simpliciter laudantur.

autem obscurae manebant et absconditae et per totum saeculum primum p. Chr. rarissime commemorantur.¹⁾ Seneca quidem Ἀποκολοκυντώσει sua, quam satiram libri nuncupant, Varronianī generis formam externam quodammodo imitatur praecipue inscriptione faceta et pedestri sermone eum uersibus mixto (Menippeum autem nomen ab ea abstinentum esse p. 19 sq. monstrauit);²⁾ sed is unus est qui Varronis saturas uel fortasse nouit. Plinium (H. N. praef. 24), qui omnia perscrutatus est, inscriptiones duas horum librorum proferre, non multum ualet; Quintilianus autem (u. p. 16) saturas uix inspexit, certe non accurate cognouit. Eius autem tempore noua litterarum latinarum aetas incepit: iam erant ‘quibus eloquentia Aufidii Bassi aut Seruili Noniani ex comparatione Sisennae aut Varronis sordet’ (Tac. dial. c. 23), iam M. Valerius Probus uetustorum scriptorum amorem excitabat, ut ‘contemni magisque obprobro legentibus quam gloriae et fructui esse’ (Suet. de gramm. c. 24) desinerent: Hadriano denique imperante, qui foede adhuc neglecti erant, primum in Romanorum studiis locum obtinuere. Tunc Menippeae quoque non sedule tantum a grammaticis lectitabantur, sed in omnium ore uersabantur; cf. Gellius XIII 31. Quae res, cum Frontonem earum nullam facere mentionem, nisi ubi a Gellio XIII 29 sermocinans inducitur, satis mirum sit, Gellii exemplo optime

1) Nil sane hic refert, quod Terentianus Maurus metrica quaedam e satira hanc artem tractante excerptis; quam fuisse Κυνοδιδασκαλικόν ex Atilio Fortunatiano comperimus, qui eadem dicit.

2) Sic Petronius quoque in fusa narratione sua cui itidem ‘satirarum’ nomen inditum est, utrumque sermonem commiscerit; sed Varronianam imitationem in opere ceteroquin tantopere ab illis diuerso minus etiam quam apud Senecam agnoscamus. Versus praeterea inseruerunt, ut breuiter hoc indicem, Apuleius, Martianus Capella, Boethius, Aquilius Seuerus (cf. Hieronymus de uiris ill. c. 111 ‘Aquitius Seuerus in Hispania — composuit uolumen quasi ὁδοιπορικόν totius suae uitae statum continens tam prosa quam uersibus (τοῦτο μὲν καταλογάδην, τοῦτο δὲ καὶ μέτρῳ ἡρωϊκῷ Sophronii uersio), quod uocauit κατεστροφήν siue πεῖραν, et sub Valentiniā obiit.’ Quamquam hoc quoque his uerbis potest indicari, duas eum recensiones edidisse, alteram pedestrem, metricam alteram).

illustratur, cuius iam unus locus (III 16, 13) '*hodie quoque in saturae forte M. Varronis legimus*' sqq. Roeperum debuit dehortari, ne saturas ipsas a Gellio nunquam lectas esse philol. IX 225 inepte contenderet. Grammatici autem cum alias ob causas eum lectitabant, tum ut uerba obsoleta uel significaciones uerborum insolitas uelut e thesauro opulentissimo inde conquirerent (difficilia eis intellectu infuisse e Gellio XIII 31 discimus) eaque in glossariis suis uario modo institutis componerent; sed et ipsas saturas explicandi causa commentariis instruxerunt breuibus, e quibus glossae paucae quae in uerba Varronis irrepsere, profectae uidentur (cf. Agatho V. Dol. aut. ser. I. Sesqueul. X. Sexag. II. XIV. Ταφὴ Μεν. X. Eumen. XXVIII). Ex his grammaticorum Antoninianae aetatis thesauris omnia fere deriuata sunt quae hodie Menipppearum fragmenta extant. Hinc Charisius Diomedes Priscianus grammatici alii suo quisque modo pendent; hinc, quod summum est, Nonius Marcellus, grammaticus Gellio aliquanto recentior compilando opus suum composuit quod longe plurimam fragmentorum partem continet. Ex illo enim quem p. 44 adtuli conspectu hoc eluet, partim Gellium librosque eius similes, partim ipsos scriptores antiquos commentariis instructos (nam Nonius quidem indoctorior fuit, quam qui explicationes ab eo prolatas ipse inueniret), partim glossaria (quorum unum reperti quod uerba a scaenicis adhibita, alterumque quod aduerbia tantum continuit) a Nonio usurpata esse. Tertio saeculo harum litterarum amor rursus euanuit Varronianae saturae in tenebras recesserunt, et praeter Censorinum, qui Varronianae doctrinae praeco etiam saturas quamquam nomine nusquam prolato in usum suum uertisse uidetur (cf. p. 27), uni fortasse Martiano Capellae notus erat, cuius opus et 'satira' inscriptum et prosa uersibusque confusum est; quamquam quae quidem Krahnerus de Varr. philos. p. 22 de usurpato in libro de musica "*Οὐρα λύρας*" statuit, ea cum ne una quidem apud utrumque pariter scriptorem sententia inueniatur, nequaquam certa sunt. Macrobius quoque qui raro saturas affert, cum partem horum locorum Gellio debeat, alteram quoque non ex ipso Varrone hau-

sisse credendus est. Ecclesiastici denique scriptores, qui alia quaedam Varronis opera strenuis manibus uoluebant, saturas fere ignorabant, quarum mentio quattuor tantum locis apud Tertullianum et Arnobium, et ut uidetur Augustinum tralatitia quadam memoria facta est (cf. fgg. inc. XI—XIII); cum logistoricos tunc temporis adhuc in usu fuisse et Augustinus doceat qui Curionem pertractauit accuratissime et Sidonius Apollinaris epp. VIII 6 ad Nammatium scribens ‘*Varronem logistoricum sicut poposceras et Eusebium chronographum nisi.*’ Qui uero sententias Varronis quae dicuntur collegit, eum — si quidem recte de eis in praefatione dictum est — saturas quoque aliquas excerpisse est ueri simile; nil autem ea re nos proficere fatendum est, cum tempori cuius inter Varronis fere ipsius aetatem et annum p. Chr. 529 eum adtribuere liceat. In uniuersum autem hoc affirmandum est, Menippeas et propter difficultates uerborum et in pedestribus quidem partibus propter simplicitatem dicendi, quae postquam rhetorico flosculorum tumore abstinere scriptores plerique desierunt pro exili ariditate habebatur, in multorum manus nusquam uenisse codicesque earum paulatim imminutos postremo omnino euaniisse, ut Gregorio aliquo pontifice maximo qui eos deleret (cf. Oehlerus p. 4 not.) uix opus fuerit.

CAPVT II

Periculosae plenum opus aleae cum nunc in me suscipiam, ut utra saturarum frustula hodie extantia poetico, utra pedestri sermoni adscribenda sint, non sensu quodam ductus uario et instabili, sed certis ratiocinandi præsidiis utens ad finem quantum possim perducam, quam arduam et difficilem rem aggrediar ipse profecto haud ignoro. Scio quidem, ipsa re excusationem mihi esse paratam, cum qui primus rem aliquam inlustrare incipiat, eum non omnia statim recte persoluturum esse omnes et sciant et ignorant; magis autem inde animo firmor, quod uiarum quaecunque aliqua cum utilitate iniri posse sperauit, earum nullam intemperatam reliqui, sed suos ex omnibus fructus (e quibusdam tamen nullos¹⁾) rettuli. Quare fit, ut aliis post me singula non defutura credam, quae melius instituant, in uniuersum autem meas rationes probatum iri non sine fide sperem, quamquam omnium, qui adhuc hanc provinciam intrarunt, unum Buechelerum in eis quae passim de hac re in mus. philol. XIV 419—452 disseruit, rectam uiam iniisse et plerumque seruasse uideo. Nulla uero (nam hoc quoque praemittendum est) hoc capite cum Roe-

1) Nihil e. c. illud ualeat quod Buechelerus l. c. p. 432 adhibet, ubique alliteratio quae dicitur inuenitur, fragmentum metris] desribendum esse. Aperte enim prosaria esse e sequentibus elucebit Longe fug. q. s. f. fg. II, Man. fg. XIX, *Koçmor.* fg. I, in quibus quaterna uerba eisdem literis incipientia se excipiunt. Seuerior etiam ero, quam qui, quod ille facit p. 432. 434, cf. Vahlenus conii. p. 40. 109., fragmenta, quia aliis quae uersibus fuerint composita in saturam uicina fuisse uidcantur, itidem in metra redigam: ego potius unamquamque sententiam ex se ipsa diiudicandam in ipsaque inueniendum quod suo cam sermoni tribuat, unice rectum et utile arbitror.

pero mihi erit controversia, quippe qui p. 15—19 iam putem argumentis declaratum, in saturis prosarium poeticumque sermonem coniunctos esse. Quorum iam inter se coniunctorum indolem demonstrare temptabo.

Omnium librorum quotquot e græcca latinaque ad nos antiquitate peruererunt, in quibus prosæ poeticaeque orationis inest coniunctio, ea est condicio, ut maiorem uel adeo maximam partem pedestri sermo obtineat, poesis autem nonnisi locis eis, quos ad expoliendum aptissimos scriptor (uel recte uel perperam) existimabat expoliendis et quasi gemmis splendentibus exornandis adhibita sit.¹⁾ Veram igitur hi scriptores sermonum diuersitatis naturam probe perspexerunt. Omnibusque eis locis quibus poeticam adhibendam duxerunt, hoc in primis sectabantur, ut uerba quibus uterentur a pedestri partium sermone clare differrent. Legas quaeso quoscunque uis — sola Martiani Capellæ, hominis insani, tintinnabula excipio — semper cognosces, etiam locis corruptis, utri sermoni sententia tribuenda sit. Eandem igitur rationem Varronem quoque secutum esse, qui non barbarum illum et excordem haberi uolet, facile concedet, praesertim cum non hoc solum de eo dicendum sit quod de illis, eum benigna naturae indole quomodo uersibus sit scribendum discernere potuisse, sed ipsius quoque testimonium habeamus, quo scimus eum uel metrorum singulorum proprietatem perscrutatum esse, cf. *"Oνος λύρας* fg. XV:

Maerentis ut quietus ac demissior probandus,

Ἄχιλλέως ἡρωτικός, Ιωνικὸς κιναιδὸν,

etiamque arte et ratione eum aptissimam saturarum com-

1) Buecheleri descriptionem, qui p. 426 prosam in Varronis saturis humani corporis ossibus, carni carmina inserta comparat, ceteroquin aptam, non tamen hue quoque ualere puto, ut poesi maius spatium quam pedestri sermoni concedatur. Nam quod ille l. c. dicit, quartam tantum partem locorum seruatorum pedestri oratione scriptam esse, id neutiquam concinit cum rationibus, quibus ductus nonnullos locos alterutri sermoni hic illie recte attribuit, quae non ad aliud possunt ducere, quam ut circiter bina inter quina fragmenta uersibus donentur.

positionem indagasse liber eius '*de compositione saturarum*' monstret, quo et Menipppearum alteriusque saturarum generis discrimen, et ipsarum potissimum rationes descriptsit; cf. p. 46 sq. Itaque prosariis eum uerbis in sermone pedestri, poeticis in poetico usum esse iam ab initio affirmare possumus rectissimeque Buechelerum p. 428 scripsisse putamus: 'es gebietet methodische Kritik erst dann Metrum anzuerkennen, wenn bestimmte Kriterien poetischer Auffassung vorliegen.' — Accidisse autem illi, quod aliis quoque scriptoribus accedit, ut inuito ipso uersus aliquando in prosariis quoque euaderent, quid mirum est? Et exempla quidem apud illum ita sunt frequentissima, ut hosce primo obtutu ex primo rerum rusticarum capite collegerim tetrametros trochaicos: 'Réferam sermonés eos, quos de ágricultura hábuimus' et 'nóbis ex aliquó portento; mé ne dum uiuó quidem'; senarios 'agriculturae caélo et terra cóntent' et 'secúndo Solem et Lúnam, quorum témpora': choliabum etiam 'desíderamus quid faciendum sit nóbis' et sotadeum 'quó nomine rústica Vinália institúta'; porro seriem dimetrorum anapaesticorum 'Nostris; qui graece scripserunt Dispérsim aliis de aliá re sunt Plus quínquaginta; hi súnt quos tu' et e capite quarto pentametrum 'quód delécat néc nón ea quaé faciúnt', quibus finem tandem imponat hexameter (III 3, 2) 'súnt et habént inclúsa animália, quaé pascántur' et minima mutatione effectus (III 16, 26) 'éx aliá contrá spissum ést ('ut' libri) e róre marino.' Nugae sunt haec omnia, nugae;¹⁾ nolui autem eas retinere, ut monstrum quam falsam ingressi sint uiam, qui omnia quae uel sponte uel leues post mutationes metris inici possunt, propterea iam uersus esse Varronianos uoluerunt; id quod in Vahleni, Ribbecki, L. Muelleri laboribus haud raro animaduertere licet. Quorum unus ille quem postremo loco

1) Notabilem hercule et laboriosam operam his nugis dedit Desbillons, quem librum Varronis de lingua latina quintum in uersus senarios totum uertisse in actis philol. Mannhem. 1839 p. 113 legimus. Hunc igitur cum uiolentis mutationibus uersuum causa factis non abstinuisse consentaneum sit, Roeperiani operis *ἀργητήν* oportet praedicemus.

nominaui argumentis hanc rationem ita confirmare studet (De re metrica poett. lat. p. 83 sq.): 'etenim quod suarum et Lucilii saturarum proprium esse testatur Flaccus, si tempora certa ac modos Dempseris uerbis, non iam inueniri quasi frustula poetica, id longe magis ad Varronem pertinet — itaque siquid erit humile et solutae orationi aptum, non sequitur certo id non contineri uersibus. sed alia praeterea non minor difficultas inde nascitur, quod Varronis tempore noui moduli exorta arte cum pleraque ueteribus intemptata aggredenterunt poetae Latini, illud accidere oportebat quod semper fit in re simili, ut animi inusitata uoluptate capti nimisque indulgentes iucunditati incogniti carminis non satis curarent illud, quid pedestri potius quam poeticae conueniret orationi.' Huic Muelleri sententiae hoc quidem uerum inest, res nonnunquam mediocres nec poesi aptas uersus Varronis continere, quas tamen poeticas esse scriptor perperam putauit; eo magis autem uerborum ubique tumorem artemue quaerebat, qua adhibita poetam se euasurum, cum genuinus sane Musarum alumnus uix fuerit, temere sperabat. Porro autem ea re a ceteris eius aeui poetis diuersus est, quod quae a poetica elatione aliena esse cognouit, ea pedestribus suis partibus poterat inserere; quare iam accipendum est eum, quae uersibus uoluit exprimi, pro poeticis uere habuisse uerbisque ideo poesi conuentientibus elocutum esse. Quare de poetica quidem Varronis uirtute iudicabis utcunque placet; sed id ipsum ex illis concludimus, posse nos ex uerborum ratione, qua utitur, intellegere, sintne loci in metra coacti an non. Ita Andabatarum fragmenti VII quod Muellerus p. 84 affert

*'Candidum lacte ē papilla cūm fluit, signūm putant
Pārtuis, quod hic sequatur mūtierem e partū liquor'*

sententia sane est admodum mediocris et humilis; quisnam uero lactis epitheton '*candidum*' in prosario sermone adhibuisset? quis non '*e papillis*' dixisset? quis uerba '*hic liquor*' tam procul inter se segregasset?¹⁾ Itaque in in-

1) De hac uerborum collocatione infra agam.

quisitione, quam nunc aggredior, multo minus hoc erit respiciendum, num sententiae sint uero poeticæ — nam carminibus res tantum uero poeticas describere Varronem nequaquam quidem dubium est describere uoluisse, sed bene has discernere non ubique uidetur potuisse — quam alterum illud, num uerba artem redoleant poeticam; omniaque fragmenta quorum uerba tali arte carent, inter pedestria referenda erunt; contra ubicunque haec ars inuenietur, ibi uel emendando, si opus erit, metrum instituendum est. Augetur uero etiam probabilitas rationis meae ea re, quod pedestris sermonis Varroniani testimonia extant luculentissima, inter quae praecipue librorum de re rustica dictio plurimam prosariorum fragmentorum similitudinem praebet, uel formulis dicendi eisdem nonnunquam usurpati. Neque tamen dissimulandum est, uarios esse probabilitatis gradus eamque nonnunquam ut quodque fragmentum est breuius, ita ipsam quoque deminui, ut sint quaedam quae diuidicare omnino non licuerit. Apparet enim, in metricis non unumquodque uerbum poeticum sonare, sed talia per totos sententiarum poeticarum ambitus esse dispersa, ut suo quodam colore eas conspergerent; potuisse igitur fieri, ut minutissima quaedam e uersibus sint seruata, quae poeticis fortasse uerbis fuerint proxima, ipsa autem talia non contineant; nec tamen multa sunt, in quibus haec difficultas oritur. Aliam autem existere difficultatem uerbis aliorum scriptorum siue pedestribus siue poeticis a Varrone inspersis infra demonstrabo.

Iam uero ad poeticum Varronis sermonem recte aestimandum magni est momenti, ut quorum ille scriptorum imitator extiterit consideremus. Habet sane etiam quae ipse nouauit; nam non solum metra quaedam sunt quae primus adhibuisse uidetur, de quibus u. infra, sed multa etiam eius poetica proprietatem quandam habent, qua facile ab aliorum quorumuis carminibus ea dignosces (cf. e. c. *"Ovoς λύρας* I—VIII. Parmeno I. Dolium a. s. [I]), quae nifallor e quodam uerborum poeticæ sonantium, plerumque non inscite adhibitorum, nonnunquam autem nimia coaceruatione molestorum, uel ad sententias omnino humiliores

quam quae talibus uerbis exprimendae sint, uel non sine quadam doctrinac copia adhibitorum usu prodiit. Haec igitur ratio Varroni uidetur propria; magna autem reliquiarum pars aliorum poetarum imitationem aperte ostendit. Quam quidem, cum hi ipsi plerique nonnisi per singula frustula nobis noti sint, in uniuersum diuinare magis quam apertis uerborum similitudinis uestigiis monstrare licet. Ita tragicum sermonem cum aliis locis tum pulcherrimis uerbis Marciporis fg. II—VI bene aemulatus est, nimiumque etiam quo sermo ille nonnunquam inclinat tumorem Papiapapae fg. I—V recte expressit. Comicorum autem imitationem raro inuenies,¹⁾ neque multo saepius quod eisdem miror uersus ad Ennianorum annalium exemplar factos reperimus, quamquam quantopere hos libros Varro adamarit multa testimonia et in aliis libris et in ipsis saturis positaclare ostendunt. Elegiaco quoque metro tam nitide usus est (*Kοσμοτ.* VII. *"Ορος λύρας* XXII), ut non sine aliquo auctore id fecisse existimandus sit, quem nominare in tanta poematiorum multitudine non possumus. At in hexametris saepius quam Ennianum sermonem Lucilianum imitatur, quare fit ut, quod curatius infra exponetur, humillimi et maxime demissi Varronis uersus inter hexametros quaerendi sint. Praeterea autem non improbabile uidetur, Varronem hominem doctissimum poetas etiam didascalicos, quorum magnus tunc numerus Romae efflouerat, non sine studio legisse in eorumque i. e. Porci Licini, Volcati Sedigit, Valeri Sorani, L. Atti, aliorum dicendi genus nonnunquam cecidisse, quod quidem in tetrametris trochaicis, quibus illi permultum usi sunt, raro inuenimus, cf. Andab. VII. Bimarc. XXII; saepe autem in hexametris animaduertere licet, cf. Capr. proel. II. Eumen. XVI—XX. *Γεροντ.* VIII. Tithon. III all.; quibus plerumque nescio quae tarda duritas inest.²⁾ Quid quod ne in distichis quidem elegiacis,

1) Vide quae in hoc capite dixi de Epitaph. I. Eum. I. II. III. XLIV. *Toῦ πατρὸς τ. π. I.* Glor. I. *Kοσμοτ.* IV. Man. XV. XXII. Bim. XVIII. Sesq. V. VII. Myst. III.

2) Horati hexametros nonnunquam in aures uocant. *Ἄνθρος*. II: ‘*non fit thesauris*’ sqq. cf. Serm. I 1, 1: ‘*Qui fit, Maecenas*’ sqq. —

eam quam haec fere ultro nanciscuntur facilitatem saepius quam duobus (u. supr.) fragmentis praebet? rudiusrula enim sunt Eumen. XXVI. XXVII. Marcop. II. Sexag. XI. Sotadicorum deinde uersuum-usum ex Enni saturis et Sota Attique Sotadicorum libris a Gellio VI 9, 16 memoratis (quos nullo modo cum Atti Didascalicis coniungendos esse alio loco monstrabo) sibi sumpsit, quos uersus Italica quidem metri licentia, uerborum autem lepore et uenustate omni ex parte laudandis constituit. Rarissime autem cum poetis facit neotericis Alexandrinorum exempla imitantibus (et mirandum quidem est, eum unquam huc se uertisse); neque tamen hendecasyllaborum, choriambicorum, aliorum usum quos paucis locis adhibuisse eum uidemus, aliunde deriuare licet.

Hoc iam apparet, Varronem, qui quidem Romanorum erat doctissimus, non autem poetarum ingeniosissimus, exemplorum potissimum frequentia in carminibus multiformem fuisse. Quamquam igitur sinceram illam ingenium, uerae poeseos creatricem, abnuere Varroni coacti sumus, non tamen ea res nobis persuadere potest, ut uirum cui et sensus erat innatus quo Musarum dulcedines perciperet, quas ita alloquitur '*Demitis acris pectore curas cantu castaque poesi*' (Parmeno XII), quique externis artis instrumentis dextero et sollerti animo uti potuit, Roeperiano more quidquid in buccam ei uenerit dementem in longarum breuiumque syllabarum quodcunque artificium coegisse putemus. Sed tamen, licet carmina a Varrone inspersa nequaquam sint contempnenda, multo tamen praferenda et praestantior est altera '*hilaritatis*' ad ipsum saturae argumentum legendum inuitantis pars, quae pedestri sermone narrationes dialogosque faceta cum festiuitate continebat.

Iam tandem ut singula perlustrare adgrediar, duo esse fragmenta praefandum duco, quae uersibus constare certa testimonia extant: *περὶ ἐθεσμάτων* fg. I senariis compositum, quod quidem non suis uerbis a Gellio VI 16 seruatum

Συναρ. III: '— *parebis legibus an non?*' cf. Serm. II 3, 260: '*agit ubi secum, eat an non;*' II 5, 59 all.

esse dolemus et Desultorii fg. I ‘*feruere piratis uastarique omnia circum*’ quo loco ‘*breuiato accentu feruere*’ legendum Nonius p. 503, 13 praecipit; quem locum uel sine hoc testimonio uersibus adnumerandum fuisse infra explicabo.¹⁾ Nunc uero uersus nullis ueterum testimoniis tutos cruere ita incipiam, ut primum omniumque certissimum hoc indicium proferam, epitheta, quaecunque exornandi tantummodo causa substantiis sint apposita, fragmenta quibus insint partibus poeticis sine ulla dubitatione vindicare. Quare Andab. fg. VII propter uoces ‘*candidum lacte*’ iam supra poesi addixi, idemque illud ‘*candidei lactis*’ Γνῶθ. σ. III poeticum reddit, neque aliter res se habet in ‘*tepidο lacte*’ Abor. II. Iam uero ut quam breuissime rem ad finem perducam, locos nullis interiectis ambagibus enumerabo, quos propter epitheta ornantia poeticos esse contendeo; qua in re ab Aboriginum illo ‘*tepidο lacte*’ incipio. — Aethrio: ‘*aquatilis querquetulae*’ et ‘*frigidο nimbos caduciter ruentis*’. — Agātho VI: ‘*multiplici scientia*’. — Age modo I: ‘*Argo citiremem*’. — “All. oīt. Hq. I: ‘*grauidaque mater*’. — “Amm. metr. IV: ‘*cum ruttundis uelitis leues parmis*’ et ‘*quadratis multisignibus tecti*’. — Andab. III: ‘*uisco tenaci*’. — ibid. VII (u. supra): ‘*candidum lacte*’. — ‘*Ανθρωπον*. I: ‘*auarus faene-rator*’. — Arm. iud. II: ‘*digitis primoribus*’. — Bim. XI: ‘*caelitum altum templum*’. — ibid. XII: ‘*trisulcum fulmen*’ et ‘*igni feruido*’?²⁾ — ibid. XIII: ‘*magna Roma*’. —

1) Quod enim Gellius XIII 22, 5 etiam Σκιαραχίας fg. I, quod reuera metro constat, ita inducit ‘*Varro — — dicit in his uersibus*’, uersuum genere non addito, id huc ualere nego, cum ‘*Τδροκύνος*’ quoque fg. aperte pedestre a Gellio XIII 31, 3 uersuum nomine afferatur; quare uersus h. l., ut et alias, simpliciter de lineis codicum intellegendum est.

2) Epitheta nonnulla in paucis nostris saturarum reliquiis saepius inueniri hoc loco commemorandum puto, quae stabili quodam apud Varronem usu fuisse uidentur. ‘*Igni feruido*’ uel ‘*ignibus feruidis*’ legimus Bim. XII. Cras II. Marcip. III; ‘*lac*’ autem (siue *lacte*) ‘*candidum*’ appellatur Andab. VII. Γνῶθ. σ. III. Valde amat Varro epitheton ‘*ferus*’, quod appositum est forcipibus Magn. tal. I, manui π. ἔξαγ. IV, murmuri Sexag. XVIII, militiae muncribus Κορμ. V; ‘*can-*

ibid. XX: '*remiuagam celocem*'. — ibid. XXI: '*leuis tipulla*' et '*lymphon frigidos lacus*'. — Caeu canem: '*a scopulo lapidoso*'. — Cras cr. h. n. I: '*instabilis animus ardens*' sqq. et '*inconstanti pectore*'. — ibid. II: '*igni feruido*' et '*aquiloniam frigedinem*'. — Cycn. I: '*templa alta fani*'. — Desult. II: '*domini delicias, phaselon*' et '*mobile in fluentum*'. — Deuicti I: '*rutundam cetrām*'. — Dol. aut. ser.: '*alittonae flammigerae zone*' et '*signis stellumicantibus*'. — Exar. IV: '*sanguine nigro*'. — Endym. V: '*amphoras Chias*'. — ibid. VIII: '*Mercurium Arcadon colonum*'. — Est m. m. II: '*Calenas obbas et Cumanoſ calices*'. — ibid. VI: '*Iſmenias Thebagenes scaturrex*'. — Eumen. XI: '*Neapolitanas piscinas*'. — ibid. XVII: '*eculum Damacrinum*' et '*ex hibernis morbi fluctibus*'. — ibid. XVIII: '*bucinus flauus ahenus*' si quidem ipsa Varronis uerba restitui. — ibid. XIX: '*uino mero*'. — ibid. XXXV: '*non inanis sonitus*' et '*teretem comam uolantem*'. — ibid. XL: '*Naides undicolae*'. — ibid. XLI: '*uenusta muliebri stola*'. — ibid. XLII: '*Aurorae ostrinum supparum*'. — ibid. XLVI: '*fluctuanti intonsa coma*'. — ibid. XLVIII: '*cana Veritas*'. — Εχω σε I: '*algu danti frigore*'. — ibid. II: '*aerea tereta galea*'. — ibid. III: '*Hibero ex argento graui*'. — Γεροντ. X: '*Libyssa citrus*'. — ibid. XII: '*ampla cella*'. — Γνῶθι. σ. III (u. supra): '*candidei lactis*'. — ibid. VII: '*truiuo lumine lundae*'. — ibid. IX: '*ardifeta lampade*'. — ibid. X: '*misellus pauper*'. — Herc. t. f. IV: '*procella frigida*'. — Κοσμοτ. V: '*fera militiai munera*'. — ibid. VIII: '*flamine sudo*'. — Lex Maen. VII: '*Pactolus aureas undas agens*'. — Magn. tal.: '*forcipibus ferris*' (hoc epitheton locum reddere poeticum Buechelerus p. 428 iam animaduertit). — Man. III: '*quadrato latere*'. — ibid. XVI: '*Ceres, cibi ministrā*'. — ibid. XVII: '*dulcem aquam salubrem*' et '*fleibile cepe*'. — Marcip. II:

didus', quo describit lac ll. cc., calcem Marcop. III, amiculam Prom. X, ephebos Sesq. XII. *Trisulcus* Bim. XII et fg. inc. V, *bisulcus* Prans. II adhibetur. '*Templo alta*' Bim. XI. Cycn. I inuenies.

'unda liquenti caerula'. — ibid. III: *'feruidis ignibus'*. — ibid. IV: *'aquali frigido uelo'*. — ibid. V: *'uenti, phrenetici septentrionum filii'*. — ibid. VI: *'bipinnis plumas'* et *'caduci cecidimus'*. — ibid. XVII: *'uirile ueretrum'*. — ibid. XVIII: *'leuis passerculus'*. — Marcop. III: *'a carcere intimo'* et *'candidum ad calcem'*. — Mel. VIII: *'ceruum uolabilem'*. — Mod. II: *'spungeam deletlem'*. — ibid. XVIII: *'ad tibios bilinguos'*. — Mut. mul. sc. IV: *'lucus opacus'* et *'teneris fruticibus'*. — Myst. I: *'prisca horrida oracula crepera'*. — Octog. I: *'auida libido'*. — Ov. l. v. III: *'harmoge aequa'* et *'motibus diis'*. — ibid. VI: *'orthopsalticum psalterium'*. — Papiap. I: *'paruuli intorti sex cincinnuli'* et *'oculis suppaeulisi nigelli pupuli'*. — ibid. III: *'refrenato risu roseo'*. — ibid. V: *'collum procerum'* et *'leui marmore'*. — ibid. XI: *'ales gallus'*. — Parm. I: *'lepusculi timentis'* et *'rete nexile'* et *'uiscum fugai lineamque compedam'*. — ibid. III: *'leui nitidus oleo'*. — ibid. IV: *'cauo fonte'* et *'cauata annuum anfracta'*. — ibid. VI: *'ferream bipinnem securem'*. — ibid. VII: *'teneram abietem'*. — ibid. VIII: *'alta fros Palladis'*. — ibid. IX: *'alta traps'*. — ibid. XII: *'acris curas'* et *'castaque poesis'*. — π. αἰq. III: *'apud alta litora'*. — π. ἔξα�. IV: *'fera manu'* et *'feruidos fontium lacus sanguinis'* et *'ferreo ense'*. — Prans. par. II: *'bisulcis unguis'*. — Prom. lib. I: *'aeratas manus compedes'*. — ibid. III: *[artibus] exsanguibus euiscat colos'*. — ibid. IV: *'inhospitalis uastitas'*. — Quinq. I: *'absintium grauem'*. — ibid. VII: *'Liberi mollem dampem'* et *'Bromiae autumnitatis'*. — Sesqueul. XII: *'nitidi ephebi'*. — ibid. XIV: *'mollis pilas'*. — ibid. XVII: *'horridus miles acer'*. — ibid. XVIII: *'trossuli nardo nitidi'*. — ibid. XXII: *'caua geloque acri [horrida] saxa'*. — Sexag. XII: *'puellum impuberem'*. — ibid. XXI: *'agi-lipennis anates tremipedas'* et *'[de] nocte nigra'*. — ibid. XXII: *'nitens pauonis collus'*. — Syneph. V: *'ἡδύνυοντος Neapolis'*. — Test. I: *'puellus Veneris Adon'*. — Tith. II: *'multicupida iuuenilias'*. — Tò ἐπ. τ. φ. μ. II: *'multunummus piscis ex salo captus helops'* et *'ostrea*

magna captata. — Τριοδ. τριπτυχ. IV: ‘*aruspicem tristem*’. — ibid. V: ‘*coruscus imber, alto nubilo cadens multus grandine implicatus albo*’. — Virg. diu. II: ‘*pullos fritinentis*’. — ibid. IV: ‘*libamenta caduca uictus*’. — ibid. V: ‘*wolucris pusillos*’. — Incert. V: ‘*trisulcae fores graues*’ et ‘*turbines tardos*’. — ibid. XIII: ‘*uer blandum*’ et ‘*hospes hirundo* (cf. ibid. XII). —

Iam inter haec epitheta multa sunt uocabula, quae etiam si per se spectantur non possunt nisi in poetico sermone adhiberi. Quamquam discernendum est inter uarios scriptores uariasque aetates, cum argenteae iam quae dicuntur aetatis scriptores magisque etiam Apuleium posterioresque in prosarium sermonem multa sumpsisse constet, quae antea ab illo aliena fuerant. Sin uero Ciceronem, qui quidem ipse floridissimus antiquioris aeui scriptor est, magisque alios scriptores inde seruatos respicimus atque maxime etiam Varronis ipsius libros superstites consideramus, qui in quibusdam rerum rusticarum partibus iucundum et uiuidum quantum posset sermonem facere studebat, hoc statim experiemur, extitisse illo aevo discrimen certosque fines, quibus utrumque sermonis genus segregaretur, neque Varronem certe fuisse qui unquam eos transiliret. Qui et ipse (de lingua latina V 9) haec dicit: ‘*quom poeticis multis uerbis magis delecter quam utar, antiquis magis utar quam delecter*’; quare fit ut poetica uerba quaecunque apud illum inuenimus, ea in pedestribus partibus fuisse posita firmiter negemus. Poetica autem dico et ea, quae liberae reipublicae tempore in usu erant solis poetis et quae, si postea fortasse apud pedestres quoque scriptores occurrunt, e poetarum imitatione apud hos irrepsisse uel certum uel probabile est. Haec iam cum sim enumeraturus quibus locis apud Varronem extent, prius moneo me ea, quae iam inter epitheta posita sunt, iterum afferre nolle.

Abor. V: ‘*speribus*’ pro spebus; dictio sublimis, Enniæ (ann. u. 132. 410) poesi propria; cf. “*Ov. λύρ. V.*” — Agatho III: ‘*hominem seruum*’; ‘seruuus’ adiectiuum poetarum proprium est neque in pedestri oratione liberae reip. tempore usquam occurrit. — ibid. VIII: ‘*cedit citus*’. ‘Citus

adiectuum loco aduerbi 'cito' poesim ubique significat, cf. Cyen. I. Parm. II. Vergilius passim. Solus Tacitus ann. XII 12 in prosa 'citi aduenissent'. — Andab. V: '*mean*', uerbum poesis proprium et posterioris pedestris sermonis aei. Bim. X: '*chortis*' turbae uel multitudinis cuiuscunq; notionē positum in pedestri sermone sero tantum occurrit; nam Bim. VI de ipsis militum cohortibus intellegendum uidetur. Accedit '*hamiotarum*', Plautino exemplo (Rud. II 2, 5) poeticum. — ibid. XIII: '*tremescit*' a solis poetis adhibetur. — ibid. XVII: '*anticipate*' absolute positum Lucretius habet V 659; item quod sequitur '*addite calcar*' poeticum est, cf. Horatius Epp. II 1, 217 (utroque sermone *calcar admouere* dicitur, cf. Sesq. VII. Cicero epp. ad Att. VI 1, 5); nam Plinios qui haec pedestri quoque sermoni immiscent, propter magnum poetarum dictionum amorem, qui illorum aeuo uigebat, nil in hac re ualere supra dixi (cf. H. N. II 122. Epp. I 8). — ibid. XVIII: '*propere*' et '*properus*' uerba sunt antiquo quidem tempore mere poetica. — Capr. proel. II: '*mortalibus*' pro hominibus dictum quod si quidem cum uocabulis, quae sunt 'multi, cuncti' similiaque, iungitur, a pedestri oratione non abhorret cf. Gellius XIII 29, sed sine tali additamento uersum indicat. Neque Varro nisi locis adhibuit, qui alias quoque ob causas uersibus adnumerandi sunt: ita hic locus copiosis illis '*promisque communia habere*' poesi tribuitur, u. infra. — Cyen. I: '*properans citus*' u. ad Agath. VIII. — Desult. I (cf. p. 61): '*feruere*' si idem est quod '*refertum esse*' uel (ut Sexag. IX) 'in multo usu esse' a prosa oratione alienum. — Poeticum est '*fuentum*' ibid. II. — '*Exar.* II: '*arma margariticandicantia*' uetustae poeseos ritu effectum. — ibid. III: '*laueret*' pro 'tingeret, conpergeret' omnino poeticum. — Epitaph. I: '*intus*' pro 'ex interiore parte' hic et Cras cr. II Plautina libertate dixit, qui item '*intus foras*' coniunxit Amph. II 2, 138. Bacch. I 1, 62. Sic etiam '*eual-lauerunt*' praeter Titin. u. 77 ignotum est. — Eumen. I: '*caperratam*' uocabulum poeticum esse ipse Varro de ling: lat. VII 107 apertis uerbis significat. — ibid. II: '*lurcare*' et '*lurco*' comicorum sunt et Lucilii; unicus quoque locus

quo in pedestri scriptore inuenitur (Suetonius de gramm. 15), e carmine desumptus uidetur dactylico, cum Lenaei in Sallustium *'acerbissima satura'* talem fere ut puto uersum continuerit: *'...lāstaurūs, lurcō, nebulo atque popino'*. — *Ibid.* V: *'aura'* apud poetas tantum nitorem uel auri (Verg. Aen. VI 204) uel pulerae puellae (Hor. carm II 8, 24) uel nostro loco solis significat. — *Ibid.* XI: *'prouocat'* si idem est quod *'par est alicui'*, poetarum est, e quibus posteriore tempore transiit in pedestrem sermonem. — *Ibid.* XV: *'infandum'* semel quidem Ciceroni (pro Sext. 55) adhibetur, poetis uero usitatissimum est. — *Ibid.* XLIV: *'dierectam'* uox mere Plautina. — *Γνῶθ. σ.* V *'aerifice duxit'* pro *'ex aere fecit'* uerbo a se ipso ut uidetur in uento libertate poetica Varro dixit. — *Herc. t. f.* III: *'uagat'* pro *'uagatur'* poeticum esse Buechelerus l. c. p. 430 sq. iam agnouit. — Idem A. q. T. I: *'rabis'* uerbum ante Senecam poetis tantum usitatum; de uocis *'quid'* epanaphora u. infra. — *Κοσμοτ.* IV: *'capulum'* arcae cadauerum notione poetis proprium est, maxime comicis, e quibus Apuleius sumpsit. — *Ibid.* VI *'Aeneae'* i. e. Romanorum et *'misceri sanguine sanguen'*, quae in mentem uocant Ennianum illud ex Hecuba u. 228 Vahl. 164 Ribb. *'pergunt lauere sanguen sanguine'* poetica esse apparent. — *Ibid.* VII *'amne'* (quod restitui) pro unda uel aqua a pedestri sermone omnino alienum est. — Idem dicendum est de *'flamine'* *Ibid.* VIII. — Lex Maen. VI: *'lumine'* pro die Ennius Vergiliusque dicunt (ann. 118. 165. trag. 301 V. Aen. VI 356); omnino hoc fragmento Ennium imitatur. — *Λογοτ.*: *'lanigeras'* pro ouibus legitur. — Man. VI: *'ueget'* est uerbum a prosa alienum; ceterum de hoc frg. u. infra. — *Ibid.* XIII: *'finemque modumque'* exitus uersus qualem amant dactylici poetae. — *Ibid.* XV: *'limites'* non de agri sed de alias rei, uelut h. l. culinae, terminis finibusque poetae tantum usurpant, plurali praesertim numero; comicorumque est *'alimoniam'*. — *Ibid.* XXII: *'stertere'* dormiendo notione comicorum tantum est, unde Varro sumpsit. — Marcip. XVI: *'ueneriuaga'* uetustam poeseos rationem redolent. — Marcop. II: *'enical'* si simpliciter *'occidit'* signi-

ficat, priore illo aeuo poeticum erat. — Mod. I: '*scenatili*' pro scenico, quod adiectuum libere sibi Varro finxit (alibi saltem non inuenitur), poeticum se prodit. Hoc loco moneo, adiectiuorum in -*ilis* exeuntium frequentem in Varronis uersibus usum esse; cf: *aquatalis* (Aethr.); *instabilis*, *mutabiliter*, *fastidiliter* (Cras cr. I); *uolabilis* (Mel. VIII); *deletilis* (Mod. II); *tolutilis* (*ibid.* III); *flatilis* (*ibid.* XI); *mobilis* (*Ov. λύρ. III. Pap. II*); *nexilis* (Parm. I); *potilis* (Quinq. VIII); *uigilabilis* (Sexag. XII); *nobilis* (*π. αἰρ. III. Τερψ. M. I*). — *ibid.* II: '*deletilem*' et III: '*tolutili*' et XI: '*flatili*'; u. quae modo dixi; nullum eorum usquam alibi legitur. — *Myst.* III: '*uulpinare*' e comicorum sermone petitum uidetur, quamquam testimonium nullum extat. — *"Ov. λύρ. V:* '*speribus*', uocabulum poeticum cf. ad *Abor. V.* — *ibid. VII:* '*scenatici*' pro '*scenici*' effectum licentia poetica, sicut illud '*scenatili*' Mod. I. — *ibid. VIII:* '*palmulis*' pro '*manibus*' apud Apuleium tantum reperitur et artificiosius est quam quod pedestri Varronis sermoni tribuatur. — *ibid. XXII:* '*clueor*' in poetarum tantum usu est. — *Papiap. XII:* '*tubes*' plurali numero apud unum tantum eumque poetam reperitur (Silius VIII 21). — *Parm. II* et propter '*citti*' adiectuum cum uerbo eundi collocatum (u. ad *Agath. VIII*) et propter '*bount*' poesi attribuo; ipse etiam Varro de ling. lat. VII 104 inter uerba poetica *bouare* habet, quod nostro simillimum est. — *ibid. IX:* '*traps pronis accidens*'. '*Pronus*' apud solos poetas de motu quoque, non de statu solum adhibetur. — *Prans. par. I:* '*itinér*' forma sublimis poetis tantum usurpata. — *Prom. lib. V:* '*sommurnas* (i. e. somniorum) *imagines*' ἄπαξ λεγόμενοι coloris ualde poetici. — *Pseudaen.:* '*aeuinternam*'. In XII tabulis (cf. Gellius XX 1, 25, quas Cic. de leg. III 3 imitatur) '*aeuitas*' pro '*aetate*' inuenitur; sed uetusta ea forma cum postea obsoleuerit (cf. Varro de ling. lat. VI 11: '*aeuinternum, quod factum est aeternum*'), apud Varronem non potuit nisi sublimi et poetica dictione adhiberi; nam ipsius uocis ea est condicio, ut e uulgari dicendi usu a litteris alieno Varronem eam cepisse non possit putari. — *Pseud. Ap. I:* '*uagarunt*' actiuo genere dictum est, cf. ad *Herc.*

t. f. III, quod poeticum esse Buechelerus l. ibi c. animaduertit. — Quinq. VIII: ‘*lympham*’ poetarum est, ‘*potili*’ hoc uno loco legitur. — Dubitanter etiam Serr. VII propter ‘*liquida uita*’ poeticis adiungo, quia ‘*liquidus*’ non quidem solorum, sed longe plurima ex parte poetarum uox est. — Sesq. V: ‘*inuitare poclis*’ Plautina dictio est; Plautina etiam et omnino humilioris poeseos ibid. VII: ‘*buccas susflare*’ est. — ibid. VI: ‘*uias stelligeras*’ et XXII: ‘*Pieridum*’ pro ‘*Musarum*’ (cf. *Kυνοδιδασκ.* fg.), quae porro XXIII: ‘*Thespiadum*’ nomine dicuntur, unusquisque uidet esse ex uersibus petita. — Sexag. IX: ‘*seruit*’ poeticum est, u. ad Desult. I. — Tith. I: ‘*aeuitatis*’ poeticum est, u. ad Pseudae. — ibid. V: ‘*lusi*’ pro ‘*carmina feci*’ a prosa ante Suetonium alienum est. — *Toū πατρ. τ. π.* I: ‘*edepol*’ comiae tantummodo poeseos est, cf. adnot. ad Andab. II. — Virg. diu. V: ‘*limina*’ unius aedificii aliasue rei plurali numero dici a pedestri sermone alienum est.

Iam si haec, quae adhuc uel propter epithetorum usum quae ornantia dicuntur uel propter uocabula quae insunt poetica uersibus adtribui, oculis perlustraueris, quaeque fuerit in pedestribus Varronis libris, praesertim illis de rerustica hilaris quidem et faceta salibusque conspersa sed simplicissima scribendi ratio memineris, facile concedes latius etiam euagandum esse omniaque, quae uel insolite et artificiosè et tortuose scripta uel nimia uerborum multitudine molesta et superuacaneas ambages (quas frigidiuscule Varronem nonnunquam usurpare fateor) continentia in saturis inueniuntur, poesi vindicanda esse. Profecto haec semper fere ab eis quae simpliciter et pedestri more composita sunt, primo statim obtutu discernere licet. Quas propter causas haece poetica esse dico.

Abor. I: ‘*equi hinniunt*’ in enumeratione rerum similium plurali repente numero insolite dicitur. — Agath. IV: ‘*in aedibus*’ superuacaneum; cf. etiam p. 73. — ibid. V: ‘*caelo dolitus*’ cum arte dictum pro ‘*caelatus*’. — Obiter moneo de Agath. fg. 4 Oehl. quod Varroni abiudicandum uidetur (u. adnot. ad h. l.); sin quis Varroni tribuere ulet, poeticum tamen faciet cum propter Plautinam uocem

'uirgindemiam' (Rud. III 2, 22) tum propter artificiosum illud *'spes auxili argentaria'*. — *'Αρμ. μετρο'*. I: *'homines'* abundat; u. etiam p. 73. — *'Ανθρωπος'*. II: *'auro'* post *'thesauris'* superuacaneum est; fragmentum totum poetica constat sublimitate; de epanaphora uocis *'non'* u. p. 69 fin. — ibid. III: *'macellum Romuli'* artificiose sane dicitur pro *'macellum Romanum'*. — Arm. iud. I, qui locus non facili opera tractandus est, sed tamen illud *'uiros'* pro quo, qui-cunque fuit sententiarum conexus, pedestri sermone *'eos'* usitatius fuit, uersibus fragmentum uidetur adtribuere, cui opinioni uerborum collocatio non mediocriter suffragatur. In prosa ita fuisset: *'illic praeclaros philosophos hortari, ut rixarent'*. — Bim. II: et *'omnino'* ante *'omnis heroas'* abundat et *'negat nescisse'* a simplicitate nimis recedit. — ibid. XXII: *'scena uidit'*; rebus addi *'uidendi'* facultatem est genus dicendi a prosa alienum, poesis proprium; cf. Sexag. IV. Verg. Georg. II 68; de uerborum collocatione u. infra. — ibid. XXIII: *'pedatus uersuum tardor'* quam sit artificiosissima dictio, nemo non uidet. — Capr. pr. II: *'promisque communia'* geminatio a prosa aliena. — Deuict. IV: *'Veneris tenere bigas'* poeticum est pro *'amare'*. — *'Exar.* I: *'Lydon'*¹⁾ *'fluens sub Sardibus flumen'*; ampla haec descriptio, ipso fluminis nomine celato, a pedestri simplicitate aliena est, sicut etiam illud *'latere regio'* uel siquid aliud eius loco ponendum est. — ibid. V: *'pura ac puta'* pro eo quod usitatum est *'pura puta'* locum poeticum reddere L. Muellerus p. 435 recte obseruauit. Quod uero idem p. 439 Herc. t. f. II propter uocem *'ipse'* uersibus componit, uanum esse commentum obiter monendum puto. — Est m. m. I: *'hilaritatis dulce seminarium'* non quidem omnibus, sed Varroni tamen artificiosius est quam quod in pedestri sermone posuerit. Epanaphoram quoque qualis inest h. l. ter repetito *'hoc'* apud Varronem non inueniri fere nisi in eis quae alias quoque ob causas poetica (exc.

1) Hanc genetui formam solus Varro et in poeticis quidem partibus usurpat: *lymphon* (Bim. XXI), *Arcadon* (End. VIII), *rhythmon* (Bim. XXIII).

uiuidis illis *Taq. Mev.* XXI) sunt, commemorandum duco; cf. *Ἀνθρωπ.* II. Idem A. q. T. I. Sesq. IV. Sexag. X. *Tριοδ.* IV. — Eumen. III: ‘*corius ulnum tuus depauit*’ quod est ‘*corius tuus bene uapulauit*’ a simplicitate in comicam partem aperte discedit; addo Plautinam formam ‘*corius*’ alibi inusitatam. — ibid. IV uocabulum ‘*uellicum*’ inaudite in fine demum sententiae collocatum quod debuit esse in initio, simulque artificiosum illud ‘*frigore torret*’ locum reddit poeticum. — ibid. XVI: ‘*ferro*’ omnino abundat. — ibid. XX: ‘*quaerat cogatque*’; horum uerborum alterum superuacaneum est; sed et ‘*terrai*’ genetiuus¹⁾ tunc temporis in poesi tantum adhiberi potuit. — ibid. XXXI: ‘*propter uolitans*’ tmesi seiunctum poesim indicat. — ibid. XXXV quater repetitum ‘*tibi*’ in eloquio maxime concitato et fg. sq. artificiosum illud ‘*per ossa cornuis*’ poetica sunt.²⁾ — ibid. XXXIX: ‘*aetas quae adulescentium*’ artificiose pro ‘*quae aetas iuuenilis*’ positum est. — ibid. XLV: ‘*exteritum formidine*’ copiosam poeseos Varronianae ubertatem ostendit. — *Γεροντ.* XI: ‘*una granaria*’ libere dicitur pro ‘*singula granaria*’. — ibid. XIII: ‘*pascantur atque alantur*’ eadem est ubertas quae Eumen. XX. — Glor. I: ‘*in theatro — concucurristis domu, — domum ut feratis ec theatro*’; repetitio uerborum in prosa importuna, tolerabilis in uersu; ‘*a me*’, cum sequatur ‘*quae seram [animo] ignoscite*’ satis abundat. Fragmentum prologorum comicorum habitum imitatur. — ibid. II: ‘*cum — combusta est — olivitasque consumpta est*’; repetitum ‘*est*’ poesim indicat; cf. *Κοσμοτ.* V. — *Γνῶθ. σ.* II: ‘*in malum alte*’ et ‘*penitus per aquam perspiciant*’ coaceruatae sunt earundem rerum expressiones. — ibid. IV: ‘*uenarum riuos*’ pro simplici ‘*uenas*’. — ibid. VI: ‘*sidera caeli diuum*’, coaceruatio a prosa aliena. — ibid. X:

1) Eiusmodi genetiu in -ai exeuntes praeterea in saturis leguntur *Κασμοτ.* V ‘*militiai*’; *Parm.* I ‘*fugai*’.

2) Quartae declinationis genetiu in -uis exeuntes, quos solos Varronem usurpasse Gellius IV 16, 1 tradit, in saturis praeterea habemus *partuis* (And. VII), *fructuis* (Mel. I. *Taq. XIV*), *manuis* (Prom. I), *cornuis* (Sesq. VI), *domuis* (*Taq. VI*); inuenitur autem *sumpti* (Bim. XXV), *quaesti* (Prom. IX) et *domi tuae*. (Bim. VI).

'cubiculum pudoris' quaesite dictum. — Herc. tu. fid. I: *'Romae'* prorsus est superuacaneum et a Varronis in deis describendis consuetudine alienum. — *Κοσμοτ.* VII: *'saeuus Neptuni filius'* nomine ipso celato libertate poetica dixit. — Man. III: *'quadrato latere'* libera singularis numeri usurpatio. — ibid. XV: *'sedens'* prorsus abundat iuxta illa *'habens'* sqq. *'altus'* sqq. positum. — Mod. V: *'Delphice canat columna'*; canere nunciandi uel praecipiendi sensu positum cum omnino sit magis poetis usitatum, tum si de re, non de homine usurpatur, a prosa omnino est alienum. Ceterum de hoc frg. u. p. 75. — ibid. X: *'poculis ardentiū'* poetica metaphora de eis dicitur qui sunt uino ardentes; accedit uerborum *'quis popino'* collocatio de qua p. 73 agam. — ibid. XI: *'baccis Liberi'* pro uuis. — Myst. III: *'errans'* superuacaneum omnino est. — *"Ov. λύρ.* II: *'cantantium gallus gallinaceus'*; audax hercle et artificiosa dicendi ratio, qua significatur is qui ad cantandum erigit et instimulat. — ibid. IV: *'praesepibus forensibus'* i. e. foro, ubi pecunia conquiritur: dictio non minus singularis et artificiosa quam de qua modo dixi. — ibid. XIII: et *'tibiis'* et *'flectendo'* iuxta posita, quarum alterum altero inutile fit, et ubertas, quae est in *'commutare mentes, erigi animos eorum'* poesi sententiam vindicat. — ibid. XV: *'maerentis quietus . . probandus'*; tortuosa loquendi ratio pro eo quod est *'maerenti quietus aptus'* poeticum reddit. — ibid. XVI: *'in uulgum uulgas'* ubertas aperte poetica; de h. l. u. p. 78. — ibid. XX: in *'uenabulo'* et *'uerrutis'* numerorum libera disparilis simul cum abundantibus illis *'in montibus'* a prosa est alienum. — ibid. XXI: *'dispare natu'* pro *'dispare sunt'* a simplicitate pedestri Varroniana recedit. — Idem cadit in Papiap. II: *'uallatos mobili saepto tenent'*. — Sic et Papiap. IV. multo artificiosius expressum est quam quod ad prosam referatur: *'laculla — impressa Amoris digitulo'* sqq., quod etiam dicendum est de *'Atticarum Musarum scriptores'* ibid. XI. — *π. αλφ.* II: *'corpora ac famem uentris'* pro *'corporis famem'* constructio est mirae libertatis poeticae plena. — Prom. lib. II: *'in querueto'* copiose abundat. — ibid. VI: *'humanae gentem stir-*

pis' artificiose expressum est. — Idem dicendum de ibid. VII: '*satias manum de mensa tolleret*', quo etiam loco '*sat haberet*' poeticum est; '*sat*' enim cum aliis atque '*esse*' uerbis non nisi a poetis iungitur. — Quinq. II: '*forcipes dentharpagas*' audax et poetica locutio est. — Serr. III: '*bigas cornutas*' poetice boum iugum significat; de h. l. u. p. 77. — ibid. V: '*et petere imperium et contendere honores*'; eiusdem cogitati repetitio a Varronis prosa aliena. — Sesq. IV: '*omnes — uentos omnesque procellas*' et propter cogitati geminatam expressionem et propter epanaphoram (cf. supra ad Est m. m. I) poeticum dico. — ibid. VIII: '*aquam e nubibus tortam*' est constructio artificiosissima. — ibid. X: '*uenti ceciderunt*' poetarum est (cf. Verg. Georg. I 354); Liuius inter pedestres primus talia usurpauit. — ibid. XIII: '*barbari*' nomine celato quod est '*Lydi*' ambages artificiosas habet; cf. quod dixi p. 69 (*Exar.*, I). — Artificiosissima autem ibid. XXI sententiarum conglutinatio inuenitur; nam quae leguntur '*qui se in ganeum ac censem coniecit amicæ*' ita interpretanda sunt: '*qui se in ganeum coniecit*, i. e. qui ibi uitam consumpsit, et censem i. e. rem familiarem suam amicæ suaे coniecit i. e. cum illa dissipauit.' — Sexag. IV: '*nuptiae uidebant*', cf. quae dixi ad Bim. XXII. — ibid. X: '*canis — e catello, e tritico spica*' chiasmum habet, uerborum collocationem elegantiorem quam in prosariis Varro adhibuit; accedit etiam epanaphora uocis '*sic*' cf. p. 69 ad Est m. m. I. — Sexag. XI: '*parce pureque prudentis*' poetica ubertas est; sic etiam '*Romae — in patria*'. — ibid. XIII propter uerba '*faxis inuoluta incendio*' poeticae tribueremus etiam ni sciremus Varronem haec ab Ennio mutuatum esse. — *Σκιαρ.* I propter uerborum '*te Anna o Peranna*' (nam sic restituendum est; nil est librorum '*te Anna ac Peranna*'); '*ted*' autem Varroni haudquam perinde ac Plauto aptum est) collocationem libereque modo adhibita illa modo omissa '*te*' '*et*' '*ac*' inter uersus ponendum est. — Vbertatem etiam ibid. III deprehendimus in illis '*parebis — an non? anne —*' quae poetica ideo puto. — *Tac. Mev.* I: '*in terrae pila*' poeticum pro '*in terra, in orbe terrarum*'. — Tithon. III: '*mammam lactis*'

i. e. lactis plenam, admodum inusitate dictum. — Virg. diu. III: ‘*lacte nouo*’ pro ‘lacte nutritore’ satis artificiosum. — ibid. VIII: ‘*mollis — sagus*’ et ‘*aptam — fibulam*’ chiasmo quem dicunt inter se segregata, quem Varro in prosa ignorat, adhibet autem ut artificiosum in poesi, cf. Bim. XXII. Marcip. VI. Adiectiuia omnino nimis longo interuallo a substantiis suis dirimi nisi in uersibus non sinit; quamquam unum alterumue uocabulum interponere uel in prosa non respuit, cf. Eum. XXXIV: ‘*uario recinebant strepitu*’; Bim. I: ‘*sine ulla fecerit Musa*’; Mod. XV: ‘*in cubiculo dormire mallem simplicei*’; “Ov. λύρ. XI all. Sed longiora interualla non habemus nisi in eis quae alias quoque ob causas poetica dixi, cf. Γεροντ. XIII: ‘*ubi graues pascantur atque alantur pauonum greges*’; Andab. III; ‘*manus uisco tenaci tinixerat uiri castas*’; ibid. VII; Agath. IV; “Αρρ. μετρ. I; Eum. XIX; Mod. X; ibid. XI et fortasse Marcip. XVI.

In paucis adhuc est locis inuestigandum, num ad uersus pertineant. Et primum quidem supra iam dixi, hexametros Varronis durissimos nonnunquam esse, id quod auctoribus quos sequitur magis quam ipsi uitio dandum censeo. Quod cum ita sit, fragmenta quae in hanc formam ultro coeunt, etiam si nullum poeticae pulcritudinis uel ubertatis uestigium ostendunt, non tamen e uersibus remouenda duxi, quam rationem lubricam esse scio, et quam recte fecerim a peritioribus edoceri cupio. Sunt igitur quae dico haec fragmenta, quae hexametris descripsi: “Εως πότε II; Γεροντ. VIII; Περιπλ. lib. II, II (u. p. 76); Σκιαμ. II; hexametris pentametrisque autem Eum. XXVI. XXVII, quae inter se aliorum uirorum doctorum exemplo coniunxi. Sunt etiam fragmenta quaedam breuissima, quae certis argumentis carere supra significaui, quibus alterutri sermoni tribuantur. Inter haec “Ov. λύρ. I. Parm. V. Sesq. XI. poesi propterea tantum attribui, quia aliis harum saturarum fragmentis similia continentibus, quae uersibus constiterunt, proxima fuisse uidentur; neque tamen multum momenti ei rei me tribuere uelle in initio capitis dixi; quare pro certo hic quidquam affirmare non audeo. Etiam

Prom. lib. XII et *Tac. Mev.* XVIII et Virg. diu. X (cuius sententia non est plana) ad utrumque pertinere sermonem possunt.

Sed unam adhuc rem consulto negleximus, quae magni momenti in re nostra esse poterit. Enumeraui quidem ea quae in fragmentis poeticae compositionis uestigia puto¹⁾; nondum autem consideraui, cum in his saturis uterque sermo mixtus sit, in singulis quoque fragmentis huius coniunctionis reliquias nobis potuisse seruari; quid igitur disputatione mea probatum est, nisi haec ipsa tantum uerba de quibus dixi poetica esse, reliquias horum fragmentorum partes ad prosam non nondum constare? Et sane quaestionem nunc attingo satis spinosam, quam ut sana ratione et quantum possim facillime perficiam, hoc primum premendum est, duo poeseos genera saturis innecta esse: carmina dico ab ipso Varrone conscripta uel breuiora uel longiora et aliorum poetarum uersus uersuum frustula ab illo adlatos saepissime; deinde inuestigandum quonam modo cum pedestri sermone utrumque genus coniunxerit. Accedet postremo quaestio, num uariorum metrorum nullis prosae interuallis diremptorum seriem continuam possimus hodie inuenire.

Aliorum igitur poetarum uersus eum potuisse saturis omni modo inspergere, ut uel sententiae fine a praecedentibus segregarentur uel uno tenore illis adiungerentur, et per se maxime est probabile et exemplis confirmatur, cum quae *'Avθq.* VI. Bim. I. Eum. VII. *Tac. Mev.* VI sub Plauti Enni Scanti nominibus adferuntur, eodem cum ipsis sententiae uerbis ambitu contineantur, in uno fg. *Γεροντ.* XVI Enni uerba et ut uidetur Euripidis *περὶ ἔδεσμον*. I paulo seuerius segregata sint. Eodem modo tunc etiam si auctoris nomen tacet (ut quod legentibus notum esse prae-

1) Non erit superuacaneum repetere, quod dixi p. 56. 58, pedestria singillatim eodem modo me non esse perlustraturum, sed in horum numerum omnia esse referenda in quibus poeticae artis signa non deprehendimus. Sed hoc addere licebit, sales facetiasque in solis fere prosariis inueniri, quamuis qui a poeticis omnino ea diceret abesse, nimium diceret, cf. Eum. III. XVIII all.

sumpserit), uersus cius in suas sententias eum iniunxisse scimus, cf. Test. III: ‘*natis — tutores do, qui rem Romanam Latiumque augiscere uultis*’ quae inde a uoce ‘qui’ Ennianum uersum annalium 455 continent (cf. Acro in Hor. Sat. I 2, 37) nec tamen e constructione Varronianae sententiae excidunt; quod idem ualet in Pacuui u. 314, quem Man. XIV, Ennique ann. u. 517, quem Endym. VI in sententiam recepit, paululum hos duos memoriae lapsu immutans; nec non in Andab. I cf. Menandri monost. 420 et Sexag. XIX (dictio epica cf. ann. 48. 60) et Σκιαρ. IV. cf. Lucil. XXIX 68 Gerl. et in poeticis quoque partibus Bim. XIII cf. Lucil. inc. 84 et Κοσμοτ. VI cf. Enn. ann. 311 et Lex Maen. VI cf. Enn. trag. 277 Vahl. (quem uersum etiam Seneca in saturā c. 8 adhibuit) et περὶ ἔξα�. IV cf. Enn. trag. 393 et Prom. VI cf. Enn. Epicharm. 2 et Sexag. IX cf. Epicharm. ap. Pseudo-Plat. Axioch. p. 366 c. Ex his quidem, quomodo rem aggressus sit Varro, cognouimus; difficultas autem inde exoritur, quod saepe laudat aliorum uersus, de quibus nil praeterea cognitum habemus; in quibus eruendis diuinandisque audaciam cautionemque inuicem sese sustinere quam maxime opus est. Nam ne dicendi quidem genere a Varronis ipsius uersibus discerni possunt, quippe quem imitatione aliorum usum esse iam ostenderim; unum superest auxilium, ut si quae forte uerba in fragmentis ita comparata sunt, ut poetica esse necesse sit, reliquas autem eiusdem sententiae partes prosarias esse omnino iudicandum sit, alienum uersum partemue uersus in medio positum agnoscamus. Huc pertinent quae supra iam tractauī haece: Mod. V, ubi uerba ‘*Delphice canat columna*’ sqq. poetica esse apparet, maxime autem docta illa expositio ‘*medioxime, ut quondam patres nostri loquebantur*’ a poesi aliena est; quare poetae locum uerbis ‘*Delphice — μηθέν*’ (quae sola, sed ea optime, in metrum cadunt) contineri eumque ex aliqua tragedia sumptum puto. — Γνῶθ. σ. II ‘*in malum alte*’ sqq. cur poetica esse uoluerim, p. 70 declarauī; prior autem fragmenti pars una præsertim re pedestri sermoni uindicatur, quod sententiis pluribus paruis scissisque et per alias in-

iunctas diremptis constat. Hoc enim dicendi genus in prosa oratione plerumque Varro habet, quod itidem ex imitatione sibi uidetur adsciuisse Asiani cuiusdam rhetoris quem eo usum esse scimus; cf. Cic. epp. ad Att. XII 6, 1 qui post sententias ualde abrupte scriptas pergit: '*habes Hegesiae genus, quod Varro laudat.*' — Aliam ob causam Eum. XXXII '*uix vulgus confluit non Furiarum sed puerorum atque ancillarum*' tria uerba priora poesi cum Ribbeckio addixi: addita illa '*non Furiarum sed*' quae praeter sententiae necessitatem sunt, significant puto tale aliquid '*uix vulgus confluit || Furiarum*' Varroni in mente fuisse, quod ad Enni Eumenides fortasse pertinuit. — Sed Man. VI sententiae '*nec natus est nec morietur: uiget ueget ut pole plurimum*' pars posterior tam poetica in uerbis quam prior est simplex et ad docendum apta: quare posteriorem pro parte hexametri habeo e carmine aliquo didascalico sumpta. *Περιπλ.* II, II '*panis, πέμψα, lucuns, cibus qui purissimus multo est*' et *Σκιαμ.* II '*uinum, πέμψα, lucuns*' sqq. uerborum iam parilitate ad aliquod exemplum referenda se ostendunt, cuius locum Lucilium obtinuisse ueri est simillimum, cui totum *Περιπλοῦ* hexametrum dabimus; huius autem fragmenti reliqua pars pedestris esse, si uersum concedimus adlatum esse e Lucilio, cum in metrum non cadat, facile conceditur; in *Σκιαμαχίᾳ* autem eandem uersus partem uerbis libere mutatis in locum hexametro conscriptum infert, quales mutationes etiam Endym. VI, *Κοσμοτ.* VI, Leg. Maen. VI, Man. XIV et praecipue Prom. lib. VI (ubi uel metrum trochaicum in senarios iambicos mutauit) eum fecisse uidemus quodque certam uersuum inspersorum cognitionem multo difficiliorem reddit. Porro et senario compositum prouerbium Graecum pedestri sermoni Papiap. XV immiscuit et tragic Graeci nescio cuius hemistichium si recte emendaui *Ταρῆ Μεν.* XI reddidi, quibus *Εὐφ. ἡ λ. I* senarii comici partem Graeci accedere puto. Graecum denique septenarium qui prouerbialis mihi uidetur, suis ipsius uersibus *Ov. λύρ. XV* inseruit. Breuissima autem quaedam Graeca uelut *πίνων δέπας* (Est m. m. III), *μικρὸν κρέας* (Man. VIII) similiaque utrum ex aliis sumpserit an

suo lubitu finxerit, in incerto relinquendum uidetur. — ‘*Bi-gas sequi cornutas*’ (Serr. III) poeticum esse ex eis quae supra disputaui appareat; reliqua autem fragmenti pars cum prosariam prae se ferat indolem et ‘*Triptolemus sculponeatus*’ de quo haec dicuntur, Serranus ipse esse suspicandus sit, tria illa uerba ex tragica aliqua de Triptolemo narratione afferri uerisimile est. — De Plautinis uerbis *Taq. Mev.* VII repetitis u. adnot. ad h. l. — Sexag. XIII: ‘*adest faxs inuoluta incendio*’ ex Enni trag. u. 85 desumptum est uerbis hic quoque paulum immutatis eodem modo quo Andab. II ex Plauti Mil. II 3, 51. — Graeca etiam in latinum sermonem uerit; ita Sesq. IV ex Odyssia V 292 sq., *Taq. Mev.* XI fin. ex Diphilo satis libere expressit, quorum posterius in ipsius quoque Varronianae sententiae conexum transiit. — Pro-saria denique aliorum Varronem in pedestribus quidem partibus rettulisse uerisimile est, quamuis poetas utpote notiores afferret saepius; quae ut discernantur nisi sunt loci aliunde forte noti, cum dicendi uarietas nullam hic dignoscendi ansam praebat, nullo modo effici potest. Certe unius tantum loci fontem indicare possum, Γεροντ. IV: ‘*cum arceram, si non uellet, non sterneret*’, qui deriuatus est e duodecim tabulis apud Gellium XX 1, 25: ‘*si nolet, arceram ne sternito*’.

Haec de locis aliorum scriptorum a Varrone adlatis dicenda erant; nonnulla eorum iam Ribbeckius mus. philol. X 286 sq., Vahlenus coni. p. 12 sqq., Buechelerus mus. philol. XIV 423 sqq. congesserunt nec si quae hi uiri docti hoc rettulerunt in quibus ab eis dissentendum puto, ea nunc recensebo, sed referam legentes ad adnot. ad Γεροντ. XV. Eum. XXIV. Man. XIV. ibid. XVI. ibid. XXI. Marcip. VII. all. Graeca igitur et Latina, in poeticis pedestribusque partibus, uerbis uel seruatis uel paulum mutatis, nomine auctoris apposito uel omisso, sed fere omnia quoad possumus dispicere ab ipsis Varronianis nulla graui interpunctione segregata sed in sententias eius accepta ab eo adhibita uidemus.

Alteram uerbo iam tetigi quaestionem, utrum sua ipsius carmina a partibus pedestribus graui semper interpunctione

seiunixerit an in unam cum illis sententiam confluere ad miserit. De ea re primus Kochius in exercitationibus criticis Bonnae a. 1851 editis p. 18 opinionem protulit, ‘et raptim saepe ab uno uersuum genere ad alterum Varronem transire et mediae orationi pedestri uersus ita miscere, ut enunciatorum fines omnino non respiciat’. Quam sententiam postquam Vahlenus Ribbeckiusque non semel suam fecerunt, acerbissime a L. Muellero l. c. p. 81 sqq. impugnata est, qui insanam hanc rationem neque cuiquam similis materiae scriptori Graeco Latinoue usitatam dixit. Qui uir doctus si ‘insitae animo uercundiae’ (p. 444) diligentiam perinde laudabilem adiungere uoluisset, non ita magno spero labore animaduertisset, hanc quam tantis conuictis exagitat rationem Petronio ‘similis materiae scriptori’ reuera placuisse. Petronianos autem locos huc facientes integros apponam non quo uirum tam eximum temptem rem edocere, sed ut appareat tandem, libertatem in conscribendo si quando scriptor peritus sibi sumit, non eum circumscribi legibus aliis quam quae ipso pulcritudinis sensu sanciantur. Scripsit igitur Petronius c. 108: ‘. . protendit ramum oliuae a tutela nauigii raptum atque in colloquium uenire ausa’ ‘Quis furor’ exclamat ‘pacem conuerit in arma? Quid nostra meruere manus?’ sqq. — c. 128: ‘. . interrogare animum meum coepi, an uera uoluptate fraudatus essem: Nōcte soporiferā ueluti cum somnia lidunt’ sqq. — c. 132: ‘Haec ut iratus effudi, Illa solō fixos oculos auersa tenebat’ sqq. — Iam igitur constat illum sententiae finium immemorem, ubicunque rem putat poeticae descriptioni aptam (hoc animaduerti potest in his tribus exemplis) incipere, in uersus transire. Cur uero eandem elegantem Varroni libertatem denegemus? Nam haec saltem non potest esse causa, quod in fragmentis sobrie pertractatis nullum certum eius generis monumentum reperitur, in quibus duo omnino sunt quae hoc pertinent ‘*Or. λύρ.* XVI et Sesq. X, quorum sane in neutro utriusque sermonis partes artissime iunguntur. Eo igitur inducit Petroni comparatio, ut quod in Varrone nobis quidem non seruatum est, potuisse tamen ei inesse concedamus; suadet uero hoc quoque, quod Kochius et

reliqui non satis curarunt, ut non temere nullamque ob causam in alterum eum sermonem in mediis sententiis credamus transiluisse, sed quocunque modo rem ipsam magis poeticum colorem adipisci necesse esse, ut haec mutatio locum habere possit.

Breuiissime denique quaestionem de uariis metris sese excipientibus absoluam. Nam potuisse hoc quoque Varonem sibi concedere, quod recte Kochius l. c. agnouit, Petroni iterum ratio docet, qui c. 5 choliambis hexametros et c. 109 distichis elegiacis hendecasyllabos subiecit. Sed exempla extant pauca. Nolo saltem *π. ἔξαγ.* IV cum Ribbeckio creticos bacchiosque inter se iungere, quod quidem Parm. IV—IX factum uidetur, u. p. 86; deinde Eumen. XLVIII octonarium iambicum trochaicus sequitur uersus. Septenarii porro et octonarii uersus trochaici ita fortasse Bim. XI—XIII iuncti sunt, ut septenarius clausulae munere fungatur; sed Eum. I—III promiscue positi esse uidentur. Epodos autem ante Horatium iam eum scripsisse, quod e Marcip. II Meinekius (diar. antiq. litt. 1845 p. 739 et praef. ad Horat. p. XXXVIII) suspicatur, cum eius fragmenti uersus alter, qui quattuor iambis constat, pars tantum senarii esse possit, non satis certum uidetur; nec tamen omnino cum L. Muellero p. 413 reprobandum in poeta, quem a metricis nouationibus non abstinuisse infra docebo quemque res similes, anapaestica dico systemata paroemiacis clausa *Γνωθ. σ. IV, Κοσμοτ.* VIII adhibuisse et seriem iambicorum dactylico (ut Diog. [L. VI 100] exitu Eum. XXXIX, XLII clausisse (hoc adde L. Muellero p. 114) uerisimile est.

Tandem igitur disputationem meam ad finem perduxii, qua ostendi inter fragmenta saturarum circiter quingenta nonaginta poesi adtribuenda esse circiter ducenta quadraginta, reliqua pedestria esse. Sed et hoc in fine repeto, signa poeticae compositionis me in singulis fragmentis, cum poeticam omnino indolem demonstrare contentus essem, non omnia enumerasse, iterumque confiteor quod initio dixi, in singulis me potuisse errare, quare si inter pedestria reliqui, quae certas ob causas poetica esse mihi monstrabitur, libentissime equidem edocebor.

Finem huic capiti imponam metra quibus Varro usus est recensendo quasque in eis sibi leges imposuerit quam breuissime perlustrando. Cui rei et breuitas multorum fragmentorum, qua iambici maxime et trochaici uersus non satis discerni possunt, cum initium uersus aut absit aut ubi sit nesciatur, et misera Nonianorum librorum condicio, qua uersuum partes supplere saepe cogimur, multum obstat accurate perficiendae, neque desunt fragmenta quae nonnisi infirmissimas propter causas alicui metro addidi paenitentiae futurac paene certus; quam malam fortunam, cum ab hac materia non possit abesse, cur tandem confiteri pudeat? Hoc tamen cum Buechelero p. 428 a Nonio libriisque eius arceo, euni uerba saepe perperam transposuisse, cum praeter leuicula quaedam (uelut Eum. XXI p. 26 '*uidentur esse*, p. 149 '*esse uidentur*') traiendo mihi nusquam opus fuerit, quo demum uersus in fragmentis poeticis iustos instituerem.

Omnium igitur saepissime Varro adhibuit metrum iambicum senarium, quo 78 fragmenta constant uersus continentia plus 150, quorum tamen his caput deest illis cauda. Ex parte minore Graeca sunt seueritate compositi¹⁾, quam Varro et Catullus Romanorum senariis primi intulerunt (u. L. Muellerus p. 107), ut a paribus spondens exclusus sit; in multo pluribus Italicorum uersuum (hoc nomine utor a Muellero p. 411 inuento) licentiam usurpat spondeos uel pro eis dactylos anapaestosue promiscue ponendo. Neque desunt uersuum series medii cuiusdam generis, quae seueram ad normam exactae uno tantum alteroue loco ab ea desciscunt, ut paene dubites an sciens uolensque in illis Varro artem Graecam adhibuerit²⁾.

1) Falso Vsenerus in thesi Analectis
iecta Varronem 'senarios plerumque ad
normam exegisse' contendit.

Theophrasteis a. 1858 ad
seueram Graecorum nor-

2) Eam rem Langius in Quaestionibus
sic descripsit: 'hunc abhorrebat a spondeis semel uel bis in pares etiam
irrepenitus sedes; ita ut magis noua quadam elegancia uersus suos deco-
resset videatur quam certam sibi statuisse legem.
Inimo existit quodam
uel rarius in altera illa in-

Huius medii generis sunt e. c. Bim. II. Herc. t. f. I. Marcip. II—VI. *Taq. Mεν.* I; seueram autem omnino artem profitentur *Ἀνθρ. I.* *Ἐκατ.* I—IV. Est m. m. I. Glor. I. Mod. I—II. *"Ov. λύρ.* I—VIII (de ‘orthōpsalicum’ u. p. 90). Parm. I. Prans. p. I. *Σχιαρ.* I. Vides maiorem partem restare, quae dura illa ueterum scaenicorum ratione formata sit¹). Quinto pede quod spondeus praeualet ut apud iambicos omnes (cf. Bentleius in Hor. Serm. II 5, 79), id Langius in Quaestionibus metricis Bonnae 1851 editis ita accuratius definiuit p. 41. 46, ut sexta uersuum parte purus iambus inueniatur, pro qua quartam rectius partem dices, uid. adnot.; nec tamen multo rarer in primo et tertio pede spondeus est. Ceterum inter quinti pedis iambos duo tantum sunt, ubi uersus duabus uocibus iambicis, pessimo illo senariorum exitu (cf. Ritschelius prolegg. Trin. p. CCX) clauditur: *"Ov. λύρ.* IV (*ὅρος λύρας*) et Parm. II (*'strepunt, bount'*)²), quae L. Muellerum p. 414 effugerunt, cum talia Varroni omnino abiudicaret. Qui simili infortunio cum p. 423 anapaestica uerba a secundo senariorum Varronis pede arceret, Mod. XI. (. . *capitis*) Eum. XLV (*sed nō simulātque*) Sesq. XI all. omisit. — Caesuras Varro adhibet praeter hephthemimerin et penthemimerin etiam post secundam arsim uel post quartam uel post utramque ut in hoc ‘*ut comici, cinaedici, scenatici*’ (*Ov. λύρ.* VII), qua iamborum

uenitur spondeus in sedibus paribus quorum exempla habes Agath. 4 [quod spurium dico], Parm. 1 [I, ubi falsam Oehler lectionem sequitur. Vera exempla supra affero] et magnum fragmentorum numerum, in quibus cum ex uno tantum uel etiam duobus constent uersibus, semel modo uel secundum uel quartum pedem occupat spondeus’.

1) Iambos repperi in primo pede 31, in altero 85, in tertio 31, in quarto 91, in quinto 32; spondeos 88 — 35 — 91 — 39 — 99; tribrachys 2 — 9 — 6 — 1 (? Glor. I) — 0; anapaestos 12 — 5 — 2 — 3 — 3 (quare L. Muellerus p. 153 falso dicit Varronem prima tantum uersus parte anapaestum ponere; cf. Eum. XI. Sesq. XIII. — Ag. VI. Papiap. I. Sexag. XXI. — Mod. XI. Sesq. XIII. T. πατρ. τ. π. I. adde duos in Hebdomadibus uersus); dactylos 6 — 7 — 14 — 7 — 5; procelesmaticum unum tantum in primo pede (Sesq. XII).

2) Addendus uersus de compositione saturarum (u. p. 46) ita desinens: ‘*Venus capit*’.

quidem uis augetur, membrorum autem totiusque ideo uersus cohaerentia perit; quod genus apud alios rarum (cf. Ritschelius prolegg. Trin. p. CCLXXXII) abundat apud Varronem. Nusquam autem extat incisio post tertiam arsim (nam Virg. diu. VII, a Muellero p. 422 huc tractum, pedestri sermone scriptum est). — Denique quod ad accentus uerborum cum metricis exaequandos pertinet, nunquam hoc consulto fieri in prima et ultima dipodia cum reliquis poetis habet communis; neque fit in uerbis, quarum pars ad has pars ad medium pertinet. At in media dipodia quarto quidem pede uocabula ponit iambica quae fiunt oxytona¹⁾, nunquam autem (sic etiam Phaedrus) in tertio, nedum in utroque. Nam et Sard. uen. fg. quod apud Oehlerum hanc habet dipodium medium '*saltēm pudēt*', a poesi omnino alienum est et "*Ov. λύρ. III.* ita scribendum, ut '*diuīum lyrām*' non medium sed ultimam impleat dipodium, qua mutatione exorientem tertium in sequente uersu pedem '*quaddám*' quomodo abstulerim sententiam metrumque pariter respiciens, commodo loco uidebis. Hoc unum concessit sibi Varro, ut uoces quae tertii pedis arsi quartoque pede toto constant, siue sunt molossicae (*fēllarunt* Sesq. XI. *sōmnurnas* Prom. V) siue choriambicae (*mūltiplici Ag. VI*) siue paeones quarti (*rēlineat* "*Ov. λύρ. IV. miseriis* Lex M. VII. *cēcidērunt* [ē cf. Est m. m. I *inuenērunt* et Aethr. fg. in uersibus Graeca seueritate compositis *pertimuērunt*] Sesq. X. quo etiam pertinet *quod animae Tōiod. III;* cf. *mūtierem* de comp. satt.), accentibus uerbalibus qui sunt in secundis syllabis neglectis metricam in primis syllabis uim haberent. In uniuersum autem leges quas hac in re Plautum habuisse Ritschelius l. c. p. CCVI sqq. ostendit, eadem sunt quae apud Varronem quoque ualent, id quod obiter tantum, cum totam rem nolim pertractare, contra

1) Vocabulum spondaicum eo pede nullum inuenitur praeter Pa-piap. III 'rictis puruissimis'. Iambicam uocem insequitur quadrисyllabum uerbum, quale est illud *paruissimus*, Mod. I 'modo scenatili' et ibid. III 'gradu tolutili'. Plerumque duae secuntur uoces bisyllabae, sed Id. Att. q. T. I extat 'rabis? quid uis tibi?'

Corssenum (Aussprache, Vocalismus sqq. d. lat. Spr. II 454 sqq. 469) moneo, qui prorsus illas reiecit.

Iam pergo ad septenarios trochaicos, quos legibus illarum quas de senariis exposui similibus Varro adhibuit 27 fragmentis extantes. Nam et Italicam spondeorum libertatem paulo tantum rarius usurpat quam in senariis (cf. Sesq. XVII *ecum mordacem. Γερ.* XIII *alántur pauonum.* Magn. tal. I. Abor. V. alia), cuius rei hic quoque medium aliquod genus deprehendimus *Γεροντ.* X—XIII, ubi in quattuor uersibus ex eodem carmine desumptis duo tantum spondei Italici occurrunt¹⁾; — et ante iambum ultimum spondeus aequre frequens est atque in senariis (cf. Ritschelius l. c. p. CCX), cum 22 spondei, 5 tantum iambi eo loco inueniantur. Accentus uerbales metricique in mediis uersuum partibus saepius quam in senariis neque tam certis legibus discrepant.

Eadem fere condicione scripti sunt octonarii trochaici (quos uersus solus Varro adhibuit cf. L. Muellerus p. 108) et septenarii et octonarii iambici, quae duodecim et nouem et sex fragmenta continent. In his enim quoque metris (praeter id quod ultimo loco nominaui) Italicae licentiae cum Graeca seueritate quaedam commixtio animaduertitur. Ceterum de omnibus his uersibus ualet quod Lachmannus in Lucr. II 719 statuit, uerbo dactylico pedem trochaeum expleri in uniuersum non debere; quam sententiam cum Fleckeisenus in Vahleni coni. p. 222 ita circumcidet, ut a primo uersus pede eam secluserit, ‘*fri-gore*’ et ‘*uocibus*’ (Eum. IV. XXXI) trochaeo pede constantes eo pede retinui.

Senarios uersus scazontes non quinque locis, ut Vahlenus putat p. 88 sq., sed decem aut undecim inuenies legendos circiter octodecim. Qui non quidem omnes, quod Lachmannus in Lucr. I 186 de claudis Varronis uersibus dubitanter proposuit, sed maxima tamen e parte

1) Septenarios trochaicos iam ante Varronem a Porcio Licino (cf. Gellius XVII 21, 45) graeca norma tractari Langius p. 41 iam animaduertit.

Graeca sunt seueritate compositi; nempe metro a neoteris demum poetis, fortasse a Varrone ipso, Romam inuenito non tam pugnandum erat contra Italicam duritiem quam eis quae scaenicorum iam usu formam suam acceperant. Quare quater pes secundus, ter tantum (Pap. XII. End. V. *Tò ἐπ. τ. φαν.* II) quartus productus est; porro quintus pes tantum non ubique elegantiam induit puri iambi, qui ter (End. V. Epit. I. Marcip. XVII) spondeum quoque moleste accepit, id quod unus post illum Boethius admisit (cf. L. Muellerus p. 149 sq.). Errauit igitur Vahlenus l. c., cum spondeos a secundo paene, a quarto et quinto pede omnino excluderet. Accentus uerborum uersuumque in media dipodia consentiunt praeter End. V. Papiap. XII et Prom. XII (nisi ibi est sermo pedestre).

Seueriorem etiam normam trochaici septenarii claudi secuntur, quos in decem fragmentis inuenimus. In horum enim uersuum, quibus solus Varro inter Romanos usus est (cf. L. Muellerus p. 111), parte priore nunquam, in posteriore bis tantum (Sexag. X. XXII) spondeos admisit in sedes impares, semel tantum ultimarum duarum syllabarum trochaeum siue spondeum spondeus praecedit (Marcop. III), semel adeo tantum arsim in duas breues solutam legimus (Virg. diu. VIII).

E dactylico genere hexametri 23 fragmenta obtinent et disticha elegiaca sex locis seruata sunt. (si Eum. XXVI. XXVII pro duobus habeo). De quorum indole modo grandi et sublimi, modo tenui et iejuna supra dixi; de re metrica nil habeo quod commemorem.

Porro anapaestos dimetris compositos nouem et tetrametros catalecticos siue aristophaneos¹⁾ quos in concitatiore eloquii elatione nonnunquam usurpauit sex fragmenta exhibent, quibus in utrisque grauitas Varroniana spondeos dactylosque, qui uolubilem thesum geminationem tollunt, multo saepius quam ipsos anapaestos posuit. Monometrum autem num fg. dimetris constanti Eum. XLVI immiscuerit ‘*nexa in uulgi*’, decernere nolo, cum

1) Quibus solus post Varronem Serenus utitur, u. L. Muellerus p. 107.

uersus quidem fieret elegantior hac re accepta, nimium uero eiusmodi libertas a Varronis moribus abhorreat caesuraque non in medium uersum anapaesticum cadens, quam monometrica illa mensura tollit, a Varrone ne aliena quidem sit (cf. Dol. aut. ser. u. 2. 6. L. Muellerus p. 203). Ceterum cf. Vahlenus p. 60 sq. 72. L. Muellerus p. 146 sq.

Sotadeorum uersuum usus Varroni non est rarus, quem, nisi Ennius Attiusque libris p. 60 memoratis praesent, in tali uiro non debuimus expectare. Horum uersuum formas multigenas quas Lachmannus ind. Berol. hibern. 1849 p. 4 enumerat in Varronis paucis reliquiis (quattuordecim constant fragmentis) tantum non omnes reperiuntur, cum tria tantum ex undecim formis e ionicis a spondeo incipientibus deductis non apud illum extent (— ~ ~; ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~). Extat uero quem idem p. 3 sq. Varroni abiudicat molossus: ‘āc censem’ Sesq. XXI; ‘sūfflare et’ ibid. VII; ‘tōnsilla’ uel ‘tōnsillae’ Des. I; extant etiam ni fallor formae quas Lachmannus non commemorauit ~ ~ ~ et ~ ~ ~ ~, quorum prius inest librorum lectioni ‘mūgit bouis, o|uis’ sqq. Abor. I, ubi antiquam formam *bouis* cum Lachmanno in ‘bos’ mutare nolo, quamuis Varro ipse de l. l. VIII 74 eam e consuetudine excidisse tradat; sed neque certum hoc est impedimentum quominus in ‘ueteribus suis’ hoc uocabulum adhibuerit, neque omnino ita codicibus imperandum puto, ut tales formas uere uetustas librariisque incognitas casu aliquo inrepsisse statuamus. Alterum illud ~ ~ ~ inest fortasse uerbis π. αἴο. II ‘litora oriris’, quo tamen loco in procliui est ‘oreris’ cum Lachmanno scribere¹⁾. Caesuram post ionicum secundum instituere non curauit. — Versus porro ionicos a pyrrhichio incipientes ante Varronem non fortasse adhibitos habemus tetrametrum catalecticum Test. I, acatalectum autem fg. inc. XIII, quales Lachmannus in Lucr. IV 1275 iambionicos appellauit, Diomedis p. 517 uerbis, ut recte L. Muellerus p. 109 sq.

1) Haec igitur pedum uarietas in sotadeis Varronis extat: — ~ ~ ~; ~ ~ ~ ~ ~; ~ ~ ~ ~; ~ ~ ~ ~ (Octog. I); — — —; — ~ — ~; — ~ — —; — — — ~ (Prom. VII. Sesq. XXI); — — ~ ~; (~ ~ — ~).

aestimat, male utens. His uersibus Lachmannus etiam addidit *"All. oīr. Hq.* I, qui est sotadeus nulla emendatione egens, et *Γνῶθ. σ.* VII quem locum propter uicina anapaestis describere malui, hic quoque nil mutans.

Galliambos etiam Varro suis locis inseruit Cycn. I. Eum. XXXV sq. Marcip. XVI; in quibus quod semel clausulam adhibui librorum scilicet lectioni obtemperans *'iactant tibi | galli'*, sane admisi quod nusquam praeterea nisi fallor legitur, ut duabus syllabis longis constet pes ultimus. Sed si memores sumus, huius pedis, qui, si quidem anaclasis deest quod non raro fit, hanc habet formam ~ ~ ˘, syllabas duas priores Catullum c. 63, 13 in longam contrahere: *'dominae uaga | pectóra'* (quam librorum lectio nem mutandi propter sententiam causas nullas uideo), non spero condemnabor, qui solutionem ultimae Catullo relin quens duarum syllabarum ultimam praeountium contractio nem eius auctoritate in Varronis uersu defendo.

Creticos deinde nonnullis locis inuenimus¹⁾ bacchi osque uersus, qui cum in Parmenone fragmentis inter se eodem caedendae siluae argumento cohaerentibus seruati sint (fg. IV—VII bacchiis, VIII—IX creticis uersibus constant), non tamen etiam uno eodemque loco π. ἔξαγ. IV leguntur, quem cum bacchiis incipere *'quemnám te esse dicam'* sqq. Enniana imitatio (u. adnot. ad h. l.) aperte doceat, non opus est cum Ribbeckio in media sententia ad creticos repente transire, sed sponte octonarii euadunt bacchiaci. Liberrime autem in his uersibus breuium syllabarum productione longarumque in duas uititur solutione.

Denique uerbo commemoranda sunt metra tunc demum Romae exculta, quorum nescio an ipse Varro primus auctor fuerit: glyconeum (Pseudaen. fg.), choriambicum trium pedum cum clausula iambica (Sesq. VI), phalaecium (Endym. VII. Virg. diu. II—V²)). Quibus e con-

1) *"Εχω σε* III. Sesq. XXII sq. fg. inc. V.

2) Nam Bim. XX quod inter hendecasyllabos numerari solet, propter cohaerens fg. XXI uersus trochaici septenarii partem esse malui.

trario de saturnio metro dicendum est, cui postquam Hermannus in elementis doctr. metr. p. 640 Eumen. fg. VIII et IX uindicauit, non deerant qui et hoc probarent et alia quoque eidem metro iniungere temptarent¹⁾. Sed recte Buechelerus l. c. p. 429 sq. monet, Varronem, si forte hoc metro uetustate uenerabili uoluerit uti, alias saltem eo res quam quas dicit 'gruendliche Deductionen' tractaturum fuisse. Sed et haec partim pedestri sermone scripta sunt partim metris uindicanda aliis, et omnino cum Varronem Enni Plautique, non Andronici uel Naeui artem praecipue probasse maxime sit uerisimile, nisi grauissima cogent argumenta, a metro plus centum annis iam obsoleto²⁾ in eum inferendo abstinendum erit.

Haec igitur de quibus dixi metra si enumerabis, uiginti inuenies quibus Varro usus est, quorum numerum, si iambica et trochaica in Graeca Italicaque diuidere uis ad sex et uiginti poteris augere, cum unum tantum inter septem illa sit metrum octonarium iambicum cuius non inuenio exempla Graecae seueritatis. L. Muellerus autem, cum p. 88 uiginti quattuor metra in saturis extare diceret, ionicum catalecticum et acatalecticum et choriambicum metrum neglexit, saturnios autem praeterea adnumerat, quos ego detraxi. Haec autem metra an sola Varroni fuerint usurpata, cui compertum est? quis scit num quadraginta metra quae fere fuisse ille in Menippeis putat, non sit numerus etiam minor quam res poscat? Nam hoc certum est, Varronem operam dedisse, ut quantam posset uarietatem ut aliis in rebus sic in metris excoleret. Plurima igitur eius metra ex Ennio scaenicis antiquis desumpta sunt, pars autem ante Varronem non uidetur in usu fuisse, sicut etiam sunt quae ipse postremus adhibuit. Medium igitur quandam inter uetustam poesim illamque, quae Augusti aeuo effloruit, locum tenuit, id quod

1) Ribbeckius mus. philol. XIV 108 addidit Eum. X; L. Muellerus p. 89 Eum. III. XXII. Sexag. IV. V. VIII.

2) Versum saturnium a Macrobio VI 1, 37 Sueuio tributum, poetae Varronis ut uidetur fere aequali, Naeuio potius adscribendum esse mus. philol. XIX 310 proposui.

iam hucusque eo uidimus, quod primus erat, qui Graecam seueritatem uersuum iambicorum et trochaicorum parti intulit, uersusque cludos, ionicos, galliambos, glyconeos, choriambicos, hendecasyllabos, quantum scimus, Romae excoluit, postremus autem qui trochaicorum et iambicorum uersuum et uarietatem et frequentiam cludosque septenarios et ante Serenum aristophaneos in usu habuit.

Hunc medium locum Varronem obtinuisse in eis quoque uidebimus, quas nunc per saturam obseruationes de eo metricas pandam. Omnino enim antiquiorum uestigia sequitur in opprimenda *s* littera in finibus uerborum insequentibus consonantibus. Id quod in hexametro, uersu legibus seueris constructo, optime obseruatur, ubi legendum est *citu' celsu'* (Ag.), *pectu'* (*Avθρ.*), *diuti'* (*ibid.*), *mortalibu'* (*Capr. pr.*), *bucinu'* (? *Eum. XVIII*), *sumptibu'* et *legibu'* (*Man.*), *magnu'* (*Marcop.*), *Enniu'* (*"Ov."*). In iambis trochaeisue haec sunt exempla in quibus Graeca seueritas ceteroquin adhibita breuem syllabam accipiendam ideoque *s* litteram delendam suadet: *uocibu'* (*Eum.*), *uoci'* et *gallu'* (*"Ov."*), *ceruu'* (*Prans.*), *opu'* (*Quinq.*), *pauoni'* (*Sexag.*). Sic bene *matri'* (*Eum.*) in galliambō, *insignitu'* (*Ἐχω σε*) in cretico, *nubibu'* et *uehementiu'* (*Sesq.*) in sotadeo, uniceque recte *cornui'* (*Eum.*) in galliambō legitur. Quae omnia cum ita scribenda ut pronuncianda sunt Lachmannum in *Lucr. I* 186 secutus et utilissimum et rectissimum credam, nolo tamen longius hanc nouationem extendere quam in eos locos ubi Varronem ipsum hanc litteram pronunciari noluisse metricae leges prorsus certum reddunt¹⁾.

Syllabarum autem quantitatē eandem ubique obseruat, quam poetae recentiores, nisi quod *'Hannibalis'* (*Herc. t. f. I*) producta paenultima adhibendo *'Plautum et Ennium multosque alios ueteres'* sequitur, ut Valeri Probi apud *Gellium IV* 7 uerbis de huius formae auctoribus utar.

Synizeseos quoque non minorem quam priores liber-

1) In libris autem nullum eius scripturae Varronianae uestigium extat, nisi forte est illud quod Nonii Guelferbytanus p. 4 (Ag. VIII) *citu* prima manu exhibet, *s* ab altera demum adiecta.

tatem Varronem usurpasse exempla dubitatione uacula docent haec: *dēorsum* (Caue c.) et *tūus* (Eum. III) et *intrōbit* (Mod. X), quae illi nunquam discretis uocalibus efferunt (cf. Ritschelius prolegg. p. CLX. CLXIV); *promisquē* (Capr. pr.); *fluctuanti* (Eum. XLVI); *tricliniaris* (Est m. m.); *aurēos* (Sesq.); *ēorum* ("Ov. λύρ.). Praeterea sunt pauca quae ipsis uersibus ratione minus probabili constructis uerbisue mutatis euitari possent, id quod cum synizesim uel satis audacem Plautinisque (cf. Ritschelius prolegg. p. CLXIV) liberiorem esse concessam ea quae composui affirment, suscipere equidem nolo; sunt quae dico haec: *ieiunio* (Eum. IV); *sūile* (ibid. XVI); *de eodem* (ibid. XVII); *belūae* (ibid. XVIII); *buxēis* (Sexag.). Quamquam de his omnibus L. Muellerus tacet, qui p. 426 synizeseos exempla Varroniana affert ad pedestria fragmenta pertinentia omnia praeter *iuuenilitas* (Tithon.), in quo duarum primarum contractio quam uult qua lege postuletur, cum procelesusmaticus simili Man. XV u. 2 exemplo defendatur, equidem non assequor.

Nouam uero et seueram rationem in positionis legibus obseruandis Varro tenuit, qui hac in re a scaenicorum licentia prorsus fere descivit. Nam et muta cum liquida, quae apud illos nullam omnino uim positionis habet, Varroni post Lucilium (cf. L. Muellerus p. 430 sq.) syllabam praecedentem anticipitem facit, quare (quod unum Muellerus attulit) *agrūm* ("Αὐθρό.) et *cītrūs* (Γερό.) et *repīgrat* (Mod.) et *refrenato* (Papiap.) et *nigra* (Sexag.) syllabis productis leguntur, et aliarum quarumcunque binarum consonantium concursus uocalem praecedentem producere non potest tantum, sicut apud illos, sed omnino eam cogit fieri longam. Nam quam Roeperus praecipue et Vahlenus eius legis neglegentiam multis locis statuerunt, ea nullibi aliquam habet necessitatem, sed poetica omnia positionis lege seruata in metra sua optime conueniunt, quare Buechelerus l. c. p. 439 et qui idem de Lucilio quoque praedicat L. Muellerus p. 428 eam non neglegendam esse recte praeceperunt. Duo tantum in omnibus his fragmentis inueniuntur, quae aliquam

Varronis hac in re neglegentiam produnt: '*Insaniā stāns*' (Eum. XLVI) in anapaesticis et '*orthōpsaliticum*' ("Ov. λύρ. VI), quam licentiam uocabuli externa origine, praesertim cum o breui apud Graecos scribatur, excusandam esse puto; nam breuem quidem esse hoc loco syllabam fragmentorum I—VIII conexus Graeca arte sine ulla exceptione conscripторum (u. p. 81) maxime ueri simile facit.

Hiatus denique exemplum nullum inueni, nisi forte "Ov. λύρ. VIII '*ualete! — et me palmulis producite*' recte in libris se habet, quod suam haberet excusationem; attamen equidem praefero, quod coniecit Scaliger: '*ualete meque palmulis producite*'.

M. TERENTI VARRONIS

SATVRARVM MENIPPEARVM

RELIQVIAE

ABORIGINES

[Περὶ ἀνθρώπων φύσεως]

I (2 ed. Oehler.)

Múgit bouis, ouís balat, equi hínniunt, gallína
Pípat. 1

II (1)

Gründit tepidó lacte satúr mola mactátus
Pórcus.

ABORIGINES [περὶ ἀνθρώπων φύσεως] Cf. Platonis 'Αλκιβιάδης [ἢ περὶ ἀνθρώπων φύσεως], Democriti Περὶ ανθρώπων φύσεως ἢ περὶ σαρκὸς β' (Diog. L. IX 46), Stratonis Περὶ φύσεως ἀνθρωπίνης (Diog. L. V 59), Zenonis Περὶ ὄρμῆς ἢ περὶ ἀνθρώπων φύσεως (Diog. L. VII 4), denique ipsius Varronis logistricus qui inscribitur Tubero 'de origine humana. In hac satura ea puto tractata fuisse (cf. prolegg. p. 27), quae Censorinus c. 4 'de origine humana' ex auctoribus permultis, inter quos remotissimi, tradidit. I Nonius p. 156, 23 Mercer. 'Pipare proprie gallinae dicuntur. Varro Aboriginibus περὶ ἀνθρώπων (ἀνθρώπον WL) φύσεως . . .' II Nonius p. 114, 24 'Grunnire dicuntur porci, quod eorum proprium uocis est. Varro Aboriginibus περὶ ἀνθρώπων φύσεως (ποτὶ αὐτοὶ φύσεων HL. περὶ αὐτοὶ φύσεων W φύσεοι H φύσεοι LW) . . .' Cf. Suet. Prat.

Codices Nonii: *B* = Bambergensis. *H* = Harleianus. *L* = Leidensis. *W* = Guelferbytanus. — Meinekii nomine diar. litt. antiq. 1845 p. 737—741 significo; Vahlenus = Coniectanea in *Varr. satt. Menipp.* L. 1858; Ribbeckius = mus. philol. XIV 102—130; Buechelerus = ibid. XIV 419—452; *L. Muellerus* = De re metrica poetarum Latinorum. L. 1861. — 1 bos ante Mercerum et Lachmannus ind. lect. bib. Berol. 1849 p. 4. bouis *LW* cf. prolegg. p. 85 || Sotadeos inuenit Lachmannus eosque conl. Nonio p. 450, 8. 'Varro asinos rudere, canes gannire, pullos pipare dixit' ita constituit: Múgit bos, ouís balat, equi hínniunt, gallinae Pipat pullu', gánnit canis ét rudunt asélli, Gründit sqq. cf. fg. II. Alia uersuum conamina u. ap. Roeperum philol. IX 571. XV 277 || 3 grunnit edd. uet. || tepido Junius. lepidu HLW nisi quod laepido *H* m. pr. || Versus inesse Meinekius p. 739 agnouit; sotadeos

III (3)

Sed neque uetus canterius quam nouellus melior nec
canitudini comes uirtus.

IV (4)

Itaque breui tempore magna pars in desiderium pu-
parum et sigillorum ueniebat.

V (5)

5 Ita sublimis spéribus
láctato omnia ác uolitantis álios nitens trúdito.

AETHRIO

Aut frígidos nimbós aquae cadúciter ruéntis
Pertímuerunt aquátialis querquétiluae natántes.

'... boum mugire. equorum hinnire. asinorum rudere uel oncare. por-
corum grunnire ... ouium balare .. canum latrare seu baubari. uul-
pium gannire gallinae crispire'. Alia eiusdem generis apud
Reifferscheidium Sueton. rel. p. 249 sqq. extant. De subus delicias
cf. Varro de r. r. II 4, 16. I et II ad sermonis humani originem per-
tinent. cf. Wilmanns de Varr. libr. gramm. p. 23 sq. III Nonius 82, 23
'Canitudinem pro canitie Varro Aboriginibus περὶ ἀνθρώπων φύσεως
(πειρι HL. αὐτερωτων LW. αὐτερωτων H. φυσεων W)...'
IV Nonius 156, 19 'Pupae et pupi Varro Aboriginibus περὶ ἀνθρώπων
(αὐτερωπον LW) φύσεως...' V Nonius 171, 25 'Sperem
ueteres spem dixerunt — — Varro Aboriginibus (Aborigine H) περὶⁿ
ἀνθρώπων (αὐτερωπων H m. s. L.) φύσεως...'

AETHRIO. Nonius 91, 1 'Caduciter, praecipitanter Varro
Aethrione (et ratione HLW et trionem 'codex' in ed. 1583) ...'

Lachmannus restituuit l. c. || 1 uetus H. m. pr. uetus BH m.
sec. LW || Septenarios post Roeperum Vahlenus p. 70 instituit ||
3 Recte leguntur in LW || 5 ita LW, fortasse H ita om. Palat-
tin. Basil. || sublimes Popma || superibus W || 6 iactato HLW.
iacta te Prellerus ann. litt. Ienens. 1847 p. 625 || nomina tuo HL
nominatio W nominatio cod. Victorin. Bas. notio cod. Doruill.
noto Palatin. nomine tuo Reuensi collectan. litt. p. 121. νώτῳ
Grauertus. iactator in otio uir doct. apud Reuensem. natato
maria Popma. iactato nomen ac Vahlenus analectis Nonianis p. 40.
iactato omnia ac scripsi || uolitantis H. m. sec. LW uoluntatis H.
m. pr. uolicantis Palatin. uolitantes Basil. || altos nitens HLW
altos montes Popma alto nido extrudit uel excludito Reuensis
aliros nitens Prellerus || Alia excogitarunt Gerlachius, Oehlerus,
Roeperus philol. IX. 229 sqq. || Iambicos Roeperus senarios, Vah-
lenus octonarios, ego trochaicos septenarios instituimus ||

7 nimbos W aqua icta HLW. aquae ictu Pälatin. aqua iacta ante
Ald. aqua ista Aldina. aquae Scaliger coniect. p. 37 cito ac Bue-
chelerus p. 438, qui aqua glossema putat. || 8 pertimuerunt

AGATHO

I (1)

Pueri obscenis uerbis nouae nuptulae aures returnant.

II (2)

Virgo de conuiuio abducatur ideo quod maiores nostri
uirginis acerbae auris Veneris uocabulis imbui noluerunt.

III (8)

Δουλοπρεπέστερον qui meritat, hóminem se seruúm
facit.

5

Mercerus ed. 1583 effecit 'Varro Erratione'; emendauit Vahlenus analectis Nonianis p. 27, qui Aethrionis Caecilianae fabulae memor Synephebum quoque Varronis e Caecili Synephebis nomen duxisse monet.

AGATHO De Socratis discipulo ut cogitandum sit praeter frg. VI conuiui mention ad Platonis fortasse exemplar reducenda efficit. Sed ad Romanorum rationes omnia translata esse 'maiorum nostrorum' institutum frg. II commemoratum et Fescenninorum uersuum frg. I memoria docet. Cf. proll. p. 36. I Nonius 167, 4 'Returare apereire, contra id quod dicitur opturare. Varro Agathone (Agatone HLW) . . . et 366, 30 'Obscenum est immundum. Vergilius — Varro Agathone . . .' II Nonius 247, 17 'Acerbum, incoctum, praecocum, ut de pomis frequenter dicitur. Varro in Agathone: uirgo . . . noluerunt'. et 521, 3 'Inbuere consuetudo inducere [uel inficere] existimat, cum sit proprie maculare uel polluere uel inficere Accius — Varro Agathone (sic B. Agatone HLW): ideo . . . noluerunt'. III Nonius 345, 1 'Meret, humillimum et sordidissimum quaestum capit. Varro — Varro Agathone: duloreste... facit, unde et merce-

HLW pertimuerint *Iunius* praeinnuere *Scaliger* pertimuere *Prelle-rus l. c.* p. 625. || aquatile *Scaliger*. || *Iambicos septenarios Iu-nius constituit* || 1 puer obscenos *W* p. 167 *m. pr.* || noue *H m. sec.* *W* p. 167 noue^u *L* p. 357 || nuptiae *HL* p. 167 nuptie *W* p.

167 nuptiale *W* p. 357 nuptiale *L* p. 357 || post aures legitur habeant *HLW* p. 167; nonnulla per lacunam obruta uidentur. aures restaurant *LW* p. 357 reiurant *Bern. no.* 347 *Geneu.* p. 357. redurant ante *Mercerum* returnant *Iunius in mg.* obturant *Popma* || 2 abdicatur *edd. inde ab Aldina* || 3 acerbe *L* p. 247. acerbe *B* p. 521. || Venereis *Laurenbergius* || imbui *L m. pr.* utroque loco || uoluerunt *H m. pr.* *LW* p. 247. noluerunt *H m. sec.* p. 247, *BHLW* p. 521 || 4 duloreste *L m. sec.* *W*. doloreste *L m. pr.* Varro Agathone [— — Pacuuius] Duloreste *Naekius ind. lect.* Bonn. 1822. δουλοπρεπῶς *Oehlerus*. δουλοπρεπέστερον *Duebnerus* in 'Bulletin archéologique de l'Athenaeum français' 1855 p. 107 || qui meritata *LW*. δοῦλος ἔρως ἐστί *Popma* qui meritat *Faber*. quia meret *uir doctus*. qui meret homo, se seruum *uir doctus apud Mercerum* ed. 1583. || hominem et seruum *LW*. hominem se seruum *Naekius* ||

IV (3)

Vt pueri in aéibus

Saépius pedibus offensant, dûm recentes mûsteos
'In carnariô fluitare súspiciunt [petasúnculos].

V (7)

Numnam in manu dextrâ scyphus

5 Caeló dolitus ártem ostentat Méntoris?

VI (6)

Neque aúro aut genere aut múltiplici sciéntia
Sufflátus quaerit Sócratis uestigia.

VII (5)

Quid multa? factus sum uespertilio; neque in muribus
plane neque in uolucribus sum.

narii et meretrices dicuntur'. IV Nonius 400, 14 'Suspicere est susum aspicere. Vergilius — Varro Agathone ...' Cf. Varro de r. r. II 4, 3 'Qui succidiam in carnario suspenderit'. De petasonibus musteis cf. Martialis XIII 55. V Nonius 99, 15 'Dolitum, quod dolatum vulgo dicitur, quod est percaesum uel abrasum uel effossum.

Varro Agathone (Agatone W)... Nonius 436, 14 'Caelare in-sculpere. Vergilius — Varro Agathone (Agatone L W) ...' Cf. Plinius N. H. VII 127 'Phidiae Iuppiter Olympius cotidie testimonium perhibet, Mentor Capitolinus et Diana Ephesi, quibus fuere consecrata artis eius uasa.' et XXXIII 154 'Mirum auro caelando neminem inclarusse, argento multos. maxume tamen laudatus est Mentor de quo supra diximus. quattuor paria ab eo omnino facta sunt, ac iam nullum extare dicitur Ephesiae Dianae templi aut Capitolini incendiis. Varro se et acreum signum eius habuisse scribit'. et prae-cipue XXXIII 147 'Lucius uero Crassus orator (emptos habuit) duos scyphos Mentoris artificis manu caelatos sestertiis C'. VI Nonius 46, 28 'Sufflatum dicitur proprie tumidum et erectum et quasi nento quadam elatius factum. Varro Agathone ...' VII Nonius 46, 33

1 et LW ut Vahlenus p. 79 || 2 offensant LW. offensem Geneu. offendunt Luc. Muellerus p. 418 || recentes LW, quod Vahlenus pro glossemate uocabuli musteos habet, quare delet scribens petasones musteos || 3 fluitare LW. fluitantes Laurenbergius || Trochaicos septenarios Vahlenus aliterque cum L. Muellero Roeperus philol. XVIII 447 instituit; ego Roeperum secutus sum, qui et illud petasulos suppleuit || 4 numquam W p. 99. numnam HL p. 99. LW p. 436 || caelatus post 'numnam' libri bis (celatus W p. 99, Duebnerus l. c.), quod glossema puto uocum 'caelo dolitus' || scifus HLW p. 99. scyfus LW p. 436 || 5 celo dolitus HLW p. 99. coeloque dolitus Carrio emendd. II 16. caelo politus Duebnerus || Senarios H. Iunius constituit || 6 multiplicij L || 7 querit H || Senarios constituit idem || 9 uolucribu' Oehlerus || Senarios effinxit Iu-

VIII (9)

Haéc postquám dixit, cedit citu' célsu' tolútim.

[Spurium (4)]

Quid tristiorum uideo te esse quam ántidhac,
Lampádio? numquid familiaris filius
Amát nec spes est auxili argentária,
Ideóque scapulae métuant uirgindémiam?]

5

AGE MODO.

I (1)

Argó citirémem

II (2)

Charisius p. 66, 17 K. 'Quamuis ueteres hic Aenea

'Vespertilio, animal volucre biforme, dictum quod uespero se ad uolatum proferat noctis. Varro Agathone . . .' VIII Nonius 4, 1 'Tolutum dicitur quasi uolutum uel uolubiliter. Plautus — — — Varro Agathone . . .' Celsus equitem significat cf. Festus Pauli p. 55 'Celsus a Graeco οὐλεῖς dictus' et Granius Licinianus p. 4 ed. Bonn. 'Et equites celsos dixerunt' cl. ibid. p. XXII. Spurium. Nonius 187, 8 'Virgindemiam ut uindemiam, hoc est uirgarum adparatum uel demptionem uel decertationem ob uerbera. Varro Agathone . . .' Hunc locum Ribbeckius (Com. lat. rell. p. 111 sq.) comico incerto tribuit, e cuius comoedia fortasse eum Varro attulerit, fortasse libriorum neglegentia eum cum inscriptione Varronianana coniunxerit. Prius probarunt Vahlenus Conii. p. 13 et Buechelerus mus. philol. XIV 424 qui a uocabulo 'antidhac' Varronis aetate diu obliterato proficiscens de Naeui Lampadione cogitat. Alteram sententiam Roeperus philol. XVII 89 amplexus est scribendo 'Varro Agath[one] . . . Naeius Lam-padi]one'. Quam ueram iudico.

AGE MODO. Inscriptionem non cum Oehlero prouerbialem, sed e communi uitiae usu petitam puto. I Charisius p. 118, 8 K. 'Hanc.

nius, prosam orationem Duebnerus l. c. agnouit || 1 citu W man. pr. citus W man. sec. L. De elisa s littera cf. prolegg. p. 88. || 2 uideod esse Carrio emenda. II 16 || te om. cod. Carrionis || quam antidhac Rolandius apud Gulielmum in Plaut. Trinumm. c. 2 et Carrio quam angit hac WL quam agit hanc H m. pr. quam angit hanc H m. sec. quem angit haec Scaliger conii. p. 198; similia Iunius et Gifanius || 3 Lampadijōnem quid HLW. Lampadijōn? quid Iunius. Lampadijōn? ecquid Gifanius. Lampadio? numquid Mercerus || familiares HLW familiaris ed. Non. 1526 || 4 amat haec spes HLW amatne? spes Scaliger amat nec spes Gifanius, Carrio || argentarii Gifanius || 5 uirgarumdemiam HLW. uirgindemiam edd. uirgidemiam Scaliger || Senarios Iunius eiusque aequales constitue-

dixerint sine s, ut Varro in Age modo'. Idem p. 120, 32
'Hic Aenea sine s Varro dixit in Age modo'.

III (3)

Terra culturae causa attributa olim particulatim hominibus, ut Etruria Tuscis, Samnium Sabellis.

AIAX STRAMENTICIVS

5 Acre aeger medicos exquisitum conuocabat ut conualesceret.

ΑΛΛΟΣ ΟΥΤΟC ΗΡΑΚΛΗC

I (2)

. Grauidaque máter peperít Ioui puéllum.

Argo Varro Menippeus in Age modo . . . III Philargyrus in Vergil. Georg. II 167 'De Sabellis Varro in Age modo sic ait . . .'

AIAX STRAMENTICIVS. Inter pseudotragoedias referendum Ritschelius proposuit mus. philol. XII 152; at u. prolegg. p. 31 sq. Argumentum saturae fortasse ridicule commutatum ex fabula quae legitur apud Pausan. III 19, 12 'Ποιέμον γάρ Κροτωνιάταις συνεστηκότος πρὸς τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ Λοχρούς, τῶν Λοχροῶν κατὰ οἰκειότητα πρὸς Ὀπονντίους Αἴαντα τὸν Όιλεώς ἐς τὰς μάχας ἐπικαλούμενων, ὁ Λεωνύμος Κροτωνιάταις σφραγῆγῶν ἐπηεὶ τοῖς ἁνττοῖς κατὰ τοῦτο ἢ προτετάχθαι σφίσι τὸν Αἴαντα ηκονε. τιτῷσκεται δὴ τὸ στέρεον καὶ, ἔκαμνε γάρ ὑπὸ τοῦ τραγίματος (cf. fragm.), ἀφίκετο ἐς Δελφούς, ἐλθόντα δὲ ἡ Πνθία Λεωνύμον απέστελλεν ἐς νῆσον τὴν Λευκήν, ἐνταῦθα εἰπούσα αὐτῷ φανῆσθαι τὸν Αἴαντα καὶ ἀκέσεσθαι τὸ τραῦμα. χρόνῳ δὲ ὡς ὑγιάνας ἐπαγῆθεν ἐς τῆς Λευκῆς, ἰδεῖν μὲν ἐφασκεν Αχιλλέα, ἰδεῖν δὲ τὸν Όιλεώς καὶ τὸν Τελαμώνος Αἴαντα' sqq. Nisi forte simplicius de stramenticis horum agrorum custodibus cogitabitur, qui feris et anibus perinde terribiles sunt ac pecudi olim fuit Aiax ille insaniens; ut fere Oehlerus explicat. Ceterum cf. Apollodori Geloī Ψευδαλας comoedia apud Suid. s. n. et Polluc. X 138. I Nonius 513, 28 'Exquisitum Varro Aiace stramentio (stramentio H m. pr. Aice stramentio B)...'

ΑΛΛΟΣ ΟΤΤΟC ΗΡΑΚΛΗC. Cleanthem Stoicum nobilissimum hac inscriptione significari Krahnerus de Varr. phil. p. 7 perspexit, cf. Diog. Laert. VII 169 sq. 'Φασὶ δὲ καὶ Ἀρίγονον αὐτὸν πνθέσθαι ὄντα ἀροστὴν, διὰ τὸ ἀντλεῖ; Τὸν δὲ εἰπεῖν ἀντλῶ γάρ μόνον; τί δὲ οὐχὶ σκάπτω; τί δὲ οὐχὶ ἀρδω καὶ πάντα ποιῶ φιλοσοφίας ἔνεκα; καὶ γάρ ὁ Ζήνων αὐτὸν συνεγύμναξεν εἰς τοῦτο, καὶ ἐκέλευνε

runt || 3 culture Vaticanus 3317 fol. saec XI || 5 acre **HLW**.
atre B. hac re Turnebus aduu. XXVIII 12; Gulielmus in Bacchid. c. 5; Erycius Puteanus (?) in exemplari a Hertzio nunt. doct. Monac. 1845 p. 507 adlato. acre delet ut glossema Duentzerus diar. litt. antiq. 1848 p. 490 || exquisitum conuocauas B. conuocabat Turnebus conuocabas **HLW** || conualeceret **BHLW**. conualesceres
^{q.}
Popma || 7 grauida quas Parisiensis 7496 s. IX. grauidae quae

II (1)

Macrobius Saturn. III 12, 5 ‘Salios autem Herculi ubertate doctrinae altioris adsignat (*sc. Maro*), quia is deus et apud pontifices idem qui et Mars habetur. Et sane ita Menippea (Menippa *P.*) Varronis adfirmat, quae inscribitur “*Ἄλλος οὐτος Ἡρακλῆς*, in qua cum de Inuicto Hercule loqueretur, eundem esse ac Martem probauit”.

AMMON METPEIC

[Περὶ φιλαργυρίας]

I (1)

Nos bárbari, quod innocentes in gabalum suffigimus
Hominés, et uos non bárbari, qui nóxios absóluitis?

ὅβοιὸν φέρειν ἀποφορᾶς. Καὶ ποτε ἀθροισθὲν τὸ κέρμα ἐκόμισεν εἰς μέσον τῶν γυναικίμων καὶ φησί· Κλεάνθης μὲν καὶ ἄλλον Κλεάνθην δύναται, ἀν τρέφειν, εἰ βούλοιτο· οἱ δὲ ἔχοντες ὅθεν τραφήσονται παρ’ ἑτέρων ἐπιξητοῦσι τὰ ἐπιτήδεια, καίπερ ἀνειμένως φιλοσοφοῦστες. Οὐθεν δὴ καὶ δεύτερος Ἡρακλῆς ὁ Κλεάνθης ἐκαλεῖτο.’ I Priscianus VI p. 231, 13 ‘Non est tamen ignorandum, quod etiam hic puerus et hic et haec puer uetustissimi protulisse inueniuntur et puerus puella. Lucilius — — Varro in satira quae inscribitur “*Ἄλλος οὐτος Ἡρακλῆς* (ἄλλας Sangall. ἄλλα. ὃς Bern. man. sec. Graeca om. Halberstadtensis αλοκουντος ερακααες Lugd. sed non sic hercules αλοκουντως ηρακλης Lugd. in marg. ηρακαης Caroliruh. ερακααες Sangall.) . . .’

AMMÓN METPEIC. Prouerbium a Zenobio I 80 et Diogeniano Vindob. I 38 ‘ἐπι τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνεφίπτων’, a Diog. ibid. 16 et in mantissa prouerb. (n. Leutschii Corp. prou. II 745 sqq.) ‘ἐπι τῶν ἀνίστα ποιούντων’ explicatum et litteris librorum optime conueniens et additamento illi περὶ φιλαργυρίας, quippe quod uitium non magis satiari posse quam peruenturum esse ad finem qui sabulum numeret hac satura tractet; cf. maxime fg. III. Iunius Varroni prouerbium restituit (ἀλλ’ οὐ μοι ἔνεσσε περὶ μαρτυρίας Turnebus adu. XXI 20. Ἀλλοις μέλεις idem XXIX 2. Άμον μενεῖς Rothius). I Nonius 117, 13 ‘Gabalum crucem dici ueteres uolunt. Varro

Bernensis non ante s. X scriptus. grauidaque reliqui || Lachmannus in *Lucr.* IV 1275 addito aluo post mater tetrametrum acatalecticum ionicorum a pyrrhichio incipientium effecit, quem in duos di metros Buechelerus p. 431 soluit. Sed mutatione non opus est, cum sit sotadeus prima syllaba mancus, quod perspexit Roeperus philol. XVIII 455 || 5 de multo Hercule libri Iani ABGSP7. de Hercule P. de Hercule multa edd. de Inuicto Hercule Mommsenus Corp. Inscr. Lat. I p. 150 || 7 quod nocentes Mercerus || 8 et uos Vahlenus p. 213. uos LW || quid noxios obuestis LW quod noxios absoluitis ed. 1526 soluistis Mercerus qui noxios Rothius consuestis Oehlerus

II (2)

Quaero te, utrum hoc adduxerit caeli temperatura an terrae bonitas?

III (3)

Etenim quibus seges praebeat domum, escam, potionem, quid desideremus?

•IV (4)

5 Quém secuntur cùm rutundis uéritis leués pármis,
'Antesignani quadratis multisignibús técti.

ANDABATAE

I (1)

Non mirum si caecuttis; aurum enim non minus prae-stringit oculos quam 'ó πολὺς ἄκρατος'.

"Αμμον μετρεῖς περὶ φιλαργυρίας (δομονυμειοπεριφιαστρυραν LW)..." II Nonius 179, 10 'Temperatura pro temperie Varro Αμμον μετρεῖς περὶ φιλαργυρίας (αααον μααεις [μεαεις W] ρεριαο HLW)..." III Nonius 395, 16 'Segetem etiam ipsam terram dicimus. Vergilius — Varro Αμμον μετρεῖς περὶ φιλαργυρίας (δομοιμεθις περι HLW. φιλαργυρία H φιλαργυρία L φιασφηγυρία W)..." IV Nonius 552, 25 'Veles, leuis armatura. Titinius.. Varro Αμμον μετρεῖς περὶ φιλαργυρίας (αμονυμενεισε περι μαρτυριας [μλετυριας W] BHLW): quem .. parmis'. Nonius 553, 8 'Antesignanorum proprietas aperta est. Varro Αμμον μετρεῖς περὶ φιλαργυρίας (αμονυμενεισε BH m. pr. L αμονυμεμεις H m. sec. W. περιν B περια HL m. pr. περι L m. sec. W. μαρτυριας BHLW): quem .. tecti'.

ANDABATAE. 'De hominum caecitate et errore' Turnebus adu. XVII 23. Krahnerus de Varr. philos. p. 20 sq. animarum in caelum ascensum aliarumque descensionem, quae sibi obuiae andabatarum more inter se pugnant, describi putat. Ego potius philosophorum diuersorum λογουαχλαν infuisse conicio; nam 'clausis oculis andabatarum more pugnare' (Hieronymus adu. Iouin. I 36) philosophorum esse. Menippo suisque erat persuasissimum; cf. prolegg. p. 21. De anima

consutis *Vollbehrius diar. litt. antiqu.* 1847 p. 531 || *Iambicos octonarios inuenit Vahlenus* p. 213 || 1 quaero te *HLW* quaero ex te *Iunius* quaero a te *Roeperus philol.* XV 291 || 2 terrai *idem septenariaorum suorum causa* || adduxarit *W m. pr.* || 3 aescam *W* escam *HL* || 5 quém rutundis *H m. pr.* p. 552 cum retundis *W m. pr. ibid.* cum rutundis *L m. pr. ibid.* cum rotundis *B ibid. et p. 553* || pareans *BHLW* p. 552, nisi quod *W m. pr.* parcans et *L m. pr.* parens. parmis *BHLW* p. 553. parmis *Vahlenus* p. 86 || 6 antesignant *L m. pr. B.* || multis insignibus *BHLW* multi insignibus *Meinekius* p. 737 cultis insignibus *Erycius qui Hertzio uidetur.* multisignibus *Lachmannus in Lucr.* II 402 || 7 caecutis *H m. pr. L* || 8 *Graeca desunt H*

II (2)

'Edepol' idem 'caecus, non lusciosus' est.

III (3)

Néc manus uiscó tenaci tinxerat uiri cástas.

IV (4)

Et me Iuppiter Olympiae, Minerua Athenis suis mystagogis vindicassent.

V (5)

Mortáles multi rúrsus ac prorsús meant.

5

VI (6)

Sed quod haec loca aliquid genunt.

a corpore diuersissima alter colloquentium uidetur disputare (fg. IX sqq.), alter naturales magis res causasque profert (fg. VII sq.). Atque etiam conuicia inter se fundunt, ut solent apud Lucianum philosophi, auaritiamque alteri alter obicit (fg. I; cf. III). Sed meliora profrenti lubens obtemperabo. I Nonius 34, 29 'Praestringere dictum est non ualde stringere et claudere. Plautus — Varro Andabatis . . .' II Nonius 135, 10 'Lusciosi qui ad lucernam non uident et moeopes uocantur a Graecis. Varro — Idem Andabatis . . .' III Nonius 267, 11 'Castum, a furtis et rapinis abstinent. Varro Andabatis . . (sc. auaritia)'. IV Nonius 419, 4 'Vindicare trahere, liberare. Vergilius — Varro Andabatis . . .' Cf. Cic. in Verr. IV 59, 132 'ei qui hospites ad ea quae uisenda sunt solent ducre et unum quidque ostendere, quos illi mystagogos uocant'. V Nonius 384, 29 'Rursus, retro. Vergilius — Varro Andabatis . . .' Hoc maxime loco Krahnerus utitur u. supra. Mihi hominum turbae negotiosae designari uidentur. VI Priscianus X p. 528, 25 'Gigno genui, pro quo geno uetustissimi protulisse inueniuntur. Varro in Andabata . . .' Macrobius de diff. et soc. graec. lat. q. uerb. 23, 8 'Genui ex quo themate uenit, nullus scit licet Varro dixerit genunt'. In-

ó deest L ποαυς ανκαρος LW ó πολὺς αύκαρος codd. Merceri ó πολὺς ἄκαρος Mercerus post uana priorum conamina. Meinekius p. 737 Menandri monostich. 420 recte comparat 'ó πολὺς ἄκαρος ὀλλύ' ἀναγνάζει φρονεῖν.' || 1 cecus W caecus HL || Locus e Plauti Mil. glor. II 3, 51 'edepol tú quidem Caécu's, non luscitosus' libere translatus uidetur cf. prolegg. p. 77.68. Ritschelius de Varronis disciplinarum libris p. 17 locum lacunosum esse Varronianaque simul cum Plautina inscriptione excidisse putat || 2 uiscon L tinxerat L tinxerat W || casta LW castas lib. uar. lect. in ed. Mercer. 1583 || uiris castas seu auaritia Costa auri casta Oehlerus tincta erat uiri casta Meinekius p. 737 qui metrum primus agnouit. tinxerat sibi casta Vollbehrius diar. litt. antiqu. 1847 p. 531 || 3 Olimpie LW || mystagotis LW || 5 porsus W teste Rothio, ego nil adnotauit prorsus L || 6 haec sola Popma, Krahnerus de Varr. philos. p. 20 ||

VII (11)

Cándidum lacte é papilla cùm fluit, signúm putant
Pártuis, quod hic sequatur mülierem e partú liquor.

VIII (7)

Ideoque alterum appellamus a calendo calorem [uel
caldorem], alterum a feroore febrim.

IX (8)

5 Sed quiduis potius homo quam caruncula nostra.

X (10)

In reliquo corpore ab hoc fonte diffusast anima; hinc
animus ad intellegentiam tributus.

XI (9)

Anima ut conclusa in uesica, quando est arte ligata,
si pertuderis, aera reddet —.

certi fragm. de uerbo in analectis grammaticis ed. Eichenfeld et Endlicher p. 176 'Genuit ex quo themate ueniat, nullus expressit, licet Varro aliisque eterum dixerint genunt'. - VII Nonius 483, 1 'Lacte nominatiuo casu ab eo quod est lac. Ennius — — Varro Andabatis: candum . . . fluit'. Nonius 486, 3 Parti et partuis pro partus. Pacuvius — — Varro Andabatis: candum . . . liquor'. VIII Nonius 46, 19 'Febris proprietatem a feritate morbi uel mali, ut a calendo calorem uel caldorem Varro Andabatis aperiendam putat . . .' Animaduertas quaeaso Noni stuporem feroorem a fero deriuant. IX Priscianus VI p. 209, 2 'Itaque eius quod est caro diminutuum caruncula est, ut uirgo uirguncula, ratio ratiuncula. Varro in Andabata . . .' Lexicon saec. XII exaratum apud Maium in class. auctt. VIII p. 119 'Haec carnula, ae . . . quod etiam haec caruncula, ae dicitur; unde Varro . . .' X Nonius 426, 26 'Animus et Anima hoc distant: animus est, quo sapimus, anima, qua uiuimus. Accius — — Varro Andabatis . . .' XI Nonius 241, 26 'Aer, sonus. Varro Andabatis . . .'

1 lacte papilla *BHLW* p. 483 et 486 lacte e papilla *Erycius* (u. p. 98), *Oehlerus* || ē fluit *W* p. 483 confluit *BHL* p. 483 || putane *W* p. 486 ||

2 a partu *Carrio* emend. II 16, qui uersus quoque constituit. ||

3 ideoque *Rothius* idque *HLW*, om. *Popma* || calorem *HLW* caldorem *L. Muellerus* p. 84, qui tetrametros putat *hipponacteos* calorem uel caldorem scribendum *Nonii lemmatis uerba docent* || 5 quamde pro quam scribendo hexametrum, mi homo ponendo senarios *Fleck-eisenus* apud *Hertzium templavit* || quiuis, omisso sed, *lexicon* || o homo *Popma* nostra est *lexicon* || 6 in tellico *H m. pr. L* in reliquo *H m. sec. W* in rellico *Vahlenus* p. 174 || diffusast *Vahlenus* diffusus *HLW* diffusa est *edd.* || ad intelligendum *Oehlerus* || *Sotadeos Vahlenus l.c. constituit*, *Buechelerus* p. 431 prosam agnouit || 8 arcte *Iunius* || 9 perfuderis 'W. G. MSS. Merc. Ba. mg. Iun.' *Basileen-*

ΑΝΘΡΩΠΟΠΟΛΙΣ

[Περὶ γενεθλιακῆς]

I (1)

Vulgóque auarus fenerator spé lucri
Rem scriptione dúPLICARAT.

II (2)

Nón fit thésauris, non aúro péctu' solútum;
Nón demúnt animis curás ac réligiones
Pérsarum montés, non átria diuiti' Crássi.

5

III (3)

Dotis dato insulám Chrysam, agrum Caécubum, seplásia
Capuaé, macellum Rómuli.

ΑΝΘΡΩΠΟΠΟΛΙΣ Hoc nomine mundum dici Oehlerus uidit. Factor tamen me nescire et quid significet ille qui περὶ γενεθλιακῆς addidit, et quoniam cum saturae argumento conexu fragmenta, ad auaritiam omnia fere spectantia, cohaerent. Αὐθόωποιται Turnebus XXI 20. Αὐθόωπογόναι ἡ περὶ γενεθλῆς idem XXIX 2. Αὐτὸν ποταμοὺς Iunius animadu. p. 262; qui in ed. Non. titulum restituit. I Nonius 174, 15 'Scriptio pro scripture. Varro Αὐθόωποπολέι περὶ γενεθλιακῆς (αὐθόωποποαι LW. περιτεθλίδης L περγενεθλιακες W)...'. Scriptio est syngrapha, cui qui subscribit pecuniam a feneratore se accepisse testatur. II Nonius 379, 8 'Religio metus uel sollicitudo. Varro Αὐθόωποπολέι (αὐθόωποιται W. αὐθόωπογόναι L) περὶ γενεθλιακῆς (γενεθλιακῆς W. τενεθλιατην L)...'. Cf. Plautus Pers. I 1, 24 'Persarum Montis qui esse aurei perhibentur'. III Nonius 226, 14

sibus testibus. Sed MSS. Merc. et mg. Iun. pertuderis exhibere lique affirmare possum, quare in W quoque pertuderis extare e silentio collationis meae concludere audeo. pertuderis etiam L, Bernenses ut uidetur duo percuderis Aldina. perculeris Iunius || reddit Oehlerus || Aristophaneos Meinekius p. 737 inuenisse sibi uisus est, scribendo siue quandoque siue arteque || 1 fenerator W m. pr. fenerator LW m. sec. || fortasse bulgæque auarus? cf. Octog. III. Sexag. XV || Versus constituit Oehlerus || 3 thensauris L. m. pr. || pectus LW || non auris demunt (demut W demuunt L m. pr.) animis LW || 4 religiones LW || non demunt animis Iunius || pectu' — non animis demunt — religiones — diuiti' Scaliger catal. p. 233 || 5 diuites LW || Croesi Camerarius ap. Lips. epist. quaest. I 4 || Hexametros restituit Iunius || 6 doti Aldina || insolam LW || chrisam W m. pr. chriam W m. sec. L. Chium Aldina Chrysam Merce-rus || accubum LW Caecubum Aldina || Senarios Iunius et qui Chrysam insulam ordine inuerso ponit Langius quaesti. metr. p. 40 insti-

IV (4)

Et Hymenaeus, qui primo lauere aluum marsupio solet.

V (5)

Τπέρβατον ne dares: ne polliceres quod datum est.

VI (6)

Non modo uinum dare sed etiam, ut Plautus ait, ‘múrrinam, passúm, defrutum’.

ARMORVM IVDICIVM

I (2)

5 Illic uiros hortári, ut rixarént praecleari philosophi.

‘Seplasium generis neutri. Varro Ἀνθρωποπόλει περὶ γενεθλίακῆς (— ποιπιστοὶ τε νεθλίακης L. — ποαι τε νεθλίακης W) ... Plinius N. H. VI 80 ‘Extra ostium Indi Chryse et Argyre, fertiles metallis ut credo. Nam quod aliqui tradidere, aureum argenteumque eis solum esse, haut facile crediderim.’ IV Nonius 503, 23 ‘La uit pro lauat Vergilius — Varro Ἀνθρωποπόλει περὶ γενεθλίακῆς (αὐθρῷο[ο] B]ποποαι περὶ BHLW τε νεαοιακῆς BW τε νεοιακῆς H m. pr. L. τε νεαοιακῆς H m. sec.) ...’ V Nonius 471, 11 Pollicere pro polliceri (polliceris BHLW; emend. Mercerus) Varro Ἀνθρωποπόλει (anoputioποαι HW anoputioποι BL) περὶ γενεθλίακῆς (περὶ HW ιτει B. λενεειικῆς B ανεεαιακῆς H m. pr. αενεειιακῆς H m. sec. λενεειιακῆς L ανεεαιακῆς W) nam in omnibus’ sqq. u. adnot. crit. VI Nonius 551, 6 ‘Murruna potio confecta. Varro Ἀνθρωποπόλει (Antro ποποι BLW; π. γεν. desunt) ...’ Cf. Plautus Pseud. II 4, 51: ‘múrrinam, passúm, defratum, mélinam, mel quoiquímodi’.

ARMORVM IVDICIVM. Liber inter pseudotragoedias fortasse referendus cf. prolegg. p. 32. Tragoedias Pacuvius Attiusque et postea Pomponius Secundus (cf. tamen L. Muellerus p. 93) eo nomine scripsere, quos Aeschylus Οπίλον κόλοι praecit. Varro philosophos nescio cuius praemii causa certantes induxit. I Nonius 477, 21 ‘Rixat pro

tuerunt; octonarios cum L. Muellero p. 431 posui || 1 et libri nisi quod H m. pr. et L m. pr. cet || himeneus BHW hymeneus L || marsupio BL m. pr. W m. pr. || Tetrametrum dicit L. Muellerus p. 423 trochaicum || 2 nam in omnibus legi ποαι (πολὶ B) πεκαο (ιτεκλὸ B) libri. His uerbis partem inscriptionis miro casu repeti Rothius uidit, sed insequentem iocem ὑπέρβατον ad eandem rem non debuit trahere υπέρβλιτον B υπέρβατον H m. sec. L m. pr. W υπέρβατον H m. pr. L m. sc. legibus καθ' ὑπέρβατον Mercerus || polluceres Palmerius || quod Iunius quid libri || quid daturum ms. Fabri || 3 murmurena BLW murrhinam Popma murrinam Plautus, Buechelerus p. 448 || 4 defrutum LW defructum B, Plauti codex Vetus, defrutum reliqui || 5 uiro ortari B || peclarī B predari L || filosofi L philosophi BHW || Octonarius iambicus esse uidetur ||

II (1)

Vt in litore cancri digitis primóribus stare . . .

BAIAE

Quod non solum innubae fiunt communis, sed etiam ueteres puellascunt et multi pueri puellascunt.

BIMARCVS

I (25 Oehl. 1 Vahl.)

Cum Quintipor Clodius tot comoedias sine ulla fecerit
Musa, ego unum libellum non 'edolem' ut ait Ennius? 5

rixatur Varro Armorum iudicio . . .' II Nonius 427, 23 'Priores et primores hanc habent diuersitatem: priores enim comparatiui sunt gradus, primores summae quaque res. Lucilius — — Varro Armo- rum iudicio . . .'

BAIAE I Nonius 154, 6 'Puellascere, ecfeminari uel reuiridescere. Varro Bais . . '

BIMARCVS Cf. Oehlerus p. 100. Vahlenus p. 128 sqq. Ribbeckius mus. philol. XIV 119 sqq. Perperam comparatur a Vahleno Petronianus Trimalchio; id enim nomen τρόπος μαλακόν dicit, sed similiter Bimarcus non potest explicari. 'Marcus' primum est Varro (fg. III), et actum est πέρι τρόπων i. e. de Roma in peins iam mutata. Cuius mutationis in Bimarcus hoc exemplum fuisse uidetur, ut Marco illi alius opponeretur Marcus, qui non potest describi accuratius, sed erat homo suo tempore gandens. Tertia etiam persona adest Manius nescio quis. Fragmenta ita disposui, ut praefationi (I—III) subnecet rem disputationem de τρόπων vocabulo (IV—V), deinde inueheretur Marcus Varro in Marcum aduersarium (VI—IX) ipsumque Iouem in tales inuocaret (—XIII), postea se defendet homo elegans, qui uel ad funera parcorum senum inridend procederet (—XIX). Adiunxi de poematis locos (—XXIII), qui ubique pariter importuni sunt; Varronis responsum (—XXV); denique epilogum quo Deos implorasuit (XXVI). Ipsam fabulam saturae prorsus fere perdidimus. — Lipsius uar. lect. I 9 'Varro in Marco' legere maluit. I Nonius 448, 10 'Edolare fabrorum est [uerum] uerbum, cum materiarum conplanatur asperitas. Vsi sunt eo laudandi scriptores uetustatis etiam ad alias fabricas rerum. Varro Bimarcus (Vimarcus BHLW) . . ' De Quintipore Clodio cf. Varro in epistula ad Fufium ap. Non. p. 144. 117. 425: 'Si hodie noenum uenis, cras quidem si ueneris meridiem die natali Fortis For-

1 digitis *H m. pr.* Buechelerus 440 digitibus *H m. sec.* *LW* digitulis Oehlerus || Senarios Vahlenus p. 74, *septenarium trochaicum Fleckeisenus ibid.*, *aristophaneum Buechelerus*, *sotadeos L. Muelerus p. 433*, *iambicum octonarium propter fg. I* ego constitutimus. *Res ualde incerta* || 2 innube *LW* || communes *edd.* || set *L* sed *W* || 4 Dolius *B*, *ms. Elnonensis*, *ed. princ.* Clodius *HLW* Clodianus *Carrio* || comedias *H* || sine cura *ms. Fabri* || fecerit Musa *Iunius* fecerimus *BHLW* || 5 'edolem' ut ait Ennius scil. 'uolentibus cum magnis Dis' Vahlenus p. 133, a Buechelero p. 424 refutatus || Ennius *Iphigenia u. 274 Vahl.*: 'éxtemplo edoláui iussum: cóncitum

II (22. 10)

Τρόπων τρόπονς qui nón modo ignorásse me
Clamát, sed omnino ómnis heroás negat
Nescisse.

III (14. 9)

Ebrius es, Marce: Odyssian enim Homeri ruminari
5 incipis, cum περὶ τρόπων scripturum te Seio receperis.

IV (21. 4)

Ideo fuga hostium graece uocatur τροπή; hinc spolia
capta fixa in stipitibus appellantur tropaea.

V (23. 5)

Κατάχοησις est enim uera, cum in candelabro pendet
strigile.

tunae, Quintiporis Clodi Antipho fies (Clodianforiae Nonius; de conjectura mea mutani) ac poemata eius gargaridians dices: 'O Fortuna, o Fóra Fortuna, quántis commoditáibus Húnc diem'. Quem scilicet uersum e Terenti Phorm. V 6, 1 poeta pessimus surripuerat II Nonius 530, 20 'Negatiuas duas negatiuam significantiam noue habere Varro Bimarcus (Vimarcus HLW Paris. 7666) ...' III Nonius 383, 26 'Recipere promittere, polliceri. Varro Bimarcus (Vimarcus LW VI, marce Bernensis 83): ebrius .. receperis'. Nonius 480, 23 'Ruminatum Varro — Idem Bimarcus (Vimarcus BHLW): Odyssiam.. incipis'. IV Nonius 55, 10 'Tropaei significantiam propriam Varro Bimarcus ostendit: ...' V Nonius 223, 4 'Strigilim manifestum est esse generis feminini. Neutri Varro Bimarcus (Vimarcus LW) ...'

tetuli gradum'. || 1 τροπων τροπιους Parisinus 7666 περὶ τρόπων Mercerus, Mercklinus mus. phil. XII p. 383 || quo non *W* m. pr. qui non *HLW* m. sec. quae non *Iunius* || ignorare *Oehlerus* || 2 hero as *W* || 3 nescisse quo ludis *Parisinus* || *Senarios Vahlenus inuenit* p. 137 || 4 *Ante ebrius lacuna septem litterarum in W* || *Odissian W* p. 383 *H* p. 480 *Odissiam WL* p. 480 *Odyssiam B* p. 480 *Odys-sian L* p. 383 *Odysseam Popma* || ruminari *L m. pr. p 383 ruminare Klussmannus in Iahni ann. philol. XIV p. 478 || 5 incipes *BH m. pr. LW* p. 480 incipis *H m. s. ib. LW* p. 383 incipies *ante Mercerum* || perit ropon *LW* περὶ τρόπων *Iunius* || seio *LW* scio *Iunius* sero uel serio *Erycius* (cf. ad *Aiac. stram.*) p. 508. Seio *Buechelerus* p. 421 || *Trochaicos septenarios fecit Roeperus philol. IX 256, octonarios iambicos Vahlenus* p. 28 scribendo ruminarier || 6 ostium *LW* ostium *H* || 7 trope *HLW* τροπή *Iunius* || tropaea *W* tropea *HL* tropaea *Aldina τρόπαια Oehlerus* || 8 καταχθοησις *L* || si pro cum*

VI (17. 26)

Non te pudet, Mani, cum domi tuae uides commilito-
num tuorum cohortis seruis tuis ministrare caementa?

VII (18. 24)

Socius es hostibus; sociis bellum ita geris, ut bella
omnia domum auferas.

VIII (19. 25)

In inuidiam ueniant in hoc ipso rapinatores.

5

IX (7. 19)

Non Hercules potest, qui [cum] Augiae egisset κόπον

X (4. 14)

. . . chortis cocorum atque hámiotarum aúcupumque.

VI Nonius 91, 33 'Caementa lapides non magni modi, quibus aedi-
ficia consurgunt (construunt?). Sisenna — Varro Bimarcus: non . . .
caementa'. Nonius 196, 25 'Caementa neutri, ut est usus, Varro
Bimarcus (Vimarcus LW): non . . . caementa'. VII Nonius 248, 7
'Bellum est ut plerumque pugna. Bellum elegans, melius, prudens.
Lucilius — Varro — Idem Bimarcus (Vimarcus HLW) . . .' VIII No-
nius 167, 20 'Rapinatores pro raptoribus Varro Bimarcus (Vimarcus
LW) . . .' IX Nonius 242, 16 'Agere (auerrere Vahlenus. auge-
rere Ribbeckius) egerere (gerere libri nisi quod L m. pr. egere,
Mercerum secutus sum) Varro Bimarcus (Vimarcus HL m. sec. W.
Vimargo L m. pr.) . . .' X Nonius 25, 8 'Hamiotics piscatores

Oehlerus || strigilis *LW* strigile *Oehlerus* || 1 commilitonum *L m.*
pr. p. 92 et 196 commilitonum *L m. sec. W p. 92 et 196 H*
p. 92 || 2 cohortes *LW p. 196* || cementa *L m. pr. p. 92* ||
3 socii *H m. pr. Geneuensis* est *HLW* es *Geneuensis* sociis
es hostis *Lipsius uar. lect. I* 9 socius es hostibus *Iunius* || socius
bellum *HLW* cum sociis bellum *Lipsius* sociis bellum *Mer-
cerus* geris *H m. pr. L* generis *H m. sec. W* || bella om̄a *H* ||
5 inuidiam *LW m. sec. inuidiam W m. pr.* || inuidiam inueniant *Oehlerus* || in hoc *LW* hoc *Popma* || 6 Ercules *H m. pr. W* Hergules
L m. pr. Hercules H m. sec. L m. sec. || potes libri *Heluetici Barthii*
pote *Ribbeckius p. 123* || qui augebesset conpron *HLW*, nisi quod
W conpron. quod augebes sed ampison *Bernenses* ut uidetur duo qui
agebat asenocpron libri *Heluetici Barthii Ineptiunt Aldina, Popma.*
qui Augiae egit κόπον *Iunius in mg.* agebat *Turnebus aduu.* XXIX 20
egessit *Mercerus* auersit *Vahlenus p. 144*, qui trochaicum instituit
septenarium, augessit *Ribbeckius*, qui senarium. Locum de mea con-
iectura scripsi || 7 cohortis *HL* cho ortis *W* cohortes *edd.* chortis

XI (1. 20). XII (2. 21)

Túnc repente caélitum altum tónitribus templúm tonescat,
 'Et pater diuum trisulcum fúlmen igni féruido actum
 Mittat in tholúm macelli.

XIII (3. 22)

Mágna uti treméscat Roma et mágnae 'mandonúm gulæ'.

XIV (9. 18)

⁵ Nos ergo nihil egimus, quod legem Liciniam, luci claro
 latam, securi, mane — —?

ab hamis Varro Bimarcō uoluit appellari . . .' XI Nonius 180, 13
 'Tonescit pro tonat Varro Bimarcō (Vimarcō LW): tunc . . tones-
 scit.' XII Nonius 448, 18 'Sulcus omne quidquid in longitudine
 aculeatum est dici potest — — Varro Bimarcō (Vimarcō BHLW):
 et . . . macelli.' VIII Nonius 17, 14 'Manducones qui manduci dicti
 sunt; et mandones edaces. Pomponius — Varro Bimarcō (Vimargo
 HLW) . . .' Cf. Lucilius ap. Non. h. l. frg. inc. 84 Gerl. 'atque omnes
 mandónum gulæ'. XIV Nonius 210, 6 'Lux feminini est generis.

Vergilius — Masculino Plautus — Varro Bimarcō (marco L Vimarcō W) . . .' Cf. Gellius II 24, 7: 'Lex Licinia . . . cum et carnis et sal-
 samenti certa pondera in singulos dies constituisset, quidquid esset
 tamen e terra uite arbore promisce atque indefinite largita est'. Lu-
 cilius ibid. 24, 10 'Legem uitemu' Licini'. Sententiam Varronis ab-
 ruptam ironia uere Varronianā sic continuo: 'mane demum a con-

Buechelerus p. 437 || amiotarum L || 1 celitum W || tonescat scripsi
 tonescit LW || Trochaicum agnouit octonarium Vahlenus p. 145. ||
 2 feruido cod. Basileensis fruido BHLW || acutum Basil. actum
 BHLW acutum edd., Vahlenus || 3 mittat BHLW mittit Roeper-
 erus de poes. Varr. reliq. quibusd. 1858 p. 11 et Buechelerus p. 435 ||
 to lum H. m. sec. tholum Marcelli Basil. || Senarios Oehlerus, septen-
 narium trochaicum cum uersu iambico uoce actútum incipiente Meine-
 nekius p. 737, Vahlenus p. 145, Ribbeckius p. 123, L. Muellerus p.
 413, effinxerunt || 4 ut tremescat HLW uti tremescat Meinekius
 ut intremescat Roeperus l. c. || Septenarium trochaicum agnouit Mei-
 nekius || Fgg. XI—XIII Roeperus l. c. ita octonariis descripsit:
 Túnc . . tonescit | 'Et pater . . actum | Mittat in th. macelli, mágna ut
 intr. R. et | Mágnae m. gulæ; idem philol. XVIII 465 praefert: ut
 intr. Roma | Et mágnae m. gulæ. Buechelerus p. 437 sq. eadem habet
 usque ad macelli, deinde post lacunam fg. X et XIII secuntur ||
 5 Lucanum W Lucani L, om. Aldina Lucanicam uel Liciniam Oehlerus
 Licini? Ribbeckius p. 124 || luci om. L || 6 scutulans LW scutulau-
 mus Popma sustulimus Oehlerus σκότω uitamus Ribbeckius ἐσκοτῶ

XV (10. 12)

Quod utrum sit magnum an paruum, facile an difficul.

XVI (11. 6)

Vt nouum cribrum nouo paxillo pendeat.

XVII (8. 13)

Ipsis istis dicite labdae et uiuós contemnite, uiui;

Anticipate atque addite calcar; stultós contemnite, dōcti!

XVIII (24. 16)

Ipsúm propere uix liberti semiátrati exequiántur. 5

XIX (16. 2)

Inibi, cum dudum stili rostro papyri inleui scapos,
concipio nouom partum poeticon.

uiuio surreximus?' XV Nonius 111, 17 'Facul pro faciliter; huic contrarium est difficul. Lucilius — — Varro Bimarco (Bimarcho H)...' XVI Nonius 153, 4 'Paxillus deminutivum a palo. Varro — Idem Bimarco (Vimareo W Vimarcho L)...' Proverbium cf. Eumen. XIII. XVII Nonius 70, 9 'Anticipare posuerunt ueteres praeuenire, hoc est ante capere. Varro Bimarco...' XVIII Nonius 107, 3 'Exequiantur ab exequiis, ut conuiuant et epulantur. Varro Bimarco...' XIX Nonius 168, 13 'Scapum Varro Bimarco (Vi-

σαμεν M. Hertzius. *Locum de conjectura constitui* || 1 an paruum *W*, om. *L* || *facul Aldina* || Kochius exercc. critt. p. 19 *trochaicum septenarium construxit, Vahlenus* p. 139 *senarium putat* || 2 nouum paxillo *W* nouo paxillo *L* || 3 ipsis istis Oehlerus ipse fistis *HLW* sensistis Aldina depsistis Scaliger catal. p. 208 persensistis Hermannus elem. doctr. metr. p. 411. Fortasse spissis istis? || labdae Scaliger labdeae *HLW* || uictos Scaliger, qui dimetros uidetur trochaicos significare. Aristophaneos G. Hermannus l. c. agnouit || 5 propter uix *HLW*. proterui Turnebus aduu. XXVIII 12. propter uiam C. F. Hermannus mus. philol. IV 459 propere uix Vahlenus p. 61, 141, qui aristophaneum agnouit. toppe uix L. Muellerus p. 146 || liberi Laurenbergius || 6 mihiq: diuidū stilo nro papiri (pari *W m. pr.*) noleui (noleui *H m. pr.*) scapos capitio nouo partu poeticon *HLW*; fragmentum deest Paris. 7665 et 7667 || inibi cum dudum *scripsi* diuitum ante Merc. mihiq: cui (*a uero ciendi*), dum Oehlerus mihiq: Dioui uel mihiq: uelut Ioui Ribbeckius p. 122 mihiq: diui, dum Vahlenus p. 134 || stili rostro Roeperus philol. XVIII 443 stilo obstetricio Ribbeckius Seiio nostro Buechelerus p. 422 || inleui Rothius cf. Hor. serm. 14, 36 || 7 concipio *scripsi* capitis Oehlerus scapulo Vahlenus (n. part. p. sc. *adspirarunt*) capite ortumst Ribbeckius || nouum partum Oehlerus poe-

XX (13. 7)

Naútae remiuagám mouent celócem

XXI (12. 8)

'Vt leuis tipulla lymphon frígidos transit lacus.

XXII (20. 23).

Scéna quem seném Latina uudit derisíssimum.

XXIII (15. 11)

Ne mé pedatus [iste] uersuúm tárdor

5 Refrénet arte, cóprimo rhythmón sértum.

XXIV (6. 17).

Aui et atauí nostri, cum alium ac cepe eorum uerba
olerent, tamen optume animati erant.

marco HLW) . . .' Cf. prolegg. p. 18. XX Nonius 532, 30 'Celox est nauigium breue, dictum a celeritudine. Plantus — — Varro — Idem Bimarcus (Vimarcus BHLW) . . .' XXI Nonius 180, 8 'Tipulla (tipula LW), animal leuissimum, quod aquas non nando sed gradiendo transeat. Varro Bimarcus (Vimarcus LW) . . .' XXII Nonius 100, 29 'Derisíssimum disrisíssimum H m. pr. dirisíssimum LH m. sec. W dirisíssimum B, mg. W' Varro Bimarcus (Vimarcus BLW Bimarcus H) . . .' XXIII Nonius 229, 21 'Tarditas generis feminini. Masculino Varro Bimarcus (Vimarcus HLW) . . .' Cf. prolegg. p. 18 sq. (ubi lacunam non recte statui). XXIV Nonius 201, 1 'Cepe generis neutri. Lucilius — Varro Bimarcus (Vimarcus HLW) . . ?'

tico ed. 1526 || *Senarios Roeperus descriptis.* || 1 *Fg.* XX (*quod recte legitur BHLW*) *hendecasyllabum dixit Meinekius* p. 737; *ego propter fg.* XXI *septenarium trochaicum puto haec addens:* celócem; [uolat in aéquore] 'Vt leuis *sqq.* || 2 *ut deest L* || *tippula LW* *tipulla ante Aldinam;* *sic uel* *tippula Buechelerus* p. 451 || *limfon LW* || *frigidis L* || *Senarios Scaliger coni.* p. 139, *sept. trochaicum* O. Muellerus ad Fest. p. 366 instituit || 3 *scena BHLW quod mutare nolui cl. Varr.* de l. l. VII 96 *scaena Vahlenus* p. 146 || *derisíssimum L m. pr. Oehlerus* *dirisíssimum L m. sec. W* *dirisíssimum B, mg. W* *disrisíssimum H* || *Septenarium troch. Vahlenus agnouit* || 4 *pedatos et tardo (non tardu quod est in ed. 1842)* *W m. pr.* || *neprenet (neþnet W)* *tarte H m. pr. et tert. LW* *necþnet tarcte H m. sec.* nec me et refrenet arte *Popma* || 5 *cumpriþmon (prytinon W testibus Basileensibus)* certum *HLW*. *Nil proficiunt Iunius et Popma*. tárde enim perit ḡvθμῶν sertum *Oehlerus* arte compari rhythmón certum *Vahlenus* p. 139 arte, comprimo rhythmón sertum *scripsi* || *Choliambos Vahlenus agnouit, qui nimis post uersuum adposuit; iste ego addidi* || 6 et atauí *H m. sec.* et aui *H m. pr. LW* atauí *Ribbeckius* ||

XXV (5. 15)

Cum nouissime putaret, quantum sumpti fecerit —.

XXVI (26. 3)

Vulcanumne cum nouae lagoenae ollaeue figurantur, ter precantur?

BVRRA

Placidi glossae apud Maium class. auctt. III p. 437
 'Burrae uatroniae (uarronianae?): fatuae et (a *codex; cor-* 5
rexi) stupidae; a fabula quadam Vatronis (a saturā qua-
 dam Varronis?) auctoris quam Burra inscripsit; uel a me-
 retrice Burra'.

CAELEBS

Galli comportant carros aceruatumque positos —.

XXV Nonius 484, 25 'Sumpti pro sumptus Plautus — — Varro Bimarcus (Vimarcus LW VI. m B) XXVI Nonius 543, 7 'Aula uel olla, quam nos ollam (ollulam?) dicimus, sed est capacissimum uas. Plautus — Varro — Idem Bimarcus (Vimarcus BHLW)... Cf. O. Iahnus act. soc. litt. Saxon. 1854 p. 46. ibid. 1857 p. 204. ibid. 1858 p. 200.

BVRRA. Hoc uerbo nugas dicit Ausonius praef. ad. Latin. Pacat. 3; cf. glossarium apud Maium in class. auctt. VII p. 553 quod eadem minus recte exhibet: 'Burrae elaroniae fatuae aut stupidae; a fabula quadam Buroni actoris quam Burra scripsit, uel a meretrice Burra'.

CAELEBS. Nonius 196, 25 'Carra neutri generis esse consuetudine persuasum est. Masculini Sisenna. — Varro caci (cei W,

accipi corr. in ac cepe *L* || 1 nouissime *BL* nouissime *W* || mutaret *BL* *m. sec.* *W* mitaret *L* *m. pr.* mitteret *Aldina* mutitaret *Lipsius* computaret *Oehlerus* putaret *Vahlenus* 141 || *Septen. troch. Meinekius* p. 738 instituit || 2 Vulcanum neccum *BHLW* necdum *Popma* Vulcanumne cum *Vahlenus* p. 134 Vulcanum eccum *Oehlerus* || noue (noui *L* *m. pr.*) || lagoene *libri* || ollaeue *Schneiderus* in *Caton. de r.r.* ollarum *libri* || figurantur *Schneiderus* figurantur, ter *scripsi cum cod. Palat. ap. Gebhardum ant. lect. II 19* figuratur *H* *m. sec.* figurator *B* figurater *H* *m. pr.* *L* *m. sec.* *W* figura *L* *m. pr.* frangantur, ter *Aldina* figura ter *Oehlerus* || ollarum figura singuntur *Vahlenus* ollarum fiunt figura *Ribbeckius* p. 123 || 3 praecantur *HL* precantur *BW* *m. sec.* peccantur *W* *m. pr.* || 9 Gallicaporta carros accuratusque (adcuratusque *L* *m. pr.*) politos *LW*. *Locum e conjectura mea emendavi.* Gallica petorrita, carros, adcerra, Tusca pilenta *Scaliger catal.* p. 243. Galla cohors carros adcurat adusque politos *Erycius Hertzii* (*cf. adn. ad Aiac. stram.*) p. 508 || *Hexametrum Kochius exerce.* crit. p. 28, duorum hexametrorum particulas *Ritschelius de logist.*

CAPRINVM PROELIVM

[Περὶ ἡδονῆς]

I (1)

Ne uobis censem, si ad me referretis.

II (2)

'Vnam uirtutem propriam mortalibus fecit;
Cetera promisque uoluit communia habere.

III (3)

.. non posse se eam amplius perferre; tamen suadet
5 et uocat.

mss. Merceri) lib. (libro L) II... 'Varro Caeli' Iunius: 'V. de scenicis originibus' idem in mg.; 'V. Αἰτια Λιβύης (sc. φέρει τι κακόν)' Scaliger catal. 243; 'V. Promethei liberis' Oehlerus; 'V. Cati lib. II' post Oehlerum Ritschelius de logist. p. X; 'V. Cae-sari' Hertzius annal. Berolin. 1845 p. 256; 'V. Caelibe' idem in philol.-klin. Streifzug p. 30. Cf. Caes. B. G. I 26.

CAPRINVM PROELIVM. Περὶ ἡδονῆς scripserunt permulti, uelut Antisthenes, Aristippus, Aristoteles, Chamaeleon, Chrysippus, Cleanthes, Dionysius ὁ Μεταθέμενος, Epicurus, Heraclides Ponticus, Speusippus, Strato, Theophrastus, Xenocrates. Vides quam temere ad Cleanthis potissimum exemplum Krahnerus de Varr. philos. p. 6 Varroenem scripsisse dicat. 'Liber fortasse aduersus Epicureos scriptus' Oehlerus. I Nonius 267, 23 'Censere suscensere. Varro Caprino proelio (peleio W peleio L) περὶ ἡδονῆς (ἡδονῆς W ηδοση L)...' II Nonius 361, 22 'Proprium est suum uniuscuiusque. Varro in Caprino proelio (graeca desunt LW)...' III Nonius 302, 21 'Ferre pati. Vergilius — — Varro Proelio caprino περὶ ἡδονῆς (Varro
Animo plio caprino: peri edones H. Animo Proelio caprino peri edones LW)...'

p. X et Hertzius philol.-klin. Streifzug p. 30 et posteriorem earum etiam Fleckeisenus ann. philol. LXI p. 32 se animaduertere putarunt || 1 referetis mauolt Oehlerus. referretis LW || Choliambum dicit L. Muellerus p. 415 || 2 unam Scaliger catal. p. 237 nam LW || mortalibus LW || 3 cetero LW || promisque LW, prob. L. Muellerus p. 260 promiscam Scaliger promise Burmannus anthol. I 570 promiscue Gerlachius || haberi Scaliger || Metrum Scaliger agnouit || 4 posse se amplius Bernens 83, Mercerus posses se amplius H m. pr. Geneuensis posses eam amplius H m. sec. LW || 5 ut notat libri, sed ut deest H m. pr. Bern. Geneu. ut noceat Iunius aut notat Oehlerus et uocat scripsi || In initio suppleo fere: 'quamuis ille dixerit, non posse se' sqq. et de libidinosa interpretor ||

CATAMITVS

Eutychius de discern. coniug. II 1 p. 2169 Putsch.
 175 Lindem. 'Scaberet etiam . . . notauius quasi tertiae
 coniugationis, licet nullum eius alium modum apud aliquem
 interim (ueterum?) cognouimus, nisi infinituum 'scabere'
 apud Menippeum Varronem in Catamito'. 5

CAVE CANEM

. . . . uti riuus praecipitate in nemo deorsum
 Rápitur atque offensus aliquo a scópolo lapidoso álbicatur.

COLVMNAE HERCVLIS

[Περὶ δόξης]

Itaque eas inceraui [et conscribillaui] Herculis athlis.

CRAS CREDO HODIE NIHIL

I (1)

Quibus instabilis animus ardens

Mutabiliter auet habere et non habere fastidiliter 10
 'Inconstantि péctore.

CATAMITVS. Est fortasse pseudotragoedia cf. prolegg. p. 32
 c. adnot.

CAVE CANEM. Idem proverbum Eumen. fg. VI Varro usurpat.
 'De Cynicorum mordacitate' saturam fuisse Oehlerus fortasse recte
 coniecit. I Nonius 75, 22 'Albicatur candidatur, exalbescit. Varro
 Cae canem . . .'

COLVMNAE HERCVLIS. Περὶ δόξης Cleanthes et Sphaerus
 scripserunt. Cf. Krahnerus de Varr. philos. p. 6. Inscriptionem sic
 intellego, ut, quomodo columnae Herculis, quae fines olim terrae pu-
 tabantur, nisi summis laboribus peti non possint, ita quam sit res
 operosa et periculosa gloria demonstretur. I Nonius 82, 31 'Con-
 scribillaui pro conscripsi (Varro addunt edd.) Columnis (columna
 Nonius; correc. Mommsenus Hist. Rom. III 588 ed. tert.) Herculis
 περὶ δόξης (sic H m. sec. W πειρολογία L πειρογία H m. pr.) . . .'

CRAS CREDO HODIE NIHIL. I Nonius 112, 9 'Fastidiliter

6 uti Roeperus philol. IX 231 ubi *HLW* || praecipitate *scripti* praecipitatur *HLW* nisi quod *L m. pr.* praecipiatur. praecipitans Roeperus, qui trochaicos octonarios agnouit || 8 inceraui *LW* inscribillaui Mercerus eas in ceram conscribillauit ante Mercerum inceraui et conscribillaui Roeperus l. c. IX 232, qui tabulas pro eas scribendo sept. troch. efficit, quos alter Vahlenus anal. Non. p. 22 assequitur, cum scribat atque conscribillaui. itaque ceras conscribilauit Oehlerus || ad lis *HLW* ad item edd. uett. athlis *Mercurus* || 9 ennius *L p. 112* animus *H p. 112* *L p. 139* *W utroque loco* || 10 mutatiliter *LW p. 139* || auet deest *HLW p. 112*, addidit Palmerius

Riese, Varronis Satirae.

II (2)

. átque ut igni féruido medúllitus
Aquilóniam intus éruat frigédinem.

CYCNVS

[Περὶ ταφῆς]

I (1)

Tua témpla ad alta fáni properáns citus iteré.

II (2)

Quare Heraclides Ponticos plus sapit, qui praecepit ut
5 comburerent, quam Democritus, qui ut in melle seruarent.
Quem si uulgus secutus esset, peream si centum denariis
calicem mulsi emere possimus.

fastidiose. Varro Cras credo, hodie nihil: quibus . . . pectore'. Nonius 139, 26 'Mutabiliter a mutando. Varro Cras credo, hodie nihil: quibus . . . et non habere'. II Nonius 139, 9 'Medullitus a medullis. Varro Cras credo, hodie nihil: atque . . . frigedinem.' Nonius 206, 19 'Frigus generis neutri ut plerumque. Feminini Varro Cras credo, hodie nihil: atque . . . frigedinem.'

CYCNVS [περὶ ταφῆς]. A cycnis, qui morituri cantum edunt, ad mortem omnino et funera scriptor peruenisse uidetur. I Nonius 485, 3 'Iteris positum pro itineris, et quidem recte ab eo, quod iter iteris facit, itiner iteris. Naeuius — — Varro Cycno (cycno LW cíene B) περὶ ταφῆς . . .' De Atti ad Cybelae nemus tendente L. Muellerus p. 108 intellegit. II Nonius 230, 16 'Vulgus neutro genere solum dici putant — Masculino Sisenna — — Varro in Cycno

(habet add. Mercerus ex p. 139, ubi Bentinus auet correxit) || Post fastidiliter HLW p. 112 perperam repetunt habet habere fastidiliter, nisi quod fastidiligerenter H m. pr. bis p. 112, fastidili H m. sec. p. 112 loco secundo. Ante Mercerum locus ualde corruptus legebatur. Versus esse primus agnouit Meinekius p. 737, qui troch. octon. et (inde a uoce non) troch. sept. constituit. L. Muellerus p. 413 ante et incidens troch. oct. et iamb. oct. efficit. Buecheleri p. 438 descriptionem scutus sum || 1 frido L. p. 206 m. pr. || 2 eruat Buechelerus p. 439 qui senarios agnouit seruat LW utroque loco || fregedinem L p. 206 m. pr. || Meinekius p. 738 et L. Muellerus p. 413 septen. troch. cum uersu iambico (a uoce intus) dixerunt. || 3 fani BLW Phani Popma Phanes uel Phaneon (i. e. Sol cf. Macrob. Sat. I 17, 34) Krahnerus de Varr. philos. p. 22 || iterae L m. pr. || Galliambum uersum Bentleius agnouit in Ter. Heautont. II, 3, 30 || 4 Ponticos Mercerus Ponticus ed. 1526 pontificos LW || praecepit W testt. Basileens. || 5 combureret L comburcret W, emend. Popma || im melle L || 6 sic centum LW si centum ed. 1526 || 7 masi L ||

III (3)

Denique si uestimenta ea opus sunt quae fers, cur
conscindis? si non opus sunt, cur fers?

CYNICVS

Si mehercule pergunt et deorum cura non satisfacit
reipublicae —.

SATVRA QVAM DE OFFICIO MARITI SCRIPSIT

Gellius I 17, 4 Secundum hanc (*sc. Socratis*) senten- 5
tiam quoque Varro in satura (satyra *Reg.*) Menippea (me-
nipea *Rott.*), quam de officio mariti scripsit ‘uitium’ in-
quit ‘uxoris aut tollendum aut ferendum est. Qui tollit
uitium, uxorem commodiorem praestat; qui fert, sese me-
liorem facit’. Cf. prolegg. p. 45. 10

SATVRA QVAE SCRIBITVR DE SALVTE

Philargyrus in Verg. Georg. II 336 ‘Si crescit (*sc.
mundus*), deficit. In quo uidetur secutus Epicurum, qui
ait: Omnia quae orta occidunt et aucta senescunt. Varro
autem in satura quae scribitur de salute ait, mundum
haud natum esse neque mori. Plato autem, non natum, at 15
mori’. Cf. prolegg. p. 45 sq.

περὶ ταφῆς (τιμῆς L) ... III Nonius 497, 16 ‘Accusatiuus
uel nominatiuus pro ablatiuo. Turpilius — Varro Cycno (eigno W
cygno BL) περὶ ταφῆς (ταφές BLW) ...’

CYNICVS. Priscianus VIII p. 376, 24 ‘Facitur quoque a facio
pro fit protulerunt auctores, ut Varro in Cynico (eunico Sangall.
Lugd. Caroliruh. cynico reliqui et quidem optimi) ...’

1 ea *Rothius ei BLW* || quae fers . . . opus sunt desunt *B* || 3 me
hercule *Fleckieseinus ap. Hertz. h.l.* || pergunt *libri Hertzii DGLK* p. nt
R purgant *rBHdk* || at deorum *Oehlerus* || cura *libri* causa *L. Muellerus*
p. 413 || 4 r. p. *RL in mg.* · i · respublika *L* ḫ. p. *G* ḫ·P *DH* rei-
publicae d ḫ·P *K* ḫ·P *B. Insanit Popma.* || *Iamb. septen. Fleckeise-*
nus, uersum iambicum et troch. sept. L. Muellerus p. 413, prosam
denique recte orationem *Buechelerus* p. 428 instituit. || quódsi me-
hercule púrigant | ‘At deorum *sqq. Ritschelius mus. philol. XII* p. 110
not. || 8 au^t, tollend ass *Rottendorfianus* || 9 comodiorein *idem* ||

DESVLTORIVS

[Περὶ πειρατῶν]

I (1)

Fēruere pīratīs uastārique ómnia cīrcum.

II (2)

'Alius domini deliciás phaselon áptum
Tōnsil[ae dé] litore móbile in fluéntum
Sóluit.

DEVICTI

[Περὶ φιλονικίας]

I (1)

5 Quis rutundam fācere cetrām néqueat?

II (2)

Dicat pugilis: 'spectatoris, qui miserum putatis uinci,
quaero a uobis: si aduersarius supercilia mi caestis disco-
pinarit, numquis uestrum sua mihi est daturus?'

DESVLTORIVS [περὶ πειρατῶν emend. Mercklinus mus. philol. XII 384. περὶ ἵπποτρόφων ci. Vahlenus p. 216. περὶ τοῦ γεά-
φειν Iunius in mg.] Huc pertinere frg. inc. XII. Mercklinus l. c.
suscipatur. I Nonius 503, 12 'Ab eo quod est feruit breuiato ac-
centu fēruere facit, ut spernit spernere. Afranius — Varro Des-
sultorio (Desulturio B. Desultorib; H m. pr. Desultoro H m.
sec.) περὶ πειρατῶν (περὶ τοντραφεῖν W περὶ τοντραφεῖν
BHL) ...' II Nonius 534, 23 'Faselus, nauigium Campanum.
Varro Desultorio περὶ πειρατῶν (περὶ τυραφεῖν BHLW) ...'

DEVICTI [περὶ φιλονικίας]. 'Vae uictis' ci. Iunius. I Nonius 82, 17 'Cetram Varro Devictis περὶ φιλονικίας (περὶ φιλο-
νικίας BHLW, nisi quod H m. pr. φιλονικίας) ...' II Nonius

*Trochaicos septen. Roeperus philol. XV 300 instituit. || 1 piratis B HL
pirates W || uastiarique L m. pr. || Metrum iam Iunius agnouit ||
2 aliis B, ante Mercerum aluis Palatinus || delitias L diuitias Palati-
nus || faselon actum BHLW nactus Iunius aptum Gerlachius ||
3 tonsillitore BHLW e tonsilla a litore Roeperus philol. IX 572 sq.
qui sotadeum metrum agnouit. tonsillae de litore scripsi tonsilli remo-
uilem ante Merc. || mobile in fluentum Roeperus mouilem (ouilem
H m. pr. B) flictam soluit BHLW fluctum secat Palatinus mobilem
in fluctum Oehlerus nactus tonsillas littore mouit, conflictum Iunius
in mg. || 5 rutundam BH m. sec. LW retunc dum H m. pr. || non
queat Roeperus phil. IX 232, qui septen. troch. agnouit. || 6 dicat
H m. sec. L m. pr. W ducat BL m. sec. dicit H m. pr. || pugillis
BH pugil is Oehlerus || peccatoris B || 7 supercilia L supercilia
H m. pr. || cestis libri, nisi quod H m. pr. cerstis || discopanarit B*

III (3)

Libet me epigrammatia facere et, quoniam nomina non memini, quod in solum mihi uenerit, ponam.

IV (4)

Properáte

Víuere, pueráe, quas sinit aéstatula [lúdos]
Lúdere et cantáre et Veneris tenere bígas.

5

ΔΙC ΠΑΙΔΕC OI ΓΕΡΟΝΤΕC

Gellius N. A. VII 5, 10 'Scriptum est autem 'purum putum' non in Carthaginiensi solum foedere, sed cum in multis aliis ueterum libris tum in Q. quoque Ennii tragedia quae inscribitur Alexander et in satira M. Varro quae inscripta est *Ἄλς παῖδες οἱ γέροντες.*' 10

DOLIVM AVT SERIA

Mundús domus est maxima homulli
Quam quínque altitonae flámmigerae

492, 8 'Cestis pro cestibus Varro Deuictis (Deuictis B) περὶ φιλονίκιας (φιλονίκιας W) ...' III Nonius 499, 25 'Accusatiūs pro genetiō. M. Tullius — — — Varro Deuictis περὶ φιλονίκιας (sic B; φιλονίκιας LW Parisinus 7666) ...' Cf. prolegg. p. 18. IV Nonius 156, 13 'Puerae pro puellae. Varro Deuictis περὶ φιλονίκιας ...'

DOLIVM AVT SERIA. Inscriptionem, quae certe proverbio constat, nondum contigit explicare. Nam nec dolium Diogenis (de quo cogitat Oehlerus) nec dolium in Vestae atrio seruatum, mundi rotundi imago (sic Krahnerus de Varr. philos. p. 20), sufficiunt, quae inscriptionem duarum partium, insuper 'aut' particula coniunctarum satis inlustrent. Mihi quidem, ut de re ignota dicere audeam, duo cuparum genera ita inter se proverbio iuncta uidentur, ut significetur: 'aut hoc sit aut illud, mei nil interest'. Labitti interpretamentum (cf. révue des deux mondes 1845 p. 458) 'le tonneau ou les choses sérieuses' animi causa affero. Cf. saturā 'Post uinum seplasia fetet.' I Probus in

discobinarit *edd.* || suam *libri* sua *Iunius in mg.* || *Octonarios troch.*
Roeperus IX 232 constituit || 1 liberrime *Parisinus 7666* || aepigrammata *BL m. sec.* aepiglammata *L m. pr.* epigrammacie *Paris.* epigrammata *Turnebus adu. IX 2* || et quo nomina nomemini *Paris.* || 2 poenam *B* || *Roeperus Vahlenusque p. 73 senarios effinxere* || 4 qua sinit *L* || ettula *W* atula *L* || ludos addidit *Lachmannus ind. lect. Berol. hib. 1849 p. 4 fluxa maluit L. Muellerus p. 437* || 5 et cantare *scripsi* esse amare *LW* || *Sotadeos inuenit Lachmannus.* *Kochius et Roeperus ionicos a pyrrhichio incipientes malunt* (o uos puerae *Roepl.*) || 11 homulli *Parisinus, Vaticanus omnium Crinitus* || 12 flammigerae *scripsi* fragmina *Parisinus* fragmine *Vaticanus flam-*

Zonaé cingunt, per quám limbus
 Bis séx signis stellúmicantibus
 Aptús in obliquo aethére Lunae
 Bigás acceptat . . .

ECDEMETICVS

5 Gellius XIX 8, 17 'Quod unum ergo rarissimum uidebatur, inuenimus 'quadrigam' numero singulari dictam in libro saturarum M. Varronis qui inscriptus est Ecdemeticus (Exdemetricus *Petau. Sangerman. Magliab.* Exdemeticus *Lugdun.* Exdemeticus *Reg.* . . . etricis *Voss.*). Cf. Seruius 10 in Donat. p. 1843 P. 432, 25 Keil. 'Quadrigas dicit numeri tantum pluralis; sed Varro dicit et numero singulari'. Ecdemetici nomen Vahlenus mus. philol. XVIII 319 restituit. 'Quadrigam' Varro de l. l. X 24 non agnoscit.

EKATOMBH

[Περὶ θυσιῶν]

I (1)

15 Lydón fluens sub Sárdibus flumén tulit
 Aurúm, latere quod cónquadravit régio —

Verg. Ecl. VI 31 p. 18, 2 K. 'Caelum — quem eundem mundum et κόσμον dictum probat Varro in Cynicis, quam inscripsit Dolium aut seria, sic: mundus . . .' Cf. Vergilius Georg. I 231 sqq. 'Idcirco certis dimensum partibus orbem Per duodenā regit mundi Sol aureus astra. Quinque tenent caelum zonae; quarum una corusco Semper sole rubens et torrida semper ab igni; Quam circum extremae dextra laenaque trahunt Caeruleae, glacie concretae atque imbribus atris; Has inter mediāmque duae mortalibus aegris Munere concessae diuīm et uia secta per ambas, Obliquus qua se signorum uerteret ordo.' Cf. Reifferscheidius Sueton. reliq. p. 195 sqq.

EKATOMBH. Περὶ θυσιῶν inter Luciani scripta extat; π. βω-

meae *Iunius animadu.* p. 117. segmine *Barthius adu.* p. 2295 || 1 quam quinque alte fragmine zonae *Buechelerus mus. philol.* XIX p. 475 || pictus post limbus deleui ut glossema uocis aptus, quae legenda est pro altus || 2 stellūmicantibus *Par. Vat.* stellūmicantibus *Scaliger catal.* p. 246 stellis mirantibus *Lionius ni fallor* || 4 receptat *Popma* || *Tetrametros anapaesticos Hermannus elem.*, doctr. metr. p. 388, *Aristophaneos L. Muellerus* p. 147 temptarunt, *dimetros anap. Buechelerus agnouit* || 14 Ludo *BL m. sec.* Ludon *HL m. pr. W,* quem ἀρχαιόσμὸν in Graeca uoce graece flexa non recepi ludo *Ald. Luto ed.* 1526 Ladon *Iunius Lydum Mercerus* || 15 aureum *Iunius* || later *BHLW p. 131 BLW p. 520* quem cónquadravit *W p. 520*

II (2)

Vexilla, phalera gémmea atque ephíppia
Et árma margaríticandícántia.

III (4)

Pater út cruore láueret ararum ággeres.

IV (3)

At régis ensis sanguine imbutús nigro.

V (5)

. . mea igitur hécatombe pura ác puta.

5

μῶν καὶ θυσιῶν scripsit Ammonius (Ath. XI p. 476 f.). I Nonius 131,
10 'Later. Varro Ἐκατόμβη (Hecatonbe B. hec λιτούβη H.
hecatombe L. Hecatombe W) περὶ θυσιῶν (θυσιῶν BHLW):
Lydon . . . religio'. Nonius 520, 14 'Lateres apud quosdam, ut
scrobes, cuius generis habeantur, incertum est. Sunt autem generis
masculini. Varro — Et in alio idem: later . . . regius.' Cf. Herodotus I 50 '(ὁ Κροῖσος) καταχεάμενος χρυσὸν ἀπλετον ἡμικλίνθῳ ἔξ
αὐτοῦ ἐξήλαυνε' V 101 'ἐπὶ τὸν Πλακτωλὸν ποταμόν, ὃς σφι ψῆγμα
χρυσού καταφορέων ἐν τοῦ Τυμόλου διὰ μέσης τῆς ἀγορῆς ἔσει'. Plinius N. H. V 110 'Pactolo eodemque Chrysorrea'. II Nonius 213, 23
'Margaritum generis neutri. Varro Ἐκατόμβη περὶ θυσιῶν (φυ-
σιῶν H m. pr. L. φυσιῶς H m. sec. θυσιῶς W) . . .' Apparet,
uocem fragmenti ultimam in duo diuisam a Nonio lectam esse.
III Nonius 466, 21 'Lauare cum sit eluere et emaculare et aquis
sordida quaeque purgare, uetustatis auctoritas posuit etiam polluere.
Vergilius — Varro Ἐκατόμβη (Hecatonbe BLW; graeca desunt):
pater . . ageres'. Nonius 503, 23 'Lauit pro lauat — Lauere inde
tractum est. Ennius — Varro — Idem Ἐκατόμβη περὶ θυσιῶν (ε-
ντιωρ BW): pater . . aggerem'. Ad Iphigeniae immolationem hunc
et sequentem locum spectare puto. IV Nonius 521, 4 'Inbuere
consuetudo inducere [uel inficere] existimat, cum sit proprie maculare
uel polluere uel inficere. Accius — Varro Ἐκατόμβη (εκατομπεβη
BHLW) περὶ θυσιῶν (ενσιων W) . . .' Sanguinem intellege ceruae
in Iphigeniae locum substituae. V Nonius 27, 23 'Putus dictus

quondrauit B ib. quem quonquadrauit L ib. || religio BHL (in L
corr. ex religio) W p. 131 regius BLW p. 520 later, q. c. religio Iunius
in lateres q. c. religio Oehlerus later q. c. regius Roeporus philol. IX
p. 264 latere q. c. regio (sc. 'iussu parata turba') scripsi || Senarios
habet fg. I et II Iunius || 1 uexilla scripsi ubi illa HLW || falera
libri || gemmea atque Meinekius p. 738 gemmeaque libri || ephippia libri ||
2 margariti καναικαντια libri, correxit Vahlenus anal. Non. p. 2 mar-
garito Iunius margaritis Burmannus candicantia edd. || 3 labere
terrarum L m. sec. W p. 466 labre terrarum BL m. pr. p. 466 lauaret
B p. 504 || ageres BLW p. 466 aggerem BH m. sec. LW p. 504
aggerum H m. pr. p. 504 || Senarium Vahlenus p. 23 agnouit, Kochius
putarat galliambum || 4 ad BL m. pr. || regis sensis B || inbutus L
m. pr. || Senarium agnouit Iunius || 5 haecatombe HLW || hac

VI (6)

Socrates cum in uinculis publicis esset et iam bibisset κώνυμειον in exodio uitae —.

VII (7)

Habes, qui et cuius rei causa fecerim hecatomben. In quo ego ut puto, quoniam est luere soluere, lutaui.

ENDYMIONES

I (2)

5 Animum mitto speculatum tota urbe, ut, quid facerent homines cum experrecti sint, me facerem certiorem; si quis melius operam sumeret, ut eius consilio potius uigilium adminicularem nostrum. Quid uidit aliud [ac] conuiuantes in extrema noctis tempora?

est a putando. Plautus — Varro Ἐκατόμβης (*κατομβης* HLW) περὶ (περὶ W πιε L πιε H) θυσιῶν . . . VI Nonius 27, 15 Ἐξοδιον est finis, a Graeco tractum, quasi ἔξω τῆς (εκξης L) ὁδοῦ, id est extra viam. Varro Ἐκατόμβη (*κατομβη* HLW), περὶ (περὶ L) θυσιῶν . . . Refer ad Socratis morientis illud ὡς Κολταύ, ἔφη, τῷ Ασκληπιῷ ὀφεῖλομεν ἀλεκτρούνα· ἀλλ' ἀπόδοτε καὶ μὴ ἀμειλησθεε' (Plato Phaed. 118 a). VII Nonius 131, 17 Λυται pro lui (Lataui pro lui B, in quo reliqua desunt). Varro Ἐκατόμβη (*εκλιτομβη* H) περὶ θυσιῶν (*οντοιων* HLW) . . .

ENDYMIONES. 'Per coniuuii opportunitatem de somno et uigilando disputatur' Vahlenus anal. Non. p. 33 sq. Cf. fgg. inc. II. Endymiones enim somniculosos dicit; cf. Martialis X 4, 4 'dormitor Endymion'; Cic. de fin. V 55 'Endymionis somnus'; Tertullianus de anima 55 'sed in aethere dormitio nostra cum pueris Platonis aut in aere cum Ario aut circa lunam cum Endymionibus Stoicorum'; all. I Nonius 231, 32 'Vigiliae generis feminini sunt ut plerumque. Neutri Varro in Endymionibus (Endymionibus HLW) . . .' Cf. Arcturus prologus in Plantii Rud. u. 9 sqq. — Iuppiter; Is nos per gentis [hic] alium alias disparat, Hominum qui facta, mores, pietatem et fidem Nosca-

puta L. || *Senarium Roeperus philol.* IX 244 agnouit || 1 σοωκρατης
L. σ·ωκρατης H σωκρατης W || 2 κωνιον HLW || in exodium
H m. pr. L || 3 haecatomben HLW || Fragmentum deest B ||
5 tote orbe L m. pr. || quid facerene HLW facerent edd. facerem Rothius || 6 me facere libri faceret edd. || cerciorem L m. pr. || 7 su-
peret libri sumeret Scaliger catal. p. 253 susciperet Oehlerus || uigi-
lius libri, nisi quod L m. sec. uigilias. uigilium edd. || 8 admini-
cularem H amminicularem L amminicularem W || qui uidet alium
H m. pr. et edd. aliad L || curuantem extrema noctis temporis libri
aliud euantem Junius in mg. turbantem Popma curantem Rothius aliud
ac conuiuantes in Vahlenus anal. Non. p. 29 || 9 extremo noctis tem-

II (1)

Quare, si in somnium reccideris, ἔτι δ' οὐδέποτε eris iterum exorrectus —.

III (3)

Qui si, ut uigilare matura coepisti, in eo [te] retinueris —.

IV (4)

Discumbimus inuitati; dominus maturo ouo cenam committit.

5

V (6)

. díuitum amphorás Chias ad cómmínem
Reuocát matellam.

mus, ut quemque adiuuet opulentia' sqq. II Nonius 47, 5 'Exorrectum extentum: porrectum est enim tentum, id est porro iactum. Varro Endymionibus (Endimionibus HLW)...' III Nonius 348, 33 Maturum dicitur celer. Vergilius — — Varro Endymionibus (Endimionibus L m. sec. W Indimionibus L. m. pr.)...' IV Nonius 249, 6 'Committere dicitur initiare. Vergilius — Varro Endymionibus (Endimionibus HLW); discumbimus .. committit.' Nonius 281, 21 'Dominus rursum appellatur conuiui exhibitor, unde et domina conuiua. Lucilius — — Varro in Endymionibus (Endimionibus LW): discumbimus .. committit'. Nonius 349, 11 'Maturum mite, coctum Varro Endymionibus (Endimionibus W Endymion H Endymilonibus L): discumbimus .. committit. V Nonius 543, 16 'Matella, aquarium uas. Plautus — Varro Endymionibus

pore *Iunius* tempora *Aldina* || uidet "Ηλιον coronantem extrema noctis tempora *Oehlerus* || *Senarios Scaliger* descriptis, alia *Kochius* p 24 et *Roeperus* progr. saecul. 1858 p. 4 excogitarunt || 1 q; *H* q: *L* quae *W* res in libri quare si in *Iunius* quaeres si in *Turnebus* adu. XXIX 17 || ετόδωνοεποτε *HW* ετόδωνοεποτε *L* ἔτι δ' οὐδέποτε scripsi et οὐδέποτε *Ald.* ἐν ἄδον πήποτε *Turnebus*. Alia alii || 2 exorrectus *Bentinus* || 3 qui sicut (qui? si, ut) *Oehlerus* quodsi ut *Vahlenus* an. Non. p. 9 || uigilarem *HLW* || eoo *L* m. pr. || te deest, add. *Popma* te tenueris *Oehlerus* || 4 inuitati; dominus *scripsi* mussati dominus *HLW* p. 282 et *H* m. sec. *W* p. 349 muscati dominus *Bern. Geneu.* *H* m. pr. *L* m. sec. p. 349 musati dominus *L* m. pr. p. 349 multi dominus *H* m. sec. *L* p. 249 multitudo minus *H* m. pr. *W* p. 249 multi, tum dominus *Carrio* emendd. III 15 || maturo ouo coenam *Lipsius* ant. lect. p. 66 maturo ouo (oua *W* m. pr.) ad (a *H* m. pr.) caenam *HLW* p. 349. matura cenam (caenam *H*) *HLW* p. 249. mandarenan *HLW* p. 282. matura oua ad c. *Iunius*, *Carrio* || 5 committit *libri* p. 282; *L* m. sec. *H* p. 349 commit *W* p. 349 committit *L* m. pr. p. 349 committis *W* p. 249 commitis *H*. p. 249 committis *L* p. 249 || 6 amphoras quidam apud *Popmam* aphocas *BHLW* apothecas *Turnebus*, *Lipsius* || ad

VI (5)

Dum sermone cenulam uariamus, 'intereá tonuit
bene témpestáte seréna'.

VII (7)

Sic ad uos citius opinione uertilabundus miser decidi.

VIII (8)

. ut Mécurium 'Arcadón colónum.

EPITAPHIONES

[Περὶ τάφων]

I (1)

5 Donéc foras nos íntus eualláuérunt.

II (2)

Pleni libri, inquam, ubi maneant epitaphii eorum, quo-
rum in sepulcris nec uola nec uestigium extat.

(Endimionibus B Endemionibus HLW) ... VI Nonius 407, 27
'Tempestas tempus Sallustius — Varro Endymionibus (Endemio-
nibus BW Endaezionibus H Endaeiomionibus L) ...' Cf. En-
nius annal. u. 517 Vahl. 'Tum tonuit laeum bene tempestate serena'.
VII Nonius 356, 33 'Opinio spes, opinatio. M. Tullius — Varro
Endymionibus (Aendimionibus L eumenidib; W) ...' VIII No-
nius 250, 7 'Colere inhabitare. Vergilius — Varro Endymionibus ...'

EPITAPHIONES [περὶ τάφων]. Inscriptio quam Oehlerus
restituit, vocabulo a Varrone fortasse iocose efficto, alibi saltem nus-
quam inuenito, eos significat qui epitaphiis i. e. laudationibus funebri-
bus operam nauant. Horum 'epitaphistarum naenias' Sidonius Apol-
linaris significat Epp. I 9. 'Ἐπιτάφιον ἡ βοῦς περὶ τάφων' ci.
Iunius. I Nonius 102, 1 'Euallare dictum excludam et quasi extra
uellum mittam. Titinius — Varro Epitaphionibus (ἐπιτάφιον βοῦς
LW επιτάφιον βοῦς H) περὶ τάφων (τάφιον LW τλφίον H) ...'
II Nonius 416, 17, 'Vola est media manus. Varro Epitafionibus
(Epitafonibus H) περὶ τάφων ...'

communerem B || Numeros A. Zippmannus amicus inuenit || 1 cenulam
BH m. sec. LW celulam H m. pr. || 2 scraena B || Hexametrum
Iunius agnouit || 3 sic ad uos Geneu. L. W. Num sic caducus? ||
uestilabundus Mercerus || decidit Bernensis 347 || 4 Accadon L ||
Hendecasyllabum agnouit Roeperus philol. IX 573 || 5 euallauerint
'uir doctus' in ed. Non. 1842 || Choliambum agnouit Buechelerus p.
439 || 6 liberi W m. pr. || manean H m. pr. tepeti H m. pr. L
tepeti H m. sec. W epeti Geneu. mane antepetitorum Bernensis 83
ταρποι Turnebus adu. XXIX 2 tapeti Iunius; ineptiunt Popma, Ger-
lachius capuli Oehlerus epitaphii uel epitaphia Buechelerus p. 446

EST MODVS MATVLAE

[Περὶ μέθης]

I (6)

Vinō nihil iucundius quisquam bibit.
 Hoc aegritudinem ad medendam inueniunt,
 Hoc hilaritatis dulce seminarium,
 Hoc continent coagulum conuia.

II (1)

Dolia atque apothecas tricliniaris, 5
 Mélicas, Calénas obbas et Cumanos cálices ..

III (2)

Quis in omni uita 'heluo πιῶν δέπας' olfacit temetum?

EST MODVS MATVLAE [περὶ μέθης] 'Prouerbium monet, compotationi finem faciendum esse, quum plenae sint matulae factae'. Oehlerus. Περὶ μέθης scripsere Antisthenes, Theophrastus, Chamaeleon, Hieronymus. I Nonius 28, 18 'Coagulum a coagendo, quod est colligendo Varro Est modus matulae περὶ μέθης (μεγε W μεογε L μεδην H) ...' II Nonius 146, 8 'Obba poculi genus quod nunc ubba dicitur Varro Est modus matulae περὶ μέθης (μεθες LW): dolia .. calices'. Nonius 545, 1 'Obba poculi genus uel ligneum uel ex sparto. Varro Est modus matulae (graeca desunt BHLW): dolia .. calicis'. Nonius 545, 10 'Dolia, uasa grandia quibus uinum reconditur. Varro Est modus matulae (graeca desunt BHLW): dolia .. Calenas'. Nonius 545, 23 'Calices Varro Est modus matulae (graeca desunt BLW): apothecas .. calices'. III Nonius 5, 8 'Temulenta dicta est ebriosa, dicta a temeto, id est vinum,

epitaphia L. Muellerus p. 415, qui sotadeos effinxit || 1 cui non
 HLW, ita ut c littera ad μεθη pertineat uino Iunius uiuit HLW
 bibit Iunius u. n. quidquam iuc. cluit Scaliger catal. p. 226 || 2 me-
 dendum Scaliger || 3 hilaritatis L liritatis H m. pr. || 4 coangu-
 lum H m. pr. || Senarios Iunius agnouit || 5 adque L m. pr. p.
 545, 2 et 545, 11 || apotecas BHLW p. 545, 2 W m. pr. p. 146 opa-
 thecas W p. 545, 24 aphothecas B p. 545, 11 || tricliniaris LW p. 146
 tricliniares BHLW p. 545 ter, nisi quod W m. pr. p. 545, 11 triclia-
 res || 6 calenas calenas W p. 146 || obsas B p. 545, 24 || cumanus
 LW p. 146 decumanos Palmerius || calicis H m. sec. L m. pr. W p.
 545, 2 calicas L m. sec. ibid. calitias H m. pr. ibid. calica B ibid. ||
 Trochaicos octonarios posui || 7 quisinomininta Parisinus 7666 ||
 heio W m. pr. belio H ut uidetur helio BLW m. sec. helluo Iunius ||
 πιωδεπες W πιωσεπ Σ L πιωαετης H olfacit temetum L πιωδεπωα facit B
 πιωδεπωα facit Par. 7666 probe olfacit Muretus uar. lect. IV 8 πιῶν

IV (4)

Tu cupas uinarias sirpare noli; adde cyathum uini in uxoreculae pocillum.

V (5)

Non uides ipsos deos, si quando uolunt gustare uinum,
derefere ad hominum fana et temetum ipsi illi Libero sim-
puuio uinitari?

VI (3)

Ismenias hic Thebagenes fluit scaturrex.

EV MENIDES

I (1 Oehl. 4 Ribb. 1 Roep.)

Quin mihi caperratam tuam frontem, Stobile, omittis?

quod attemptet. Plautus — — Varro Est modus matulae (Et modus matula BHLW) περὶ μέθης (*μεσογό* H. m. pr. *μεσογέ* H. m. sec. W *μεθηνό* L. m. pr. *μεθης* BL. m. sec. *μεσης* Paris. 7666) . . . Cf. Ilias VIII 232 ‘πίνοντες κρητῆρος’. IV Nonius 83, 24 ‘Cupas Varro Est modus matulae (matule H. m. pr.) περὶ μέθης (*μεθης* W) . . .’ V Nonius 544, 26 ‘Simprium Varro Est modus matulae (matule W) περὶ μέθης (perimethes BHLW) . . .’ VI Nonius 172, 25 ‘Scaturrex Varro Est modus matulae περὶ μέθης . . .’ Res aliquo modo cum Baccho coniuncta uidetur; cf. Euripides Bacch. 748 ‘χωροῦ δ’ . . . ἀλλὰ παρὸν δοαῖς εὐπαρον ἐκβάλλονται Θηβαῖσιν στάχυν’ et potissimum u. 1051 ‘ην δ’ ἄγνος ἀμφίκρημνον, νδασι διάβροχον . . . ένθα Μαινάδες καθῆνται’ sqq.

EUMENIDES. Cf. Vahlenus p. 171. 183. Ribbeckius p. 105 sqq. Roeperus progr. 1862 p. 41. Hunc ego saturae argumenti conexum puto restituendum, Ribbeckio et Roepero ex parte adsentiens: Saturalibus cynicus quidam, Varro ipse ut uidetur, conuiuum instituit philosophorum. Post seruorum apparatum curantium iurgia et quere-

δέπτας *Iunius πίνων* L. Muellerus p. 415, qui sotadeos effinxit || 1 tu cupas *Oehlerus* cucupas *LW CY B* in quo reliqua omnia desunt cupas *H* ut uidetur || noli in *H* m. sec. in *mg.* adscriptum || quiatum *HLW* cyathum *Iunius* || 2 uxoreculam *HLW* || opicillum *H* m. sec. *W* opicillum *H* m. pr. *L* pocillum *Turnebus* inopis uillum *Iunius* in *mg.* uinopocillum *Oehlerus* uxoreculae in pocillum *Roeperus phil.* XVII 80, qui iambicos habet octonarios || 4 deripere *BHLW* derepere *ed.* 1532 || temetum *scripsi* tamen tum *libri* || Libero simpilio *libri* simpuuio *edd.* simpulo *Hermol.* *Barbarus* || 5 inuit aried. 1480 uina dari *Lipsius* minitari *Oehlerus* || 6 *ισμαenias* *L* το μονιας *W* Thehogenes *LW* Thebogenes *Iunius* Thebagenes *Bentleius* in *ep. ad Millium* p. 519 || *Sotadeum agnouit Lachmannus* *ind. lect. Berol. hib.* 1849 p. 4 || 7 quid mihi cod. *Montepessul.* || Stobile ostendis *idem remittis Ruhnkenius* *ad Rutil. Lup.* I 21 || *Versus agnouit Roeperus progr.*

II (2. 7. 2)

Contrá cum psalte Písia et cum Flóra lurcare ác strepis. 1

III (8. 5. 3)

. . ' nunc corius úlbum tuus depáuit? — Pergis? — Heía!

IV (34. XXII Vahl. 15. 4)

Cápite aperto [is] ésse iubet [et] ánte lucem súscitat,
Frigore torret, uénatum eicit ieunio uéllicum.

las (I—V) cynicus ingreditur (—VII), adueniunt hospites philosophi. Statim de lectúlorum ordine rixantur (—X), sed increpat aliquis, ne famem urgentem morentur (XI). Incipit denique sermo cynici a laudibus maiorum (XII), qui ad philosophos mox degreditur cauillandos et ut insanos contemnendos (—XVIII). Cui unus philosophorum iratus uitia, quae ipsum teneant insanumque faciant, obicit (—XX). Sermo, cuius conexuq; non iam potest accurate describi, eo finitur, ut ute sit sanus nesciat (XXI). Surgunt; nescio quis eos inducit, Serapim ea de re ut consulant (—XXII); solus ille 'ego' (Varro?), uel maiore quam reliqui ueri studio uel 'uino et Venere' incensus, deum adit (—XXX); qua re per famam vulgata, prorsus insanus habetur (—XXXII). Iam autem, Serapi nil iuuante, ad Cybelam uenit, cuius cultum (—XXXVII) aliquis laudat (—XLII); sed hic quoque spe falsus, iratus abit (—XLIV) rursusque cum sociis se iungit. Iam nescio qua ratione in allegoriam narratio uertitur; Furias uident, quae insaniae malorumque omnium hominibus causa sunt (—XLVI), Diogenemque (XLVII) cynicorum ducem sequentes Veritatem tandem inueniunt, quae sanos eos reddit (—fin.). Omnia in narratione et actione hic posita uides. Cf. etiam prolegg. p. 24. 28. Eumenides inscriptio ad Furiā, insaniae hominum, de qua totus liber est, auctores, pertinet. I Nonius 8, 32 'Caperrare est rugis frontib; contrahere et asperare, tractum a caprorum frontib; crispis, Plautus — Varro Eumenidibus (Eumenidibus HL) ...' II Nonius 10, 31 'Lurcōnes dicti sunt a lurcando; lurcare est cum auditate cibum sumere. Lucilius — Varro Eumenidibus ...' III Nonius 199, 14 'Corium neutri est generis. Corius masculini Plautus — Varro Eumenidibus ...' IV Nonius 236, 15 'Apertum nudatum. Turpilius — Varro Eumenidibus: capite .. suscitat'. Nonius 452, 8 'Torrere non solum ignis, sed etiam frigus potest auctoritate. Varro Eumenidibus: capite ..

saecul. 1858 p. 15 fragmentorum I et II || 1 atstrepis HLW ac strepis Oehlerus || cum psalte psallis et Gerlachius cum psaltria et Popma cum psalteriis iam et Ribbeckius mus. philol. XII 476 cum psalte Písia et idem ibid. XIV 107 || 2 [satis] nunc Ribbeckius ibid. XIV 107 || Versum Roeperus l. c. p. 23 inuenit || is et et addidi || operto H m. pr. L p. 452 || 3 suscitat L m. sec. additum p. 236 || 4 frigore B || uenatum deest B || eiecit BH m. pr. || uellicem BHLW uillicum Iunius uellicum Oehlerus || Trochaicos septenarios Vahlenus p. 183 et Roeperus progr. 1862 p. 6 paulo aliter quam ego con-

V (32. 11. 5)

Simulac lánguido

Cópori solis calidior uísa est aura . . .

VI (4. 2. 7)

Quod ea die mea erat praebitio, in ianuam 'caue cā nem' inscribi iubeo.

VII (3. 1. 6)

5 Cum in eo essem occupatus atque in schola curarer, ut scribit Scantius 'hórno pér Dionýsia' —.

VIII (6. 17. 8)

Primum iste, qui meret sestertios uicenos —.

IX (7. 18. 9)

Quia plus, inquit, merere debet, in quo est uirtus.

X (5. 16. 10)

Quod tunc quaestus trichinus erat, nunc est uber.

uellicem'. V Nonius 245, 20 'Aura est uentorum — — Aura, adactus. Varro in Eumenidibus ...' VI Nonius 152, 32 'Praebitio a praebendo, id est exhibendo Varro Eumenidibus ...' VII Nonius 121, 6 'Hornum, ipsius anni. Lucilius — Varro Eumenidibus: cum in eo ... Dionysia'. Nonius 355, 24 'Occupare est rursus detinere. Plautus — — Varro Eumenidibus: cum in eo ... Dionysia'. Scantius poeta omnino ignotus est. VIII Nonius 345, 2 'Meret humillimum et sordidissimum quaestum capit. Varro — — Idem Eumenidibus ...' IX Nonius 344, 19 'Meret, meretur. Vergilius — — Varro Eumenidibus ...' X Nonius 181, 6 'Tricinum tardum et quasi impeditum, uel siccum et sine succo, ut sunt capilli, qui Graece τρίχες (tricis libri) dicuntur. Varro Eumenidibus ...' A noce quae est tricac Roeperus progr. saecul. 1858 p. 22 deriuandum putat, for-

stituerunt (extorret, Roeperus) || 2 corpori Oehlerus corpore LW || Versus Ribbeckius p. 107 constituit || 3 praebitio ed. 1526 praebitione LW || 4 inscribi L testibus Basileensibus || 5 esset LW p. 355 || in chola W p. 121 in scola L utroque loco insola W p. 355 || curaret inscribit LW p. 121 curares ut scribit Bern. 83 p. 355 curarem, inscribit Iunius in mg. || 6 Scantiūs L p. 355 || orno LW p. 121 || Dionisiam W p. 121 Dionisiam L p. 121 Dyonyisia LW p. 355 || 'horno per Dionysia' Scantio recte tribuit Vahlenus p. 190, quibus Ribbeckius p. 105 'curarer' addidit. || 7 Frg. IX—X Hermannus elem. doctr. metr. p. 640, VIII—X Ribbeckius p. 108 saturnio metro descriptere. Prosam orationem Buechelerus p. 429 sq. agnouit. Roeperus de eis progr. saecul. 1858 p. 22 et philol. XVII 84, L. Muellerus p. 89 sententias dixere || 8 qui plus W m. pr. || inquit L || 9 questus W || tricenus LW tricinus edd. trichinus Oehlerus ||

XI (11. 9. 11)

Patella[que] esuriénti posita prouocat
Neápolitanus píscinas.

XII (10. 8. 12)

Ex his atque eiusmodi institutis ac uita uel ad Herculis athla athletae facti erant.

XIII (25. XVI. 23. 20)

Vbi dicatur primus Zenon nouam haeresim nouo paxillo 5 suspendisse.

XIV (23. XV. 22. 19)

Empedocles natos homines ex terra ait ut blitum.

XV (30. XVII. 24. 22)

Postrémo nemo aegrótus quicquam sómniat
Tam infándum, quod non áliquis dicat philosophus.

XVI (21. XXI. 3. 16)

Aíax túm credit ferró se caédere Vlíxem, 10
Cúm baccháns süile incedit porcósque trucídat.

tasse recte. XI Nonius 543, 32 'Patella. Varro Eumenidibus...' XII Nonius 527, 25 'Vel pro etiam est. M. Tullius — — Varro Eumenidibus (Euminidibus BW) ...' XIII Nonius 153, 4 'Paxillus, diminutiuum a palo. Varro Eumenidibus ...' XIV Nonius 550, 13 'Blitus, olus leue (lene LW; lenae B) Varro Eumenidibus ...' Cf. Censorinus c. 4 'Empedocles — confirmat, primo membra singula ex terra quasi praegnate passim edita deinde coisse et effecisse solidi hominis materiam, igni simul et umore permixtam'. XV Nonius 55, 32 'Infans ... est quod aut dici non debeat aut fari non possit... Lucilius — — Varro Eumenidibus ...' Cf. Cicero de diuin. II 119 'Sed nescio quomodo nihil tam absurde dici potest, quod non dicitur ab aliquo philosophorum'. XVI Nonius 271, 32 'Caedere

1 patellaque scripsi patellula Roeperus pr. saec. 1858 p. 24, qui senarios agnouit patella BLW || siringenti B || 2 suspinas corr. in piscinas W || 3 adque L m. pr. || aciuita L || ab Hercules B || 4 atla BH m. sec. LW, om. H m. pr. || athletaet BHLW || 5 heresim LW || Iambicos septenarios Fleckeisenus apud Vahlenum p. 180 sq. suasit || 7 ait aut L m. pr. ait ut BL m. sec. W || Metra uaria Vahlenus p. 180, Ribbeckius p. 109, Roeperus progr. 1861 p. 30 intulerunt || 8 egrotus W || quicquam somniet an quicquam somniet tam HLW || 9 quin aliquis Prellerus filiosphus L m. pr. aliquid dicat philosophis Junius in mg., qui senarios iam habet || 10 Aíax tum Mercerus maximum HLW Aíax dum Gulielmus uerisim. III 18 mox unum Heinsius de sat. Horat. I 81 || cedit W m. sec. || sed cedere HLW || Vlíxen Lachmannus || 11 baccha HW bacchd L baccas Popma bacchans edd.

XVII (24. XVIII. 20. 23)

Núm̄ue furéntem eculūm̄ Damacrīnum̄ insánus equíso
 'Ex hibérnis mórb̄i edúcet flúctibus úmquam?

XVIII (22. XIV. 21. 15)

Quíd dubitátis? utrūm nunc sítis cércopithéci
 'An colubrae án belūae án uel búcinu' fláuuus ahénus?

XIX (19. XX. 6. 17)

5 Tu nón insánis, quí tibi uíno
 Córpus córrumpis[que] meró ?

XX (33. XXIII. 19. 18)

Dénique quí sit auárus
 Sánus? cui si stét terrái tráditus órbis,

occidere uel mactare. Vergilius — Varro in Eumenidibus . . .
 XVII Nonius 105, 6 'Eculeos diminutium ab equis M. Tullius —
 Varro Eumenidibus: neque . . . umquam'. Nonius 105, 30 'Equiso
 pro equite Varro — Idem Eumenidibus: neque . . . umquam'.
 XVIII Nonius 201, 21 'Colubra feminini. Lucilius — Varro Eume-
 nidibus . . .' XIX Nonius 344, 1 'Merum est solum. Terentius —
 Varro — Plautus — Varro — Idem Eumenidibus . . .' XX Nonius

baculo *Lachmannus in Lucr.* p.14 || suile incedit *scripsi* siluam caedit
HLW || porcusque *L* cum uaccas flagro caedit caprosque trucidat *Roe-*
perus progr. 1861 p. 28 || *Hexametros agnouit Iunius* || 1 numue
scripsi neque *HLW* p. 105 et 106 nec *Ribbeckius* p. 109 || eculeum
libri bis eculum *Ribbeckius* || *Damacrīnum libri* p. 105 *Damacrīnum libri*
 p. 106 *Varia temptamina u. ap. Roeperum l. c. p. 31*; *nulla tamen mu-*
tandi causa || 'equis' *W* p. 106 quis' *Lp.* 106 || 2 ex hibernis *Ribbeckius*
 exhibebis *libri bis*, nisi quod *H m. pr. p. 105* exhibetis et *Lp.* 106 exhibebis
 ex rabidis *Oehlerus* ex hibus *Rothius* ex saeuis(?) *Turnebus adu.* XXIX
 22 || fluctibus educat *HLW* p. 105 fluctibus educet *HLW* p. 106 educet
 fluctibus *Ribbeckius*, qui hexametros constituit || 3 qui dubitatis
Ribbeckius || cercophiteci *H* || 4 boluae an de albu cibus (eibus *H*
m. pr. L) labus athenis *HLW* belluae *Aldina* an uoluae an de Albuci
 subus Athenis *Rothius* beluae *Oehlerus* uoluae de *Vahlenus* p. 180
 an de Albi mulabus et hinnis *Roeperus l. c. p. 30*. *Locum scripsi*
de coniectura mea, cogitans de animali illo iocose effictio ἔνοθῳ
ἰπταλεκτρῷ (*Aristophanes Ran. u. 932 sq.*) *quod (ahenum) in nauibus*
Persicis *stabat signum. 'Bucinus' gallum significat Petron.*
c. 74 || *Hexametros Iunius habet* || 5 quo tibi *HLW* qui uel quos
 tibi *Meinekius* p. 738 quom tibi *Buechelerus* p. 432 || uiuo *W m. pr.* ||
 6 corrupcis *HLW* corrupisque *Roeperus l. c. p. 25*, qui hexametros
 inuenit. *Iambicum oct. Vahlenus* p. 187 instituit || 7 quis sanus

Fúrandó tamen ác morbó stimulátus eódem
'Ex sese ípse aliquid quaerát cogátkue pecúli.

XXI (26. XXIV. 48. 24)

Nam ut arquatis et lutea quae non sunt et quae sunt
lutea uidentur, sic insanis sani et furiosi esse uidentur
insani.

5

XXII (9. 25. 13)

Priusquam responderem, foris nescio quis occupat res
indicare.

XXIII (48. 27. 25)

Et ceteri scholastici saturis auribus scholica dape atque
ebriis festica ἀπεραντολογία consurgimus ieunis oculis.

392, 1 'Stat etiam plenum est. Lucilius — Varro Eumenidibus (Eumenidibus W): denique ... peculi'. Nonius 264, 20 'Cogere corradere Varro in Eumenidibus: furando... peculi'. XXI Nonius 35, 13 'Arquatus morbus dictus, qui regius dicitur, quod arcus sit concolor de uiore, uel quod ita stringat corpora, ut in arcum ducat .. Varro Eumenidibus: nam ut ... insanis'. Nonius 549, 18 'Luteus color proprie crocinus est. Vergilius — Varro Eumenidibus (Eumenidibus W): nam ut ... insanis'. XXII Nonius 356, 4 'Occupare est proprie praeuenire. Cicero — — Varro — Idem Eumenidibus (Eumenidibus W) ...' XXIII Nonius 451, 32 'Ebrios et ieunios non uinulentos aut sine cibo, sed expletos (uel inexpletos ad-

est auarus *HLW* auarus Quis sanu' st *Oehlerus* Qui s. *Meinekius* qui sit auarus Sanus *Lachmannus* in *Lucr.* p. 85 qui sanus sit auarus, [Gai] cui *Roeperus* progr. 1862 p. 4 || si om. *Geneu. H m. pr.* cui estet *Bern.* 83 || terrai *Lachmannus* terra id *HLW* || 1 frudando *Popma* || morbu *L* p. 392 m. pr. a morbo *Lachmannus* || stimulatur *Oehlerus* || 2 cogitatque *W* p. 264 || periculi *Geneu. Bern.* 83 *L m. sec. p. 264* || *Hexametros Iunius habet* || 3 arquatis et ueternosis *edd. uett.* || et uiterque non sunt et (et om. *L*) quae sunt lutea *HLW* p. 35 et lutea quae non sunt aequae (aeque *B.* aeque *W*) ut lutea *BHLW* p. 549; *correxit Cuiaci* || 4 sic insani *Aldina* || et sani *Vahlenus* p. 187 || et furiosis *Turnebus* || uidentur esse *HLW* p. 35 esse uidentur *BHLW* p. 549 || 6 quid *Bern.* 83 *Geneu.* quis *LW* || 8 ceteris *B* || scolasticis auris auribus scolica (scolastica *B*) dape aqua ebriis (ebrius *B*) festicae (festice *B*) aperantologia consurgia consurgimus ieunis (consurgimumeunis *B*) oculis *BHLW* || auris om. *Aldina* scolasticis saturis *Rothius* fartis *Iunius* || atque ebriis festica *Iunius* || 9 consurgia om. *Iunius*. *Vocem* festica *Varroni demere nolui*. festiuæ ἀπεραντολογίας iniuria *Oehlerus* festicae aperantologias iurgio *Roeperus* progr. 1862 p. 40 || at ieunis *Ribbeckius* l. c. p. 110 ||

Riese, *Varronis Satiræ.*

9

XXIV (49. 26. 26)

Ego autem, qui essem plenus uini et Veneris —.

XXV (12. 28. 28)

Stolam calceosque muliebris propter positos capio.

XXVI (17. XIII. 33. 44). XXVII (27. 31. 45)

Hóspes, quid mirás nummó curáre Serápm?

Quíd? quasi nón curét tánti item Aristotelés?

- 5 Aút ambós mira aút noli miráre deúm me
De éodem.

XXVIII (18. X. 32. 48)

In somnis uenit, iubet me cepam esse et sisymbrium.

XXIX (16. XII. 29. 43)

‘Ego medicina, Serapi, utor’ cotidie precantur. Intellego recte scriptum esse Delphis: ‘θεῷ ηρα’.

dendum) qualibet re pòssimus dicere. Varro Eumenidibus . . .’ (De Nonii uerbi cf. Duentzerus diar. litt. antiq. 1848 p. 491.) XXIV Nonius 498, 13 ‘Genetiuus pro ablatiuo M. Tullius — Varro Eumenidibus . . .’ XXV Nonius 252, 32 ‘Capere est tollere, tenere. Vergilius — Varro Eumenidibus (Eumenidus W) . . .’ XXVI. XXVII Nonius 480, 29 ‘Miras pro miraris. Varro Eumenidibus: hospes ..

1 uini *L m. sec. W* uni *BL m. pr.* || ex Veneris *B* || 2 stolulam *Roeperus* || mulieribus *Aldina* || positas *LW* positos *Oehlerus* posita Ribbeckius *l. c. p. 110*, qui mutando senarios efficit; cf. *Roeperus* progr. 1861 p. 4 et phil. XVII 98 || 3 hos. *W* || animo *BHLW* nummo *Turnebus adu. IV 8*, *Scaliger catal. p. 229* animos *Vahlenus* p. 179.59 animo hoc *L. Muellerus* p. 87 || Serapin *Turnebus* || 4 quid *BHL* *m. sec. W* qui *L m. pr.* || curet *Turnebus*, *Scaliger* curat *BHLW* || tanti item Ribbeckius *l. c. p. 110* tantidem libri tanti idem *L. Muellerus* || Aristoteles *L m. pr.*, deest *B.* et Aristotelis uis *Vahlenus* qui inter duos loquentes distribuit uersus || 5 *Fg. XXVII priori adiunxit Ribbeckius* || deum me scripsi de me *BLW*, om. *Iunius* de me de eodem delet *Roeperus* progr. 1861 p. 22 ut ortum ex lemmate ‘*Idem eodem*’. Deo dem? *Roeperi amicus* || *De synizesi in uerbis* de eodem cf. *prolegg. p. 89* || 7 cepam esse et fessimum *HLW*. *Verba ultima ex glossemate* ‘est femininum’ uoci cepam *adscripto* orta esse *Roeperus* putauit progr. 1862 p. 23 et uesci cuminum *Iunius* et sisymbrium ‘*Vir doctus*’ in ed. 1842 || *Metrum Archilochium quartum audit Ribbeckius* p. 111 || 8 a Serapi *Turnebus adu. IV 8* || cotidie *BW m. pr.* cottidie *HLW m. sec.* || precant *Vahlenus* p. 178 || 9 scribtum *L m. pr.* || Delfis *BHLW* || Theo

XXX (20. XI. 33. 46)

'Nunc de te' inquit 'meliusculam spem habeo' qui rem spurcissimam gustare noluerim.

XXXI (28. 44. 33)

Propter pércrepis

Vócibu' uolitans aúreis uulgi —.

XXXII (43. I. 45. 32)

'Vix uulgus confluit' non Furiarum, sed puerorum 5 atque ancillarum, qui omnes me bilem atram agitare clamantis opinionem mihi insaniae meae confirmant.

XXXIII (35. II. 34. 35)

Commodum praeter Matris Deum aedem exaudio cymbalorum sonitum.

Aristoteles. Idem eisdem (*euisdem H eiusdem L m. sec. W. id. eisd. desunt B*): aut ambos .. eodem.' XXVIII Nonius 201, 8 'Cepa feminini Lucilius — Varro Eumenidibus ...' XXIX Nonius 480, 26 *Precantur Varro Eumenidibus (Euminidibus B LW) ...* Haec inscriptio Delphica prorsus ignoratur; nec magis nota est huius sequentisque fragmenti sententia. XXX Nonius 394, 7 'Spurcum uehemens, asperum. M. Tullius — Varro Eumenidibus ...' XXXI Nonius 255, 4 'Crepare est sonare. Plautus — — Varro (in addit L) Eumenidibus ...' Intellege de Fama. XXXII Nonius 153, 2 'Pueros pro seruis Varro Eumenidibus: uix .. ancillarum.' Nonius 421, 3 'Vix statim. Vergilius — Varro Eumenidibus (Heumenidibus W): uix .. ancillarum.' Nonius 242, 21 'Atrum dicitur nigrum. Vergilius — Varro Eumenidibus: uix ... clamitantes.' Nonius 356, 15 'Opinio suspicio. Varro Eumenidibus: qui omnes ... confirmant.' XXXIII Nonius 529, 13 'Praeter pro ante uel per. Varro Eumeni-

Hera *BHLW* θεῷ Ἡρα Bentinus θεοῦ ἥρῳ uel θεῷ ἄρῷ *Iunius* ΘΕΩ EPA Popma θεῷ ἥρᾳ Turnebus θεῷ ἥρᾳ (sc. φέρε) Oehlerus θεῷ χρέῳ Roeperus progr. 1861 p. 12 || 1 inquit *L m. pr.* || abeo *W m. pr.* || 2 noluerim *HLW* nolueris *Mercerus* uolueris *Roeperus* ib. p. 27 || *Fg. XXXI* cum *Vahleno* p. 174 ex *LW* descripsi || 3 praeter *Mercerus* || percrepas *Iunius* in *mg.* || 4 *Sotadeum Lachmannus* ind. *hib. Berol.* 1849 p. 4 esse statuit uolitatem scribens || *Roeperi philol.* IX 569 sqq. et progr. 1861 p. 36 et *Kochii exerc. critt.* p. 19 inuenta omitto || 5 Post uix lacuna p. 242 in *cod. Heluetico Barthii* || *Fugarum* *L m. sec. W.* p. 421 sugarunt *L ib. m. pr.* || 6 me bim *LW* p. 356 me liuem *L p. 242* || me in m. atram (*sic*) *Bern.* 83 p. 356 || clamitantis *LW* p. 356 clamitantes *LW* p. 242 || uix uulgus confluit poetica esse uidit *Ribbeckius* p. 112 || 8 commodum scripsi en commodum *Vahlenus* 175 endomum *BHLW* en demum *Popma* || matrem *BHLW* matris *Iunius* aedem delet *Ribbeckius* 111 ||

XXXIV (38. III 35. 36)

Cum illoc uenio, uideo gallorum frequentiam in templo,
qui dum messem hornam adlatam imponeret aedilis signo
Cybelae, deam gallantes uario recinebant strepitu:

XXXV (36. IV. 36. 37)

Tibi týpana non inánis sonitus Matri' Deúm
5 Tonimú', [canimu'] tibinos tibi nunc semiuiri;
Teretém comam uolántem iactánt tibi galli.

XXXVI (37. V. 37. 38)

Phrygiós per ossa córnui' liquidá canit animá.

dibus (Eumenidibus W)' XXXIV Nonius 119, 1 'Gallare ut (id Merc.) est bacchare. Varro Eumenidibus (Eomenidibus H m. pr.) ...' XXXV Nonius 49, 19 'Tonimus positum sonamus cum modo (motu?), a tono. Varro Eumenidibus: tibi tympana .. tonimus.' Nonius 49, 22 'Tibinos a tibi modos Varro Eumenidibus: sonitus.. semiuiri.' Nonius 328, 10 'Iactare excutere, commouere. Varro (i uarior L) Eumenidibus: tibi nunc .. galli.' Cf. Lucretius II 618 sqq. 'Tympana tenta tonant palmis et cymbala circum Concaua raucisonaque minantur cornua cantu Et Phrygio stimulat numero caua tibia mentis.' XXXVI Nonius 334, 14 'Liquidum suave, dulce. Varro

cimbalorum *HLW* || 1 illos uento *HLW* illoc *Ribbeckius* illo *Oehlerus* uenio *Salmasius* uentito *Iunius* || 2 qui dum esse na hora nam adlatam imponeret (inponeret *L m. pr.*) aedilis signo siae (sie *W*) et deam gallantes uario retinebant studio *HLW* qui dum messem hornam adlatam imponunt Attidis signo, synodiam gall. u. recinebant studio *Lachmannus ind. lect. aestiu. Berol.* 1848 p. 3 || aedilis *retinui*, *ut sit qui pontificium munus obtineat*; cf. *Inscr. Orell.* 1381. 3142. 3882. 5987. 6110. 6997 || 3 Cybelae *scripti* || *Alia Salmasius Oehlerus Ribbeckius (ab ipso reprobata) conieceret* || Attidis signo, hunc et deam *Roeperus progr.* 1862 p. 28 || strepitu *scripti*; studio *ex strepitu et secuturo ap. Non. sed omisso* Idem *ortum puto*. *κτύπω Roeperus* || 4 typana *G. Hermannus el. doctr. metr.* p. 506 *tympana HLW* || sonitum *HLW* p. 49, 21 || matris libri bis || tonibus *L m. pr.* 49, 24 5 modos add. *Popma* || nun^c *L* 49, 24 || tibi nunc desunt ms. *Fabri* p. 49 || 6 iactabant *Bern.* 83 iactant *LW* || *Galliambos Scaliger catali I* p. 228 *agnouit, sed nimia licentia corrupti*. inani sonitu post illum alii. tibi nos post *Scaligerum multi*. *Roeperus l. c.* p. 20 cl. *Suida* 'Τιβλα ὅλη ἡ Φρυγία παλεῖται' all. tibinos *putat esse Phrygios*. *Noniana fere probo*; canimu' addidi. *Versus sine anaclasi ut Catull.* 63, 18. 54. 75 || *Mercerus, Hermannus* (qui galli tibi *transposuit*) *Lachmannus l. c.*, *Vahlenus* p. 22, *L. Muellerus* p. 37, *Roeperus uaria temptarunt*. Cf. *prolegg.* p. 86. || 7 frigios *LW* p. 233 frigus *LW* p. 334 || cornus libri cornui' *scripti* cl. *Gellio IV 16, 1* || anima *W*

XXXVII (39. VI. 38. 39)

Vbi uident se cantando ex ara excantare non posse,
deripere incipiunt.

XXXVIII (40. VIII. 39. 40)

Probitatem ac pudorem gallum, coepit, mihi uide sis.

XXXIX (41. IX. 40. 41)

Nam quaé uenustas híc adest gallántibus?

Quae cásta uestis? aétas quae adulescéntrum? 5

Quaé teneris speciés?

XL (42. 12. 27)

Vt Náides undícolae.

XLI (13. 10. 29)

Partim uenusta múliebri ornati stola.

XLII (15. 14. 47)

Aurórae at ostrinum híc indutus supparum

Eumenidibus (Eummenidibus L): frigus . . anima.' Nonius 233, 12
'Anima sonus. Varro Eumenidibus: frigios . . anima.' XXXVII Nonius 102, 6 'Excantare significat excludere. Plautus — Varro Eumenidibus (Exmenidibus L m. pr.) . . .' XXXVIII Nonius 487, 26
'Gallum pro gallorum Varro Eumenidibus . . .' XXXIX Nonius 119, 1 'Gallare ut (id Merc.) est bacchare. Varro Eumenidibus . . . Idem eodem (dio eodem HLW; cf. adn. crit. ad fg. XXXIV): nam . . gallantibus.' Nonius 267, 5 'Castum religiosum. Vergilius — Varro — Idem in Eumenidibus (Heumenidibus W): nam . . uestis.' Nonius 386, 28 'Species pulchritudo. Varro Eumenidibus: quae casta . . species.' XL Nonius 250, 7 'Colere inhabitare. Vergilius — Varro — Idem in Eumenidibus . . .' XLI Nonius 537, 24 'Stolam ueteres non honestam uestem solum, sed etiam omnem quae corpus tegeter. Ennius — Varro — Idem in Eumenidibus . . .' XLII Nonius

p. 233 deest || 2 diripere H m. pr. || Trochaicos uersus Vahlenus et Roeperus l. c. p. 30 mutando et claudos L. Muellerus efficiunt || 3 probitatem ac scripsi pruditatem an BHLW puditatem Aldina ruditatem Oehlerus procacitatem Prellerus propodium Ribbeckius || inibi uiderim Vahlenus 178 uide sis scripsi uideri libri. An forte inibi uidebis? || 4 nam que HLW p. 119 LW p. 267 || uetustas HLW p. 119 || his Oehlerus || gallatibus L p. 267 || 5 uestis W m. pr. p. 386 || aduliscentium L p. 386 || 6 tenebris Bernensis 83 p. 386 teneri Oehlerus tenera Ribbeckius || Senarios agnouit Iunius. Cf. proll. p. 79 || 7 et W m. pr. || Naiades edd. || undiculae L m. pr. W || 8 partum W m. pr. testibus Basileensibus H parum uir doctus in ed. 1842 || ornati Ribbeckius p. 107 ornatus Vahlenus p. 189 qui senarium agnouit ornat BHLW || 9 Aurorae at ostrinum Oehlerus Aurorae ostri-

Corónam ex auro et gémmis fulgentém gerit,
Lúce locum áfficiéns.

XLIII (14. 13. 14)

Illae ut tragicí prodeunt cum capite gibbero, cum antiqua lege ad frontem superficies accedebat.

XLIV (47. VII. 41. 42)

5 Apage hinc dierectam á domo nostra istam insanitatēm!

XLV (45. 42. 30)

Sed nōs simul atque in sūmmam speculam uénimus,
Vidémus populum Fúriis instinctum tribus
Diuérum ferri extérritum formídine.

XLVI (46. 43. 31)

Tertia Poénarum,

549, 9 'Ostrinam, ad ostri colorem qui est subrubeus. Turpilius — Varro Eumenidibus: aurorae .. supparum.' Nonius 540, 7 'Supparum est linteum femorale usque ad talos pendens, dictum quod subtus appareat. Plautus — Varro Eumenidibus: hic indutus .. gerit.' Nonius 519, 31 'Affici malis tantum consuetudo praeumpsit, cum sit positum et bonis. M. Tullius — Varro Eumenidibus: coronam .. afficiens.' XLIII Nonius 452, 3 'Gibberum (eibberum B, in quo fragm. ipsum deest. libberum W) pro extanti et eminenti. Varro Eumenidibus ..' XLIV Nonius 49, 25 'Dierecti dicti cruce fixi quasi ad diem erecti. Varro Eumenidibus: apage .. insanitatēm.' Nonius 122, 25 'Insanitas. Cicero — Varro Eumenidibus: apage .. insanitatēm.' XLV Nonius 434, 17 'Specula dispicientiam significat. Vergilius — Varro Eumenidibus (Heumenidibus W): sed .. tribus.' Nonius 295, 23 'Exterritum paucfactum significat. Vergilius — Varro Eumenidibus: uidemus .. formidine.' XLVI Nonius

num Scaliger Aurora tonstrinam *BHLW*, nisi quod *L m. pr.* aurorat et *L m. pr. B* tostrinam. tostrinum *cod. Susii* Aurora ut, ostrinum *Heinsius* || haec induita *Ribbeckius* || subparum *B p. 540* || 1 et ex auro *H m. pr. p. 520* ex auri *W p. 520* || fulgentibus *cod. Fabri p. 520* || fulgentem regit *B p. 540* || 2 lucei locum *Ribbeckius post lacunam* || *Senarios agnouit Iunius*. Cf. proll. p. 79. || 3 illae ut tragicí scripsi item tragicí *HLW* item ut tragicí *Ribbeckius* || gibero *edd.* gibero *H* libero *LW* || 4 superficias *HLW* || accedebant *H m. pr.* accederent *Roeperus 1861 p. 6* || 5 in dierectum *H m. sec. W p. 49 LW p. 122* in directum *H m. pr. L p. 49* hinc dierectam *Roeperus l. c. p. 39* || adsanitatem *H m. pr. L p. 49* || *Iamb. septenarium agnouit Vahlenus p. 175* || 6 simul *edd.* simus *H m. pr.* simis *H m. sec. LW* || atque *L m. sec. H ad W* adque *L m. pr.* || peruenimus *HLW* uenimus *Meinekius p. 738* || 7 futuriis *L* || instinctum *LW m. sec. p. 295 incinctum HLW p. 434 intinctum W m. pr. p. 295* || 8 diuersim *Scaliger catal. I*

Insánia, stans noxa in uulgi
Pectóre fluctuánti intónsa coma,
Sordida uestitu, oré seuero.

XLVII (31. 49. 21)

Propter eam porticum situm erat dolium

XLVIII (29. XIX. 47. 49)

Et ecce de inprouiso ad nos accédit cana Véritas, 5
'Attices philosóphiæ alumna.

XLIX (44. XXV. 46. 34)

Forenses decernunt, ut Existimatio nomen meum in
sanorum numerum referat.

EYPEN Η ΔΟΠΑΣ ΤΟ ΠΩΜΑ

[Περὶ γεγαμηκότων]

I (1)

Ego unus scilicet antiquorum hominum subductis su-
perciiliis dicam 'γαμήσω νοῦν ἔχων'. 10

390, 9. 'Seuerum triste. Varro Eumenidibus ...' XLVII Nonius
367, 17 'Propter iuxta. Vergilius — — Varro — Idem Eumenidi-
bus ...' XLVIII Nonius 86, 26 'Canum uetus, antiquum. Vergi-
lius — Varro Eumenidibus: et ecce .. alumna.' Nonius 242, 26
'Alumnos consuetudo quos alas uel educes (fortasse consuetudo
pueros, ars uel educantes?) uel eos qui alunt dici uult. Vergi-
lius — Varro — Idem in Eumenidibus: et ecce .. alumna.' XLIX
Nonius 285, 16 'Decernere est constituere, definire. M. Tullius —
Varro in Eumenidibus: forenses .. referat.' Nonius 381, 18 'Re-
ferre adscribere. Varro Eumenidibus: forenses .. referat,'

ETPEN Η ΔΟΠΑΣ ΤΟ ΠΩΜΑ. Graeca adscripta Iunius ani-

p. 253. 282, qui adnectit fg. XLII || Versus agnouit Iunius || 1 In-
sania Roeperus l. c. p. 39 Infamia LW In fama Bern. 83 || 2 fluitanti
Hermannus el. d. m. p. 389 fluctuatim edd. uett. fluctatim Vahlenus
190 fluctanti Ribbeckius 112 || intunsa L m. pr. || 3 sordido Oehle-
rus || òore L. Dimetros anapaesticos G. Hermannus constituit cum
monometro 'nexa in uulgi'; quod ego scripsi, Ribbeckius inuenit ||
5 et ecce H p. 86 LW bis et delet Fleckeisenus ap. Vahl. p. 221, ut sint
duo septenarii trochaici. Est iambicus (quem agnouit Meinekius p
738 cum trochaico cf. prolegg. p. 79. || inprouisius L p. 86 inprouisi W
m. pr. p. 242 || annos Geneu. p. 242 anno L ib. m. pr. ad nos rell. ||
6 Attices LW p. 242, Rothius Atticis HLW p. 86 Atices Bern. 83 p. 242
Atticae edd. || filoprae (-pre H) HLW p. 86 phylosophyac L p. 242
philosophias Roeperus || 7 ut om. LW p. 284 || in insanorum Popma ||
8 refert LW p. 285 || 10 γαμήσω uel γαμησέιω Oehlerus γαμησιο

II (2)

Ita uti soliti eramus Romae in balneis, plodere coepimus et murmurari.

III (3)

Cuius ubi annis multis masculi nec uestigium inuenitum est.

EXΩ CE

[Περὶ τύχης]

I (1)

5 tegés, pruina né iacentem
Súbdealbet álgú danti frigore

madu. p. 262 recte legit περὶ γεγαμηκότων; Turnebus adu. XXIX 2 uoluit περὶ καθηκόντων (sic), Scaliger conii. p. 142 περὶ καθηκόντων ἡ γεγαμηκότων, Mercklinus mus. philol. XII 378 περὶ καθηκόντων τῶν γεγαμηκότων, Vahlenus anal. Non. p. 28 περὶ καθηκόντως γεγαμηκότων. Quae omnia e librorum lectione frg. I περὶ καθηκοντων originem ducunt, quam e uoce γεγαμηκότων per errorem rarum quidem et antiquo iam aeuo natum, sed errorem tamen corraptam esse Buechelerus mus. philol. XIV 452 perspexit. — ‘Satiram Menippeam quam de officio mariti scripsit’ cum nostra satira hodie quidem non esse in unam confundendam prolegg. p. 45 declaraui. — Prouerbiū graece praeterea ignotū; latine habet Hieronymus epp. 43 ‘Accessit huic patellae iuxta tritum populi sermone prouerbiū dignum operculū’; epp. 16. I Nonius 399, 27 ‘Subducere etiam susum ducere, leuare. Turpilius — Varro Εὔρεν ἡ λοπάς τὸ πῶμα (heurenæ lopasto ponia LW) περὶ γεγαμηκότων (καθηκοντων L καθηκοντων W)...’ Graeca e Menandro hausta esse Meinekius p. 737 suspicatur. II Nonius 478, 2 ‘Murmurari pro murmurare. Varro in Εὔρεν ἡ λοπάς τὸ πῶμα (heuren [euren H m. pr.] ulopas [ulopar H m. pr.] topoma BHLW) περὶ γεγαμηκότων (νεσταμηκότων B νεσταμηκοτων H m. pr. L νεναμηκοτων H m. sec. W)...’ III Nonius 527, 14 ‘Inuehimus et in Varrone multis annis continuis dici, περὶ γεγαμηκότων (εὔρεν sqq. desunt BHLW. περιπετανηκοτων L περὶ τετανηκοτων BH περὶ τετανεκοτων W)...’

EXΩ CE. Περὶ τύχης Aristippus, Demetrius Phalereus, Sphaer-

W ταῦται L νοῦν W νοῖν L εχῶν LW Θάλητος νοῦν ἔχων Turnebus adu. XXIX 2 ταῦται συνέχων Iunius γαμήσεις νοῦν ἔχων Meinekius p. 737 || 1 Post balneis lacuna decem litterarum in L cepimus HLW coepimus B || 3 anni H m. pr. auimis mustis B || masculi nec scripsi masculini W masculi BHL Asculi Palmerius || Versus fecerunt Kochius exercc. critt. p. 23 et Vahlenus (mūltis nūlum másc.) p. 70 || 5 teges Scaliger catal. I 232 tege sis Prellerus tegens L. Muellerus p. 415 pruina Rothius leges ruina HLW || 6 subdealbet H m. pr., edd. subdeabat H m. sec. LW sub deo albet

II (2)

Aérea técta nitét galea.

III (3)

Téla dextrá uibrant rúss[acque] alaé micant
Státque insignítus [dux] Mártis torque aírea;
Scúta caeláta Hibero [éx] argentó graui
Crébra fulgént.

5

IV (4)

Sapiens et bonum ferre potest modice et malum for-
titer aut leuiter.

rus scripserunt. Inscriptionem recte, ut puto, Oehlerus coniecit ad Metrodori uocem spectare quam seruauit Cicero Tusc. V 26 'Metrodorus 'Occupauit te' inquit 'Fortuna atque cepi omnesque aditus tuos interclusi, ut ad me adspirare non posses' 'Cf. Plutarchus περὶ εὐθύνης 18 p. 476 c. Krahnerus autem de Varr. philos. p. 7 cum ad Cleantheum dictum ap. Diog. L. VII 173 extans referat, errare uidetur, quippe quod ad Fortunam haud omnino pertineat. I Nonius 72, 7 'Algu pro algore. Accius — Varro Ἔχω σε (ethos HLW) aut περὶ τύχης . . .' II Nonius 179, 4 'Tertia pro terza Varro Ἔχω σε περὶ περὶ LW τύχης . . .' III Nonius 227, 33 'Torquem generis masculini — Feminini Varro Ἔχω (εχα H m. pr.) σε περὶ τύχης (τυχη H) . . .' IV Nonius 342, 17 'Modicum ueteres moderatum et cum modo dieci uolunt. Plautus — — Varro Ἔχω σε περὶ τύχης (τυχη L) . . .'

Popma || algudanti *HLW* || *Versus* constitui; similiter iam L. Muellerus l. c. — né iac. súb dio Ambésset algus dentientem frigore *Scaliger* né iac. súb Ioue Deálbet algu .. danti frigore *Vahlenus* anal. *Non.* p. 7 || 1 area *L* || gelea *W* || 'Hexametri pars' *Buechelerus* p. 432 || 2 russatia emicant *HLW*. correxi. russa tria *Iunius* russa trina *Roeperus* *progr. saec.* 1858 p. 6. Cf. *Polybius* VI 23, 12 'προσεπικο-σμοῦνται (milites Romani) πτερίνω στεφανῷ καὶ πτεροῖς φοινι-κλοῖς ἢ μέλασιν ὄρθοῖς τριστίν, ὡς πηγναῖοις τὸ μέγεθος.' russantia *Gerlachius* russa acie *Oehlerus* || 3 atque insignibus *HLW* statque insignitus scripsi, dux addidi || torques *HW* torqueas *L* aureae *H m. sec. WL* *m. pr.* aureas et *L m. sec. H m. pr.* correxi || 4 ex addidi || *Creticos* institui; uaria *Roeperus* temptauit || 7 ac leuiter *Aldina* leniter *Popma*. *Versus* inesse putat *Meinekius* p. 739, qui uerbis sapiens, modice, leuiter finiantur ||

ΕΩC ΠΟΤΕ

[Περὶ ὁρῶν]

I (1)

Vitae cursum ut cognoscere possem et quae seruitutis
et libertatis ab origine ad exodium adductae —.

II (2)

Nón posse óstrea sé Romaé praebére et echínos.

FLAXTABVLA

[Περὶ ἐπαρχιῶν]

I (1)

Quid? tu non uides in uineis, quod tria pala habeant,
5 tripales dici?

II (2)

Multi enim, qui limina intrarunt integris oculis, stra-
bones sunt facti: habet quiddam enim ἐλκυστικὸν pro-
vincialis formonsula uxoris.

ΕΩC ΠΟΤΕ [περὶ ὁρῶν]. ‘Quousque tandem’ libro de ὁραις
i. e. de temporibus non inepit inscribitur; possis autem etiam suspi-
cari (quod Aldina habet) περὶ ὁρῶν, de finibus; de quibus Chrysippus, Sphaerus, Strato, Theophrastus scripserunt. I Nonius 27. 14
‘Exodium est finis, a graeco tractum, quasi ξω τῆς (εὐξης L)
οδον id est extra viam. Varro — Idem Εῷς πότε (Eospote HLW)
περὶ ὁρῶν . . .’ II Nonius 216, 3 ‘Ostrea — neutri. Lucilius
— Varro Εῷς πότε (Eospote LW) περὶ ὁρῶν . . .’

FLAXTABULA [περὶ ἐπαρχιῶν] Inscriptio prorsus iocosa, quam
explicare nec contigit ulli neque umquam continget. Cf. Plinius H.
N. praef. 24 ‘Inscriptionis apud Graecos mira felicitas.. Nostri gros-
siores, Antiquatum, Exemplorum Artiumque facetissimi.. paulo
minus adserit Varro in satiris suis Sesculixem et Flextabula.’ Ne e
fragmentis quidem quidquam effici potest ‘Flaxabulus’ Nonius ple-
rumque, ‘Flaxabulus’ p. 27, ‘Flaxabulus’ B p. 458, ‘Flextabula’ Plinius l. c. (quod probavit Junius) exhibet. I Nonius 219, 15 ‘Pali
genere feminino. Neutri Varro Flaxabulus περὶ ἐπαρχιῶν (εὐαρ-
χιῶν L επαρχιῶν W) . . .’ II Nonius 27, 1 ‘Strabones sunt
strambi quos nunc dicimus. Varro Flaxabulus περὶ ἐπαρχιῶν (αεπαρ-

1 uite *HW* et que *H* aeque *Oehlerus* || 3 ecinos *LW* echinos *edd.*
Hexanetrum Oehlerus agnouit || 4 in niueis *W m. pr.* || 5 tripales
edd. tripalles *LW*. Fortasse uides, uites in niueis || 7 quoddam *Pa-*
risin. 7067 || *ἐλκυστικὸν Turnebus adu.* X 21 helquisticon *W* hel-
quisticon HL Paris. || 8 formonsula libri. Cf. *Scaliger catal.* I p. 326 ||

III (3)

Atque si addam, quanti misericordia mea heredibus
meis stet, quot miseros subleuauerim —.

IV (4)

Domo exeo, intro et pedes corrigiis compedio.

V (5)

. . . nec dolorem adiaphoron esse. Quom philosophia
commalaxare me pararem, neque irato mihi habenas dedi 5
umquam, neque cupiditati non imposui frenos.

VI (6)

Quare, o Marce, pransum ac paratum esse hominem
oportet.

ΓΕΡΟΝΤΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

I (5)

Quotiens priscus homo ac rusticus Romanus inter nun-
dinum barbam radebat?

10

χιων H m. pr.) . . .’ III Nonius 391, 28 ‘Stare, ualere et con-
stare et fixum esse. Varro Flaxtabulis περὶ ἐπαρχιῶν . . .’ IV No-
nius 28, 3 ‘Compedes non a pedibus dictae, sed ab impedimento.
Varro — Idem Flaxtabulis περὶ (περὶ L) ἐπαρχιῶν (επιλογίων
HL εραρχιῶν W) . . .’ V Nonius 82, 12 ‘Commalaxare est exer-
cere ac maturefacere. Varro Flaxtabulis περὶ ἐπαρχιῶν (σπαρχιῶν
W σπάρχει L σπάρχει H m. pr. σπάρχειων H m. sec.) . . .’ VI No-
nius 458, 32 ‘Pransi non solum qui pranderent dicuntur, sed etiam
quibus nihil desit. Varro Flaxtabulis (Flaxabulus B) περὶ (ιτερη
LW ιτερη B) ἐπαρχιῶν . . .’ Hoc prouerbiū ‘pransus paratus’
etiam in *satura cognomine Varro usurpauit.*

ΓΕΡΟΝΤΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ. In hac *satura simplicitas, castitas,*
seueritas maiorum laudantur (I—VIII); sui aeni rutubam, luxuriem, im-
puuditiam Varro increpat (—XVI); *reliqua incerta. Fabula saturae*
prorsus interiit. Γεροντοδιδάσκαλος se ipse Varro nominat, cum quod

1 adque L m. pr. || quanti *Gulielmus uerisim.* III 18 quanta LW ||
2 quot *Gulielmus* quod LW || 3 corrigiis L m. sec. H corrigis L
m. pr. W codd. *Merceri* || 4 dolore adiasuron HLW dolorem *Iu-*
nius dolere *Mercerus* || quom *scripsi* quod *libri* || pilosophia L ||
5 commalaxarem ea patrem HLW commalaxaram *Vahlenus* 75 eam
partem *Iunius* me in eam partem *Oehlerus* me apathem *Popma. cor-*
rexi || auenas HLW || 6 cupiditas non imposuit *libri*, nisi quod H
m. pr. imposui. cupiditati non imposui *Popma. Cf. Roepurus philol.*
IX 247. XV 276 sq. *Kochius ex. critt. p. 23, Oehlerus* || 7 esse
hominem *Lipsius uar. lect.* II 9 esset hoc minume (minumo B) BLW
esse te hoc m. *Rothius* hoc munere *Popma* || 10 radebat? *signum*

II (10)

Nouos maritus tacitulus taxim uxoris soluebat cingillum.

III (9)

Sed simul manibus trahere lanam, nec non simul oculis
obseruare ollam pultis ne aduratur.

IV (11)

Vehebatur cum uxore uehiculo semel aut bis anno,
5 cum 'arceram si non uellet non sternet.'

V (2)

Manius Curius consul [in] Capitolio cum dilectum haberet nec citatus in tribu ciuis respondisset, uendidit tenebrionem.

senex iam ipse (cf. proll. p. 48) loquitur, tum quod operam se inanem impendere tristis expectat, quomodo faciunt qui senes docere uolunt. Inscriptio apud Nonium ubique litteris latinis exarata est, ut sit 'Gerontodidascalο', nisi quid aliud adnotabo. I Nonius 214, 24 'Nundinae generis sunt feminini — — Masculini Lucilius — Varro Gerontodidascalο...' Cf. Varro de r. r. II, 11, 10 'Omnino tonsores in Italiam primum uenisse ex Sicilia dicuntur post R. c. a. CCCCLIV.' II Nonius 47, 24 'Cingillum a cingendo, quod incingulum plerumque dicitur. Varro Gerontodidascalο (gerontodidascalο H) ...' III Nonius 543, 7 'Aula uel olla quam nos ollam (ollulam?) dici-mus, sed est capacissimum uas. Plautus — Varro Gerontodidascalο...' IV Nonius 55, 2 'Arcera plastrum est rusticum tectum undique quasi arca — Hoc autem uehiculi genere senes et aegroti uectari solent. Varro Gerontodidascalο (gerontodidascalο H gerοtoⁿ — L — dicascalο W) ...' Cf. Gellius XX 1, 29 'Arcera autem uocabatur plastrum tectum undique et munitum quasi arca quaedam magna uestimentis instrata, qua nimis aegri aut senes portari cubantes solebant.' Lex XII tabularum ibid. 1, 25 'Si in ius uocat, si morbus aequitas uitiū escit, qui in ius uocabit iumentum dato; si nolet, arceram ne sternito.' V Nonius 18, 27 'Nebulones et tene-

adposui. Octonarios iamb. fecit Vahlenus p. 80 || 1 tacitulus Mercerus tacitus HLW tacitus Iunius in mg. taciturnus Popma || uxosis L || cingulum edd. cingillum HLW || 'Tetrameter' Iunius in mg. Versus etiam Vahlenus p. 69. 225 aliquie instituerunt || 3 collam Parisinus 7666 ollam BHLW || 4 uehiculo om. cod. Vrsini, delet Duentzerus diar. litt. antiq. 1848 p. 491 || in anno Ald. || 5 arceram Oehlerus arcera H m. sec. W marcera H m. pr. macera L || si — sternet sternet delet Mercerus; uerba ipsa XII tabularum intulit Palmarius || 6 in Aldina; om. HLW || 7 citatus a tribunis Perottus || tenebrionem edd. tenebronem HLW ||

VI (4)

Noctu cultro coquinari se traiectit; nondum enim inibi
inuecti erant cultelli empaestati e Bithynia.

VII (6)

Vilici, quod nunc satis sibi uix putant, lautum [ha-
bebant].

VIII (14)

'Ergo tum sacra religio, castaque fuérunt
Rés omnés.

5

IX (7)

Vtrum oculi mihi caecutiunt an ego uidi seruos in
armis contra dominos?

X (15)

In quibus Libyssa citrus fasciis cingit fores.

briones dicti sunt, qui mendaciis et astutiis suis nebulam quandam
et tenebras obiciant — Pomponius — Varro Gerontodidascalus
(— didascalo H m. pr.) . . . M. Curius Dentatus cos. a. u. 479,
cf. Liuius epit. XIV. Valer. Max. VI 3, 4. VI Nonius 195, 15 'Cul-
ter et cultellus generis sunt masculini. Varro Gerontodidascalus . . .'
VII Nonius 337, 12 'Lautum abundans, competens. Varro Geronto-
didascalus . . .' VIII Nonius 267, 5 'Castum religiosum. Vergilius
— Varro Gerontodidascalus . . .' IX Nonius 86, 11 'Caecutiunt
Varro Gerontodidascalus . . .' X Nonius 86, 9 'Cytrus (sic HLW)

1 culto W m. pr. || quoquinari W coquinario Iunius in mg. || mihi
inuenti LW inibi Lipsius uar. lect. II 24 illi Oehlerus inuicti Bue-
chelerus p. 441 || 2 cultelli illi importati Lipsius empestati LW
empaestati (cf. Ευταυστοι) a Buechelero ductus Vahlenus diar. gym-
Austr. 1861 p. 4. || e W ae L || Versus putauit idem p. 80 || 3 uilico
quod hanc satis siuix p. l. LW || sibi uix Oehlerus || pro hanc Popma
habeat, habent Oehlerus. correxit Vahlenus anal. Non. p. 37 et habe-
bant addidit || 5 sacrae edd. sacra LW || religio Buechelerus p. 444
(cf. lemma) regiose W religiose L, om. Vahlenus p. 7 religiosa Ger-
lachius || castemque W testibus Basill. casteque W me teste L ||
Hexametrum esse Kochius p. 25 agnouit, sed violentius et ille et
Vahlenus p. 6 restituerunt. Ego Buechelerum sequor, nisi quod
sacra non habeo substantium sed adiectuum. 'Aristophanei' L.
Muellerus 146 || 7 cecutiunt HLW caecutiunt B utrum cecutiunt
lippint oculi mei cecutiunt an go uidi H m. pr.; correx. m. sec. ||
'Troc. sept.' Vahlenus 79 || 9 libia HLW p. 86 lybia B. p. 86
libissa BH p. 451 lybssa LW p. 451 citrus libri p. 86 craturus H
m. pr. p. 451 craturii W 451 cratury BH m. sec. L p. 451 || fasces

XI (16)

Vél decem mensis ubi una saépant granária.

XII (17)

Víneis ubi ámpla cella tórculum respóndeat.

XIII (18)

'Vbi graues pascántur atque alántur pauonúm greges.

XIV (13)

[Turba] confluit mulierum tota Roma; quae noctu fieri
5 initio solita etiam nunc spinea faxs indicat.

XV (8)

Rapta a nescio quo mulione raptoris ramicis rumpit.

Varro Gerontodidascalus (— didascalo H): in .. fores,' Nonius 451,
19 'Fasceam pro cortice Varro Geronto (gerontho BH m. pr. L)
didascalo: in .. fores.' XI Nonius 47, 17 'Granaria, loca in hor-
reis seruandis seminum granis. Varro Gerontodidascalus (— dida-
scalo H)...' XII Nonius 47, 21 'Torculum, quod usu torcular
dico (dicunt?), quod intortum laticem uitis uel oleae exprimant. Varro
Gerontodidascalus (— didascalo H) ...' XIII Nonius 314, 15
'Graue multum, ualde significare ueteres probant. Titinius — — —
Varro Gerontodidascalus ...' Nonius 440, 11 'Pascere et alere hoc
distant auctoritate Varro Gerontodidascalus (haec duo uerba in HW
signis deletitiis circumscripta sunt), ut sit alere sufficiendi generis
curam habere, pascere natos cibo saginare. Varro Gerontodidascalus
(haec duo uerba desunt in L) ...' XIV Nonius 112, 22 'Faxs pro
face Varro Gerontodidascalus ...' Cf. Seruius in Verg. ecl. 8, 29
'Varro in Aetiis dicit sponsas ideo faces praeire, quod antea nonnisi
per noctem nubentes ducebantur a sponsis.' XV Nonius 166, 4 'Ra-
mices dicuntur pulmones uel hirnea. Plautus — — Varro Geronto-

*BHLW p. 86, nisi quod H m. pr. et faces. faciis L m. pr. p. 451
fasceis Bentinus || forem BH m. sec. LW p. 451 frontem H m. pr.
451 || Septenarios fgg. X—XIII agnouit Meinekius p. 738; antea Iu-
niū secuti senarios habebant || 1 menses Oehlerus mensis HLW ||
2 torculare Poenicum Scaliger conii. app. p. 101 || 3 uerbi LW
p. 314 ubi HLW p. 440 || ubi praegraues Iunius || atque alantur de-
sunt HLW p. 440 || paonum L m. pr. p. 440 || 4 Confluit HLW
turba confluit Vahlenus conii. p. 80 confluit quidquit Vahlenus anal.
Non. p. 24 || mulierem W m. pr. || 5 initia HLW initio Riccobon-
nus, Vahlenus p. 80 || spinea Scaliger conii. p. 28 pinea HLW, sed
cf. Festus p. 245; Varro ap. Nonium p. 112 et ap. Charisium p. 144 ||
fax H faxs LW || 6 an nescio LW a nescio Iunius || rapturis LW
raptoris Popma raptori Lipsius epp. quaest. IV 23 || ramicis LW ra-
mices edd. || Tetrameter scazon est Vahleno p. 80; Ribbeckius p. 103
inde a raptoris partem choliambi putat ||*

XVI (12)

Non uides apud Ennium esse scriptum:
 ‘Tér sub armis málim uitam cérnere,
 Quám semel modo párere.’

XVII (3)

Hoc est magnum, censorem esse ac non studere mul-
 tos aerarios facere.

5

XVIII (1)

Putas eos non citius tricas Atellanas quam id extri-
 catus?

GLORIA

[Περὶ φθόνον]

I (1)

Vosque in theatro, qui uoluptatem aúribus
 Huc atícupatum cóncucurristis domu,

didascalo (dicascalo W) ...’ XVI Nonius 261, 6 ‘Cernere amit-
 tere. Varro Gerontodidascalo ...’ Cf. Ennius Medea exule fg. VI
 p. 39 Ribb. p. 128 Vahl.: nam ter ... parere (ap. Varr. de l. l. VI 81
 et Non. 261). XVII Nonius 190, 28 ‘Aerarium neutri est generis
 ut saepe. Masculini Varro Gerontodidaseo ...’ XVIII Nonius 8,
 12 ‘Triae sunt impedimenta et implicationes, et intricare impedire,
 morari ... Plautus — Varro Gerontodidascalo ...’

GLORIA [περὶ φθόνον]. Περὶ φθονερίας scripsit Cleanthes,
 cf. Krahnerus l. c. p. 6. Ad fg. II Mercurie titulum ‘Inglorius’,
 Turnebus adiu. XXVIII 12 additamentum περὶ γλωττῶν finxerunt. In-
 ter duas saturas Hertzius annal. Berol. 1845 p. 259 et Mercklinus
 mus. phil. XII p. 386 fragmenta diuiserunt, unam tantum ‘Inglorius’
 nominatam Vahlenus p. 5 accipit. Popma, ut solet, insanit. Vnam
 esse, qui codd. lectiones accurate considerarit, facile intelleget; sed
 eam Gloriā dicendam esse, non Inglorium, nimis premere non
 audeo. I Nonius 325, 14 ‘Ignoscite sursum noscite uel discite.
 Varro (in add. L) Gloria (Gloriam HLW) περὶ φθόνον (περὶ φεο-
 νον H m. sec. W περὶ εονον H m. pr. περὶ οεονοι L m. pr. πιτ-

1 Ennium edd. deest Geneu. Bern. 83 LW || 3 semel quam modo
 parire Porsonus ad Eur. Med. 252 parire etiam Planckius || Non uides
 sqq. in uersus coegit Ribbeckius tragg. lat. rell. p. 39 || 4 studere
 HW striderem L || 6 putas BHLW m. sec. utas W m. pr. || eos
 edd. eo BHLW || con citius B || Atellanas Aldina tellanas BHLW
 Tellenas Turnebus adu. XVII 21 || signum adposui || 8 uosqui L m.
 pr. || teatro LW || uoluptatem HLW uoluptatem Iunius || 9 con-
 cucurristis Scaliger, Carrio anti. lecti. 5 concurristis HLW, nisi
 quod H m. pr. conconcurristis || domu L domo HW ||

Adéste et a me quaé feram [animo] ignoscite
Domum út feratis ec theatro litteras.

II (2)

Tum déniqe, omnis cùm lucerna cómbústa est
In lúcubrando olíuitasque cónsumpta est.

ΓΝΩΘΙ CEAYTON

I (11 Oehl. 1 Rabb.)

5 Age nunc contendere alterum genus φιλοθέωρον: ne
quid ibi uideris melius —.

II (2. 8)

Non animaduertis cetarios, cum uidere uolunt in mari
thunno, escendere

covov L m. sec.) . . . E prologo saturae locus esse uidetur. II Nonius 148, 1 'Oliuitem fructus olei. Varro in Gloria (in glorio LW in glotto cod. Iunii) περὶ φθόνον (peri oton [i. e. ΦΤΟΝΟΥ] W m. sec. cod. Iunii peritoton W m. pr. pertoton L) . . .'

ΓΝΩΘΙ CEATTON. Prouerbum ad Chilonem aliosue relatum (cf. Schneidewin. et Leutsch. ad paroemiogr. I 391. II 19), Delphis olim columnae inscriptum ut illa quibus pariter Varro uititur μηδὲν ἄγαν (Mod. V) et θεῷ ήσα (Eum. XXIX), ita hic in usum uocatur, ut praeter uitam in agendo positam ad philosophiam etiam colendam hortetur. Cf. Augustinus de ciu. dei XIX 3 'Ex tribus uitiae generibus otioso [cf. ib. c. I 'otiosus — uitam, sicut hi qui studiis doctrinae uacare uoluerunt'], actuoso et quod ex utroque compositum est, hoc tertium sibi placere [Varro] affirmat.' Φιλοθέωρος defendit philosophiam moralem (— II) et naturalem (— VII); quem aduersarius inridet (VIII), dicens a cupiditate talia nequaquam liberare (— X). Postremo ad Socratis (XI) exemplum genus 'ex utroque compositum' optimum iudicatur (XII). Cf. Vahlenus 49 sqq. Ribbeckius 113 sqq. Kayserus ann. Heidelb. 1860 p. 244. I Nonius 258, 27 'Contendere significat comparare. Plautus — — Varro Γνῶθι (gnoti L gnocti W) σεαυτὸν (seauton LW) . . .'. II Nonius 49, 12 'Cetari

1 adeste (adest *L m. pr.*) est a me (amer *L m. sec. H*) quae feram ignoscite (ignosciri *L*) *HLW* adeste adeste q. feramque ign. *Scaliger conii. app. p. 61* gnoscite idem *catal. I 230* et a me *Iunius*, *Carrio* animo *addidi* mi gnoscite uel mi ignoscite *Oehlerus* cognoscite *Iunius* || 2 domui feratis *L* || ec theatro *Ribbeckius com. latt. p. XII* et theatro *HLW* e th. *edd.* || litteris *W m. pr.* || 3 omnes cum lucernae *L* || combusta *L m. pr.* || 4 lucubrandi *LW* lucubrando *edd.* *Choliambos agnouit Meinekius p. 739* || 5 filothoreon *LW m. sec.* filothoreon *W m. pr.* φιλοθέωρον *Iunius in mg.* || ne quid ibi uidebit *LW* ecquid ibi uidere sit *Vahlenus p. 52* uideris (*sc. uereor*) *Ribbeckius p. 114* || 7 anim; aduertis *W* nou anima ceterarios *H m. pr.* || 8 thunno *Turnebus adu. XXIX 17* tunnas *W* thunnas *LH* || sesce-

'in malum alte, ut pénitus per aquam pér-
spiciant piscés . . ?

III (3. 9)

'Vt cremento corpora

Fierént maiora, páruo ut suctu cándidei

Lactis —

5

IV (4. 10)

Dein cérito aluit fructu, út siccum

Parerét mansum, quom uénarum

Sanguíne riuos compléret.

V (8. 2)

Nil súnt Musae Polyclís uestrae,

Quas aérifice duxít?

10

genus est piscatorum, quod maiores pisces capit — — Vergilius
— Varro *Γνῶθι* (cnothi HLW) *σεαυτόν* (seahton H m. sec. W
saucton H m. pr. seaucton L) . . . III Nonius 169, 14 'Suctu
Varro *Γνῶθι σεαυτόν* (gnothi seahton HLW) . . . IV Nonius 140,
10 'Mansum, mandendum aut mansatum. Varro *Γνῶθι* (gnothi W
gnothi L) *σεαυτόν* (seahton LW) . . . V Nonius 69, 28 'Aeri-
ficium dictum, quod fit ex aere. Varro *Γνῶθι* (gnothi W m. sec.
gnothi HLW m. pr.) *σεαυτόν* (seahton HLW) . . . Nonius 283, 31
'Ducere fabricare. Varro *Γνῶθι* (noti W notis L) *σεαυτόν* (sea-
ton LW) . . . Cf. Cicero ad Att. VI 1, 17 'statua — quae est ad
Πολυμίσους Herculem (sc. Romae)' et (de templo Herculis Musarum)

dere *L* escendere *HW* codd. *Mercéri* || *Septenarios* *troch.* *Kochius* et
Roeperus fecerunt. *De mea ratione* cf. prolegg. p. 70. 75 || 3 cre-
mento *Iunius* in *mg.* clementa *HLW* || 4 parua *Popma* || candida
HLW candido *Hermannus* el. d. m. p. 388 qui senarios inuenit can-
didi *Ribbeckius* p. 115 candidei *L. Muellerus* p. 437. *Anapaestos Sca-*
liger catal. I p. 67 *instruxit praemissō fg. IV;* *dimetros aliquos tro-*
chaicos fecit Ribbeckius || 6 certe alii fluctu ut sicum *LW* certo et
siccum *Hermannus* p. 388 alui *Popma* aluit *Ribbeckius* 115 fructu
scripsi || *Anapaestos cum paroemiacō inuenit Hermannus l. c.* ||
9 Muse *W* p. 69 || *Polyclis uestri Lipsius uar. lect.* II 24 policis *HLW*
m. sec. p. 69 *LW* p. 283 populicis *W* m. pr. p. 69. politis *Oehlerus*
poplicis *Rutgersius* || *uestrae deest W* p. 69 || 10 quasi *libri* p. 69 ||
erifice *L bis W* p. 283 aerificaē *W* p. 69 aerifice *H* p. 69 cerifice
Rutgersius || duxit *Lipsius* duxi *H m. sec. W* p. 69 dixi cod. *Arnaldi*
H m. pr. L p. 69 duxti *LW* p. 283 || *Anapaestos Hermannus agnouit*
p. 388, octonarium *troch.* *Ribbeckius* p. 114 fecit ||

VI (5. 3)

Vt sidéra caeli

Diuúm, circum terram átque axem
Quae uóluntur motu órbito.

VII (7. 4)

Candéns corpore

5 Taurús triuio lumíne lunae.

VIII (6. 5)

Non subsilie ac plaudet et ab Arato posces astricam
coronam? Quid enim hoc mirius?

IX (9. 6)

. . . Nón uidetis, únus [iste] ut páruulus Amor
'Ardifeta lámpade arida ágat amantis aéstuantis?

O. Muellerus comp. art. uet. 180, 2. 393, 2. VI Nonius 148, 14 'Orbitum dictum per orbem. Varro *Γνῶθι σεαυτόν* (gnothi seauton LW) ...' VII Nonius 266, 33 'Candet, candidum est. Vergilius — Varro in *Γνῶθι σεαυτόν* (gnoti seauton LW) ...' VIII Nonius 374, 9 'Poscere significat petere. Vergilius — Varro *Γνῶθι σεαυτόν* (gnoti seauton LW): non . . coronam.' Nonius 135, 26 'Mirius, magis mirum. Varro *Γνῶθι* (gnoti L gnotii W) *σεαυτόν* (seauton LW): non . . mirius.' IX Nonius 243, 22 'Actum infixum. Vergilius — Varro *Γνῶθι* (nothi W m. sec. noti Geneu. LW m. pr.) *σεαυτόν* (seauton libri): non . . aestuantis.' Nonius 312, 1 Fatum significat plenum. Vergilius — Varro *Γνῶθι σεαυτόν* (gnoti

2 circum ed. 1526 eacum LW || adque L m. pr. || 3 motur LW
motu edd. || orbico Popma || Versus Hermannus l. c. agnouit ||
5 Triuiae Oehlerus || Ionicorum a minore tetrametrum Lachmannus
in Lucr. p. 276, dimetros Buechelerus p. 431 descripserunt, ionicos
a maiore Ribbeckius p. 114 dixit. Cur anapaestos maluerim, in proll.
p. 86 dixi || 6 non om. L. p. 135 subsilis LW p. 135 subsiliis W
p. 374 subtilis L ib. subsilicis Iunius || plaudis LW p. 135 plautus W
m. pr. p. 374 || aratro W m. pr. bis || poscet Mercerus || astrictam
Iunius asticam Merc. ed. 1583 aratricam Turnebus || 7 orouum LW
135 coronam LW 374 || enim deest W || Iambicos octonarios Vahlen-
nus p. 50 instituit et Roeperus || 8 iste addidi unus ut LW p. 243
unum et LW 312 non uideas num et Bernensis 83 p. 312 || Amor par-
uulus Meinekius p. 739 || 9 ardifera cod. Heluet. Barthii p. 243
W m. sec. p. 312 ardifeca W m. pr. 312 ardifeda Bern. 83 p. 312 ||
lepades libri p. 312 || amantissa L estuantis LW || Septenarium et
octonarium trochaicos Meinekius et aliter Roeperus progr. 1858
p. 12 instituit; duos puto octonarios. Ad clausulam páruulus Amor
cf. Cras credo fg. I, Man. XIV ||

X (10. 7)

'Et rex et misellus ille pauper amat habetque ignem
intus
'Acrem: hic ephebum mulierauit, hic ad moechada
adulescentem
Cubiculum pudoris primus polluit.

5

XI (1. 11)

Nonne homulum sribunt esse grandibus superciliis,
silonem, quadratum?

XII (12. 12)

Qui sint secundum naturam perfecti homines, ut non
modo eos spectemus, sed etiam imitemur.

HERCVLES SOCRATICVS

I (1)

Quid? sutrinas facere inscius nihil, homo, agis?

10

seanton LW): non . . lepades.' X Nonius 140, 16 'Mulierauit
ut effeminavit. Varro *Γνῶθι σεαυτόν* (gnothi seanton HLW) . .'
XI Nonius 25, 21 'Silones superciliis prominentibus dicti, significatio
manifesta; Varro *Γνῶθι* (gnoti H m. sec. LW gnoti H m.
pr.) *σεαυτόν* (seanton HLW): . . , quod Silenus hirsutis (*hyrsutis*
W *hirsustis* H) superciliis fingeretur.' Haec ultima Nonii esse, non
Varronis, Tib. Hemsterhuysius ad Luciani dial. mort. 20, 4 perspexit,
qui Socratem significari uidebat a Varrone. XII Nonius 402, 20
'Spectare probare. Cicero — — Varro *Γνῶθι* (gnoti LW) *σεαυτόν*
(seanton W sheauton L) . . .'

HERCVLES SOCRATICVS. Cf. quae ad *Kvntorōa* dicam.
I Nonius 168, 16 'Sutrinas a suendo Varro Hercule Socratico . . .'

3 ephebum *Cauchius* efebium *HL* efebium *W* effeatum *Iunius* efe-
bulum *Vahlenus* p. 54 || moechada *Scaliger* *conii*. p. 172 meada *HL*
medeca *W* paedica *Popma* ille ad moechada *Kayserus annal. Heidelb.*
1860 p. 248 Ganymedae adolescenti *Lipsius* ant. lect. IV 10 || *Septen-*
narios trochaicos Vahlenus effecit; quos posui octonarios Ribbeckius
p. 114 agnouit. Cf. Roepers l. c. p. 11 || 6 homulum Vahlenus p.
51 nonunum HLW hominem Oehlerus homulum Hertzius annal.
crit. Berolin. 1845 p. 261 || superciliis H || 8 sin W m. pr. sunt
Popma || 10 quid W qui HL || subtrinas HLW sutrinas edd. ||
nihilo magis Rothius nihil domo agis Oehlerus ||

10*

II (2)

In omnibus rebus bonis conuiuamus, cubo in Sardinianis tapetibus, chlamyda est purpurea amicula.

HERCVLES TVAM FIDEM

I (1)

Noctu H annibalis c um fugai ex ercitum,
Tut anus ob tut andum Romae n uncupor;
5 Hacpr pter omnes, qui laborant, inuocant.

II (2)

Non Tutilinam, quam ego ipse inuoco, quod meae
aures abs te obsidentur.

III (3)
per m aritimas or as uagat

II Nonius 542, 13 'Tapete, tegmen unite (mure Roeperus) pictum de coloribus uariis. Varro Hercule Socratico: in omnibus .. tape-tibus.' Nonius 539, 5 'Chlamys (clames LW) q s (?) Vergilius — Varro Hercule Socratico (Socratico BHLW): cubo .. amicula.'

HERCVLES TVAM FIDEM. Si similem inscriptionem Papiapae [π. ἔγκωμισ] comparamus, hic de iurando agi suspicabimur. I Nonius 47, 32 'Tutanus deus a tutando. Varro Hercules tuam fidem ...' Plinius X 122 et Paulus p. 283 de Rediculo deo narrant similia. II Nonius 47, 28 'Tutilina dea est a tuendo dicta. Varro Hercules tuam fidem ...' Augustinus de ciu. dei IV 8 'frumentis collectis — ut tuto seruarentur, deam Tutilinam p reposuerunt.' III Nonius 467, 22 'Vagas pro uagaris. Plautus — — Varro — Idem

1 rebus om. B || conuiuamus scripsi cotidianis BH m. pr. cottidianis H m. sec. L quotidianis W quotidianus Iunius || in Sardinia ista pedibus BHLW p. 539 in Sardinianibus tapetibus BHLW p. 542 Sardinianis Iunius. Sardianicis Ruhnkenius in Rutil. Lup. I 2; cf. Plato ap. Ath. II p. 48b S ardianis Oehlerus || 2 clamida set (sed H m. sec. W) purpurea (purperea B) amicula BHLW, correxit Oehlerus || Roeperus philol. IX 236 senarios effinxit; numeros etiam Vahlenus an. Non. p. 19 audit || 3 Hannubalis H m. pr. || 4 ob tutandum scripsi hoc tutanum HLW hoc Tutanus Scaliger conii. p. 39 Tutanus Iunius tutando Desbillons cf. act. philol. Mannhem. 1839 p. 118. || nuncupant Gerlachius noncupor H m. pr. || Senarios iam Iunius habet || 6 Titulinam H m. pr. Tutilam L || inquam ego Scaliger conii. p. 39. 49 || Bacchiacum sistema L. Muellerus p. 439 sibi uidetur indagasse || 8 pro B per HLW || horas libri, corr. Aldina || uagat suffragantur libri || Versum esse Lachmannus in Lucr. p. 178 uidit; iambo uel trochaeos Buechelerus dicit p. 431 ||

IV (4)

Procella frigida alte

'Obruat celōcem —.

IDEM ATTI QVOD TITI

Quid ést? quid latras? quid rabis? quid uis tibi?

ΙΠΠΟΚΥΩΝ

I (2)

Apollonium ideo excuriant, quia nihil habebat.

II (1)

Gellius III 18, 5 'M. autem Varro in satira Menippea, 5 quae *Ιπποκύων* inscripta est, equites quosdam dicit 'pedarios' appellatos uideturque eos significare, qui nondum a censoribus in senatum lecti senatores non erant, sed quia honoribus populi usi erant in senatum ueniebant et sententiae ius habebant.' 10

ΚΟΣΜΟΤΟΨΥΝΗ

[Περὶ φθορᾶς κόσμου]

I (1)

Phrygio, qui puluinar poterat pingere, soliar depingebat.

Hercules (Hercles H m. sec. W) tuam fidem... IV Nonius 532, 30 'Celox est nauigium breue, dictum a celeritudine. Plautus — Varro Hercules (Hercles W) tuam fidem...'

IDEM ATTI QVOD TITI. 'Vetus prouerbiū — de rebus nihil inter se distantibus' Gellius III 16, 14. Idem prouerbiū Varro adhibuit Testamento fg. IV. Turnebus 'Atticos tettix' coniecit adu. XXIV 46 XXIX 17. I Nonius 40, 1 'Rabere dictum est a rabie. Varro Idem Atti (anti W) quod Titi (quot [quod H m. pr.] Tetti HLW)...'

ΙΠΠΟΚΤΩΝ. Cynicus aliquis de equitibus Romanis loqui uidetur; cf. tamen adn. ad *Kυνίστρος*. I Nonius 36, 29 'Excuriari, curia excludi. Varro *Ιπποκύνη* (hippocvne HLW)...' Cf. prolegg. p. 48.

ΚΟΣΜΟΤΟΨΥΝΗ [Περὶ φθορᾶς κόσμου], quae Cosmotorene

1 alte *Vahlenus anal. Non. p. 34* arte *BLW* 'ante Popma orta Oehlerus' || 2 obruat at *B* || *Versus constitui* || 3 lateras *W* codd. *Merceri* latras *HL* blateras *Iunius* || *Senarium Iunius agnouit* ||

4 Appollonium *LW* Appolloni^ū *H* || qua *L m. pr.* || nihila *H m. pr.* | *Iamb. sept. uel oct. Vahleno est p. 67* || 5 autem om. *Reginensis* || satyra Menyppea *Reg.* || 6 *ιπποκύνη* *Vatic.* *ιππορύνων* *Reg.* *ιπποκύνη* *Rottend.* || 8 senatorē erant *Reg.* || 10 sentencia *Vat. Reg. m. pr.* sentenciam *Reg. m. sec.* sententia *Rott.* eius *Vat. Reg. Rott.* || frigio *BHLW* || 11 depingebat *Vahlenus p. 68* deuigebat *BHLW* depi-

II (2)

Singulos lectos stratos ubi habuimus, amisimus propter
cariem et tiniam.

III (3)

Mulieres? aliam cerneret cum stola ὁλοπορφύρῳ.

IV (4)

Proptér cunam capulūm positum
5 Nutrīx tradit pollictori.

V (5)

Tóga tracta est

Et abólla data est; ad túrbam iui,

Vahleno anal. Non. p. 37 uocatur. Θεατροτορύνην ille comparat, ut meretrice in greca comoedia uocata est cf. Athenaeus IV 157 a; poterat commodius etiam saltatio κόσμου ἐκπίωσις a Menippo (Ath. XIV 629 e) introducta adferri. De argumento ultra quam inscriptio ipsa tradit nil diuinari potest nisi quod bella esse uidentur, quae mundum perdunt. Inscriptio latinis litteris ubique in libris exarata est. I Nonius 3, 24 s. u. [Phrygiones]. 'Varro Cosmotoryne (Cosmotorene HW) περὶ φθορᾶς κόσμου...' II Nonius 83, 10 'Caries est uetustas. Varro Cosmotoryne (Cosmotorynae H m. pr. L Cosmotorynae H m. sec. Cosmotorinae W) περὶ φθορᾶς κόσμου...' III Nonius 537, 24 'Stolam ueteres non honestam uestem solum, sed etiam omnem, quae corpus tegeret. Ennius — Varro Cosmotoryne (Cosmorenae BLW Cosmorene H) περὶ φθορᾶς κόσμου...' IV Nonius 4, 20 'Capulum dicitur, quidquid aliquam rem intra se capit; nam sarcophagum, id est sepulcrum, capulum dici ueteres volunt quod corpora capiat. Plautus — — Varro Cosmotoryne (Cossmatorene BHLW Cossmairene Parisinus 7666) περὶ φθορᾶς (φθορᾶς Paris.) κόσμου (κόσμοι L)...' Nonius 157, 20 'Pollictores (pollinctores BW pollectores L m pr) sunt qui mortuos curant. Varro — Varro Cosmotoryne (motorene B motoraene H motorenae LW) περὶ φθορᾶς (φθορᾶ W) κόσμου (κόσμοσι HL κοσμοσι W)...' V Nonius 538, 16 'Abolla, uestis militaris. Varro

gebat cod. Fabri, Mercerus laeuigabat Scaliger conii. p. 55 desingebat Turnebus XVII 21 denegabat Oehlerus || 'Troc. sept.' Vahlenus p. 222 || 1 abuimus L m. pr. || 2 tiniam HW inaniam L || 3 holoporphyro Iunius in mg.; idem graece Oehlerus olorsiro B olorsyro HLLW holoserica Aldina || 4 propte Paris. 7666 p. 4 || cunas Gulielmus uerisim. I 3 || 5 pollictori BH m. pr. L m. sec. W p. 157 pollinctori H ib. m. sec. pollicturi L ib. m. pr. pellictori H m. sec. L m. sec. W p. 4 pellectori BH m. pr. L m. pr. Paris. 7666 ib. || Anapaeostos Gulielmus agnouit || 7 datast L m. pr. || ad turba B ad tubam L m. pr. || iui Oehlerus ubi BHLW abii Vahlenus anal. Non. p. 37 ubi conii. p. 80 retractat mihi uel ibi Palmerius ||

Fera militiai múnera belli
Vt praéstarem.

VI (6)

'Africa térribilis: contrá concúrrere cíuis
Cíui atque Aéneaé miscéri sanguine sanguen.

VII (7)

'Atque

5

Aégeús fluctús quám lauit ámne aquiló,
Saénuis ubí posuit Neptúni filius úrbem.

VIII (8)

Detís habenas animaé leni,
Dum nós uentus flamíne sudo
Suauem ád patriam perdúcit.

10

Cosmotoryne (Cosmotorene BHLW) περὶ φθορᾶς κόσμου (κυριον H m. sec. L m. pr. W) ... VI Nonius 224, 3 'Sanguis — neutro Ennius — — Varro Cosmotoryne (Cosmototine W Cosmototyne L) περὶ φθορᾶς (φοορᾶς L) κόσμου (κοσμον L) ...' Cf. Ennius ann. IX fg. 6 Vahl. 'Africa terribili tremit horrida terra tumultu.' Enn. Hecub. u. 228. V. 164 Rb. 'pergunt lauere sanguen sanguine.' Ceterum ut Cic. Acad. I 2, 8 (u. proll. p. 48) recte se habeat, non de Caesaris cum Pompeio, sed de Pompei contra Marianos bello a. 674 gesto cogitandum est. VII Nonius 503, 23 'Lauit pro lauat. Vergilius — Varro Cosmotoryne (Cosmotorynae B Cosmotorinae HL Cosmotorinaei W) περὶ φθορᾶς κόσμου (κοσμον H m. pr. L) ...' V. adnot. crit. VIII Nonius 233, 33 'Anima uentus. Vergilius — Varro — Idem Cosmotoryne (Cosmotor; vñrē L) περὶ φθορᾶς κόσμου (κοσμον) W) ...'

1 fera militiai munera *Palmerius* in om. *Popma* sera militia in munera *BHLW* || bellī edd. uelli libri || *Anap. dimetros* *Vahlenus* p. 80 agnouit; aliter eos institui || 3 concurrere ibis atque *Aenea LW*, correx. N. *Faber* *Aeneae Aldina* || concurret Iberis Ac gens *Aeneae* miscerbit *Lipsius* epp. *quaest.* IV 23, qui uersus inuenit || A. terra nigris c. concurret Iberis Atroque *Aen. m. s. s. Laurenbergius* || 5 atque *BHLW* (adque *L m. pr.*); fortasse Argus ut dicatur de *Danao Neptuni nepote*, saeuo saeuarum filiarum patre || 6 egeus libri (egetis *H m. pr.*) *Aegeo Oehlerus* || fluctu *Popma* || amne scripsi ante libri || equilo *B* || 7 saeuus ed. 1526 sebus libri || *Versus iam Junius* habet || 8 animas ueni *L* anime leni *W* leui *Laurenbergius* || 9 uentus nos *Gulielmus ueris*. I 3 uentus uos *Scaliger catal.* p. 33 || 10 sualem *LW* suauem edd. || perducat *Scaliger* || *Anapaestos Gulielmus inuenit qui ad fg. IV adiunxit. Ultimum Hermannus* p. 388 agnouit paroemiacum, cf. proll. p. 79 ||

KYNICTΩΡ

. . . eclipsis quando sit, cum luna laboret; et si hoc
ridiculum credunt, dicant, quid laboret.

ΚΥΝΟΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟC

Atilius Fortunatianus p. 2676 P. 319 Gaisf. ‘Secundum primum spondeum insertus huic hendecasyllabo ana-
5 paestus ionicum sotadeum facit sic: ‘cástae docilés Pie-
ridés nouem soróres.’ Ex quo non est mirandum quod
Varro in Cynodidascalico Phalaecion metrum ionicum
cum trimetrum appellat, quidam ionicum minorem.’ Ter-
rentianus Maurus u. 2833—2848: ‘Et quintam breuiter
10 tomen loquemur. Spondeum siquidem inter et secundum
Quem scis dactylon hic solere poni, Si trudas anapaeston
inserasque, Iungas caetera, iam uidebis ipsum Consueto
pede Sotaden locutum: ‘Cármén Pieridés dabúnt soróres’.
Si dicam ‘lepidac’, palam est profecto, Quod sit pes ana-
15 paestus: insero ergo Spondeo medium atque consequenti
Hoc nomen ‘lepidac’: fit omne tale: ‘Cármén lepidaé Pie-

KTNICTΩΡ. ‘Cynicus testis.’ Eiusmodi inscriptiones Atellanarum fere nomina in mentem vocant qualia sunt ‘Pappus agricola’ ‘Maccus miles’ ‘Verres aegrotus’ similia. I Philargyrus in Vergili Georg. II 477 ‘Quod uulgo dicunt laborat luna, hinc (hic Vaticanus 3317 m. pr.) Varro in Cynistore (cynistrore Vaticanus Synistore Popma Ciniflone Ritschelius de logistoricis p. X) . . .’

KTNOΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟC. Κυνοδιδασκαλος Oehlero dicitur, *Kυνοδιδασκαλος* Ritschelio de logistoricis p. X not. Varro in scenodidascalico Lachmannus praef. ad Terent. Maur. p. XV. Videor mihi codicem (Vatic. 5216) ita posse tueri, ut λόγος suppleam; sed etiam *Kυνοδιδασκαλον* non inepte quis coniceret. Ad illud cf. Accius ‘in primo didascalico’ Gell. III 11, 4; ‘Accius didascalico’ Non. 165. 178. 341. Cf. etiam prolegg. p. 47 n. Hoc in libello in rem metricam deuersum esse uidemus, in quo eadem quoque tractata puto, de quibus e libro IV (non VII) librorum de sermone Latino Rufinus et Diomedes locos seruauunt; de quibus cf. Ritschelius quaestt. Varr. p. 34 sq. Wilmanns de Varr. libris grammaticis p. 69 sq. qui saturae rationem nullam habuerunt. His locis de hexametro, quadrato, octo-
nario, nouo iambico uersu, archilocho agitur.

1 sit Vatic. 3317 sit edd. || cum scripti cūr Vat. cur edd. || 2 ridicu-
le Vat. ridiculum scripti || quod laborant Vat. quid edd. laboret
scripti laborent Oehlerus || 7 falecum Vatic. || 12 post ipsum u.
2837 Lachmannus talem fere inseri uult ‘quo supra tibi diximus poe-

ridés dabunt soróres'. Idcirco genus hoc Phalaeciorum
Vir doctissimus undecunque Varro Ad legem redigens ion-
corum Hinc natos ait esse, sed minores.' Idem u. 2882 sqq.
'Nec mirum puto, quando Varro uersus Hos, ut diximus,
ex Ione natos Distinguat numero pedum minores.' 5

KYNOPPHTΩΡ

Celerius mater amixit.

LEX MAENIA

I (6)

Cóntra lex Maenia est in pietate, ne filii patribus luci
claro suggillent oculos.

II (7)

Si qui patriam, maiorem parentem, extinguit, in eo est
culpa; quod facit pro sua parte is, qui se eunuchat aut 10
alioqui liberos [non] producit.

KTNOPPHTΩΡ. Cf. adn. ad *Kυρίστορα*. I Diomedes p. 367, 26
'Amicio amicu ut Brutus — Sed Varro Cynorrheto (cynorhe-
tore Paris. 7493. Monac. cinorhetore Paris. 7494 cinostratore
cod. Scioppii susp. lect. II 6) . . .'

LEX MAENIA. Lex ipsa ignota est; sed qualis fuerit, iam Turnebus intellexit XXIX 21 cum 'de iure patriae potestatis et de pa-
rentum auctoritate in liberos' saturam fuisse dicat; talem enim fuisse,
quamquam uerbis iocosis, fg. I ostendit. Idem dicit Buechelerus p.
441 et qui πελ εὐσέβειας saturam egisse dicit, Vahlenus 211. Oehler-
rus autem nugatur. Inprimis de pecunia liberis danda uel neganda
legem fuisse conicio. Actio conexusque satis obscuri sunt. I Nonius 171, 11 'Suggillare, obcludere.' Varro Lege Maenia (Gemi-
nia L Gemina W, codd. Merceri, cod. Iunii) . . . II Nonius 106, 5
'Eunuchare Varro Lege Maenia (lege moenia H m. pr. B) . . .'

tam' || 6 matāmixit *Monacensis* sceleris magister amisit *edd. ante*
Keilum || 7 est in die lata *Popma* || fili *LW* || 8 suggillent *L*
suggillant *W m. pr.* sigillent *Turnebus* || 9 si qui patrem t̄ patriam
B || extingit *L* || 10 enuciat *L m. pr.* || 11 alioqui *Ribbeckius* p.
103 aliqua *H m. pr.* *L* aliqui *H m. sec.* *W* aliquid *B* talis qui *Vah-*
lenus p. 83 alibi *Oehlerus* alicui *ante Ald.* haud aliqua *Popma* ne-
quam uel nequa *Buechelerus* p. 441 aut non aliqui *Roepelius phil.*
XVII 82 aut alii qui l. perducit *L. Muellerus* p. 85 non add. *Rib-*
beckius || 'Septt. troch.' *Vahlenus et Muellerus* ||

III (8)

Nemo est tam neglegens, quin summa diligentia eligat
asinum, qui suam saliat equilam.

IV (5)

Ad biuiram uenio. Cum uellem ostendere quid uel-
lem, Metamelos, Inconstantiae filius, me reprehendit.

V (2)

5 Exercebam ambulando, ut siti capacior ad cenam ue-
niret guttur.

VI (1)

Nos admirantes, quod sereno lumine
Tonuissest, oculis caeli rimari plagas.

VII (4)

10 Non hos Pactolus aureas undas agens
Eripiebat umquam e miseriis.

VIII (3)

Signa tunc sacra esse desierunt, posteaquam homines
sunt facti [sacri].

III Nonius 106, 10 'Equilam Varro Lege (legem H m. pr. L) Mae-
nia (moenia II m. pr. BL)...' IV Nonius 79, 21 'Biuiras quas
usus uiduas (biduas libri) appellat. Varro Lege (legi L m. pr.)
Moenia (minia H m. sec. LW mini H m. pr.)...' V Nonius 207,
16 'Guttur — masculino. Plautus — Varro Lege Maenia...'
VI Nonius 369, 8 'Plaga spatium immensem. Vergilius — Varro
Lege Maenia: nos (lege maeniados atmaeniados L lege
maeniados adminianos W) ... plagas.' Nonius 382, 4 'Rimari
dicitur scrutari, quaerere. Vergilius — Varro Lege Maenia (minia
Geneu. L menia W): admirantes... plegas.' Cf. Ennius ann. u. 517 V.
'Tum tonuit laeuum bene tempestate serena' et idem Iphigenia u.
277 V. 201 Rb. 'caeli scrutantur plegas.' VII Nonius 243, 18 'Actum,
appulsum. Vergilius — Varro Lege Maenia (lege menia W lemini-
nia Geneu. L) ...' Cf. *Ἐκατόμβη* I. VIII Nonius 397, 20 'Sa-

1 qui in summa *L testibus Basill. B* || *Troch. sept. et uersum iam. L. Muellerus* 413 dicit || 4 Metamelos *H m. pr.* || reprehendit *L*
reprehendit *H* || Inconstantiae *Roepurus phil.* XV 291, qui *septenarios*
troch. dicit || 5 exercebar *uir doct. in ed. 1842* || caenam *L* cenam *W* ||
7 nos om. *LW p. 382* || sereno utinde *LW p. 369* ser. subinde *Gerlachius* ||
8 tenuisset *LW 369* conuisset *LW 382* conuisset *Bern. 83 p. 382*
tonuissest *edd. intonuissest Iunius anim. VI 9* || celi *W 382* caeci *L 369*
caeti *W ib. ceti Geneu. ib.* || 9.10 *fg. VII recte legitur LW* || 11 signa
tunc *scripsi* signati (*e tc ortum?*) *LW* signa tum *Lipsius ant. lect. I 18*
signata *Fruterius*. *De Oehleraco signa Vahlenus p. 85* || deferunt
W m. pr. || 12 sacri om. *LW*, addidit *Fruterius uerisim. II 4; is*

IX (9)

Neque in bona segete nullum est spicum nequam, neque in mala non aliquid bonum.

ΑΟΓΟΜΑΧΙΑ

Haec lánigeras detónderi docuit tunicareque homúllum.

LONGE FVGIT QVI SVOS FVGIT

I (1)

Sed uti serat haec legumina arte parua paranda: cicer, eruillam, † ac paregia; alia ospria ceteris [relinquat]. 5

crum etiam scelestum et detestabile; ita et consecratum. Afranius — Varro Lege Maenia (minia LW)... IX Nonius 225, 22 'Spiae — masculini. M. Tullius — Varro Lege Maenia (moenia LW)...'

ΑΟΓΟΜΑΧΙΑ. Inter pseudotragoedias fortasse pertinet cf. prolegg. p. 32. Argumentum idem fere uidetur fuisse quod Armorum iudicio uindicauit, philosophorum disputatio. Cf. Porphyrio in Hor. serm. II 4, 1 'Epicureos — qui dicunt, summum bonum ηδονην rerum honestarum, Vnde stoici gulae et corporis libidinem criminantur; την ἀταραχίαν τῆς ψυχῆς h. e. nil timere nec cupere summum bonum esse. Vnde Varro dicit, λογομαχίαν inter illos esse.' I Nonius 182, 16 'Tunicare pro uestire. Varro (uaro W) Logomachia (logomacheia L)...'

LONGE FVGIT QVI SVOS FVGIT. Saturam esse contra stoicos a humana societate se exemptos superbe putantes Oehlerus dixit post Turnebum aduu. XV 21, qui Terent. Phorm. V 2, 3 'Ita fugias ne praeter casam, quod aiunt' XV 5 perquam commode comparauit. Mercklinus contra philol. XIII 717 de exilio librum fuisse, cui adscribit περὶ φυγῆς, dixit et attulit Senecam consol. ad Helu. 8, 3 'Aduersus ipsam mutationem locorum, detractis ceteris incommodis quae exilio adhaerent, satis hoc remedii putat Varro, doctissimus Romanorum, quod quoconque uenimus, eadem rerum natura utendum est.' Vter utro potior? Fragmenta magis fauent Turnebum, sed sunt paucissima tantum. I Nonius 204, 22 'Eruum generis neutri est ut plerumque. Feminini Varro Longe fugit qui suos fugit...'

iamb. octon., L. Muellerus p. 435 sq. troch. septt. descripserunt ||
 1 bonam LW segetem W, corr. Aldina || 2 aliquid Mercerus ||
 3 hec W hiclec L m. lpr. (cf. Vahl. p. 166) hillaec L m. sec. illaec
 Aldina || Aristophaneum Vahlenus p. 61 inuenit; Kochius exercit.
 crit. p. 25 hexametrum septem pedum procreauit || 4 ut is (his H
 m. pr.) erat HLW, corr. Rothius uictus erat Popma || pauca HLW
 parata Iunius, del. Duentzerus l. c. p. 480. Num panicum, quod Columella || 7. inter legumina numerat? paranda Oehlerus || 5 erui illam
 H m. pr. eruiliam Iunius || ac paregia alia spiria ceteris HLW cepa
 regia, allia cypria Iunius spireia uel ac pyra Palmerius asparagos,
 alia, asperiora ceteris Oehlerus ac farraginem ad ospria cretam Roepe-

II (2)

Solus rex, solus rhetor, solus formosus, fortis, aequus
uel ad aedilicium modium, purus putus: si ad hunc cha-
ractera Cleophantus conueniet, caue attigeris hominem.

MAGNVM TALENTVM

Détotonderát forcipibus uitiariúm feris.

MANIVS

I (2)

- 5 Funere familiari commoto auito ac patrito more pre-
cabamur.

II Nonius 271, 9 'Conuenire, similem esse. Varro Longe fugit
qui suos fugit...' Cleophantus quis fuerit nescimus.

MAGNVM TALENTVM. Priscianus de figuris numerorum c. 14
p. 410, 5 K. 'Octoginta tres librae Romanae et quattuor unciae, quod est
magnum talentum, centum minas Atticas faciunt.' — Inscriptionem
Popma proverbialem putat, nescio quo iure. I Priscianus IX p.
482, 3 'Vetustissimi tamen etiam detoñdi protulerunt. Ennius —
detondit — at Varro Magno talento (tallento Carolirubensis) ...'

MANIVS. 'Frühauf' urterit Mommsenus cf. fg. XI. Varro de l.
l. IX 60 'qui mane natus esset, ut is Manius diceretur.' Cf. Vahle-
nus p. 110; qui p. 197 περὶ σωργός addit. (u. proll. p. 46). Nescio
an conexus aliquo modo sic possit restituī: Incipit a funere nescio
cuius; in scrobe tumuli fodiendo arca cum libris Numae reperitur;
quos 'libellio' Varro explicat. Sunt autem de mundo (VI) et de legibus
(—X). Hinc Manius ille occasionem sumit ad populum uiuide lo-
quendi, ita ut luxum increpet (—XV), uitam probe rusticam qualē
Numa uoluerit, commendet, praeter simplicitatem etiam hospitalita-
tem laudet (—XXII). I Nonius 161, 4 'Patritum, ut auitum.

rus phil. IX p. 242. relinquat addidi. || 1 rethor *L m. pr.* || for-
monsus *L m. pr.* || forti *H m. pr.* || aequus *Turnebus* XXIX 20 secus
LW setus *H* ecus *Geneu.* securus *Iunius* || 2 modium *N. Faber*
modius *HLW* *Geneu.* *codd.* *Merceri* mundus *Scaliger* munus *Lipsius* ||
putis *HLW* putus *Iunius* || *huc libri* || charactera *H* || 3 deopantus
WL Bernens. 83 cleopantus *Geneu.* *H* cleopater conuenit *cod.* *Fabri*
Cleanthes Gifanius χαρακτήρας Κλεάνθος *Vossius Arist.* p. 589 ||
4 detotunderat *Bern. m. pr.* || forcibus *Bamb.* || uitariferis *Paris.* 7496
Bern. Bamb. m. sec. uitarifer . . *Bamb. m. pr.* uita e. is *Hal-*
berst. uitam feris *id. m. sec.* ui tarpiris *Lugd.* ui tarpiris *Carolir.*
ui. tarpiris *Sangall.* uiticarpiferis *ed. Colon.* 1528 uiticapiferis *Popma.*
correxit *M. Hauptius* et uersum agnouit uites aridas feris *Hertzius*
sibi adnotauit || 5 fuere *W m. pr.* || commoti *H m. pr.* commoto *L* ||
auito *H m. pr.* abito *H m. sec.* *W* habito *L* || at *libri* ac *edd.* et *Oeh-*

II (1)

Autumedo meus (quod apud Plotium rhetorem bubulcitarat) 'erili dolori non defuit.'

III (7)

Hic út quadrato látere stipataé strues.

IV (8)

Quod dum administrant, in scrobe fodiendo inueniunt arcam.

5

V (18)

Tum ad me fuerunt, quod libellionem esse sciebant.

VI (22)

Nec natus est nec morietur: 'uigét ueget út pote plúrimum.'

VII (17)

Lex neque innocentii propter simultatem obstringillat neque nocentii propter amicitiam ignoscit.

10

Varro Manio... II Nonius 79, 28 'Bubulcitare. Varro Manio (Maeonio BH m. sec. W Moeonio H m. pr. L)...' Verba illa 'erili dolori non defuit' quae Autumedo ille uel locutus est uel ex eius animo composita sunt, a Varronis dicendi genere aliena et Ciceroniano magis accommodata sunt. Quae ad L. Plotium, primum rhetorem Romanum (cf. Suetonius de rhett. c. 2.) hic auctorem referri memoratu perquam dignum mihi uidetur. III Nonius 131, 10 'Later Varro — Idem Manio...' IV Nonius 225, 5 'Scrobes — masculino. Plautus — Varro — Idem Manio...' Cf. Curionis logistrici fg. III. Plinius N. H. XIII 87. Val. Max. I 1, 12 al. V Nonius 133, 27 'Libellionem (libellonem BL) ut tabellionem Varro Manio...' VI Nonius 183, 1 'Veget pro uegetat uel erigit (uiget?) uel uegetum est. Pomponius — Varro Manio...' De uersus particula quam Varronem attulisse dico cf. prolegg. p. 76. Cf. etiam 'satura quae scribitur de salute' (p. 117 sq.) et prolegg. p. 46. VII Nonius 147, 9 'Obstringillare, obstare. Ennius — Varro Manio...'

lerus || .1 Autumedo *BHL* umedo *W* || Plotum *B* Plocium *H m. pr.* || retorem *H m. pr. W* || bubulcitare alteri li dolori *BHLW*, correxit Rothius. Varia temptarant Iunius et Turnebus bubulcitare lateralii dolore non debuit Kochius l. c. p. 25 || 3 estrues *L m. pr.* strues *BHL m. s. W* || Senarium agnouit Iunius || 4 dum *W* dam *L* qui dum Bentinus || 6 fuerunt *BHLW* ferunt Popma fugerunt Oehlerus iuerunt vir. doct. in ed. 1842 || 7 ueget ueget *L* uiget ueget *W* et pote Lipsius epp. quaest. IV 23 || 9 nocent propter amicitiam noscit *L*; recte se habent *W* ||

VIII (19)

Quocirca oportet bonum ciuem legibus parere et deos colere, in patellam dare *μικρὸν κρέας* —.

IX (20)

Non maledicere, pedem in focum non imponere, sacrificari.

X (21)

5 Et cum corrigia disrupta tonat haridum, reliquum pedem penula scorteae pertegere.

XI (16)

Manius mane suscitat, rostrum sub rostra adfert, populum in forum conductit.

XII (11)

Nec sumptib⁹ finem

10 Légi⁹ [néc luxū] statuēs finēmque modūmque.

XIII (5)

Ager derelinqueretur ac periret

VIII Nonius 543, 32 'Patella Varro — Idem Manio...' IX Nonius 480, 2 'Sacrificari Varro Manio...' Fg. IX post 'colere' in fg. VIII iniiciendum Vahlenus p. 44 sq. putat. X Nonius 448, 24 'Penulam abusue omne, quicquid tegit, nobilissimi ueteres transtulerunt. Varro Manio ...' XI Nonius 274, 18 'Conducere colligere conuocare. Varro Manio ...' Cf. Varro de l. l. IX 60 'Notabant forsan ab eo, qui mane natus esset, ut is Manius diceretur.' XII Nonius 211, 13 'Luxuria — masculini. Varro Manio ...' XIII Nonius 225, 32

1 legem *B* || et eos *BHLW* et deos *Ald.* || 2 collere *L* || *κρέας Ald.* *ηρεας HLW ηροας B* || 3 nom *W* n̄ *H* non *L*. *Fg. om. B* || inponere *Lm. pr.* || 5 corrigias *Iunius* || disruptas *BW* disruptas *HL* disrupta *ed. pr.* disrupta *Oehlerus* || tonat *BHLW* tonet *ed.* 1480 tenet *Aldina* || aridum *W m. pr.* *H* haridum *BLW m. s. om. Iunius* || relicum *BL* reliquum *HW*; fortasse religatum || 6 pede *BH m. s. LW, om. H m. pr.* pedem *Iunius* || poenula *W* penula *BHL* || protegere *Popma* || *Troch. septt. Roeperus fecit phil. XV 279* || 7 sub deest *Bern. 34*, sum-rostra *LW* rostrum suum *Mercerus* rostrum, sub rostra *Turnebus adu. XXIX 20 nos, tum in rostra Ald.* || *Septen. troch. dicit L. Muellerus p. 423* || sumptibus *HLW* || 10 legibus *Rothius* lepidus *HLW del. Duentzerus ann. litt. ant. 1848 p. 489 cum priore illo finem. lepidus Ald.* || nec luxu *om. HLW, add. Lachmannus in Lucr. p. 141 qui metrum detexit et luxu add. Buechelerus p. 440 luxui post modumque add. Rothius* || 11 ac periret *LW ubique praeter p. 185, ubi asperum et 168, ubi derelinquere quam perire. ac perbiteret Meinekius p. 739, qui uel ager ut der. uel*

‘Squalé scabreque, inlúic et uastitúdine.’

XIV (9)

’ Habens

’Antepositam alimóniam, sedéns altus aliéno sumptu,
Néque post respiciéns neque ante próspiciens, sed
límus intra

5

Límites culínae.

XV (6)

Húnc Ceres, cibí ministra, frúgibus suis pórceſt.

XVI (10)

Dúlcem aquam bibát salubrem et flébile esítet cépe.

XVII (12)

Nam eum, ad quem ueníunt in hospitium, lac huma-
num fellasse.

10

‘Squalor — feminini. Accius — Varro Manio: ager .. uastitudine,’ Nonius 168, 19 ‘Scabre Varro Manio (Manto L): derelinqueretur .. uastitudine.’ Nonius 125, 30 ‘Inluuies sordes. Vergilius — Varro Manio: ac periret .. uastitudine.’ Nonius 185, 5 ‘Vastescant significat inhorrēscant uel deserantur. Accius — Varro Manio: asperu (u. adn. crit.) .. uastitudine. Cf. Pacuvius Teucro u. 314 Ribb. ‘Squales scabresque inculta uastitudine.’ V. proll. p. 75. XIV Nonius 237, 13 ‘Altum ab alendo dictum. Varro Manio: habens .. sumptu.’ Nonius 442, 30 ‘Prospicere et respicere distant, ut aduersum uidere prospicere recte dicatur, respicere quasi retro adspicere. Varro Manio: sedens .. prospiciens.’ Nonius 133, 30 ‘Limum obtortum. Varro Manio: altus .. culinae.’ XV Nonius 159, 33 ‘Porcet significat prohibet. Pacuvius — Varro Manio ...’ XVI Nonius 201, 1 ‘Cape generis neutri Lucilius — Varro — Idem Manio ..’ XVII No-

ager relinq. uult, ut senarii euadant || 1 sicuale LW p. 168 ualde LW 185 scale W m. pr. 220 || scabiæque L p. 125 scabre atque LW p. 168 || illuui L m. sec. W p. 125, L m. sec. 168, L m. sec. W 185, L m. sec. 226 inluuiae L m. pr. p. 125 et 185 inluue L m. pr. 168 alluuie W p. 168 inluuie L m. pr. 226 illuuae W ib. || 3 antepositum alimonium Bern. 83 p. 237 || altum W m. pr. 237 || sumtu H p. 442 || umptu n. p. resp. n. ante prospic desunt BLW p. 133 || Versus constitui; limus i. l. culinae Vahlenus anal. Non. p. 33 e uersu adlata putat || 7 cibi Popma tibi BLW || porcet edd. porcit BLW || Scazonites troch. fg. XV et XVI Vahlenus p. 86 agnouit || 8 esitet Iunius sit HW, om. L esit Mercerus || cipe L m. pr. flebile cepe e Lucilio Varronem sumpsisse Buechelerus p. 425 putat || 9 nam scripsi tam HLW tum Popma iam Roeporus phil. IX p. 261 et Duentzerus l. c. 489 || in Iunius et HLW et petunt Roeporus ib. XV 281 || hospicium H ospicium L ospitium W || 10 fel-

XVIII (4)

Harum aedium symmetria confutabat architectones.

XIX (3)

Haec aduentoribus accedunt: cellae, claves, claustra, carnaria, dolia.

XX (15)

Lecto strato matellam, lucernam, ceteras res esui usui-
5 que prae se portant.

XXI (13)

Alterum bene acceptum dormire super amphitapa bene
molli.

XXII (14)

[Léctulo] stertit iuuentus, quem labos mollém facit.

nius 113, 12 'Fallare exsangere, lambere. Varro (Varro deest LW
[varro] H) Manio...' XVIII Nonius 87, 10 'Confutare est con-
fundere uel committere. Varro Manio...' XIX Nonius 545, 10
'Dolia uasa grandia, quibus unum reconditur. Varro — Idem Ma-
nio...' XX Nonius 543, 16 'Matella aquarium uas. Plautus —
Varro — Idem Manio...' XXI Nonius 540, 25 'Amfytapae uestes
dicuntur utrimque habentes uillos. Lucilius — Varro Manio...'
XXII Nonius 487, 5 'Vapor et uapos et timor et timos et labor et
labos ita sunt ut color et colos. Lucretius — Varro Manio...'.

lalse *H m. pr.* || 1 symmetria *Oehlerus* summe atria *HL m. pr.* *W*
summetria *L m. sec.* *Roithius* summa atria *Turnebus adu.* XIX 32
summetriam *Mercerus* || confutabant *edd.* confortabant *Laurenbergius* ||
architectones *H m. pr.* || *Iamb. oct.* *Vahlenus p. 85* *putat* || 2 adeo
emtoribus *Iunius* || cellae *BL* celle *HW* sellae *Gesnerus* || 3 car-
nalia *BH m. pr.* *L* || 4 matella lucerna ceteras reshuiusunque *BHLW*
matellam lucernam *Iunius* huius ubique *Aldina* huius (*sc. generis*)
quisque *Oehlerus*; correxit *Buechelerus p. 442* || 5 fortasse praesto
portant? || 6 amfytabo *L* amfytaho *BW*, corr. *Aldina* || *Frustulum*
poetae esse super a. b. molli *Vahlenus p. 14* *dixit* (cf. *proll. p. 77*)
nescio an recte; *Kochium p. 25* et *Rooperum phil. XV 297* *praetereo* ||
8 lectulo addidi || stertit iuuentus *Oehlerus* sternit iuencus *BHLW*
sternitur iuencus *Iunius* || quem *Iunius* quam *libri* || molem *B* |
Troch. sept. constitui ||

MARCIPOR

I (14)

Hic in ambiuio nauem concendimus palustrem, quam
nautici equisones per uiam, qua ducerent, loro —.

II (13)

Propontis unda quam liquenti caerula
Natantem perfundit, cape!

III (15)

Repente noctis circiter meridie,
Cum pictus aer féruidis late ignibus
Caeli chorean astricen osténderet.

5

MARCIPOR. Priscum hoc seruorum nomen (Plin. XXXIII 26. Varro de l. l. IX 22) seruum priscæ probitatis et modestiae significat. Quare nec Ribbeckio p. 120 assentior, qui serui sui cupiditates Varronem hic dicit reprehendere, nec Vahleno an. Non. p. 18, qui Dauom Horatio (satt. II 7) multa praecipientem comparat. Fortasse seruus antiquus ut temperantiae specimen laudatur, cf. Vahlenus p. 129. Opponuntur ei cupiditates: multa mala subit mercator 'naum iactantibus austris' ut Horatius dicit (I—VI), multa Pelias, dum cupid reuiscere (—X). Hae etiam superstitiones faciunt (—XIV). Auditas (XV) et libido (—XVIII). Beatus est qui nil cupid ut Diogenes (XIX). Sic Menippeus saturam claudit. I Nonius 450, 32 'Equisones — omnis quibus regimen conceditur cuiuslibet rei, dici posse ueteres probauerunt. Varro Marcipore: hic . . . loro.' Nonius 105, 30 'Equiso pro equite. Varro — Idem Marcipore: quam . . . loro.' II Nonius 254, 20 'Capere complecti. Varro Marcipore . . .' III Nonius 451, 5 'Meridiem medianam diei partem omnes putant solam esse dicendam, cum et noctis esse eam (eteam libri. medium?) temporis par-

1 ambiuio *L* || palustrem *H m. pr.* plustrem *H m. sec.* plaustrem *BLW* || 2 nautiti *L p. 106* nauticti *H m. pr. 106* nautica *Wm. pr. ib.* || aequisones *H m. pr. L ib.* || quam (q *W*) ducerent *BHLW p. 451* quam om. *Popma, Duentzerus* quum duc. *Scaliger catal. I 242* conducerent *edd.* || lora *HLW 106* loco *BHLW 451* loro *Iunius in mg.* || 3 Pro-
pontis *LW* || liquenti cerula *LW* liquante caerulo *Scaliger catal. I 502* || 4 perfudit *Bern. 347* || Versus iam *Iunius agnouit senarios. Meinekius p. 739 et praef. Horat. p. XXXVIII alterum uersum epodicum dixit; cf. prolegg. p. 79; quod propter fgg. III—VI, quae eidem carmini tribuo, non credo. L. Muellerus p. 413 quam — cape troch. sept., antea uersum trochaeo finitum esse argutius suspicatur || 5 repetente *W* || cireiter *W* || meridiem *edd. uett.* || 7 orean astrice *BLW* choreas astricas *Scaliger conii. p. 83* oras astricas *Iunius chorean astricen Rothius* || ostenderet *Iunius* ostenderent *LW* ostenderunt *B* || *Senarios in fgg. III—VI iam habet Iunius et Scaliger, qui l. c. fgg. III—V coniunxit. Fg. VI id. catal. I p. 251 addidit* ||*

IV (16)

Nubés aquali, frígido ueló leues —
 Caelí cauernas aúreas subdúixerant,
 Aquám uomentes íferam mortálibus.

V (17)

Ventique frigidó se ab axe erúperant,
 5 Phrenétici septéntrionum filii,
 Secum ferentes tégulas, ramós, syrus.

VI (18)

At nós caduci, naufragi, ut cicóniae,
 Quarúm bipinnis fúlminis plumás uapor
 Perússit, alte maéstis in terram cécidimus.

VII (12)

10 Dixe regi, Medeam aduectam per aëra in reda anguibus.

VIII (10).

Pelian Me[dea . . .] et permisisse, ut se uel uiuum
 degluberet, dummodo redderet puellum.

tem doctorum auctoritas dixerit. Varro Marcipore . . .’ IV Nonius 45, 32 ‘Inferūm ab imo dictum; unde inferi quibus inferius nihil; unde infertur recte potest dici, quicquid desuper mittitur. Varro (uaro L) Marcipore . . .’ V Nonius 46, 4 ‘Syrus a Graeco magis tractum est, ἄνω τοῦ σύρου. Has nos scopas, rustici eo nomine syrus vocant. Varro Marcipore . . .’ VI Nonius 79, 12 ‘Bipennis manifestum est id dici, quod ex utraque parte sit acutum. Nam nonnulli gubernaculorum partes tenuiores ad hanc similitudinem pinnari (pinnarim B) vocant eliganter, et Varro Marcipore — Idem in eodem . . .’ VII Nonius 451, 16 ‘Raedam (redam B) pro curru Varro

1 aquales *Scaliger* || 2 aurea *HLW* || 3 inferam *edd.* inferant *HLW* || 4 frigidos ab *HW* frigidos sib *L* frigido se ab *Scaliger*, *Iunius* frigi se ab *Turnebus* XXVIII 11 || ase *H m. pr.* axe *rell.* || erumpent *HLW* eruperant *Scaliger l. c.* || 5 freneticī *HLW* || 6 ramo *H* || serus *H m. pr.* syros *Iunius* sirus *Scaliger* || 7 an (un *H m. pr.*) nos caduci naufragii it (ut *H m. pr.*) cicero nec *HLW* at nobis *Iunius*, sed corr. *idem* at nos || naufragi ut ciconiae *Iunius* naufragii ciconiae *Scaliger* || 8 fulminis *om. L* || 9 perursit *HLW*, corr. *Iunius* || mesti *libri* || caecidimus *LW* cecidimus *H* ut uidetur || 10 pro aera *B* || in redam *BHLW* in rheda *edd.* || anguibus *sc. uecta* || *L. Muellerus* 413 ab regi *troc. sept. incipit.* *Vahlenus* an. *Non. p. 33* per .. anguibus *ex alio poeta adlata putat* || 11 Pelian me (nie *W*) et permisisse *LW* Pelian Medeae permisisse *edd.* *Lacunam indicauit: suppleo* Pelian Medeam adiisse et permisisse || unium *W* || 12 dum-

IX (4)

Eodem coniecissee mera miracula nescio qua.

X (11)

Haec in aëno bis terue tuditiculasse.

XI (5)

Vt eat ac rempublicam administret, quod pulli ientent.

XII (19)

Astrologi non sunt, qui conscribillarunt pingentes
caelum? 5

XIII (6)

(A) Qui quidem bidentem circumstant, non rident? —
(B) Credo ridere hiantis; uideo hiantis, non audio [ridentis].

Marcipore (Marciporae L m. pr.)... Cf. Ouidius metam. VII 219 sqq. VIII Nonius 158, 13 'Puellos pueros Varro — — Varro Marcipore...' Aliter Ouidius ib. 296 sqq. IX Nonius 344, 12 'Merum sincerum. Pomponius — Varro Marcipore...' Cf. Ouidius ib. 262 sqq. X Nonius 178, 29 'Tudiculare commouere. Varro Marcipore (Mancipore L m. pr.)...' Cf. Ouidius ib. 277 sq. XI Nonius 126, 10 'Ieientare (ienticare B; nescio an ientare W) Afranius — — Varro (Varro deest B) Marcipore (Mancipore W)...' XII Nonius 82, 31 'Conscribillaui pro conscripsi. [Varro] — Idem Marcipore...' XIII Nonius 318, 29 'Hiare, mirari, stupere. Ver-

modo redderet lunius dum madore addere W dum madore L || Trochaicos septenarios si recte intellego L. Muellerus p. 413 instituit || 1 Fg. IX recte legitur HLW; uersum dicit Vahlenus p. 220 || 2 ine nobis terne LW, correxit Rothius haeccline nobis ante Ald. hiccine nobis Ald. haec me nobis Mercerus terue cod. Fabri || 3 publi B || ientant B ientent LW (BL tamen quater in hoc Nonii lemmate ieientandi formam praebent. de HW nescio) ieientent Vahlenus p. 220 qui numeros suspicatur || 4 pingentes HLW pigmentis Gulielmus ueris. III 15 figuris Oehlerus || [An extispices sunt stulti,] astrologi sqq. Vahlenus anal. Non. p. 18 || 6 quicquid euidenter HLW quicquid euident et Bern. 83 qui qui Rothius qui quidem uidentes Vahlenus p. 219 || 7 hiantis (hiantes H m. pr.) uideor hiantes (hidentes Bern. 83 Geneu. hidentis H m. pr. hiantis H m. sec. lihentes L m. pr.) non audeo (audio H m. sec. L) HLW non rident credo; uidere hiantis uideor, ridentes non audeo (sc. cogitare) Vahlenus. Locum scripsi de coniectura mea et ridentis addidi. Fortasse quidem post video transferendum est. Alia Faber, Popma, Gerlachius suscepserant ||

XIV (7)

Vtri magis sunt pueri? hi pusilli pigri, qui spectant nundinas, ut magister dimittat lusum —?

XV (9)

Altera exorat patrem libram ocellatorum, altera uirum semodium margaritarum.

XVI (1)

5 Spatule éuirauit ómnes puerós ueneriuagá.

XVII (2)

Deim mittit

Virile ueretrum in frúmen, offendít bùccam
Volúmnio.

XVIII (3)

.. delimat bipinnis út leuis passérculus.

gilius — Varro Marcipore . . .’ XIV Nonius 133, 15 ‘Lusus uel lusio, qui ab omnibus ludus dicitur. Varro Marcipore: utri . . . lusum.’ Nonius 214, 24 ‘Nundinae generis sunt feminini. Varro Marcipore (neutri add. in L, sed erasum): maiores . . . lusum.’ XV Nonius 213, 23 ‘Margaritum — feminino. Varro — Varro Marcipore . . .’ XVI Nonius 46, 11 ‘Euirare dicitur uirilitatem amittere et effeminari. Varro Marcipore . . .’ XVII Nonius 358, 24 ‘Offendere est percutere. Turpilius — Varro Marcipore . . .’ De Volumnio cf. Cic. ad fam. IX 26. Volumni uersus ‘Stridenti dabitur patella cyma’ ap. incert. de gen. nom. 46 extat. XVIII Nonius 79, 12 ‘Bipennis manifestum est id dici, quod ex utraque parte sit acutum’

1 utri om. *LW* p. 214 || magis *LW* p. 133 maioses *L m. sec. p.* 214 maiuses *L m. pr. ib.* maiores *W ib.* || pusilli pigri *G. Wehlius thesi VI Quaesti. Petronianis (Bonnae 1861) adiuncta* pusilli nigri *LW* p. 133 pusillini *LW* p. 214 || expectant *Aldina* || 2 nundina *W p.* 133 nundinam *L ib.* || dimitt ussum *W. p.* 214 dimitt ussu *L ib.* lussum *Vahlenus anal. Non. p.* 18 || 4 semodium *W* semodium *HL* || margaritarum *H* || 5 Spatale *Iunius* || ueneriuaga pueros *HLW*, transposuit *Vahlenus p.* 19. *Galliambum Meinekius p.* 739 *agnouit*. pueros Venerisuga *Lachmannus ind. lect. Berol. aest. 1848 p.* 3 Veneri? uaga *L. Muellerus p.* 109 || 6 dein *Bern.* 83 *Geneu.* *L* dein *W* || immittit *Oehlerus* || 7 in frumen *Scaliger catal. p.* 472, *Gulielmus ueris.* III 15 ut flumen *LW* || buscam *L m. pr.* || 8 Bolumnio *LW*, corr. *Scaliger* || *Choliambos primus agnouit Rooperus phil.* XV *p.* 281 || 9 delimat *Iunius* delunae *LW* delune *H* delumbe pennis *Scaliger* || bipennis *H m. sec. W* || et leuis *H m. pr.* paserculus *W* ut leuis paterculus cod. *Iunii Velleius Paterculus Iunius* || *Versum agnouit Vahlenus an. Non. p.* 29 ||

XIX (8)

Et Diogenes cynicos, qui ab Alexandro rege iussus optare: quid uellet, se facturum —.

MARCOPOLIS

[Περὶ ἀρχῆς]

I (1)

Cui Celer Αἰενοσλημματοσλόγος, Antipatri stoici filius, rutro caput displanat.

II (2)

Natura hūmanis ómnia súnt pariā.

5

Qui pote plús, urgét, piscis ut saépe minútos
Mágnu' comést, ut auís énicat accipité.

III (3)

Némini Fortuna currum a cárcere intimó missum
Labi inoffensúm per aequor cándidum ad calcém sítuit.

IV (4)

Sensus portae, uenae hydragogiae, clauaca intestini. 10

e. q. s. 'Varro Marcipore (Marcipore H m. pr.) . . .' XIX Nonius 358, 10 'Optare, eligere. Lucilius — — Varro Marcipore . . '

MARCÓPOLIS. Περὶ ἀρχῆς Aristoteles, Heraclides Ponticus, Strato scripserunt. Marcopolis fortasse est urbs et ciuitas, quem Marcus i. e. Varro animo sibi optimam excogitauit, quam corpori humano fg. IV comparat. Sed nescio utrum Platonis reipublicae an Aristophaneae Νεφελοκοκκυγία cum Mommseno hunc librum magis conferam. Cf. Ribbeckius 119. Oehlerus Romanum significari falso suspicatur. Turnebus XVII 23 et alii Μαργόπολιν uoluerant. I Nonius 18, 20 'Rutrum dictum est a radendo. Pomponius — Varro Marcopoli περὶ ἀρχῆς (αρχες W) . . .' Cf. Prantlius hist. logicae I p. 477 sq. 186. II Nonius 81, 9 'Comest pro comedit. Varro Marco-poli περὶ ἀρχῆς . . .' III Nonius 199, 18 'Calx masculini Plautus — Varro Marcopoli (bimarcopoli L m. sec.) περὶ ἀρχῆς (δεκῆς L) . . .' IV Nonius 209, 16 'Intestinum — masculinum. Varro (Cicero L

1 cynicos seu cynicus G. *Canterus nou. lect.* VI 6 quiamicos *LW* ὁ κυνικός Oehlerus || 2 quidquid *Gulielmus* || 3 celere *Roeperus phil.* XVIII p. 474 || dienoslemmatos logos (legos *W*) *HLW* dilemmatos *Victorius* || 4 rutru *W* || capud *H* || displanauit *Scaliger* || 5 nam humanis *Scaliger* numquam in humanis *Erycius* (cf. *ad Aiac. stram.*) || 6 surget *L m. pr.* || sepe *H* || 7 magnus *HLW* || abis *H m. pr. L* || enecat *H m. sec. W* || *Metrum iam agnouit Iunius* || 8 ultimo *Scaliger* || 9 labi *Gulielmus ueris. I 3 leui LW* leue *Scaliger* || ecor *LW* aequor edd. || siuit *Popma* sibit *LW* sinit *Gulielmus* subit *Scaliger* || *Septenarius troch. Gulielmus*, oct. *iamb. Oehlerus putauit; claudos Meinekius p. 739 agnouit* || 10 poriae *L* || uenae *Iunius* uerre *W* uerro

V (5)

Noctilucam tollo, ad focum fero, inflo, anima reuiuiscit.

MELEAGRI

I (1)

Quaero, utrum fructuis an delectationis causa? si fructuis, ut uendatis —.

II (2)

Sin autem delectationis causa uenamini, quanto satius 5 est, saluis cruribus in circu expectare, quam his descobinatis in silua currere?

III (3)

Currere, uigilare, esurire: quando haec facere oportet? quam ad finem?

IV (4). V (5)

Non modo suris apertis, sed paene natibus apertis 10 ambulans, cum etiam Thais Menandri tunicam demissam habeat ad talos.

testt. Basileensibus) Marcopoli (^{ui}marco L) περὶ ἀρχῆς (περὶ L m. pr. αρχῆς L) . . .’ V Nonius 233, 33 ‘Anima uentus. Vergilius — Varro Marcopolis περὶ ἀρχῆς . . .’

MELEAGRI. Meleagri sunt uenatores, iocose ita dicti a Meleagro apri Calydonii uenatore fabuloso. Περὶ θήρων add. Mercklinus mus. phil. XII 382. Duos libros esse propter pluralem numerum Turnebus adu. XXIX 22 coniecit; sed cf. Endymiones. Argumentum e fragmentis satis appetet; occasionem disputandi funus hominis in uenando a bestiis sublati (XI) uidetur praebuisse. I Nonius 492, 14 ‘Fructuis pro fructus. Varro Meleagris . . .’ II Nonius 99, 25 ‘Descobinatis, sauciis et abrasis et desectis. Varro Meleagris . . .’ III Nonius 205, 6 ‘Finem — feminino. Lucretius — Varro Meleagris (Maleagris W) . . .’ IV Nonius 236, 28 ‘Aperire, erigere, ostendere — Varro Meleagris: non . . ambulans.’ V Nonius 286, 14 ‘Demittere,

NOCTI

L || idragogiae LW || clauacla L cloaca ed. 1526 || 1 nocti L || noctilugam Iunius in mg. || foro L fero W || 2 delectationes BL m. pr. || si fructuis Rothius structuis BHLW fructuis Mercerus || 4 tu uenaris add. N. Faber, qui fg. II iam adiunxit || 5 spectare Hm. pr. Turnebus XXIX 22 expectare BH m. s. LW || 6 curare libri gyrale Palmerius cursare Vollbehrus, Vahlenus p. 57 currere Iunius et Hertzius ann. crit. Berol. 1845 p. 261, qui inde statim fg. III incipit || 7 haec quando haec LW haec q. Mercerus q. hacc ed. 1526 ecquando haec Rothius || 9 penae L m. pr. pene L m. sec. paene W || 10 ambulas Gulielmus ueris. I 5. qui fg. V iam adiunxit. || Thais LW p. 286 alis (aliis H m. pr.) BHLW p. 536 || incertum tonicam an tanicam L m. sec. 536 || dimissam LW 286 BHLW 536 dimissam Aldina || 11 habet

VI (6)

.. si non malit uir uiracous uxorem habere Atalantam.

VII (7)

Addē hydram Lernacām et draconem Hesperidūm. Quot bestiae fuerunt immanes!

VIII (8)

Aut ille, ceruum qui uolabilēm cūrrens

Sparō secutus trágulaue tráiecit.

5

IX (9)

Quid hic uenator non cepit?

X (10)

Quem idcirco terra non cepit et caelum recepit.

desuper mittere. Vergilius — Varro in Meleagris: cum .. talos.' Nonius 536, 17 'Tunica est uestimentum sine manicis. Titinius — Varro Meleagris: cum .. talos.' VI Nonius 187, 15 'Vercium magnarum uirium. Varro Meleagris (Meleagro HLW)...' VII Nonius 323, 11 'In mane rursum minime bonum et nocens. Accius — Varro Meleagris ...' VIII Nonius 553, 26 'Tragula est hasta. Sallustius — Varro Meleagris: aut .. traiect.' Nonius 556, 18 'Sparum, telum agreste. Vergilius — Varro Meleagris: aut .. traiect.' IX Nonius 253, 26 'Capere, occupare, detinere. Vergilius — Varro in Meleagris (Maleagris L)...' Significatur Orion de quo Ouidius Fast. V 540 'Quam nequeam, dixit, uincere, nulla fera est.' X Nonius 252, 33 'Capere est tollere, tenere. Vergilius — Varro Meleagris ...' Nonius 383, 33 'Recipere accipere: M. Tulius — Varro Meleagris ...' Cf. Ouidius ib. 543 'Obstitūt Orion. La-

libri p. 536 || attalos L m. pr. ib. || 1 [Miror,] si non malit conicio || uiracius HW uiracciūs L uiracium Aldina uiraciam Scaliger uiratus uel uiriatus Oehlerus uiraginem Beckerus philol. III p. 763 uiriatam se Vahlenus p. 61 uiraceam se Ribbeckius (om. uir) p. 129 || Atalantam libri || Hexametros Kochius p. 26, aristophaneum Vahlenus, sept. iamb. Ribbeckius instituerunt || 2 Lerneam LW || trahonem L thraonem W, draconem Ald. || quod LW quott Bern. 83 quot Rothius quotquot L. Muellerus p. 438, qui oct. iamb. instituit tot Vahlenus p. 63 || 3 inmanes L m. pr. || 4 uolabile BHLW bis, nisi quod L m. pr. p. 555 uolauiile. uolatilē Iunius in mg. uolabilem Oehlerus || curres W m. pr. p. 553 || 5 secutus est B (H?) LW p. 555 || grataue W 555 traguleae B 553 || traicit libri bis traiectit Iunius in mg., qui choliambos inuenit || 6 oenator L m. pr. cenator L m. s. || non coepit L concipit W m. pr. || Estne choliambus? || 7 coepit L p. 253 caepit Geneu. L p. 384 cepit W bis || celum W 384 || recipit LW 384 ||

XI (11)

Funus exequiati stantes ad sepulcrum antiquo more silicernium confecimus, id est *περιθειπνον*, quo pransi discedentes dicimus alius alii 'uale'.

MODIVS

I (3)

Sed, ó Petulle, né meum taxís librum,
5 Si té † repigrat haéc modo scenátili —.

II (4)

Si dísplicebit tám tibi latúm mare,
Parcés tuam tum spúngeam delétilem?

III (1)

An qui gradu tolúili

tona nitentibus astris Addidit et: meriti praemia, dixit, habe.' XI Nonius 48, 5 'Silicernium est proprie coniunctum funebre, quod senibus exhibetur. Varro Meleagris (Meleachris L Meleaorhis Hm. pr.)...'

MODIVS. Huius quoque saturae, ut multarum, actionem non dispicimus; sed extitisse illam 'modus scenatilis' fg. I docet. Prooemium ad Petrullum nescio quem est (fg. I. II. III?); de moderatione sunt IV. V, modestia opus esse docet VI; de uestium luxurie VII—IX, de bibendi et edendi luxurie et simplicitate X—XVII; de luxurie artis XVIII. Cf. Vahlenus p. 33. Inscriptio (cf. fg. XII) fines epulis nescio quibus circumscriptos ideoque modicam omnino uitiae rationem significat. Nam de modio Serapidis capitì imposito, mensurae modique signo, nolo cum Popma cogitare, quippe cui deo Varro nullo modo propitius fuerit, cf. Eumen. Pseud. Ap. proll. p. 22. I Nonius 176, 15 'Scenatilis et scenaticus pro scenico (sch pro sc W ter). Varro Modio: sed .. scenatilis'. Nonius 180, 6 'Taxis pro tetigeria Varro Modio: sed .. librum.' E prooemio uersus petiti uidentur, ut et sequentes. II Nonius 96, 12 'Deletele non quod deleatur, sed quod delectat. Varro Modio ...' III Nonius 17, 24 'Gradarius est molli gradu et sine succusatura nitens. Lucilius — Varro Modio ...'

1 exequiatis laude *HLW* exequiati ed. 1526 stantes *scripsi* laute *Lip-sius ant. lect.* V 14 cum laude cod. *Iunii* auide *Mercerus* || sepulchrum *L m. pr.* || 2 *περιθειπνον* *Cuiaci* obss. XI 21 *περιαεπι* non *L* *περιαεπε* non *H m. pr.* *περιαεπι* non *H m. sec. W* || 4 sed Petule *LW p. 180* || liberum *LW p. 180* || 5 pepigat *HLW* repigrat *scripsi* (*de i longa* cf. proll. p. 89); *num fetigat?* pigebit *Turnebus* XII 16 pepigit *Scaliger catal. I* p. 226, *quo loco fgg. I et II coniungit* defigat *Oehlerus* pepigerit *L. Muellerus* 402 || hic modus *Oehlerus* hic modo *Iunius* hic modi *Turnebus* || scenatilis *H.m. pr. L schenatilis H.m. s. W* || scenatili sc. *scripsisse me* || 7 parces *scripsi* partis *HLW* parabis *Iunius* parato *Scaliger* || tuam tum *scripsi* quantum *HLW* tan-

Te médium usque † agmen mólliter uectús cito
Relínquat?

IV (5)

Non eos optume uixisse, qui diutissime uixent, sed qui modestissime.

V (6)

Quid aliud est, quod

'Délphice canit columnā litteris suis' *Aγαν
Μηθέν*'

quam nos facere ad mortalem modum, 'medioxime', ut quoniam patres nostri loquebantur?

VI (2)

Omnes uidemur nobis esse belli, festiui, saperdae, cum 10 simus *σαπροί*.

IV Nonius 55, 29 'Modestum a modico, hoc est a moderato, positum. Varro Modio . . .' V Nonius 141, 3 'Medioximum mediocre (medio [medie B in quo fg. deest] acutum libri, quod ex medio acre ortum puto et hoc ex mediocre; cf. Paulus Festi p. 123 'Medioximum, mediocre.') [modo]. Varro Modio (Modo HLW) . . .' Cf. Plinius H. N. VII 119 'Mortales oraculorum societatem dedere Chiloni Lacedaemonio praecepta eius Delphis consecrando aureis litteris, quae sunt hae: nosse se quemque et nihil cupere comitemque aeris alieni atque litis esse miseriam.' VI Nonius 176, 19 'Saperdae quasi sapientes uel elegantes. Varro Modio . . .' Festus p. 325 b, 7 '[Saperda] genus pessimi p[iscis. sapientem etiam] significat, e[um ait Varro: uidemur nobis] saperdae, cu[m simus σαπροί].' (Cf. Paulus p. 324 'Saperda genus pessimi piscis'), Meinekius cf. Timoclem 'Ιαπλοις (com. gr. III p. 601) 'σύνεστι (Pythionice) σαπρόδαις δυστρ.'

tum *Iunius* quantam *Popma* || *Senarios* fgg. I et II iam habet *Iunius* || 1 te mediusquam *HLW* te mediis campis *Mercerus* te melius quam *Aldina* te medium usque agmen (*uel aruum uel agrum*) concidi, sed dubitanter || tute molliter *HLW* tute om. *Mercerus*; est glossema uocis molliter || *Senarios* constitui; Meinekius p. 739 iambicos dimetros uoluit. Cf. L. Muellerus p. 110. 249. 420 || 3 uixisse edd. dixisse *HLW* || uixent *H m. s. W* uixissent *H m. pr. L* || 4 medestissime *L* || 6 Delfice *HLW* || canit scripsi canat *HLW* || *αγαν* (*ογαν* *W*) μεοεν *HLW* corr. Bentinus || 8 quam Bentinus iudam libri ni uiam Palmerius iubens Bergkius ap. Meinek. p. 739 || adit mortalem *HW* adiz mortalem *L* ad mortalem *Iunius* ad inmortalem *Rothius* || quandam *H m. pr. L* || *Verba* *alius poetae* adlata (cf. proll. p. 75) distinxii; Meinekius p. 739 tres iambb. octil. uoluerat || 10 cum simus *H m. s. LW* tum simus *H m. pr. L* ||

VII (7)

Quod tum erant in Graecia coma promissa, rasa barba,
pallia trahentes.

VIII (8)

Quam storum, quorum uitreae togae ostentant tunicae
clauos.

IX (9)

5 Sed cynicis inuoluerum et pallium luteum non est.

X (10)

Quis pōculis ardēntium chorūm intrōibit popīno?

XI (11)

Capitis coróna baccis Liberi
Faciém labore flātili uiridis premit.

XII (12)

. . . trimodiam amphoramque eandem temeti ac farris
10 modium.

VII Nonius 362, 26 'Promittere etiam significat ad magnitudinem nutritre. Plautus — Varro Modio . . .' VIII Nonius 448, 28 'Vitreum pertenue et perlucidum quidquid est, auctoritate veterum dici potest. Varro Modio: quam . . clauos.' Nonius 536, 17 'Tunica est uestimentum sine manicis. Titinius — — Varro Modio: quam . . clauos.' IX Nonius 549, 18 'Luteus color proprie crocinus est. Vergilius — Varro — Idem Modio . . .' X Nonius 161, 14 'Popinones uel hi, quos nunc dicimus tabernarios a popinis, uel luxuriosi qui se popinis dedunt. Varro Modio . . .' XI Nonius 365, 12 'Premere tegere. Vergilius — Varro Modio . . .' XII Nonius 5, 7 'Temulenta dicta

1 Grecia *LW* || 2 palla *L m. pr.* pallam *Turnebus XXX* 29 || *Senarios Meinekius* *p. 739* *putauit* || 3 storum *BLW* *p. 448 et 536* istorum *Aldina*; cf. *Lachmannus in Lucr. p. 197* || *quorum om. libri 448* || bitae(bitea *B*)estote ostentant (ostenenant *W m. pr.*) unice clauos *BLW* *p. 448*; *recte leguntur BLW* 536 nisi quod *L m. sec.* tonicae uel tanicae. ostendant *edd. uett.* || 5 cinicis *W* || palleum *BHLW* pallium *edd.* || 6 qui *H m. pr. L* || ardentium *Oehlerus argenteum HLW* argenteis *Gerlachius* || *Iamb. septen. agnouit Meinekius p. 740* || 7 baccis Liberi uel b. [pictis] *L. Vahlenus p. 34* uaccitis liuei *HLW* fasciis tiligineis *Scaliger catal. p. 255. 272* fasciis linit *Oehlerus* || 8 faciem *Scaliger* face ut *HLW* faciem ut *Vahlenus* faciem et *Oehlerus* || praemitt *LW* || *Senarios Scaliger inuenit* || 9 trimodiam *edd.* tremodiam *HLW* treodiam *B Paris. 7666* || timeti *BL m. pr. Par.* || ac farris *Iunius* acarris *HLW* acaris *B carris Paris. 7666* || 10 modium *B m. pr.* modium tam *B m. sec.* ||

XIII (14)

Asse uinum, asse pulmentarium, secundas quom natura aurigatur, non necessitudo —.

XIV (13)

Et hoc interest inter Epicurum et ganeones nostros, quibus modulus est uitiae colina.

XV (15)

In cubiculo dormire mallem simplicei, potus uinum 5 meum cibarium, quam regiae dominus cubare in —.

XVI (16)

Putat fore hoc, quod his comedonibus conuenit usu, quibus, mota uoluptate cum edunt, dumtaxat gula gaudet.

XVII (17)

Hanc eandem uoluptatem tacitus taxim consequi lapatio et ptisana possum..

10

est ebriosa, dicta a temeto, quod est uinum, quod attemtet. Plautus — Varro — Idem Modio (Modio deest H m. sec. W) ...’ XIII Nonius 70, 14 ‘Aurigatur honeste positum pro moderatur ac regit. Varro Modio: asse .. necessitudo.’ Nonius 353, 32 ‘[Necessitudo necessitas]. Idem — Varro Modio (Modo W m. pr.): asse .. necessitudo.’ XIV Nonius 55, 18 ‘Colina ueteres coquinam dixerunt, non ut nunc uulgus putat. Varro Modio ...’ Nonius 119, 8 ‘Ganeones a ganeis dicti ut popinones; et (ea?) sunt loca uinulentiae ac libidini apta. Varro Modio ...’ XV Nonius 93, 11 ‘Cibarium quod nunc aut de pane sordido aut de alio indigno dicitur. Varro Modio (Modo HLW) ...’ XVI Nonius 93, 20 ‘Comedones ab edendo Varro Modio (Medio B Modo H m. pr.) ...’ XVII Nonius 550, 17 ‘Lapatium (la-

1 ad se unum esse *HLW* p. 70 asse uinum asse *LW* 354 at se *Rothius* || secundans *idem* || quon*scripti* quo *libri* || 2 arrigatur *L m. s.* *W* 354 adrigatur *L m. pr. ib.* || non necessitudo *sc. restringit*, non luxuries effrenat || 4 culina *HLW bis*, nisi quod p. 55 *H m. s.* *W* colina || 5 cubiculo *HL* bucolico *W* bucolico cubiculo *Vahlenus* p. 33 || simplicei *scripti* scilicet *HLW* sit licet *Popma* || potus *Bentinus* potius *libri* || 6 meum *libri* merum *Popma* || quam ego dominus cubarem *HLW* gustarem *Oehlerus* domi cubarem *Iunius* quam regiae domi *Ieiunus* cubarem *Vahlenus qui troch. septt. uult* cubare in — *Roeperus*. His innisus locum constitui || 7 his *Oehlerus* huic *BHLW*. Num heis? hinc ante *Ald.* hic *Iunius* || uenit *Laurenbergius* || 8 mota *Popma* nota *BHLW* notha *Victorius* tota *Vahlenus an. Non. p. 11* || uoluntate *libri* uoluptate *Victorius* || comedunt *libri* cum edunt *Iunius* com edunt uel cum comedunt *Vahlenus* || 9 eadem *W m. pr.* || tacitus cod. *Susii* tracitus traxim *B s. u. pisana* || lapathio *B ib.* || 10 et tisana *HLB s. u. lapatum* . et cisana *W* ex

XVIII (18)

quáte meas lubidinis ad tibios bilínguos.

MVTVVVM MVL SCABVNT

[Περὶ χωρισμοῦ]

I (1)

Vt, gralatores quis gradiuntur, perticae sunt ligna et
 $\tilde{\eta}\eta\alpha\kappa\iota\eta\tau\sigma\varsigma$, sed ab homine eo, qui instat, agitantur, sic
 illi animi nostri sunt grala: crura ac pedes nostri ex se
 5 $\alpha\kappa\iota\eta\tau\varsigma$, sed ab animo mouentur.

padium libri) Varro Modio (Medio W m. pr.)...’ Sequitur statim in B nouum lemma ‘Pisana; Varro Modio: hanc .. possim.’ Hoc lemma etiam in codice Leidensi 116 extare, quem saeculo XI attribuit, Lucianus Muellerus cum communicavit (cf. Roth et Gerlach praef. p. XXVII). XVIII Nonius 229, 24 ‘Tibia generis feminini. Masculini Varro Modio (Medio HLW)...’

MVTVVVM MVL SCABVNT. Proverbiū, quod significare uideatur: ‘ut facis mihi, ita facio tibi’ (cf. Varr. de l. l. VII 28. Symm. epp. X 1. Auson. idyll. XII praef. ad monosyll.) nec cum fragmentis concinct nec cum additis illis $\pi\epsilon\varphi\iota\sigma\mu\delta$, quae quidem cum animae a corpore separationem (cf. Plato Phaed. 67 d) significant, cum fgg. I. II bene conueniunt. Sed iocos omnes non possumus resuscitare. I Nonius 115, 19 ‘Gralatores (gladatores BLW gladiatores H) sunt colobathrari; grala (gralare B[H?]LW) enim sunt fustes

tisana B s. u. pisana || possim B bis || Iambos uarie formarunt Meinekius p. 740, Roeperus, Vahlenus p. 72, L. Muellerus 422; prosam Buechelerus p. 452 agnouit || 1 quate Oehlerus quare HLW quaero Iunius quaere meos tubicines Gerlachius libidinis L m. pr. || ac tibias bilinguos HLW (bilingoos W m. pr.) ad Iunius tibios Roeperus phil. XVIII 464 bilingues Oehlerus || Septen. iamb. Meinekius p. 740 agnouit || 2 gladatores H m. pr. L m. s. glaatores W gladiatores L m. pr. H m. s. || qui HLW quis Salmasius || graduntur H m. pr. L || lignae (ligneae cod. Iunii ligne W) fin (fyn L) areino (aremo cod. Iunii, H m. pr.) HLW sunt ligna delet Vahlenus p. 166 ligneae sine animo Muretus ligna et s. an. Oehlerus εὐκλητα latere coni. Rothius ligna φύσιν ἀκίνητα Hertzius ann. crit. Berol. 1845 p. 261 ξφνν ἀκίνητοι Vahlenus συν δικράνοις uir doctus in mg. cod L ligna et $\tilde{\eta}\eta\alpha\kappa\iota\eta\tau\sigma\varsigma$ scripsi || let libri sed uel set edd. || inistat libri instat Palmerius in iis stat Muretus || angitantur H m. s. LW agitantur H m. pr., Muretus, Palmerius || 4 ili HLW illi Iunius illae Oehlerus || animi nri HLW, sed animi ri H m. sec. animi nostri sunt; grallaes sqq. Krahnerus de Varr. phil. p. 15 galae H galaea L galeae W grallaes Iunius || ex se ἀκίνητοι Muretus εσσιαρεκεινητοι (κεινητοι H) HLW etiam κινητά Scaliger conii. p. 168 ||

II (2)

Itaque si plures dies inter medici discessum et aduentum pollictoris interfuerunt, ecquid restet, uideas.

III (3)

Vt uenalem tuniculam poneret cotidie, ut uelleret colum, denique etiam [si] suis manibus lanae tracta ministrasset infectori, —.

5

IV (4)

'Vbi lucus opacus, teneris fruticibus aptus.

MYSTERIA

I (1)

Prisca horrifica

Silenta oracula crepera in nemoribus . .

II (2)

Licet uidere multos cotidie hieme in sole apricari.

quis innituntur (Hic desinit in B). Varro Mutuum muli scabunt (Mutum mulis [malis H m. pr.] caluunt HLW) graece (graecae LW) περὶ (περὶ H m. pr.) χωρισμοῦ (ατωρισμοῦ HLW)... II Nonius 157, 20 'Pollictores (pollinctores BW pollectores L m. pr.) sunt qui mortuos curant. Varro Mutuum muli scabunt περὶ χωρισμοῦ...' III Nonius 228, 26 'Tractus generis masculini. Neutri Varro Mutuum (motum HLW) muli scabunt (scab H m. pr.) περὶ χωρισμοῦ (χωρισμοῦ H m. pr. L)...' Dominus de seruo uel serua uestes faciente loqui uidetur. IV Nonius 234, 31 'Aptum rursus conexus et colligatum significat. Vergilius — Varro Mutuum (mutum L mutum W) muli scabunt (scabant LW) περὶ (πορτ W πορτ L) χωρισμοῦ...'

MYSTERIA. Rem ni fallor similem atque in 'Εκατόμβῃ [περὶ θυσιῶν] Menippea ratione tractauit. I Nonius 13, 14 'Crepera res proprie dicitur dubia — Lucretius — — Varro Mysterii...' Fortasse ad prooemium pertinuit. II Nonius 76, 15 'Apricari, in aprico esse.'

1 medici *Iunius* medicis *H m. pr. L m. pr.* medicos *BH m. s. L m. s. W* medicorum *Gerlachius* || 2 pollictores *BHLW* (pollectores *L m. pr.*), corr. *Iunius* || ecquid restet *Vahlenus* p. 218 et id aestate *BHLW* || 3 cottidie *L m. pr.* || uelleret colum *scripti* uideret totum *HLW* uieret tortam *Palmerius* uieret torum *Scaliger ad Tibull. p. 121* || 4 si om. *HLW* tum denique etiam si suis *Oehlerus* || lenea *L lanam* tractam *Gerlachius* || 5 infectori *Aldina* injectori *H m. pr.* injectori *H m. sec. W* intectori *L* || 6 frutibus *Wm. pr.* fruticibus *LWm. s.* fructibus *Aldina* || *Soladeum Lachmannus* ind. lect. *hib. Berol. 1849 p. 5 agnouit* || 7 orrida *H m. pr.* || 8 oracula *edd. oraclem HLW* || *Senarios Vahlenus* p. 24 *descripsit* || 9 ultos *H m. pr. L* || cottidie *H m. sec.* ||

III (3)

Vúlpináre modo ét concúrsa quálubet érrans.

IV (4)

Aes defraudasse cauponem, bouam luto obleuisse, cum portitore serram duxe.

V (5)

Sed tibi fortasse alius molit et deposit.

VI (6)

5 Illud urgeo, dos a femina ut auferatur. Quae mihi posteaquam ad concordiam dicta est —.

VII (7)

Nascimur enim spissius, quam emorimur. Vix duo homines decem mensibus edolatum unum reddunt puerum: contra una pestilentia aut hostica acies punto temporis 10 immanis aceruos facit.

Varro Mysteriis (misteriis HW) ... III Nonius 46, 24 'Vulpi-nari dictum est fraudibus ac mendaciis uera peruertere uel effugere; dictum ab inrecto sed (et?) intorto nulpium cursu. Varro Mysteriis (misteriis H m. pr.) ...' IV Nonius 24, 19 'Portitores dicuntur telonearii, qui portum obsidentes omnia sciscitentur et ex eo uectigal accipiunt. M. Tullius — Varro Mysteriis (misteriis H) ...' V Nonius 99, 11 'Depsera a Graeco magis significantiam uel originem trahit. Homerus — Varro Mysteriis (misteriis BHLW) ...' VI Nonius 280, 17 'Dicere etiam promittere. Pomponius — Varro Mysteriis (misteriis L) ...' VII Nonius 392, 14 'Spissum significat tarde. Caecilius — Varro (Varro deest LW) Mysteriis (misteriis LW) ...'

apicari *W m. pr.* || 1 erras *HLW*; cf. *Corssenus de pronunc. ling. lat.* I p. 97 errans *Popma* || *Hexametrum institui* || 2 coponem *H m. pr.* *L* cuponem *H m. sec.* || bouam *HLW* 'boua est serpens' *glossa in H cauponam G. Canterus zonam 'alii.'* (sic Basill.) obbam *Cuiacius obss. XI 7* || tum portitores erram *HLW*, corr. *I. Fr. Gronouius obss. IV 5* || circumduxe *Mercerus* aera indixe *Popma*. *Alii alia* || 4 fg. *V. recte legitur BHLW* || 5 illud urgeo *Vahlenus anal. p. 38* inid uirgo *HLW* init uirgo *Oehlerus*. *Vahlenus p. 218 troch. sept. et Fleckeisenus ib. p. 225 iamb. oct. instituit* || 6 ad Concordiam *Popma*. fortasse ad consortium? || 9 aut hostica *Laurenbergius austica LW* hostica *edd.* || puncta *LW* punto *edd.* || 10 immanis *L m. pr.* immanis *L m. s. W* || facit et perit plus [hominum, quam...] fortasse addenda sunt, quae per sequentia Noni uerba 'Et Περιπλό (et perit plus libri)' absumpta esse statuendum erit ||

NESCIS QVID VESPER SERVS VEHAT

I (1)

Gellius XIII 11, 1 sqq. ‘Lepidissimus liber est M. Varro’ ex satiris Menippeis qui inscribitur ‘Nescis quid uesper serus uehat’, in quo disserit de apto conuiuarum numero deque ipsius conuiui habitu cultuque. 2. Dicit autem, conuiuarum numerum incipere oportere a Gratia-5 rum numero et progredi ad Musarum, id est proficisci a tribus et consistere in nouem, ut, cum paucissimi conuiuae sunt, non pauciores sint quam tres, cum plurimi, non plures quam nouem. 3. ‘Nam multos’, inquit, ‘esse non conuenit, quod turba plerumque est turbulenta et Romae qui-10 dem stat, sedet Athenis, nusquam autem cubat. Ipsum deinde conuiuum constat’, inquit, ‘ex rebus quattuor et tum denique omnibus suis numeris absolutum est, si belli homunculi collecti sunt, si electus locus, si tempus lectum, si apparatus non neglectus. Nec loquaces autem’, inquit, 15 ‘conuiuas nec mutos legere oportet, quia eloquentia in foro et apud subsellia, silentium uero non in conuiuo set in cubiculo esse debet.’ 4. Sermones igitur id temporis habendos censem non super rebus anxiis aut tortuosis, sed iucundos atque inuitabiles et cum quadam inlecebra et uoluptate 20 utilles, ex quibus ingenium nostrum uenustius fiat et amoenius. 5. ‘Quod profecto’, inquit, ‘eueniet, si de id genus

NESCIS QVID VESPER SERVS VEHAT. Argumentum quod Gellius uel totius (ut Prellerus putat ann. litt. Ienens. 1847 p. 623) uel ut credo partis saturae tradidit, nolo repetere; inscriptio ita uidetur imposita, ut dicat, uitae bona esse breuia et finis incertae; quare

4 conui Thuan. || 5 numero om. Voss. min. || 7 et constitere Voss. mai., Reg. m. pr. ut uidetur || 8 pauciores sunt Voss. mai. pauciores s̄ Reg. || 9 esse om. Voss. mai. || 10 quidem] inquit Voss. min. Sangerm. Pelau. || 11 stat Hertzius constat libri || sedet Petau. Hertzius sed’ et ceteri libri || athenisanisqua Reg. || 12 deinde] denique Thuan. || conuium Voss. min. m. pr. || 13 tum] tn Reg. et fortasse Voss. min. m. pr. || uelli Reg. Voss. mai. in rasura Voss. min. Sangerm. uel ii Petau. || 14 colleti Voss. min. || si lectus Petau. || 15 nonne glectus Voss. min. || 16 nec multos Voss. min. Petau. Sangerm. || 20 quadam 7 inlecebre (corr. inlecebra) Reg. quadam et illecebre Voss. mai. || uoluptati Voss. min. Petau. Sangerm. || 22 si

rebus ad communem uitiae usum pertinentibus confabulemur, de quibus in foro atque in negotiis agendi non est otium. Dominum autem, inquit, ‘conuiuii esse oportet non tam laatum, quam sine sordibus, et in conuiuio legi non omnia debent, sed ea potissimum, quae simul sint βιωφελη̄ et delectent.’ 6. Neque non de secundis quoque mensis, cuiusmodi esse eas oporteat, praecipit. His enim uerbis utitur: ‘Bellaria’, inquit, ‘ea maxime sunt mellita, quae mellita non sunt; πέμπασιν enim cum πέψει societas infida.’—
 10 7. Quod Varro in loco hoc dixit bellaria, ne quis forte in ista uoce haereat, significat id uocabulum omne mensae secundae genus. Nam quae πέμπαστα Graeci aut τραγίματα dixerunt, ea ueteres nostri bellaria appellauerunt. Vina quoque dulciora est inuenire in comoediis antiquioribus hoc 15 nomine appellata dictaque esse ea Liberi bellaria.’

II

Gellius I 22, 4 sq. (cf. supra p. 176, 4) ‘Itaque M. Varro in satira quae inscripta est ‘Nescis quid uesper uehat’ superfluisse dicit immodice et intempestive fuisse. 5. Verba ex eo libro haec sunt: ‘In conuiuio legi nec omnia debent et

omnia commodissime peragenda esse: cenas et ut puto alia etiam, de quibus disseruerit. De proverbio cf. Liuius XLV 8, 6 ‘Decet nec praesenti credere fortunae, cum quid uesper ferat incertum sit.’ Vergil. Georg. I 461 ‘Denique quid uesper serus uehat’ sqq. — Mercklinus περὶ ἔδεσμάτων eandem saturam esse dixit, sed u. proll. p. 47. Lexicon apud Maium scriptt. class. nou. coll. VIII p. 62 ‘Hinc etiam Varro ait: bellaria ea maxime sunt mellita, quae mellita non sunt.’

sup. lin. add. Voss. min. || 1 usu *Voss. mai.* pertinentibus usum *Thuan.* || confabulemus *idem* || 2 atque negotiis *Petau.* || agendi *Reg.* *Voss. mai.* agendis *Thuan.* agendis loqui *Voss. min.* *Petau.*

Sangerm. || 3 conuiuiis *Voss. mai.* [esse] autem *Voss. mai.* || non om̄a legi *Thuan.* || 5 simul *om.* *Thuan.* || sint utilia et del. *Thuan.* || 6 nec *Reg.* || de *om.* *Pet.* || quoque *om.* *Pet.* || 7 eas esse *Pet.* etas *Reg.* eas *om.* *Thuan.* || precipit *Thuan.* || his enim — infida *om.* *Thuan.* || 8 bellita q̄ *Reg.* bellita que *Voss. mai.* || 9 non sunt GR societas *Reg.* ENIMΩΜΗΕΙΕΙ *Voss. mai.* || 10 dixit hoc in loco *Pet.* || bellare · ante quis *Reg. m. pr.* *Voss. mai.* || 12 nāq; GR. gie dixerunt *Reg.* gretia et *Voss. mai.* || 15 ea Liberi *om.* *Petau.* || 17 satyra *Vat. Reg.* || serus *om. libri* || ueheat *Rott.* || 18 imodice *Vat.* ||

ea potissimum, quae simul sint βιωφελῆ et delectent potius, ut id quoque uideatur non defuisse magis quam superfuisse.'

OCTOGESSIS

[Περὶ νομισμάτων]

I (1)

Póstquam auida libido rapere ác comedere coépit,

Síneque opificio non probitér clepere . . .

5

II (2)

Hoc erat incommodi, quod nesciebamus, semel unum singulum esse.

III (3)

In quo nob[is ut]ilius est philippeum quod accipimus, quam quod bibimus, cum alterum addamus in bulgam, alterum in uesicam.

10

Cf. Macrob. sat. I 7, 12. II 8, 2 sq. Io. Saresb. Polier. VIII 7. Cf. addenda.

OCTOGESSIS. Inscriptio ab Oehlerio restituta, si addita illa περὶ νομισμάτων respicimus, aptissime. Octogessis i. e. octoginta asses (Priscianus de fig. num. 31). Octogesimus Aldina. Cf. Vahlenus p. 193. I Nonius 510, 27 'Prohibiter H in mg. L.' Varro Octogessi (octogesi BHLW; graeca desunt): postquam . . . clepere'. Nonius 20, 10 'Clepere est furari, tractum a ψλοπῇ, uerbo graeco. Accius — — Varro Octogessi (octogiessi HLW; graeca desunt): seque . . . clepere.' II Nonius 171, 17 'Singulum pro singulare. Plautus — Varro — Idem Octogessi (octogesi LW) περὶ νομισμάτων (νυμισμάτων LW) . . .' Cf. Περὶ πλούτου I, 1. III Nonius 78, 3 'Bulga est folliculus omnis, quam et cruminam ueteres appellarunt; et est sacculus ad brachium pendens. Lucilius — Varro Octogessi (octogesi HLW) περὶ νομισμάτων (νομισμάτων H νομισμάτων L νομισμάτων W) . . .' Philippeum ambigue dictum esse oportet, ut et nummum aureum, et potionem aliquam, quamuis

4 p̄quam L || liuido B || a H m. pr. ac BH m. s. LW || comedere Roeperus phil. IX 572 qui sotadeos agnouit concedere BHLW concidere Laurenbergius corripere uel corrardere Oehlerus caedere L. Muellerus p. 437 || 5 sineque scripsi seque HW p. 20 BHLW p. 510 sequae L 20 si quae Gulielmus scitque Laurenbergius || opificio H m. pr. p. 20 opifico H m. s. LW ib. opifice BHLW 510 opifica Gulielmus || prouiter HLW p. 20 || sepere BLW p. 510 sapere H ib., ed. princ. strepere ed. 1480 || 7 esse W esset L || 'Troc. septt.' Vahlenus p. 83 || 8 in om. ante Ald. || nobis utilius Kochius exx. crit. p. 27 nobilius HLW || est est HLW || accepimus Palmerius || 9 quam [κύπελλον uini] quod bibimus Vahlenus anal. Non. p. 25 || abdamus Gulielmus in Plaut. Cist. c. 4 || 10 uesicum H m. pr. ||

IV (4)

Non haec res de Venere paeta strabam facit.

V (5)

Viue meque ama mutuiter.

OEDIPOTHYESTES

Per idem tempus Oedipus Athenas exul uenire dicebatur, qui consolaret.

ONOC ΔΥΡΑC

5 I (21 Ochl. 1 Vahl. 1 Ribb.)

Qui fábularum cónlocant exórdia.

ea sit ignota, significet. IV Priscianus VI p. 209, 11 'Strabo etiam straba facit. Varro de nomismatis (nōmismatis Carolir. m. sec.) ...' Cf. prolegg. p. 45. Horatius satt. I 3, 43 'strabonem Appellat paetum pater' sqq. V Nonius 513, 16 'Mutuiter pro mutuo. Varro Octogessi (octogesi lib. I BHLW) περὶ νομισμάτων ...'

OEDIPOTHYESTES. Inter pseudotragoedias Ritschelius rettulit; cf. prolegg. p. 31 sq. Incestas Romanorum libidines hoc libro increpatas magis quam inrisas puto. Oedipus enim cum matre concubuit, cum filia Thyestes. I Nonius 473, 28 Consolare Varro Oedipothyeste (Oedipothyeste L) ...

ONOC ΔΥΡΑC. 'Ονος λύρας ἀκούων· ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων.' Diogenian. VII 33. V. ibi Leutschii adnot. E reliquis proverbi formis affero: ὅνος λύρας ἀκούων κινεῖ τὰ ὄτα Apostol. XII 82; cf. ibi Leutsch. Vsurpat Varro etiam Testam. IV, aliique permulti. — Satura erat de musicae artis utilitate. Phonascus, musicae doctor, prologo (I—VIII) artem laudat. Disseritur deinde de hominum naturali musicae amore (—X) eiusque in bestias (XI) et homines (—XIII) naturali ui; deinceps ad excultam artem (—XV) pergit. Subito extat aduersarius (ille ὅνος λύρας), qui varie illa impugnat; ita fg. XVII contra XI—XIII est, XIX impudicam mollemque musicorum uitam perstringit. Hunc musicus fg. XX deridet. Denique (XXI) suo cuique modo niuendum esse decernitur. Fg. XXII quo ponam nescio. — Paulo aliter Vahlenus p. 3 sqq. argumentum narrat. Ribbeckius p. 116 sqq. Euripidis Antiopam recte in auxilium vocavit; non tamen accipio. Varronem Euripidem imitatorem extitisse, sed parem materiam similes sententias sponte creasse. Cf. proll. p. 52. Cf. etiam Buechelerus p. 433. 451. I Nonius 30, 22 'Exordium est initium — Vergilius — Varro Ονος λύρας (onus

1 peta *BAGLKr* peca *R* petas *b* peta μετωροφθαλμον *D* μετωροφ. ταλμος. strabo uel straba in *marg. d.* μετεωροφθεαλμον in *mg. g.* μετωροφθαλμον. i. suspice. μετωροφθαλμος suspeχ strabo uel straba in *mg. l* || fecit *D* || *Iambos putauit Fleckeisenus; troch. sépt. addito* météorophthalmón *Roeperus phil.* XVIII p. 453 || 2 muiter *W m. pr.* mutuiter *BHLW m. s.* || 3 Oedippus *W* odipus *B* oedipus *L* || 5 conlocant *L m. pr.* collocant *HL m. s.* *W* || *Scaliger fg. II. III. VI. I. VII.*

II (15. 2. 2)

Phonáscus adsum, uóci' suscitábulam
Cantántiumque gállu' gallináceus.

III (18. 11. 13)

Quam móbilem diuúm lyram
Sol hármoge aequa clám gubernans mótibus
Diís uiget.

5

IV (16. 4. 9)

Si quíς μελωδεῖν [hic in]est ὄνος λύρας,
Praesépibus se rétineat forénsibus.

V (17. 5. 10)

Quibús suam deléctet ipse amúsiam
Et áuiditatém spéribus lactét suis.

lyras HLW) . . .' II Nonius 176, 29 'Suscitabulum honeste pos-
situm incitamentum. Varro Ὄνος λύρας (onus WL m. sec. onus L
m. pr. honus H lyras HLW) . . .' III Nonius 100, 31 'Diis diu-
tinis ac iugibus. Varro Ὄνος λύρας (honos BLW onos H lyras
libri): quam .. uiget.' Nonius 183, 1 'Veget pro uegetat uel erigit
(uiget?) uel uegetum est — Varro — Idem Ὄνος λύρας (onus
lyras LW): quam .. ueget.' IV Nonius 49, 28 'Praesepia —
sed et omnia loca clausa et tuita (tuta uita [de H nescio] LW)
dicta praesepia. Vergilius — Varro Ὄνος λύρας (onus H m. pr. ho-
nos H m. sec. W onus L lyras L liras HW) . . .' V Nonius 16, 15
'Lactare est inducere uel mulgere, uellere, decipere. Accius —
Varro Ὄνος λύρας (onus H honos W deest L lyras HLW) . . .' Nonius 171, 25 'Sperem ueteres spem dixerunt, unde et prospere

IV. V. VIII senariis descripts catal. I 252 et in unum coniunxit ||
1 phonascus adsum *Iunius* sonicia sum *HLW* Phoenicis uel forniciis
adsum *Turnebus* XII 16 Phoeniciae *Scaliger* phonica *Oehlerus Φώ-*
νησις assum *Ribbeckius* 116 || uocis et gallus *libri* || 2 gallinaceus
H m. pr. gallinacius *H m. s. LW* || 3 quem *H m. pr. L p.* 100 qua
Scaliger || nobilem *H m. pr. ib.* mouile *W p.* 183 mobile *Lib.* || dinum
cod. Iunii, Iunius || lyram *LW* 183, *Merc.* lyras *BHLW p.* 100 lirans
Iunius || 4 harmoge *Bentinus* hermoge *libri p.* 100 aroge *LW m. s.*
p. 183 arege *W m. pr. ib.* || aequa clam *scripti*, cf. *proll. p.* 82 quā-
dam *BHLW p.* 100 quaedam *LW* 183 || 5 uiget *libri p.* 100 ueget
p. 183 || *Frg. duobus integris senariis adhuc describatur* || 6 me-
lodinistos lyras *HLW* melodiis diis est ὄνος λύρας *Mercerus μελω-*
δεῖν ἄτονος uel ἄστομος lyra *Iunius* melodis naeniis *Scaliger*; cor-
rexit *G. Canterus nou. lectt. V 22*, qui lacunam quoque indicauit,
quam hisce hic in *suppleui* || 8 sua *HLW p.* 171 || delectat *W m.*
pr. 171 delectet et *HLW p.* 16 || amasiam ante *Iunium* || 9 et habi-

VI (19. 7. 7)

Neque órthopsalticum áttulit psaltérium,
Quibús sonant in Graécia dictéria.

VII (20. 22. 5)

Vt cómici, cinaédici, scenátici.

VIII (22. 6. 3)

Valéte meque pálmulis prodúcite.

IX (5. 15. 11)

5 Primum eam esse physicen, quod sit emphytos, ut
ipsa uox, basis eius.

X (12. 16. 12)

Homines rusticos in uindemia incondita cantare, sar-
cinatricis in machinis.

XI (7. 13. 14)

Non uidisti simulacrum leonis ad Idam eo loco, ubi
10 quondam, subito eum cum uidissent quadrupedem, galli
tympanis adeo fecerunt mansuem, ut tractarent manibus?

dicitur, hoc est pro spe. Varro — Idem *"Ονος λύρας* (honos [onos H m. pr.] lyras HLW) . . ." VI Nonius 101, 1 'Dichteria. Varro *"Ονος λύρας* (honos BW onos LH lyras libri) . . .' VII Nonius 176, 15 'Scenatilis uel scenaticus pro scenico (sch pro sc W ter). Varro — Idem *"Ονος λύρας* (Onos lyras HLW) . . .' VIII Nonius 372, 22 'Producere dicitur longius ducere. Vergilius — Varro *"Ονος λύρας* (onos lyras LW) . . .' IX Nonius 79, 32 'Basis (ba-
ses libri) Varro *"Ονος λύρας* (onos liras HLW) . . .' Cf. Aristides Quintiliani p. 7 'ὐλη δὲ μονάκης φωνή.' X Nonius 56, 21 'Sarcinatricis non ut quidam uolunt sarcinatricis quasi a sarcendo, sed magis a sarcinis, quod plurimum uestium sumant. Varro *"Ονος λύρας* (onos lyras HLW) . . .' Cf. Philodemus col. VIII. XI Nonius

tatem (habitantem *H m. sec.*) *HLW* 171 || 1 quam mobilem ante
neque *habent BHLW* e p. 100, 32 *iteratum* || *ortopsalticum BHLW*
orthophallicum Iunius orthopsalticum uel orthiops. Oehlerus enhorda
psaltica Scaliger || 2 *grecia HL* || 3 *comi W m. pr. mimici Vahlenus* p. 38 || *cinaedici Scaliger conii. p. 100* nothidi *HLW* nothi dīi
Iunius nitidi *ante Merc.* noeticī *Ribbeckius* p. 116 || *schenatici H m. sec. W schematici Ribbeckius* scenatici sc. 'sinul omnes' || 4 meque
Scaliger catal. I 255 et me *LW* et bene me *uel* et nunc me *Ribbeckius* || 5 *fisicen HLW* *physicen edd.* || sit ἐμφυτός *Turnebus*
siitem fitos *HLW* || *Senarios Vahlenus* p. 29 *finxit* || 7 in sarcinis
u. doct. in ed. 1842 || 9 con uidisti *B* || eo loco *Popma* e loco *BHLW*
eloco *Gulielmus ueris.* II 13 Idai loco *L. Muellerus* p. 438 || 11 tim-
panis *BHLW* || *fecerunt Gulielmus ferunt libri* || *traccarent L m. pr.* ||

XII (4. 21. 21)

Et id dicunt sua ui Briseidem producere, quae eius
neruia tractare solebat.

XIII (2. 12. 15)

Saépe totius theatri tibiis cernó flectendo
Commutare méntes, erigi ánimos éorum . . .

XIV (9. 17. 16)

Scientia doceat, quemadmodum in psalterio extenda- 5
mus neruias.

XV (3. 20. 20)

Maeréntis ut quiétus ac demissior probándus,
Ἄχιλλέως ἡρωτικός, Ἰωνικὸς κιναιδον.

483, 7 'Mansuete et mansues pro mansuetum, ut sit nominatiuns mansues. Plautus — Varro *Oros λύρας* (onus BL m. pr. onos HL m. sec. W lyras libri)... Cf. Anthol. Palat. VI 28. O. Iahn die Wand-gemaelde d. Columb. in d. Villa Pamfili p. 33 sq. not. 76. XII Nonius 215, 14 'Neruia — neutri. Varro *Oros λύρας* (honos III onos W lyra H m. pr. L lyras H m. sec. W)... XIII Nonius 7, 9 'Fri-gere est et frigutire et fritinnire sussilire cum sono uel erigi et exiliare quo quaecunque friguntur uel frigent, nimio calore uel frigore cum sono sussum sussiliunt. Plautus — Varro — Idem *Oros λύρας* (onus BL m. pr. onos HL m. sec. W lyras libri)... Nonium in Varrone frigere perperam legisse pro exigere Buechelerus p. 445 obseruauit; sed cf. adn. crit. XIV Nonius 215, 14 'Neruia semi-nini apud doctor lectum est saepe, uelut (uerum libri) Varro *Oros λύρας* (onus HLW lyras H m. sec. W lyra H m. pr. L)... XV Nonius 5, 20 'Cinaedi dicti sunt apud ueteres saltatores uel

manibus libri manu Roeperus phil. IX p. 263 || Galliambos Kochius p. 27, senarios Roeperus l. c., quos retecit ib. XV 270, troch. septt. Vahlenus p. 25 sq. et aliter Roeperus progr. 1862 p. 41 (cf. phil. XVII 94) et rursum aliter L. Muellerus p. 438 instituere; sed ut mutarent multa hi omnes coacti erant. Sermo est pedestris (de uoce quadrupes cf. Sexag. XX. Cato r. r. 102 al.) || 1 [cum] ei edicunt Ribbeckius p. 119 et id dicunt HLW || sua ui scripsi suam HLW || Breseidem HLW 2 neruias libri neruia Gesnerus tractare ed. 1526 tracitare H m. pr. traciare H m. s. LW || Senarios uel octon. iamb. dixit Vahlenus p. 37 || 3 saepo B || teatri H || cerno scripsi crebro BHLW || 4 commutare L m. pr. commutari Scaliger ind. Varr. s. u. fritinnire || frigi BHLW erigi Buechelerus p. 445 frigier Vahlenus p. 17 qui uer-sus constituit, quos Buechelerus torpescentes uel ad nauitatem supplet || deorum Ribbeckius 118 || 5 extendamus Gulielmus est tendamus HLW || 'Troch. sept.' Vahlenus p. 31 || 7 merentis BHLW Par-isin. 7666 || inquietus Par. ut quietus ceteri || demissor BHLW Par. demissor edd. || probrandus W || 8 αχιλλέως L αξιασεως Par.

XVI (6. 9. 4)

Iurgare coepit dicens:

'Quae scis, age qui in uulgum uulgas artémque
expromis inértem?'

XVII (1. 14. 18)

Voces Amphionem tragoedum, iubeas Amphionis agere
5 partis: infantiorum quam meus est mulio [inuenies].

XVIII (10. 18. 17)

Tuus autem ipse frater cibarius fuit Aristoxenus.

XIX (11. 8. 6)

Si non plus testicularum offenderis, quam in castrato
pecore in Apulia, uincor non esse masculum ad rem.

pantomini *ἀπὸ τοῦ κινεῖν σῶμα*. Plautus — — Varro *"Ονος λύρας* (honos BHLW lyras HLW liras B) ...' Graeca illa ex prouerbio petita puto. XVI Nonius 230, 16 'Vulgus — — masculino. Sisenna — Varro — Idem *"Ονος λύρας* (honos lyras W onos lyros L): iurgare ... uulgas.' Nonius 182, 27 'Vulgare, in uulgs dare et quasi multis audientibus ac non tacituris dicere. Vergilius ... uulgare. [Varro *"Ονος λύρας*: iurgare] coepit ... inertem,' Cf. Eur. Antiopea fg. 184 Nauck. 'Μοῆσαν τιν' ἀτονον εἰσάγεις, ἀσύμφορον, Άργον, φίλοιον, χρημάτων ἀτριψελῆ.' XVII Nonius 55, 33 'Infans — — est quod aut dici non debeat aut fari non possit — Lucilius — Varro *"Ονος λύρας* (onus L m. pr. onos HL m. sec. W lyras HLW) ...' XVIII Nonius 93, 11 'Cibarium quod nunc aut de pane sordido aut de alio indigne dicitur Varro — Idem *"Ονος λύρας* (onos liras HLW) ...' XIX Nonius 141, 9 'Masculum pro forti ac uehementi. Varro *"Ονος λύρας* (honos H m. pr. W onos H m. sec. L lyras HLW) ...' Cf. Eur. Antiopea 185 'Γυναικομέμφο δια-

αχιλλεως BH W ηροικος BL W Par. αθοικος H ιονικος H m. sec. W. correxit Mercerus. Varia Iunius, Turnebus, Ochlerus templarunt. Versus inuenit Oehlerus || 2 quae facis LW p. 230 || age qui L. Muellerus p. 86 qui aristophaneum agnouit (Vnum hexametrum et dimidium Iunius uoluerat) atque LW p. 182 et 230 || iurgare occipit dicens: quae iam facis et quor 'In u. Ritschelius ind. lect. Bonn. hib. 1854 p. VIII I. o. d. nugas facis atque 'In u. Vahlenus p. 223, quod Ritschelius prooem. decad. praef. praefert || 4 Amfōnen HL || trogoedum H m. pr. L || Amfionis HL || 5 mulio HLW pumilio Roaldus || Senarios instruxit Roeperus phil. IX p. 263, qui inuenies recte suppleuit || 7 sin uel si enim plus Ribbeckius p. 116 || 8 Apula H m. pr. || hominem Ribbeckius non HLW || masculum Arem Palmerius masculum Heracleum Barthius ||

XX (8. 10. 8)

Nempe [aút] suis siluáticos in móntibus sectáris
Venábulo aut ceruós, qui tibi malí nihil fecérunt,
Verrútis — ah artém praeclararam!

XXI (13. 19. 19)

Equí colore dispares ítem náti:
Hic bádius, iste giluus, ille mürínus.

5

XXII (14. 3. 22)

Pácui discipulús dicór, porro is fuit 'Enni,
'Enniu' Músarúm. Pómpiliús clueór.

PAPIAPAPAE

[Περὶ ἔγκωμάτων]

I (14 Oehl. 1 Vahl.)

Ante aúris nodo ex cróbyli subpáruuli

πρεπεῖς μορφώματι.' cf. fg. 199. XX Nonius 555, 28 'Venabulum uenantium telum latissimum a ceteris acies longitudines (ac ceteris maius longitudine?). Vergilius — Varro *Ovōs λύρας* (onus B onus L honos W lyras BLW): nempe .. ceruos.' Nonius 554, 32 'Verutum est telum breue et angustum. Sallustius — Varro *Ovōs λύρας* (onus H m. pr. L honos H m. sec. W lyras W liras L m. sec. H leras L m. pr.): aut ceruos .. praeclararam.' XXI Nonius 80, 1 'Badius Varro *Ovōs λύρας* (onus liras HLW) ...' XXII Nonius 87, 32 'Cluet nominatur. Lucilius — Varro *Ovōs λύρας* (onus liras HLW) ...' Pompili quem Ribbeckius in trag. lat. rell. omisit, uersus tragicus ap. Varr. de l. l. VII 93 extat. Non hue pertinent Varro ib. VII 28; Priscianus III 90.

PAPIAPAPAE [περὶ ἔγκωμάτων]. Gramm. incert. de gener. nomi-

1 nempe libri nempe tu *Vahlenus* p. 14, qui usque ad uerutis septt. *troch. fecit* nempe aut *scripsi* || sectaris *BHL* secaris *W* || 2 uenabulo *B* uenabula *HLW* || aut ceruos *BHLW* p. 555, 32 acerbos *eidem* p. 555, 3 *quos locos iungendos esse Gulielmus uerisim.* II 18 uidit || 3 uerrutus *BHLW* uerutis *Iunius* in *mg.* || ab artem praeclararam *HLW* ab arte praeclara *B* ob artem p. *Aldina* oh a. *Gulielmus* ah a. *Laurenbergius* || *Troch. septt. Roeperus progr. saec. 1858* p. 12 perfecit. *L. Muellerus* p. 433 prosam putat || 4 ítem *HLW* ita *Iunius* || 5 murimus *W m. pr.* murrinus *Carrio* emend. II 16, qui *choliambos agnouit* || 6 Pacuuius *HLW* Pacui *Lachmannus* in *Lucr.* p. 306, qui *distichon egregie recuperavit* || porro is *L* poreis *H m. pr.* porois *H m. sec.* *W* dicorporis ante *Ald.* bicorporis *Bentinus* bicordis *Rothius* tricorporis (tricordis) *Osann* || cluit *Iunius* || Enni om. *HLW*, add. *Roth.* || 7 *Ennius HLW* || *Pompolius Wm. pr.* || clueo *Iunius* || 8 nodo *Scaliger catal.* I p. 252 modo *BHLW* modice

Intórti emittebántur sex cincinnuli;
 Oculis suppactulis nigelli púpuli
 Quantam hilaritatem significantes ánimuli!

II (12. 2)

Quos cálliblepharo náaturali pálpebrae
 5 Tinctaé uallatos móbili septó tenent.

III (ad 14. post 2)

Rictus paruissimus

Vt réfrenato rísu roseo —.

IV (11. 3)

Lacúlla in mento impréssa Amoris dígítulo
 Vestigio démonstrat mollitúdinem.

num 20 'Babae uitiose dicitur, sed Papae dicendum, sicut Varro in satira.' 'Papperlapapp vom Lobreden' Mommserus rectissime uertit. Cf. Ribbeckius (qui *έγκωμάτων* genera, ut *τρόπων* in Bimarcu, describi putat) p. 124 sqq. Vahlenus 39. Actionem saturae diuinare non possumus; agnoscimus tamen carmen puellam nimio uerborum tumore laudans (I—V), quod *έληνυζοντες* Romanis placet (VI); describitur laudis inanitas (VII—IX), homo se ipse laudans (X); etiam contrarium i. e. uituperatio et accusatio, partes suas (XI—XV) habet I et III Nonius 455, 32 'Rictum ferarum dici uolunt, cum Titinius auctor sit etiam hominis dici debere — — Varro Papiapapae περὶ (περὶ

Lipsius commode *Vahlenus* p. 43 || crobyli *Gifanius* ex crobyli subparuuli *scripsi* ex subolibus paruuli *libri*, de quo *Lipsius* uar. lect. III 8 dubitauit ex silonibus *Martinius* || 1 dimittebantur sed cincinni *libri* emittebantur *scripsi* demittuntur sex cincinnuli *Scaliger* ut cincinni *Lip-sius* cincinnis *Gifanius* || 2 supetulis nigellis populi *BHLW* suppæ-tulis nigellis pupillis *Iunius* nigelli *scripsi* pupulis *Scaliger* oculis suppætuli nigellis pupuli Ribbeckius p. 104 || 3 quandam *Scaliger* quam *libri* quantam *scripsi* aliquam *Gifanius* || animuli *scripsi* animi *libri* animitus *Scaliger* || *Fg. III a primo direxit Scaliger, qui locos ita continuauit; I. II. III. IV. V et senarios descriptis, quos tantum fgg. II et V *Iunius* præsumperat* || 4 calliblefaron *LW*, corr. *Iu-nius* || 5 tinctae *LW* cinctae *Scaliger* || uallato (uallatos cod. *Fabri*) mobilis septos *LW*, corr. *Scaliger* mobiles septo *Iunius* || 6 [deutés candentes,] rictus ut p. Refrenat ore rosea [labra] *Roeperus phil.* IX 264 Refr. ore risu rosea [labiola] id. ibid. XVII 93 || purissimus ore frenato *Lipsius* refrenatus *Gifanius* || at rictus [oris candidi] p. *Scaliger* || In *fg. III ordinando Vahlenum p. 45 sequor* || 8 laculla *Roeperus apud Vahl. an. Non. p. 39 et phil. XVII 98 sulla *HLW* sigilla edd.* || iumento *Iunius* || impreessa *W* || primoris digituli *Gulielmus in Plaut. Cist. c. 4* || Sullae et uestigia *Gerlachius* || 9 demonstrant

V (13. 4)

Collum procerum, fictum leui marmore
Regillae tunicae definitur purpura.

VI (8. 6)

Hoc Graecis renuntiato, ut facile intellegeres nos ab
his amari, commurmurantur *αὐτοί*.

VII (9. 9)

Dominum conuiui, uinum aliudue quid mi laudato! 5

VIII (5. 10)

Imperito nonnumquam concu uidetur margarita, uitrum
simargdos.

HL) ἔγκωμισν (ενκωμισν BHLW): ante auris ... roseo.' Ad fgg. I—V cf. Propertius II 2, 19 sqq. II Nonius 218, 26 'Palpebrae feminino Lucretius — Varro Papiapapae περὶ ἔγκωμισν (ενκωμισν LW) ...' Cf. Lactant. de opif. dei 10 'Palpebrae, quibus mobilitas inest —, pilis — uallatae septem oculis — praebeant.' III uide ad I IV Nonius 135, 20 'Mollitudinem pro mollitie. Varro Papiapapae (παριαραρε L φλειλοις H) περὶ ἔγκωμισν (ενκομισν HLW) ...' V Nonius 539, 10 'Regilla uestis diminutio a regia dicta, ut et basilica — Varro Papiapapae (Papiapae H m. pr.) περὶ ἔγκωμισν (ενκωμισн HLW ενκομиσн B) ...' VI Nonius 478, 2 'Murmurari pro murmurare. Varro — — Varro Papiapapae περὶ ἔγκωμισн (ενкомиисн B ενκωμиисн H ενкωмиисн LW) ...' VII Nonius 281, 21 'Dominus rursus appellatur conuiui exhibitor; unde et dominia conuiua. Lucilius — Varro Papiapapae περὶ ἔγκωμισн (εнкωмн W εнкωмиисн L) ...' VIII Nonius 213, 23 'Margaritum — feminino. Varro Papiapapae (παπιαπαπαι W παπαπαπαι HL) περὶ ἔγκωμισн (εнкωмн H m. pr. L

edd. || 2 regillam tunicam diffingitur (disingitur *B*) purpura (purpura *W*) *BHLW* regilla tunica definitur purpura uel purpurea *Roeperus phil.* XVII 93, quem paene secutus sum discingitur *Iunius* discingit *Oehlerus* diffinitur *Scaliger* distinguit *Vahlenus* p. 45 qui duos uersus duabus sententiis discerpens displicet. An forte regilla in tunica niue diffundit purpuram? cf. *Propertius* l. c. 'nec Maeotica nix minio si certet lbero.' || 3 renunciato *L* *m. pr.* *Wm. pr.* || intellegeres *L* intelligeres *H* ut uidetur || 4 auto *HW* autoi *BL* auctor *Ald.* aucto *Mercerus* *αὐτοί* *Oehlerus* *αὐτῷ* *Ribbeckius* p. 126 || *Numeros inesse Fleckeisenus ap. Vahl.* p. 222 *suspicatur* || 5 quid ni *Gifanius* laudabo *Gerlachius* || *Iamb. sept. est Vahleno* p. 48, *troch. scazon L. Muellerō* p. 414, qui conuuui tu uinum scribit || 6 imperito *L* *m. pr.* || concu *HLW* concha *edd.* || margaritam utamisimargdos *HLW*; margarita ut amethystus smaragdus *Iunius* marg. uitrum sm. *Mercerus* || putamen sm. *Gerlachius* || 7 simargdos *Ribbeckius* p. 125 || *Sotadeos Roeperus phil.* IX 273 et aliter XV 292 *instituit* ||

IX (7. 13)

Qui potest laus uideri uera, cum mortuus saepe furacissimus ac nequissimus ciuis iuxta ac Publius Africanus — ?

X (10. omissum)

Dum uixi, promisce ausi mei in chortibus paui.

XI (1. 5)

Ille ales gallus,

- 5 Qui suscitabat 'Atticarum Mysarum scriptores,
An hic qui rabularum gregem — ?

XII (3. 7)

Omní opstant in ministerio inuidum tabes.

ενκωμυων H m. sec. *ενκωμιων* W) . . . ' IX Nonius 322, 2
' Iuxta rursum similiter. Sallustius — Varro Papiapapae περὶ ἔγκωμιῶν (περὶ L *ενκωμιων* L *ενκωμιων* W) . . . ' X Nonius 83, 15
' Chortes sunt nullarum intra macerium spatia. Varro Papiapapae (Papiapape HLW) περὶ ἔγκωμιῶν (*ενκωμιον* HL *ενκωμιων* W)
... XI Nonius 26, 21 ' Rabulae litigiosi a rabie dicti. Varro Papiapapae περὶ ἔγκωμιῶν (*ενκωμιον* HLW Paris. 7667) . . . ' XII Nonius 495, 10 ' Accusatiuus numeri singularis positus pro genetiuo plurali. Sisenna — — Varro Papiapapae περὶ ἔγκωμιῶν (*ενκωμιων*

1 potes Bern. 83 || uersa LW uera cod. Danielis, *Gulielmus in Plaut. Capt. c. 1* || motus LW mortuus Ribbeckius p. 125 || furacissimus A. Nauckius phil. IV p. 299 furacessemus Bern. 83 Geneu. furacessemus L m. pr. furaces essemus L m. s. W || 2 ciuis Mercerus ibis LW || ac P. A. sc. 'laudibus extollatur' Ribbeckius, post quem priorum de hoc fg. commenta tacere licet || 3 promiscaris HLW promis carus Iunius promis caris Turnebus XXIX 21 Buechelerus p. 440 promissa ausi Roaldus promiscam me Laurenbergius promiscua ausi L. Muellerus p. 415 promisce ausi Roeperus phil. XVIII p. 470, qui choliambos uoluit || mei libri (i. e. 'mihii') me is Iunius meis Oehlerus || pauit HLW paui Popma || Ribbeckius p. 125 senarios, L. Muellerus troch. scazontem putauit || 4 ale L || gullus H || 5 Atticarum Popma, delet Duentzerus l. c. p. 489 aitharum H m. sec. LW Paris. 7667 aitarum H m. pr. || 6 an libri non Duentzerus || quia gregem rabularum (rabularum L m. pr.) HLW Paris. qui Popma rab. gregem Vahlenus p. 46 qui uersus constituit || Roeperus progr. saec. 1858 p. 12 oct. troch. uoluit. || 7 omni obstant in Popma opstant Vahlenus p. 47, omni optanti BLW in om. BLW || ministero L || inuidum Ald. inuidum BLW || Choliambum L. Muellerus p. 415 agnouit; sept. troch. putat Roeperus, senarios Vahlenus ||

XIII (4. 11)

Praetor uester eripuit mihi pecuniam. De ea que-
stum ad annum ueniam ad nouum magistratum, cum hic
rapo umbram quoque spei deuorassit.

XIV (6. 12)

Si et accusator et reus erunt tenebriones, uterque
utrumque uituperato. 5

XV (2. 8)

Quare residis lingulace, optrectatores tui, iam nunc
murmurantes dicunt:

'Μωμήσεται τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται'.

† PAPPVS AVT INDEX

Nasturcium nonne uides ideo dici, quod nasum tor-
queat, ut uestispicam, quod uestem spiciat? 10

BLW)...? XIII Nonius 26, 29 'Rapones a rapiendo dicti. Varro Papiapapae (Pappapae H m. pr. L) περὶ ἔγκωμιῶν (εὐκωμον H m. sec. LW εὐκαμον II m. pr.)...?' XIV Nonius 18, 27 'Nebu-
lones et tenebriones dicti sunt, qui mendaciis et astutiis suis
nebulam quandum et tenebras obiciant — Pomponius — Varro Pa-
piapapae περὶ ἔγκωμιῶν (εὐκωμιῶν H m. sec. LW εὐκαμιῶν H m. pr.)...?' XV Nonius 26, 16 'Lingulace dicuntur uerbosi.
Varro Papiapapae (Papiapae H m. pr.) περὶ ἔγκωμιῶν (εὐκωμον H m. pr. L εὐκωμιον H m. sec. W Parisin. 7667) ...?' Diogenianus VI
74 'Μωμήσεται sqq. ὅτι δάστρεσον τὸ φύειν,' et similiter alii.

PAPPVS AVT INDEX (?) Cf. prolegg. p. 42 sq. I Nonius 12,
17 'Vestispici appellabantur uestium custodes serui, quod frequenti
diligentia uestis inspiciant. Plautus — Varro Pappo aut indige na-
sturcium' e. q. s. (sic W; Varro ... torqueat desunt in L; V. P.
aut indigenasturcium H Pappo aut indigitamentis iam ed.
a. 1492 habet Pappo aut indigena Oehlerus Pappo de indigen-
tia Ritschelius de logisttt. p. V. Inter logistoricos a Popma et Ritsche-

1 praetor noster *Aldina* || crepuit *L m. pr.* || 3 deuorassit *Vahlenus*
p. 49 deuorasset *HLW* || ad nou. mag. *delet Ribbeckius p. 125* ||
4 tenebrines *H m. pr.* tenebriones *H m. s. LW* || 6 resides *Mer-
cerus* residit *HLW* sitdit *Par. 7667* resident *Ald.* silent *Roeperus* ||
lingulace *libri* || obtrectatores *H m. sec. Par.* optr. *H m. pr. L* ob-
tractatores *W* || 8 μωνησεται *HLW Par.* || μλμον *H m. pr.* μαμον *L*
μδαλον *H m. sec. W* μαλλον *Par.* || μειμησεται *omnes nisi quod H m. s.*
W μειμησετδ || 9 nasturcium indige *HW* n. indigena *Oehlerus* indig.
om. edd. uett. nonne uides *Mercerus* non inuides *HW* || ideo *Oehlerus*
ineo *HW* ab eo *Mercerus* || 10 ut *H m. pr.*, deest *H m. s. LW* ||

PARMENO

I (1)

Lepúsculi timéntis hoc quadrángulum
Dedit Diana: réte nexile, árcyas,
Viscúm fugai líneamque cómpedam.

II (7)

. . . excúnt citi, strepúnt, bount.

III (8)

5 Cedit uelócibus

Iúuenis membris, léui nitidus óleo

lio refertur. Ego in hac difficultate plane singulari nil habeo nisi ut taceam. Cf. Varro de l. l. VII 12 'Sic dicta uestispica, quae uestem spiceret, id est uideret uestem ac tueretur'.

PARMENO. Inscriptio difficillima explicatu. Prouerbium in app. prouerbii. II 87 ap. Leutsch, I p. 412 'Εὐ μέν, ἀλλ’ οὐδὲν πρός τὴν Παρμένοντος ὑν· ἐπὶ τὸν πειρωμένων τι μιμεῖσθαι, οὐκ ἔφενον μένων δέ. Παρμένων γάρ ὁ Ἰωνίας ὃν γούφας ἀνέθηκεν, ἣν καὶ φωνήν ἀφίεναι οἱ Θεάμενοι ἐδόκουν' (cf. Plutarchus *symposiac.* V 1. de aud. poet. 2.), — hoc dico prouerbium cum fragmentis nullo modo conuenit. Neque haec quidem inter se concinunt, cum siluae caedendae labores (II—IX) et de poesi disputatione (XI—XV) nullo uinculo cohaerant. Rem soluant peritores. — Logistoricum esse Mercklinus mus. phil. XII 394 dixit; cf. Vahlenus p. 216 et praecipue prolegg. mea p. 36. I Nonius 28, 3 'Compedes non a pedibus dictae, sed ab impedimento. Varro — Idem Parmenone: lepusculi . . . compedam.' Nonius 451, 24 'Viscum positum pro rete, a tenacitate. Varro Parmenone: lepusculi . . . compedam.' II Nonius 79, 4 'Bount dictum a boum mugitibus. Pacuuius — Varro Parmenone (Parmenione L m. pr.) . . .' Ad fgg. II—IX cf. Ennius ann. VI fg. 11 Vahl. 'Incedunt arbusta per alta, securib' caedunt, Percellunt magnas quercus, exciditur ilex, Fraxinu' frangitur atque abies consternitur alta, Pinus proceras peruortunt; omne sonabat Arbustum fremitu siluai frondosai.' III Nonius 251, 6 'Cedere incedere.

inspiiat H m. pr. || 1 timentes *HLW* p. 28 L m. pr. p. 451 timeatis *Kochius* p. 28 || 2 retae *H* 28 || necsile *H m. sec. W* p. 451 || archia suiscum *HLW* 28 atauis' cum *HLW* 451 brauis cum *B* 451 aut uiscum *Aldina* arcyas, uiscum *Scaliger* conii. p. 40 ἄρχνες u. *Iunius* || 3 fugai *Mercerus* fugam *HLW* codd. *Merc.* p. 28 fuge *BHLW* 451 fugelae 'Al.' in ed. 1842 sugarum *Scaliger* coni. p. 79 fugamque *Turnebus* XXIX 17 sagenam *Ald.* fucatum *Oehlerus* || linteamque *Ald.* || compedem *Iunius* || *Senarios* *Iunius* et *Scaliger* iam habent || 4 strepunit *L* || exeunt ante bount repetunt *HLW*, om. *Aldina* || bouunt *L* || *Senarium* feci; numeros *Vahlenus* 95 agnouit; uersiculos *trochai-*
cos duos *Ribbeckius* p. 115 instituit || 6 leui scripsi leuis *LW* || nitiđ *W* || *Troch. septt.* *Vahlenus* p. 96 agnouit; *L. Muellerus* p. 418

IV (9)

. . . Cauó fonte utí cum inrigáuit
Cauáta amnium ánfrecta, in siliuam uolántes.

V (3). VI (2)

'Alius

Cabállum arborí ramo in húmili adligátum
Relfnquit, feréns ferream úmero bipinnem
Secúrem. 5

VII (4)

. 'Alius tenéram abietem sólus percéllit.

VIII (5)

Caéditur lótos [atque] álta fros décidit
Pálladis; plátanus ramís —.

IX (6)

'Alta traps prónis in humum áccidens próxumae
Frángit ramós cadens. 10

Plautus — Varro Parmenone . . . IV Nonius 192, 33 'Anfractum — neutro — Varro Parmenone . . .' V Nonius 86, 13 'Caballus — Varro Parmenone: alius . . . relinquit.' VI Nonius 79, 12 'Bipennis — quod ex utraque parte sit acutum. Nam nonnulli gubernaculorum partis tenuiores ad hanc similitudinem pinnari uocant eleganter et Varro — Idem Parmenone (ad Parmenonem H m. pr. L): ferens . . . securem.' VII Nonius 152, 10 'Percellere euertere, percutere. Varro Parmenone . . .' VIII Nonius 486, 10 'Fros (frons libri) pro fronde, ut Vergilius — Varro Parmenone . . .' IX Nonius

sotadicum dixit || 1 e cauo Popma || uti Vahlenus 93 ut LW || irrigauit L m. sec. W || 2 caua Vahlenus || aurium LW amnium scripsi || anfrata L m. pr. || uolantes scripsi (sc. 'uenantur uiri') uocans LW || Kochius iamb. oct. finxit; Vahlenus creticos dixit aut bacchiacos p. 93 sq. || 3 Fgg. V—IX Scaliger primus coni. p. 145 hoc ordine continuauit; VIII. IX. VII. V. VI. Deinde Naekius ad Valer. Caton. p. 63 bacchiacos esse uersus dixit, quos a V. VI incepit, octauo clausit. Vahlenus p. 92 sq. ordinem hunc fecit: V. VI. VII. VIII. IX quibus IV adiunxit, omnesque fecit creticos (u. ad IV. IX) || 4 cabal-лом W m. pr. || arboris ante Iunium arbori' Lachmannus in Lucr. p. 29 || umili L' humili HW || alligatum HL m. s. W || 5 unero H m. pr. humero ceteri || bipinna H m. pr. bipinnem W bipinnem et H m. sec. || 6 securum H m. pr. || 7 sg. VII in LW recte legitur || 8 lotos Mercerus lutos BH m. s. LW luctos H m. pr. lucus Bentinus || atque addidi alta HLW alia Scaliger || fros Lipsius frons LW || 9 platanos Mercerus || ramis sc. 'priuatur' || 10 alta

X (10)

Micandum erit cum Graeco, utrum ego illius numerum an ille meum sequatur.

XI (11)

Pudet me tacedium Musarum agnoscere, piget currere et una sequi.

XII (13)

5 Demitis acris pectore curas cantu castaque poesi.

XIII (12)

Patris huius nascuntur pueri Rhythmus et Melos.

XIV (15)

Poema est lexis enrhythmos, id est uerba plura modice in quandam coniecta formam. Itaque etiam distichon epigrammatum uocant poema. Poesis est perpetuum argumentum ex rhythmis, ut Ilias Homeri et Annalis Enni. Poetice est ars earum rerum.

178, 32 'Traps (trabs W) Varro Parmenone (Parmenione LW): alia ... cadens.' Nonius 494, 32 'Pronis positum pro prona. Varro Parmenone: alia ... cadens.' Cf. Catullus 64, 109 sq. X Nonius 347, 26 'Micare est sortiri digitis. M. Tullius — Varro Parmenone ...' XI Nonius 423, 27 'Pudet et piget hoc distat: pudet enim uerecundiae est, pigere paenitentiae. Plautus — Varro Parmenone ...' XII Nonius 240, 30 'Acrem austерum, acerbum, asperum. M. Tullius — Varro Parmenone ...' Nonius 267, 13 'Castum suave iucundum. Varro Parmenone (Parmenonne L m. pr.) ...' XIII Nonius 213, 10 'Melos — masculino. Accius Varro Parmenone ...' XIV Nonius 428, 6 'Poesis et poema hanc habent distantiam: poesis

Oehlerus et Meinekius qui creticos agnouit p. 740 alia libri bis || trabs BHLW p. 494 || propius in ante Iunium || accedens LW p. 178; tetur Fleckeisenus ap. Vahl. p. 95 accidens BHLW p. 494 || proxume

LW 178 proxime BHLW 494 proxumae Scaliger || 1 ut Graeco W || 2 assequatur Vahlenus p. 98 || 3 me tui et Musarum HLW; cor-^{rum} rexi. [dolet enim meam amusiam] agnoscere Vahlenus p. 98 || 5 demitis Mercer. dimittis LW p. 241 Bern. 83 p. 267 demittis LW p. 267 dimitte Meinekius p. 740 || acros L m. pr. 267 || curas LW 241 luctus LW 267 || cantu castaque LW 267 cantum cantasque LW 241 || Aristophaneum Meinekius agnouit || 6 patris Ribbeckius 129 patri Popma paciin HLW, delet Duentzerus l. c. p. 490 paginae Oehlerus compaginis Vahlenus p. 97 qui senarios dixit. Palmerius et alii ario-lantur || rithmus HLW || 7 lexis enrythmos HLW || 8 dystigon L dysticon HW || 10 et rythmis HLW e Popma ex Ohlerus || Post

XV (14)

In quibus partibus in argumentis Caecilius poscit palam, in ἡθεσιν Terentius, in sermonibus Plautus.

ΠΕΡΙ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

I (1)

Porro inde ab unoquoque compito ternae uiae oriuntur, e quibus singulae exitum ac τέλος habent proprium. A primo compito dextimam uiam munit Epicurus. 5

est textus scriptorum (scripturarum B), poema inuentio parua, quae paucis verbis expeditur. Lucilius — Varro Parmenone . . . Cf. Lucilius satt. l. IX ap. Non. h. l. ‘Pars est parua poema . . . epistula item quaevis non magna poema est; Vna poesis opus totum, ut tota Ilias una est, Vna poesia ut Annales Enni: atque stoc unum Est maius multo, quam, quod dixi ante, poema.’ (De ‘atquē stoc’ cf. L. Muelerius p. 431; prolegg. mea p. 89 sq.). XV Nonius 374, 6 ‘Poscere accipere. Varro Parmenone . . .’ Huc fortasse pertinet Gellius VI 14, 6 ‘Exempla in latina lingua M. Varro esse dicit ubertatis Pacuuium, gracilitatis Lucilium, mediocritatis Terentium.’ Cf. Sedigitus ap. Gellium XV 24.

IIFPI AIPECEΩN. Hoc nomine Apollodorus, Clitomachus, Epicurus, alii libros scripserunt, et praecepit Lucianus Ἐρμότιμον ἡ περὶ αἰρέσεων. Nescimus utrum in irridendo tantum, ut Menippus, constiterit, an Antiochi iam placita hoc libro commendanerit. Cf. Augustinus de ciu. dei XIX 1 ‘M. Varro — tam multam dogmatum uarietatem diligenter et subtiliter scrutatus aduertit, ut ad CCLXXXVIII sectas, non quae iam essent, sed quae esse possent, adhibens quasdam differentias facillime perueniret.’ Cf. omnino ibi c. 1—3. I Nonius 94, 27 ‘Dextima pro dextra. Varro περὶ αἰρέσεων (δερεσεων W m. sec. δερσεων LH m. pr. αερεσεων H m. sec. W m. pr.): porro . . . Epicurus.’ Priscianus III p. 98, 8 ‘Extimus quoque pro extremo dicebant antiqui. Varro περὶ αἰρέσεων (πηρι Par. 7496. Bamb. Carol. αιρεσεων Bamb. αιρεσεων Carol. αερισεων Sang. Lugd. graeca om. Halberst.): porro . . . Epicurus (Varro . . . Epi-

rhythmis Nonius in HLW aliud lemma habet interpositum XXV uerborum: deinde pergit min ut Ilias sqq. || Enni W En L. De H nescio || 1 Cecilius LW || 2 ethesin LW ethesi Popma ἡθεσιν scripsi cum Oehlero, cf. Charisius p. 241 ‘Hδη, ut ait Varro de latino sermone libro V, nullis aliis seruare conuenit, quam Titinio Terentio Attiae; πάθη uero Trabea Atilius Caecilius facile mouerunt.’ || 3 quoque ab uno Carol. || compoto L m. pr. || uiae om. Sang. Lugd. m. pr. uice Carol. || ex quibus Halb. Lugd. Carol. || 4 sinegulae H m. pr. sine ullae L || extume exitum ad caelos HLW exitum ac telos edd. Nonii, codd. Prisciani, nisi quod Carol. m. sec. exitum ad caelos || 5 compito H competo Carol. || ἀεριpicurus L epcurus H m. pr. Ab Epicurus nouam sententiam incipit Bamb. Bern. Halb. Carol. ||

II (2)

Neque in polubro mýstico coquám cárnes,
Quibús satullem córpora ac famém uéntris.

III (3)

. . . Túm contremula áquilenta apud áltá
Litora oriris ác nobilis ómnibus relíces.

ΠΕΡΙ ΕΔΕCMATΩΝ

I (1)

5 Gellius VI 16, 1 sqq. 'M. Varro in saturam, quam περὶ ἐδεσμάτων inscripsit, lepide admodum et scite factis uersibus cenarum ciborum[que] exquisitas delicias comprehendit. 2. Nam pleraque id genus, quae elluones isti terra et mari conquirunt, exposuit inclusitque in numeros senarios. 3. Et ipsos quidem uersus, cui otium erit, in libro, quo dixi, positos legat; 4. genera autem nominaque edulium et domicilia ciborum omnibus aliis praestantia, quae

curus om. Par. 7530). Cf. Lucianus 1. 1. c. 14 'ἀτὰρ εἰπέ μοι, μία τις ὁδός ἔστιν ἡ ἐπὶ φιλοσοφίαν ἄγοντα . . .; Εἶμαλα πολλοῖ, Περιπατητικοὶ καὶ Ἐπινούσειοι καὶ οἱ τὸν Πλάτανα ἐπιγραφόμενοι' κτλ. c. 25 sq. Metrodorus περὶ τῆς εἰς σοφίαν πορείας (Diog. L. X 24) scripsit. Cf. Lachmannus in Lucr. p. 350. II Nonius 171, 14 'Satullem pro saturē. Varro περὶ αἰρέσεων . . .' III Nonius 351, 22 'Nobilis dicitur et notus. M. Tullius — Varro περὶ αἰρέσεων (περὶ ηρεσεῶν LW περὶ νεσεῶν Paris. 7667) . . .'

ΠΕΡΙ ΕΔΕCMATΩΝ. Eandem esse saturam ac 'Nescis quid uesper serus uehat' Mercklinus mus. phil. XII 380, philol. XIII 726 sq. affirmauit, quem Vahlenus p. 206 sqq. refellit. Nam haec π. ἐδ. saturā luxuriem edendi et ciborum impugnat, illa alia agit. Cf. Archestrati Γαστρονομία, Enni Heduphagetica. I Ad edulium catalo-

1 polubro mystico *Scaliger conii*. p. 40 puluere mitico *HLW* mythico ante *Ald.* Libyco *Mercurialis* || carnem *HLW* carnes *ed.* 1526 || 2 satullem *LW* satullem *H ut uidetur*, *edd.* || *Choliambos Scaliger agnouit* || 3 tu cum tremula *Gulielmus ueriss.* III 18, qui primus senarios putauit || aquilenta *idem aquilonia* *edd.* *uett.* || 4 litora *W Paris.* 7067 littera *L m. pr.* litora *L m. sec.* || oreris *Lachmannus ind. lect. Berol. hib.* 1849 p. 4 sq., qui soladeos *agnouit* || mobilis *LW Paris.* nobilis *edd.* || reluces *W Paris.* reluces *L* ||

5 saturā qdā quā sepsit *grgecis omissis Rott.* περιεδεσματων. scripsit *Reg.* IN scripsit *Vat.* || 7 caenarum *Rott.* || ciborum *libri*, delet *Hertzius* ciborumque *edd.* *uett.* || 9 mare *Vat. m. pr.* || exin-

profunda ingluuies uestigauit, quae Varro obprobrans executus est, haec sunt ferme, quantum nobis memoriae est:
 5. Pauus e Samo, Phrygia attagena, grues Melicae, haedus ex Ambracia, pelamis Chalcedonia, murena Tartessia, aselli Pessinuntii, ostrea Tarenti, pectunculus [. .], helops 5 Rhodius, scari Cilices, nuces Thasiae, palma Aegyptia, glans Hiberica. 6. Hanc autem peragrantis gulæ et in sucos inquirentis industriam atque has undiqueuorum in-dagini cuppediarum maiore detestatione dignas censebi-mus, si uersus Euripidi recordemur, quibus saepissime 10 Chrysippus philosophus [est usus], tamquam edendi irritationes quasdam repertas esse, non per usum uitæ neces-sarium sed per luxum animi parata atque facilia fastidien-tis per inprobam satietatis lasciuiam. 7. Versus Euripidi ascribendos putauit:

15

'Ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν δνεῖν μόνον,
 Δῆμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόον,
 "Ἄπερ πάρεστι καὶ πέφυκ' ἡμᾶς τρέφειν;

gum cf. Enni Heduphagetica ap. Apuleium apol. 38 p. 48 sqq. Krueger.
 et præcipue Horatius satt. II 4. — Euripideos uersus (Fgg. inc.

clusitque Reg. || 3 ex Samo Rott. || frygia Reg. frigia Rott. Vat. ||
 mellice libri || hedus libri || 4 calcedonia Vat. calchedonia Reg. ||
 murenatar resia Vat. mure nataresia Reg. Cum his Rott. ubique fere
 consentit, nisi quod neglegentius scriptus est || 5 Ad petunculus edd.
 Chius supplent || 6 rodius Vat. || scaricilices Reg. || Versus fortasse
 ita restituui possunt:

Pauus é Samo,
 Phrygia áttagena, . . Melicaé grues,
 Haedús de Ambracia, Cháleedonia pélamis,
 Tartéssia murena átque Pessinúntii
 Asélli cum ostreis Tarenti; túm [. .]
 Pectúnculus, helops Rhódius et Cilicés scari,
 Nux Thásia, palma Aegýptia, glans Hibérica.

7 autem p. aū peragrantis Rott. || 10 Euripide Vat. m. pr. Euripidi
 uersus Rott. || 11 est usus om. libri. utebatur edd. uett. usust
 Hertzius || crisippus Vat. crysippus Reg. chrisippus Rott. || irritationes
 quasdam om. Reg. Rott. || 14 Euridi libri || 16 Graeca desunt
 in Rott. et (præter ἐπεὶ τι) in Reg. || τι δι | πατην | δελμετερος |
 τ ειδρεχούν | οπερ | πεφυκεμας | δε σοι | ενδεστων μηκανας Vat. ||

Riese, Varonis Satiræ.

13

‘Ων οὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονή, τρυφῆ δέ τοι
Ἀλλων ἐδεστῶν μηχανὰς θηρώμεθα.’

II (2)

Gellius XV 19, 1 sq. ‘Non paucissimi sunt in quos potest conuenire id quod M. Varro dicit in satura quae inscribitur περὶ ἐδεσμάτων. 2. Verba haec sunt: Si, quantum operac sumpsisti, ut tuus pistor bonum faceret panem, eius duodecimam philosophiae dedisses, ipse bonus iam prius esces factus. Nunc illum qui norunt uolunt emere milibus centum, te qui nouit nemo centussis.’

† III

10 Apicius de arte coquinaria III 2 ‘Betaceos Varronis. Varro: Betaceos sed nigros, quorum detersas radices et mulso decoctas cum sale modico et oleo, uel sale, aqua et oleo in se coques, iusculum facies et potabis; melius erit, si in eo pullus sit decoctus.’

† IV

15 Apicius VII 12 ‘Varro: Si quid de bulbis dixi in aquam, qui Veneris ostium quaerunt, deinde in legitimis nuptiis in cena ponuntur, sed et cum nucleis pineis aut cum erucae succo aut pipere.’

ΠΕΡΙ ΕΞΑΓΩΓΗΣ

I (1)

Quaerit ibidem ab Hannibale, cur biberit medicamen-

884 Nauck.) e Varrone sumptos a Gellio puto. III et IV Humelbergius in ed. Apic. a. 1542 et Ritschelius de Varr. discipl. libris p. 53 huc referunt.

ΠΕΡΙ ΕΞΑΓΩΓΗΣ. Ἐξαγωγὴ est mors; satura erat de uoluntaria morte a stoicis permissa. Itaque, ut recte Mercerus (ed. Non. p. 745) disputatione, de morte quam ‘uicti ne uictoribus ludibrio essent

5 εδεσμάτων Petau. || 6 opere libri plerique || ait tuus Reg. m. pr. || pastor Voss. mai. || 8 ēē factus idem || morunt Petau. || . . imere Voss. min. || te qui norunt Petau. || 9 centussis Reg. centum sis Voss. mai. Thuan. cētussis Voss. min. centussit Petau. centus-sis Sangerm. || 12 mulsu Vaticanus Vrbinas in ed. 1791 collatus || 13 in se cocta iusculum facere et potari melius est etiam si Vat. || 14 decoctus sit V || 15 buluis V || 17 ponantur V || 18 succum V. Quae recepi, Humelbergius in ed. a. 1542 coniecit ||

tum? ‘Quia Romanis’ inquit ‘me Prusiades tradere uolebat.’

II (2)

Andromeda uincta et proposita ceto non debuit patri suo, homini stupidissimo, in os expuere uitam?

III (3)

Non uituperamus cum sciamus digitum praecidi opore 5 tere, si ob eam rem gangrena non sit ad brachium uentura.

IV (4)

Quemnám te esse dícam,
Ferá qui manú corporis feruidós fontium áperis lacús
sanguinís teque uíta

Leuás ferreo énse?

10

V (5)

Quid puer rogasset et petasatus capite adnuisset? Ac discedens numero uenire ait adulescentem.

(fg. I), quamque infelices (II) et aegroti (III. IV) taedio uitae sibi sumperunt, sermo erat. Fg. V Ribbeckius tragg. lat. p. 261 ad Andromedam (fg. II) refert. — Mercklinus mus. ph. XII 381 Sexagessem π. ἔξαγ. saturam construxit, quem Vahlenus p. 208 refutat. I Nonius 345, 15 ‘Medicamentum rursum uenenum, ut graece φάρμακον — — Varro περὶ ἔξαγωγῆς (εξατωτετ L εξατωι et W) ...’ II Nonius 400, 9 ‘Stupidus stultus et iniquus. Varro περὶ ἔξαγωγῆς (εσατωτης L εσαγωγης W) ...’ III Nonius 117, 21 ‘Gangrena est cancer. Lucretius — Varro περὶ ἔξαγωγῆς (θπεριε ἔδυωτης LW) ...’ IV Nonius 336, 27 ‘Leuare etiam mindere. Accius — Varro περὶ ἔξαγωγῆς (εξατωτης HW εξατωτης L) ...’ Cf. Ennius Thyeste IV u. 393 V. 298 Rb. ‘Quemnám te esse dícam, qui tarda in senecta.’ V Nonius 352, 16 ‘Numero significat cito. Accius

1 Romani *L m. pr.* || inquid *L* || Prusias *Iunius in mg.* || tradere *L* ||

3 uicuncta *L m. pr.* || ceto *Iunius cito LW* || patri *Iunius pari LW* ||

4 spuere *W* expuere *L Geneu. quod recepi cl. Val. Max.* III 3, 4 et.

Plinio H. N. VII 87 || uitam del. *Duentzerus p. 490 l. c.* || 5 digitum

Lipsius uar. lect. III 3 dictum LW || 6 grangreua *W* gangrena *L* ||

non *LW* mox *Popnia* || bacchium *LW* brachium *Lipsius* || 8 sera

Hermannus elem. d. m. p. 303, qui bacchiis fragmentum totum de-

scriptis sine uersuum distributione. seram HLW || secundos cod. *Fabri* ||

Ribbeckius tragg. poet. latt. p. 268 corporis — aperis cretici, cetera

bacchiis tribuit. Hermannum sequor, sed octonariis institutis; sed

fortasse bacchii sunt usque ad manu, deinde cretici || 11 puera *Rib-*

beckius ibid. p. 261 || pelassatus *W* pialetassatus *L* || annuisset *L m.*

s. W || dicedens *L m. pr.* ||

VI (6)

Quam sympathian lumbi ad oculos haberent? quid inguinum interesset, puerum cum essem deuirginatum usurus, an uoltu ὁ ἔρως appareat? † dum cogito.

IIPI KEPAYNOY

I (1)

Macrobius Saturn. III 12, 2 'Testatur etiam M. Varro 5 in ea saturae, quae inscribitur περὶ κεραυνοῦ, maiores solitos decimam Herculi uouere nec decem dies intermittere, quin pollucerent ac populum ἀσύμβολον cum corona laurea dimitterent cubitum.'

II (3)

Conlisione nubium fulget; tonitrua fulguris a fulmine 10 orta.

— Varro περὶ ἔρωγων (εξαιωτες LW)... VI Nonius 458, 21 'Virgines non solum feminae dicuntur, uerum etiam pueri inberbes; nam et quicunque ex ephesis excesserat, deuirginari dicebatur. Varro περὶ ἔρωγων (ξαγωτης W ξατωτης BHL) ...'

IIERI KEPATNOT. Superstitiones ad fulgura pertinentes, quae peregrinae erant ex Etruria ascitae, naturali harum rerum explicazione (fg. II) delere studet. Ad actionem saturae fg. III pertinet; incertum est de fg. I. I Cf. Prellerus mythol. Rom. p. 652 sq. II Nonius 28, 15 'Fulgura dicuntur coruscationes a fulgore. Varro περὶ κεραυνοῦ (κεραυνον BHLW)...' Cf. Seruius in Aen. I 42 'Physicos, qui dicunt, conlisione nubium fulmen creari.' Isidorus de nat. rer. 10 'Nubium adtritu fulmina nascuntur.' — Plinius II 142 'Fulgetrum prius cerni quam tonitrum audiri — certum est.' Cf. quae

1 sympathiam *Iunius* sympathian *BHLW* || lumbi ad *Lipsius* ant. lectt. IV 9 lubiat libri lubidinis oculi *Iunius* || 2 inguinum *Lipsius* imaginum *B* imaginem *H m. pr.* imaginum *H m. s.* *LW* magnum *Iunius* || intereat *B* || puerum cum *scripti* puerutrum *libri* puerum utrum *Iunius* || essem *Popma* esse *libri* esset *Iunius* || usuras *B* || 3 an monuceρωσαρπυρος *BHLW* an μονογέροντας, pueros *Oehlerus* 'Quid uoluerit Varro nescio; quid noluerit scio' Scaliger teste *Vahleno* p. 210. Ego conjecturam meam proposui; ad praesentis usum in appareat cf. Sexag. XVI Bim. XXV Cycn. II. Ep. ad Marull. al. || dum cogito libri; latet ni fallor adiectuum (συμβολικός?) ad ἔρως pertinens || 5 satyra Gud. Salisb. Bamb. Paris. || ut in Gr. περὶ κεραυνοῦ Gud. || 7 ac om. Gud. Bamb. Cantabr. *Ianus* || 8 demitterent Paris. || 9 conlisione nubium *scripti* cognitio enim trium

III (2)

Cum dixisset Vitulus, ecce tibi caldis pedibus quidam nauicularius semustilatus irrumpit se in curiam.

ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ

Liber I

I (1)

Tum uero doces historiam necessariam: semel unum singulum esse.

II (2)

5

In hac ciuitate agros colunt harenosos; praeter hos fluit amnis, quam olim Albulam dicunt uocitatum.

Reifferscheidius congesit Suet. rel. p. 223 sqq. III Nonius 263, 18 'Cal'dum, citatum et uelox. Varro περὶ κερανοῦ (κερλυννοῦ L) ...' Vitulus Varronis amicus erat cf. de r. r. II 11, 12 et II 1, 11.

ΠΕΡΙΠΛΑΤΟΣ. Hoc opus quod saturam esse Oehlerus uidit, in duos libros diuisum esse notabile est. Liber prior, ubi de Roma et Syracusis sermo est, uerum aliquod iter uidetur describere (Ritschelius de discipl. libr. p. 14 περὶ ἵστοριας siue π. πολιτικῆς [πολιτείας] adscribi proponit), posteriori additum est περὶ φιλοσοφίας, quem caue ne cum logistico de philosophia confundas. Eius fg. I iter ad philosophiam tangit, II et III in hac uersantur. Conexum librorum ita intellego, hominem aliquem, qui beate uiuere quaerat, primum pecuniam per omnes terras petere, deinde monitum ad philosophiam per agrandam se applicare. Cf. Ritschelius l. c., de logisti, p. XII, mus. phil. VI 539 not. Mercklinus ib. XII 397 et quaestt. Varron. p. 13 sq. Vahlenus p. 200 sq. V. adn. ad sat. π. αἰρέσεων. I Nonius 171, 17 'Singulum pro singulare. Plautus — Varro Περιπλοῦ (periplu LW) libro I ...' Cf. Octogessis II. II Nonius 191, 29 'Amnem feminino. Plautus — Varro Περιπλοῦ (periplu HLW) libro I ...' Varro de l. l. V 30 'Sunt qui Tiberim — Albulam uocitatum literis

HLW codd. *Merceri* cognitio enim tonitrum *Aldina* || fulget et tonitrum (tunitrum *H* m. pr.) fulgoris (fulgoris *L* m. sec.) *HLW* || cogn. en. trium, fulgetrae, tonitrii, fulgoris *Mercerus* et fere (nisi quod fulgetri) *Salmasius* fulgetruo *Turnebus* adu. XXIX 17 cognito en. tonitru f., sed tonitru ut fulgor *Gerlachius* et tonitru fulgura *Oehlerus* tonitrua (om. et) scripsi || 1 ecce ibi tibi *L. Muellerus* p. 437, qui uoluit senarios || 2 semiustilatus ed. *Mercer.* 1583 || irrupit se *Aldina* irrupit cod. *Fabri* || 3 tu uero *Rothius*, fort. recte || necessariam om. *L* || semel uir doct. ap. *Mercerum* simul *LW* || 4 cingulum *L* m. pr. gingulum *L* m. s. || esset *LW* || esse *Iunius* || 5 hac *HW* ac *L* || propter hos *Ald.* hoc *W* m. pr. || 6 olym *H* ||

III (3)

In hac ciuitate tum regnabat Dionysius, homo garrulus et acer.

Liber II

[Περὶ φιλοσοφίας]

I (1)

Et, ne erraremus, ectropas esse multas; omnino tutum esse sed spissum iter.

II (2)

- 5 Nulla ambrosia ac nectar, non alium et sardae, sed
'Pánis, pémma, lucúns, cibu' qui puríssimu'
múltio est.'

III (3)

Itaque uideas barbato rostro illum commentari et unumquodque uerbum statera auraria pendere.

ΠΕΡΙ ΧΑΠΑΚΤΗΡΩΝ

- 10 Charisius I p. 189, 25 'Conlata sunt aduerbia. Varro sic ait in III περὶ χαρακτήρων: propius, proxime.'

tradiderunt.' III Nonius 316, 14 'Garrulus est rursus cordatus. Varro Περιπλοῦ (periplus LW) libro I ...' I Nonius 392, 14 'Spissum significat tarde. Caecilius — Varro — Et Περιπλοῦ (periplus LW) libro II περὶ φιλοσοφίας (φιλοσοφίας W) ...' II Nonius 131, 21 'Lucuns Varro Περιπλοῦ (periplum BHLW) libro (liber W) II περὶ φιλοσοφίας (φιλοσοφίας HLW) ...' Cf. Σκαμψχα fg. II. 'Panis . . est' Luciliana esse Buechelerus p. 426 uidit; cf. prolegg. p. 76. III Nonius 455, 10 'Rostrum hominis dici non debere consuetudo praesumpsit. Apud Plautum — — Varro Περιπλοῦ (periplu BHLW) libro II περὶ φιλοσοφίας (φιλοσοφίας B) ...'

ΠΕΡΙ ΧΑΠΑΚΤΗΡΩΝ. Cf. prolegg. p. 40. Aut imagines nummis gemmisque impressas aut hominum indoles iocose deinceps de pictas inscriptio significare uidetur. Tres minime libros continuit.

1 Dionisius *Lm. pr.* Dionisius *Lm. s. W* || 3 extrophas *LW m. s.* extrophas *Wm. pr.* ectropas *Iunius ἐκτρόπους Oehlerus* || *Iatum Turnebus adu. sed*

XXIX 2 totum *LW* || 4 despissum *W* spessum *Lm. pr.* || 5 ac nulla *edd.*
ante Mercerum || ambracia ac nector *BHLW* ambrosia ac nectar *edd.* ||
6 lucans *L m. pr.* || set pani spem maculans *B* || cibus *et* purissimus
libri || *Duos hexametros Iunius et Turnebus uoluere qui scripsere*
allia, sardae *et Ritschelius de Varr. disc. libr. p. 15*, qui ac multa a.
ac n., n. allia, sardae *scripsit*. *Vnum tantum uersum eumque Lucilianum recte agnouit Buechelerus p. 426*. *Animi causa Roeperum*
nominō cf. phil. IX 238 || 7 commentari *L m. pr.* || 8 pendere *BHLW*
Paris. 7665 ponderare Popma || 9 conlata cod. || 10 ait] esse cod. || pro-

PLAVTOCYON

Charisius I p. 105, 5 'Scriptulum, quod nunc uulgus sine t dicit, Varro in Plautocyne dixit.' cf. frg. inc. XII.

† POST VINVM SEPLASIA FETET

Appellatur a caelatura caelum, graece ab ornatu κόσμος, latine a puritia mundus.

† PRAETORINA

Diomedes I p. 375, 27 'Deleor delitus et delectus: 5 Cicero ad filium: ceris deletis; Varro in Praetorina: delitiae litterae.'

PRANSVS PARATVS

I (1)

Luna éxpectánt Adriám se itinér longúm sermóne leuáre.

PLAVTOCYON. Varro in plautorino cod. Neap. plutorine Popma. πλοντορογίνω Oehlerus. Plautino Osannus anal. p. 81. Πλοντορογύνη Ritschelius Parerg. I p. 178. Plautocyne scripsi.

POST VINVM SEPLASIA FETET. Probus in Vergili ecl. VI 31 p. 18, 2 'Caelum — quem eundem mundum ἔτι κόσμον dictum probat Varro in Cynicis, quam inscripsit Dolium aut seria, sic: Mundus . . . accéptat. Postumi cui seplasia fetet: Appellatur . . . mundus.' Rectam huius loci dispositionem primus Buechelerus dedit mus. philol. XIX 475 sq. qui in inscriptione coniecit 'Postumi, cur seplasia fetet? Ego inscriptionem, quam proverbialem puto, de mea coni. scripsi. — De l. l. VI 3 mundum Varro a motu ducit; ib. V 18 'Caelum dictum scribit Aelius quod est caelatum, aut — celatum quod apertum est. Cf. Plinius N. H. II 3.

PRAETORINA. Sic codd., Praetoriana cod. Scioppii et Putschius; pecorinae edd. uett. Oehlerus eandem dicit p. 66 atque 'Flaxtabulas' περὶ ἐπαρχῶν 'h. e. de praeturis' quod Ritschelius de logist. p. XIV laudat, Mercklinus mus. phil. XII 387 improbat. Sane tam effrenatam inscriptionum mutandarum licentiam Diomedi dandam non puto, cum ipse sibi alibi non concesserit. Explicare non possum; an fortasse 'Plautocyne' legendum? 'Litterae delitiae' Cicero dicit ad Calum (Prisc. p. 490), quare Varronis fg. excidisse Hertzius putat.

PRANSVS PARATVS. Hoc adagium etiam Flaxtabulis fg. VI adhibuit. Cf. Naekius mus. rhen. antiq. III p. 364. I Nonius 482, 19 'Itiner positum pro iter. Varro Pranso parato (parata BHLW)

prius cod. || 1 dñt cod. dicunt Putschius || 3 et appellatur edd. || 4 purit
edd. || 8 a Luna Buechelerus p. 433 || Meinekius p. 740 aristophaneum agnouit || expectans BHL expectante Iunius spectant Merce
rus || Adriam Rothius adria HLW adriassent itiner B sese Iunius
in mg. || 9 lauare B || Buechelerus inde a se uersus partem ac-

II (2)

Contrá coactus céruu' latratú' canum

Fertúr bisulcis úngulis niténs humu.

PROMETHEVS LIBER

I (1)

Ego infelix nón queam

Vim própulsare atque ínimicum orco inmittere;

Nequíquam saepe acrátas manuis cómpedes

Conór reuellere.

II (2)

Sum utí supernus córtex aut cacúmina

Moriéntum in querqueto árborum aritúdine.

... II Nonius 353, 14 'Niti rursum ambulare. Pacuuius — Varro
Pranso parato: contra ... humo.' Nonius 488, 5 'Humu (humo B
Paris. 7666 W m. pr.) pro humo. Varro Pranso parato: contra ...
humu (u. adu. crit.).

PROMETHEVS LIBER. Sic Oehlerus; Prometheus liberatus Mercurius. De libris u. infra, quos Oehlerii lectio proprius sequitur. Sane si Aeschyli *Προμηθεύς ὁ Λύμενος* fg. 187 Nauck. potuit continere, etiam Varro sub simili inscriptione simillima fgg. I—V ponere potuit. Liber tamen, non liberatus dicitur, quia summum Varro in eo momentum posuisse uidetur, quod postquam proemii loco uinctus (—V) et liberatus est (nisi haec forte epilogum potius efficiebant), tunc liber hominum fabricam instituit (—VIII), quae facetissime et ut ad Romanos potius mores alludat describitur, quamquam conexu obscuro. Vahlenus p. 168 sq. Aeschyleam fabulam contulit, Ribbeckius trag. poet. lat. p. 302 Attianam Prometheum. Luciani *Προμηθέα* conferre nolo. I Nonius 28, 3 'Compedes non a pedibus dictae, sed ab impedimento. Varro Prometheo libero (libro I HLW) ...' II Nonius 199, 25 'Cortex — masculini. Varro Pro-

cipere proponit || 1 ceruuus *edd.* seruuus *LW* p. 353 *BLW Par.*
7666 p. 488 || latrañtu *L* p. 353 latro *W ib.* latratu *Geneu. Bern.* 83
ib. libri p. 488 || 2 bysulcis *W* 488 bisulcis *L m. pr. ib.* || nitens
L om. *W* 353 neces *BLW Par.* 488 || humo *LW* 353 humum uident
libri 488; *illa m* uident *ad sequens frg. pertinebant quod ceterum in-*
teriit. humu *Bentinus* ung., necem uident *Turnebus XV 1* || *Iambos*
Iunius iam habet || 3 queo a me *Oehlerus* queo auim *Mercurius* ||
4 orgo *H m. pr. L* orco *H m. s. W* || immittere *H, deest L* || 5 ne-
quemquam *HLW* nequíquam *Lachmainus in Lucr.* p. 141 *qui sena-*
rios agnouit nequicquam *Gerlachius* || manuis *Lachmannus* manus
HLW || compede *Oehlerus* || 7 sum uti *scripsi* sum ut *Oehlerus*
tum ut si *W* tum uisus persubernus *L* tum uisus supernus *Ald.* dum
iis subernus *Scaliger catal.* 253 || 8 querqueto et *W* querquu et *L*

III (3)

atque [ártibus]

Exsanguibus dolóre euirescát colos.

IV (4)

Mortális nemo exaúdit, sed late incolens
Scythárum inhospitális campis uástitas.

V (5)

Leuís mens numquam sómnurnas imágines
Adfátur, non umbrántur somno púplac.

5

VI (9)

Humánae quandam géntem stirpis cóncocquit,
'Frigús calore atque úmore aritúdinem
Miscét.'

metheo libero (lib W libüsò L)...' III Nonius 101, 31 'Eui-
rescat, Varro Prometheo (Prometeo L m. pr.) libero (lib XV
HLW lib. B)...' IV Nonius 417, 13 'Vastitas desertio. Varro
Prometheo (Prometeo L) libero (lib I LW) ...' Cf. Aeschylus
Prom. u. 2 'Σκύθην ἐσ οἴμον, ἀβροτονεῖς ἔσημαν.' u. 21 'Ἐν' οὐτε
φωνὴν οὐτε τον μοσφῶν βροτῶν ὄψει.' V Nonius 172, 1 'Somnur-
nas dixit, quae in somnis uideantur, Varro Prometheo libero (libro
I LW)...' VI Nonius 71, 22 'Aritudinem pro ariditate. Varro
Prometheo (Metheo HW Metho L) libero (in libro I HW an libro
I L)...' Cf. Ennius Epicharmo fg. II p. 167 Vahl. 'Frígori miscét
calorem atque úmori aritúdinem.' De metri diuersitate u. proll. p. 75.

querqueto *Is. Vossius in Catullum* || amaritudine *W* m. sec. aritudi-
nem *L* altitudine *Iunius* altitudinem ed. 1526 || *Sentarios Iunius habet* ||
1 ex artibus add. *Vahlenus* p. 189, sed ante dolore || 2 exsangui-
nibus *BH* m. pr. *L* exsanguibus *H* m. s. *W* exsangui calore *Scaliger*
dolere *H* m. pr. || eiurescat *L* || 3 mortales *LW* mortális *Scaliger catal.* I 256 || set *L* m. pr. || 4 Sattharum *LW*, corr. *Iunius*
in mg. barathrum idem, qui etiam senarios agnouit. Fortasse Scu-
tharum? || campi Scaliger || 5 leuisomna mens Scaliger ib. leuius
mens Bentleius in Lucr. IV 751 || numquam Salmasius umquam LW,
del. Scaliger || somnorinas ante Mercerum sonorinas Scal. || 6 affa-
*tur *L* m. sec. *W* || umbratur *LW*. corr. Scaliger || populae *L* m. pr.*
W m. pr. || *Iambos Iunius iam habet* || 7 humanae *Scaliger catal.*
I 253 humanarum *HLW* rerum humanarum cod. *Fabri prob. Osan-*
nus humanam *Aldina* || quondam *Ribbeckius* *trag. latt.* p. 302 || con-
coquit *Iunius* *in mg.* conquit *HLW* inquit ante *Merc.* || 8 umore
L m. pr. humore *HL* m. s. *W* || calorí atque humorí *Scaliger* ||
9 miscens *idem* || *Senarios agnouit Scaliger* ||

VII (11)

Cum sumere coepisset, uoluptas retinéret,
[Et] cum sat habéret, satiás manum de ménsa
Tólleret.

VIII (10)

Retrimenta cibi qua exirent, per posticum uallem feci.

IX (8)

5 — aemulum illius artis atque obstrigilatorem; qua-
propter aliquot annos quaesti nihil fecerit.

X (14)

Chrysosandalos locat sibi amiculam de lacte et cera
Tarentina, quam apes Milesiae coegerint ex omnibus flo-
ribus libantes, sine osse et neruis, sine pelle, sine pilis,
10 puram, putam, proceram, candidam, teneram, formosam.

XI (15)

Alia emit mitram ricinam aut mitram Melitensem.

VII Nonius 172, 5 'Satias pro satietas, Accius — Varro Prometheo
libero (libro II LW) ...' VIII Nonius 217, 14 'Posticam — Ti-
tinus neutro dici probat — Varro Prometheo libero (lib II LW) ...'
IX Nonius 492, 18 'Quaesti pro quaestus. Varro Prometheo libero
(lib BHLW) ...' X Nonius 27, 23 'Putus est dictus a putando.
Plautus — Varro — Idem Prometheo libero (libero deest HLW)...'
XI Nonius 539, 16 'Rica est quod nos sudarium dicimus. Plautus

1 summere *LW* || cepisset *W* cipisset *L* || recineret *Iunius* || 2 et
add. *Vahlenus* p. 169, qui sotadeos agnouit || satias om. *W*, *Iunius*,
qui senarios fecit || 3 tolleret *Mercerus* tollere *LW* || 4 trimenta
L || quae *L* qua *Rothius* || exierint *W* exierunt *L* exierant *Scaliger*
exirent *Ruhnkenius* ad *Xenoph. mem.* I 4, 6. || uallum *Popma* eualle-
fecerunt *Scaliger* euallefeci *Mercerus* euallefeci *Lachmannus in Lucr.*
p. 191 canalem f. *Ruhnkenius* callem f. *Erycius* (*u. ad Aiac. stram.*)
p. 508, *M. Hauptius de bucol. carn. Calp. et Nem.* p. 34 || 5 adque
L m. pr. || obtrigilatorem *BHLW corr. Ald.* || quae propter *libri, corr.*
Rothius qui per *Iunius* || 6 questi *H* || 7 Chrysen doulos *Turnebus* XVII 24 || uocat *L* || cetera rentina *W* cera tarentin *L*; *recte in H* cera Arctina uel Reatina *Iunius* || 8 Milesiae *HLW* Brilesiac
Meinekius p. 740 Galesiac *Roeporus phil.* XVII p. 79 || 9 et sine
neruis *Turnebus* || 10 puram *edd. curam HLW* || teram *W* tene-
ram *LH* || *Roeporus ph.* IX 244 et l. c. senarios instituit || 11 aliae
mitravit (mitram *H m. s.*) *BHLW, corr. Oehlerus* || ricinam *Mercerus*
tricenam *libri* || Mellitensem *HLW* Mellitensen *B, corr. Ald.* || Cf.

XII (13)

Eburneis lectis et plagis sigillatis.

XIII (12)

In tenebris ac suili uiuunt, nisi non forum hara atque
homines ibi nunc plerique sues sunt existimandi.

XIV (16)

Id ut scias, audi hoc, quod falsum dicis esse: nemini
oculos opus esse, si habet. 5

PSEVDAENEAS

Per

Aéuinternam hominum domum,
Téllurem, propero gradum.

PSEVDVLVS APOLLO

[Περὶ θεῶν διαγνώσεως]

I (1)

Cum sex pueri ét puellulae pariter itém sex

Aút septem in utróque cum choró pari uagárunt. 10

— — Varro Prometheo libero (lib I BHLW) . . . XII Nonius 378, 5
'Plaga aliquando pars lecti, aliquando omnis. Pacuvius — Varro
Prometheo libero (libero deest LW) . . . XIII Nonius 120, 20
'Hara est pororum stabulum. Varro Prometheo libero (libro I
LW) . . . XIV Nonius 497, 16 'Accusatius uel nominatiuus
pro ablatiuo. Turpilius — Varro — Idem Prometheo (Prometeo
L m. pr.) libero (lib I BLW) . . .'

PSEVDAENEAS: Cf. Pherecratis *Ψευδηραικῆς* et Apollodori
Geloi *Ψευδαῖτος*. Inter pseudotragoedias a Ritschelio refertur, cf.
prolegg. p. 31. Cf. Krahnerus de Varr. phil. p. 19 I Priscianus II
p. 81, 6 'Antiqui tamen aeuitas et aeuinternus dicebant ab aeuo,
unde Varro (barro Bamb.) in Pseudaenea (in pseudenia Lugd. m.
s. om. Sang. Lugd. m. pr. pseudenea Par. 7496. Bern. Halb. pseu-
denia Carol. Pseudenea edd. uett. Pseudenea Aldina Pseudo-
neo Popma) . . .'

PSEVDVLVS APOLLO. 'Ex eo inscripta, quod aliquando Lao-
medonti uel potius Admeto seruisset Apollo nec agnitus fuisset deus'

*Roeperus ph. IX 245 || 1 sigillabis L m. pr. Choliambum L. Muel-
lerus p. 415, fortasse recte, putal || 2 uiuunt Ald. uiunt LW ||*
3 ibi Gerlachius qui LW qui nunc sunt Vahlenus anal. Non. p. 39 ||
*forum est hara Erycius || 4 prius esse om. W || nemini o. o. esse
om. L m. pr. || Senarios Roeperus phil. IX 245, oct. iamb. L. Muel-
lerus p. 416 dixere || 7 hominem Halberst. m. pr. || domus Halberst.
m. sec. || Glyconeos Meinekius p. 740 agnouit || 9 puellulae Lach-
mannus ind. lect. Berol. hib. 1849 p. 5 puellae HLW || 10 haud*

II (2)

Quod in eius dei templo calceati introeunt; nam in oppido quae est aedes Apollinis et quae ibi ad Herculis, ut introeat nemo se excalceatur.

QVINQVATRVS

I (1)

Quid médico mi est opu? núm perpetuo absíntium uti
5 bibám grauem
Et cástoreum leuémque robur?

Turnebus VI 9. Buechelerus p. 430 (cf. 450) intellexit, Serapidem hoc nomine notari, cuius cultui utpote peregrino (cf. proll. p. 22) Varro aduersatur. Idem inscriptionem inuenit; Mercerus π. θ. αὐταγνώσεως legerat, priores inepta quaedam. Ψευδόδονλος Apollo ci. Oehlerus. I Nonius 468, 22 'Vagas pro uagaris. Plautus — Varro Pseudulo (Pseudo B Pseudolo H m. pr.) Appolline Περὶ θεῶν (θεων H m. pr.) διαγνώσεως (αιατνωσεως BH αιαγνωσεως LW) ...' II Nonius 478, 13 'Excalceatur pro excalceat. Varro Pseudulo Apolline περὶ θεῶν (θεαν H m. pr.) διαγνώσεως (ανατησεως B ανατνωσεως H ανατνωσεως L αναγνωσεως W) ...' 'In oppido' i: e. Romae, ubi unicum tum Appollinis templum prope circum Flaminium, et 'ibi' e. c. Tibure cf. Buechelerus p. 450.

QVINQVATRVS. De Quinquatribus, Mineruae festo cf. Prelle-rus mythol. Rom. p. 260 sqq. Multi hos dies celebrabant, pictores, ludimagistri, alii: Varro medicos induxit Mineruam Medicam (cf. Prelle-ri Regiones p. 133) celebrantes et de re medica disserentes. Aduersarius etiam adest eorum, qui fgg. I. II. et (unde cynicus esse uidetur) V et VI loquitur. Sed fg. II etiam a medico dici potuit qui simplicem sanandi rationem duce natura probat; talis saltem fgg. III. IV sobriam uitam laudat, fgg. VII. VIII illud ἄριστον ὑδωρ praedicat. I Nonius 190, 23 'Absintium — masculini. Varro Quinquatribus:

Popma || in utroque *Mercerus* sin ueroquae *HLW* numero quae *Bentinus* || coro *H m. pr. L W* || uagrunt *H m. pr.* || *Sotadeos Lachmannus indagauit* || 1 templo *Popma* || excalceati *Vahlenus* p. 98 || 2 quae est *BHLW* in quo est *Scaliger catal.* I p. 71 || set quae *L m. pr.* sed quae *H m. pr.* et qui *Iunius* qui *Scaliger* || ad libri alia *Oehlerus* || *Hercul B* || 3 ut om. edd. uett. || excalceatur *Scaliger* excalcietur *BHLW* || 4 medeo mest *H m. pr.* medico mist *L. Muellerus* p. 414 medico mi est *scripsi* medico mihi est *H m. s. LW* || opus libri || num perpetuo *scripsi* nempe tuo *HLW* nempe in perpetuum *Buechelerus* p. 452 nempe ideo *Kochius* p. 29 Menippe tuo *Mercerus* || absinthium *H p. 190* absentium *LW ter, nisi quod L m. s. 190* absintium || uti *WL* p. 314 et 337 ut *HLW* 190 || 6 castorium *L m. pr. 337* || leuemque *LW* 337 leueque *LW bis H 190* || rubor *H m. pr. 190* robur sc. 'mihi' || *Senarios Kochius l. c., Vahlenus* p. 27, *Buechelerus* fecerunt; iamb. octt. *L. Muellerus* p.

II (6)

[Géstat] hic bipennis, ille forcipes denthárpagas.

III (2)

Tu, Pledi, eum tractabilem audes dicere, cum in ebrotato lecto ac purpureo peristromate cubare uideas aegrotum et eius prius aluum quam turdam subducere malis?

IV (3)

Quam in testudineo lecto culcita plumea in diem dormire.

V (4)

Qui Tarentinum tuum ad Heraclidem Ponticon contendet.

quid . . , robur.' Nonius 314, 13 'Graue amarum. Varro Quinqfa-tribus: absentium . . robur.' Nonius 336, 27 'Leuare etiam mi-nuere. Accius — — Varro Quinquatribus: absentium . . robur.' II Nonius 99, 22 'Dentharpagæ, quas Graeci ὄδοντάγρæs uocant latine uoluit appellari Varro Quinquatribus . . .' III Nonius 229, 15 'Turdi — feminini. Varro Quinquatribus (Quinquatribus H m. sec. W) . . .' IV Nonius 86, 4 'Culcita. Varro Quinquatribus . . .' V Nonius 260, 2 'Contendit proripuit uel direxit significat. Ver-

414 agnouit. Prosam Vahlenus an. Non. p. 38 dixit || 1 bipennis, ille [gestat] Buechelerus p. 428 bipinsile BL m. pr. bipensile HL m. s. W. bipinsilo Paris. 7065 bipensiles Iunius || forcipem B for-cipen ceteri forcipes Iunius || dentharpage B denthaspage H m. pr. dentarpage H m. s. W dentharpagæ L. Par. dentarpagæ Buechelerus, qui uersum instruxit; senarium uoluit Kochius p. 29 || 2 Pleni H m. pr. Pledi H m. s. LW Phaedi Popma medice Duentzerus p. 490 Phedi Oehlerus || eum tractabilem audes scripsi contracaudes audes H m. s. W contacaudes audes H m. pr. L contra audes Iunius contra quid audes Mercerus contra ac uides audes Rothius contra tur-das audes Oehlerus. Graeca putat latere Vahlenus p. 155 et uersus inesse || cum in H m. pr. cum i H m. s. LW || elaborato Leyus de Menippo cynico p. 14 || 3 purpureo peristromate Rothius purpure operis toro (to L)HLW purpurei Aldina purpurae Mercerus || 4 pus W || aluum Scaliger alphum Iunius album HLW || turdam scripsi poscente Nonio; subducere ambigue accipe turdum Scaliger typen HLW tympen Ald. typhen Rothius τύφων Leyus τρυψίν Oehlerus turdum quam aluum Lipsius uar. lect. II 21 || 5 in diem quidam apud Oehlerum in die BHLW || 7 Tarentum tum Mercerus Ponti (Ponto L m. pr.) contendet LW Ponticum edd. Ponticon Oehlerus || Sena-rios L. Muellerus p. 422 uoluit ||

VI (5)

An hoc praestat Herophilus Diogeni, quod ille e uentre aquam mittit? hoc te iactas? At hoc pacto utilior te Tuscus aquilex!

VII (7)

5 Cape hanc caducam Liberi mollém dapem,
Defrondem Bromiae autumnatis uidam!

VIII (8)

Quom lympham melius ē lacuna fontium
Adlátam nido pótīli permísceat.

SARDI VENALES

Non te tui saltem pudet, si nihil mei reuereatur?

gilius — Varro Quinquatrubus . . .’ Heraclides Tarentinus, medicus sectae empiricae. ‘De Heraclide Pontico u. proll. p. 34 sq. VI Nonius 69, 17 ‘Aquilex. Varro Quinquatribus: an hoc . . . aquilex.’ Nonius 371, 12 ‘Praestare antecellere Vergilius — Varro Quinquatrubus: an hoc .. Diogene.’ Herophilus est Chalcedonius, anatomiae sub Ptolemaeo Lagi filio cultor celeberrimus. VII Nonius 71, 13 ‘Autumnitas pro autumno. Varro — Idem Quinquatrubus (Quinquatribus BH m. sec.): cape .. uidam.’ Nonius 253, 33 ‘Cape accipere. Vergilius — Varro Quinquatrubus: cape .. dapem.’ VIII Nonius 145, 1 ‘Nidus pro poculo. Varro Quinquatribus . . .’

SARDI VENALES. Cicero ad famm. VII 24, 2 ‘Habes Sardos uenales alium alio nequiorem,’ unde appetat prouerbium senario conceptum restitu posse. Cf. Sinnius Capito apud Festum p. 322 b. Muellerus ib. Aurelius Victor de uir. ill. c. 57. I Nonius 496, 23 ‘Cum sit: ueretur illam rem, — ueteribus genetiuos pro accusatio poni placet. Afranius — Varro Sardis uenalibus . . .’

1 Herophilus *Iunius* Herophilus *BHLW* p. 69 *LW* p. 371 || Diogenis *libri* p. 69 Diogene p. 371 Diogeni *Turnebus* || ae uentre *L m. pr. p. 69* e uentrem *B* || 2 ad hoc te *libri* an hoc te *Iunius* || ad hoc pacto *libri* at *edd.* || 4 care *BHLW* p. 71 cape *LW* p. 254 || caducum *libri* p. 71 (*W m. pr.* caducam) || *Libri W* p. 254 || 5 depende frontem *libri* p. 71 dapem *LW* p. 254 de fronde *Scaliger conii. p. 86* defrondem *Lachmannus in Lucr.* p. 327 || *bromi libri* *Bromii Aldina* *Bromiae Scaliger* || autumnalis *H m. pr.* autumnalis *ceteri* || ubi-dam *libri* uidam sc. ‘prolem’ || *Senarios* *fgg. VII et VIII Scaliger l.c.* *agnouit* || 6 quom *scripti* quam *LW* || nimfam *LW* lympham *B* limfa *Scaliger* || 7 allatam *L m. s. W* adlatam *L m. pr.* adlata *Scaliger* || nido *Scaliger* nidos *BLW* || nidus poculi *Iunius in mg.* pocilli *Palmerius* || permisceas *Gerlachiuss* || 8 saltem *BL m. s. W* saltim *L m. pr.* || *Senarios Rothius et aliter L. Muellerus* p. 426 *finxe-*

SERAPIS

Recte [te] purgatum scito, quom uidebis Romae in
foro ante lanienas pueros pila expulsim ludere.

SERRANVS

[*Περὶ ἀρχαιοτάτην*]

I (1).

Ait, consulem mihi pilum cedere. Subsilio et hostias
et extispicis disputantis relinquō.

II (2)

Retinet uiatorem meridie praetererunt fons, quod 5
autumnitas in anni tetrachordo mensum praeterierat.

SERAPIS. I Nonius 104, 26 'Expulsim dictum a frequenti
pulsu. Varro Seraparecte (seraparectae H m. sec. W seraper-
rectae H m. pr.) purgatum' e. q. s. Serapi: recte Iunius Σερα-
παρεκτης Oehlerus Sero parectatoe Hertzius annal. crit. Berol.
1845 p. 259 Serrano: recte Mercklinus mus. phil. XII 384 Sera-
παρεκτης Vahlenus anal. Non. p. 28.

SERRANVS. 'Serentem inueniunt dati honores Serranum, unde
ei et cognomen' Plinius H. N. XVIII 20. Cf. Valer. Max. IV 4, 5.
Hic C. Atilius Serranus. cos. a. u. c. 497 et 504, de cuius electione
fgg. I—III, occasionem praebet de magistratis senatu comitiis, qualia
nunc sint misere depravata, loquendi (V—IX). Cf. Ritschelius de
logistt. XII. XIV. Sero demum intellexi, me in proll. p. 48 utearem
illum Serranum fg. VI memorari falso cogitasse; ubi cum Atticus sal-
tem locum habere non possit, de Atilio aliquo ex illius posteris nunc
cogito. I Nonius 16, 9 'Extispices proprie aruspices dicti sunt,
quod exta spiciant. Accius — Varro Serrano (Serano HLW) περὶ
ἀρχαιοτάτων . . .' II Nonius 71, 13 'Autumnitas pro autumno.
Varro Serrano (Varrano B Varro Serano H m. pr.) περὶ ἀρχαιο-
τάτων (μαρχαιοτάτων B μαρχαιοτάτων H μαρχαιοτάτων L
μαρχατότατων W): retinet . . . praeterierat.' Nonius 193, 18 'A-
utumnus — feminini. Varro Serrano (Serano W) περὶ ἀρχαιοτάτων

runt || 1 rectae HW recte L, Iunius, Mercklinus mus. phil. XII 384
te addidi || quam HLW quam Iunius quoniam Turnebus XX 3 || Ro-
meae H m. pr. || 2 lanienas Turnebus ianienas HWI lani ad Iunius
Camoenas Bentinus || puros W m. pr. || ludentes Turnebus || 3 pilum
Iunius pelum LW perum H pedum cod. Palatin. et Basil. imperium
Oehlerus || hostia sed HW hostias et Mercerus hostias ad Oehlerus,
prob. Lachmannus in Lucr. p. 51 || 4 disputantis Mercerus dispu-
tantis HW hostias extispici disputant Popma || 5 fons scripsi fon-
tem BHLW p. 71 LW 193 || 6 ani W 193 || tetraordo (corr. ex
tretaordo W) mensem BHLW p. 71 tetrachordio mensium Popma
mensam Turnebus, XXIX 3 ||

III (4)

Dum in agro studiosius ruror, aspicio Triptoleum
sculponeatum 'bigas sequi cornutas'.

IV (5)

Occipitum ambiguo deo ostendo, ex oraclo elimino me.

V (3)

'Et petere imperium populi et contendere honores.

VI (6)

¹⁵ Noster Atilius, hilaris homo, item lectus in curiam
cura macescebat.

VII (7)

Hunc uocasse ec liquida uita in curiae uestrae faecem!

VIII (8)

Dormit alius. Nimirum uigilant, clamant, calent, rixant.

(periarcerion LW): retinet . . . praeterierat.' III Nonius 164, 20
Rurant pro rusticant. Plautus — Varro Serrano περὶ ἀρχαιεσιῶν
. . . Cf. prol. p. 77. IV Nonius 292, 16 'Eliminare est exire.
Accius — Varro Serrano περὶ ἀρχαιεσιῶν . . .' V Nonius 259, 23
'Contendere iterum significat extorquere. Cicero — Varro Serrano
(Serano L m. pr. Sarrano W m. pr.) περὶ (περὶ L) ἀρχαιεσιῶν
. . .' VI Nonius 136, 33 'Macore pro macie. Pacuvius — Varro
Serrano περὶ ἀρχαιεσιῶν (sereno peri arceresio BLW) . . .'
V. adn. ad inscr. C. Atilius Serranus Gauianus, trib. pleb. a. 697,
quo anno pecunia corruptus ab optimatibus ad partes populares de-
scivit, mili uidetur significari. VII Nonius 334, 15 'Liquidum est
purum. Vergilius — Varro (uarro L) Serrano (Serano W m. pr.)
περὶ ἀρχαιεσιῶν (αρχερεσιῶν LW) . . .' VIII Nonius 477, 21

1 ruror W m. s. L roror W m. pr. || 3 ambiguo Ribbeckius p. 130
ariuo LW a riuo Gulielmus (sc. ablutum) a Riuo Turnebus XXIX 27
armo Iunius Armodio idem in mg. Ariuo Popma arduo Vahlenus
p. 218 aruigno Roeperus progr. 1861 p. 30 || exorando Bern 83 ex
ora clam Oehlerus || 4 Frg. V hexametrum iam Iunius habet ||
5 Attilius Vollbehrius diar. litt. antiqu. 1847 p. 524 Atticus BLW an-
tiquus Gulielmus || hilaris scripsi riualis BLW ruralis Popma || item
libri iturus ante Merc. || 6 cura mac. scripsi cummac. BLW com-
mac. Iunius macore mac. Oehlerus. Curiam Varro a cura deriuat de
l. l. VI 46; de uita p. R. ap. Non. p. 57: unde lusus uerborum ||
Troch. claudos L. Muellerus dixit fgg. VI—VIII p. 438 || 7 uocasse
ec Vahlenus anal. Non. p. 36 uocasse et W uocas sedet L uocasset
Bern. 83, Iunius uocasse de Popma uocas ex Kochius exx. critt. p. 29
qui scazonem agnouit uocasse e L. Muellerus || fecem LW || 8 dor-
mit altius Iunius || Hi nimirum et clamitant Roeperus phil. XVIII

IX (9)

— rostrum in protrudendo incesserent.

SESQVEVLIXES

I (20 Oehl. 2 Vahl.)

Diogenem postea pallium solum habuisse et habere
Vlixem meram tunicam; pilleum ideo non habere —.

II (10. 3)

Quod Minerua propter stet, id significare eum propter
doctrinam —.

5

'Rixat pro rixatur. Varro — Idem Serrano (Serano W m. pr.)
 $\pi\epsilon\varrho\lambda$ ($\pi\epsilon\varrho$ B) ἀρχαιοεσιῶν (αρχηγεσιον BHLW) ...' IX Nonius
455, 10 'Rostrum hominis dici non debere, consuetudo praesumpsit.
Apud Plautum.— Varro — Idem Serrano $\pi\epsilon\varrho\lambda$ ἀρχαιοεσιῶν (αρχαι-
qεσιων Paris. 7665) ...'

SESQVEVLIXES. Ita libros Nonii secutus, qui Sesq; uel Sesque uel Sesquae, nusquam Sesqui habent, restitui; hucusque Sesquiulixes legebatur; Plinius tamen praef. N. H. 24 habet 'paulo minus adserit Varro in satiris suis Sesculixem et Flextabula.' Titulum esso iocosum Plinius significat, quem Turnebus XVII 24 ita explicat, ut 'astutissimus et calidissimus' sit de quo agatur; Popma, ut non in mari solum sed etiam in philosophia iactetur et erret; Mommsenus H. R. III p. 588 ed. tert., ut non decem sed quindecim annos uagetur. Haec sunt quae per tenebras puto apparere: Incipit ab itinere marino, non Vlyssis, sed quod Vlyssio illi simillimum est (ad quem I—III sermo picturæ occasione deuertitur); procella oritur et sedatur (VII—X); narratur ubi terrarum iam uiator ille fuerit (—XIII), domum denique uenit (XIV). Inde omnis conexus desideratur: XV—XVIII de militia et equis, XX—XXI de amoribus, deinde de Musis. ● est sermo; postremo philosophiae uariae uiae recensentur, id quod Popmae conjecturam commendare uidetur. — Hertzius olim hanc saturam cum illa $\pi\epsilon\varrho\lambda$ αλφεσων confudit, quod iam ipse reprobavit. I Nonius 344, 1 'Merum est solum. Terentius — Varro — Idem Sesque (Sesq; W) ulixe (Sesquaeolixe L m. pr.) ...' Cf. Plinius XXXV 108 'Nicomachus — Vlxi primus addidit pileum.' De pictura certe h. l. sermo est. Cf. O. Muellerus compend. art. uet. p. 716. II Nonius 367, 16 'Propter, alicuius rei causa. Varro Sesque (Sesq; W) ulixe (Sesqueolixe L m. pr.) ... Propter iuxta. Vergilius —

460 || uigilat *H m. pr.* || calant *H m. pr.* || uig. clam. nimirum *L.*
Muellerus l. c. || 1 in protrudendum (protrudentum *H m. pr.*) cesserent *BHLW*, corr. *Iunius in om. Ritschelius de logistl. p. XII*, qui e uersu dicit esse || 2 ideo habere (*om. non*) *Schopenus in Niburii mus. rhen. I p. 158. Ad Sesqueulixem omnem qui uoleat conferat Roeperum phil. IX p. 247—275* || 4 Menerua *L m. pr. bis* || stet, id *Vahlenus p. 29* stetit *LW 367, 16* est et id *LW 367, 29, sed L m. pr.* est et it || 5 doctrinam sc. 'clarum fuisse' || *Senarios Roeperus IX 256 effinxit* ||

Riese, *Varronis Satirae,*

III (11. 1.)

Nauibus duodecim domum profectum decem annos solidos errasse.

IV (14. 4)

'Omnes inritans uentos omnesque procellas.

V (15. 5)

'Ipsum uidi

5 Vino inuitari poculis large atque benigne.

VI (16. 10)

[Pérque] uias stelligeras aetheris explicans

Aére cauo [núnc] sonitum [mi] incine cornuis!

VII (12. 8)

Ventus buccas

Véhementiu' sufflare et cálcar admouére.

— Varro Sesque (Sesq; LW) ulixe . . . III Nonius 405, 20 (Solidum continuum, iuge. Varro Sesque (Sesq; LW) ulixe . . . IV Nonius 31, 21 'Inritare dictum est proprio prouocare — Lucilius — Varro Sesque (Sesq; LW) ulixes . . .' Cf. Odyssea V. 292 sq. 'πάσας δ' ὄροθνεν αἴλιας Παντούτων ἀνέμων.' V Nonius 321, 18 'Inuitare significat replere. Plautus — Varro Sesque (Sesq; HW) ulixe . . . Odyssea IX 360 sq. 'ἀντάροι (Cyclopi) αντεις ἔγα πόροις αἴθονται οἵοις. Τοις μὲν ἔδωκα φέρων, τοις δ' ἔκπιεν ἀφραδίγοις.' VI Nonius 299, 28 'Explicare, emittere, extendere. Vergilius — Varro Sesque (Sesq; HLW) ulixe (ulixae H) . . .' VII Nonius 451, 29

1 domum *Roeperus* dum *LW* domo *uulgo* || prouectum *Roeperus phil.* XVII 80, ubi cum *Vahleno* p. 102 iambb. septi. struxit || 3 irritans *HLW* || Hexametrum iam *Iunius* habet || 4 uidi uino *scripsi* audiui *H m. s. LW* audiui non *H m. pr. Bern.* 83 *Geneu.* audire uino inuitauit *Lipsius* *epp. quaestt.* IV 23 audum *Mercerus testt. Basill.* audum uino *Vahlenus* p. 102 || 5 poculis *Meinekius* p. 740 poculis *libri* || Hexametros *Basileenses agnorunt*, *Meinekius aristophaneum dixit* || 6 perque add. *Roeperus phil.* IX 261 nunc et mi addidi || stet ligeras *L m. pr.* || 7 cauoſ *L* || incine cornuis *scripsi* hicin coturnis *HLW* emisit coturnix *Oehlerus* hic nocturnus *Roeperus sc.* 'ab arce *Excubitor.*' || Distichon *Roeperus*, *Vahlenus* p. 107 senarium et hexametrum instituit; cf. *Kayserus annal. Heidelberg.* 1860 p. 251. *Choriambi terni cum clausula iambica mei sunt* || 8 buccas suas *Roeperus* IX 257, qui senarios putat succas *BHLW* sub occasu *Iunius* sub occasum *Lipsius* ex occasu *Oehlerus* saeuo casu *L. Muelerus* p. 415, qui soladeos agnouit || 9 uehementius *libri* || suflare *L m. pr.* || admouere sc. 'fluctibus' *Roeperus* ||

VIII (13. 9)

Iúget uolitáns miluus; aquam é nubibu' tórtam
'Indicat fore, út tegillum pástor sibi súmat.

IX (23. 7)

Quocumque ire uellemus, obuius flare; ubi corpori
aërinás compedes impositas uideo —.

X (24. 6)

[Albúmst mare atque] aduérsi uenti céciderunt. 5

Quodsi pergunt diutius mare uoluere, uereor ne me
quoque, quom domum ab Ilio cossim uenero, praeter canem
cognoscat nemo.

XI (17. 15)

Vbi quód lupam alumni fíllarunt olím —.

* Calcar pro impetu. Varro Sesque (Sesq. HLW) ulixe . . . VIII Nonius 179, 1 'Tegillum diminutium a tecto. Varro Sesque (Sesq. L Sesq; W) ulixe . . .' IX Nonius 28, 3 'Compedes non a pedibus dictae, sed ab impedimento. Varro — — Idem Sesque (Sesq; HLW) ulixes (ulixes deest L) . . .' X Nonius 247, 24 'Album (altum libri), mite et placidum. Varro Sesque (Sesq; HLW) ulixe: aduersi . . . nemo.' Nonius 276, 3 'Cognoscere agnoscer. Vergilius — Varro Sesque (Sesq; LW) ulixe (ulexe L): uereor . . nemo.' XI Nonius 242, 26 'Alumnos consuetudo quos alas uel educes (cons.

1 uigere LW in aere Iunius iugere Scaliger conii. p. 37 cl. Paulo Festi p. 104 'Iugere milui dicuntur, cum uocem emitunt' iugens et Salmasius iuget scripsi || miluus Iunius. Sic uel miluius Scaliger, qui uisus statim addit. mulsus LW cf. Lachm. in Lucr. p. 379 Fleckeisen. ap. Vahl. p. 222 |-nubibus LW || 2 foro L || tegillum edd. texillum LW || partor W m. pr. || subi L || Sotadeos Roeporus phil. IX 572 restituit (sed ut sit uisus | Iugere uol.); senarios putauit Iunius || 3 quo-
cumque H quo cum W, om. L || uellem, is Iunius uellem, usque Vahlen-
lenus p. 105 || 4 erinas W aereas Laurenbergius aërias Oehlerus ||
compedes H || Trochaeos Roeporus, iamboz Vahlenus instituerunt ||
5 caeciderunt L || albumst mare deest HLW, addidit Laurenbergius
post ceciderunt; ego a. m. atque ante aduersi posui || Senarium Lau-
renbergius agnouit || 7 quom Vahlenus quo HLW p. 247 cum LW 276 ||
ab Dalio HLW 247 || cossint uenero HLW 247 cossim reuertero LW
276 cessim reuenero cod. Pii cf. Gruteri lampas I p. 408 caesus Ald.
cessim reuertero edd. reuertero glossema illorum cossim uenero uide-
tur || praeter album canem Turnebus XXIX 20 || 8 cagnoscat W 276 ||
Iambb. octt. Iunius instituit, qui domum iam ab Ilio legit. Senarios
Vahlenus 104, troch. septt. Roeporus progr. saec. p. 24, qui ab Ilio
alto (cum cod. Pii) legit, uoluerunt. Prosam a quod si Ribbeckius p. 104
agnouit || 9 quod LW. quandam Oehlerus || fallarunt W m. pr. ||

XII (18. 16)

Vbi nítidi ephebi, uéste pulla cándidi,
Modéstiam intus páscent pectore . . .

XIII (19. 17)

Vbi ét dicuntur bárbari innumerábiles
Laterés auréos habuisse

XIV (25. 24)

Suspéndit Laribus mánias, mollís pilas,
Retícula ac strophia.

XV (6. 11)

Antequam militia subactus aliquot annis erat.

XVI (2. 12)

In castris permansi, inde caballum reduxi ad censorem.

pueros, ars uel educantes?) uel eos qui alunt dici uult. Vergilius — Varro Sesque (Sesq; LW) ulixe (olixe L m. pr.) . . . Röمام urbem significat. XII Nonius 368, 23 'Pullum, non album. Vergilius — Varro Sesque (Sesq; HW) ulixe . . .' Athenas dicit, studiorum philosophiae sedem. XIII Nonius 131, 10 'Later. Varro — Idem Sesque (Sesq; BL m. sec. W Sexq; L m. pr. Sesque H) ulixe (deest L m. pr. B) . . .' Hic de Delphis loquitur, cf. 'Ἐκτόμβη I. XIV Nonius 538, 6 'Strophium est fascea breuis, quae uirginale horrem cohibet papillarum. Turpilius — Varro Sesque (Sesq; HL) ulixe: suspendit . . strophia.' Nonius 542, 9 'Reticulum, tegmen capitis muliebre. Varro Sesque (Sesq; W Sexque L m. pr.) ulixe: suspendit . . strophia.' XV Nonius 401, 3 'Sub-

Senarios aliter atque ego Vahlenus 113 et Roeperus IX 261 instituere olim sc. 'duo' || 1 nitidi ephebi Turnebus XXIX 28 nitide (nitidiae L m. pr.) foebi HLW nunc ephebi G. Canterus nou. lecti. V 22 nitidae Phoebes Iunius || ueste puella H m. pr. Bern. 83 Geneu. u. pura uel polla Acidalius in Amphitr. c. 7 || 2 modestiam intus Oehlerus modeste amictus HLW modico et modesto amictu p. pectora Acidalius mod. amicti Palmerius || [animosa] p. pectora Doederlinus synon. III p. 206 sq. [sophia] p. pectora Meinekius p. 740 [luctus] p. pectora Roeperus l. c. IX 261 || Senarios Canterus agnouit || 3 et dicuntur Oehlerus edicuntur B, Iunius educantur HLW edicantur Mercerus ubei dicuntur Roeperus l. c. 264 || barbari Iunius barbati BHLW || 4 flauisse lateres aúreos Roeperus || Senarios Iānius agnouit; troch. sept. uoluit Vahlenus p. 114 || 5 manias Meursius exc. critt. II 1, 11 marinias BHLW bis marinis Turnebus XXVIII 13 || pilas libri p. 542 pisar p. 538 || 6 strophia libri bis || Senarios Roeperus ib. p. 275 agnouit || 7 militia Mercerus mitia LW mitis ac Roeperus l. c. p. 250, qui troch. sept. uoluit || subaëtis W m. pr. || aliquod L m. pr. || 8 deinde Vahlenus || redduxi W reduxi HL || 'Hexa-

XVII (3. 13)

Itaque tunc ecum mordacem cálcitonem[ue] hórridus
Miles acer nón uitabat.

XVIII (4. 14)

Núnc emunt
Tróssuli nardó nitidi uulgo 'Attico talénto ecum.

XIX (1. 25)

Hic enim omnia erat: idem sacerdos, praetor, parochos, 5
denique idem senatus idem populus, kaput —.

XX (5. 22)

Quid enim est quod homo masculus lubentius uidere
debeat bella uxore?

XXI (9. 23)

Qui se in ganeum ác censum cóniccit amícae.

igere, mollire uel exercere. Vergilius — Varro Sesque (Sesq; W) ulixe . . . XVI Nonius 86, 14 'Caballus. Lucilius — Varro — Idem Sesque (Sesq; HLW) ulixe . . . XVII Nonius 44, 32 'Calcitrones qui infestant calcibus. Plautus — Varro Sesque (Sesq; LW) ulixe (ulixe H m. pr.) . . . XVIII Nonius 49, 1 'Trossuli dicti sunt torosuli. Varro Sesque (Sesq; LW) ulixe . . . Hoc fg. cum XVII post Victorium coniunxit Vahlenus p. 109. XIX Nonius 48, 28 'Parochos (paracos libri) a Graeco tractum est nomen, quod uehincula prae[b]eat . . . et est officii genus, quod administrantibus paret. Varro Sesque (Sesq; LW) ulixe . . . XX Nonius 248, 8 'Bellum elegans, melius prudens. Lucilius — Varro — Idem Sesque (Sesq; HLW) ulixe . . . XXI Nonius 208, 14 'Ganeum neutro. Varro

meter uel aristophaneus' Roep.; retractat phil. XV 270 || 1 tunc Roeperus IX 249 qui septt. troch. agnouit tum HLW || calcitonem horridum HLW, corr. Vahlenus p. 109 horridus iam Iunius || 2 acer L. Muellerus p. 436 ac uir HLW || 3 Fg. XVIII adiunxit Victorius, segregat Ribbeckius p. 130 || 4 uulgo HLW; fortasse Indico? cf. Plin. H. N. XI 42 sq. ut uulgo Vahlenus 109 || equum H m. sec. W || Versus a Roepero l. c. incepitos Vahlenus absoluti || 5 erit H m. pr. || praeter W || parochos edd. paracos W paratos HL parochus Popma || 6 idem [erat] Vahlenus || populi edd. uett. || kaput H m. pr. L caput H m. s. W [pes idem éi] caput Vahlenus p. 127 qui troch. septt. uult; senarios dicit Roeperus || kaput sc. 'et pes' || 7 masulus H m. pr. || libertius H m. pr. L m. pr. || 8 bella uxore Mercerus illa uxore Geneu. illa uxorem HLW quam bellam uxorem Lipsius epp. quaestt. III 3 || Vahlenus p. 124 troch. septt. uolt || 9 qui sese in g. accensum Gulielmus in Plaut. Cist. c. 4 qui hexametrum putat [is] qui se Roeperus. Sotadeum Vahlenus p. 224 agnouit ||

XXII (21. 20)

Pieridum comes,
Quae tenet caua geloque acri [horrida] móntium
Sáxa.

XXIII (22. 21)

In Thespiadum choro d'érepente . . .

XXIV (8. 18)

5 Vnam uiam Zenona moenisse duce uirtute, hanc esse
nobilem; alteram Carneadem desubulasse, bona corporis
secutum.

XXV (7. 19)

Alteram uiam deformasse Carneadem uirtutis e cupis
acris aceti —.

Sesque (Sesq; W) ulixe (Sesqueolexes L)..., XXII Nonius 492, 4 'Gelo pro gelu. Varro Sesque (Sesq; W) ulixe (ulixiae B)...' *Tην ηχω* significari Scaliger dixit; quam in prooemio satrae a Varrone, ut alibi a poetis Musas, Vahlenus suspicatur inuocari, XXIII Nonius 518, 4 'Derepente Turpilius — — Varro Sesque (Sexque L Sexq: HW) ulixe...' XXIV Nonius 99, 30 'Desubulare, perfodere. Varro Sesque (Sesq: LW) ulixe...' XXV Nonius 83, 24 'Cupas Varro — Idem Sesque (Sesq: LW) ulixe ...'

1 2 Pieridum comes quae tenes cauata *Scaliger catal. p. 95* pueridum comes q; (que *BL*) tenent cata *BHLW* comites *Iunius* tenet *Roeperus l. c. p. 265* caua *scripsi strata Iunius* || geloque acri *scripsi* gelo putri *libri* || horrida *addidi* || 3 saxa *Bentinus laxa libri* || *Creticos hic et sg. seq. institui. Troch. septt. Kochius et Roeperus transponendo effecerunt, glyconeos tales - - - - - (cf. Hermannus el. d. m. p. 565) Vahlenus 123 (comes | . . . putri |) instituit. Cf. Kayserus annal. Heidelb. 1860 p. 251 || 4 Thaespiadum *L* *Tespia-dum* *W* || choro *Rothis* oro *BHLW* dum oro *Bentinus* ora *Popma* agro *Mercerus* || *In uersus fere eosdem atque fg. XXII redactum est* || 5 unam ueniam esse non amouisse *HLW* unamque uiam Zenona moenisse *Lipsius* *epp. quaest. IV* 18, *ant. lectt. I* 18 unam uiam Zenona nouisse *Iunius animadu. VI* 24 unam enim uiam *Popma* || moliuuisse *Roeperus* || 6 Carneadem *libri* Epicuron *Roeperus*; sed cf. *Madui-gius ad Cic. de fin. p. 828 sqq.* || desabulasse *Scaliger* esabulasse *Roeperus phil. XV* 294 *sq.* *De uersibus ter sententiam idem mutauit* || 8 alteram uitam *Turnebus* || depormasse *L m. pr.* || se cupis *H m. pr. L.* || Cf. *Roeperus phil. XV* 275 || 9 aceti sc. 'stillas inspergentem' ||*

SEXAGESSIS

I

Varro de l. lat. VII 3 M. 'Nec mirum, quom non modo Epimenides meus post annos L experrectus a multis non cognoscatur, sed etiam Teucer Liui post annos XV ab suis qui sit ignoretur.'

II (1)

Se circumspexe atque inuenisse, se, cum dormire coe- 5
pisset tam glaber quam Socrates, esse factum ericium cum
pilis albis, cum proboscide.

III (2)

Romam regressus ibi nihil offendit, quod ante annos
quinquaginta cum primum dormire coepi reliqui.

IV (6)

Tunc nuptiae uidabant ostreām Lucrinam . . .

10

SEXAGESSIS. Libri ubique fere Varro Sexagesi praebent (quod nunquam afferam); emendauit Oehlerus. Sexagesis, i. e. sexaginta asses (Priscianus de fig. num. 31), hic nescio qua ratione ad sexaginta annos refertur, ad quos qui peruerterant de his proverbiis 'sexagenarios de ponte mittendos' (cf. Varro ap. Non. p. 523. Festus p. 334. 75) ualebat. Cf. Rooperus lucubrationum pontificalium primariae. Gedan. 1849 p. 14. Itaque Varro, qui sexagenarius saturam fortasse scripsit (cf. prol. p. 48), Epimenidem aliquem induxit Romanum (num is est ipse Varro? u. fig. XVIII) qui hac uitiae aetate Roma post L annos iterum uisa (— III) de rebus omnibus in peius mutatis queritur (— XIV), quo indignati Romani eum 'de ponte in Tiberim mittunt' (— XIX). Reliqua incerta. Mercklinus Sexag. π. ξεγαγηῆς unam saturam fecit, sed cf. Vahlenus p. 110. 208. Inprimis u. Mommsenus H. R. III 594 ed. tert. I a Lachmanno Lucr. p. 391 huc relatum est. II Nonius 106, 15 'Ericium. Varro Sexagesi: se circumspexe . . . proboscide.' Nonius 49, 3 'Proboscis — est porrecta corporis pars inhaerens naribus, quae excepto homine in aliis animalibus inuenitur. Varro Sexagesi (Sexagisi L): inuenisse . . . proboscide.' III Nonius 359, 1 'Offendere, inuenire. Pacunius — Varro Sexagesi (Sexagisi L m. pr.) . . .' IV Nonius 216, 4 'Ostrea

2. Epamenidis *Flor.* *alii* || meus *Lachmannus* in *Lucr.* p. 391 opus *Flor.* *Par.* 7489 opes *Par.* 6142 *deest* *rell.* somno *Turnebus* || 5 inuenisse se *HLW* p. 49 inuenisse *BHLW* 106 || cepisset *H m. pr.* p. 49 || 6 claber *L ib.* || Socratis *HLW* *ib.* || post Socr. *HLW* p. 49 caluum, *hi et B* p. 106 galbam *addunt*, *quod glossema puto pertinens ad glaber* || caluus, se esse *Meinekius* p. 740 gallum esse *Bentinus* Socratis caluitum *Schneiderus* || cum *scripsi e libri, del. Popma epulis aluis cum prouoscide B* || 8 quinquaginta *W* || cepi *LW* coepi *edd.* || relinqu *L m. pr.* || 10 ostream *Iunius in mg.* *ostrinam LW* || *Sa-*

V (3)

Vbi tum comitia habebant, ibi nunc fit mercatus.

VI (13)

In quarum locum subierunt inquilinae impietas, perfidia, impudicitia.

VII (14)

Nunc quis patrem decem annorum natus non modo 5 aufert, sed tollit, nisi ueneno?

VIII (4)

Auidus iudex reum ducebat esse ‘*κοινὸν Ἐρυζν?*

IX (5)

Quod leges nunc non faciunt, ‘*δός καὶ λαβέ*’ feruit ‘Omnino.

X (12)

Sic canis fit ē catello, sic e triticō spica.

generis feminini. Lucilius — — Varro Sexagessi...’ V Nonius 212, 25 ‘Mercatus generis habetur masculini. Serenus — Varro Sexagessi...’ Nonius 431, 13 ‘Mercatus locus in quo agitur mercatura — Varro Sexagessi...’ VI Nonius 403, 26 ‘Subire, succedere. Varro Sexagessi...’ VII Nonius 407, 8 ‘Tollere, occidere. Varro Sexagessi: nunquid... ueneno.’ Nonius 422, 16 ‘Inter tollere et auferre est diuersitas: tollere est leuare et erigere, auferre leuatum transferre. Vergilius — Varro Sexagessi: nunc quis... ueneno.’ Cf. distichon in Neronem factum (Sueton. Ner. 39) ‘Quis neget Aeneae magna de stirpe Neronem? Sustulit hic matrem, sustulit ille patrem.’ VIII Nonius 283, 17 ‘Ducere existimare, iudicare. Varro Sexagessi...’ ‘*Κοινὸς Ἐρυζν* οὐν, *κοινὸν τὸ σῦνημα*,’ Diogenianus V 38, ubi u. adn. Leutschii. IX Nonius 502, 33 ‘Feruit pro feruēt. Lucilius — — Varro Sexagessi...’ Cf. Pseudoplaton Axiocho p. 366 c ‘*Ἐθεὸς ἔστιν αὐτῷ* (Prodicus) φωνεῖν τὸ Ἐπιχαροεῖον. ἀ δὲ χεὶρ τὰν χεὶρα νίγει· δός τι καὶ λαβοῖς τι κα.’ X Nonius 225,

turnium uersum dicit Meinekius p. 740; iambicum puto septen. uel. octon. || 1 ubi *LW* p. 431 sup *L* 212 sup *W* ib. || *cometia L* 212 || sit *Muretus* || *Saturnius est Meinekio l. c.* || 2 inpietas et inpudicitia *L m. pr.* || 4 nunquis *HLW* p. 407 numquis *B* ib. nam quis *Scaliger* || 5 aufert *LW* 422 fert *BHLW* 407 || seu *H m. s. W* 407 sed *ceteri* || tollet *LW* 422 || 6 audi^t *L m. pr.* || dicit *Vahlenus* p. 43 || coenon *LW* *κοινὸν Aldina* || ‘*Ἐρυζν Iunius in mg.* Hermen *L* Herm *W* || *Signum adposui* || *Saturnius Meinekius l. c. descriptis locum* || 7. nunc scripsi iubent *BHLW* || faciunt faciant *BHL* || dos celuae libri, corr. *Scaliger* || seruit animo *Oehlerus* || 9 tritrico *W* || spicam *L* spica *W* || *Scazonem Meinekius p. 740 inuenit* ||

XI (8)

'Ergo túm Romaé parcé puréque pudéntis
Víxere ín patria; át nún̄ sumus ín rutubá.

XII (10)

O stúlta nostri péctoris dormítio
Vigilábilis, quae mé puellum impúberem
Cepísti!

5

XIII (9)

... 'Adest faxs ínuoluta incéndio'!

XIV (15)

Qui nobis ministrarunt pueri diebus festis cicer, uiri
equis nos prouocare cum audeant, nos illo reuocare timemus?

XV (11)

Eo, ut uiaticum ex arcula adderem in uulgam.

XVI (19)

Senibus crassis, homuli, non uidimus quid fiat? 10

22 'Spicae generis sunt feminini. Varro Sexagessi...', XI Nonius
167, 7 'Rutuba, perturbatio. Varro Sexagessi...' XII Nonius 158, 13
'Puellos pueros. Varro — Sexagesimos ultra (sic LW) ... cepisti,'
Nonius 100, 1 'Dormitio. Varro Sexagessi (Saxagesi L): o .. uigilabilis.' XIII Nonius 112, 22 'Faxs pro face. Varro — Idem Sexagessi (Sexagiesi L m. pr.) ...' Nonius 328, 21 'Inuolum, occupatum, comprehensum. Varro Sexagessi ...' Cf. Ennius Alexandro VIII
u. 85 V. 48 Rb. 'Adest, adest fax obuoluta sanguine atque incéndio.'
XIV Nonius 167, 11 'Reuocare positum per uices mutuo uocare.
Varro Sexagessi (Saxagesi L) ...' Videtur cum fg. XX cohaerere.
XV Nonius 187, 17 'Vulga, capacitas uel sinus cum laxitate. Lu-
cilius — Varro Sexagessi ...' XVI Nonius 86, 24 'Crassum posi-

1 purequae *L* || putantes *Lipsius* *vpp.* *quaest.* IV 23 || 2 uixere
Gulielmus uerisim. III 18 *uiuere LW* || in patriam *LW* cum patria
Lipsius in patria *Gulielmus* (en patriam) *Lachmannus in Lucr.* p. 56
in patria; at *scripsi* || *Versus Iunius iam habet* || 3 o stulta *BHLW*
p. 100 mos ultra *LW* 158 || nutri *LW* 158 || peccatoris *B* 100 || 4 uigilabilis *libri* p. 100 inuigilabilis *Iunius* || inpubere *LW* || 5 coepisti
W || *Senarios agnouit Iunius* || 6 fax *LW bis* faxs scribendum ||
incendii *LW* p. 328 || *Ennianum esse uersum agnouit Langius uind.*
trag. R. p. 48 || 7 uiridequinos *LW* uiride, qui nos *edd.* uiri equis
nos *scripsi* uiride, nos *Duentzerus diar. ant. litt.* 1848 p. 489 || 8 prouocare
aduocare cum *LW* aduocare *om. ante Aldinam, Duentzerus*
prou. ac. uocare *Iunius* || nos illos *ante Merc.* || 9 adderem *ed.* 1526
addere *HLW* abdere *Fr. Dousa ad Lucil.* I 13 || 10 sensibus

XVII (16)

Pergis, inquit, Marce, accusare nōs: ruminaris anti-quitates.

XVIII (17)

Acciti sumus, ut deponaremur; murmur fit ferus.

XIX (18)

'Vix ecfatus erat' cum more maiorum ultro cas-
5 nares arripiunt, de ponte in Tiberim deturbant.

XX (20)

An si equam emisses, quadripedem ut meo asino Rea-tino admitteres, quantum poposcissem, dedisses equimenti?

XXI (21)

Nequiquam is agilipennis anates trémipedas,

tum pro hebeti et stulto. Varro Sexagessi... XVII Nonius 480, 23 'Ruminatum. Varro Sexagessi...' XVIII Nonius 214, 12 'Murmur — masculini. Varro Sexagessi...' XIX Nonius 86, 20 'Cas-nares seniles (carnales libri, em. Iunius, seddules W sedules L se B Turic. cod. S. Amandi, em. Scaliger aediles Turnebus senes Iunius edules Rothius). Varro Sexagessi...' Cf. Varro de l. l. VII 29 'Senem Oscī casnar appellant', cui Paulus p. 47 M. consentit. XX Nonius 69, 22 'Aequimentum positum est — merces pro eo quod dicitur admissura. Varro Sexagessi...' V. fg. XIV. XXI No-

crassis *Meinekius* p. 741 || homili *H m. pr.* humili *L* humili *W m. pr.* homuli *H m. s.* *W* heu muli *Scaliger conii.* p. 143 homulli *Meinekius* || uidemus *Scaliger.* *Meinekius*, qui troch. scazontem dixit uidemu' *Lachmannus ad Lucr.* p. 29 || 1 pergis scripsi erras *BHLW* parcas uel compercas *Vahlenius* 110 || iniquid *L* || Merce *W* || ruminaris *Aldina* criminari *BHLW* || 3 acciti cod. *Iunii* iactiti *W* siaactiti *L* *m. pr.* iactati *L m. s.* iam acciti *Ribbeckius* p. 113 || depontare *W* depu-tare *L* deponaremur *Iunius* deportare *Aldina* || sit *L* || ferus *L*. *Muel-lerus* 437 qui uti scribens trimetros effecit uerus *W* ieris *L* ieis *Rib-beckius*, qui troch. septen. putat || *Scazontem Kochius* exx. critt. p. 29 putauit || 4 ecfatus uel haec fatus *Iunius*, cf. *Ennius ann. u.* 48, 60 effatus *H m. pr.* effatus *H m. s.* *LW* etfactus *B* || casnares *Iunius* carnales libri || 5 fonte *HLW* ponte *Iunius* || *Trochaicos septenarios* quorum prior ad casnares usque pergit, *Roeperus phil.* XVII 95 instituit. *Ribbeckius* p. 113 ab ultro troch. octon. fecit. || 6 si aequam *W* || Ante quadripedem, cum soleant post hoc uerbum, distinxii || quadrupedem *Laurenbergius*. Cf. "Ov. lvs. XI. Cato de r. r. 102 || 7 dedisses aequimenti *Aldina* dedisse *HLW* aequamenti *H* equamenti *L* eqm̄ti *W* equimenti *Turnebus aduu.* XXIX 3 || 8 nequiquam

Buxēis [cum] rostris pécudes, [in] palūdibus
[De] nócte nigra ad lúmina lampadis sequens.

XXII (7)

'Vt nitens pauóni' collus, nil extrinsecús súmens.

ΣΚΙΑΜΑΞΙΑ

[Περὶ τύφον]

I (1)

Te Anna ó Peranna, Pánda Cela, té Pales,
Nerienes [et] Minérua, Fortuna ác Ceres.

5

II (2)

'Vínum, pémma, lucúns' nihil ádiuuat; ista ministrat.

nius 460, 2 'Pecudes non solas quadrupedes, sed et alia animalia dicere Vergilio auctore possumus — Varro Sexagessi...' XXII Nonius 200, 13 'Collus masculino Accius — — Varro Sexagessi...'

ΣΚΙΑΜΑΞΙΑ. 'Σκιαμάχω' τῇ σκιᾷ μάχομαι. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων' Suidas p. 790. Superbiam itaque impugnaturus scit se rem frustra suscipere, quia illa uagae umbrae instar animos possidet nec expelli potest: unde inscriptio explicanda est. Fg. I ad prooemium fortasse pertinet, cf. de r. r. I 1, 3 sqq.; fgg. II—IV de superbia sunt. I Gelilius XIII 23, 4 'Est enim rectus casus uocabuli, sicut in libris ueterum scriptum est, Nerio, quamquam M. Varro in saturā Menippea quae scribitur Σκιουμάχη (Gr. Reg.) non Nerio sed (Nerios Voss. min.) Nerienes uocatine dicit in his uersibus: Te . . . Ceres.' II Nonius 131, 21 'Lucuns. Varro — Idem Σκιαμάχη (Sciama ca

is scripsi neque quas *BHLW* || agilipennes *Bentinus* agipennis *HLW*
m.s. agipennas *Wm.pr.* aqua pennis *B* quassagipennas *Palmerius* || remipedes *Schneiderus* ad *Varr. de r. r.* III 11 || 1 buxeirostris *Roeperus phil.* IX 235, qui choriambos cum iambis descriptsit, cum *Kochius* p. 30 bacchios uoluerit. *Senarios* esse cum uidissem, cum et in et de addidi || 3 pauonis *LW* || nihil *LW* nil *Meinekius* 740 qui scazontem agnouit || sumens *Mercerus* umens *LW* humens ante *Mere.* humeris *Laurenbergius* || 4 teanna *Reg. Sangerm.* ac peranna *libri omnes* *Ted Anna Peranna* *Carrio ant. lect.* I 1 Te Anna et Peranna *Scaliger coni.* p. 94 Peranna *Popma* Te Anna o Peranna *scripsi* || pandate *Voss. mai. et min. telato Petau.* Celato *Scaliger* te Lato *Turnebus* XIX 11 Cela, te *Mommse-nus diall. Ital. infer.* p. 136 || 5 et *om. libri, add. edd.* || mineruā *Reg. Voss. mai.* miner ua *Voss. min.* || acceres *Petau.* ar ceres *Voss. min.* || *Senarios* habent *edd. uett.* || 6 pémma *Iunius in mg.* remma *HLW* || ista ministrat *Iunius in mg.* istam instrat (instrant *Wm.pr.*) *HLW* ministrant *Scaliger* ministrans uel ministram *Oehlerus* istam miseram *Rothius* u. p. l. — nihil adi. ista — ministrant *Roeperus phil.* IX 239. *Ad Luciliana uerba ap. Varr. Περὶ πλ.* fg. II 2 extantia

III (3)

Póstremó quaeró: parébis légibus án non?

'Anne exléx solús uiuís?

IV (4)

Ego, inquit, eam suppetias, quicum mihi nec res nec ratio est 'dissociataque ómnia ac nefántia'?

V (5)

Hoc dico, compendiaria sine ulla sollicitudine ac molestia ducundi ad eandem uoluptatem posse perueniri.

SYNEPHEBVS

[Περὶ ἔμμονῆς]

I (1)

Crede mihi, plures dominos serui comedenterunt quam canes. Quod si Actaeon occupasset et ipse prius

L Sciamacaia W Sciamasa H m. pr. Sciamasaia H m. sec.) περὶ τύφον ... Cf. adn. ad Περιπλού II 2. III Nonius 10, 12 'Illex et exlex est, qui sine lege uiuit. Plautus — Varro Σκια- μαχία (Sciamacia BHLW) περὶ (περὶ B) τύφον (τύφος BHLW) ...' IV Nonius 489, 14 'Nefantia, pro nefanda. Lucilius — Varro Σκιαμαχία (Sciamachia BHLW) περὶ τύφον ...' Cf. Lucilius l. XXIX apud Nonium h. l. (p. 69 Gerl.) 'dissociataque omnia ac nefantia.' V Nonius 202, 3 'Compendium, compendiaria. Varro Σκιαμαχία (Sciamathia LW) περὶ τύφον (τύφον L) ...'

SYNEPHEBVS. Titulum Iunius iam nouit; sed 'Ephesus' idem conciecit. Περὶ ἔμμονῆς quemquam scripsisse nescio. Synephebo comediam Statius Caecilius scripsit; cf. adnot. ad Aethrionem. I Nonius 355, 3 'Occupare est proprie praevenire. Cicero — — Varro Synephebo (Infoebo LW) περὶ ἔμμονῆς ...' De prouerbio cf. Festus p. 261 a 'Quot serui, tot hostes in prouerbio est' sqq. Macrobius satt.

Varronem adludere Buechelerus p. 426 agnouit || 1 quero B || 2 uiuis BHLW; fortasse uiues? || Hexametros Iunius iam habet || 3 inquit L m. pr. enim quid B inquit HL m. s. W || etiam (pro eam) H m. pr. || quicum Buechelerus p. 425 qui tunc libri quae tunc Aldina atqui nunc Rothius || uihi W || 4 ratio est, set diss. conicio || dissociataque Buechelerus, qui post Fr. Dousam ad Lucil. p. 420 haec e Lucilio ap. Non. h. l. adlata esse uidit dissociat atque (adque L m. pr.) BHLW diis socia Iunius dissociaque Popma ac om. Ald. dissociata aeque uel aequa Oehlerus || 5 compendiaria L m. pr. || 6 ducundi LW dicundi Ald.; fortasse iucunde? || perueneri W m. pr. || 7 plures canes dominos c. q. serui Carrio emend. III 10 Post canes lacunam constitui, quam ita suppleo: 'Nam praeter unum

suos canes comedisset, non nugas saltatoribus in theatro fieret.

II (2)

Verere, ne manu non mittat? cum tot Romae uicarios honestos uilissimos dare possis, mittet. Quod si non mittet, fugies, si me audies; cum tempus reuocat, ea praecox 5 est fuga?

III (3)

Quid te facere oportet, litteris imbutum solis Mineruae?

IV (4)

Hodie si possumus, quod debemus populo, in foro medio luci claro decoquere.

V (5)

Hic nárium seplásiae,
Hic ἡδύπνοντος Neápolis.

10

I 11, 13. II Nonius 156, 31 'Praecox, id est praecoqua. Varro Synephebo (ineirbo H m. pr. W ineridebo H m. sec. L) περὶ ἔμπονῆς (εμμονες HLW) ...' Apud Nonium 150, 15 'Praecox et praecoca, quod est immatura. Ennius — Lucilius libro III: anicula aspera atque praecox est fuga' uoce praecox e Luciliano exemplo ad Varronis illud de quo agimus librarios transiluisse Palmerius agnouit. III Nonius 324, 20 'Imbure est initiare. Varro Synephebo (inefoebo W ineffebo L) περὶ ἔμπονῆς (εμμονες LW) ...' IV Nonius 210, 6 'Lux — masculino. Plautus — Varro — Idem Synephebo (inefoebo LW) περὶ ἔμπονῆς ...' V Nonius 226, 16 'Seplasia feminini. Varro Synephebo (Sinefoebo LW) περὶ ἔμπονῆς (εμμονες L) ...'

Actaeonem neminem comedenter canes'. || Acteon LW || 1 comedes set L m. pr. || non nugas Bernenses duo, Geneu., cod. Elnonensis ap. Carrionem et non nugasset LW non nugas esset cod. Fabri non nugax esset Iunius in mg. || teatro LW || 2 fieret LW fabula cod. Fabri || 3 tot Romae uicarios Oehlerus toctrome (troctome H m. pr.) dicarios HLW cum octo ante Merc. tot ero Iunius octo paedicularios Popma || 4 honestoc L boues tot Laurenbergius || uilissimos scripsi audissemus HLW aidissimu Oehlerus aut HS semis Palmerius || mittet HLW mittit Oehlerus || 6 est fuga ed. 1526 et Nonius p. 150, 17 (u. adnot. super.) effuga W es fuga HL || Signum Vahlenus anal. Non. p. 18 adposuit || 7 obportet et inbutum L m. pr. || 8 odie L hodie W die Aldina || 11 ἡδύπνοντος Oehlerus hedicus W hedycus L ἡδύβιος Gerlachius || meapolis LW, corr. edd. || Metrum Meinekius p. 741 agnouit, L. Muellerus 428 iamb. octon. putat ||

ΤΑΦΗ ΜΕΝΙΠΠΟΥ

I (2 Oehl. 1 Vahl.)

[Menippus] ille nōbilis quondām canis
Hic liquit homines ómnes in terraé pila.

II (5. 5)

In charteo stadio ἐπιτάφιον ago ἀγῶνα, quom qui certassit animo, bellus homo, magis delectatus [sit] Stoicorum 5 pancratio quam athletarum.

III (4. 2)

Saltem infernus tenetor ὁ κακὸς δαιμων. Atqui habet

ΤΑΦΗ ΜΕΝΙΠΠΟΤ. Menippi qui sibi ipse mortem intulerat (cf. Lucian, dial. mort. 10, 11 'MEN. Πώς, ὃς ἔσπενσα ἐπὶ τὸν θάνατον καλέσαντος μηδενός; Hermippus ap. Diog. L. VI 100; saturae fg. I) funus describitur et ἐπιτάφιος ὄγανος (II), quem cynici Romani (cf. VIII. XXIV) celebrant. Incipiunt occasione mortis a superstitionibus (III), dein mortuus laudatur (V), silicernum paratur (— VII). Menippum probe uixisse, ceteros omnes hodie luxui deditos esse, qui in uestimentis (X), in cibis potionibusque (— XIV), in domibus olim (— XVII) simplicibus, nunc sumptuosissimis (— XXIII) apparet. Cf. Vahlenus p. 147 sqq. Ribbeckius p. 126 sq. De Mercklino u. proll. p. 47. Inscriptio latinis ubique litteris est scripta; ubicunque taceo, Tafe Minippu legitur. I Nonius 333, 21 'Linquere est dimittere. Vergilius — Varro Ταφῆ (tefe W m. pr.) Μενίππον . . .' II Nonius 248, 8 'Bellum, elegans, melius prudens. Lucilius — Varro Ταφῆ Μενίππον — Idem eodem . . .' III Nonius 318, 12 'Habere, fa-

- 1 Menippos add. Scaliger catal. p. 188 || nobilis Scaliger nobiles LW Geneu. Bern. 83 || quandam W m. pr. quosdam Geneu. Bern. 83 || 2 heic liquit Scaliger linquit W linquat Gen. Bern. liquid homines in L m. pr.; homines add. m. sec. supr. lin. || in terra pila LW intra pilam Gen. Bern. || Senarios Scaliger agnouit || 3 charteo edd.
- carteo H m. s. LW m. s. cartao H m. pr. casteo W m. pr. || epitafion agoa quo (qua H m. pr.) quis HLW Geneu. epitafion agona Turnebus epit. agona ago Gerlachius, quem fere sequor || a quo qui Aldina quo qui Gerlachius quom qui scripsi || certasset libri nisi quod certuset Bern. 83 certassit Barthius || 4 bellissimo Gulielmus || sit add. Vahlenus 150 delectatur Gerlachius || 5 pacratio H m. pr. || quam Geneu. edd. quarum HLW Bern. || atletarum L m. s. H adletarum L m. pr. W || Multa h. l. commenta omisi. Cf. etiam Roeperus phil. XVIII 474 || 6 tenetor ὁ Oehlerus tenebro HLW tenebrio Iunius in mg. tenebrosus Ald. || κακὸς δαιμων W cat κακὸς αἰτιμὸν L κακὸς αἰτιμὼν H m. pr. κακὸς δαιμων H m. s. || [sit] saltem infernis tenebris δαιμων κακοδαιμων Vahlenus 149, qui uoluit disticha || atqui habet scripsi atque habeat HLW tenet uel teneat atque hab. uelt.

homines sollicitos, quod eum peius formidant, quam fullo ululam.

IV (1. 3)

Sed ut canis sine coda.

V (3. 4)

Diogenem litteras scisse, domusioni quod satis esset,
hunc quod etiam acroasi bellorum hominum —. 5

VI (6. 6)

Perrexit in interioris partis domuis posticae, ut ait
Plautus, 'penitissumae.'

VII (7. 7)

'Vbi lubet, ire licet accubitum!' Acciti strenuo sub-
silimus, quod esurigo findebat costas.

cere. Varro *Tacq̄ Menip̄nōv...*' IV Nonius 86, 18 'Coda. Varro *Tacq̄ Menip̄nōv* (Menippo BL m. sec. Minippo L m. pr. H m. pr. Minippu H m. sec. W)...' V Nonius 230, 32 'Vsus — feminino. Plautus — Varro in *Tacq̄ Menip̄nōv*. Diogenem .. esset.' Nonius 249, 8 'Bellum, elegans, melius prudens. Lucilius — Varro *Tacq̄ Menip̄nōv* (Minippo H m. pr.): Diogenem ... hominum.' VI Nonius 217, 14 'Posticam feminino genere consuetudine appellamus. Lucilius — Varro *Tacq̄ Menip̄nōv*: perrexit ... penitissime'. Nonius 491, 21 'Domuis pro domus. Varro *Tacq̄ Menip̄nōv*: perrexit .. domuis.' Cf. Plautus Persa IV 3, 53 et 71 'ex Arabia penitissima.' Cistell. I 1, 65 'pectore penitissimo.' VII Nonius 106, 14 'Esurigo. Varro *Tacq̄ Menip̄nōv* (Minippu B Minippo H m. pr. Minippou H m. sec. LW)...' Fleckeisenus apud Vahlenum p. 222 uerba 'ubi lubet, ire licet accubitum' e Plauti Menaechm. II, 3, 18

edd. || 1 cum *HLW* eum *Turnebus* XXIX 17 || pelus *L* || 2 ululam *Turnebus* ulula *HLW* ulillam *Bern.* 83 quam aulam ulula *Popma* || 3 se *Turic.* sine *BHLW* || 4 domusioni *Buechelerus* mus. phil. XIII p. 586 dum uisioni *W* p. 248 dum usioni *W* 231 *HL bis Geneu.* *Bern.* no. 347 p. 248 tum usioni *Iunius* cum usioni *Vahlenus* 149 uixdum pusioni *Gerlachius* || satis est et *H* 248 || 5 hunc *Buechelerus* tunc *HLW* nunc *Ald.* tum *Iunius* || acrosi *HLW*, corr. *Iunius* || 6 in *om.* *LW* 217 || interiores *L* 491 inferioris *Ald.* || partes *BLW* 491 || domuis *BL* 491 domus *LW* 217 *W* 491 || 7 penitissumae *Vahlenus* 150 penitissime *LW* penitissimae *Mercerus* || 8 ubi libet *B* || acubitum *B* || acciti scripsi accedo *BHLW* accede *Laurenbergius* a sede *Oehlerus* fortasse recte accepto *Vahlenus* 'at cedo' *Ribbeckius* p. 127 || strennuo *B* strenue *Iunius* || sussilimus *BHLW* || 9 quodd *L* m. pr. || questas *H m. pr.* ||

VIII (9. 8)

Inde putidas uuas, acinis electis et comestis, extendit
in lectis quondam —.

IX (15. 9)

Quod cooperas modo in uia, narra, ut ad exodium
ducas.

X (10. 13)

5 Nihil magis decere mulierem † quadrato ricinio.

XI (11. 11)¹

..... ήδ' ἀπ' Ἀτλαντος γύον
Edones Romam, ut turba incendant annonam; et pro-

ubi eadem leguntur, repetit. VIII Nonius 152, 23 'Putidum, putre (haec desunt in W). Varro *Tacph* (etfe W) *Μενίππον...*' IX Nonius 27, 14 'Exodium est finis — — Varro — Idem *Tacph* *Μενίππον* (*Menippu L m. pr. H...*)' X Nonius 542, 1 'Ricinium (ricinum libri) quod nunc mafurtium (cf. Seruius ad Aen. I 282) dicitur, paleolum femineum breue. Varro *Tacph* (etfe W m. pr. fe B) *Μενίππον* (*Minuppu W...*)' Cf. Varro de l. l. V 132 'Antiquissimis amictui ricinium. Id, quod eo utebantur duplice, ab eo quod dimidiata partem retrorsum iaciebant, ab reicioendo ricinium dictum.' XI Nonius 48, 17 'Edones et Phagones ab edacitate; unum latinum, aliud graecum. Varro *Tacph* *Μενίππον* (*Menippos H Menippus L Minippos W...*)' Cf. Diphilus 'Εμπόρων fg. I (*Meinekius com. gr. IV p. 389*): 'Πέρδικα δ' η μέλην γε νὴ Δι' οὐκέτι Ἐστιν δι' ίμᾶς οὐδὲ

1 excedit *H m. s.* expandit *Vahlenus* 151 || 2 quondam *W* quondam *LH* (sc. 'pulcris, nunc carie obrutis') lecti spondam *Popma* l. sponda *Vahlenus* lectis delet *Duentzerus* l. c. p. 489 || *Choliambos* *L. Muellerus* fecit p. 414 || 3 ceperas *H m. pr.* || narrare *LH* narrat *W* || *Iamb. sept. Kochius exx. critt. p. 31 dixit* || 5 nihil magis decere mulierem *Bentinus* nihilo magis dicere muliebre *BHLW* || quadrato ricinio scripsi quam de muliebri ricinio palleum simplex *BHLW* palliolum *Ald. pallium Mercerus* quam de et palleum simplex delet *Vahlenus* 156 || *Iamb. octon. uel troch. septen. Vahlenus* fecit, sed *L. Muellerus* retentis quae *Vahl.* deleuit, et delens, tamquam nouum quid faceret, illud quod *Ribbeckius* p. 127 iam deleuerat muliebri, troch. septl. descripsit ita, ut ad ricinio prior uersus perget || 6 *Ιαπαααντοιcoc HL Ιαπαααντοιcoc W ηδ' ἀπ' Ἀτλαντος γύον* scripsi, haec fere praemittens: 'Confluent nunc undique ημὲν παρ' Ἰνδῶν' sqq. ut sit uersus e tragedia aliqua desumptus. φαμμακόσιοι *Vahlenus* 153. Nil profecerunt *Aldus Iunius Turnebus* *Popma Rothius Oehlerus* || 7 edenes *H m. pr.* || Romani *Mercerus* || ut in urbe *Vahlenus* || incendat *Scaliger catal. p. 103* incendant *Mercerus* intendant *HLW* || annonam *Iunius* et *Buechelerus* p. 443 annona sed

pter Phagones ficutulam pinguem aut turdum nisi uolantem non uideo.

XII (12. 10)

— Romam ψαμμακόσιοι, non qui in urbe inter nundinum calumniarentur.

XIII (13. 12)

Nec pistorem ullum nossent, nisi eum, qui in pistrino 5 pinseret farinam.

XIV (24. 23)

Aliquot Romae sunt, qui cellas uinarias fructuis causa fecerunt.

XV (18. 20)

Antiqui nostri in domibus latericiis paululum modo lapidibus suffundatis, ut umorem ecfugerent, habitabant. 10

XVI (23. 14)

Vt hirundines uirgultis oblitis luto tegulas fingebant.

πετρουμένην λθεῖν. XII Nonius 214, 24 'Nundinae — masculini. Lucilius — Varro — Idem *Tαφὴ Μενίππον*...' XIII Nonius 152, 13 'Pinse, tundere uel molere. Varro *Tαφὴ Μενίππον* (Minippa HL Menippa W) ...' XIV Nonius 492, 14 'Fructuis pro fructus. Varro — Idem Varro *Tαφὴ Μενίππον* (Ninippu B) ...' XV Nonius 48, 13 'Suffundatum dictum est subiectum, dictum a fundamentis. Varro *Tαφὴ Μενίππον* (Menippu H m. pr. L nippu W) ...' XVI Nonius 308, 32 'Fingere, effigiare uel formare et fa-

libri || 1 sagones *libri* || *Fortasse* (cf. *Diphilus supr. l.*) turdum uix uolantem nunc uideo? || [perdicem aut] ficutulam *Roeperus phil.* XVII 89, *ubi troch. septt. uult, cum ibid.* XVIII 470 *troch. octt. proponat* || 3 Romani psammacosioe *Mercerus* Romam ipsam marcosioe *LW* Romam *Vahlenus sc.* 'confuebant olim' cl. *Macrob.* I 16, 34. *Dionys. Hal.* VII 58 || orbe *LW* urbe *Mercerus*. *Ineptiunt priores* || 5 pistrino *H m. s. edd.* pristino *H m. pr. LW*, cf. *Ritschelius mus. phil.* VII p. 555 || 6 far *Schneiderus* || 7 aliquod *BH m. s. L m. pr. W* aliquot *H m. pr. L m. s.* || quid cellas *L m. pr. B* || *uinaris L m. pr.* || 9 antiqui *H m. pr.* tantiqui *H m. s. LW* ut antiqui *Iunius* || nostri in *edd.* nostrum *HLW*, sed nostrum *H m. pr.* nostri *Scaliger conii.* p. 31 || 10 lapidibus *Ald.* lapiditus *HLW* || efsugerent *HLW* effugere *Ald.* ecfugerent *Mercerus* || *Versus Roeperi u. phil.* XVII 93 || 11 hirundine (hirundines *L m. pr.*) singulinis (singulis ^{nis} *W*) obliiti *HLW Bern.* 83 *Geneu.* hirundines uirgultis oblitis *Buechelerus p.* 443 hirundines figulis oblitis *Ald.* singuli oblimiti *Iunius mg.* *tigillis Popma*

XVII (22. 15)

At in segetibus post messem colligebant strame *nata*,
qui domicilia colerent.

XVIII (16. 17)

Λιθόστρωτα pauimenta et parietes incrustatos.

XIX (14. 16)

Περιέχοντα mihi facies maeandrata atque uinculata
5 + pinnataque et in medio pinges orbem terrae.

XX (17. 19)

In pauimento non audes facere laconam, at in humu
calceos facis elixos!

cere. M. Tullius — — Varro *Tacqñ* (fe H m. pr.) *Mervixov* (Mi-
nippo H m. pr. Menippo L)... Cf. Vitruvius II 1, 3 'Primum que
furcia erectis et uirgulis interpositis luto parietes texerunt.' De hirun-
dinibus cf. ib. II 1, 2. Seneca epp. XC 15. Isidorus orig. XIV 12 'Casa
est agreste habitaculum palis, arundinibus et uirgultis contextum.'
XVII Nonius 261, 30 'Colere, ornare. Varro *Tacqñ* *Mervixov*
(Mippu W) ...' XVIII Nonius 129, 4 'Incrustatum Varro in
(in deest H m. sec. W i B) *Tacqñ* *Mervixov* (Menippu HL mippu

hirundines in culinis *Rothius* h. inquilinae *Bergkius phil.* XIV p. 390
h. in caulis *Roeperus phil.* XVIII p. 458 || 1 ast *L. Muellerus* 414
sq., qui *troc. claudos effecit ad L m. pr.* || *post superscr. in W p L*
practer codd. Fabri || *strementa W m. pr.* || 2 qui *LW* quis cod.
Fabri quo Bern. 347 || 3 μεθοστροστα *BHLW*, corr. *Iunius* ||
incrustatos *Laurenbergius* crustatus *BHLW* crustatos *Iunius* || *Iamb.*
octon. Roeperus phil. XV p. 289, *troc. claudum L. Muellerus* p. 414,
qui et *praeponit*, *effecere, cf. proll. p. 74* || 4 περιέχονταρια *HLW*
Paris. 7667 περιέχοντα [lacuna]ria *Vahlenus* 160 parietaria *Kayserus*
annal. Heidelb. 1860 p. 246 περιέχονταρια *Roeperus l. c.* qui *iamb.*
octonn. effecit. Ego illud quār cum atque quod *infra est iungens*
pinnataque (*i. e. quasi murorum pinnis ornata*) effeci. Quae ante
Vahlenum effecta sunt *praeter Mercklini mus. ph.* XII 383 περι σπου-
δαρχιῶν taceo || meandrata *HLW Par.* || *uinculata libri* uermiculata *edd.*
uel. uirgulata *Ribbeckius* 127 sq. || 5 atque *libri*, *delet Vahl.* pinnata-
que (*u. supr.*) *scripsi* || etiam adeo *libri* et in medio *Vahlenus* || radio
pingens *Popma* pinges *Rothius* inges *libri* ingens uel cingens *uel*.
ingēres *Gerlachius* || ortem terre *Par.* 7667 || 6 non om. *Turnebus*
XV 1 || addes *W* 49 edes *W* 488 aedes *BL Par.* 7666 p. 488 audes
HL 49, *edd.* || laconam *HLW* 49 lacunam *BLW Par.* p. 488 || ad *L*
m. pr. B Par. p. 488 aut *W ib.* || in humo *libri* p. 488 humi *Scaliger*
conii. p. 61, ubi fgg. XXI, XX, XV, XXIII, XXII uno tenore coniunctos
profert || 7 calces *Par.* p. 488 || clixos *BLW* 488. dixos *Par.* ib. ||

XXI (19. 18)

Sed quae necessitas te iubet aquam effundere domi tuae? si uasa habes pertusa, plumbum non habes? ad quam rem nobis est confluuium? ad quam rem urnarium?

XXII (20. 22)

Non uides in † publica nocte te tabernas, qua populus ambulando proinde ut in arato porcas reddit? 5

XXIII (21. 21)

Non uides in magnis peristylis, qui cryptas domi non habent, sabulum iacere a pariete ante xystos, ubi ambulare possint?

XXIV (8. 24)

Haec Numa Pompilius fieri si uiderit, sciet, suorum institutorum nec uolam nec uestigium apparere. 10

W)... XIX Nonius 140, 2 'Maeander est picturae genus ab simili opere labyrinthorum ortum, clauiculis inligatum. Varro *Taφη Μενίππον* (item inippu H m. pr. Locus deest Paris. 7665. 7666)... XX Nonius 48, 23 'Elixum, quidquid ex aqua mollitur uel decoquitur, nam lixam aquam ueteres esse dixerunt. — Varro *Taφη Μενίππον* (Menippoy HL Minippoy W): In .. elixos.' Nonius 488, 5 'Humu pro humo. Varro — Varro *Taφη* (Afe Paris. 7666) *Μενίππον* (mⁱnippu L Mippu Paris.): In .. elixos.' XXI Nonius 544, 16 'Vnarium. Varro *Taφη Μενίππον* (Minippu W)... XXII Nonius 152, 19 'Porcas. Varro *Taφη Μενίππον* (Minippo HL): non ... reddit.' (Varro ... reddit desunt W). XXIII Nonius 169, 10 'Sabulum. Varro *Taφη Μενίππον* (Menippu W)... Xystum intellege 'hypaethram ambulationem' (Vitruvius VI 7), hortum siue in plano situm siue qualem nos 'Terrasse' dicimus, qui adiacet porticui (peristylio), qua parietes uillae cinguntur. Cf. e. c. Plinius epp. II 17 'ante cryptoporticum xystus uiolis odoratus.' XXIV Nonius 416, 17 'Volam est media manus. Varro — Idem Varro *Taφη Μενίππον* (tarife L m. pr. mippu W)... Proverbium etiam Epitaph. fg. II legitur.

1 iubet Scaliger iuuet BHLW || 2 habes Scaliger habet libri habent edd. uett. || polubrum Lipsius uar. lect. 14 plumbum libri || ad aquam rem B pro priore ad quam rem || Octonn. iammb. Vahlenus p. 162 non bene instituit || 4 publica nocte te tabernas HL (fg. om. W) publica nostra taberna Scaliger publica porticu tabernas Schneiderus ad Vitruvium publico nocte tabernas Gerlachius publico ante tab. Vahlenus 164 || 5 perinde edd. proinde HL || 6 peristylis edd. perstilis HLW peristylis Scaliger || cryptas HLW || 7 ante xystos scripsi aut egistis HLW aut cryptis ante Merc. aut e xystis Scaliger ut in cryptis Forcellinius ut in xystis Vahlenus 163 ut xystis Roeperus phil. XV 295 qui troch. sept. uult || habitare Scaliger || 9 si uideret, sciret H m. pr. Geneu. Bern. 83 || 10 uolam H m. pr. uola H m. s. LW ||

TESTAMENTVM

[Περὶ διαθηκῶν]

I (1)

Sic ille puéllus Veneris repente Adón
Cecidit cruentus ólim.

II (3)

Venio nunc ad alterum genus testamenti, quod dicitur physicon, in quo Graeci belliores quam Romani nostri.

III (2)

5 E mea φιλοφωνίᾳ natis, quos Menippea haeresis nutri-
cata est, tutores do 'qui rem Rómanám Latiúmque
augiscere uultis.'

TESTAMENTVM. De additiciis περὶ διαθηκῶν siue διαθή-
κης u. p. 44. — Menippus Διαθήκας scripsit (Diog. L. VI 101), quas
fortasse Varro imitatur, cf. p. 25. Philosophorum testamenta a Me-
nippo irrisa Oehlerus ueri similiter, a Varrone parum probabiliter
dixit. Disputationem enim de morte (I) et testamentis (II) ipsius Var-
ronis testamentum (—IV) seriis uerbis compositum sequitur. I Nonius
158, 'Puellos, pueros. Varro Testamento περὶ διαθηκῶν (αιαθη-
κος HL αιαθηνως W)...' De Adon forma cf. L. Müllerus p. 109.
II Nonius 77, 27 'Belliorus est melioris. Varro Testamento περὶ διαθηκῶν (διηκων BHLW)...' III Nonius 478, 17 'Nutritur et
nutricatur pro nutrit et nutricat. Varro Testamento περὶ διαθη-
κῶν (διαθηκης B αιαθησης HW αιαθησης L)...' Cf. Ennius
ann. u. 454 sq. Vahl. 'Audire est operaे pretium — procedere recte,
Qui rem Romanam Latiumque augiscere uultis.' Cf. proll. p. 20.

1 apri dente *Carrio* emend. III 15 || uadon *HLW* fato *Iunius* Adon
Mercerus Adonis *Lachmannus* in *Lucr.* p. 276 qui 'iambionicum'
suum metrum i. e. ionicos a breuibus incipientes agnouit; quem se-
quitur L. Muellerus p. 109, nisi quod Adon retinens catalexim insti-
tuuit exitque galliambus quem [Sic] sic ille incipit. Hunc sequor.
Contra Roeperus phil. XVIII 455 sotadeos uoluit, qui Sic ille inci-
perent || 2 caecidit L || 3 ad alterum cod. *Turic.*, *Ald.* ad adulter-
um *H m. s.* ad adulterum *BLH m. pr.* ad adulterium *W* ad adulteri-
um *Iunius* ad ultimum ante *Ald.* || testament *B m. s.* || 4 fisicon
BHLW || 5 εμεαφιλοφθονα *BHLW* e mea Oehlerus φιλοφωνίᾳ
scripsi η περὶ φιλοφθονίας *Ald.* μετὰ φιλοφθονίας *Iunius* || natos
B || Menippae *H* Menippe *LW* Menippea *Mercerus* Menippi *Popma* ||
heresis nutricata et libri, corr. *Gifanius* || 6 alciscere libri augescere
uel algiscere *Gifanius* adsciscere ed. 1526 herciscere *Iunius* lacessere
Vossius augiscere *Mercerus* ||

IV (4)

Si quis mihi filius unus pluresue in decem mensibus
gignuntur, ii si erunt ὄνοι λύρας, exheredes sunto. Quodsi
quis undecimo mense κατ' Ἀριστοτέλη natus est, Accio
idem quod Titio ius esto apud me.

TITHONVS

[Περὶ γῆρας]

I (1)

Quá uoluptate aéuitatis éxtimam attigit métam! 5

II (2)

... Quam déreliquit múlticupida iuuenilitas.

III (3)

'Ac mammám lactis sugéntem páscere púpum.

IV Gellius III 16, 13 'Hodie quoque in satura forte M. Varonis legimus, quae inscribitur Testamentum, uerba haec: si quis ... apud me. Per hoc uetus prouerbium Varro significat, sicuti nulgò dici solitum erat de rebus nihil inter sese distantibus: 'idem Acci, quod Titi,' ita pari eodemque iure esse in decem mensibus natos et in undecim.' De ὄνοι λύρας cf. satura eius nominis.

TITHONVS. Περὶ γῆρας Theophrastus et Demetrius Phalereus scripsierunt et praeterea Aristo Ceus, cf. Cicero Cat. c. 3 'Omnem autem sermonem tribuimus non Tithono ut Aristo Ceus; parum enim esset auctoritatis in fabula'; e cuius exemplo Varronem pendere Ritschelius mus. phil. I 194. Krahnerus de Varr. phil. p. 21 suspicuntur sunt. Etiam Ciceronis 'Laelius de senectute' memorandus est. Cf. alii et Zenobius VI 18 'Τιθωνοῦ γῆρας ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ υπεργήρασι τάττεται.' I Nonius 193, 7 'Aeuitas feminini. Varro Tithono (Thitono W) περὶ γῆρας (τηρως L)...' II Nonius 123, 6 'Iuuenilitas pro iuuentu. Varro Tithono περὶ γῆρας (Tithonio πριτηρως LW)...' Nonius 433, 16 'Iuuenilitas, quod ὄμην uel πάθος uocant Graeci — — Varro Tithono (Titone H? LW) περὶ γῆρας (τηρως HL)...' III Nonius 156, 18 'Pupae et

2 gignantur .II. si Vat. Reg. genuntur Thysius gignuntur edd. uett. || ὄνοι λύρας] Gr̄ Rott. ovoi ανδρας Vat. Reg. || sunt libri | 3 quis in Rott. || κατα αριστοτελην Vat. Reg. || atcio Reg. || 4 tetio Vat. tecio Reg. κατ' — apud me] Gr̄ reliquis omissionis Rott. || 5 uoluntatem LW uolupt. Gerlacius || extimam Oehlerus extima L extima W || metu LW mm. ss. met L m. pr. me W m. pr. || Deinde sequitur in LW aeuitas, quod L. Muellerus p. 33 deleuit || Metrum Meinekius 741 agnouit || 6 Fg. II L. Muelleru sp. 426 sotadeo metro descriptsit; troch. sept. ego institui || quam HLW 433 qua LW 123 || dereliquid LW 123 || iuuenitas L m. pr. 123 || 7 ac edd. ac LW || iactis L || pascere et LW et om. Scaliger || Hexametrum Iujius iam habet ||

IV (4)

Sic inuitata matura anima corporeum corticem facile relinquit.

V (5)

Risi multum, lusi modice iāmbis

TO ΕΠΙ ΤΗΙ ΦΑΚΗΙ MYPON

[Περὶ εὐγῆρας]

I (1)

Tu quidem ut taceas censeo, quoniam tu quoque ad-
5 huc adulescentiaris.

II (2)

Nec multunummus pīscis ex salō cáptus

pupi. Varro — Idem Tithono περὶ γῆρας (Titono LW περιτηρως W περτηρως L) . . . IV Nonius 199, 25 ‘Cortex — masculini. Varro — Idem Tithono (Titone L) περὶ γῆρας (περιτηρως L) . . . V Nonius 342, 17 ‘Modicum ueteres moderatum et cum modo dici uolunt. Plautus — Varro — Idem Tithono (Tithonon L) περὶ γῆρας (γερως W τερως L) . . .’

TO ΕΠΙ ΤΗΙ ΦΑΚΗΙ MYPON. Cf. Gellius XIII 29, 5 ‘Videte tamen, inquit (sc. Fronto), ne existimetis, semper atque in omni loco ‘mortales multos’ pro ‘multis hominibus’ dicendum, ne plane fiat Graecum illud de Varroniā satura prouerbium τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μύδον.’ Athenaeus IV p. 160 c ‘Κλέαρχος δὲ — ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν ὡς παροιμίαν ἀναγράφει τούτην τῇ φακῇ μύδον, ἡς μέμνηται καὶ ὁ ἐμός προπάτωρ (Larensius loquitur) Οὐάρρον ὁ Μενίππειος ἐπικαλούμενος· καὶ οἱ πολλοὶ τῶν γεραιματικῶν τῶν ὀνυχῶν ὅμιλήσερτες πολλοῖς ἔλληνισκοῖς ποιηταῖς καὶ συγγραφεῖστιν οὐκ ἴσαις τὴν εἰληφεν ὁ Οὐάρρον τὸ λαμψίδιον.’ Significat prouerbium quod apud paroemiographos non inuenitur, teste Gellio l. c. dissona et interse non apta coniungi; quare περὶ εὐγῆρας addidi (senectutem scilicet et bonas res sibi aduersa esse), cum π. εὐτετηρας (ed. 1526, vulgo) nec prouerbio nec indoli Varronis, π. εὐτελετας (Turnebus XXIX 3) non litteris conueniant. Εὐγῆρα quomodo capiatur, fg. III docet. I Nonius 71, 30 ‘Adulescentiaris. Varro Τὸ ἐπὶ (tire πι BHLW) τῇ φακῇ μύδον (μύδον H m. sec. B) περὶ εὐγῆρας (ευτετηρα.α.α. BHLW) . . .’ II Nonius 216, 4 ‘Ostrea generis feminini. Lucilius

1 inuitata Turnebus III 20 inuitatam LW || a natura Oehlerus || 2 reliquit W || 3 risi W οι erisi L || iambis Oehlerus ambis LW ambas Bern. 83 post uocem sequentem. ambos Iunius mg. || Trochaeos Vahlenus 111 agnouit iam satis Roeperus IX 572, cf. XV 270 || 4 ac tu Oehlerus, sed ac in BHLW ad inscr. pertinet || tuque idem Vahlenus 76 tum quidem Iunius || taceas Buechelerus 446 faciat BHLW facias Iunius facias uel taceas iam Erycius (cf. not. ad Aiac. stram.) || geneseo L m. pr. adhuc om. Oehlerus || 5 adolescentiaris H m. pr. LW adulescentiaris Roeperus phil. XVIII 449 || 6 multunummus Vahlenus

Helóps neque ostrea illi magna cáptáta
Quiuit palatum súscitare.

III (3)

Legendo autem et scribendo uitam procudito.

ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ

[Περὶ παιδοποιίας]

I (1)

Ac liberos paráre cui necéssse sit?

Non ést merum hoc, ut édepol quid simulés tuis? 5

II (2)

Annos multos quod parere ea non poterat, mulierem
foras betere iussit.

— Varro *Tò ἐπὶ τῇ (ἰοεππη L εππη W) φακῇ μύρον περὶ εὐγη-*
ρίας (ενσηριας L ενισηριας W) . . . III Nonius 156, 26 ‘Pro-
cudere dixit prolatare, producere Varro *Tò ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον*
(τοεπεφαέμιρον W τα ερτεφαεεμυρον L ταερτηφαεεμу-
рон H) περὶ (περα H m. pr. L) εὐγηρίας (εντεριας HLW) . . .’

TOT ΠΑΤΡΟC ΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ. ‘Τοῦ π. τὸ π. ἐπὶ τοῦ ὄμολον,’
Macarius VIII 43, ubi u. Leutsch. ‘Περὶ παιδοποιίας (de qua
etiam Antisthenes scripserat) reuera fgg. I. II agunt; fg. III fortasse
nuptias, fg. IV stemmata respicit. I Nonius 344, 1 ‘Merum est so-
lum. Terentius — Varro *Τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον* (*παιδιοιον H*)
περὶ παιδοποιίας (πιαιαποιιας H παιδοποιιας L παιαποιιας
*W) . . .’ II Nonius 77, 22 ‘Betere id est ire. Varro *Τοῦ πατρὸς*
(τοεν πανρος BHLW, nisi quod B πδνρος) τὸ παιδίον (πλιιν B
παιτιν H πατιν L φατιν W) περὶ παιδοποιίας (λαιδιο- B
*παιδο- HHLW -ποιιι.ας omnes) . . .’ Sp. Caruiliū significat,
qui ‘primus — uxorem sterilitatis causa dimisit.’ Val. Max. II 1, 4;**

*lenus an. Non. p. 2 multumnumimus LW multinummus uel multis
numimis Iunius || sala W sola L salo edd. || 1 helaps LW || illi
scripsi illa LW ulla Iunius || captata Scaliger conii. p. 154, qui cho-
liambos agnouit capta LW || fg. III in HLW recte legitur || 4 libros
H m. pr. || 5 hoc, ut scripsi nec tu HLW || qui Bern. 83 || simules
scripsi simulas HLW Bern. || tuis libri; puto tui || Senarios agnouit
Mercerus || 6 annos Carrio emend. II 9, Turnebus adu. XXIX 3
sanos BHLW a se annos Muretus uar. lect. XV 15 nos Iunius assa
non multo post Scaliger || mulier Iunius mulier, eam Muretus ||
7 baeterre L m. s. B betere WH m. s. bareterre H m. pr. baeterat L
m. pr. || Troch. septt. Vahlenus 68 fecit ||*

III (3)

An etiamsi audisset, reddere potuisset mulieri tetricae? ducat ad Appiam, moribus bonis [uirginem]!

IV (4)

Quare si diua gens est ad amussim, per me licet adsumas γενεθλιακόν.

TPIKAPANOC

5 Appianus Bell. ciuil. II 9 'Καὶ τρεῖς οὖδε (Caesar Pompeius Crassus) τὸ μέγιστον ἐπὶ πᾶσι υράτος ἔχοντες τὰς χρείας ἀλλήλοις συνηρόντιζον. Καί τις αὐτῶν τήνδε τὴν συμφροσύνην συγγραφεὺς Οὐάρδων ἐνὶ βιβλίῳ περιλαβὼν ἐπέγραψε Τρικάρανον.'

alii. III Nonius 181, 12 'Tetrica est seuera. Varro Τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον (tupatros o [to W] pedion HLW) περὶ παιδοποίας (παιδοποιας HLW) ...' IV Nonius 9, 5 'Ex amussim dicitur examineate ad regulam uel coagumentum — Plautus — Varro Τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον (Παροσποντιαὶ ον [πιδιον B] BHLW) περὶ παιδοποίας (παιδοποιας HLW παιδοποιας B) ...'

TPIKAPANOS. Cf. prolegg. p. 42 et Rothii uita Varronis 1857 p. 18 sq. Τρικάρανον scripserat Anaximenes, quem Theopompo supposuerat (cf. Pausanias VI 18, 5. Lucianus pseudol. 29), contra Athenienses Lacedaemonios Thebanos, quare Τρικολιτικόν Iosephus c. Ap. I 24 nominat. Fallitur Buechelerus p. 420 duplificem inscr. suspicans.

1 *av* etiamsi *HLW* || poputuisset *W* || mulieri *Iunius* mulier *HLW* || tetricae horrentis (hoerentis *W*) *LW* horrentis *om. Iunius*; *irrepsit* e Vergiliano loco qui eodem Nonii lemmate continetur || 2 *uirginem*; *a sequenti* Vergilius *absumptum*, *Oehlerus addidit* || *Troch. septt. Vahlenus* 78 *instituit* || 3 diu gens *HLW* diuum genus *Palmerius*. *ila* uel diuum gens *Vahlenus* 77 dia gens *Mercerus* diua gens *scripsi* id ingens *Iunius* Diogenes *Oehlerus* diligens *Wexius ann. philol. LXXXIII* p. 276 || es *Palmerius* || *assumtis H adsumes W m. pr. adsumus m. sec. adsumas L* || 4 γενεθλιακόν *Bentleius ad Ter. Hec. I 2, 88 teneo διακον H m. s. W teneo αιακον H m. pr. L μακον cod. Iunii διακονον Turnebus XXII 21 stemma Διακόν Roeperus phil. IX 263 γενεὰν Διακήν uel Διακον id. XV 281 γένεος Δια αὐτὸν [*Αρχηγόν*] *Vahlenus* 77 qui disticha inesse putat; iambos, et postea trochaeos Roeperus uoluit ||*

ΤΡΙΟΔΙΤΗC ΤΡΙΠΥΛΙΟC

[Περὶ ἀρετῆς κτήσεως]

I.

Seruius ad Verg. Georg. I 34 'Varro tamen ait se legisse Empedotimo cuidam Syracusano a quadam potestate diuina mortalem aspectum detersum eumque inter cetera tres portas uidisse tresque uias: unam ad signum scorpionis, qua Hercules ad deos isse diceretur; alteram 5 per limitem, qui est inter leonem et cancrum; tertiam esse inter aquarium et pisces.'

II (1).

Priusquam in orchestra pythaules inflet tibias, domi suae ramices rumpit.

III (2)

Sed ut equus qui ad uehendum est natus, tamen hic 10 traditur magistro, ut equiso doceat tolutim.

ΤΡΙΟΔΙΤΗC ΤΡΙΠΥΛΙΟC. Inscriptionis ratio e fg. I elucet, quare iam reprobo quod ante conieceram 'Varro Tricipite (= Τρικαράνω) trifolio π. ἀρετῆς κτήσεως.' Krahnerus de Varr. phil. p. 6 Cleanthis περὶ ἀρετῶν confert et cum Aldina π. ἀρετῆς καὶ φύσεως legit. Π. ἀρετῆς κτήσεως corr. Mercerus. τριπόλιος Oehlerus. tripylios Mercerus. Triodite trifolio Turnebus XVII 21. Popma insanit. Mercerus ad uirtutem his tribus: natura, doctrina, usu parandam inscr. refert. Evidem puto, tribus illis ad caelum (fg. I) uia uel Epicuri Zenonis Academiae diuersas ad uirtutem uias (cf. π. αἰθ. I. Sesq. XXIV sq.), uel cum Turnebo uitiae genera otiosum, actuosum et ex utroque compositum significari. Cf. Vahlenus 213. I luc rettulit Vahlenus anal. Non. p. 31. Cf. Lobeckius Aglaophamo p. 935 sq. II Nonius 166, 4 'Ramices dicuntur pulmones uel hirnea. Plautus — Varro Trihodite περὶ ἀρετῆς (αιης L ατης W) κτήσεως (καὶ τησσεω L κιτησεω W)...'. Cf. Horatius art. poet. 414 sq. 'Qui Pythis cantat Tibicen, didicit prius extimuitque magistrum.' III Nonius 4, 1 'Tolutim dicitur quasi uolutim uel uolubiliter. Plautus — Varro Τριοδίτη (Triodite HL Trihodite BW) τριπόλιος (trifolio BHLW) περὶ ἀρετῆς κτήσεως (π. αρετῆς BHLW): sed ut... tolutim.' Nonius 105, 30 'Equiso pro equite. Varro Τριοδίτη (Triodite HL Trihodite W) τριπόλιος (triphilio H trifilio LW) περὶ ἀρετῆς κτήσεως (peri areteseos

8 orcestra LW || inflet tibi has L || Choliambos Scaliger catal. p. 118 multa transponendo, troch. octonn. Vahlenus 89 effecerunt || 10 sed ut BHLW Par. 7666 p. 4 nam aut (ex eut corr. L) HLW p. 105. || ecus H m. pr. L 105 aecus L p. 4 || ad hendum H m. pr. 105 || 11 ma- gistra BH m. pr. L Par. p. 4 || equisedoceat L m. s. H m. pr. B Par. p. 4 || toluum Par. p. 4 || Troch. octt. Vahlenus p. 89 uoluit ||

IV (3)

Illud uero quod animae meae [insidet],
Vt ego non metuam fulmen, non aruspiciem
Tristem, simulacra diuom quaero . . .

V (4)

Nec coruscus imber, alto nubilo cadens multus,
5 Grandise implicatus albo.

TRIPHALLVS

[Περὶ ἀρρενότητος]

I (1)

Charisius I p. 80, 11 'Calamistros Cicero in Oratore masculine dixit et Varro de scaenicis originibus 'hunc calamistrum'; sed idem in Triphallo (*Trifallos cod.*) 'calamistra' et Plautus in Curculione [IV 4, 21] 'Pecten, spe-
10 culum, calamistrum meum.'

II (2)

Ego nihil, Varro, uideo; ita hic obscurat qui ante me est nescio qui longurio.

HLW: nam ut . . . tolutum.' IV Nonius 410, 2 'Tristis, doctus. Varro Τριοδίτη (Trifodite HLW trifote H m. pr.) τριπνίτη περὶ ἀρετῆς κτήσεως (trifolio π. αρετῆς HLW) . . .' V Nonius 208, 6 'Grando — masculini. Varro Τριοδίτη τριπνίτη (Trihodite tripolito L Triodite tripolito W) περὶ ἀρετῆς κτήσεως (καιη- σεως LW) . . .'

TRIPHALLVS. Sic corr. Scaliger catal. p. 211. Triphallum co-
moediam Naeuius scripsit. Est autem Triphallus Priapus, cf. Pria-

1 quod animae *Vahlenus* 82 qui *troch. septl. fecit* quondam animo *Godescalcus Stenechius* quondam *L m. s. H m. s. W* quodam *L m. pr. H m. pr. Geneu.* || meae ut *libri* insidet add. *Vahlenus* meo sedet, ut *Stenechius* quondam egi ut *Popma* || 2 fulmen *H m. s. LW* pa-
mem *H m. pr.* permem *Bern.* 83 || nona aruspicem *Bern.* || 3 simu-
lacra *scripsi* simul ac *HLW* ac simul *Geneu. Bern.* || diuom *scripsi*
dici non *H m. s. LW* dici *H m. pr. Gen. Bern.* simul addicit non *Iunius*
simulans dici non *Oehlerus* || quero *HW* quaero *L Gen. Bern.* (sc.
'tollere') || *Senarios institui* || simul ac dicis non queo sc. *extirpare*
Vahlenus an. *Non. p. 32* || 5 implicatus *L m. pr.* implicatur *W* ||
Troch. claudos Meinekius p. 741 agnouit || 11 nihil Varro ideo
HLW Varro delet *Duentzerus diar. litt. ant. 1848 p. 483* uero nihil
uideo *Lambecius in Gell.* II 15 narro adeo ante *Merc.* || obscurat *Lam-
becius curat HLW* || 12 nescio quis *Lambecius* ||

VINALIA

[Περὶ ἀφροδισίων]

Etenim sic uide: utrum mercedem accipit is, qui meas
uenit segetis ut sarriat, an ego ab illo? Sic ego cum tuus
sim sartor, si tu plus laboras quam ego, do.

VIRGVLA DIVINA

I (1)

Primum uenit in urbem atque intra muros; deinde
accedit prodius atque introit domum, id est intra priuatos 5
muros.

II (2)

Et pullós peperit fritiniéntis.

III (3)

Quós non lácte nouó leuáta páscat.

peia 83, 9. II Nenius 131, 29 'Longurio, id est longus Varro Triphallo (Tripallo HLW) περὶ ἀρρενότητος (ἀρρενότετος HL -τετο W)...'

VINALIA. Περὶ ἀφροδισίων Philaenis et Terpsicles (Ath. VIII 335. X 457. VII 325. IX 391) scripserunt. Vinalia et priora (IX. kal. Mai.) et rustica (XIV. kal. Sept.), de quibus u. Varro apud Plinium XVIII 287. 289, praeter Iouem Veneri etiam sacra erant. Cf. Prellerus myth. Rom. p. 388. I Nonius 7, 27 'Sartores dicti non solum a sacerendo, uerum etiam a serendo. Plautus — Varro Vinalibus περὶ ἀφροδισίων (peri afrodision BHLW)...'

VIRGVLA DIVINA. Virgulam diuinam, quae ad Circes baculi exemplar excogitata uidetur (cf. Cicero de off. I 158. Plutarchus mor. p. 568 a) Varronem uel stoicum aliquem uirtutem dixisse puto (fg. VI). Conexus fgg. incertus est. I Nonius 47, 13 'Prodius dictum interius, longius; a prodeundo, quasi porro eundo. Varro Virgula (uer-gula L m. pr.) diuina ...' II Nonius 7, 9 'Frigere est et frigutire et fritinnire sussilire cum sono, uel erigi et exilire — Plautus — Varro Virgula diuina ...' III Nonius 336, 19 'Leuare rur-

1 ecenim BLW etenim H, Iunius nec enim Turnebus adu. XVII 21,
qui senarios instituere conatur || utrum a me Vahlenus p. 82 || 2 se-
getes BH || sariat H m. s. || cum tuus sim Acidalius in Amphitr. c. 8
cum tussim HLW Bern. 83 codd. Merceri cunctus sim B comptus
sim Turnebus || 3 sartor, mercedem accipio; si Vahlenys an. Non.
p. 26 || 4 ac publicos intra muros Roeperus phil. XVIII 483 sq. ||
5 prodius HLW Lachmannus in Lucr. p. 227 proprius Buechelerus
mus. phil. XIII 597 || id — muros delet Popma || 7 fgg. II—V coniun-
xit, qui phalaecium metrum agnouit, Scaliger catal. p. 252 || friti-
niensis HLW frutiniensis B || 8 lacte Scaliger iam conii. p. 82

IV (4)

Séd pancárpineó cibó coácto,
Libaménta legéns cadúca uíctus.

V (5)

'Ad quos túm uolucrís uenít pusíllós
'Vsque ad límina nídica éscæ uilis.

VI (6)

5 Non quaerenda est homini, qui habet uirtutem, paenula in imbri?

VII (7)

Praesertim cum uentrem meum coherceam nec murmurari patiar.

VIII (8)

Cum neque aptam móllis umeris fibulam sagús ferret.

sum releuare. Cicero — Varro Virgula (uergula H m. pr.) diuina ... IV Nonius 264, 26 'Cogere, mollire, subigere.' Varro Virgula diuina: sed ... uetus.' Nonius 332, 3 'Legere rursum colligere. Titinius — Varro Virgula (vergula L m. pr.) diuina: sed ... uetus.' V Nonius 336, 5 'Limen, omnis ingressus. Vergilius — Varro Virgula (vergula H m. pr.) diuina: ad quos ... uilis.' Nonius 529, 8 'Vile positum legimus pro frequenti. Varro Virgula (uirgul W) diuina: ad quos ... uilis.' VI Nonius 537, 6 'Paenula est uestis, quam supra tunicam accipimus. Pomponius — Varro Virgula diuina ...' VII Nonius 478, 2 'Murmurari pro murmurare. Varro — Idem Virgula diuina ...' VIII Nonius 223, 29 'Sagum — masculini. Ennius — Varro Virgula (vergula L m. pr.) diuina: cum ... ferret.' Nonius 538, 20 'Sagum, uestimentum militare.

iacta *L* (*ubi ex iagta corr.*) *HW* luctu *Oehlerus* || 1 parcarpineo *L* 264 pancarpineo *W* m. pr. *ib.* || cibo *LW* 332, *Iunius* in *mg.* qui metrum fg. IV iam agnouit ciuo *LW* 264 ocimo *Scaliger* || coacta *Reuuenius* coll. litter. p. 127 || 2 ciaduca *L* m. s. 332 || uictus *LW* 332 uetus *LW* 264 ueris *Scaliger* || 3 attabos *W* 529 atabos *BHL* 529 ad quos *HLW* Bern. 83 p. 336 attelabus *Iunius* psittacus *Marcilius* || cum libri bis tum *Scaliger* || uolucribus *L* 336 uolueris *H ib.* uolucres libri 529 uolucris *W* Bern. p. 336 || uenti *HLW* 336 uenit *Bern. ib.* libri 529 || pusillos *Scaliger* ut illos libri 336 apud illos libri 529 | 4 nidica uilis (*ex ullis corr. L*) libri 529 nitidabilis *HLW* Bern. p. 336. correxit *Scaliger* indica *edd.* uell. *Oehlerus* ineptit || 5 quod habeat *B* qui habet *LW* || paenula in *Lm. pr.* || *Aristophaneum* uoluit *Vahlenus* p. 61; signum adposui || 7 praeser *B* || uentem *W* m. pr. || 8 patiar *Iunius* patiatur *BHLW* || *Senarios* instituit *L. Muellerus* p. 422. 424 || 9 apta *B* 538 || mollis *BLW* 538 molis *LW* 223 mollibus

IX (9)

Oleum in lucubrationem seruabimus, quam in sparagos totum lecythum euertamus.

X (10)

'Ego nunc postulem Agamemnona meum'! Tantis cothurnis accepit Critonia caliandrum.

ΥΔΡΟΚΥΩΝ

Non uides apud Mnesitheum scribi, tria genera esse 5 uini: nigrum, album, medium quod uocant *κιρρόν*; et nouum, uetus, medium? et efficere nigrum uiris, album uri-

Sallustius — — Varro Virgula diuina: cum . . . ferret.' IX Nonius 550, 10 'Sparagos. Varro Virgula diuina . . .' X Porphyrio in Hor. serm. I 8, 48 'Locatur in has quasi — altera (Sagana) quod galba (uel calua) fuerit, caliandum hoc est galericulum habere consueuerit. Caliandri meminit et Varro in eo libro qui inscribitur Virgula diuina, dicens: . . .' Agamemno ille uideatur esse persona, qua indutus Critonia (i. e. *Κοιτωνάς*) histrio in scenam prodit.

ΤΔΡΟΚΤΩΝ. Gellius XIII 31 'Laudabat — se nuper — homo glriosus, tamquam unus esset in omni caelo saturarum M. Varronis enarrator, quas partim Cynicas (cynicas Voss. min. m. s. Pet. Sangerm. tunicas Voss. min. m. pr.), alii Menippeas appellant. — Tum forte ego eum libram ex isdem saturis ferebam, qui 'Τδροκώνων (ydrocrion Pet. *ναροκυων* Voss. min. *νδροκυων* Magliab. *νδροκυων* Thuan.) inscriptus est. Propius igitur accessi et 'nosti' in-

Ald. || humeris *L m. s.* *W* 538 umeris *LW* 223 *BL m. pr.* 538 || sigulam *B* 538 || sagis *L* 223 || *Troch. claudum Kochius* *exx. critt.* p. 31 *inuenit* || 1 lugubrationem *B* || seruabimus *Oehlerus* seruauimus *BL* seruiamus *W* *edd.* || potius *Ribbeckius* p. 103 *ante quam supplet*, *ego ante oleum* || spargos *B* asparagos *Iunius* || 2 totam *Roeperus phil.* IX 239 totum *libri* || legitime uertamus *W m. pr. edd.* *uelt.* legitime uariamus *B* legitum uertamus *LW m. s.* lecythum *eu.* *Rothius* || *Iamb. septi.* *Vahlenus* 73 *et Roeperus phil.* XV 270 statuunt; prosam *Ribbeckius agnouit* || 3 postulem *MAR2* (*e Ferdinandi Hauthalii significatione*, qui haec iam diu benigne mecum communicauit) postulo *edd.* || meum | Agamémnona *L. Muellerus* 418 transposuit, ut *iamb. octonn. efficeret*, cf. *proll. p. 74* || 4 coturnis *M* || accepit *M* accipit reliqui || Critona *edd.* critonia *libri* || caliandum *AR2* *ed. pr.* caleandrum *M* caliendrum *uulgo* || 5 uidens *Pet.* || *m. nestheum* *Voss. mai. in* | *uéstheum* *Reg. m. nestheum* (*in rasur. e*) *Voss. mai. m. nesteum* *Thu.* *Mnestheum* *Pet. Magl. Sangerm.* *Mnesitheum* *Hertzius* || 6 *κιρρονεῖ* *Thu.* *κιρρονεῖ* *et Voss. mai. κιρρονεῖ* *Voss. min. Gr Reg. κιρρονεῖ* *Pet. κιρρονεῖ* *Sang. κιρρονεῖ* *cl Magl.* || 7 uiris *Reg. Voss. mai. virus*

nam, medium πέψιν; nouum refrigerare, uetus calefacere,
medium esse prandium caninum?

EX INCERTIS SATVRIS

I (1)

Capite permulso.

† II (8)

Quid mihi somno, si dormitio tollitur?

† III

5 Quid mirum? ex agri depositionibus eiciuntur, hic in
cenaculo polito recipiuntur.

† IV

Hercle si iam in regiam arcam inpancrarunt —.

† V

Trisulcaé fores

Pessulis liberatae dehiscunt graues,

quam — — — ‘caninum prandium in hoc loco — quid significat?’
— Eius autem loci in quo id prouerbium est uerba haec sunt: non
uides . . . caninum. — Prandium autem abstemium, in quo nihil
potatur, caninum dicitur, quoniam canis uino caret.’ Cf. Athenaeus
I p. 32 d ‘Μνησθεος δ’ ὁ Αθηναῖος φησιν ὁ μέλαις οἰνός ἐστι
θρεπτικώτατος, ὁ δὲ λευκὸς οὐρανίκωτατος καὶ λεπτότατος, ὁ δὲ κιρ-
ρός ξηρὸς καὶ τῶν σιτίων πεπτικώτερος.’

EX INCERTIS SATVRIS. I Priscianus IX p. 487, 4 ‘Mulsi mul-
sum et mulctum: Sallustius — Varro in satira (satyra Par. 7496
m. s. satyra Bamb. m. s. in satira om. Sang.) . . .’ II Nonius
100, 1 ‘Dormitio. Varro Sexagesi — Et alio loco idem (id est
BL m. pr.) . . .’ Ad Endymiones Vahlenus anal. Non. p. 34 locum
rettulit. III Nonius 66, 23 ‘Politones, agrorum cultus diligentes,
ut polita omnia dicimus exulta et ad nitorem deducta. Ennius —
Varro . . .’ Neque hic locus alibi quam in saturis extitisse potest.
IV Nonius 59, 20 ‘Inpancre est inuadere; uerbum a graeco
tractum, quasi πᾶν κρέας consumere. Varro ecclesiam in’ sqq. Varro
Ecclesia: in Scaliger; cf. prolegg. p. 43. V Seruius in Verg. Aen. I
448 ‘Nexaeque aere trabes] Multi nixae legunt, non nexae, iuxta

ceteri || 1 πεψειν Voss. min. Magl. πψειν Thu. pepsein Pet. Gr Reg.
πεγειν Voss. mai. || Senarios Roeperus phil. IX 246 uoluit || 4 fg. Il
recte extut HLW || 5 mirum si ex Aldina mirum ex HLW || 7 hercle
si iam scripsi ercles iam Vahlenus an. Non. p. 9 ecclesiam HLW
Par. 7667 e culina cod. Fabri Ecclesia: Scaliger || arcem cod. Fabri
aream Aldina arctam Turnebus || impancrantur quidam ap. Bentinum
impancratur ed. 1483 impancratiarunt uel impancratiant Vahlenus ||
9 pessuli libratae Cassellanus Serui, qui solus hoc fg. continet ||

'Atque innixae [aéreae] in cárдинum túrbines
Tárdos —.

† VI

Huic similis [ex] curis expedita lamentatfr.

VII (4)

Macrobius Saturn. V 20, 13 'Ψαμμακόσια autem seorsum pro multis Varro saepe in Menippeis suis posuit.' 5

† VIII (7)

Nonius p. 206, 24 'Fulmentum neutrō, ut est in prouerbio, quo Varro utitur saepius: Fulmenta lectum scandunt.'

† IX (6)

Seneca Ἀποκολοκυντ. c. 8 'Ἐπικούρειος θεὸς' (sc. Claudius) 'non potest esse: οὐτε αὐτὸς πρᾶγμα ἔχει οὐτε ἄλλοις 10 παρέχει. Stoicus? quomodo potest rotundus esse, ut ait Varro, sine capite, sine praeputio?' 15

X (2)

Tertullianus apologetico c. 14 'Sed et Diogenes nescio quid in Herculem ludit et Romanus cynicus Varro trecentos Ioues — siue Iuppitros dicendos — sine capitibus in- 15 troducit.' Idem ad nationes I 10 'Sed et Diogenes nescio quid in Herculem lusit et Romani stili Diogenes Varro trecentos Ioues — seu Iupiteres dicendum est — sine capitibus inducit.'

† XI

Diomedes I p. 371, 23 'Haec de quattuor coniugationi- 20 bus, quae pertinent ad uerba, quae analogiae parent, qua-

Varronem qui ait ... Quae cum metrum creticum Varronis Atacini non esse ostendat, ad Menippeas referenda puto. VI Sergius in Do- natum p. 564, 17 K. 'Superuacula ponitur (sc. praepositio), ut apud Varronem ... ex enim superuacula est.' X Cf. proll. p. 10. 31. De

1 aereae addidi || 2 tardos turbines Cass. || Creticos institui, uerba constitui || 3 ex add. Keilius || expedit alamentatur cod. Lauantinus || 4 ψαμμακούσια Paris. deest Cantabr. Salisb. || 7 fulmentum lectum L || 9 επικούρηος Sangall. corr. Rhenanus || 10 ὁς οὐτε Fromondus || εχειτ Sang. πλρεχει id. corr. Rhenanus || 11 Senariūm in Varronis uerbis inesse Buechelerus putat || 15 Iupitros codd. plerique Iupiteres siue Ioues alii (in apol.) || 21 pertenent B

rum exempla passim perscripta sunt et sunt nota. Quae si quis conceperit animo, non facile labetur. Sunt enim evidenter exposita [et Lucilio] et Varroni Menippeo.'

XII (3)

Arnobius VI 23 'Vbi denique Apollo diuinus, cum a 5 piratis maritimisque praedonibus et spoliatus ita est et incensus, ut ex tot auri ponderibus, quae infinita congesserant saecula, ne unum quidem habuerit scripulum, quod 'hirundinibus hospitis,' Varro ut dicit Menippeus, ostenderet?'

† XIII

10 Ver blāndum uiget áruis [et] adést hospes hirúndo.

† XIV

Incertus de generibus nominum 263 'Pelleum generis neutri ut Varro: 'est ibi, inquit, si festinas, pelleum.'

† XV

Idem 269 'Porrum generis neutri; sed Varro: 'ponuntur tenues porri.'

† XVI

15 Idem 308 'Saccus generis masculini, ut Varro: 'uinum, cui nihil sacculus abstulit.'

Iouibus sine capitibus cf. fg. inc. IX et Krahnerus de Varr. phil. p. 9. Iuppiter Varroni est mundus (cf. e. c. Curio fg. I) ideoque rotundus; ceteros deos partes mundi esse uoluit, quos per irrisionem hic simul cum Ioue eorum quasi auctore omnes rotundos facit. XIII Augustinus de musica IV 15 'Notandum est, in principio positio minus pleno pedi aut ibidem reddi debitum per silentium — aut in fine — aut in aliquo de mediis loco, ueluti in hoc ...' Varronis est, cf. fg. XII. XIV—XVI si ad Varronem, ad saturas pertinere uidentur; sed ualde dubitanter hue rettuli, cum anonymous e quo petita sunt in scriptorum nominibus afferendis errori saepe sit obnoxius. Varroni falso adscripta. I Cf. proll. p. 48.

Keili || 1 et sunt om. *M* || 3 exposita [et Lucilio] et *Hertzius* cf. proll. p. 32 || et Varroni Menippeo om. edd. uett. || varrom *A* || 8 dicit Menippeus edd. se thenippeus cod. teste *Hildebrandio* sethenipeus teste *Crusio* dicit scite Menippeus *Hildebrandius* dicit iste M. *Oehlerus* || 10 et add. *Roeperus* phil. XVIII p. 457, qui uersum ionicum agnouit. *Frg. inuenit Krahnerus* Varr. *Curio* p. 20 || 11 pilleum Otto *Pte-* leum *Hauptius* ||

VARRONI FALSO ADSCRIPTA

I

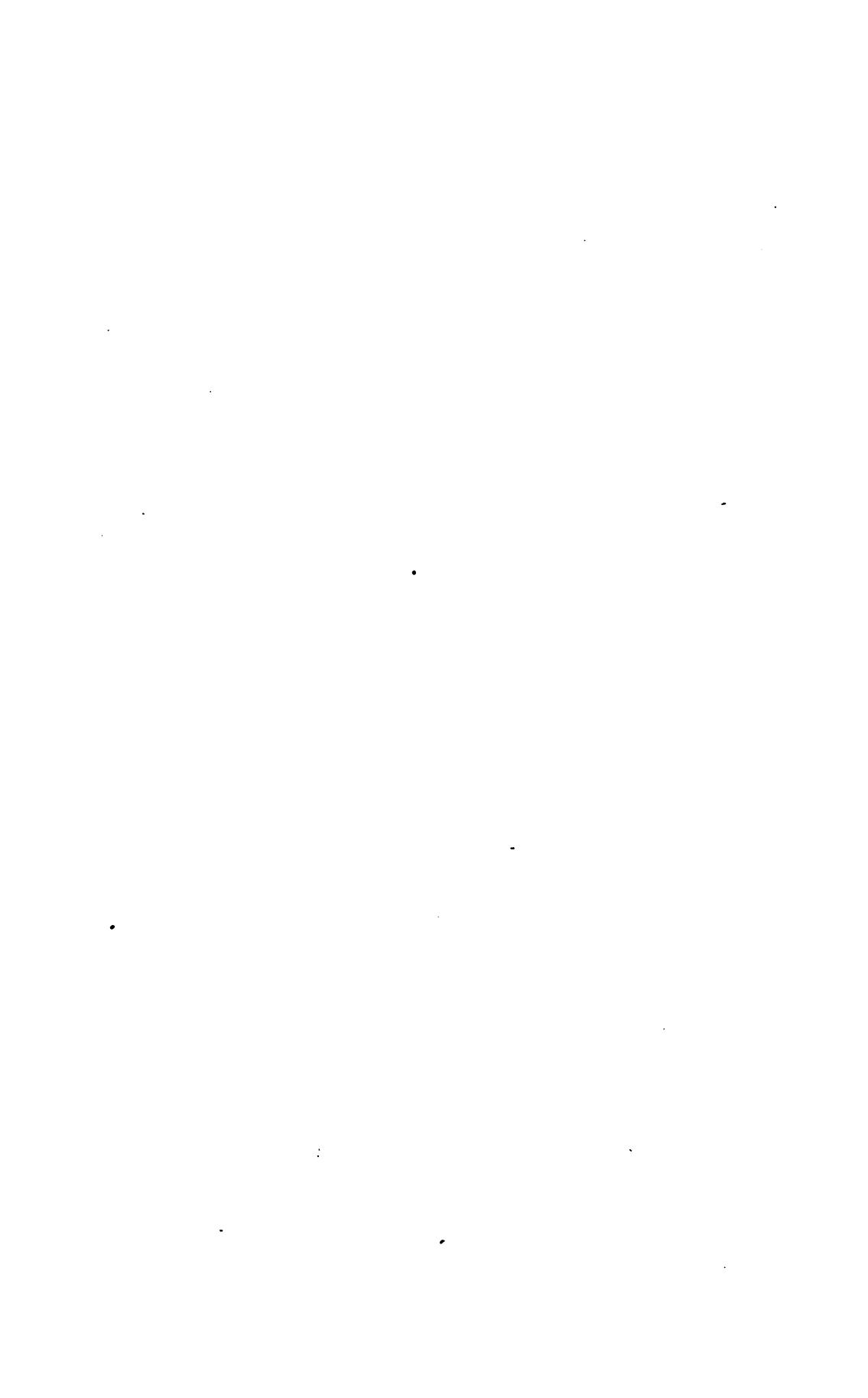
Fulgentius de abstr. serm. p. 561 ed. Basil. p. XII ed.
 Lersch. 'Varro in *Mystagogorum* libro ait: Semone-
 que inferius derelicto deum depinnato orationis attollam
 eloquio.'

II

Vid. *Andabatarum* fg. IX.

5

2 mystagogarum *Gudian.* 335 coll. *Bongarsii* 1 mistagogorum *Berol.*
 mystagogorum *Gudian.* 23 mistogāgarum *Bruxell.* 10083 ysagogarum
Bruxell. 9172 mysticorum *Merceerus* || 3 depennato *Brux.* 10083
Gudian. 23. *uulc. bas.* pennato *Iunius* pinnato *Prellerus myth.*
Rom. p. 79 || 4 alloquio *Brux.* 9172 coll. *Bongarsii* 2 codd.
Stauereni ||

APPENDIX

MENIPPI CYNICI RELIQVIAE

I

Diog. Laert. VI 101 'Τὰ δ' οὖν τοῦ κυνικοῦ βιβλία
ἐστὶ δεκατρία· Νέκυια, Διαθῆκαι, Ἐπιστολαὶ κεκομ-
ψενμέναι αἴπὸ τοῦ τῶν θεῶν προσώπου, Πρὸς
τὸὺς φυσικοὺς καὶ μαθηματικοὺς καὶ γραμματι-
κοὺς καὶ γονάτες (δόξας? cf. proll. p. 10) Ἐπικούρον
καὶ τὰς θρησκευομένας ὑπ' αὐτῶν εἰκάδας, καὶ
τἄλλα.'

II

Athenaeus XIV p. 664 e 'Ο δὲ κυνικὸς Μένιππος ἐν τῷ
ἐπιγραφομένῳ Ἀρκεσιλάῳ γράφει οὕτως· πότος τις ἦν
ἐπικωμασάντων τινῶν καὶ ματτύνην ἐκέλευσεν εἰσφέρειν λά-
καινά τις· καὶ εὐθέως περιεφέρετο περδίκεια ὄλτρα καὶ χή-
νεια ὀπτὰ καὶ τρύφη πλακούντων.'

† III

Diog. Laert. VI 29 'Φησὶ δὲ † Μένιππος ἐν τῇ Διο-
γένους πράσει, ὡς ἀλοὺς καὶ πωλούμενος ἡρωτήθη, τί
οἶδε ποιεῖν; ἀπεκρίνατο ἀνδρῶν ἀρχεῖν'. καὶ πρὸς τὸν κῆ-
ρυκα 'κήρυσσε' ἔφη 'εἴ τις ἐθέλει δεσπότην αὐτῷ πρίασθαι.'
καλυνθεὶς καθίζεσθαι 'οὐδὲν' ἔφη 'διαφέρει'. καὶ γὰρ τοὺς
ἰχθύς ὅπως ἀν κέοιντο πιπάσκεσθαι. θαυμάζειν τε ἔφη εἰ
χύτραν μὲν καὶ λοπάδα ὀνούμενοι κομποῦμεν. ἀνθρωπον
δὲ, μόνῃ τῇ ὄψει ἀρκούμενθα. ἔλεγε τῷ Ξενιάδῃ τῷ πρια-
μένῳ αὐτόν, δεῖν πείθεσθαι αὐτῷ, εἰ καὶ δοῦλος εἴη. καὶ
γὰρ εἰ λατρὸς ἦ κυβερνήτης ἦν δοῦλος, πεισθῆναι ἀν αὐτῷ.'

In appendicis adnotacione grauiora tantummodo afferam.
MENIPPVS III Μένιππος] ^{εγμιππος} codd. Ambrosii et Sambuci,
Menagius.

IV

Athenaeus XIV p. 629 c 'Καλεῖται δέ τις καὶ ἄλλη δορχησις κόσμου ἐκπύρωσις, ης μυημονεύει Μένιππος ὁ κυνικὸς ἐν τῷ Συμποσίῳ.'

V

Athenaeus I p. 32 c 'Ο γοῦν κυνικὸς Μένιππος ἀλμοπότιν τὴν Μύνδον φησίν.'

VI

Diog. Laert. VI 100 'Ἔνιοι δὲ τὰ βιβλία [αὗτοῦ] οὐκ αὐτοῦ εἰναι, ἀλλὰ Διονυσίου καὶ Ζωπύρου τῶν Κολοφωνίων, οἱ τοῦ παῖξεν ἔνεκα συγγράφοντες ἐδίδοσαν αὐτῷ ὡς εὖ δυναμένῳ διαθέσθαι.'

MELEAGRI CYNICI PRAETER EPIGRAMMATA
RELIQVIAE

I

Athenaeus XI p. 502 c 'Καὶ Μελέαγρος δ' ὁ κυνικὸς ἐν τῷ Συμποσίῳ οὐτωσὶ γράφει· καὶ τοσούτῳ πρόποσιν αὐτῷ βαρεῖαν διέδωκε, χυτρίδια βαθέα δώδεκα.'

II

Athenaeus IV p. 157 a 'Καὶ ἡ Νίκιον ἔφη· οὐδεὶς ὑμῶν, ἄνδρες γενειοσυλλεκτάδαι, ἵχθνυν ἐσθίει; ἢ καθάπερ ὁ πρόγονος ὑμῶν Μελέαγρος ὁ Γαδαρεὺς ἐν ταῖς Χάρισιν ἐπιγραφομέναις ἔφη τὸν Ὁμηρον Σύρον ὅντα τὸ γένος κατὰ τὰ πάτρια ἵχθνων ἀπεχομένους ποιῆσαι τοὺς Ἀχαιούς, διψιλεῖας πολλῆς οὐδῆς κατὰ τὸν Ἐλλήσποντον; ἢ μόνον ἀνέγνωτε συγγραμμάτων αὐτοῦ τὸ περιέχον λεκιθὸν καὶ φακῆς σύγχρισιν; ὁρῶ γὰρ πολλὴν παρ' ὑμῖν τῆς φακῆς τὴν σκευήν.'

MELEAGER Diog. L. VI 99 'Τὰ δὲ βιβλία αὐτοῦ (Menippi) πολλοῦ καταγέλωτος γέμει κατ' ἵσον τοὺς Μελέαγρον τοῦ κατ' αὐτὸν γενουένουν.' Meleager epigr. 127:

'Νάσος ἔμὰ θρέπτειρα Τύροις, πατρῷ δ' ἐμὲ τεκνοῖ
Ἀτθίς ἐν Ασσυρίοις ναιομένα Γαδάροις.
Εὐκράτεω δ' ἔβιαστον ὁ σὺν Μούσαις Μελέαγρος,
Πρῶτα Μενιππείαις συντροχάσας χόρισιν.'

cf. Anthol. gr. epigr. ἀδεσπ. 572. — II Eustathius in II. XI p. 868, 15 ed. Rom. '... ὁ Γαδαρεὺς Μελέαγρος τὸν Ὁμηρον εἰπὼν Σύρον ὅντα κατὰ τὰ ἐκείνω πάτρια ἵχθνων ἀπεχομένους ποιῆσαι τοὺς Ἀχαιούς, ἥρωας δηλαδή.'

† III

Diog. Laert. II 92 'Μελέαγρος δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῶν αἰ-ρέσεων φασὶν αὐτοὺς (i. e. Cyrenaicos) ἀχρησταὶ ἡγεῖσθαι τό τε φυσικὸν μέρος καὶ τὸ διαλεκτικόν. Αύνεσθαι γὰρ εὖ λέγειν καὶ δεισιδαιμονίας ἐκτὸς εἰναι καὶ τὸν περὶ θα-νάτου φόβον ἐκφεύγειν τὸν [τὸν] περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν λόγον ἐκμεμαθηκότα.'

M. TERENTI VARRONIS
LOGISTORICI

ATTICVS
De numeris

Censorinus 2, 2 sq. 'Scilicet ut Varro testatur in eo libro cui titulus est Atticus et est de numeris, id moris institutique maiores nostri tenuerunt, ut cum die natali munus annale genio soluerent, manum a caede et sanguine abstinerent, ne die qua ipsi lucem accepissent aliis demerent. Denique Deli ad Apollinis genitoris aram, ut Timaeus auctor est, nemo hostiam caedit. Illud etiam in hoc die obseruandum, quod genio factum neminem oportet ante gustare quam eum qui fecerit.'

CALENVS

Duces cum primum hostilem agrum introitum ierant, ominis causa prius hastam in eum agrum mittebant, ut castris locum caperent.

ATTICVS Cf. Sidonius Apollinaris epp. VIII 6 'Varronem logistoricum sicut poposceras et Eusebium chronographum misi.' Si etiam Varronis liber ad chronographiam pertinebat, Atticus uidetur mihi fuisse, cf. proll. p. 37 not. 6. 'De muneribus' Manutius, Ritschelius. — Cf. Seruius ad Aen. III 85.—

CALENVS Seruius ad Aen. IX 53 'Varro in Caleno ita ait...' —

CATVS
De liberis educandis

I

Quod petisti, ut cius educationis fierem tibi socius,
quoad potui, adminiculaui tuam uoluntatem scribendo.

II

Ex quo perspicuum est, maiorem curam habere nos
marsuppii quam uitae nostrae.

III

Mala enim consuetudo diu inroborata est inextinguibilis.

IV

Velim mehercules, inquit, ipse usu magno puerilitatis
formulam audire.

V

Educit enim obstetrix, educat nutrix, instituit paedago-gus, docet magister.

VI

Vt qui contra celeriter erant nati, fere Numerios prae-nominabant, quod qui cito facturum quid se ostendere uolebat, dicebat, numero id fore; quod etiam in partu pre-cabantur Numeriam, quam deam solent indigetare etiam pontifices.

VII

Hisce manibus lacte fit, non uino: Cuninae propter cunas, Ruminae propter rumam, id est prisco uocabulo mammam, a quo subrumi etiam nunc dicuntur agni.

VIII

Eam nutricem oportet esse adulescentem: anuis enim ut sanguis deterior, sic lac. Lac enim, ut quidam dicunt physici, sanguinis spuma.

IX

Magnum est enim, ut Ariston scribit, in primordio pueruli, quemadmodum incipiat fingi; ad id quasi euadet.

CATVS I Nonius 77 s. u. Adminiculaui. Varro Cato uel de liberis educandis (sic ap. Non. ubique)... II Nonius 141 s.u. Marsuppium. et quo N(onius). III Nonius 131 s.u. Inextinguibilis. male N inprob- rata Bamb. inprorata LW IV Nonius 494 s.u. Puerilitas. mehercu- lis N V Nonius 447 s. u. Educere et educare. hoc et N VI Nonius 352 s. u. Numero. prae-muniebant N quid se] quis sine N Num- riet N VII Nonius 167 s. u. Rumam. Hisce numinibus Prelle- rus. Cunina N VIII Nonius 494 s. u. Anuis. IX Nonius 308 s. u.

X

Cum primo cibo et potionc initiaarent pueros, sacrificabantur ab edulibus Edusae, a potionc Potinae nutricis.

XI

Nutrix haec omnia faciebat in uerbenis ac tubis sine hostia, ut Deli ad Apollinis Genetui aram.

XII

Alii adferunt libum ac turundam.

XIII

Nonius 532 'Statilinum et Statanum et Fabulinum praesidis Deos Varro Cato uel de liberis educandis puerilitatis affirmat: Vti Statano et Statilino, quorum nomina habent scripta pontifices, sic cum primo fari incipiebant, sacrificabant diu Fabulino.'

XIV

Cum cibum ac potionem buas ac pappas uocent et matrem mammam, patrem tamam.

XV

Vt faciunt pleraque, ut adhibeant praecantrices nec medico ostendant.

XVI

Vt cibo utatur modico et idoneo, ut uitet acria, ut est sinapi, cepa, alium.

XVII

Gellius IV 19 'Pueros inpubes compertum est, si plurimo cibo nimioque somno uterentur, hebetiores fieri ad ueterni usque aut eluci tarditatem, corporaque eorum inprocera fieri minusque adolescere. Idem plerique alii medicorum philosophorumque et M. Varro in logistorico scripsit, qui inscriptus est Catus aut de liberis educandis.'

Fingere. at L m. s. W euadat N. X Nonius 108 s. u. Edusam et Potinam. Cum ... nutrici. primo] pro N Aedusae N a potina N Pontinae nutrici N. — Nonius 480 s. u. Sacrificari. Cum ... nutrici. cibo] ribus N Aedusae N Pontinae om. N nutrici N. Educaee Prellerus XI Macrobius Satt. III 6, 5. [Varro add. Meursius] Cato de liberis educandis. XII Nonius 552 s. u. Turunda. XIII uti scripsi ali N alii Prellerus XIV Nonius 81 s. u. Buas. docent N. XV Nonius 494 s. u. Praecantrices. ostendunt N. XVI Nonius 201 s. u. Cepa feminini. sinape N.

XVIII

† Fortuna se illos non natura praestare, si quid his
datum sit esculentum.

XIX

Mihi puer modica una fuit tunica et toga, sine fa-
sceis calcementa, ecus sine ephippio, balneum non cotti-
dianum, alueus rarus.

XX

Alii ita sunt circumtonsi et tertii atque unctuli, ut
mangonis esse uideantur serui.

XXI

Itaque Ambraciae primum capillum puerilem demptum,
item cirros ad Apollinem ponere solent.

XXII

Remotissimum ad discendum formido ac nimius timor
et omnis perturbatio animi; contra delectatio protelat ad
discendum.

XXIII

Non solum qui primus in alterutra re praestet alios,
sed etiam qui sit secundus et tertius.

XXIV

Omnia, inquam, in docendis pueris, quae dempta non
prohibent uerum bonum fieri, mediocria sunt.

XXV

Omnes enim qui locuntur habere debent quosdam
melos.

XXVI

Melos alterum in cantibus est bipertitum; unum quod
est in assa uoce, alterum quod uocant organicon.

XXVII

Persae propter exercitationes puerilis modicas eo sunt

XVIII Nonius 108 s. u. Esculentum. fortunas se Leid. XIX Nonius
108 s. u. Ephippium. calcamenti N. XX Nonius 179 s. u. Tertia.
ita] ta N magonis N XXI Nonius 94 s. u. Cirros. XXII Nonius
363 s. u. Protelare. nimis N protelo N disce(n)dunt N XXIII No-
nius 502 datius pro ablativo (?) XXIV Nonius 520 s. u. Modestia.
quaedam ta Guelf. mediocria modica sunt N. XXV Nonius
213 s. u. Melos. loquuntur W debeant N. XXVI Nonius 77 s. u.

consecuti corporis siccitatem, ut neque spuerent neque emungerentur sufflatoue corpore essent.

XXVIII

Vel maxime illic didici, et sitienti uideri aquam mulsum [et] esuriensi panem cibarium silagineum et exercitato somnum suauem.

XXIX

Et ut in grege opilio oves minus idoneas remouere solet, quas reiculas appellant: saepe enim unus puer petulans atque impurus inquinat gregem puerorum —.

XXX

Ab huiuscemodi lusionibus radices crudelitas agere solet.

XXXI

Quare meliusculae consuetudinis puerilis illorum, qui suis catellis ministrant quod edant.

XXXII

Vt puellae habeant potius in uestitu chlamydas, encombomata ac parnacidas quam togas.

XXXIII

Etenim nulla quae non didicit pingere potest bene iudicare, quid sit bene pictum a plumario aut textore in puluinaribus plagis.

XXXIV

Non inserunt manus opificio, qui byssso uel lino quid faciunt aut palma; nam liberi quaestuis causa diribunt suas res pueris.

XXXV

Itaque domi rituis nostri qui per deum Fidium iurare uult, prodire solet in compluuium.

Assa uoce. XXVII Nonius 395 s. u. Siccum. Persae . . . essent. eo se consulti N spuerentur N. — Nonius 481 s. u. Emungerentur. Eo . . . emungerentur. sunt om. N. ut om. N. XXVIII Nonius 88 s. u. Cibarius. uideri aquam Iunius teriacam N et addo silicinum L. XXIX Nonius 168 s. u. Reiculas oves, inquinat Ald. inquit N. XXX Nonius 133 s. u. Lusus uel lusio. XXXI Nonius 94 s. u. Catellos. edent N. XXXII Nonius 542 s. u. Encombomata. pernacidas Guelf. XXXIII Nonius 162 s. u. Plumarium, a om. N. plagiis N. XXXIV Nonius 483 s. u. Quaesti uel quaestuis. inserunt scripsi insuarum Bamb. Leid. insinuarum Guelf. manu N. quibus al- melino N. correxi. lib II N deribant N XXXV Nonius 494 s. u. Rituis. diuum Scaliger.

XXXVI

Id quod postea uirum esse . . .

XXXVII

Gellius XX 11, 4 'Sculnam scriptum esse in logistico M. Varronis, qui inscribitur Catus . . . Lauinius . . admonet.'

CVRIO

De deorum cultu

I

Augustinus de ciu. dei VII 9 'Iouem . . non aliud possunt existimare quam mundum . . In hanc sententiam etiam quosdam uersus Valerii Sorani exponit idem Varro in eo libro, quem seorsum ab istis de cultu deorum scripsit, qui uersus hi sunt:

Iuppiter omnipotens regum rerumque deumque

Progenitor genetrixque, deum deus, unus et omnes.

Exponuntur autem in eodem libro ita, ut eum marem existimarent qui semen emitteret, feminam, quae acciperet; Iouemque esse mundum et eum omnia semina ex se emittere et in se recipere; qua causa, inquit, scripsit Soranus 'Iuppiter progenitor genetrixque' nec minus cum causa unum et omnia idem esse. Mundus enim unus et in eo uno omnia sunt.'

II

Tres arae sunt in circo medio ad columnas, in quibus stant signa: in una inscriptum 'dis magnis', in altera 'dis potentibus', in tertia 'dis Terrae et Caelo.' In haec duo diuisus mundus.

III

Terentius quidam cum haberet ad Ianiculum fundum et bubulcus eius iuxta sepulcrum Numae Pompilii traiciens aratrum eruisset ex terra libros eius, ubi sacrorum insti-

XXXVI Nonius 367 s. u. Propter. an uerum?

CVRIO Cf. prolegg. p. 37 not. 4 II Probus in Verg. ecl. 6, 31 p. 21, 8 K. 'Varro in logistico, qui inscribitur Curio de' deorum cultu, cognomenta magnorum deorum . . .' III Augustinus de ciu. dei VII 34 'Apud eundem Varronem legitur in libro de cultu deorum: . . .' Cf. Manius satra.

tutorum scriptae erant causae, in urbem pertulit ad praetorem. At ille cum inspexisset principia, rem tantam detulit ad senatum. Vbi cum primores quasdam causas legissent, cur quidque in sacris fuerit institutum, Numae mortuo senatus adsensus est eosque libros tamquam religiosi patres conscripti praetor ut combureret censuerunt.

IV

Augustinus ib. VII 35 'Nam et ipse Numa . . hydromantian facere compulsus est, ut in aqua uideret imagines deorum . . a quibus audiret, quid in sacris constituere atque obseruare deberet. Quod genus diuinationis idem Varro a Persis dicit allatum, quo et ipsum Numam et postea Pythagoram philosophum usum fuisse commemorat, ubi adhibito sanguine etiam inferos perhibet sciscitari et *νεκρομαντεῖαν* graece dicit uocari. . . . Varro illorum saecorum alias nescio quas causas uelut physicas interpretatur . . . Quod ergo aquam egesserit id est exportauerit Numa Pompilius, unde hydromantian faceret, ideo nympham Egeriam coniugem dicitur habuisse, quemadmodum in supradicto libro Varronis exponitur.'

† V

Seruius in Aen. III 359 'Varro autem quattuor genera diuinationum dicit: terram aërem aquam ignem, geomantis aeromantis pyromantis hydromantis.' Idem dicit Isidorus origg. VIII 9, 13. Ioannes Sarisb. Policr. I 11.

GALLVS FVNDANIUS

De admirandis

I

Seruius in Georg. III 113 'De hoc Varro in libro qui Mirabilium inscribitur: Erichthonium primum quattuor iunxisse equos ludis qui Panathenaica appellantur.' Philargyrus ibid. 'Varro in libro qui Admirabilem inscribitur Erichthonium ait primum equos quattuor iunxisse ludis qui Panathenaea appellantur.'

II

Arnobius VI 3 'Templorum si quaeris audire quis prior fuerit fabricator, aut Phoroneus Aegyptius aut Me-

rops tibi fuisse monstrabitur aut, ut tradit in Admirandis
Varro, Louis progenies Aeacus.'

III

Secundo de statuis aquis, ut sunt lacus et stagna et
putea et maria.

IV

In mare aquam frigidam oriri.

V

Inter Italiam et Siciliam qui est fretus inter Rhegium
et Messanam.

VI

In Sicilia quoque manu capi murenas flutas, quod eae
in summa aqua pre pinguedine flutentur.

VII

Vinum quod ibi natum sit in quodam loco si praegnans
biberit, fieri ut aboriatur.

VIII

In silua mea est glis nullus.

IX

Magnum mendum.

X

Infriasse papauerem.

XI

Perdicas Boeotios.

LATERENSIS

Parsurus pecuniis bene partis.

GALLVS FVNDANIVS III Nonius 217 s. u. Putei neutro. 'Varro
Gallo uel Fundanio (uel om. Leid.) de miris . . . , putei N. IV Char-
risius p. 61. 137. Priscianus p. 331. 'Varro in Fundanio.' V Nonius
205 s. u. Fretum masculini. 'Varro Gallo aut Fundania.' Regium N.
VI Macrobius Sat. III 15, 8 'M. Varro in libro qui inscribitur Gallus
de admirandis.' VII Nonius 71 s. u. Aboriatur. 'Varro pro Callio
uel Fundanio de admirandis rebus.' VIII Charisius p. 90. 131. 'Varro
in Admirandis.' IX Charisius p. 72. Incertus p. 2791 Putsch. 'Varro
in Admirandis.' X Nonius 220 s. u. Papauer. 'Varro Adnoprandidis.'
infriassene N. Charisius p. 83 'Varro in Admirandis.' Incertus de
gen. nom. 258 'Varro'. XI Nonius 218 s. u. Perdicas. 'Varro in
Admirandis.' ueotios N.

LATERENSIS Diomedes p. 368. Priscianus X p. 511.

MARIVS
De fortuna

I

Schol. Veron. in Aen. VII 681 'Hic (Caeculus) collecticiis pastoribus Praeneste fundauit. Hunc Varro a Depidiis pastoribus educatum ipsique Depidio nomen fuisse et cognomentum Caeculo tradit libro qui inscribitur Marius aut de fortuna.'

II

Macrobius Sat. III 18, 6 'Est autem natio hominum iuxta agrum Praenestinum, qui Carsitani uocantur ἀπὸ τῶν καρκίνων, cuius rei meminit Varro in logistorico qui inscribitur Marius de fortuna.'

MESSALA
De ualetudine

Probus in Verg. ecl. 6, 31 p. 20 K. 'Varro etiam in logistorico quem inscripsit Messala de ualetudine, ait, antiquos agrestes uenandi peritos, cum plurimum in siluis agerent, quod ueluti Diana duce ad inuestigandas feras solas et deuias siluas peterent, Deuianam appellasse Deam, mox Dianam quod intellegerent, eandem esse quae diem nascentibus daret.'

NEPOS
Charisius p. 59 'Varro in Nepote haec praesepes dixit.'

ORESTES
De insania

Gellius XIII 4 'In libro M. Varronis, qui inscriptus est Orestes uel de insania, Olympiadem Philippi uxorem festiuissime rescriptsisse legimus Alexandro filio. Nam cum is ad matrem ita scripsisset: 'Rex Alexander, Iouis Hammonis filius, Olympiadi matri salutem dicit', Olympias ei rescriptsit ad hanc sententiam: 'Amabo' inquit 'mi fili, quiescas neque deferas me neque criminere aduersum Iunonem; malum mihi prorsus illa magnum dabit, cum tu me litteris tuis pelicem esse illi confiteris.'

PIVS
De pace

Gellius XVII 18 'M. Varro . . . in libro quem scripsit Pius aut de pace C. Sallustium scriptorem seriae illius et seuerae orationis . . . in adulterio deprehensum ab Annio Milone loris bene caesum dicit et, cum dedisset pecuniam, dimissum.'

SCAEVOLA
Et ut matrem audiui dicere.

SCAVRVS
I

Seruius in Georg. I 19 postquam Triptolemi historiam fere ad hymni Homerici exemplar fuse narravit, pergit: 'Cererique sacra primus instituit, quae θεσμοφόρια graece dicunt, ut [ait] Varro de scenicis originibus II et in Scauro.'

II

Charisius p. 77 'Varro in Scauro baltea dixit et Tuscum uocabulum ait esse.'

III

Glutinum ferunt Daedalum inuenisse.

IV

Charisius p. 106 et Incertus p. 2796 P. 'Varro in Scauro palumbi dicit.'

SISENNA
De historia

Quodsi non horum omnium similia essent principia ac postprincipia, susque deque esset.

SCAEVOLA Macrobius de diff. et soc. graec. lat. uerb. 19, 32.
'Varro in Scaeula.'

SCAVRVS Cf. prolegg. p. 37 not. 7. I dicunt ut scripsi dicuntur libri ait addidi 'II et' scripsi uel libri III Charisius p. 88. 131. 'Varro in Scauro.'

SISENNA Gellius XVI 9, 5 'M. Varro in Sisenna uel de historia . . .'

TVBERO

De origine humana.

I

Caelum ut testa, item ut uitellum terra; inter illa duo quasi *λημὰς* inclusus aér, in quo calor.

II

Probus in Verg. ecl. 6, 31 p. 19 K. 'In eodem etiam libro Varro interpretatur uitellum appellatum, quia generet uitalia.'

III

Censorinus c. 9 'Hac Chaldaeorum sententia explicata transeo ad opinionem Pythagoricam Varroni tractatam in libro, qui uocatur Tubero et intus subscribitur de origine humana ... Alii enim plerique, cum omnes partus non uno tempore fiant maturi, una tamen eademque tempora omnibus conformandis dederunt, ut Diogenes Apolloniates, qui masculis corpus ait quattuor mensibus formari et feminis quinque, uel Hippo, qui diebus LX infantem scribit formari et quarto mense carnem fieri concretam, quinto unguis capillumque nasci, septimo iam hominem esse perfectum: Pythagoras autem quod erat credibilius dixit, partus esse genera duo, alterum septem mensum, alterum decem, sed priorem aliis dierum numeris conformari, aliis posteriorem. Eos uero numeros, qui in unoquoque partu aliquid adferunt mutationis, dum aut semen in sanguinem aut sanguis in carnem aut caro in hominis figuram conuertitur, inter se collatos rationem habere eam quam uoces habent quae in musice σύμφωνοι uocantur.'

De moribus

Macrobius Satt. III 8, 9 'Varro de moribus morem dicit esse in iudicio animi, quem sequi debeat consuetudo.'

TVBERO Cf. Aborigines satira [περὶ ἀνθρώπων φύσεως]. Wilmanns de Varr. libr. gramm. p. 36 etymologias Varronis ap. Lactant. de opificio dei ad corporis partes pertinentes huc refert. I Probus in Verg. ecl. 6, 31 p. 19 K. 'Varro mundo ouum comparauit in logistorico qui inscribitur Tubero de origine humana, sic dicens ...' uitellum ut codd. humor quasi codd., humor est glossema.

Cf. Seruius in Aen. VII 601 'Varro uult morem communem consensum omnium simul habitantium, qui inueteratus consuetudinem facit.'

De philosophia

Cf. Augustinus de ciu. dei XIX 1–3 qui locus, prae-
sertim cum non sit certissimum, librum esse logistoricum,
longior est quam qui hic exscribatur. Continet disputa-
tionem de summo bono, quod uariis modis ita peti possit,
ut CCLXXXVIII inde sectae oriantur. Quas deinde ad
XII reducit principales. Virtutem autem coniunctam cum
primigeniis naturae summum esse bonum, hanc suam esse
profitetur sectam; quod bonum qui habeat, eum esse beatum
eumque homines deosque diligere. — Locus legitur in
ed. Varron. Bipont. p. 328—336. Cf. prolegg. p. 38 not. 3.

[TANAQVIL]

De pudicitia

I

Non modo absens quicquam de te sequius cogitabit,
sed etiam ruminabitur humanitatem.

II

Seruius in Verg. Aen. IV 45 'Varro de pudicitia ait,
auspices in nuptiis appellatos ab auspiciis, quae ab marito
et noua nupta per hos auspices captabantur in nuptiis.'

De saeculis

Seruius in Verg. Aen. VIII 526 'Varro de saeculis
auditum sonum tubae de caelo dicit.' Cf. Plutarchus Sulla 7.
Suidas s. u. Σύλλας. Censorinus 17.

Ex incerto logistorico

Seruius in Verg. Aen. V 80 'Salue et uale secundum
Varronem in logistoricis synonyma sunt.' Idem XI 97
'Varro in libris logistoricis dicit, ideo mortuis salue et

[TANAQVIL] Cf. prolegg. p. 38 not. 2. I Nonius 166 s. u. Ru-
minari. cogitauit N, corr. Turnebus ruminabit suam Klussman-
nus ann. philol. XIV 1848 p. 479. Iamb. septt. Vahlenus p. 73 insti-
tuit; Kochius exx. critt. p. 31 troch. sept. inceperat. — Saturam
Oehlerus et Ritschelius de logist. p. XIV dixerunt. —

uale dici, non quod aut ualere aut salui esse possint, sed quod ab his recedimus, eos nunquam uisuri.'

VARRONIS EPISTVLAE

Ad Caesarem

I

Conuocat Ptolemaeum cinaedologon, Nicona petauristen, Diana *αὐλοτούρων*.

II

'Interea prope ad occidentem solem horrescit mare.'

III

Quem simulac Romam uenisse mihi 'attigit auris nuntius, Extemplo méos in curriculum contuli propere pedes.'

Ad Fabium

Quod facie Satyrorum similes sunt, quod naso simi sunt eidemque inberbi.

Ad Fufium

Si hodie noenum uenis, cras quidem si ueneris meridie die natali Fortis Fortunae, Quintiporis Clodi Antiphofies ac poemata eius gargaridians dices:

'O fortuna, o fórs fortuna, quántis commoditáibus
Hunc diem —.'

EPISTVLAE. Hoc loco et 'epistulas Latinas' praetermitto, quarum fgg. adscrispsi p. 43, nec mihi negotium est cum 'epistulis quaestionibus', docto opere, quibus etiam epistulam ad Ser. Sulpiciem adtribuo. I Nonius 56 s. u. Petauristae. 'Varro Epistula ad Caesarem...' II Nonius 423 s. u. Horrendum. 'Varro Epistula ad Caesarem...' Est uersus Pacuui 411 Rb. e memoria adlatuus 'Interea prope iam occidente sole inhorrescit mare.' III Nonius 263 s. u. Curriculus. 'Varro in Epistula Iuli Caesaris...' Hunc locum duobus septenariis constare uidit Buechelerus p. 449, quos etiam usque ad Extemplo Cicero ad Att. XIII 47, 1, ex Ennii fortasse Iphigenia, adferat; sed utrumque scriptorem uerba libere mutasse.

Ad Fabium Nonius 493 s. u. Inberbi. Satyrorum Mercerus Saturnorum N naso simi scripsi maximi N (maxima Bamb.)

Ad Fufium Nonius 144 s. u. Noenum: Si... Fortunae. Nonius 117 s. u. Gargariare: Quintiporis... fors fortuna. Nonius 425 s. u. Fors et fortuna: Dices... diem. Antiphofies scripsi antforiae N [cum] Q. Cl. Antiphone Buechelerus anaphoras Mommsenus. Versus suos Clodius ex Terenti Phormione V 6, 1. 2 furatus est (cf. adn. ad Bimarci fg. I), sed a Geta ad Antiphonem transtulit.

Ad Marullum

Vtrum meridie an uesperi libentius ad obbam accedas,
locus actus aduentus declarauit.

Ad Neronem

I

A lare familiare.

II

Incertus de gen. [nom. 318] 'Simpulum gen. neut. ut
Varro in Neronem.'

Ad Varronem

Nam si tuam heri redam non habuissem, uarices ha-
berem.

VERSVS VARRONIANI

quotquot praeter saturarum fragmenta extant

I

Capélla Homeri cándida haec tumulum índicat,
Quod hác Ietae mórtuo faciúnt sacra.

II

Híc Demétrius aéreas tot áptust,
Quót lucís habet ánnus ábsolutus.

III

'Et tamen non demólio rostra.

IV

Paréctatoe adsunt; múlierem Venús capit.

Ad Marullum Nonius 545 s. u. Obba.

Ad Neronem I Charisiu p. 130 'Varro ad Neronem.'

Ad Varronem (propinquum aliquem suum?) Nonius 27 s. u. Va-
rices: Nam si ... haberem uarices. Nonius 167 s. u. Reda: Quod si
... uarices haberem.

VERSVS VARRONIANI I Gellius III 11, 6 'M. Varro in libro
de imaginibus primo Homeri imagini epigramma hoc apposuit ...'
tumultum libri aciete Vat. Reg. hacietē Rott. II Nonius 528
s. u. lucis 'Varro Ebdomadum sub imagine Demetri ...' Dem. est
catus quod N; corr. Scaliger et Schraderus. III Diomedes p. 400
'Varro in poetico libro' cf. prolegg. p. 16 not. 1. IV Nonius 67
s. u. parectatoe 'Varro de compositione saturarum ...' Cf.
proll. p. 46. 56. 'Adsunt mulierque múlierum V. caput' Roeperus.

P. TERENTI VARRONIS ATACINI
RELIQVIAE

ARGONAVTAE

Liber I

I

Ecce uenit Danai multis [post gentibus ortus].
Namque satus Clytio, Lerni quem Naubolus † ex se,
Lernum Naupliades Proetus, sed Nauplion edit
Fil[ia Amymone] Danai, [Neptunia coniunx.].

† II

Tuque Lycaoniae mutatae e semine nymphae,
Quam gelido raptam de uertice Nonacrinae
Oceano prohibet semper se tingere Tethys,
Ausa suaे quia sit quondam succumbere alumnae.

† III

Tiphyn [at] aurigam celeris fecere carinae.

IV

Quos magno Anchiale partus adducta dolore
Et geminis capiens tellurem Oeaxida palmis
Edidit in Dicta.

P. VARRO ATACINVS Vide quae dixi in praefatione. —

ARGONAVTAE Vulgo Argonautica; ego scriptorum testimonia sequor. De hoc carmine cf. Ouidius amorum I 15, 21 'Varronem primamque ratem quae nesciat aetas?' Idem art. am. III 335 'Nota sit et Sappho — Dictaque Varroni fuluis insignia uillis Vellera germanae, Phryxe, querenda tuae.' Idem Tristium II 439 sq. et epp. ex Ponto IV 16, 21 'Veliuolique maris uates, cui credere possit Carmina caeruleos compositisse deos.' Propertius II 84, 85. Statius silu. II 7, 77. — Liber I I Scholia Veronensia in Verg. Aen. II 82. Supplementa partim Keilii partim Vngeri partim mea sunt. 'Varro Argonautarum primo.' Cf. Apollonius Rhodius, quem hoc opere Varro interpretatur, I 133 sqq. II Hyginus fab. 177 'in creticis (Arateis Barthius) uersibus.' Corruptelam non possum sanare, sed Vngero (progr. gratul. Friedland. 1861) assentior uersus hac transferenti, non propter eius conjecturam 'in Argonauticis Varronis' sed propter Apoll. Rhod. I 154 sqq., cf. Vngerus p. 6. Eadem p. 7 sq. uersum ap. Lactant. Narr. Fab. II 6 hue ferenti non assentior. III Charisius p. 272, Diomedes p. 457, Donatus, Pompeius, Beda. Versus anonymous. Vngerus Keiliusque huc recte retulere cl. Apoll. Rhod. I 395 sqq. IV Seruius in Verg. ecl. 1, 66. 'Varro.' Cf. Apoll. Rhod. I 1129 sqq.

Liber II

I

Probus in Vergil. Georg. I 14 'Insula est Cea . . . Ibi existimatur pestilentia fuisse pecorum et armentorum grauis propter interitum Actaeonis. Aristaeus monstrante Apolline patre profectus est in insulam Ceam et ibi sacrificio facto aram Ioui Icmaeo constituit, qui placatis flatibus et aestu, qui necabant pecora et armenta, liberauit ea. Ipse autem post excessum uitiae imperante oraculo Apollinis ab immorantibus in ea insula relatus in numerum deorum appellatus est Nomius et Aegoros, quod et agresti studio et cura pecorum armentorumque non mediocriter profuerat hominibus. Traditur haec historia de Aristaeo in corpore Argonautarum a Varrone Atacino.'

II

Te nunc Coryciae tendentem spicula nymphae
Hortantes 'o Phoebe' et 'Ieie' conclamarunt.

III

Frigidus et siluis aquilo decussit honorem.

Liber III

I

Desierant latrare canes urbesque silebant;
Omnia noctis erant placida composta quiete.

II

Cuius ut aspergit torta caput angue reuinctum.

Liber IV

I

Cum te flagranti deiectum fulmine, Phaethon.

II

Semianimesque micant oculi lucemque requirunt.

Liber II I Cf. Ap. Rhod. II 500 sqq. II Audacis de Scauri et Palladii libris excerpta in cod. Bern. 336 saec. IX (cf. Wnellnerus de Varr. Atac. p. 20) 'Varro in Argonautis.' Cf. Ap. Rhod. II 711 sq. III Seruius in Georg. II 404 'Varronis uersus.' Cf. Ap. Rhod. II 1102. Liber III I Seneca coñtr. III 16. 'Optimi uersus Varronis.' Cf. Ap. Rhod. III 749 sq. II Charisius p. 90, Nonius p. 191, Incertus p. 2777 Putsch. 'Varro Atacinus.' Cf. Ap. Rhod. III 1214 sq. Liber IV I Quintilianus I 5, 18 'P. Varro.' Cf. Ap. Rhod. IV 597 sq. II Seruius in Aen. X 396 'Varro Atacinus' uersum Ennii in suum

III

Feta feris Libye.

Ex libro incerto

Probus in Verg. Georg. II 126 'Pars Parthorum **Media** est appellata a Medo, filio Medeae et Aegei, ut existimat Varro, qui quattuor libros de Argonautis edidit.'

CHOROGRAPHIA

Prooemium

I

Vidit et aetherio mundum torquerier axe
 Et septem aeternis sonitum dare uocibus orbes,
 Nitentes alii alias, quae maxima diuis
 Laetitia est. At tunc longe gratissima Phoebi
 Dextera consimiles meditatur reddere uoces.

II

Ergo inter solis stationem et sidera septem
 Exporrecta iacet tellus; huic extima fluctu
 Oceani, interior Neptuno cingitur ora.

III

At quinque aetheriis zonis accingitur orbis
 Ac ustant imas hiemes mediarnque calores:
 Sed terrae extremas inter mediarnque coluntur,
 Quas solis ualido nunquam uis atterat igne.

Europa

I

Tutum sub sede fuissent.

carmen transtulit. Cf. Ap. Rhod. IV 1525 sq. III Philargyrus in Verg. Georg. III 176 'Varro Atacinus.' Cf. Ap. Rhod. IV 1562. Incertum. Fortasse e Chorographia.

CHOROGRAPHIA ortographia Prisciani codd. optimi Chorographia Bern. in mg. cosmographia Zwicc. 2 Heidelb. Hoc opus est interpretatio Alexandri Ephesii τοῦ Αὐγεῶν, cf. Roeperus philol. XVIII p. 433. Strabo XIV p. 642. Fragmenta ordine composui; ad ea cf. Theon Smyrnaeus astron. p. 182 sqq. Martin. I Marius Victorinus p. 2503 P. 'Varro.' II Priscianus p. 100 'Varro in ortographia (u. s.)' III Isidorus de nat. rer. c. 10 'Varro.' u. 4 quam . . . ut auferat libri. uis scripsi, atterat Wuellnerus. Cf. Reifferscheidius Sueton. p. 197 sq. — Europa I Glossae Festo Muelleri adiectae p. 381 'Varro in Europa.'

† II

Munitus uicus Caralis.

Asia

Indica non magna nimis arbore crescit arundo;
Illius e lentis premitur radicibus humor,
Dulcia cui nequeant succo concedere mella.

Africa

Cingitur Oceano, Libyco mare, flumine Nilo.

EPHEMERIS

I

Nubes [ut] uellera lanae

Stabunt.

II

Tum liceat pelagi uolucres tardaeque paludis
Cernere inexpleto studio certare lauandi
Et uelut insolitum pennis infundere rorem.
Aut arguta lacus circumuoluit hirundo.

III

Et bos suspiciens caelum (mirabile uisu)
Naribus aërium patulis decerpsit odorem
Nec tenuis formica cauis non uehit oua.

BELLVM SEQVANICVM

Liber II

Deinde ubi pellicuit dulcis leuis unda saporis.

II Consentius p. 2031 P. 'Vt ecce ait cinus (ut dicit Atacinus conieci) ...' — Asia Isidorus origg. XVII 7, 58 'Varro.' nimis Vossius magnum in ebore codd. — Africa Charisius p. 61. 137. Priscianus VII p. 331. 'Varro Atacinus.'

EPHEMERIS Cf. Bergkius mus. phil. I 372 sqq. Hoc opere Varro Aratum interpretatus est. I Seruius in Verg. Georg. I 397 'Varro in Epimenide' corr. Bergkius. Cf. Aratus u. 206 sq. ut addidi Nec nubes Bergkius. II. III Seruius ib. I 375: 'Varro et Vergilius Aratum secuti sunt.' Huius cf. u. 210 sqq. 222 sqq.

BELLVM SEQVANICVM Priscianus X p. 497 'P. Varro bellum Sequani libri II.' Glossarium Isidori s. u. prolicere. 'Varro: De-mum ubi prolicuit dulcis unda.' Glossarium ap. Mai. class. auctt. VIII 470 s. u. prolicere. 'Varro: Deinde ubi prolicuit dulcis unda.'

[**EPIGRAMMA**

Marmoreo Licinus tumulo iacet, at Cato paruo,
Pompeius nullo: credimus esse deos?]

Elegiarum et saturarum reliquiae extant nullae.

SENTENTIAE VARRONIS

ad Papirianum Athenis audientem

- 1 (ed. Chappuis). Di essemus, ni moreremur.
2. Expedit uulgo timor mortis.
3. Non est peius nasci quam mori, sed demus uerba nostro saeculo.
4. Cum natura litigat, qui mori graue fert.
5. Duplex est malum, quum quod necesse est, moleste ferimus.
6. Mors nullius noua, sed redditia: uitam utrinque complectitur.
7. Mors si prima, non peior est ultima.
8. Loquaris ut omnes; sentias ut pauci.
9. Ratio est uitiae in multam concedere turbam.
10. In multis contra omnes sapere desipere est.
11. Sic flet heres, ut puella uiro nupta: utriusque fletus non apparens est risus.
12. Ficte referas gratiam inuite danti.
13. Vix datum ne putas beneficium, sed praedam.
14. Semel dedit qui rogatus, bis qui non.
15. Extorquere est plus quam semel rogare.

Epigramma neutrius Varronis esse Maduigius opusc. acad. alt. p. 203 sq. monstrauit: Licinus ille, si Iuuenalis scholiastae I 109 fides sub Tiberio obiit. Saltem 15 a. Chr. procurator Galliae erat (Dio 54, 21). Scholia Persii II 36 'Varronis epigramma.' Cf. comm. Cruquii ad Art. poet. 301.

Elegiae. Ouidius Trist. II 439 'Is quoque, Phasiacas Argo qui duxit in undas, Non potuit Veneris fulta tacere suae.' Propertius II 34, 85 'Haec quoque perfecto ludebat Iasone Varro, Varro Leucadiae maxima flamma suae.'

Saturae. Horatius satt. I 10, 46 'Hoc erat, experto frustra Varrone Atacino Atque quibudam aliis, melius quod scribere possem.'

SENTENTIAE VARRONIS. Cf. quae in praefatione dixi. Codicem optimum sequar Atrebatensem 305 (A) s. XIII, cuius lectiones adscribam uniuersas; reliquias occasione data adiungam. De eis cf. Chappuisii editio. 1 deest A. moremur Patauinus 101 (P). — 3 sed AP. an si? — 6 ullius A redditia scripsi credita AP utrumque A. — 7 se prima A m. pr. — 9 est hexameter prima syllaba mancus. — 10 et e contra A. — 15 plus est A. —

16. Turpissimum est in datis fenus sperare; pulcherrimum est cum fenore data reddi.
17. Ex animo dantis censeatur munus magnum uel paruum.
18. Nec sequi nec fugere fortunam decet, si modo non obsit magis quam non noceat.
19. Potentius imperare fortunae quam regibus; uir ergo bonus regum est maximus.
20. Amici diuitum paleae sunt circa grana.
21. Vis experiri amicum? calamitosus fias!
22. Non refert quis, sed quid dicat.
23. Captiosus de uerbis disputator canis est aërem captans pro praeda.
24. Qui audit ut auditorum narrator sit, nunquam fiet par docenti.
25. Precarium habet fundamentum, qui ex alienis pendet.
26. Ad profectum scientiae nil aeque impedit ut diffidentia.
27. Mediocriter nosse aliqua non nosse est.
28. Eo hodie philosophia perducitur, ut praeclare nobiscum agatur, si in his aetatem consumimus exponendis, quibus antiqui suae portionem commodabant contexendis. (29) Apum mella comedimus, non ipsi facimus.
30. O heredes magnifici, qui relictis nil uel falsa addimus nulla, quam talis, melior esset additio. Quae optima accepimus, ad posteros ex nobis corruptissima peruenient.
31. Imperfectum est quidquid ad emendationem uenit.
32. Puerilis est amicitia, quam non praecessit iudicium.
33. Alit concordiam, mores ad cohabitantium animos formare.
34. Nemo suum putet, quod extra ipsum est.
35. Nullius est, quod multorum esse potest.
36. Vir bonus, quocumque it, patriam suam secum fert; omnia sua animus eius custodit.
37. Eo uultu dimittendae sunt diuitiae, quo accipiendae.
38. Vulgus, quidquid cum gaudio accipit, cum fletu amittit.
39. Philosophiae non accommodari tempus, sed dari oportet; ipsa enim praecipius est dei cultus.
40. Ex negotio semper otium sumendum: eo tamen, ne ex continua assiduitate necesse sit id deseriri.
41. Hic perfecte methodum habet, qui idem est repentinus qui praeparatus.
42. Praeparatis fauor, repentinis gratia exhibenda est.
43. Ex auditis memoriae referas laudem; ex inuentis ingenio.

16 foenus et foenore A ut uidetur. — 17 uel paruum P, om. A. — 18 magis obsit AP. — 30 uel P, om. A. — 33 Varro de moribus, cf. p. 257 sq. — 36 animus eius P accius A. — 41 hic P sic A. —

44. Non tam laudabile est meminisse quam inuenisse: illud enim alienum, hoc proprii munera est. Neutrum sine altero scientem facit.
45. Non in disciplinis fidem, sed scientiam habe.
- 45 a. Fides est media opinonis et scientiae, neutram attingens.
46. Eluentissimum est edocendi genus exemplorum subditio.
47. Corrixandi materiam saepius dant definitiones.
48. Nil illi certum, cui nulla diu placet sententia.
49. Quod uerum est, per se lucet; sed non nisi pertinaciter disquirenti appetet.
50. Facilitas intellegentiae ueri parit neglegentiam.
51. Quod intricauit alieniloquium, imperitis est granissimum: id recolunt, id amant, id magni faciunt; nituntur ut intellegant, gaudent quum sciant, gloriantur quum doceant.
52. Amator ueri non tam spectat, qualiter dicatur, quam quid: intellegentiam ueri sequitur iudicium doctorum: ultimum est dicendi qualitas.
53. Illum elige eruditorem, quem magis mireris in suis quam in alienis.
54. Aut diligendi sunt doctores, aut non audiendi.
55. Inimicorum dicta neglegantur non minus ipsis.
56. Omnia nosse impossibile: pauca non laudabile.
57. Sunt quaedam, quae eradenda sunt ab animo dissentis, quia inserendi ueri locum occupant.
58. Incorruptum adolescentem docere unus labor est, corruptum uel duplex uel nil proficiens.
- 58 a. Sapiunt uasa quidquid primum acceperunt.
59. Contrarie opinari pluribus nec in omnibus conueniens nec in aliquibus incontingens.
60. Multum interest, utrum rem ipsam an libros inspicias. Meus est, clamat philosophia, quem res ipsae docuerunt.
61. Libri nonnisi scientiarum paupercula monumenta sunt: principia inquirendorum continent, ut ab his negotiandi principia sumat animus, nil aliud agens nisi forte propter id ipsum intermittit, ne omittat.
62. Eo tantum studia intermittentur, ne omittantur.
63. Iniucunda sunt seria, quae non otia exhilarant.

44 illud Victorinus 640 (V) hoc A cett. — hoc V illud A cett. — 45 et 45 a seiuixi. — 49 disquirendi apparendum A; recte in P. — 50 intelligentiae et negligentiam A. — 51 imperitus A. — 52 intelligentiam A ueri scripsi uero A. — 55 negliguntur A negligentur P. — 56 Varro de re rust. II 1, 3 'Nemo omnia potest scire.' — 57 eradenda sunt P eradenda essent A. — dissentis scripsi scientis libri — quia Vincentius Bellouacensis quae P om. A. — 58 docere P doceri A. — 58 a segregau. — 60 inspicias PP. inspicias A quem P quam A, — 61 paupercula A. — 63 otia P otium A. —

64. *Panca scientibus eadem ipsis taedio fiunt: (65) nil illi tae-dio, cui inquirendorum ampliae et multae patent uiae.*
66. *Pulcherrimus locus semper assidenti odibilis est: gaudet natura uarietate.*
67. *Nil magnificum docebit, qui a se nil didicit.*
68. *Falso magistri nuncupantur auditorum narratores: sic au-diendi sunt, ut qui rumores recensere satis ducunt.*
69. *Non deprehenditur mentiens in his quae nemo nouit.*
70. *Virtutes ex tempore mutant genus.*
71. *Simplex improbabilium assertio dementia est; laus infinita probatio.*
72. *Excedere communem omnium uel plurium cognitionem pul-cherrimum est, si modo non insanis.*
73. *Aetates cum earum moribus mutari non minus laudabile quam honestum.*
74. *Tam ridenda in sene puerilitas, quam obstupescenda in puero optimorum morum constantia.*
75. *Erit, quod omni planum, oratione nulli aperiendum.*
76. *Nunquam prudentia docuit; res ipsas consule; in his nego-tiari oportet, si uerum uis eluceat.*
77. *Hae res non sunt, quas uerborum fecit uenustas.*
78. *In scriptis quod uerum est ex proximo sumendum, quum † id ea non explicant.*
79. *Odere multi philosophiam, quia, quum sciri multa necesse sit, non est res tanta nisi amplis contenta spatiis.*
- 79 a. *Quum libet euagari, quocumque quid dubium est, uiam in-uenit.*
80. *Spectaculum sapienti pulcherrimum philosophiam inutilem mentientes, quoniam non pollicetur diuitias, studiorum finem. Est autem e contrario pollicitans contemptum im-periosum.*
81. *Diadema sapientis philosophia quoniam in mente sita est, praemium et menti inserendum promittit; fortuna corpori, ipsa enim in corpore. Hanc imperitum vulgus uidet, quia solo utitur oculo corporeo, in corpore sitam, quae corporis sunt pollicitantem; illam autem intuentur quos mens altior erexit, studium prouexit, oblectamentum attraxit.*
82. *Impciabim regibus, si imperes fortunae. Qui scies? Con-temne ipsam.*

68 satis scripsi magis AP. Fortasse magni, cf. 127. — 74 ob-stupenda AP obstupescenda Vincentius. — 75 oratione P omne A. — 76 rem ipsam A res ipsas P. — 79 quum P, om. A. — contenta spatiis contenta A. — 79 a segregauit. — 81 sita P sua A. — inserendum P incend' A. — Num in studia? stu-dium A istuc uita P. —

83. Non quae uel quot legeris, sed quae uel quot scieris atten-dendum.
84. Nil nouit qui aequae omnia.
85. Cito transcura citius labuntur.
86. Sic multi libros degustant, ut conuiuae delicias.
87. Renuit philosophia fastidientem stomachum; ad simplicem cenam hilarem initiat conuiuam, sed mutat pro tempore deliciarum uarietatem.
88. Nescit quo tendat, qui multas sequitur semitas.
89. Tantum uasa retinent, quanti capacia sunt; addita eman-nant.
90. Non quaecunque auris, suscipit et memoria.
91. Canale fissum est auris, quae accepta memoriae non com-mendat.
92. Nusquam deueniet, qui quot uidet sequitur calles.
93. Omnia omnibus uel paene adimas; pauperculum ex non ademptis diuitem appellabis. Est igitur pauperies minoribus ampliores aliorum diuitiae. Felicitas et infelicitas ex comparatione, non secundum se sunt. Si nemo plus mi-nusue alio possideat, iam haec nihil sunt; ex inuidia igitur paupertatis nomen profectum.
94. Non essemus pauperes, si nesciremus quid esset paupertas.
95. Nescire quid sit paupertas optimus est ad summas diuitias progressus.
96. Non est miser, nisi qui se esse credit.
97. Vis fieri diues? Nil cogitando tibi addas, sed aliis demas.
98. Ex minimis morum sumere signa licet.
99. Dum uulgus colat iustitiam, nil interest utrum uera prae-dices.
100. Timorem mortis uulgo non demi, sed augeri, uti expedien-tius, oportet.
101. Multa scit sapiens, quae cum nemine contulit.
102. Ex meditato non duceris in causam.
103. Lingua mente cuique nocentius est.
104. Non rimaberis uiscera ad uidendum, quid senseris.
105. Ad mores et opiniones audientium prudens uocem for-mabit.
106. In singulis excellere et nullum profiteri tam laudabile quam difficillimum est.
107. Innatum est cuique suis moribus gloriari: differt autem, quod sapiens apud se, imperiti in publico.

87 coenam codd. — 88 e septenario trochaico ortum uidetur. — 90 et om. A. — 98 pene codd. — ampliores minorum A; recte in P. — Felicitas . . . se sunt tantum in Parisiensi 8542 extant. — 98 est pentameter. — 102 mediato A praemeditato P. —

108. Dignus est decipi, qui, cuius rei auctor, eius et laudator est.
109. Non tam modeste quiuis sua miratur, quam aliena; hoc autem fit, quoniam nemo sibi inuidet.
110. Utilessima est propriae inuidiae mordacitas scribenti publicanda. Quibus scierit facile ignoscendum id mordacius lima coaequet.
111. Imperitiae signum est, quod difficillimum est exigere cito fieri.
112. Nunquam illi ars proderit, cui non primum profuit exercitatio.
113. Nulla iactura grauior est scienti, quam temporis.
114. Se utitur, qui tempore.
115. Non uiuit quicum bene agitur si uiuat: uita non sui causa fit, sed ut in ea praeclarum aliquid fiat. Viatores non eunt, ut eant.
116. Ad quod niti socordia non patitur, id otiosi uotis sibi attribuunt.
117. Ex illaborato maxima attingere desiderat omnis otiosus.
118. Inertes ad quae niti nolunt uotis inhiant.
119. Sic diligendi sunt amici, ut nos nobis odio haberri putemus, si amicos.
120. Ex assiduitate commorandi languet amicitiae desiderium.
121. Ne bonus sit quaerit, qui otii causas sectatur.
122. Qui in magnis excellit, in uitiiis etiam laudabitur.
123. Nunquam ad summa tendentem laus frustrata est.
124. Hereditarium putes quidquid audisti, lucrum autem quae inuenieris.
125. Inuentores laudat, qui alienis gloriatur.
126. Non strenuum appellabis negotiatorem, qui in nullo rem auxit, nec ego hunc philosophum, qui nil inuenit.
127. Sic audita meminisse magni ducimus, ut si nos magnis ortos atauis praeclarum putemus.
128. Nihil laudabile, quod cuique est possibile.
129. Non est felicitas, quae secum recipit miseriam; non ergo felicem faciunt diuitiae.
130. Adulationis est specimen, quum laus postulationem praecessit.
131. A peritis non obseruandorum plurima imperitiae debentur.

110 scribendi A scribenti P. — num is⁹ coaequat A coaequet P.
 — 114. 115 A iungit. — ut ea codd. in addidi. — 117 maxime A. —
 118 uotius A. — 119 ut nos P ut non eos nos A. — si P sed
 A. — 122 inuitus A in uitiiis P. — 125 in alienis A. — 127 ex
 hexametris ortum uidetur. — 128 cuique est possibile P a quo-
 libet est posse A. — 130 postulatione A. — 131 obseruan-

132. In his excellere, quae nemo nouit, pulcherrimum est in scientie miraculum.
133. Gloria est scientis stupor ignorantium.
134. Quod experimentum docuit, scripto recognoscitur; quod usu non est compertum, ex scripto non est facile.
135. Quod fieri facile est, dictum intellegi facillimum.
136. Non quaecunque possit, sed quae debeat, demonstrator ad expositionem annexat.
137. Non tam quae prosint, quam quae attineant, considerentur.
138. Citra perfectionem omne est principium.
139. Ultra ueritatem est, qui in planis quaerit offendiculum.
140. Quum uerum subdolae excedunt disquisitiones et interminatae, inefficaces, contentiosae et nil proficientes sunt, sapientibus tum pulcherrima sunt spectacula.
141. Contemnendi sunt ineruditorum contemptus, si ad summa uis progredi.
142. Multi laudem amittunt, quoniam ipsi eam de se praedicant.
143. Hoc uno modo sapiens se laudat, quae in ipso apparent bona in aliis admirando.
144. Praeclare cum illo agitur, qui non mentiens dicit, quod ab Aristotele responsum est sciscitanti Alexandro, quo docente profiteretur se scientem: 'rebus' inquit 'ipsis, quae non norunt mentiri.'
145. Prudenti disquisitio ignotorum tanto iucundior quanto subtilior est.
146. Desiderata non habita magni fiunt, habita uilescent.
147. Imperitis improbabile saepe uerum; disquirenti nil perfecte notum.
148. Auditis, non disquisitis gloriari in nullo laudabilius, quam si, ceruo a uenatore tibi dato, egregie a te aliquid factum putas.
149. Vtile, sed ingloriosum est, ex illaborato in alienos succedere labores.
150. Alienum est, quod auditur.
151. Sic studendum, ut propter id te putas natum.
152. Sui dominus est, qui se philosophiae mancipauit, qua nil iucundius, quod aeque incertum inexperienti, quam est certum experto.

torum AP. — 132 insciente A. — 134 non compertum A. — 135 dictu intelligi A. — 137 prosint Paris. 8542 prosunt AP. — 140 ē sunt specula A. spectacula P. — 145 tam iucundior quam subtilior AP. — 147 Imperitis .. uerum om. A. sed P Paris. saepe scripsi. — nil disquirenti nil A Paris. — perficere A. — 148 quam in ceruo A. — 152 quam est scripsi quam et A. —

153. Nunc in segetibus aiunt 'in herbis', in herbis 'in frumentis bona sunt.' Nolite ibi nimiam spem habere. Saepe audiui inter os et offam multa interuenire posse. Verum inter herbam et offam longum interuallum est.

154. Pro amico saepe mori expedit.

155. Iniquissimum est, bono publico derelicto amare solum se.

156. Valde autem tristantur anima et corpus ad sui separationem et hoc propter naturalem et intimam quam ad se habent unionem.

[157. In nullo auarus bonus, sed in se semper pessimus.]

[158. Nemini, quia senex addiscit, uerecundia est incutienda; melius enim senem addiscendo pati erubescientiam, quam per ignorantiam poenam promererri aeternam.]

153 Vincentius Bellouacensis in speculo doctrinali VI 128; deest AP. — 154—157 tantum in libro moralitatum Matthiae Farinatoris (Aug. Vindel. 1477) occurunt; cf. Oehlerus ed. satt. p. 9. — 156 ibi e 'Varrone in sententiis libro septimo', 157 e 'Varrone in sententiis libro sexto' laudatur; sed cf. P. Syri sent. 224 p. 275 Ribbeck. 'In nullo auarus bonus est, in se pessimus.' — 158 sic P; deest A et ab his sententiis aliena uidetur. —

INDICES

I. INDEX VERSVVM

In hac editione uersus Varroniani reperiuntur hice:

- Iambici senarii: p. 96, 4 sq.; 6 sq. 97, 2—5. 101, 5. 103, 1 sq. 106, 1—3. 114, 1 sq. 118, 14 sq. 119, 1 sq.; 3; 4; 5. 123, 1—4. 127, 1 sq.; 8 sq. 133, 4 sq.; 7; 8. 133, 9—134, 1. 134, 6—8. 143, 8—144, 2. 145, 3—5. 148, 3—5. 149, 3. 154, 7 sq.; 9 sq. 157, 3. 161, 3 sq.; 5—7. 162, 1—3. 4—6. 7—9. 168, 4 sq.; 6 sq. 168, 8—169, 2. 170, 7. 173, 7 sq. 178, 5. 179, 1 sq.; 3—5; 6 sq.; 8 sq. 180, 1 sq.; 3; 4. 183, 8—184, 3. 184, 4 sq.; 6 sq.; 8 sq. 185, 1 sq. 188, 1—3; 4. 200, 1 sq.; 3—6; 7 sq. 201, 1 sq.; 3 sq.; 5 sq.; 7—9. 206, 4 sq.; 6 sq. 211, 5; 9. 212, 1 sq.; 3 sq.; 5 sq. 217, 3—5; 6. 218, 8—219, 2. 219, 4 sq. 222, 1 sq. 231, 4 sq. 234, 1—3. 260, 8 sq.; 13.
(Iambici senarii cum clausula dactylica: p. 133, 4—6. 133, 9—134, 2.)
Iambici septenarii: p. 94, 7 sq. 124, 7. 125, 2. 134, 5. 170, 6. 172, 1. 181, 7 sq. 183, 1—3. 186, 4—6. 215, 10?
Iambici octonarii: p. 99, 7 sq. 103, 6 sq. 104, 5. 105, 1. 125, 1. 135, 5. 204, 4—6. 215, 10?
Iambici dimetri: p. 221, 10 sq.
Trochaici septenarii: p. 94, 5 sq. 95, 4. 96, 1—3. 102, 1 sq. 108, 4. 110, 1; 2; 3. 116, 5. 125, 3 sq. 126, 1 sq. 131, 3 sq. 135, 6 (post u. iamb. oct.). 141, 8. 142, 1; 2; 3. [145, 1]. 156, 4. 160, 8. 164, 9. [169, 6 sq.]. 188, 4 sq. 205, 1. 213, 1 sq.; 3 sq. 229, 6. 230, 3.
Trochaici octonarii: p. 107, 7. 108, 1—3. 113, 6 sq.; 9—11. 123, 5 sq. 136, 5 sq. 146, 8 sq. 147, 1—5. 149, 1 sq. 159, 2—6. 181, 3 sq.
Iambici senarii claudi: p. 110, 4 sq. 121, 6 sq. 122, 5. 144, 3 sq. 164, 6—8. 167, 4 sq.; 6? 183, 4 sq. 186, 7. 192, 1 sq. 203, 1? 230, 6—231, 2.
Trochaici septenarii claudi: p. 100, 5 sq. 101, 2. 159, 7; 8. 165, 8 sq. 208, 7. 216, 9. 219, 3. 229, 5. 234, 4 sq. 236, 9.
Hexametri: p. 97, 1; 6. 103, 3—5. 112, 2 sq. 116, 1. [122, 1]. 127, 10 sq. 128, 1 sq.; 3 sq.; 5 sq.; 128, 7—129. 2. 137, 1. 138, 3. 141, 5 sq. 151, 3 sq. [157, 7]. 158, 9 sq. 174, 1. [198, 6]. 208, 4. 210, 3; 4 sq. 216, 7 sq. 219, 6. 220, 1 sq. 229, 7.

- Disticha elegiaca: p. 130, 3—6. 151, 5—7. 165, 5—7. 183, 6 sq.
217, 1 sq.
- Anapaestici dimetri: p. 117, 11—118, 4. 134, 9—135, 3. 145, 6 sq.
(cum paroemiaco 145, 8). 145, 9 sq. 146, 1—3; 4 sq. 150, 4 sq.; 150,
6—151, 2. 151, 8 sq. (cum paroemiaco 151, 10).
- Aristophanei: p. 109, 3 sq.; 5. 155, 3. 182, 2. 190, 5. 199, 11.
- Sotadei: p. 93, 1 sq.; 3 sq. 98, 7. 116, 2—4. 117, 3—5. 124, 6.
173, 6. 177, 4 sq. 192, 3 sq. 202, 1—3. 203, 9 sq. 210, 8 sq. 211, 1 sq.
213, 9.
- Ionicus tetrameter acatalectic: p. 240, 10.
- Galliambi: p. 114, 3. 132, 4—6; 7. 164, 5. 228, 1 sq.
- Cretici: p. 137, 2—5. 189, 8 sq; 10 sq. 214, 1—3; 4. 238, 8—
239, 2.
- Bacchiaci: p. 189, 1 sq.; 3—6; 7. 195, 7—10.
- Glyconeis: p. 203, 6—8.
- Hendecasyllabi: p. 122, 4. 235, 7; 8. 236, 1 sq.; 3 sq. 260, 10 sq.
- Choriambici cum clausula iambica: p. 210, 6 sq.
- Incerti p. 148, 8. (226, 3. 237, 3 sq.)
- Versus creticis et spondeis siue trochaeis se excipientibus con-
stans: p. 260, 12.
-

II. INDEX LOCORVM

qui in alterius capitinis prolegomenon parte priore (p. 54—79)
tractantur.

Abor. I	pag. 68	Cau. can.	62
— II	61	Cras cr. I	62, 65
— V	64	— II	62
Aethr.	61	Cyen, I	62, 65
Agath. III	64	Desult. I	61, 65
— IV	68, 73	— II	62, 65
— V	68	Deuict. I	62
— VI	61	— IV	69
— VIII	64	Dol. aut. s.	62
— spur.	68	'Exat. I	69
Age m. I	61	— II	65
Ἀλ. οὐτ. Ἡρ. I	61	— III	65
Ἀμμ. μ. I	69, 73	— IV	62
— IV	61	— V	69
Andab. I	75	Endym. V	62
— II	77	— VI	75, 76
— III	61, 73	— VIII	62, 69 not.
— V	65	Epit. I	65
— VII	57, 59, 61, 73	Est m. m. I	69
Ἀνθρωπ. I	61	— II	62
— II	59 not. 69	— III	76
— III	69	— VI	62
— VI	74	Eumen. I	65
Arm. iud. I	69	— I—III	79
— II	61	— II	65
Bimarc. I	74	— III	70
— II	69	— IV	70
— X	65	— V	66
— XI	61	— VII	74
— XI—XIII	79	— XI	62, 66
— XII	61	— XV	66
— XIII	61, 65, 75	— XVI—XX	59
— XVII	65	— XVI	70
— XVIII	65	— XVII	62
— XX	62	— XVIII	62
— XXI	62, 69 not.	— XIX	62, 73.
— XXII	59, 69, 73	— XX	70
— XXIII	69 et not.	— XXIV	77
Capr. procl. II	59, 65, 69	— XXVI	60, 73

Eumen.	XXVII	60. 73	Man.	XXI	77
—	XXXI	70	—	XXII	66
—	XXXII	76	Marcip.	II—VI	59
—	XXXV	62. 70	—	II	62 sq. 79
—	XXXVI	70	—	III	63
—	XXXIX	70	—	IV	63
—	XL	62	—	V	63
—	XLI	62	—	VI	63. 73
—	XLII	62	—	XVI	66. 73
—	XLIV	66	—	XVII	63
—	XLV	70	—	XVIII	63
—	XLVI	62	Marcop.	II	60. 66 sq.
—	XLVIII	62. 79	—	III	63
<i>Eōq. ἡ λ. τ. π.</i>	I	76	Mel.	VIII	63
<i>Ἐζω σε</i>	I	62	Mod.	I	67
—	II	62	—	II	63. 67
—	III	62	—	III	67
<i>Ἐως π.</i>	II	73	—	V	71. 75
<i>Γεροντ.</i>	IV	77	—	X	71. 73
—	VIII	59. 73	—	XI	71. 73
—	X	62	—	XVIII	63
—	XI	70	Mut.	m. sc. IV	63
—	XII	62	Myst.	I	63
—	XIII	70. 73	—	III	67. 71
—	XV	77	Octog.	I	63
—	XVI	74	<i>Ὀν. λύρ.</i>	I—VIII	58
Glor.	I	58. 70	—	I	73
—	II	70	—	II	71
<i>Γνῶθ. σ.</i>	II	70. 75	—	III	63
—	III	61. 62	—	IV	71
—	IV	70. 79	—	V	67
—	V	66	—	VI	63
—	VI	70	—	VII	67
—	VII	62	—	VIII	67
—	IX	62	—	XIII	71
—	X	62. 70	—	XV	55. 71. 76
Herc.	t. f. I	71	—	XVI	71. 78
—	III	66	—	XX	71
—	IV	62	—	XXI	71
Id.	Att. q. T.	66	—	XXII	59. 67
<i>Κοσμοτ.</i>	IV	66	Papiap.	I—V	59
—	V	62	—	I	63
—	VI	66. 75. 76.	—	II	71
—	VII	59. 66. 71	—	III	63
—	VIII	62. 66. 79	—	IV	71
Lex Maen.	VI	66. 75. 76	—	V	63
—	VII	62	—	XI	63. 71
<i>Aoyou.</i>		66	—	XII	67
Magn.	tal.	62	—	XV	76
Man.	III	62. 71	Parm.	I	58. 63
—	VI	66. 76	—	II	67
—	VIII	76	—	III	63
—	XII	66	—	IV	63
—	XIII	75. 76	—	IV—IX	79
—	XIV	66. 71. 77	—	V	73
—	XV	62	—	VI	63
—	XVI	62. 77	—	VII	63

Parm. VIII	63	Sesq. XXII	63. 68
— IX	63. 67	— XXIII	68
— XII	60. 63	Sexag. IV	72
<i>π. αἰρ.</i> II	71	— IX	68. 75
— III	63	— X	72
<i>π. ἐδ.</i> I	60. 74	— XI	60. 72
<i>π. ἐξαγ.</i> IV	64. 75. 79	— XII	63
<i>Περὶ πλ.</i> II, 2	73. 76	— XIII	72. 77
Prans. par. I	67	— XIX	75
— II	63	— XXI	63
Prom. lib. I	63	— XXII	63
— II	71	<i>Συναρμ.</i> I	61. not. 72
— III	63	— II	73. 76.
— IV	63	— III	60. not. 72
— V	67	— IV	75
— VI	71. 75. 76	Syneph. V	63
— VII	72	<i>Tαφ. Μετ.</i> I	72
— XII	74	— VII	77
Pseudauen.	67	— XI	76. 77
Pseud. Ap. I	67 sq.	— XVII	74
Quinq. I	63	Test. I	63
— II	72	— III	75
— VII	63	Tith. I	68
— VIII	68	— II	63
Serr. III	72. 77	— III	59. 72 sq.
— V	72	— V	68
— VII	68	<i>Tὸ εἰπ. τ. φ. μ. II</i>	63
Sesq. IV	72. 77	<i>Τοῦ πατερ. τ. π. I</i>	68
— V	68	<i>Τριοδ. τριτ.</i> IV	64
— VI	68	— V	64
— VII	68	Virg. diu. II	64
— VIII	72	— III	73
— X	72. 78	— IV	64
— XI	73	— V	64. 68
— XII	63	— VIII	73
— XIII	72	— X	74
— XIV	63	Incc. sat. V	64
— XVII	63	— XII	64
— XVIII	63	— XIII	64
— XXI	72		

III. INDEX VERBORVM

quae in hac saturarum recensione leguntur.

- a 102, 3; 4. 113, 7. 116, 7. 134, 5.
142, 6. 144, 1. 165, 8. 174, 5.
191, 5. 196, 9. 199, 3; 4. 227, 7.
ab 102, 6. 138, 2. 145, 6. 162,
4. 165, 1. 172, 3; 5. 185, 3. 191,
3. 194, 19. 199, 3. 211, 7. 235, 2.
abs 148, 7.
abducatur 95, 2.
abitem 189, 7.
abolla 150, 7.
absolutis 99, 8. absolutum 175, 13.
absintium 204, 4.
ac 94, 6. 101, 5. 103, 4. 110, 6.
119, 5. 120, 8. 125, 1. 127, 3.
129, 1. 133, 3. 139, 7; 9. 143, 4.
145, 6. 156, 5. 158, 11. 163, 3.
170, 9. 172, 4. 177, 4. 181, 7.
186, 2 bis. 191, 4. 192, 2; 4.
195, 11. 198, 5. 203, 2. 205, 3.
212, 6. 213, 9. 219, 5. 220, 4; 5.
229, 7. 231, 4. simulac 126, 1.
accedit 135, 5. 235, 5. accedunt
160, 2. accedebat 134, 4.
acceptat 118, 4.
accidens 189, 10.
Accio 229, 3.
accipit 235, 1. accepit 237, 4. ac-
ceptum 160, 6.
accipiter 165, 7.
acciti 218, 3. 223, 8.
accubitum 223, 8.
accusare 218, 1.
accusator 187, 4.
acer 198, 2. 213, 2. acre 95, 5.
acrem 147, 3. acri 214, 2. acris
190, 5. 214, 9.
acerbae 95, 3.
aceruatim 111, 9.
aceruos 174, 10.
aceti 214, 9.
Aγιλλέως 181, 8.
acies 174, 9.
acinis 224, 1.
acroasi 223, 5.
Actaeon 220, 8.
ad 102, 7. 112, 1. 114, 3. 121, 6.
122, 3. 123, 2. 124, 4. 127, 3.
134, 4. 135, 5. 138, 2. 147, 3.
150, 7. 151, 10. 154, 3; 5. 156,
2 bis. 157, 6. 159, 8; 9; 11. 165,
9. 166, 1. 168, 1. 169, 8. 172, 1.
176, 1. 174, 6. 180, 9. 182, 8.
187, 2 bis. 195, 6. 196, 1. 204, 2.
205, 7. 212, 8. 219, 2. 220, 6.
224, 3. 227, 2; 3. 228, 3. 232,
2; 3. 233, 10. 236, 3; 4.
addam 139, 1. addamus 177, 9.
adde 124, 1. 167, 2. addite 109,
4. adderem 217, 9.
adduxerit 100, 1. adductae 138, 2.
adeo 180, 11.
adfatur 201, 6.
adfert 158, 7. attulit 180, 1. ad-
latam 132, 2. 206, 7.
adhuc 230, 4.
adiaphoron 139, 4.
adiuuat 219, 6.
adligatum 189, 4.
adminicularem 120, 8.
administrant 157, 4. administret
163, 6.
admirantes 154, 7.
admitteres 218, 7.
admouere 210, 9.
adnusset 195, 11.
Adon 228, 1.
Adriam 199, 8.
adsum 179, 1. adest 133, 4. 217, 6.
(240, 10.) adeste 144, 1.
adsumas 232, 3.

- aduectam 162, 10.
 aduentoribus 160, 2.
 aduentum 173, 1.
 aduersi 211, 5.
 aduersarius 116, 7.
 adulescentem 147, 4. 195, 12. adulescentium 133, 5.
 adulescentiaris 230, 5.
 aduratur 140, 3.
 aedes 204, 2. aedem 131, 8. aedibus 96, 1. aedium 160, 1.
 aedilis 133, 2.
 aedilicium modium 156, 2.
 aegeus 98, 5.
 Aegeus 151, 6.
 aegritudinem 123, 2.
 aegrotus 127, 8. aegrotum 205, 3.
 palma Aegyptia 193, 6.
 aemulum 202, 5.
 Aenea 97, 7 (98, 2). Aeneae 151, 4.
 aeno 163, 2.
 aequor 165, 9.
 aequus 156, 1. aequa 179, 4.
 aér 161, 6. aéra 102, 9. 162, 10.
 aerarios 143, 5.
 aeratas 200, 5.
 aerea 137, 1.
 aérinas 211, 4.
 aersifice 145, 10.
 aes 174, 2. aere 210, 7.
 aestuantis 146, 9.
 aetas 133, 5.
 aetatula 117, 4.
 aethere 118, 3. aetheris 210, 6.
 aeuitatis 229, 5.
 aeuitemnam 203, 7.
 afficiens 134, 2.
 Africa 151, 3.
 Publius Africanus 186, 2.
 Agamemnona 237, 3.
 ἄγαν μηθέν 169, 4.
 ager 158, 11. agri 238, 5. agro 208, 1. agrum 103, 6. agros 197, 5.
 aggeres 119, 3.
 agilipennis 218, 8.
 agitare 131, 6. agitantur 172, 3.
 † agmen 169, 1.
 agnosceret 190, 3.
 ago 222, 3. agis 146, 10. agens 154, 9. agere 182, 4. agendi 176, 2. age 144, 5. 182, 2. actum 108, 2. agat 146, 9. egimus 108, 5. egisset 107, 6.
 ἐπιτάσσοντος σύνων 222, 3.
 ah 183, 3.
 ahenus 128, 4.
 Ajax 127, 10.
 ait 104, 3. 105, 5. 127, 6. 195, 12. 207, 3. 223, 6.
 ἀκίνητος 172, 3. ἀκίνητοι 172, 5.
 ἀκρατος 100, 8.
 alae 137, 2.
 album 237, 6; 7. albo 234, 5. albis 215, 7.
 albicatur 113, 7.
 Albulam 197, 6.
 ales 186, 4.
 Alexandro 165, 1.
 algu 136, 6.
 alieno 159, 3.
 alimoniam 159, 3.
 alioqui 153, 11.
 aliquis 127, 9. aliquid 101, 6. 129, 2. aliquod 155, 2. aliquo 113, 7.
 aliquot 202, 6. 212, 7. 225, 6.
 alium 110, 6. 198, 5.
 alius 116, 2. 168, 3. 174, 4. 189, 3; 7. 208, 8. alia 155, 5. 202, 11. aliud 120, 8. 169, 1; 5. 185, 5. aliam 150, 3. alii 168, 3. alios 94, 6.
 (alo) alantur 142, 3. aluit 145, 6. altus 159, 3.
 alte 145, 1. 149, 1. 162, 9.
 altera 164, 3 bis. alteram 214, 6; 8. alterum 102, 3; 4. 144, 5. 160, 6. 177, 9; 10. 228, 3.
 (altus) alta 114, 3. 189, 9; 10. 192, 3. altum 108, 1. alto 234, 4.
 altitonae 117, 2.
 alumna 135, 6. alumni 211, 9.
 aluum 104, 1. 205, 4.
 ambiguo 208, 3.
 ambiuio 161, 1.
 ambos 130, 5.
 haedus ex Ambracia 193, 4.
 ambrosia 198, 5.
 ambulare 227, 7. ambulans 166, 10. ambulando 154, 5. 227, 5.
 amicae 213, 9.
 amicitiam 157, 10.
 amiculam 202, 7.
 amiculo 148, 2.
 (amicio) amixit 153, 6.
 amissimus 150, 1.
 amnis 197, 6. amne 151, 6. amnum 189, 2.
 (amo) amat [97, 4]. 147, 1. ama 178, 2. amantis 145, 9. amari 185, 4.
 Amor 145, 8. Amoris 184, 8.
 Amphionis 182, 4. Amphionem 182, 4.
 amphitapa 160, 6.

- amphoram 170, 9. amphoras 121, 6.
 ampla 142, 2.
 amplius 112, 4.
 amusiam 179, 8.
 amussim 232, 3.
 an 100, 1. 109, 1 *bis.* 141, 7. 166,
 2. 168, 8. 186, 6. 190, 2. 196, 3.
 206, 1. 218, 6. 220, 1. 232, 1.
 235, 2.
 an — an — an 128, 4.
 anates 218, 8.
 ancillarum 131, 6.
 Andromeda 195, 3.
 anfracta 189, 2.
 anguibus 162, 10.
 anima 102, 6; 8. 132, 6. 166, 1.
 230, 1. animae 151, 8. 234, 1.
 animaduertis 144, 7.
 animati 110, 7.
 animus 102, 7. 113, 9. animi 172,
 4. animo 172; 5. 222, 4. ani-
 mum 120, 5. animis 103, 4. ani-
 mos 181, 4.
 animuli 184, 3.
 Anna Peranna 219, 4.
 Annalis Enni 190, 10.
 anne 220, 2.
 annonam 224, 7.
 (annus) anni 207, 6. anno 140, 4.
 annum 187, 2. annorum 216, 4.
 annis 136, 3. 212, 7. annos 202,
 6. 210, 1. 215, 8. 231, 6.
 ante 125, 3. 159, 4. 183, 3. 207,
 2. 215, 8. 227, 7. 234, 11.
 antepositio 159, 3.
 antequam 212, 7.
 antesignani 100, 6.
 anticipate 109, 4.
 [antidiac 97, 2].
 Antipatri stoici 165, 3.
 antiquitates 218, 1.
 antiqua 134, 3. antiquo 168, 1.
 antiqui 225, 9. antiquorum 135, 9.
 απ' 224, 6.
 apage 134, 5.
 απερατολογία 129, 9.
 aperis 195, 8. apertis 166, 9 *bis.*
 aperto 125, 3.
 apes 202, 8.
 Apollinis 204, 2.
 Apollonium 149, 4.
 apothecas 123, 5.
 appareat 196, 3. apparere 227, 10.
 apparatus 175, 15.
 appellamus 102, 3. appellantur
 106, 7. appellatur 199, 3.
 Appiam 232, 2.
 apricari 173, 9.
 aptus 118, 8. 173, 6. aptum 116,
 2. aptam 236, 9.
 apud 143, 1. 157, 1. 192, 3. 229, 4.
 237, 5. aput 175, 17.
 Apuliae 182, 8.
 aquae 94, 7. aquam 145, 1. 159,
 8. 162, 3. 206, 2. 211, 1. 227, 1.
 aquali 162, 1.
 aquarium 233, 7.
 aquatilis 94, 8.
 aquilenta 192, 3.
 aquilex 206, 3.
 aquilo 151, 6.
 aquiloniam 114, 2.
 ara 133, 1. ararum 119, 3.
 arato 227, 5.
 Arato 145, 6.
 arborei 189, 4. arborum 200, 8.
 Arcadon 122, 4.
 arcam 157, 5. 238, 7.
 arceram 144, 5.
 architectones 160, 1.
 arcula 217, 9.
 arcyas 188, 2.
 ardens 113, 9. ardentium 170, 6.
 difeta 145, 9.
 [argentaria 97, 4].
 argento 137, 4.
 Argo 97, 6.
 † Argus 151, 5 *adnot.*
 argumentum 190, 9. arguments
 191, 1.
 arida 145, 9.
 aritudine 200, 8. aritudinem 201, 8.
 Aristoteles 130, 4. Αριστοτέλης
 229, 3.
 Aristoxenus 182, 6.
 arma 119, 2. armis 141, 8. 143, 2.
 arquatis 129, 3.
 arripiunt 218, 5.
 ars 190, 11. artis 202, 5. artem
 96, 5. 182, 2. 183, 3. arte 102,
 8. 110, 5. 155, 4.
 aruspicem 234, 2.
 (aruis 240, 10.)
 aselli 193, 5.
 asino 218, 6. asinum 154, 2.
 aspicio 208, 1.
 asse 171, 1 *bis.*
 astricam 145, 6. astricen 161, 7.
 astrologi 163, 4.
 ασύμβολον 196, 7.
 at 119, 4. 133, 8. 162, 7. 206, 2.
 217, 2. 226, 1; 6.
 Atalantam 167, 1.
 ataui 110, 6.

- Atellanas 143, 6.
 Athenas 178, 3. Athenis 101, 3.
 (128, 4?). 175, 11.
 athla 127, 4. athlis 113, 8.
 athletae 127, 4. athletarum 222, 5.
 Atilius 208, 5.
~~Atilius~~ 234, 6.
 atque 107, 7. 109, 4. 113, 7. 114,
 1. 119, 1. 123, 5. 126, 5. 127, 3.
 129, 8. 131, 6. 139, 1. 142, 3.
 146, 2. 151, 4; 5? 176, 2. 200, 4.
 201, 1; 8. 202, 5. 203, 2. 210, 5.
 215, 5. 226, 4. 235, 4; 5. 239, 1.
 simul atque 134, 6.
 atqui 222, 6.
 atram 131, 6.
 atria 103, 5.
 attagena 193, 3.
 Attices 135, 6. Attico 213, 4. At-
 ticarum 186, 5.
 attigit 229, 5. attigeris 156, 3.
 attributa 98, 3.
 auarus 103, 1. 128, 7.
 aucupatum 143, 9.
 aucupum 107, 7.
 audes 205, 2. 226, 6. audeant
 217, 8.
 audio 163, 7. audies 221, 4. audi-
 203, 4. audisset 232, 1.
 auet 113, 10.
 aufert 216, 5. auferas 107, 4. au-
 feratur 174, 5.
 Augiae 107, 6.
 augiscere 228, 6.
 (auis) aui 110, 6. auis (acc.) 165,
 7. 186, 3.
 auidus 216, 6. auida 177, 4.
 auiditatem 179, 9.
 auito 156, 5.
 aura 126, 2.
 auraria 198, 8.
 aurea 137, 3. aureos 212, 4. au-
 reis 131, 4. aureas 154, 9.
 162, 2.
 aures 95, 1. 148, 7. auris 95, 3.
 183, 8. auribus 143, 8. 129, 8.
 aurigatur 171, 2.
 Aurorae 133, 8.
 aurum 100, 7. 118, 15. suo 96,
 6. 103, 3. 134, 1.
 aut 94, 7. 137, 7. 140, 4. 153, 10.
 167, 4. 174, 9. 200, 7. 208, 10.
 202, 11. 225, 1.
 aut — aut 96, 6. 115, 8. 130, 5. 183,
 1; 2.
 autem 130, 1. 166, 4. 175, 11; 15.
 176, 3. 182, 6. 231, 3.
- αὐτοί 185, 4.
 Autumedo 157, 1.
 autumnitas 207, 6. autumnitatis
 206, 5.
 [auxili 97, 4.]
 axe 162, 4. axem 146, 2.
 bacchans 127, 11.
 baccis 170, 7.
 badius 183, 5.
 balat 93, 1.
 balneis 136, 1.
 barba 170, 1. barbam 139, 10.
 barbari 99, 7; 8. 212, 3.
 barbato 198, 7.
 basis 180, 6.
 bellaria 176, 8; 10; 13; 15.
 bellus 222, 4. bellī 169, 10. 175,
 13. bella 107, 3. bellā 213, 8.
 bellorum 223, 5. belliores 228, 4.
 bellum (subst.) 107, 3. bellī 151, 1.
 beluae 128, 4.
 bene 122, 1. 160, 6 bis.
 benigne 210, 5.
 bestiae 167, 3.
 betere 231, 7.
 (bibo) bibit 123, 1. bibam 204, 5.
 bibat 159, 8. bibimus 177, 9.
 biberit 194, 19. bibisset 120, 1.
 bidentem 163, 6.
 bigas 117, 5. 118, 4. 208, 2.
 bilem 131, 6.
 bilinguos 172, 1.
~~βιωφελή~~ 176, 5. (177, 1).
 bipennis 205, 1. bipennis 162, 8.
 164, 9. bipinnem 190, 5.
 bis 118, 2. 140, 4. 163, 2.
 bisulcis 200, 2.
 Bithynia 141, 2.
 biuiram 154, 3.
 (blandum 240, 10.)
 blitum 127, 7.
 bonitas 100, 2.
 bonum (subst.) 137, 6. bona 214, 6.
 bonus 194, 7. bonum 155, 2. 158,
 1. 194, 6. bona 155, 1. bonis
 148, 1. 232, 2.
 bouam 174, 2.
 bouis 93, 1.
 boant 188, ...
 brachium 195, 6.
 breui 94, 3.
 Briseidem 181, 1.
 Bromiae 206, 5.
 bubulcitarst 157, 1.
 buccas 210, 8. buccam 164, 7.
 bucinu' 128, 4.
 bulgam 177, 9.

- buxeis 219, 1.
 caballum 189, 4. 212, 8.
 cacumina 200, 7.
 (cado) cadens 189, 11. 234, 4. ce-
 cidit 228, 2. cecidimus 162, 9.
 ceciderunt 211, 5.
 caduca 236, 2. caducam 206, 4.
 caduci 162, 7.
 caduciter 94, 7.
 Caecilius 191, 1.
 Caecubum 103, 6.
 caecuttis 100, 7. caecuttiunt 141, 7.
 caecus 101, 1.
 caedere 127, 10. caeditur 189, 8.
 caelata 137, 4.
 caelatura 199, 3.
 caelitum 108, 1.
 caelum 163, 5. 167, 7. 199, 3. caeli
 100, 1. 146, 1. 154, 8. 161, 7.
 162, 2. caelo 96, 5.
 caementa 107, 2.
 caerula 161, 3.
 caestis 116, 7.
 calamistra 234, 8.
 calcar 109, 4. 210, 9.
 calceati 204, 1.
 calceos 130, 2. 226, 7.
 calcitonem 213, 1.
 caldis 197, 1.
 caldorem 102, 4.
 Calenes obbas 123, 6.
 calendo 102, 3. calent 208, 8.
 calefacere 238, 1.
 caliandrum 237, 4.
 calicem 114, 7. calices 123, 6.
 calidior 126, 2.
 calliblepharo 184, 4.
 calorem 102, 3. calore 201, 8.
 calumniarentur 225, 4.
 (calx) calcem 165, 9.
 campis 201, 4.
 cana 135, 5.
 cancri 105, 1. cancrum 233, 6.
 candelabro 106, 8.
 candens 146, 4.
 candidi 212, 1. candidei 145, 4.
 candidum 102, 1. 165, 9. candi-
 dam 202, 10.
 caninum 238, 2.
 canis 214, 9. 222, 1. 223, 3. ca-
 nem 126, 3. 211, 7. canes 220,
 9. 221, 1. canum 200, 1.
 canitudini 94, 2.
 (cano) canit 132, 7. 169, 6.
 cantare 117, 5. 180, 7. cantando
 133, 1. cantantium 179, 2.
 canterius 94, 1.
- cantu 190, 5.
 capacior 154, 5.
 caperratam 124, 7.
 capio 130, 2. cape 161, 4. 206, 4.
 capta 106, 7. captus 230, 6.
 cepisti 217, 5. cepit 167, 6; 7.
 Capitolio 140, 6.
 captata 231, 1.
 Capuae 103, 7.
 capulum 150, 4.
 caput 165, 4. capitis 170, 7. ca-
 pite 125, 3. 134, 3. 195, 11. 238,
 3. 239, 12.
 carcere 165, 8.
 cardinum 239, 1.
 cariem 150, 2.
 carnaria 160, 3. carnario 95, 3.
 Carneadem 214, 6; 8.
 (caro) carnes 192, 1.
 carros 111, 9.
 caruncula 102, 5.
 casnares 218, 4.
 casta 133, 5. castā 190, 5. castae
 141, 5. castas 101, 2.
 castoreum 204, 6.
 castrato 181, 7.
 castris 212, 8.
 catello 214, 9.
 cauata 189, 2.
 caue 156, 3.
 caue canem 126, 3.
 cauernas 162, 2.
 cano 189, 1. 210, 7. caua 214, 2.
 cauponem 174, 2.
 causa (*particula*) 98, 3. 120, 3. 166,
 2; 4. 225, 6.
 cedit 97, 1. 188, 5. cedere 207, 3.
 Panda Cela 219, 4.
 Celer Ατενοκληματοσιλόγος 165, 3.
 celarius 153, 6.
 cella 142, 2. cellae 160, 2. cel-
 las 225, 6.
 celocem 110, 1. 149, 2.
 celsu' 97, 1.
 cenaculo 238, 6.
 cenan 121, 4. 154, 5.
 censeo 230, 4. censem 112, 1.
 censorem 143, 4. 212, 8.
 censum 213, 8.
 centum 114, 6. 194, 9.
 centussis 194, 9.
 cenulam 122, 1.
 cepam 130, 6.
 cepe 110, 6. 159, 8.
 cera 202, 7.
 cercopitheci 128, 3.
 Ceres 159, 6. 219, 5.

- 181, 3. cernere 143, 2. cer-
 es 150, 3.
 ssit 223, 3.
 145, 6. certiore 120, 6.
 200, 1. ceruum 167, 4.
 uos 183, 2.
 ios 144, 7.
 i 129, 8. cetera 112, 3. ce-
 as 160, 4. ceteris 155, 5.
 195, 3.
 m 116, 5.
 nis Chalcedonia 193, 4.
 tetera 156, 2.
 eo 222, 3.
 s 121, 6.
 oyda 148, 2.
 san astricen 161, 7.
 ibus 186, 2. chortis 107, 7.
 us) chorum 170, 6. choro
 l, 10. 214, 4.
 sam 103, 6.
 sippus 193, 11.
 sosandalos 202, 7.
 ium 171, 6. cibarius 181, 6.
 198, 6. cibi 159, 6. 202, 4.
 o 236, 1.
 155, 4. 217, 7.
 iae 162, 7.
 Cilices 193, 6.
 idici 180, 3.
 anuli 184, 1.
 llum 140, 1.
 t 141, 9. cingunt 118, 1.
 er 161, 5.
 m 116, 1. 146, 2.
 mstant 163, 6.
 mspexe 215, 5.
 is) circa 166, 5.
 is 140, 7.
 mem 97, 6.
 s 141, 9.
 114, 3. citu' 97, 1. citi 188,
 ito 169, 1. citius 122, 3. 143, 6.
 140, 7. 151, 3. 186, 2. ciui
 , 4. ciuem 158, 1.
 ite 197, 5. 198, 1.
 179, 4.
 itantis 181, 6.
 io) clamat 106, 2. clamant
 i, 8.
 108, 5. 153, 8. 221, 9.
 ca 165, 10.
 s 160, 2.
 tra 160, 2.
 s 170, 4.
 shantus 156, 3.
 re 177, 5.
- Quintipor Clodius 105, 4.
 clueor 183, 7.
 coagulum 123, 4.
 cocorum 107, 7.
 coda 223, 3.
 coepi 215, 9. coepit 133, 3. 177,
 4. 182, 1. coepisti 121, 3. coe-
 pimus 136, 1. cooperas 224, 3.
 coepisset 202, 1. 215, 5.
 cognoscat 211, 8. cognoscere 138, 1.
 (cogo) cogat 129, 2. coegerint 202,
 8. coactus 200, 1. coacto 236, 1.
 coherenceam 236, 7.
 cohortis 107, 2.
 colina 171, 4. cf. culinae.
 collocant 178, 5.
 collum 185, 1.
 collus 219, 3.
 colligebant 226, 1.
 (colo) colunt 197, 5. colere 158,
 2. colerent 226, 2.
 colonum 122, 4.
 colos 201, 2. colore 183, 4.
 colum 173, 3.
 columna 169, 6.
 colubrae 128, 4.
 coma 135, 2. 170, 1. comam 132, 6.
 comburerent 114, 5. combusta
 144, 3.
 (comedo) comedest 165, 7. comedere
 177, 4. comedenterunt 220, 7. co-
 medisset 221, 1. comedistis 224, 1.
 comedonibus 171, 7.
 comes 94, 2. 214, 1.
 comici 180, 3.
 comitia 216, 1.
 commalaxare 139, 5.
 commentari 198, 7.
 commilitonum 107, 1.
 committit 121, 5.
 commodiorem 115, 9. commodum
 131, 8.
 commoto 156, 5.
 communem 121, 6. 176, 1. com-
 munia 112, 3. communis 105, 2.
 commutare 181, 4.
 comoedias 105, 4.
 compedam 188, 3.
 compedes 200, 5. 211, 4.
 compedio 139, 3.
 compendiaria 220, 5.
 compito 191, 3; 5.
 compleret 145, 8.
 comportant 111, 9.
 comprimo 110, 5.
 conca 185, 6.
 concipio 109, 7.

- conclusa 102, 8.
 concequit 201, 7.
 concordiam 174, 6.
 concurrere 151, 3. concucurristis
 143, 9.
 concursa 174, 1.
 conductus 158, 8.
 confabulemur 176, 1.
 confecimus 168, 2.
 confirmant 131, 7.
 confluit 131, 5. 142, 4.
 confluuium 227, 3.
 confutabat 160, 1.
 (conicio) coniecit 213, 8. conie-
 cissee 163, 1. coniecta 190, 8.
 connecti 175, 14.
 collisione 196, 9.
 conmurmurantur 185, 4.
 conor 200, 6.
 conquadravit 118, 15.
 consendimus 161, 1.
 consindis 115, 2.
 conscribillai 113, 8. conscribil-
 larunt 163, 4.
 consequi 171, 9.
 consilio 120, 7.
 consortium 174, 6?
 consolaret 178, 4.
 constat 175, 12.
 consul 140, 6. consulem 207, 3.
 consumpta 144, 4.
 consurgimus 129, 9.
 contemnente 109, 3; 4.
 contendere 144, 5. contenderet 205, 7.
 continet 123, 4.
 contra 125, 1. 141, 8. 151, 3, 153,
 7. 174, 9. 200, 1.
 contremula 192, 3.
 conualesceret 98, 5.
 conuenit 171, 7. 175, 9. conueniet
 156, 3.
 conuiuas 175, 16.
 conuiuum 175, 12. conuiui 176, 3.
 185, 5. conuiuin 95, 2. 176, 4
 (19). 175, 17. conuiuia 123, 4.
 (conuiuo) conuiuamus 148, 1. con-
 uiuantes 120, 8.
 conuocabat 98, 5.
 coquam 192, 1.
 coquinari 141, 1.
 corius 125, 2.
 cornui' 132, 7. cornuis 210, 7.
 cornutas 208, 2.
 corona 170, 7. coronam 134, 1.
 146, 7.
 corpus 128, 6. corporis 195, 8.
 214, 6. corpori 126, 2. 211, 3.
 corpore 102, 6. 146, 4. corpora
 145, 3. 192, 2.
 corporeum 230, 1.
 corrivia 158, 5. corrigiis 139, 3.
 corrumpis 128, 6.
 cortex 200, 7. corticem 230, 1.
 coruscus 234, 4.
 cossim 211, 7.
 costas 223, 9.
 cothurnis 237, 4.
 cotidie 130, 8. 173, 3; 9.
 Crassi diuitis 103, 5.
 crassis 217, 10.
 crebra 137, 5.
 credo 163, 7. credit 127, 10. cre-
 dunt 151, 2. crede 220, 8.
 cremento 145, 3.
 crepera 173, 8.
 cribrum 109, 2.
 Critonia 237, 4.
 crobyli 183, 8.
 cruentus 228, 2.
 cruore 119, 3.
 crura 173, 4. cruribus 166, 5.
 cryptas 227, 6.
 cubiculum 147, 5. cubiculo 171, 5.
 175, 18.
 cubo 148, 1. cubat 175, 11. cu-
 bare 171, 6. 205, 3.
 culcita 205, 5.
 culinae 159, 5; cf. colina.
 culpa 153, 10.
 cultelli 141, 2.
 cultro 141, 1.
 culturae 98, 3.
 cum (coni.) 102, 1. 105, 4. 106, 5;
 8. 107, 1. 109, 6. 110, 6. 111,
 1; 2. 120, 1; 6. 126, 5. 127, 11.
 132, 1. 134, 3. 140, 5; 6. 144, 3;
 7. 148, 3. 151, 1. 154, 3. 158, 5.
 161, 6. 166, 10. 169, 10. 171, 8.
 177, 9. 186, 1. 187, 2. 189, 1. 195,
 5. 196, 2. 197, 1. 202, 1; 2. 203,
 9. 205, 2. 215, 5; 9. 217, 8. 218,
 4. 221, 3; 5. 235, 2. 236, 7; 9.
 cum (praepos.) 100, 5. 125, 1. bis.
 134, 3. 140, 4. 150, 3. 174, 2. 176,
 9. 190, 1. 203, 10. 215, 6; 7.
 220, 3.
 Cumanos calices 123, 6.
 cunam 150, 4.
 cupas 124, 1. cupis 214, 8.
 cupiditati 139, 6.
 cur 115, 1; 2. 194, 19.
 cura 115, 3. 208, 6. curas 103, 4.
 190, 5. curis 239, 2.

- curiae 208, 7. curiam 197, 2.
 208, 5.
 M.' Curius 140, 6.
 (curo) curet 130, 4. curare 130, 3.
 curarer 126, 5.
 currens 167, 4. currere 166, 6; 7.
 190, 3.
 currunt 165, 8.
 cursum 138, 1.
 cyathum 124, 1.
 Cybeles 132, 3 (*cf. addenda*).
 cymbalorum 131, 8.
 cynicos 165, 1. cynicis 170, 5.
 δ' 121, 1.
 δαλμαν 222, 6.
 Damacrinum 128, 1.
 dape 129, 8. dapem 206, 4.
 de 95, 2. 130, 6. 131, 1. 135, 5. 175,
 22. 176, 2. 178, 1. 187, 1. 202, 2;
 7. 218, 5.
 deam 132, 3.
 debet 126, 8. 175, 18. debemus
 221, 8. debent 176, 5 (19). de-
 beat 213, 8. debut 195, 3.
 decem 142, 1. 174, 8. 210, 1. 216,
 4. 229, 1.
 decre 224, 5.
 decernunt 135, 7.
 decidi 122, 3. decidit 189, 8.
 decoquere 221, 9.
 definitur 185, 2.
 deformasse 214, 8.
 defraudasse 174, 2.
 defrondem 206, 5.
 defrutum 104, 4.
 degluberet 162, 12.
 dehiscunt 238, 8.
 deim 164, 6. dein 145, 6. deinde
 175, 12. 235, 4.
 delectationis 166, 2; 4.
 delectet 179, 8. delectent 176, 6
 (177, 1). delectatus 222, 4.
 deletilem 168, 7.
 delicias 116, 2.
 delimat 164, 8.
 (delitiae 199, 6.)
 Delphice 189, 6.
 Delphis 130, 9.
 demitis 190, 5.
 demissam 166, 10. demissior 181, 7.
 Democritus 114, 5.
 demonstrat 184, 9.
 demunt 103, 4.
 denariis 114, 6.
 denique 115, 1. 128, 7. 144, 3. 173,
 4. 175, 13. 213, 6.
 dentharpagas 205, 1.
- deorsum 113, 6.
 δέπας 123, 7.
 depauit 125, 2.
 depingebat 149, 11.
 depositionibus 238, 5.
 depontaremur 218, 3.
 deposit 174, 4.
 derelinqueretur 158, 11. dereliquit
 229, 6.
 derepente 214, 4.
 derepere 124, 4.
 deripere 133, 2.
 derisissimum 102, 3.
 descobinatis 166, 5. *cf. discopi-*
 narit.
 desideremua, 100, 4.
 desiderium 94, 3.
 desierunt 154, 11.
 desublasse 214, 6.
 (desum) defuit 157, 2. defuisse
 177, 2.
 detonderi 155, 3. detotonderat
 156, 3.
 disturbant 218, 5.
 deuirginatum 196, 2.
 deuorassit 187, 3.
 (deus) dei 204, 1. deo 208, 3.
 deum 130, 5.
 deorum 115, 3. (matris) deum
 131, 8. 132, 4. deos 124, 3.
 158, 1.
 dextimam 191, 5.
 dextra 96, 4. 137, 2.
 Diana 188, 2.
 dico 220, 5. dicis 203, 4. dicunt
 187, 7. 181, 2. 197, 6. dicam
 135, 10. 195, 7. dicat 116, 6.
 127, 9. dicant 158, 2. dicimus
 168, 3. dicere 205, 2. dicens
 182, 1. dicite 109, 3. dicor 183,
 6. dicitur 228, 3. dicatur 127, 5.
 dicebatur 178, 4. dici 138, 5.
 187, 9. dicta est 174, 6. di-
 cuntur 212, 3. dixit 97, 1. di-
 xisset 197, 1. dixe 162, 10.
 dictionia 180, 2.
 Διενοάηματασλόγος 165, 3.
 dierectam 134, 5.
 dies 173, 1. diem 205, 5. die 126,
 3. diebus 217, 7.
 difficul 109, 1.
 diffusast 102, 6.
 digitulo 184, 8.
 digitum 195, 5. digitis 105, 1.
 dilectum 140, 6.
 diligentia 154, 1.
 dimittat 164, 2.

- Diogenes 165, 1. Diogeni 206, 1.
 Diogenem 209, 2. 223, 4.
 Dionysia 126, 6.
 Dionysius 198, 1.
 discedens 195, 12. discedentes
 168, 3.
 discessum 173, 1.
 discipulus 183, 6.
 discopinarit 116, 7. *cf.* descobi-
 natis.
 discubimus 121, 4.
 dispare 183, 4.
 displanat 165, 4.
 displicebit 168, 6.
 disputantis 207, 4.
 disrupta 158, 5.
 dissociata 220, 4.
 distichon 190, 8.
 diuersum 134, 8.
 diuiti' 103, 5.
 diuitum 121, 6.
 diutius 211, 6. diutissime 169, 3.
 (dius) dii 179, 5.
 (dius) dina 232, 3. diuum 108, 2.
 146, 2. 179, 3. diuom 234, 3.
 do 228, 6. 235, 3. dares 104, 2.
 detis 151, 9. dedi 139, 5. de-
 dit 188, 2. dedisses 194, 7. 218,
 7. dare 104, 3. data 150, 7.
 datum 104, 2. dato 103, 6. danti
 136, 6. daturus 116, 8.
 (doceo) doces 197, 3. doceat 181,
 5. 233, 11. docuit 155, 3.
 doctrinam 209, 5.
 docti 109, 4.
 dolitus 96, 5.
 dolium 135, 4. dolia 123, 5. 160, 3.
 dolorem 139, 4. dolore 201, 2. do-
 lori 157, 2.
 domicilia 226, 2.
 dominus 121, 4. 171, 6. domini
 116, 2. dominum 176, 3. 185, 5.
 dominos 141, 8. 220, 7.
 domus 117, 11. domuis 223, 6.
 domi 107, 1. 227, 1; 6. 233, 8.
 domum 100, 3. 107, 4. 144, 2.
 203, 7. 210, 1. 211, 7. 235, 5.
 domu 143, 9. domo 134, 5. 139,
 3. domibus 225, 9.
 domusioni 223, 4.
 donec 122, 5.
 dormit 208, 8. dormire 160, 6.
 171, 5. 205, 5. 215, 5; 9.
 dormitio 217, 3. 238, 4.
 dos 174, 5. dotis 103, 6.
 δὸς καὶ λαβέ 216, 7.
 δουλοπρεπεστερον 95, 4.
- draconem 167, 2.
 dubitatis 128, 3.
 (duco) ducas 224, 4. ducat 232, 2.
 ducebat 216, 6. ducerent 161, 2.
 ducundi 220, 6. duxit 145, 10.
 dux 174, 3.
 dum 109, 6.
 dulce 123, 3. dulcem 159, 8.
 dum 96, 2. 122, 1. 132, 2. 151, 9.
 157, 4. 186, 3. 208, 1.
 dummodo 162, 12.
 dumtaxat 171, 8.
 duo 174, 7.
 duodecim 210, 1.
 duodecimam 194, 7.
 duplicat 103, 2.
 (dux) duce 214, 5.
 η 187, 8.
 e *vide* ex.
 ebrius 106, 4. ebriis 129, 8.
 eborat 205, 2.
 eburneis 203, 1.
 ec *vide* ex.
 ecce 135, 5. 197, 1.
 ecfatus 218, 4.
 ecfugeren 225, 10.
 echinos 138, 3.
 ξχων 135, 10.
 eclipsis 152, 1.
 ecquid 173, 2.
 ectropas 198, 3.
 eculum 128, 1.
 ecum 213, 1; 4.
 ηδ' 224, 6.
 edepol 101, 1. 231, 5.
 (edo) edunt 171, 8. *uid. etiam esse*
 (i. e. edere).
 edolem 105, 5. edolatum 174, 8.
 Edones 224, 7.
 educet 128, 2.
 ηδύπνων 221, 10.
 efficere 237, 7.
 effundere 227, 1.
 ego 105, 5. 120, 4. 130, 1; 8. 135.
 9. 141, 7. 148, 6. 190, 1. 200, 3.
 220, 3. 234, 2; 11. 235, 2 *bis*; 3.
 237, 3. *vide* me.
 eicit 125, 4. eiciuntur 238, 5.
 eiusmodi 127, 3.
 eligat 154. 1. electus 175, 14.
 electis 224, 1.
 elimino 208, 3.
 elixos 226, 7.
 ξικυστικόν 138, 7.
 eloquentia 175, 16.
 emittebantur 184, 1.
 (emo) emit 202, 11. emunt 213, 3.

- emisses 218, 6. emere 114, 7.
 194, 8.
 emorimur 174, 7.
 empaestati 141, 2.
 Empedocles 127, 7.
 emphytos 180, 5.
 enicat 165, 7.
 enim 100, 7. 106, 4; 8. 138, 6; 7.
 141, 2. 146, 7. 174, 7. 176, 9.
 213, 5; 7.
 Ennius 105, 5. Enniu' 183, 7. En-
 ni 183, 6. 190, 10. Ennium
 143, 1. — *Cf.* 122, 1. 201, 8 sq.
 217, 6. 228, 6.
 enrhythmos 190, 7.
 ensis 119, 4. ense 195, 10.
 eo 217, 9. eam 220, 3. eat 163,
 3. ire 211, 3. 223, 8. iui 150, 7.
 ephebi 211, 1. ephebum 147, 3.
 ephippia 119, 1.
 Epicurus 191, 5. Epicurum 171, 3.
 epigrammation 190, 8. epigram-
 matia 117, 1.
 Epimenides 215, 2.
 epitaphii 122, 6. *ἐπιτάφιον ἀγῶ-*
να 222, 3.
 equam 218, 6.
 equilam 154, 2.
 equimenti 218, 7.
 equiso 128, 1. 233, 11. equisones
 161, 2.
 equites pedarios 146, 6.
 equus 233, 10. equi 93, 1. 183, 4.
 equis 217, 8. *vide* ecum.
ἥρα 130, 9.
 ergo 108, 5. 141, 5. 217, 1.
 ericium 215, 6.
 erigi 181, 4.
 erili 157, 2.
 eripiet 154, 10. eripuit 187, 1.
κονον Ἐρύη 216, 6.
ἔρως 196, 3.
ἥρων 181, 8.
 erraremus 198, 3. errans 174, 1.
 errasse 210, 2.
 eruat 114, 2.
 eruillam 155, 5.
 eruperant 162, 4.
 esca 236, 4. escam 100, 3.
 escendere 144, 8.
 esitet 159, 8.
 esse (*i. e. edere*) 130, 7.
 esse etc. *uid. sum.*
 esui 160, 4.
 esurigo 223, 9.
 esurienti 127, 1. esurire 166, 7.
 et *ter et nonages inuenitur, quod*
- Singillatim enumerare superuaca-*
neum puto.
 et— et 129, 3. 137, 6. 147, 1. 187,
 4. 208, 4.
 etenim 100, 3. 235, 1.
ἡθεσιν 191, 2.
ἔτι 120, 1.
 etiam 104, 3. 105, 2. 142, 5. 147,
 9. 166, 10. 173, 4. 190, 8. 223, 5.
 etiamsi 231, 1.
 Etruria 98, 4.
 euallauerunt 122, 5.
 eueniet 175, 22.
 euertamus 237, 2.
 euirauit 164, 5.
 euirescat 201, 2.
 eunuchat 153, 10.
de Euripide 193, 10; 14.
 ex 127, 3; 7. 128, 2. 129, 1. 133,
 1. 134, 1. 172, 4. 175, 12. 183,
 8. 190, 10. 202, 8. 208, 3. 217,
 9. 230, 6. 238, 5. 239, 3. e 102,
 1; 2. 141, 2. 154, 10. 191, 4.
 206, 1; 6. 211, 1. 216, 9 *bis.*
 214, 8. 228, 5. ee 144, 2. 208, 7.
 exaudio 131, 8. exaudit 201, 3.
 excalceatur 204, 3.
 excantare 133, 1.
 excuriant 149, 4.
 exeo 139, 3. exeuunt 188, 4. ex-
 irent 202, 4.
 exequiantur 109, 5. exequiati
 168, 1.
 exercebam 154, 5.
 exercitum 148, 3.
 exheredes 229, 2.
 Existimatio 135, 7.
 existimandi 203, 4.
 exitum 191, 4.
 exlex 220, 2.
 exodium 138, 2. 224, 3. exodio
 120, 2.
 exorat 164, 3.
 exordia 178, 5.
 expectant 198, 8. expectare 166, 5.
 expedita 239, 3.
 experrecti 120, 6.
 explicans 210, 6.
 exporrectus 121, 2.
 expromis 182, 3.
 expuere 195, 4.
 expulsim 207, 2.
 exquisitum 98, 5.
 exsanguibus 201, 2.
 extendit 224, 1. extendamus 181, 5.
 exterritum 134, 8.
 extimam 229, 5.

- extinguit 153, 9.
 extat 122, 7.
 extispicis 207, 4.
 extrema 120, 9.
 extricatuos 143, 6.
 extrinsecus 219, 3.
 exul 178, 3.
 fabularum 178, 5.
 faciem 170, 8.
 facio 109, 1. 185, 3. 230, 1.
 (facio) facis 226, 7. facit 95, 5.
 115, 10. 153, 10. 160, 8. 174, 10.
 178, 1. facies 226, 4. faciunt
 216, 7. facerem 120, 6. faceret
 194, 6. facerent 120, 5. facere
 116, 5. 117, 1. 143, 5. 147, 10.
 166, 7. 169, 8. 221, 7. 226, 6.
 factus 96, 8. 194, 8. facti 127,
 4. 138, 7. 154, 12. factum 215, 6.
 facturum 165, 2. feci 202, 4.
 fecit 112, 2. fecerunt 180, 11.
 183, 2. 225, 8. fecerim 120, 3.
 fecerit 105, 4. 111, 1. 202, 6.
 faecem 208, 7.
 falsum 203, 4.
 famem 192, 2.
 [familiaris 97, 3]. familiaris 156, 5.
 fana 124, 4. fani 114, 3.
 farinam 225, 6.
 farris 170, 9.
 fasciis 141, 8.
 fastidiliter 113, 10.
 fax 142, 5. 217, 6.
 febris 102, 4.
 fellarunt 211, 8. fellasse 159, 10.
 femina 174, 5.
 fenerator 103, 1.
 fero 166, 1. fers 115, 1; 2. fert
 115, 9. feratis 144, 2. ferret
 236, 9. feram 144, 1. ferre 137,
 6. ferens 189, 5. ferentes 162,
 6. ferendum 115, 8. fertur 200,
 2. ferri 134, 8. tulit 118, 4. la-
 tam 108, 6.
 ferro 127, 10.
 ferream 189, 5. ferreo 195, 10.
 feruere 116, 1. feruit 216, 7.
 feruido 108, 2. 114, 1. feruidis
 161, 6. feruidos 195, 8.
 feruore 102, 4.
 feruus 218, 3. fera 151, 4. 195, 8.
 feris 156, 4.
 festica 129, 9.
 (festinas 240, 12.)
 festiui 169, 10.
 festis 217, 7.
 fibulam 236, 9.
 fetulam 225, 1.
 (figo) fixa 106, 7.
 figurantur 111, 2.
 filius [97, 3] 151, 7. 154, 4. 165, 3.
 229, 1. filii 153, 7. 162, 5.
 findebat 223, 9.
 finem 158, 9; 10. 166, 8.
 finebant 225, 11. fictum 185, 1.
 (fio) fit 103, 3. 216, 1; 9. 218, 3.
 fiunt 105, 2. fiat 217, 10. fieret
 221, 2. fierent 145, 4. fieri 142,
 4. 227, 9.
 flamine 151, 9.
 flamigerae 117, 12.
 flatili 170, 8.
 flauus 128, 4.
 flebile 159, 8.
 flectendo 181, 3.
 (flo) flare 211, 3.
 Flora 126, 1.
 floribus 202, 8.
 fluctuanti 185, 2.
 fluctus 151, 6. fluctibus 128, 2.
 fluentum 116, 3.
 fluuit 102, 1. 124, 6. 197, 6. fluens
 118, 14.
 fluitare 96, 3.
 flumen 118, 14.
 focum 158, 3. 166, 1.
 fodiendo 157, 4.
 fons 207, 5. fonte 102, 6. 189, 1.
 fontium 195, 8. 206, 6.
 foras 122, 5. 231, 7.
 forcipes 205, 1. forcipibus 166, 4.
 fore 171, 7. 211, 2.
 forensis 135, 7. forensibus 179, 7.
 fore 141, 8. 238, 8.
 foris 129, 6.
 formam 190, 8.
 formidant 223, 1.
 formidine 134, 8.
 formonsula 138, 8.
 formosus 156, 1. formosam 202,
 10.
 fortasse 174, 4.
 fortis 156, 1.
 fortiter 137, 6.
 Fortuna 165, 8. 219, 5.
 forum 158, 8. 203, 2. foro 175, 16.
 176, 2. 207, 2. 221, 8.
 frangit 182, 11.
 frater 182, 6.
 frenos 139, 6.
 frequentiam 132, 1.
 frigedinem 114, 2.
 frigida 149, 1. frigidos 94, 7. 110,
 2. frigido 162, 1; 4.

- frigus 201, 8. frigore 125, 4. 186, 6.
 fritinentis 235, 7.
 (frons) frontem 124, 7. 134, 4.
 fros 189, 8.
 fructu 145, 6. fructuis 166, 2 bis.
 225, 7.
 frugibus 159, 7.
 frumen 164, 7.
 fruticibus 173, 6.
 fuga 106, 6. 221, 6. fugai 188, 3.
 fugies 221, 5.
 fugui 148, 3.
 fulget 196, 9. fulgent 137, 5. ful-
 gentem 134, 1.
 fulgoris 196, 9.
 fullo 223, 1.
 fulmen 108, 2. 284, 2. fulminis
 162, 8. fulmine 196, 9.
 fulmenta 239, 7.
 funus 168, 1. funere 156, 5.
 furacissimus 186, 1.
 Furiarum 131, 5. Furiis 134, 7.
 furiosi 129, 4.
 (furo) furentem 128, 1.
 (furor) furando 129, 1.
 gabalum 99, 7.
 galea 137, 1.
 gallantes 132, 3. gallantibus 133, 4.
 Galli 111, 9.
 gallina 93, 1.
 gallinaceus 179, 2.
 gallus 186, 4. gallu' 179, 2. galli
 132, 6. 180, 10. gallorum 132,
 1. gallum (*genet.*) 133, 3.
 ganeum 213, 9.
 ganeones 171, 3.
 gangrena 195, 6.
 garculus 198, 1.
 gandet 171, 8.
 gelo 214, 2.
 gemmea 119, 1.
 gemmis 134, 1.
~~yενεθλιανόν~~ 232, 4.
 gens 232, 3. gentem 201, 7.
 genunt 101, 6.
 genus 144, 5. 175, 22. 228, 3. ge-
 nere 96, 6. genera 237, 5.
 geris 107, 3. gerit 134, 1.
 gibbero 134, 3.
 gignuntur 229, 2.
 gilius 183, 5.
 glaber 215, 6.
 glans 193, 7.
 gradiuntur 172, 2.
 gradu 168, 8. gradum 203, 8.
 graece 106, 6. 199, 3.
 Graecia 170, 1. 180, 2.
- Graeci 228, 4. Graeco 190, 1.
 Graecis 185, 3.
 gralae 172, 4.
 gralatores 172, 2.
 granaria 142, 1.
 grandibus 147, 6.
 grandine 234, 5.
 Gratiarum 175, 5.
 grauida 98, 7.
 (grauis) grauem 204, 5. graui 137,
 4. graues 142, 3. 238, 9.
 (grex) gregem 186, 6. greges 142, 3.
 grues 193, 3.
 grundit 98, 3.
 gubernans 179, 9.
 gula 171, 8. gulae 108, 4.
 gustare 124, 8. 131, 2.
 guttur 154, 6.
~~γύον~~ 224, 6.
 habenas 139, 5. 151, 8.
 habeo 131, 1. habes 120, 3. 227,
 2 bis. habet 138, 7. 147, 1. 203,
 5. 222, 6. 236, 5. habent 191,
 4. 227, 7. habeat 166, 11. ha-
 beant 138, 4. habebat 149, 4.
 habebant 216, 1. haberet 140,
 6. 202, 2. haberent 196, 1. ha-
 buimus 150, 1. habuisse 209, 2.
 212, 4. habens 159, 2. habere
 112, 3. 113, 10 bis. 167, 1. 209, 2; 3.
 habitabant 225, 10.
 haepropter 148, 5.
 haedus 193, 3.
 haeresis 228, 5. haeresim 127, 5.
 hamiotarum 107, 7.
 Hannibal 148, 3. Hannibale
 194, 19.
 hara 203, 2.
 harenosos 197, 5.
 haridum 158, 5.
 harmoge 179, 4.
 hecatombe 119, 5. hecatomben 120, 3.
 heia 125, 2.
 helops 193, 5. 231, 1.
 heluo 123, 7.
 Heraclides Ponticos 114, 4. He-
 raclidem Ponticon 205, 7.
 Hercules 99, 5. 107, 6. 233, 5.
 Herculis 113, 8. 127, 3. 204, 2.
 hercle 238, 7.
 heredibus 139, 1.
 heroas 106, 2.
 Herophilus 206, 1.
 Hesperidum 167, 2.
 hiantis 163, 7 bis.
 glans Hiberica 193, 7.
 hibernis 128, 2.

- Hibero 137, 4.
 hic 102, 2. 124, 6. 133, 9. 147, 3
 bis. 167, 6. 183, 5. 186, 6. 187,
 2. 205, 1. 213, 5. 233, 10. 234,
 11. haec 97, 1. 101, 6. 155, 3;
 4. 160, 2. 163, 2. 166, 7. 168. 5.
 178, 1. 227, 9. hoc 100, 1. 102, 6.
 107, 5. 123, 2; 3; 4. 143, 4. 146, 7.
 152, 1. 171, 3; 7. 177, 6. 185, 3.
 188, 1. 203, 4. 206, 1; 2 *bis.*
 220, 5. 231, 5. huius 190, 6.
 huic 239, 3. hunc 156, 2. 159,
 7. 208, 7. 223, 5. hanc 171, 9.
 206, 4. 214, 5. hac 197, 5. 198,
 1. hi 164, 1. harum 160, 1. his
 127, 3. 166, 5. 171, 7. 185, 4.
 hos 154, 9. 197, 5.
 hic (*adverb.*) 133, 5. 157, 3. 171. 1.
 221, 10; 11. 222, 2. 238, 5.
 hieme 173, 9.
 hilaris 208, 5.
 hilaritatis 123, 3. hilaritatem 184, 3.
 hinc 102, 6. 106, 6. 134, 5.
 hinniunt 93, 1.
 hirundo 240, 10 (8). hirundines
 225, 11.
 historiam 197, 3.
 hodie 221, 8.
 Homeri 106, 4. 190, 10. *cf.* 210, 3 seqq.
 homo 102, 5. 139, 9. 147, 10. 198,
 1. 208, 5. 218, 7. 222, 4. ho-
 mini 195, 4. 236, 5. hominem
 95, 4. 139, 7. 156, 3. homine
 172, 3. homines 99, 8. 120, 6.
 127, 7. 147, 8. 154, 11. 174, 8.
 180, 7. 203, 3. 222, 2. 223, 1.
 hominum 124, 4. 136, 9. 203, 7.
 223, 5. hominibus 98, 3.
 homuli 217, 10.
 homulli 117, 11. homullum 155, 3.
 147, 6.
 homunculi 175, 14.
 honestos 221, 4.
 honores 208, 4.
 hornam 132, 2. horno 126, 6.
 horridus 213, 1. horrida 173, 7.
 hortari 104, 5.
 hospes 130, 3. 240, 10 (8).
 hospitium 159, 9.
 hostias 207, 3.
 hostibus 107, 3. hostium 106, 6.
 hostica 174, 9.
 huc 143, 9.
 humanum 159, 9. humanae 201.
 7. humanis 165, 5.
 humili 189, 4.
 humum 189, 10. humu 200, 2. 226, 6.
 hydragogiae 165, 10.
 hydram 167, 2.
 Hymenaeus 104, 1.
 (iaceo) iacentem 136, 5.
 (iacio) iacere 237, 7.
 iactant 132, 6. iactas 206, 2. ia-
 ctato 94, 6.
 iam 120, 1. 187, 6. 288, 7.
 iambis 230, 3.
 iampridem 194, 7.
 ianuam 126, 3.
 ibi 144, 6. 203, 3. 204, 2. 215, 8.
 216, 1. (240, 12.)
 ibidem 194, 19.
 Idam 180, 9.
 idecirco 167, 7.
 idem 101, 1. 213, 5; 6 *bis.* idem
 (neutr.) 178, 3. 229, 4. eandem
 170, 9. 171, 9. 220, 6. eodem
 129, 1. 130, 6. 163, 1.
 ideo 95, 2. 97, 5. 102, 3. 106, 6.
 149, 4. 187, 9. 209, 3.
 iejunio 125, 4.
 iejunis 129, 9.
 ientent 163, 3.
 igitur 119, 5.
 ignem 147, 1. igni 108, 2. igni-
 bus 161, 6.
 ignorasse 106, 1.
 ignoscit 157, 10. ignoscite 144, 1.
 Ilias Homeri 190, 10.
 Ilio 211, 7.
 ille 147, 1. 167, 4. 183, 5. 186, 4.
 190, 2. 205, 1. 206, 1. 222, 1.
 228, 1. illud 174, 5. 234, 1. il-
 lius 190, 1. 202, 5. illi 124, 4.
 172, 4. 231, 1. illum 194, 8.
 198, 7. illo 217, 8. 235, 2. il-
 lae 134, 8.
 illic 104, 5.
 illoc 132, 1.
 imagines 201, 5.
 imber 234, 4. imbri 236, 6.
 imbui 95, 3. imbutus 119, 4. im-
 butum 221, 7.
 imitemur 147, 9.
 immanis 174, 10. immanes 167, 3.
 imperium 208, 4.
 imperito 185, 6.
 impietas 216, 2.
 implicatus 234, 5.
 imponeret 182, 2. imposui 189,
 6. imponere 158, 3. impositas
 211, 4.
 impressa 184, 8.
 impuberem 217, 4.
 impudicitia 216, 3.

- in c. acc. semel et quadragies, c. abl.
 centies duodecies inuenitur.
 inanis 132, 4.
 incedit 127, 11.
 incendant 224, 7.
 incendio 217, 6.
 incersui 113, 8.
 incesserent 209, 1.
 incine 210, 7.
 incipis 106, 5. incipient 139, 2.
 incolens 201, 8.
 incommodi 177, 6.
 incondita 180, 7.
 inconstanti 113, 11.
 Inconstantiae filius 154, 4.
 incrustatos 226, 3.
 inde 190, 3. 212, 8. 224, 1.
 indicare 129, 7. indicat 142, 5. 211, 2.
 indutus 133, 9.
 inertum 182, 8.
 infandum 127, 9.
 infantorem 182, 5.
 infectori 173, 5.
 infelix 200, 3.
 inferam 162, 8.
 infernus 222, 6.
 infida 176, 9.
 info 166, 1. inflet 233, 8.
 inguinum 196, 2.
 inhospitalis 201, 4.
 inibi 109, 6. 141, 1.
 inimicum 200, 4.
 initio 142, 5.
 inleui 109, 6.
 inlunie 159, 1.
 inmittere 200, 4.
 infixae 239, 1.
 innocentes 99, 7. innocentii 157, 9.
 innubae 105, 2.
 innumerabiles 212, 3.
 inoffensum 165, 9.
 inpancrarunt 238, 7.
 inprouiso 185, 5.
 inquam 122, 6. inquit 126, 8. 131,
 1. 195, 1. 218, 1. 220, 3. 240, 12.
 inquilinae 216, 2.
 irrigauit 189, 1.
 irritans 210, 3.
 Insania 135, 1.
 insaniae 131, 7.
 insanus 128, 1. insani 129, 5. in-
 sanis 128, 5. 129, 4.
 insanitatem 134, 6.
 inscius 147, 10.
 inscribi 126, 4.
 insignitus 137, 3.
 instabilis 113, 9.
 instinctum 134, 7.
 institutorum 227, 10. institutis 127, 3.
 instat 172, 3.
 insulam 103, 6.
 (insum) inest? 179, 6.
 integris 188, 6.
 intellego 130, 8. intellegeres 185, 3.
 intelligentiam 102, 7.
 inter 139, 9. 171, 3. 225, 3.
 interea 122, 1.
 interioris 228, 6.
 interest 171, 3. interesset 196, 2.
 interfuerunt 173, 2.
 intestini 165, 10.
 intimo 165, 8.
 intonsa 136, 2.
 intorti 184, 1.
 intra 159, 5. 235, 4; 5.
 intrarunt 138, 6.
 intro 139, 3.
 introit 235, 2. introenunt 204, 1.
 introeat 204, 3. introibit 170, 6.
 intus 114, 2.
 innecti 141, 2.
 inuenient 157, 4. inuenerunt 123,
 2. inuenisse 215, 5. inuentum
 136, 6.
 Inuictus Hercules 99, 5.
 inuidiam 107, 5.
 inuidum 186, 7.
 inuitati 121, 4. inuitata 230, 1.
 inuitari 210, 5.
 inuoco 148, 6. inuocant 148, 5.
 inuolucrum 170, 5.
 inuoluta 217, 6.
Iāv̄xός 181, 8.
 Ionicum trimetrum 152, 7; cf. 153,
 2; 4.
 Ioui 98, 7.
Ioues sine capitibus 239, 15; 18.
 ipse 129, 2. 148, 6. 179, 8. 182, 6.
 194, 7. 220, 8. ipsa 180, 6.
 ipsum 109, 5. 175, 11. 210, 4.
 ipsi 124, 4. ipso 107, 5. ipsis
 109, 3. ipsos 124, 3.
 irato 139, 5.
 irrumpit 197, 2.
 is [125, 3]. 153, 10. 183, 6. 218, 8.
 235, 1. ea 115, 1. 176, 5; 8
 (177, 1). 221, 5. 231, 6. id 143.
 6. 168, 2. 175, 22. 177, 2. 181, 2.
 190, 7. 203, 4. 209, 4. eius 120,
 7. 180, 6. 181, 1. 194, 7. 204, 1.
 205, 4. eum 159, 9. 180, 10.
 205, 2. 209, 4. 223, 1. 225, 5.
 eam 112, 4. 135, 4. 180, 5. 195,
 6. eo 121, 3. 126, 5. 153, 9. 172,

3. 180, 9. ea 126, 3. 187, 1. ii
 229, 2. eorum 110, 6. 122, 6.
 181, 4. earum 190, 11. eos 143,
 6. 147, 9. 169, 3. eas 113, 8.
 Ismenias 124, 6.
 iste 126, 7. 183, 5. ista 219, 6. istam
 134, 5. istis 109, 3. storum 170, 3.
 ita 94, 5. 107, 3. 136, 1. 234, 11.
 itaque 94, 3. 113, 8. 173, 1. 190, 8.
 198, 7. 213, 1.
 item 130, 4. 183, 4. 203, 9. 208, 5.
 iter 198, 4. itere 114, 3.
 iterum 121, 2.
 itiner 199, 8.
 iubeo 126, 4. iubet 130, 7. 227, 1.
 iubeas 132, 4. iussit 231, 6.
 iussus 165, 1.
 iucundius 123, 1.
 iudex 216, 6.
 iuget 211, 1.
 Iuppiter 101, 3.
 iurgare 182, 1.
 ius 229, 4.
 iuuenilitas 229, 6.
 iuuenis 188, 6.
 iuuentus 160, 8.
 iuxta 186, 2.
 καὶ 216, 7.
 κακὸς δαίμων 222, 6.
 kaput 213, 6.
 κατ̄ 229, 3.
 κατάχοσις 106, 8.
 κιναῖδαι 181, 8.
 κιρόφυ 237, 6.
 κοινῶν 216, 6.
 κόπρον 107, 6.
 κόσμος 199, 3.
 κρέας 158, 2.
 κτητειον 120, 2.
 labdae 109, 3.
 labi 165, 9.
 λαβέ 216, 7.
 labos 160, 8. labore 170, 8.
 lac 159, 9. lacte 93, 3. lactis
 145, 5. 229, 7. lacte (*abl.*) 102,
 1. 202, 7. 235, 8.
 laboras 235, 3. laboret 152, 1; 2.
 laborant 148, 5.
 lactet 179, 9.
 lacuna 206, 6. laconam 226, 6.
 laculla 184, 8.
 lacus 110, 2. 195, 8.
 lagoenae 111, 2.
 lamentatur 239, 3.
 lampade 146, 9. lampadis 219, 2.
 [Lampadio 97, 3.]
 lanam 140, 2.
 lanea 173, 4.
 languido 126, 1.
 lanienas 207, 2.
 lanigeras 155, 3.
 lapatio 171, 9.
 lapidibus 225, 10.
 lapidoso 113, 7.
 large 210, 5.
 Laribus 212, 5.
 late 161, 6. 201, 3.
 latere 118, 15. 157, 3. lateres
 212, 4.
 latericiis 225, 9.
 latine 199, 4. Latina 110, 3.
 Latium 228, 6.
 latras 149, 3.
 latratu 200, 1.
 latum 168, 6.
 laudato 185, 5.
 lauere 104, 1. laueret 119, 3. la-
 uit 151, 6.
 laus 186, 1.
 lautum 141, 3. 176, 4.
 lectum 239, 7. lecto 160, 4. 205,
 3; 5. lectis 203, 1. 224, 2. lec-
 tos 150, 1.
 lecythum 237, 2.
 (lego) legens 236, 2. legendō 231,
 3. legere 175, 16. legi 176, 4
 (19). lectum 175, 14. lectus
 208, 5.
 legumina 155, 4.
 leni 151, 9.
 leonis 180, 9. leonem 233, 6.
 lepusculi 188, 1.
 Lernaeam 167, 2.
 leuas 195, 10. leuare 199, 9. le-
 uata 235, 8. leuem 204, 6.
 lenis 110, 2. 164, 8. 201, 5. leui
 185, 1. 188, 6. leues 100, 5.
 162, 1.
 leuiter 137, 7.
 lex 157, 9. lege 134, 4. leges
 216, 7. legibus 158, 1. 220, 1.
 legib⁹ 158, 10. lex Maenia
 153, 7. legem Liciniam 108, 5.
 lexis enrythmos 190, 7.
 libamenti 236, 2.
 libantes 202, 9.
 libellionem 157, 6.
 libellum 105, 5.
 liberatae 238, 8.
 Liberi 170, 7. 176, 15? 206, 4. Li-
 bero 124, 4.
 libertatis 138, 2.
 liberti 109, 5.
 libet 117, 1.

- liberos 153, 11. 231, 4.
 libido 177, 4.
 libram 164, 3.
 libri 122, 6. librum 168, 4.
 Libyssa 141, 9.
 licet 173, 9. 223, 7. 232, 3.
 Licinianum legem 108, 5.
 ligata 102, 8.
 ligna 173, 2.
 limbis, 118, 1.
 limina 138, 7. 236, 4.
 limites 159, 6.
 limus 159, 5.
 lingulaceae 187, 6.
 linea 188, 3.
 (linquo) liquit 222, 2.
 liquenti 161, 3.
 liquida 132, 7. 208, 7.
 liquor 102, 2.
 $\lambda\iota\theta\sigma\tau\varphi\omega\tau$ 226, 3.
 litora 192, 4. litore 105, 1. 116, 3.
 (litterae 199, 7.) litteras 144, 2.
 223, 4. litteris 169, 6. 221, 7.
 locat 202, 7.
 locus 175, 14. loco 180, 9. locum
 134, 2. 216, 2. loca 101, 6.
 longum 199, 8.
 longurio 234, 12.
 loquaces 175, 15.
 loquebantur 169, 9.
 loro 161, 2.
 lotos 189, 8.
 lubet 223, 7.
 lubentius 213, 7.
 lubidinis 172, 1.
 lucerna 144, 3. lucernam 160, 4.
Lucilius cf. 108, 4. 198, 6. 219, 6. 220, 4.
 Lucrinam 215, 10.
 luceri 103, 1.
 lucubrationem 237, 1.
 lucubrando 144, 4.
 lucuns 198, 6. 219, 6.
 lucus 173, 6.
 ludere 117, 5. 207, 2. lusi 230, 3.
 (ludos 117, 4.)
 lumbi 196, 1.
 lumine 146, 5. 154, 7. lumina 219, 2.
 luna 152, 1. lunae 118, 3. 146, 5.
 Luna 199, 8.
 (luo) luere 120, 4.
 lupam 211, 8.
 lurcare 125, 1.
 lusciosus 101, 2.
 lusum 164, 2.
 lutaui 120, 4.
 luteum 170, 5. lutea 129, 3; 4.
 luto 174, 2? (*cf. addenda*) 225, 11.
 (lux) lucem 125, 3. luce 134, 2.
 luci claro 108, 5. 153, 7. 221, 9.
 luxu 158, 10.
 Lydon 118, 14.
 lympham 206, 6. lymphon 110, 2.
 lyram 179, 3.
 $\lambda\acute{v}\rho\alpha\zeta$ 179, 6. 229, 2.
 macelli 108, 3. macellum 103, 7.
 macescebat 208, 6.
 machinis 180, 8.
 mactatus 93, 3.
 maeandrata 226, 4.
 lex Maenia 153, 7.
 maerentis 181, 7.
 maesti 162, 9.
 magis 164, 1. 177, 2. 222, 4. 224, 5.
 magister 164, 2. magistro 233, 10.
 magistratum 187, 2.
 magnu' 165, 7. magnum 109, 1.
 143, 4. magna 94, 3. 108, 4.
 231, 1. magnae 108, 4. magnis
 227, 6.
 maiora 145, 4. maiorem 153, 9.
 maiores 95, 2. maiorum 218, 4.
 maledicere 158, 3.
 (malo) malis 205, 4.
 malit 167, 1. malim 143, 2. mal-
 lem 171, 5.
 $\mu\ddot{\alpha}\lambda\lambda\sigma$ 187, 8.
 malum 137, 6. mali 183, 2. mala
 155, 2.
 malum 145, 1.
 mammam 229, 7.
 mandonum 108, 4.
 mane 108, 6. 158, 7.
 maneant 122, 6.
 manias 212, 5.
 Manius 158, 7. Mani 107, 1. Ma-
 nius Curius 140, 6.
 mansuem 180, 11.
 mansum 145, 7.
 manus 101, 2. manus 200, 5. ma-
 num 202, 2. manu 96, 4. 195, 8.
 221, 3. manibus 140, 2. 173, 4.
 180, 11.
 Marce 106, 4. 139, 7. 218, 1.
 mare 168, 6. 211, 6. mari 144, 7.
 margarita 185, 6. margaritarum
 164, 4.
 margariticandicantia 119, 2.
 maritimas 148, 8.
 maritus 140, 1.
 marmore 185, 1.
 Mars 99, 6. Martis 137, 3.
 marsuppio 104, 1.
 masculus 213, 7. masculi 136, 3.
 masculum 182, 8.

- matellam 121, 7. 160, 4.
 mater 98, 5. 153, 6.
 Matris Deum 131, 8. 132, 4.
 matura 231, 1. maturā 121, 3. ma-
 turo 121, 4.
 maxima 117, 11.
 maxime 176, 8.
 me (*acc.*) 101, 3. 106, 1. 110, 4.
 112, 1. 117, 1. 120, 6. 130, 5; 7.
 131, 6. 139, 5. 154, 4. 157, 6.
 178, 2. 180, 4. 190, 3. 195, 1.
 208, 3. 217, 4. 211, 6. 221, 5.
 229, 4. 232, 3. 234, 11. me (*abl.*)
 144, 1. mei 206, 8. mihi 116,
 8. 117, 2. 124, 7. 131, 7. 133, 3.
 189, 5. 141, 7. 174, 5. 187, 1.
 207, 3. 226, 3; 7. 226, 4. 229, 1.
 238, 4. mi 116, 7. 185, 5 (186,
 3). 204, 4. mei (*i. e. mihi*) 186, 3.
 meant 101, 5.
 Medeam 162, 10; 11.
 medendam 123, 2.
 medici 173, 1. medico 204, 4. me-
 dicos, 98, 5.
 medicamentum 194, 19.
 medicinam 130, 8.
 medioxime 169, 8.
 medium 169, 1. 237, 6; 7. 238, 1;
 2. medio 221, 8. 226, 5.
 medullitus 114, 1.
 mehercule 115, 3.
 Melicæ græs 193, 3. Melicas
 123, 6.
 melior 94, 1. melius 120, 7. 144,
 6. 206, 6. meliorem 115, 10.
 mitram Melitensem 202, 11.
 meliusculam 131, 1.
 melle 114, 5.
 mellita 176, 8 *bis*.
 μελωδεῖν 179, 6.
 Melos 190, 6.
 membris 188, 6.
 memini 117, 2.
 Menandri 166, 10. *cf.* 100, 8. 135, 10.
 Mēnippæ haeresis 228, 5.
 mens 201, 5. mentes 181, 4.
 mensa 202, 2. mensis 142, 1.
 (*mensis*) mense 229, 3. mensum
 207, 6. mensibus 174, 8. 229, 1.
 mento 184, 8.
 Mentor 96, 5.
 mercatus 216, 1.
 mercedem 235, 1.
 Mercurium 122, 4.
 merere 126, 8. meret 126, 7.
 meridie 161, 5. 207, 5.
 meritat 95, 4.
- merum 231, 5. mero 128, 6. mera
 163, 1. meram 209, 3.
 messem 132, 2. 226, 1.
 metam 229, 5.
 Metamelos 154, 4.
 metrum Phalaecium 152, 7.
 μηθὲς ἄγα 169, 7.
 metuam 234, 2. metuunt [97, 5].
 meus 157, 1. 182, 5. mea 119, 5.
 126, 3. 139, 1. 228, 5. meum
 135, 7. 168, 4. 171, 6. 190, 2.
 237, 7. 238, 3. meo 218, 6. mente
 131, 7. 148, 6. 234, 1. meas
 172, 1. 235, 1. meis 139, 2.
 micant 137, 2. micandum 190, 1.
 μικόν κρέας 158, 2.
 miles 213, 2.
 Milesiae 202, 8.
 militia 212, 7. militiai 151, 1.
 milibus 195, 9.
 milius 211, 1.
 μιμέσται 187, 8.
 Minerua 101, 3. 209, 4. 219, 5.
 Mineruae 221, 7.
 ministerio 186, 7.
 ministra 159, 6.
 ministrat 219, 6. ministrarunt 217,
 7. ministrasset 173, 4. mini-
 strate 117, 2.
 minus 100, 7.
 minutos 165, 6.
 miracula 163, 1.
 (miro) miras 130, 3. mirare 130,
 5. mira 130, 5.
 mirum 100, 7. 238, 5. mirius
 146, 7.
 miscet 201, 9. misceri 151, 4.
 misellus 147, 1.
 miser 122, 3. miserum 116, 6. mi-
 seros 139, 2.
 misericordia 139, 1.
 miseriis 154, 10.
 mitram 202, 11 *bis*.
 mitto 120, 5. mittit 164, 6. 206,
 2. mittat 108, 3. 221, 3. mit-
 tet 221, 4 *bis*. missum 165, 8.
 Mnœsitheum 237, 5.
 mobilem 179, 3. mobile 116, 3.
 mobili 184, 5.
 modestiam 212, 2.
 modestissime 169, 4.
 modice 137, 6. 190, 7. 230, 3.
 modium 156, 2. 170, 10.
 modo (*adverb.*) 104, 3. 106, 1. 143,
 3. 147, 9. 166, 9. 174, 1. 216, 4.
 224, 3. 225, 9.
 modulus 171, 4.

- (modus) modum 158, 10. 169, 8.
modo 168, 5.
- moechada 147, 3.
- mœnisse 214, 5.
- mola 93, 3.
- molestia 220, 5.
- molit 174, 4.
- mollis 236, 9. mollem 160, 8. 206,
4. molli 160, 7. mollis (*acc.*)
212, 5.
- molliter 169, 1.
- mollitudinem 184, 9.
- μωμῆστατ* 187, 8.
- montes 103, 5. montium 214, 2.
montibus 183, 1.
- morbi 128, 2. morbo 129, 1.
- mordacem 213, 1.
- morietur 157, 7. morientum 200,
8. (mori 115, 15.)
- mortalis 201, 3. mortalem 169, 8.
mortales 101, 5. mortalibus 162,
3. mortalib⁹ 112, 2.
- mortuus 186, 1.
- (mos) more 156, 5. 168, 1. 218, 4.
moribus 232, 1,
- motu 146, 3. motibus 179, 4.
- mouent 110, 1. mouentur 172, 5.
mota 171, 8.
- mugit 93, 1.
- muliebri 138, 8. muliebris 130, 2.
- mulierauit 147, 3.
- mulierem 102, 2. 224, 5. 231, 6.
mulieri 232, 1. mulieres 150, 3.
mulierum 142, 4.
- mulio 182, 5. mulione 142, 6.
- mulsi 114, 7.
- multicupida 229, 6.
- multiplici 96, 6.
- multisignibus 100, 6.
- multunummus 230, 6.
- multus 234, 4. multum 230, 3.
multa 96, 8. multi 101, 5. 105,
3. 138, 6. multo 198, 6. multos
143, 4. 173, 9. 175, 9. 231,
6. multis 136, 3. multas 198, 3.
- mundus 117, 11. 199, 4. mundum
115, 15.
- munera 151, 1.
- munit 195, 5.
- murena 193, 4.
- murinus 183, 5.
- murmur 218, 3.
- murmurari 136, 2. 236, 7. mur-
murantes 187, 7.
- muros 235, 4; 6.
- (mus) muribus 96, 8.
- Musa 105, 5. Musae 145, 9. Mu-
- sarum 175, 6. 183, 7. 186, 5.
190, 3.
- musteos 96, 2.
- mutabiliter 113, 10.
- mutos 175, 16.
- mutuiter 178, 2.
- mystagogis 101, 3.
- mystico 192, 1.
- Naides 133, 6.
- nam 129, 3. 133, 4. 159, 9. 175, 9.
204, 1.
- nardo 213, 4.
- narium 221, 10.
- narra 224, 3.
- nascimur 174, 7. nascuntur 190,
6. natus 157, 7. 216, 4. 229, 3.
233, 10. natum 115, 15. nati
183, 4. natis 228, 5. natos
127, 7.
- nasturcium 187, 9.
- nasum 187, 9.
- natantem 161, 4. natantes 94, 8.
- natibus 166, 9.
- natura 165, 5. 171, 1. naturam
147, 8.
- naturali 184, 4.
- nauem 161, 1. nauibus 210, 1.
- naufragi 162, 7.
- naunicularius 197, 2.
- nauitiae 110, 1.
- nautici 161, 2.
- ne 104, 2 *bis.* 110, 4. 112, 1. 136, 5.
140, 3. 144, 5. 153, 8. 168, 4. 198,
3. 211, 6. 221, 3.
— ne 111, 2.
- Neapolis 221, 10.
- Neapolitanas piscinas 127, 2.
- nec 94, 1. 97, 4. 101, 2. 136, 3? 139,
4. 140, 2; 7. 176, 9. 225, 5. 234,
4. 236, 7.
- nec — nec 122, 7. 157, 7. 158, 9;
10. 176, 15; 16. 220, 3. 227, 10.
- nec — neque 230, 6 *sq.*
- necessariam 197, 3.
- necessere 231, 4.
- necessitas 227, 1.
- necessitudo 171, 2.
- nectar 198, 5.
- nefantia 220, 4.
- negat 106, 2.
- neglegens 154, 1. neglectus 175,
15.
- negotiis 176, 2.
- nemo 127, 8. 154, 1. 194, 9. 201, 3.
204, 3. 211, 8. nemini 165, 8.
203, 4.
- nemore 113, 6. nemoribus 173, 8.

- nempe 183, 1.
 Neptuni 151, 7.
 nequam 155, 1.
 neque 94, 1. 96, 6. 180, 1. 192, 1.
 236, 8.
 neque — neque 96, 8; 9. 139, 5; 6.
 155, 1. 157, 9; 10. 159, 4.
 neque — nec 94, 1.
 nequeat 116, 5.
 nequiquam 200, 5. 218, 8.
 nequissimus 186, 2.
 Nerienes 219, 5.
 neruia 181, 2.
 neruias 181, 6.
 neruis 202, 9.
 nescio quis 129, 6. n. qui 234, 12.
 n. quo 142, 6. n. qua 163, 1.
 nesciebamus 177, 6. nescisse 106, 3.
 nixa 135, 1.
 nexile 188, 2.
 nidice 236, 4.
 nido 206, 7.
 nigelli 184, 2.
 nigra 219, 2. nigro 119, 4. nigrum
 237, 6; 7.
 nihil 108, 5. 123, 1. 147, 10. 149, 4.
 183, 2. 202, 6. 206, 8. 215, 8. 219,
 6. 224, 5. 234, 11.
 nil 145, 9. 219, 3.
 nimbus 94, 7.
 nimirum 208, 8.
 nisi 203, 2. 216, 5. 225, 1; 5.
 nitet 137, 1. nitens 94, 6. 200, 2.
 219, 3.
 nitidus 188, 6. nitidi 212, 1. 213, 4.
 nobilis 192, 4. 222, 1. nobilem
 214, 6.
 nocenti 157, 10.
 noctilucam 166, 1.
 noctu 141, 1. 142, 4. 148, 3.
 nodo 183, 8.
 (nolo) noluerunt 95, 3. noluerim
 131, 2. noli 124, 1. 130, 5.
 nomen 135, 7. nomina 117, 1.
 non semel et centies inuenitur.
 nondum 141, 1.
 nonne 147, 6. 187, 9.
 nonnunquam 185, 6.
 nos 99, 7. 108, 5. 122, 5. 134, 6. 135,
 5. 151, 9. 154, 7. 162, 7. 169, 8.
 185, 3. 217, 8 bis. 218, 1. nobis
 169, 9. 177, 8. 217, 7. 227, 3.
 noster 208, 5. nostra 102, 5. 134, 5.
 nostrum 120, 8. nostri 217, 3.
 nostri (plur.) 95, 2. 110, 6. 169, 9.
 172, 4 bis. 225, 9. 228, 4. nostros
 171, 3.
- nouellus 94, 1.
 (noui) nouit 194, 9. norunt 194, 8.
 nossent 225, 5.
 nouos 140, 1. nouum 109, 2. 187, 2.
 237, 6. 238, 1. nouom 109, 7. no-
 uae 95, 1. 111, 2. nouam 127, 5.
 nouo 109, 2. 127, 5. 235, 8.
 nouissime 111, 1.
 νοῦν 135, 10.
 (nox) noctis 120, 9. 161, 5. nocte
 219, 2. + 227, 4.
 noxios 99, 8.
 nubes 162, 1. nubibu' 211, 1. nu-
 bium 196, 9.
 nubilo 234, 4.
 nuces 193, 6.
 nugas 221, 1.
 nulla 198, 5. nullum 155, 1.
 num 128, 1. 204, 4.
 Numa Pompilius 227, 9.
 numeris 176, 13. numero 195, 12.
 numerum 135, 8. 190, 1.
 nummo 130, 3.
 numnam 96, 4.
 numquam 201, 5.
 numquis 116, 8. numquid 97, 3.
 nunc 125, 2. 126, 9. 128, 3. 131, 1.
 132, 5. 141, 3. 142, 5. 144, 5. 187,
 6. 194, 8. 203, 3. 213, 4. 216, 1;
 4; 7. 217, 2. 228, 3. 237, 3.
 nuncupor 148, 4.
 nundinas 164, 2.
 nundinum 139, 9. 225, 3.
 nuptiae 215, 10.
 nuptulæ 95, 1.
 nusquam 175, 11.
 nutricata est 228, 5.
 nutritrix 150, 5.
 o 139, 7. 168, 4. 217, 3. 219, 4.
 ô 100, 8. 196, 3. 222, 6.
 ob 148, 4. 195, 6.
 obbas 123, 6.
 obleuisse 174, 2? (cf. addenda).
 obliquo 118, 3.
 oblitis 225, 11.
 obruat 149, 2.
 obsceneis 95, 1.
 obscurat 234, 11.
 obseruare 140, 3.
 obsidentur 148, 7.
 obstringillat 157, 9.
 obstrigillatorem 202, 5.
 obuius 211, 3.
 ocellatorum 164, 3.
 occupat 129, 6. occupatus 126, 5.
 occupasset 220, 9.
 occipitium 208, 3.

- oculi 141, 6. oculos 100, 8. 153, 8.
 196, 1. 203, 5. oculis 129, 9. 138,
 6. 140, 2. 154, 8. 184, 2.
 Odysseian Homeri 106, 4.
 Oedipus 178, 3.
 offendit 215, 8. offendit 164, 7. offendit
 182, 7. offensus 113, 7.
 offensant 96, 2.
 (oleo) olerent 110, 7.
 oleum 237, 1. oleo 188, 6.
 olim 197, 6. 228, 2. 98, 3. 211, 9.
 oliuas 144, 4.
 olfact 128, 7.
 ollae 111, 2. ollam 140, 3.
 ὄλονοφθυρω 150, 3.
 Olympiae 101, 3.
 omittis 124, 7.
 omnis 144, 3. omni 123, 7. 186, 7.
 omnes 131, 6. 141, 6. 148, 5. 164,
 5. 169, 10. 210, 3 bis. 222, 2.
 omnia 94, 6. 107, 4. 116, 1. 165,
 5. 176, 5 (19). 213, 5. 220, 4.
 omnibus 148, 1. 176, 13. 192, 4.
 202, 8. omnis (acc.) 106, 2.
 omnino 106, 2. 198, 3. 216, 8.
 ὅνος λύρας 179, 6. ὅνοι λύρας
 229, 2.
 opacus 173, 6.
 operae 194, 6. operam 120, 7.
 opificio 177, 5.
 opinione 123, 3. opinionem 131, 7.
 oportere 195, 5. oportet 139, 8.
 158, 1. 166, 7. 175, 16. 176, 3.
 221, 7.
 oppido 204, 2.
 opstant 186, 7.
 optare 165, 2.
 optrectatores 187, 6.
 optume 110, 7. 169, 3.
 opus 115, 1; 2. 203, 5. opu' 204, 4.
 oracula 173, 8. oraclo 208, 3.
 oras 148, 8.
 orbis 128, 8. orbem 226, 5.
 orbito 146, 3.
 orchestra 233, 8.
 Orco 200, 4.
 origine 138, 2.
 oriris 192, 4. oriuntur 191, 4. orta
 196, 10.
 ornati 133, 8.
 ornatu 199, 3.
 orthopsalticum 180, 1.
 os 195, 4. ore 135, 3.
 (os) osse 202, 9. ossa 132, 7.
 ospria 155, 5.
 ostendo 208, 3. ostenderet 161, 7.
 ostendere 154, 3.
 ostentat 96, 5. ostentant 170, 3.
 ostrea 138, 3-193, 5. 231, 1. ostream
 215, 10.
 ostrinum 133, 9.
 otium 176, 3.
 οὐδὲποτε 121, 1.
 ouis 93, 1.
 ouo 121, 4.
 pacto 206, 2.
 Pactolus 154, 9.
 Pacui 183, 6. *Pacuui uersus* 159, 1.
 paene 166, 9.
 paenula 236, 5.
 paeta 178, 1.
 (palum) pala 138, 4.
 palatum 231, 2.
 Pales 219, 4.
 Palladis 189, 9.
 palpebrae 184, 4.
 pallium 170, 5. 209, 2. 224, 5? pal-
 lia 170, 2.
 palma 193, 6. palmam 191, 1.
 palmulis 180, 4.
 palustrem 161, 1.
 paludibus 219, 1.
 pancarpineo 236, 1.
 pancratatio 222, 5.
 Panda 219, 4.
 panis 198, 6. panem 194, 6.
 papilla 102, 1.
 papyri 109, 6.
 (par) pari 203, 10. paria 165, 5.
 parce 217, 1.
 parces 168, 7.
 parentem 153, 9.
 (pareo) parebis 220, 1. parere
 158, 1.
 pariete 227, 7. parientes 226, 3.
 (pario) pareret 145, 7. parere 143,
 3. 231, 6. peperit 98, 7. 235, 6.
 pariter 203, 9.
 parmis 100, 5.
 (paro) pararem 139, 5. paratum
 139, 7. parare 231, 4. paranda
 155, 4?
 parochos 213, 5.
 para 94, 3. parte 153, 10. partibus
 191, 1. partis (acc.) 182, 5. 223, 6.
 particulatim 98, 3.
 partim 133, 8.
 (partus) partuis 102, 2. partum
 109, 7. partu 102, 2.
 paruulus 146, 8.
 parua 155, 4. paruum 109, 1. paruo
 145, 4. paruissimus 184, 6.

- pascunt 212, 2. pascat 235, 7.
 pascantur 142, 3. paui 186, 3.
 pascere 229, 7.
 passerculus 164, 8.
 passum 104, 4.
 pastor 211, 2.
 patella 127, 1. patellam 158, 2.
 pater 108, 2. 119, 3. patri 195, 3.
 patrem 164, 3. 216, 4. patres
 179, 8. patribus 153, 7.
 patiar 236, 8.
 patria 217, 2. patriam 151, 10.
 153, 9.
 patrio 156, 5.
 paululum 225, 9.
 pauonum 142, 3. pauoni' 219, 3.
 pauper 147, 1.
 pauimenta 226, 6. pauimenta
 226, 3.
 panus 193, 3.
 paxillo 109, 2. 127, 5.
 pecore 182, 8.
 pectu' 103, 3. pectoris 217, 3.
 pectore 118, 11. 135, 2. 190, 5.
 212, 2.
 pectunculus 193, 5.
 pecudes 219, 1.
 peculi 129, 2.
 pecuniam 187, 1.
 pedarios 149, 6.
 pedatus 110, 4.
 peius 223, 1.
 pelamis 193, 4.
 Pelian 162, 11.
 pelle 202, 9.
 pelleum 240, 13).
 pemma 198, 6. 219, 6. *πέμμασιν*
 176, 9. *πέμματα* 176, 12.
 pendeat 109, 2. pendet 106, 8.
 (pendo) pendere 198, 8.
 penitus 145, 1. penitissimae 228, 7.
 penula 158, 6.
πέψει 176, 9. *πέψιν* 238, 1.
 per 118, 1. 126, 6. 132, 7. 145, 1.
 148, 8. 161, 2. 162, 10. 166, 9.
 178, 3. 202, 4. 208, 6. 232, 3.
 Peranna 219, 4.
 percillit 189, 7.
 percrepis 131, 3.
 perducit 151, 10.
 peream 116, 6. periret 158, 11.
 perfecti 147, 8.
 perferre 112, 4.
 perfidia 216, 2.
 perfundit 161, 4.
 pergis 125, 2. 218, 1. pergunt
 115, 3. 211, 6. perrexit 223, 6.
 περὶ 106, 5.
περιδεικνυ 168, 2.
περιέχοντα 226, 4.
 peristromate 205, 3.
 peristylis 227, 6.
 permani 212, 8.
 permisceat 206, 7.
 permisisse 162, 11.
 permulso 238, 3.
 perpetual 204, 4. perpetual 190, 9.
 Persarum 103, 5.
 perspiciant 145, 1.
 pertegere 158, 6.
 perticæ 172, 2.
 pertimuerunt 94, 8.
 pertinentibus 176, 1.
 pertuderis 102, 9. pertusa 227, 2.
 perueniri 220, 6.
 perussit 162, 9.
 (pes) pedem 158, 3; 6. pedes 139,
 3. 172, 4. pedibus 96, 2. 197, 1.
 pessulis 238, 8.
 aselli Pessinuntii 193, 5.
 pestilentia 174, 9.
 petasatus 195, 11.
 petere 208, 4.
 Petrulle 168, 4.
 Phagones 225, 1.
 Phalaecon metrum 152, 7. 153,
 1 *sqq.*
 phalera 119, 1.
 phaselon 116, 2.
 philippeum 177, 8.
 philosophia 139, 4. philosophiae
 135, 6. 194, 7. philosophi 104,
 5. philosophus 127, 9.
φιλοφωνία 228, 5.
φιλοθέων 144, 5.
 phonascus 179, 1.
 phreneticai 162, 5.
 Phrygia attagena 193, 3.
 Phrygio 149, 11.
 Phrygios 132, 7.
 physicon 228, 4. physiken 180, 5.
 Pieridum 214, 1.
 pietate 153, 7.
 piget 190, 3.
 pigri 164, 1.
 pila 207, 2. 222, 2. pilas 212, 5.
 pileum 209, 3.
 pilum 207, 3. pilis 202, 9. 215, 7.
 (pingo) pingentes 163, 4. pingere
 149, 11. pictus 161, 6. pinges
 226, 5.
πιῶν δέκας 123, 7.
 pipat 93, 2.
 piratis 116, 1.

- piscinas 127, 2.
 † pinnata 226, 5.
 pisces 145, 2. 233, 7. piscis 165,
 6. 230, 6.
 Pisia 125, 1.
 pingueum 225, 6.
 pinseret 225, 1.
 pistor 194, 6. pistorem 225, 5.
 pistrino 225, 5.
 plagis 203, 1. plagas 154, 8.
 plane 96, 9.
 platanus 189, 9.
 plaudes 146, 6.
 Plautus 104, 3. 191, 2. 223, 7. cf. 101, 1.
 Pledi 205, 2.
 plenus 130, 1. pleni 122, 6.
 plerique 203, 3.
 plerumque 175, 10.
 plodere 136, 1.
 Plotium 157, 1.
 plumas 162, 8.
 plumbum 227, 2.
 plumea 205, 5.
 plus 114, 4. 126, 8. 165, 6. 182, 7.
 235, 3. plures 173, 1. 220, 7.
 229, 1. plura 190, 7. plurim
 157, 7.
 pocillum 124, 2.
 pocilis 210, 5.
 poculis 170, 6.
 poema 190, 7; 9.
 Poenarum 134, 9.
 poesis 190, 9. poesi 190, 5.
 poetice 190, 11.
 poeticon 109, 7.
 polito 238, 6.
 polliceres 104, 2.
 pollictoris 173, 2. pollictori 150, 5.
 polluit 147, 5.
de pollucendo 196, 7.
 polubro 192, 1.
 Polyclis 145, 9.
 zoliv 100, 8.
 Pompilius 183, 7.
 Numa Pompilius 227, 9.
 ponam 117, 2. poneret 173, 3. po-
 suit 151, 7. ponuntur 240, 14?
 posita 127, 1. positum 180, 4.
 positos 111, 9. 180, 2.
 ponte 218, 5.
 Heracles Ponticos 114, 4. Hera-
 clides Ponticon 205, 7.
 popino 170, 6.
 populus 213, 6. 227, 4. populi
 208, 4. populo 221, 8. populum
 134, 7. 158, 7.
 porcas 227, 5.
 porcet 159, 7.
 porcus 93, 4. porcos 127, 11.
 (porri 240, 15).
 porro 183, 6. 191, 3.
 portae 165, 10. portas 233, 4.
 portant 160, 5.
 porticum 135, 4.
 portitore 174, 3.
 poscit 191, 1. posces 146, 6.
 possum 171, 10. potest 107, 6. 187,
 6. 186, 1. possumus 221, 8. pos-
 sis 221, 4. possimus 114, 7. pos-
 sint 227, 8. poterat 149, 11. 231,
 6. possem 138, 1. potuisse 232,
 1. posse 112, 4. 133, 1. 138, 3.
 220, 6.
 post 159, 3. 226, 1.
 posteal 209, 2.
 posteaquam 154, 11. 174, 6.
 posticae 223, 6.
 posticum 202, 4.
 postquam 97, 1. 174, 4.
 postremo 127, 8. 220, 1.
 postulem 237, 3.
 potili 206, 7.
 potionem 100, 3.
 potius 102, 5. 120, 7. (177, 1). po-
 tissimum 176, 5. (177, 1).
 potus 171, 5.
 prae 160, 5.
 praebeat 100, 3. praebere 138, 3.
 praebitio 126, 3.
 praeccepit 114, 4.
 praecipitate 113, 6.
 praeclarum 183, 3. praeclari 104, 5.
 praecox 221, 5.
 praesepibus 179, 7.
 praesertim 236, 7.
 praeputio 239, 11.
 praestat 115, 9. 206, 1. praesta-
 rem 151, 2.
 praestringit 100, 7.
 praeter 131, 8. 187, 1. 197, 5. 211, 7.
 praeterreuntem 207, 5. praeterierat
 207, 6.
 praetor 213, 5.
 prandium 238, 2.
 pransi 168, 2. pransum 139, 7.
 precantur 111, 3. 130, 8. preca-
 bamur 156, 5.
 premit 170, 8.
 primus 127, 5. 147, 5. primum 126,
 7. 180, 5. 215, 9. 235, 4. primo
 104, 1. 191, 5.
 primoribus 105, 1.
 priscus 139, 9. prisca 173, 7.
 priuatos 235, 5.

- prius 220, 8.
 priusquam 129, 6. 232, 8.
 pro 153, 10.
 probandus 181, 7.
 probitatem 133, 3.
 probiter 177, 5.
 proboscide 215, 7.
 procella 149, 1. procellas 210, 3.
 procerum 185, 1. proceram 202, 10.
 procudito 231, 3.
 prodeunt 134, 3.
 produit 235, 5.
 producit 153, 11. producite 180,
 4. producere 181, 1.
 prefecto 175, 22.
 prefectum 210, 1.
 proinde 227, 5.
 promisce 186, 3.
 promisque 112, 3.
 promissa 170, 1.
 propere 109, 5.
 propero 203, 8. properate 117, 3.
 propersans 114, 3.
 (propius 198, 11.)
 Propontis 161, 3.
 proposita 195, 3.
 proprium 191, 4. propriam 112, 2.
 propter 130, 2. 131, 3. 135, 4.
 150, 1; 4. 157, 9; 10. 209, 4 bis.
 224, 7.
 propulsare 200, 4.
 prorsus 101, 5.
 prospiciens 159, 4.
 protrudendo 209, 1.
 prouincialis 138, 7.
 prouocat 127, 1. prouocare 217, 8.
 (proxime 198, 11.) proxumae 189, 10.
 pruina 136, 5.
 Prusiades 195, 1.
 psalte 125, 1.
 psalterium 180, 1. psalterio 181, 5.
ψαμμαχόσιοι 225, 3. *ψαμμαχόσια*
 239, 4.
 ptisana 171, 10.
 † publica 227, 4. publicis 120, 1.
 Publius Africanus 186, 2.
 pudet 107, 1. 190, 3. 206, 8. pu-
 dentis 217, 1.
 pudorem 133, 3. pudoris 147, 5.
 pueras 203, 9.
 puellascunt 105, 3 bis.
 pueras 228, 1. puerum 98, 7. 162,
 12. 217, 4.
 puer 195, 11. puerum 174, 8. 196,
 2. pueri 95, 1. 96, 1. 105, 3. 164,
 1. 203, 9. 217, 7. puerorum 131,
 5. pueros 164, 5. 207, 2.
 puerae 117, 4.
 pugilis 116, 6.
 pulla 212, 1. pulli 163, 3. pullos
 235, 6.
 pulmentarium 171, 1.
 pultis 140, 3.
 puluinar 149, 11.
 puncto 174, 9.
 puparum 94, 3.
 pupum 229, 7.
 pupulae 201, 6.
 pupuli 184, 2.
 purgatum 207, 1.
 puritia 199, 4.
 purissimu' 198, 6.
 purpura 185, 2.
 purpurea 148, 2. purpureo 205, 3.
 pure 217, 1.
 purus putus 156, 2. purum putum
 117, 6. pura ac puta 119, 5.
 puram putam 202, 10.
 pusilli 164, 1. pusillos 236, 3.
 putidas 224, 1.
 puto 120, 4. putas 143, 6. putat
 171, 7. putatis 116, 6. putant
 102, 1. 141, 3. putaret 111, 1.
 putus 156, 2. putum 117, 7. pu-
 tam 202, 10.
 pythaules 232, 8.
 quadrangulum 188, 1.
 quadratum 147, 7. quadrato 157,
 3. † 224, 5. quadratis 100, 6.
 quadrigam 118, 6.
 quadripedem 217, 6.
 quadrupedem 180, 10.
 quaero 100, 1. 116, 7. 166, 2. 220,
 1. 234, 3. quaerit 96, 7. 194, 19.
 quaerat 129, 2. quaerenda 236, 5.
 quaestus 126, 9. quaesti 200, 6.
 qualubet 174, 1.
 quam (*coniunct.*) 94, 1. 97, 2. 100,
 8. 102, 5. 114, 5. 143, 3; 6. 161,
 3. 166, 5. 169, 8. 170, 3. 171, 6.
 174, 7. 176, 4. 177, 2; 9. 182, 5;
 7. 205, 4; 5. 215, 6. 220, 7. 222,
 5. 223, 1. 228, 4. 235, 3. 237, 1.
 quando 102, 8. 124, 3. 152, 1. 166, 7.
 quanti 139, 1. quanto 166, 4. quan-
 tum 111, 1. 194, 5. 218, 7. quan-
 tam 183, 4.
 quapropter 200, 6.
 quare 114, 4. 121, 1. 139, 7. 187, 6.
 232, 3.
 quasi 130, 4.
 quate 172, 1.
 quattuor 175, 12.

- que *adhaerens tricies nouies inventur*
 quemadmodum 181, 5.
 (queo) queam 200, 3. quiuit 231, 2.
 querqueuo 200, 8.
 querquetulae 94, 8.
 questum 187, 1.
 qui (*relat.*) *quinquies et tricies legitur.* quae 115, 1. 129, 3 *bis.* 142,
 4. 144, 1. 146, 3. 174, 5. 176, 5;
 8. 177, 1. 181, 1. 182, 2. 204, 2
bis. 214, 2. 217, 4. cuius 120,
 3. 136, 3. cui 128, 8. 165, 8.
 quem 100, 5. 110, 3. 114, 6.
 159, 9. 160, 8. 167, 7. quam 117,
 12. 118, 1. 148, 6. 151, 6. 161, 1.
 179, 3. 197, 6. 202, 8. 229, 6.
 quod (*nom. uel acc.*) 104, 2. 109,
 1. 117, 2. 118, 15. 126, 9. 127, 9.
 141, 3. 153, 10. 157, 1; 4. 169, 5.
 171, 7. 175, 22. 177, 8; 9. 203, 4.
 213, 7. 215, 8. 216, 7. 220, 8. 221,
 8. 223, 4; 5. 228, 3. 229, 4. 237,
 6. quo 120, 4. 126, 8. 168, 2. 177,
 8. 228, 4. qua 161, 2. 202, 4.
 227, 4. qui (*plur.*) 99, 8. 116, 7.
 131, 6. 132, 2. 138, 6. 143, 8. 147,
 8. 148, 5. 163, 4; 6. 164, 1. 169,
 3 *bis.* 178, 5. 183, 2. 194, 8. 217,
 7. 225, 3; 7. 226, 1. 227, 6. 228,
 5. quorum 122, 6. 170, 3. qua-
 rum 162, 8. 216, 2. quibus 100,
 3. 113, 9. 141, 8. 171, 4; 8. 176,
 2. 179, 8. 180, 2. 191, 1; 4. 192,
 2. quis (*abl.*) 172, 2. quos 184,
 4. 228, 5. 235, 8. 236, 3. quas
 117, 4. 145, 10.
 qui (*indef.*) 153, 9. 234, 12. quis
 120, 7. 129, 6. 179, 6. 229, 1; 3.
 quid 144, 6. 165, 2. 185, 5. 231, 5.
 qua 163, 1. quo 142, 6.
 qui (*i. e. quomodo*) 120, 3. 128, 7.
 182, 2. 186, 1.
 quia 126, 8. 149, 4. 175, 16. 195, 1.
 quicun 220, 3.
 quidam 197, 1. quiddam 138, 7.
 quandam 190, 8. 201, 7.
 quidem 163, 6. 175, 10. 230, 4.
 quietus 181, 7.
 quin 124, 7. 154, 1.
 quinquaqinta 215, 9.
 quinque 117, 12.
 Quintipor Clodius 105, 4.
 quis (*interrog.*) 116, 5. 123, 7. 170,
 6. 216, 4. quae 133, 4; 5 *bis*;
 6. 138, 1. 227, 1. quid 96, 8. 97,
 2. 100, 4. 120, 5; 8. 128, 3. 130,
 3; 4. 138, 4. 146, 7. 147, 10.
 149, 3 *quater.* 152, 2. 154, 3. 167.
 6. 169, 5. 195, 11. 196, 1. 204,
 4. 213, 7. 217, 10. 221, 7. 238, 4;
 5. cui 231, 4. quam 166, 8.
 196, 1. 227, 2; 3. qua 229, 5.
 (quisnam) quemnam 195, 7.
 quisquam 123, 1. quicquam 127, 8.
 (quiuis) quiduis 102, 5.
 quocirca 158, 1.
 quocunque 211, 3.
 quod (*coni.*) 95, 2. 99, 7. 101, 6.
 102, 2. 105, 2. 108, 5. 126, 3.
 138, 4. 148, 6. 154, 7. 157, 6. 163,
 3. 170, 1. 175, 10. 177, 6. 180, 5.
 187, 9; 10. 204, 1. 206, 1. 207, 5.
 209, 4. 211, 9. 223, 1; 9. 224, 3.
 231, 6. 234, 1.
 quodsi 211, 6. 221, 4. 229, 2.
 quom 139, 4. 145, 7. 171, 1. 206, 6.
 207, 1. 211, 7. 222, 3.
 quondam 169, 7. 180, 10. 222, 1.
 224, 2.
 quoniam 117, 1. 120, 4. 230, 4.
 quoque 177, 2. 187, 3. 211, 7.
 230, 4.
 quot 139, 2. 167, 2.
 quotiens 139, 9.
 rabis 149, 3.
 rabularum 186, 6.
 radebat 139, 10. rasa 170, 1.
 ramicis (*plur.*) 142, 6. ramices
 233, 9.
 ramo 189, 4. ramis 189, 9. ramos
 162, 6. 189, 11.
 rapinatores 107, 5.
 raptur 113, 7. rapere 177, 4. rapta
 142, 6.
 rapo 187, 3.
 raptoris 142, 6.
 ratio 220, 3.
 Reatino 218, 6.
 recideris 121, 1.
 recentes 96, 2.
 recinebant 132, 3.
 recipiuntur 238, 6. receperis 106,
 5. recepit 167, 7.
 recte 130, 9. 207, 1.
 reda 162, 9.
 reddit 227, 5. reddunt 174, 8.
 reddet 102, 9. redderet 162, 11.
 reddere 232, 1.
 reduxi 212, 8.
 referat 135, 8. referretis 112, 1.
 refrenato 184, 7. refrenet 110, 5.
 refrigerare 238, 1.
 regillae 185, 2.

- regio 118, 15. regiae 171, 6. regiam 238, 7.
 regnabat 198, 1.
 regressus 215, 8.
 relinqu 207, 4. relinquit 189, 5.
 230, 2. relinquat 169, 2. reliqui
 215, 9.
 reliquum 158, 5. reliquo 102, 6.
 relligio 141, 5. relligiones 103, 4.
 reluces 192, 4.
 remiuagam 110, 1.
 renuntiato 183, 3.
 repente 108, 1. 161, 5. 228, 1.
 † repigrat 168, 5.
 reprehendit 154, 4.
 res 178, 1. 220, 3. rei 120, 3. rem
 103, 2. 131, 2. 182, 8. 195, 6.
 227, 3 bis. 228, 6. res (*plur.*) 129,
 6. 141, 6. 180, 4. rerum 190, 11.
 rebus 148, 1. 175, 12. 176, 1.
 reipublicae 115, 4. rempublicam
 163, 3.
 residis 187, 6.
 respiciens 159, 4.
 respondeat 142, 2. responderem
 129, 6. respondisset 140, 6.
 restet 173, 2.
 rete 188, 2.
 reticula 212, 6.
 retinet 202, 5. retineat 179, 7. re-
 tineret 202, 1. retinueris 121, 3.
 retrimenta 202, 4.
 returnat 95, 1.
 reuellere 200, 6.
 reuereatur 206, 8.
 reuiuiscit 166, 1.
 reuocare 217, 8. reuocat 121, 7.
 221, 5..
 reus 187, 4. reum 216, 6.
 rex 147, 1. 156, 1. regis 119, 4.
 regi 162, 9. rege 165, 1.
 rhetor 156, 1. rhetorem 157, 1.
 helops Rhodius 198, 6.
 Rhythmus 190, 6.
 rhythmon 110, 5. rhythmis 190, 10.
 ricinio 224, 5.
 mitram ricinam 202, 11.
 rictus 184, 6.
 ridere 163, 7. rident 163, 6. risi
 230, 3.
 ridiculum 152, 2.
 rimari 154, 8.
 risu 184, 7.
 riuus 113, 6. riuos 145, 8.
 rixant 208, 8. rixarent 104, 5.
 robur 204, 6.
 rogasset 195, 11.
 Roma 108, 4. 142, 4. Romae 136,
 1. 138, 3. 148, 4. 175, 10. 207, 1.
 217, 1. 221, 3. 225, 7. Roman
 215, 8. 224, 7. 225, 8.
 Romanus 139, 9. Romani 228, 4.
 Romanam 228, 6. Romanis 195, 1.
 Romuli 103, 7.
 roseo 184, 7.
 rostrum 158, 7. 209, 1. rostra 158,
 7. rostro 109, 6. 198, 8. rostris
 219, 1.
 rotundus 239, 11. cf. rutundus.
 ruminari 106, 4. ruminaris 218, 1.
 rumpit 142, 6. 233, 9.
 (ruo) ruentis 94, 7.
 ruror 208, 1.
 rursus 101, 5.
 rusticus 139, 9. rusticos 180, 7.
 russae 137, 2.
 rutro 165, 4.
 rutuba 217, 2.
 rutundam 116, 5. rutundis 100, 5.
 cf. rotundus.
 Sabellis 98, 4.
 sabulum 227, 7.
 sacra 141, 5. 154, 11. (sacri 154, 12.)
 sacerdos 213, 5.
 sacrificari 158; 3.
 saepe 165, 6. 181, 3. 186, 1. 200,
 5. saepius 96, 2.
 saepiant 142, 1.
 saeuus 151, 7.
 sagus 236, 9.—
 saliat 154, 2.
 saltatoribus 221, 1.
 saltem 206, 8, 222, 6.
 salo 230, 6.
 salubrem 159, 8.
 saluis 166, 5.
 Samnium 98, 4.
 pauus e Samo 193, 3.
 sanguen 151, 4. sanguine 119, 4.
 145, 8. 151, 4. sanguinis 195, 9.
 sanus 128, 8. sani 129, 4. sanorum
 135, 8.
 saperdae 169, 10.
 sapiens 137, 6.
 sapit 114, 4.
 σανρολ 169, 11.
 sarcinatricis 180, 8.
 sardae 198, 5.
 Sardianis 148, 1.
 Sardibus 118, 14.
 sarriat 235, 2.
 sartor 235, 3.
 satias 202, 2.
 satis 141, 3. 223, 4. sat 202, 2.

- satisfacitur 115, 3.
 satius 166, 4.
 satullem 192, 2.
 satur 93, 3. saturis 129, 8.
 scabere 113, 4.
 scabre 159, 1.
 scandunt 239, 7.
 Scantius 126, 6.
 scapos 109, 6.
 [scapulae 97, 5].
 scari 193, 6.
 scaturrex 124, 6.
 scena 110, 3.
 scenatici 180, 3.
 scenatili 168, 5.
 schola 126, 5.
 scholastici 129, 8.
 scholica 129, 8.
 scientia 96, 6. 181, 5.
 scilicet 135, 9.
 (scio) scis 182, 2. scias 203, 4.
 sciamus 195, 5. sciet 227, 9.
 sciebant 157, 6. scisse 223, 4.
 scito 207, 1.
 scupulo 113, 7.
 scorpionis 233, 4.
 scortea 158, 6.
 scribit 126, 6. scribunt 147, 6.
 scribi 237, 5. scribendo 231, 3.
 scripturum 106, 5.
 scriptione 103, 2.
 scriptum 130, 9. 143, 1.
 scriptulum 199, 1.
 scriptores 186, 5.
 scrobe 157, 4.
 sculponeatum 208, 2.
 scuta 187, 4.
 scyphus 96, 4.
 Scytharum 201, 4.
 se 95, 4. 112, 4. 127, 10. 133, 1.
 138, 3. 141, 1. 158, 10. 160, 5.
 162, 4; 11. 165, 2. 172, 4. 179, 7.
 197, 2. 199, 8. 204, 3. 215, 5 *bis.*
 213, 9. secum 162, 6. sibi 141,
 3. 202, 7. 211, 2. 216, 9 *bis.* sese
 115, 10. 129, 2.
 sectaris 183, 1.
 secum 162, 6.
 secundas 171, 1. secundum 147, 8.
 securem 189, 6.
 sed 94, 1. 101, 6. 102, 5. 104, 3.
 105, 2. 106, 2. 131, 5. 184, 6. 140,
 2. 147, 9. 155, 4. 159, 4. 166, 9.
 168, 4. 169, 3. 170, 5. 172, 3; 5.
 174, 4. 176, 5. 198, 4; 5. 201, 3.
 216, 5. 223, 3. 227, 1. 233, 10.
 236, 1. set 175, 17.
 sedet 175, 11. sedens 159, 3.
 seges 100, 3. segetis 235, 2. se-
 gete 155, 1. segetibus 226, 1.
 Seio 106, 6.
 semel 140, 4. 143, 3. 177, 6. 197, 3.
 semiatrui 109, 5.
 seminarium 123, 3.
 semiuiri 132, 5.
 semodium 164, 4.
 semustilatus 197, 2.
 senatus 218, 6.
 senem 110, 3. senibus 217, 10.
 sensus 165, 10.
 seplasia 103, 6. seplasiae 221, 10.
 septem 203, 10.
 septentrionum 162, 5.
 septo 184, 5.
 sepulcrum 168, 1. sepuleris 122, 7.
 sequatur 101, 2. 190, 2. secuntur
 100, 5. sequens 219, 2. secutus
 114, 6. 167, 5. secutum 214, 7.
 secuti 108, 6. sequi 190, 4. 208, 2.
 Serapi 130, 8. Serapim 130, 3.
 serena 122, 2. sereno 154, 7.
 sermone 122, 1. 199, 8. sermo-
 nibus 191, 2.
 (sero) serat 155, 4.
 serram 174, 3.
 seratum 110, 5.
 seruarent 114, 5. seruabimus 237, 1.
 seruitatis 138, 1.
 seruum 95, 4. serui 220, 7. seruis
 107, 2. seruos 141, 7.
 sese cf. se.
 sestertios 126, 7.
 set cf. sed.
 seuero 185, 3.
 sex 118, 2. 184, 1. 203, 9 *bis.*
 si *nouies et quadragies inuenit.*
 sic 122, 3. 129, 4. 172, 4. 228, 1.
 230, 1. 235, 1; 2.
 siccum 145, 6.
 sidera 146, 1.
 sigillorum 94, 4.
 significare 209, 4. significantes
 184, 3.
 signum 102, 1. signo 132, 2. signa
 154, 11. signis 118, 2.
 silentium 175, 17.
 silent 173, 7.
 silicernium 168, 2.
 silonem 147, 7.
 silua 166, 6. siluam 189, 2.
 siluaticos 183, 1.
 simargdos 185, 7.
 similis 239, 3.
 simplex 224, 5? simplicei 171, 5.

- simpvio 124, 4.
 simul 140, 2 *bis.* 176, 5 (177, 1).
 simulac 126, 1. simulatque 184, 6.
 simulacrum 180, 9. simulacra
 234, 3.
 simules 231, 5.
 simultatem 157, 9.
 sin 166, 4.
 sine 105, 4. 176, 4. 177, 5. 202, 9
 ter. 220, 5. 223, 3. 239, 12 *bis.*
 singulum 177, 7. 197, 4. singulae
 191, 1. singulos 150, 1.
 (sino) sinit 117, 1. siuit 165, 9.
 airpare 124, 1.
 sis 133, 3?
 sisymbrium 130, 7.
 (sitis) siti 154, 5.
 situm 135, 4.
 societas 176, 9.
 socius 107, 3. sociis 107, 3.
 Socrates 120, 1. 216, 6. Socratis
 96, 7.
 sol 179, 5. solis 126, 2. sole 173, 9.
 solet 104, 1. solebat 181, 2. soliti
 136, 1. solita 142, 5.
 soliar 149, 11.
 solidos 210, 1.
 sollicitos 223, 1.
 sollicitudine 220, 5.
 (solno) soluit 116, 4. soluebat 140,
 1. soluere 120, 4. solutum 103, 3.
 solum 117, 2.
 solus 156, 1 *ter.* 189, 7. 220, 2.
 solum 105, 2. 209, 2. solis 221, 7.
 somnian 127, 8.
 somnium 121, 1.
 somnis 130, 7. somno 201, 6. 238, 4.
 somnurnas 201, 5.
 sonant 180, 2.
 sonitus 132, 4. sonitum 131, 9. 210, 7.
 sordibus 176, 4.
 sordida 135, 3.
 sparagos 237, 1.
 sparo 167, 5.
 spatule 184, 5.
 species 133, 6.
 spectant 164, 1. spectemus 147, 9.
 spectatoris 116, 6.
 speculum 134, 6.
 speculatum 120, 5.
 [spes 97, 4]. spei 187, 3. spem
 131, 1. spe 103, 1. speribus 94,
 4. 179, 9.
 spica 216, 9.
 spiciat 187, 10.
 spicum 155, 1.
 spinea 142, 5.
 spissum 198, 4. spissius 174, 7.
 spolia 106, 6.
 spungeam 168, 7.
 spurcissimam 131, 2.
 squale 159, 1.
 stadio 222, 3.
 statues 158, 10.
 statera 198, 8.
 stelligeras 210, 6.
 stellumicantibus 118, 2.
 sternet 140, 5.
 stertit 160, 8.
 stili 109, 6.
 stimulatus 129, 1.
 stipatae 157, 8.
 stipitibus 106, 7.
 stirpis 201, 7.
 (sto) stat 137, 3. 175, 11. stet 128,
 8. 139, 2. 208, 4. stans 135, 1.
 stantes 168, 1. stare 105, 1.
 Stoici 166, 3. Stoicorum 222, 4.
 stola 133, 8. 150, 3. stolam 130, 2.
 storum (*i. e. istorum*) 170, 3.
 strabam 178, 1.
 strabones 138, 6.
 strato 160, 4. stratos 150, 1.
 stramenta 226, 2.
 strenuo 223, 8.
 strepis 125, 1. strepunt 188, 4.
 strepitu 132, 3.
 strigile 106, 9.
 Strobile 124, 7.
 strophia 212, 6.
 strues 157, 3.
 studere 143, 4.
 studiosius 208, 1.
 stulta 217, 3. stultos 109, 4.
 stupidissimo 195, 4.
 suadet 112, 4.
 suauem 151, 10.
 sub 118, 14. 143, 2. 158, 7.
 subactus 212, 7.
 subdealbet 136, 6.
 subducere 205, 4. subduxerant
 162, 2. subductis 135, 9.
 subierunt 216, 2.
 subito 180, 10.
 subleuauerim 139, 2.
 sublimis 94, 4.
 subparuuli 183, 8.
 subsellia 175, 17.
 subsilio 207, 3. subsilimus 223,
 8. subsilies 146, 6.
 suetu 145, 4.
 sudo 151, 9.
 suffigimus 99, 7.
 sufflare 210, 9. sufflatus 96, 7.

- suffundatis 226, 10.
 suggentem 229, 7.
 sugillent 153, 8.
 suile 127, 11. suili 208, 2.
 sum 96, 8; 9. 200, 7. es 106, 4.
 107, 3. est *quinquies et quinque-*
gies inuenitur. est *omissa uocalli-*
e 102, 6. sumus 217, 2. 218, 3.
 sunt 115, 1; 2. 129, 3 *bis.* 138, 7.
 145, 9. 154, 12. 163, 4. 164, 1.
 165, 5. 172, 2; 4. 175, 14. 176,
 8; 9. 208, 3. 225, 7. sim 235, 3.
 sit 109, 1. 128, 7. 152, 1. 180, 5.
 195, 6. 231, 4. simus 169, 11.
 sitis 128, 3. sint 120, 6. 147, 8.
 176, 5 (177, 1). erat 126, 8; 9.
 135, 4. 177, 6. 212, 7. 213, 5. 218,
 4. eramus 136, 1. erant 110, 7.
 127, 4. 141, 2. 170, 1. essem
 126, 5. 130, 1. 196, 2. esses 194,
 8. esset 114, 6. 120, 1. 223, 4.
 eris 121, 1. erit 190, 1. erunt
 187, 4. 229, 2. fuit 182, 6. 188,
 6. fuerunt 141, 5. 157, 6. 167,
 3. esto 229, 4. sunto 229, 3. esse
 [97, 2]. 126, 3. 129, 4. 130, 9.
 139, 4; 7. 143, 1; 4. 147, 6. 154,
 11. 157, 6. 169, 10. 175, 9; 18. 176,
 3. 177, 7. 180, 5. 182, 8. 195, 7.
 197, 4. 198, 3; 4. 203, 4; 5. 214,
 5. 215, 6. 216, 6. 237, 5. 238, 2.
 sumere 202, 1. sumat 211, 2. su-
 meret 120, 7. sumens 219, 3.
 sumpsisti 194, 6.
 summe 164, 1. summam 134, 6.
 sumpti 111, 1. sumptu 159, 3. sum-
 ptib' 158, 9.
 super 160, 6.
 superfilia 116, 7. supereiliis 135,
 9. 147, 6.
 superficies 134, 4.
 superfuisse (176, 17) 177, 2.
 supernus 200, 7.
 suppaetulis 184, 2.
 supparum 133, 9.
 suppetias 220, 3.
 suris 166, 9.
 (sus) sues 203, 3.
 suscitabulum 179, 1.
 suscitat 125, 3. 158, 7. suscitabat
 186, 5. suscitare 231, 2.
 suspendit 212, 5. suspendisse
 127, 6.
 suspiciunt 96, 3.
 sutrinas 147, 10.
 (suus) sua 116, 8. 158, 10. 181, 1.
 suae 223, 9. suo 195, 4. suam
- 154, 2. 179, 8. suorum 227, 9.
 suis 101, 3. 159, 7. 169, 6. 173,
 4. 175, 13. 179, 9. 183, 1. suos
 221, 1.
 symmetria 160, 1.
 sympathian 196, 1.
 syrus 162, 6.
 tabernas 227, 4.
 tabes 186, 7.
 taceas 230, 4.
 tacitulus taxim 140, 1. 171, 9.
 taedium 190, 3.
 talento 213, 4.
 talos 166, 11.
 tam 127, 9. 154, 1. 168, 6. 176, 4.
 215, 6.
 tamen 110, 7. 112, 4. 129, 1. 233, 10.
 tanti 130, 4. tantis 237, 3.
 (tango) taxis 168, 4.
 tapetibus 148, 2.
 tardor 110, 4.
 tardos 239, 2.
 ostrea Tarenti 193, 5.
 Tarentina 202, 8. Tarentinum
 205, 7.
 murena Tartessia 193, 4.
 taurus 146, 5.
 taxim 140, 1. 171, 9.
 tecti 100, 6.
 teges 136, 5.
 tegillum 211, 2.
 tegulas 162, 6. 225, 11.
 tela 137, 2.
 tellurem 203, 8.
 télos 191, 4.
 temetum 123, 7. 124, 4. temeti
 170, 9.
 temperatura 100, 1.
 tempestate 122, 2.
 templum 108, 1. templa 114, 3.
 204, 1. templo 132, 1.
 tempus 175, 14. 178, 3. 223, 5.
 tempora 120, 9. tempore 94, 3.
 temporis 174, 9.
 tenaci 101, 2.
 tenebris 203, 2.
 tenebriones 187, 4. tenebrionem
 140, 7.
 (teneo) tenet 214, 2. tenent 184, 5.
 tenetor 222, 6. tenere 117, 5.
 (tener) teneram 189, 7. 202, 10.
 teneris 133, 6. 173, 6.
 (tenues 240, 15).
 tepido 93, 3.
 ter 111, 3. 143, 2. 163, 2.
 Terentius 191, 2.
 teretem 132, 6.

INDEX VERBORVM

- ternae 191, 8.
 terra 98, 3. 167, 7. terrae 100, 2.
 222, 2. 226, 5. terrai 128, 8.
 terram 146, 2. 162, 9. terra
 127, 7.
 terribilis 151, 3.
 terta 137, 1.
 tertia 144, 9.
 testamenti 228, 3.
 testiculorum 182, 7.
 testudinea 205, 5.
 tetrachordo 207, 6.
 tetricae 232, 1.
 Thais Menandri 166, 10.
 nuces Thasiae 193, 6.
 theatri 181, 3. theatro 143, 8. 144,
 2. 221, 1.
 Thebagenes 124, 6.
 θεῷ 130, 9.
 thesauris 103, 3.
 Thespiadum 214, 4.
 tholum 108, 3.
 thunnos 144, 8.
 Tiberim 218, 5.
 tibias 233, 8. tibiis 181, 3.
 tibinos 132, 5.
 tibios 173, 1.
 timemus 217, 8. timentis 188, 1.
 (tingo) tinxerat 101, 2. tintcae
 184, 5.
 tiniam 150, 2.
 tipulla 110, 2.
 τις 187, 8.
 Titio 229, 4.
 toga 150, 6. togae 170, 3.
 tollo 166, 1. tollit 115, 9. 216, 5.
 tolleret 202, 3. tollitur 238, 4.
 tollendum 115, 8.
 tolutili 168, 8.
 tolutum 97, 1. 233, 11.
 tonat 158, 10. tonuit 122, 1. to-
 nuisset 154, 8.
 tonescat 108, 1.
 tonimus' 132, 5.
 tonitrua 196, 9. tonitribus 108, 1.
 tonsillae 116, 3.
 torculum 142, 2.
 torque 137, 3.
 torqueat 187, 9. tortam 211, 1.
 torret 126, 4.
 tot 105, 4. 221, 3.
 tota 120, 5. 142, 4. totum 237, 2.
 totius 181, 3.
 tracts 173, 4.
 tractabilem 205, 2.
 tractare 181, 2. tractarent 180, 11.
 tradit 150, 5. traditus 128, 8. tra-
 dere 195, 1. traditur 233, 11.
 tragici 134, 3.
 tragoeenum 182, 4.
 tragula 167, 5.
 τραγύματα 176, 12.
 (traho) trahente 170, 2. trahere
 140, 2. tracta 150, 6.
 traiecit 141, 1. 167, 5.
 transit 110, 2.
 traps 189, 10.
 trecenti Ioues 239, 15; 18.
 tres 233, 4 bis. tria 138, 4. 237, 5.
 tribus 134, 7.
 tremiscat 108, 4.
 tremipedas 218, 8.
 tribu 140, 7.
 tributus 102, 7.
 tricas 143, 6.
 trichinus 126, 9.
 tricliniaris 123, 5.
 trimetrum Ionicum 152, 7.
 trimodium 170, 9.
 tripales 138, 5.
 Triptolemum 208, 1.
 tristem 234, 3 [tristiorem 97, 2].
 trisulcum 108, 2. trisulcae 238, 8.
 triticò 216, 9.
 triuio 146, 5.
 tropaea 106, 7.
 τροχή 106, 6.
 τρόχων τρόχους 106, 1.
 περὶ τρόχων 106, 5.
 trossuli 213, 4.
 trucidat 127, 11.
 truditio 94, 6.
 tu 124, 1. 128, 5. 138, 4. 205, 2.
 230, 4 bis. 235, 3. tui 187, 6.
 tibi 128, 5. 132, 4; 5; 6. 149, 3.
 168, 6. 174, 4. 183, 2. 197, 1. te
 97, 2. 100, 2. 106, 5. 107, 1. [21,
 3] 131, 1. 148, 7. 168, 5. 169, 1.
 194, 9. 195, 7; 9. 206, 2 bis; 8.
 209, 4 bis. 223, 7.
 tudiculasse 163, 2.
 tun 127, 10. 141, 5. 144, 3. 157, 6.
 168, 7. 170, 1. 175, 13. 192, 3.
 197, 3. 198, 1. 216, 1. 217, 1. 236, 3.
 tunc 108, 1. 126, 9. 154, 11. 213, 1.
 215, 10.
 tunicae 170, 3. 185, 2. tunicam
 166, 10. 209, 3.
 tunicare 155, 3.
 tunicu ám 173, 3.
 turba 175, 10. 224, 7. turbam 150, 7.
 turbines 239, 1.
 turbulentia 175, 10.

- turdum 205, 4. 225, 1.
 Tuscus 206, 2. Tuscis 98, 4.
 tutandum 148, 4.
 Tutanus 148, 4.
 Tutilinam 148, 6.
 tutores 228, 6.
 tutum 198, 3.
 tuus 125, 2. 182, 6. 194, 6. 235, 2.
 tuæ 107, 1. 227, 2. tui 206, 8.
 tua 114, 3. tuum 205, 7. tuam
 124, 7. 168, 7. tuorum 107, 2.
 tuis 107, 2. 241, 5.
 tympanis 180, 11.
 typana 132, 4.
 uagat 148, 8. uagarunt 203, 10.
 uale 168, 3. ualete 180, 4.
 uállem 202, 4.
 uallatos 184, 5.
 uapor 162, 8.
 uariamus 122, 1.
 uario 132, 3.
 Varro 234, 11.
 uastari 116, 1.
 uastitas 201, 4.
 uastitudine 159, 1.
 (uasum) uasa 227, 2.
 uber 126, 9.
 ubi 122, 6. 127, 5. 133, 1. 136, 3.
 142, 1; 2; 3. 150, 1. 151, 7. 173,
 6. 180, 9. 212, 1; 3. 216, 1. 221,
 3; 8. 223, 8. 227, 7.
 — ue adhaerens 111, 2. 128, 1. 163,
 2. 167, 5. 185, 5. 229, 1.
 ueget 157, 7.
 uehendum 233, 10. uehebatur 140,
 4. uectus 169, 1.
 uehementiuⁿ 210, 9.
 uehiculo 140, 4.
 uel 102, 3. 127, 3. 128, 4. 142, 1.
 156, 2. 162, 11.
 (ueles) uelitis 100, 5.
 uelleret 173, 3.
 uellicum 125, 4.
 uelo 162, 1.
 uelocibus 188, 5.
 (uena) uenae 165, 10. uenarum
 145, 7.
 uenabulo 183, 2.
 uenalem 173, 3.
 uenator 167, 6.
 uendatis 166, 3. uendidit 140, 7.
 ueneno 216, 5.
 ueneriuaga 164, 5.
 uenio 132, 1. 154, 3. 228, 3. uenit
 180, 7. 235, 2; 4. 236, 3. ueni-
 mus 134, 6. ueniuunt 159, 9. ue-
 niant 107, 5. ueniebat 94, 4.
 ueniret 154, 5. ueniam 187, 2.
 uenero 211, 7. uenerit 117, 2.
 uenire 178, 3. 195, 12. uentura
 195, 6.
 (uenor) uenamini 166, 4. uenatum
 125, 4.
 uentris 192, 2. uentrem 236, 7.
 uentre 206, 1.
 uentus 151, 9. 210, 8. uenti 162,
 4. 211, 5. uentos 210, 3.
 (Venus) Veneris 95, 3. 117, 5. 130,
 1. 228, 1. Veneris ostium? 194,
 16. Venere 178, 1.
 uenusta 133, 8.
 uenustas 133, 4.
 uer 240, 10.
 uerbum 198, 8. uerba 110, 6. 190,
 7. uerbis 95, 1.
 uererum 164, 7.
 uerore 211, 6. uerére 221, 3.
 Veritas 135, 5.
 uero 175, 17. 197, 3. 234, 1.
 uerrutis 183, 3.
 uersuum 110, 4.
 uertilabundus 122, 3.
 (uerus) uera 106, 8. 186, 1.
 uesica 102, 8. uesicam 177, 10.
 uespertilio 96, 8.
 ueste 212, 1. uestem 187, 10.
 uester 187, 1.
 uestrum 116, 1. uestrae 145, 9.
 208, 7.
 uestigium 122, 7. 136, 3. 227, 10.
 uestigio 184, 8. uestigia 96, 7.
 uestimenta 115, 1.
 uestis 133, 5.
 uestispicam 187, 10.
 uestitu 135, 3.
 uestulus 94, 1.
 uestus 237, 7. 238, 1. ueteres 105, 3.
 uexilla 119, 1.
 uia 224, 3. uiae 191, 3. uiam 161,
 2. 191, 5. 214, 5; 8. uias 210, 6.
 283, 4.
 uiaticum 217, 9.
 uiatorem 207, 5.
 uibrant 137, 2.
 uicarios 221, 3.
 uicenos 126, 7.
 uictus 236, 2.
 uideo [97, 2] 132, 1. 163, 7. 211, 4.
 225, 2. 234, 11. uides 107, 1.
 124, 3. 138, 4. 143, 1. 187, 9. 227,
 4; 6. 237, 5. uidemus 134, 7. ui-
 detis 146, 8. uident 133, 1. ui-
 deas 173, 2. 198, 7. 205, 3. uide-
 bant 215, 10. uidebis 207, 1. uidi

INDEX VERBORVM

- 141, 7. 210, 4. uidisti 180, 9. uidit 110, 8. 120, 8. uidimus 217, 10. uideris 144, 6. uiderit 227, 9. uidissent 180, 10. uide 183, 5. 235, 1. uide 144, 7. 173, 9. 213, 7. uidetur 185, 6. uidemur 169, 10. uidentur 129, 4 *bis*. uideatur 177, 2. uideri 186, 1. uisa est 126, 2.
 uiget 157, 7. 179, 5. 240, 10. uigilabilis 217, 4. uigilant 208, 8. uigilare 121, 3. 166, 7. uigilium 120, 7. uilici 141, 3. uilis 236, 4. uilissimos 221, 4. uinariae 124, 1. uincta 195, 3. uincor 182, 8. uinci 116, 6. uinculata 226, 4. uinculus 120, 1. uindemia 180, 7. uindicassent 101, 4. uineis 138, 4. 142, 2. uinitari 124, 5. uinum 104, 3. 124, 3. 171, 1; 5. 185, 5. 219, 6. uini 124, 1. 130, 1. 237, 6. uino 123, 1. 128, 5. 210, 5. uir 167, 1. uiri 101, 2. 217, 7. uirum 164, 3. uiros 104, 5. uiraceus 167, 1. uirgindemiam 97, 5. uirgo 96, 2. uirginis 96, 3. uirgultis 225, 11. uirile 164, 7. uiridis 170, 8. uirtus 94, 2. 126, 8. uirtute 214, 5. uirtutis 214, 8. uirtutem 112, 2. 236, 5. (uis) ui 181, 1. uiris 237, 7. uiscum 188, 3. uisco 101, 2. uita 129, 7. 127, 3. 208, 7. 195, 9. uitae 120, 2. 171, 4. 176, 1. uitam 143, 2. 195, 4. 231, 3. uitarium 156, 4. uitium 115, 8 *sq.* (uito) uitabat 213, 2. uitrum 185, 6. uitreae 170, 3. uituperamus 195, 5. uituperato 187, 5. Vitulus 197, 1. (uiuo) uiuia 220, 2. uiuunt 203, 2. uiuere 117, 4. uiue 179, 2. uixi 186, 3. mixere 217, 2. uixent 169, 3. uixisse 169, 3. uiuum 162, 11. uiui 109, 3. uiuos 109, 3. uix 109, 5. 131, 5. 141, 3. 174, 7. 218, 4. Vlixem 127, 10. 209, 3. ulmum 125, 3. ullum 225, 5. ulla 105, 4. 220, 5. ultro 218, 4. ululam 223, 1. umbram 187, 3. umbrantur 201, 6. umero 189, 5. umeris 236, 9. umore 201, 8. umorem 225, 10. umquam 128, 2. 139, 6. 154, 10. una 190, 4. unda 161, 8. undas 154, 9. undecimo 229, 3. undicolae 133, 7. unguis 200, 2. unus 135, 9. 146, 8. 229, 1. unum 105, 4. 174, 8. 177, 6. 197, 3. unam 112, 2. 214, 5. una 142, 1. 174, 9. unumquodque 198, 8. unoquoque 191, 3. uocoabulis 95, 8. uocat 112, 5. uocant 190, 9. 237, 6. uoces 182, 3. uocasse 208, 7. uocatur 110, 6. uocitatam 197, 6. uola 122, 7. uolam 227, 10. uolabilem 167, 4. uolantem 132, 6. 225, 1. uolantes 189, 2. uolitans 131, 4. 211, 1. uolitantis 94, 6. (uolo) uis 149, 3. uultis 228, 7. uolunt 124, 3. 144, 7. 194, 8. uolebat 195, 1. uelle 154, 3 *bis*. uellet 140, 5. 165, 2. uellemus 221, 3. uoluit 112, 3. uoluere 211, 6. uoluto 196, 3. uolucris 236, 3. uolucribus 96, 9. Volumnio 164, 8. uoluptate 171, 8. 229, 5. uoluptatem 143, 8. 171, 9. 220, 6. uoluuntur 146, 3. uomentes 162, 3. uos 99, 8. 122, 3. 143, 8. uobis 112, 1. 116, 7. uox 180, 6. uoci 179, 1. uocibu' 131, 4. urbem 151, 7. 235, 4. urbe 120, 5. 225, 8. urisam 287, 7.

- urnarium 227, 3.
 urgeo 174, 5. urget 165, 6.
 usque 169, 1. 236, 4.
 usui 160, 4. usum 176, 1. usu
 171, 7.
 ut (*i. e. uelut*) 96, 1. 98, 4. 102, 8.
 104, 3. 105, 1. 105, 5. 110, 2. 120,
 4. 121, 3. 122, 4. 126, 6. 127, 7.
 129, 3. 133, 7. 134, 3. 146, 1; 8
 (uideatis, ut agat). 157, 3; 7. 162,
 7. 164, 8. 165, 6; 7. 169, 8. 172,
 2. 180, 3; 5. 181, 7. 184, 7. 187,
 10. 190, 10. 219, 3. 223, 3; 6.
 225, 11. 227, 5. 238, 9. uti 113,
 6. 136, 1. 189, 1. 200, 7.
 ut 98, 5. 104, 5. 107, 3. 109, 2. 114,
 1: 4; 5. 119, 3. 120, 5; 7. 135, 7.
 138, 1. 144, 2. 145, 1; 3; 4; 6.
 147, 8. 151, 2. 154, 5. 162, 11.
 163, 3. 164, 2. 166, 3. 173, 3 *bis*.
 174, 5. 177, 2. 180, 11. 185, 3.
 194, 6. 203, 4. 204, 3. 217, 9. 218,
 3; 6. 221, 2. 224, 3; 7. 225, 10.
 230, 4. 231, 5. 233, 10. 234, 2.
 235, 2. uti 108, 4. 155, 4. 204, 4.
 (uter) utri 164, 1.
- uterque 187, 4. utrumque 187, 5.
 -utroque 203, 10.
 uti *uide* ut.
 utilior 206, 2. utilius 177, 8.
 utor 130, 8. usurus 196, 2.
 utrum 100, 1. 109, 1. 128, 3. 141, 7.
 166, 2. 190, 1. 235, 1.
 uvas 224, 1.
 uuidam 206, 5.
 Vulcanum 111, 2.
 vulgam 217, 9.
 vulgas 182, 2.
 uulgus 114, 6. 131, 5. uulgum 182,
 2. nulgi 131, 4. 135, 1. uulgo
 103, 1. 213, 4.
 uulpinare 174, 1.
 uxor 138, 8. uxorius 115, 8. 140, 1.
 uxorem 115, 9. 167; 1. uxore
 140, 4. 213, 8.
 uxoreculae 124, 2.
 ὄντη ἀκίνητος 172, 3.
 ὑπερβατος 104, 2.
 xystos 227, 7.
 Zenon 127, 5. Zenona 214, 5.
 zonae 118, 1.

IV. INDEX SATVRARVM

Extat in prolegomenis p. 38 sqq.

BIBLIOTHECA GRAECA

VIRORUM DOCTORUM OPERA

RECOGNITA ET COMMENTARIIS INSTRUCTA

CURANTIBUS

FR. JACOBS ET VAL. CH. FR. ROST.

LIPSIAE IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

Bedeutend ermässigte Preise.

Erschienen sind bis jetzt:

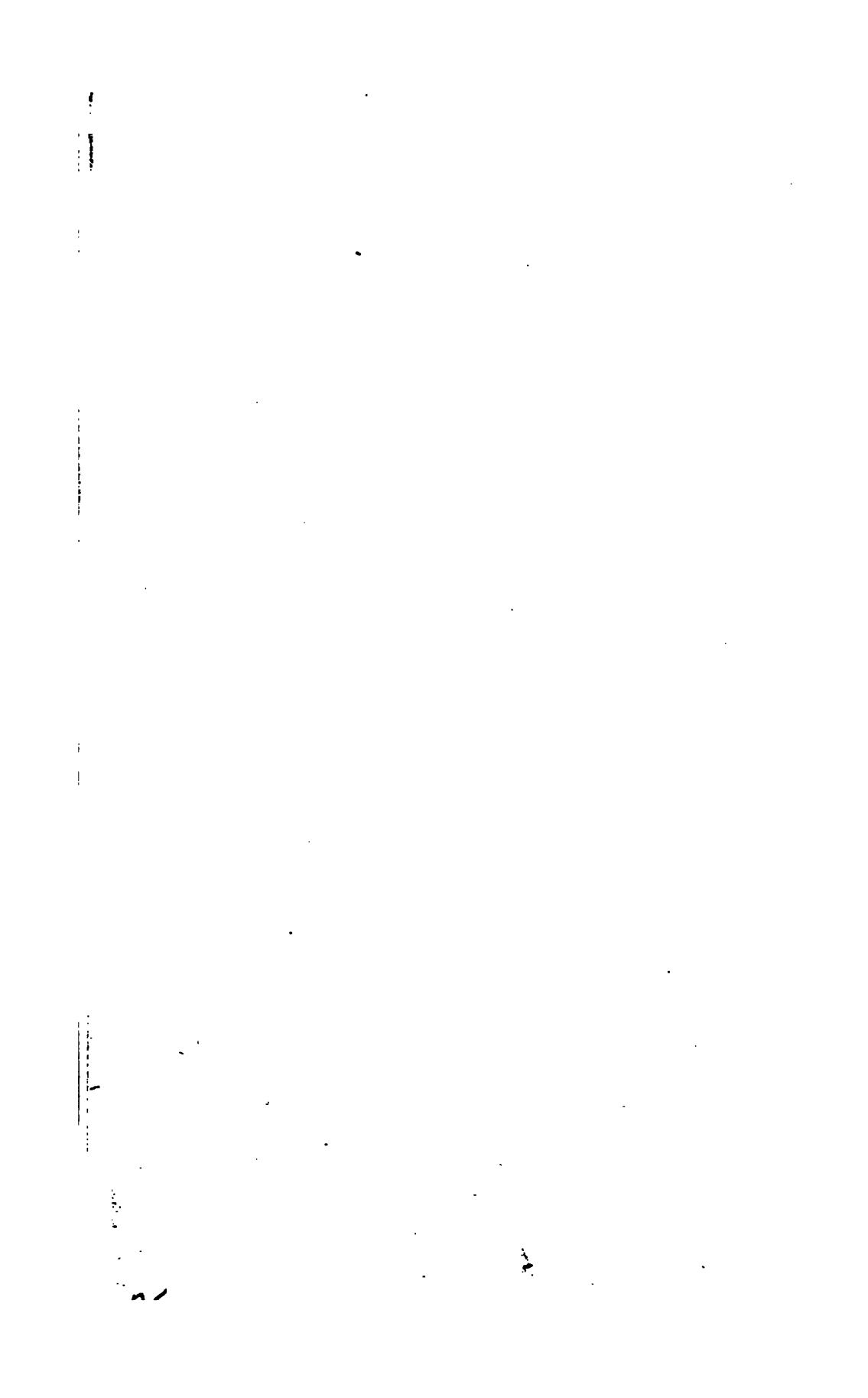
Aeschinis oratio in Ctesiphontem, notis instr.	I. H. Bremi.	8. mai. 1826.	— 7½ Ngr.
Aeschylis Choephorae, illustr.	R. H. Klausen.	8. mai. 1835 . . .	— 22½ Ngr.
— Agamemno, illustr.	R. H. Klausen.	Ed. II. ed. R. Enger.	8. mai. 1863. 1
Anacreontis carmina, Sapphus et Erinnas fragmenta, annotata, illustr.	E. A. Moebius.	8. mai. 1826	— 6
Aristophanis Nubes, Ed. illustr. praef. est W. S. Teuffel.	Ed. II.	8. mai. 1863.	— 12
Delectus epigrammatum Graecorum, novo ordine conc. et comment., instr.	Fr. Jacobs.	8. mai. 1826.	— 18
Demosthenis conciones, rec. et explic.	H. Sauppe.	Sect. I. (cont. Philipp. I. et Olynthiaca I—III.)	Ed. II. 8. mai. 1845
Euripidis tragoeiae, ed. Pflugk et Klotz.	Vol. I, II et III.	Sect. I—III.	4 27 Einzel:
— Medea.	Ed. II.	.	— 15
— Hecuba.	Ed. II.	.	— 12
— Andromacha.	Ed. II.	.	— 12
— Heraclidae.	Ed. II.	.	— 12
— Helena.	Ed. II.	.	— 12
— Alcestis.	Ed. II.	.	— 12
— Hercules furens	.	.	— 18
— Phoenissae	.	.	— 18
— Orestes	.	.	— 12
— Iphigenia Taurica	.	.	— 12
— Iphigenia quae, est Aulide	.	.	— 12
Hesiodi carmina, recens. et illustr.	C. Goettling.	Ed. II.	8. mai. 1843. 1 —
Einzel:			
— Theogonia	.	.	— 7½ Ngr.
— Scutum Herculis	.	.	— 5
— Opera et dies	.	.	— 10
— Homeri certamen, fragmenta et vita Hesiodi	.	.	— 15
Homericus Ilias, varietat. lect. adi. Spitzner.	Sect. I—IV.	8. mai. 1832—36.	1 15
Einzel:			
— Sect. I. lib. 1—6	.	.	— 9
— Sect. II. lib. 7—12	.	.	— 9
— Sect. III. lib. 13—18	.	.	— 13½ Ngr.
— Sect. IV. lib. 19—24	.	.	— 13½ Ngr.
Die einzige Ausgabe der Ilias, welche den kritischen Apparat vollständig enthält.			
Lysiae et Aeschinis orationes selectae, ed.	I. H. Bremi.	8. mai. 1826.	— 15
Lysiae orationes selectae, ed.	I. H. Bremi.	8. mai. 1826	— 9
Pindari carmina cum deperditarum fragm., variet. lect. adi. et comment.	illustr. L. Dissen.	Ed. II. cur. Schneidewin.	Vol. I. 1843. 1 9
— Vol. II. Sect. I. II. (Comment. in Olymp. et Pyth.)	1846.	47. (à 15 Ngr.)	— 1 —
Platonis opera omnia, recensuit, prolegomenis et commentariis instructa.	G. Stalbaum.	X voll. (21 Sectiones).	8. mai. 1836—61. compl. 21 15
Einzel:			
— Apologia Socratis et Crito.	Ed. IV.	1858	— 24
— Phaedo.	Ed. III.	1850	— 22½ Ngr.

Platonis opera omnia ed. G. Stalbaum.	⁴⁸ M
— Symposium c. ind. Ed. III. 1852	— 22 ¹ / ₂
— Gorgias. Ed. III. 1861	— 24
— Protagoras c. ind. Ed. III. ed. Kroschel. 1865	— 18
— Politia sive de republica libri decem. 2 Voll. Ed. II.	— 2 15
Einzel:	
— Vol. I. Lib. I—V. 1858	— 1 12
— Vol. II. Lib. VI—X. 1859	— 1 3
— Phaedrus. Ed. II. 1857	— 24
— Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io. Ed. II. 1857	— 27
— Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. 1857	— 27
— Cratylus cum ind. 1835	— 27
— Euthydemus. 1836	— 21
— Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae et Hipparchus. 1836	— 1 12
— Timaeus et Critias. 1838	— 1 24
— Theaetetus. 1839.	— 1 12
— Sophista. 1840	— 27
— Politicus et incerti auctoris Minos. 1841	— 27
— Philebus. 1842	— 27
— Leges. Vol. I. Lib. I—IV. 1858	— 1 6
— Vol. II. Lib. V—VIII. 1859	— 1 6
— Vol. III. Lib. IX—XII. et Epinomis. 1860	— 1 6
Sophoclis tragœdias, rec. et explan. E. Wunderus. 2 Voll. 8. mai. 1847—57	3 —
Einzel:	
— Philoctetes. Ed. III.	— 12
— Oedipus tyrannus. Ed. IV.	— 12
— Oedipus Coloneus. Ed. III.	— 18
— Antigona. Ed. IV.	— 12
— Electra. Ed. III.	— 12
— Ajax. Ed. III.	— 12
— Trachiniae. Ed. II.	— 12
Thucydidis de bello Peloponnesiaco libri VIII, explan. E. F. Poppo.	
4 Voll. 8. mai. 1843—1856	4 —
Einzel:	
— Lib. I.	— 18
— Lib. II.	— 18
— Lib. III.	— 18
— Lib. IV.	— 15
— Lib. V.	— 15
— Lib. VI.	— 18
— Lib. VII.	— 15
— Lib. VIII.	— 15
— Indices et de historia Thucydidea commentatio	— 20
Xenophontis Cyropaedia, comment. instr. F. A. Bornemann. 8. mai. 1838.	— 15
Memorabilia (Commentarii), illustr. R. Kühner. 8. mai. 1858.	
Ed. II.	— 27
— Anabasis (expeditio Cyri min.), illustr. R. Kühner. 1852	— 1 6
Einzel à 18 M:	
Sect. I. Lib. I—IV.	
" II. " V—VIII.	
— Oeconomicus, rec. et explan. L. Breitenbach. 8. mai. 1841	— 15
— Agesilans ex ead. recens. 8. mai. 1843	— 12
— Hiero ex ead. rec. 8. mai. 1844	— 7
— Hellenica, Sect. I. (lib. I. II.), ex ead. rec. 8. mai. 1853	— 12
— Sect. II. (lib. III—VII.), ex ead. rec. 8. mai. 1863	— 18

Unter der Presse befinden sich:

Pindari carmina edd. L. Dissen et F. W. Schnedewin. Sect. II. Fasc. III.: Commentarius in Carmina Nemea et Isthmia nec non in fragmenta ab E. de Leutsch confectus.

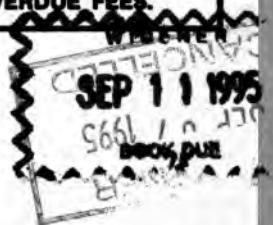

3 2044 018 863 894

THE BORROWER WILL BE CHARGED AN OVERDUE FEE IF THIS BOOK IS NOT RETURNED TO THE LIBRARY ON OR BEFORE THE LAST DATE STAMPED BELOW. NON-RECEIPT OF OVERDUE NOTICES DOES NOT EXEMPT THE BORROWER FROM OVERDUE FEES.

STALL-STUDY
CHARGE

